ЗАКОН О КРЕДИТНИМ ИНСТИТУЦИЈАМА

Глава I

ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет закона

Члан 1.

Овим законом уређују се оснивање, пословање и организација кредитних институција, начин управљања кредитним институцијама, захтеви у вези са извештавањем и објављивањем, контрола, опоравак, реструктурирање и престанак рада кредитних институција, као и друга питања од значаја за пословање кредитних институција.

Кредитна институција

Члан 2.

Кредитна институција је привредно друштво чија је делатност:

1) примање депозита или других средстава од јавности за која постоји обавеза враћања и одобравање кредита за свој рачун и/или

2) пружање инвестиционих услуга и активности и додатних услуга, у складу са законом којим се уређује тржиште капитала, изузимајући лице које тргује робним дериватима и емисионим јединицама и њиховим дериватима, институције колективног инвестирања, друштво за осигурање или инвестиционо друштво из члана 26. овог закона, ако је укупна актива тог друштва са седиштем у држави чланици Европске уније, односно Републици Србији, укључујући његове огранке и зависна друштва са седиштем у трећој држави:

(1) на консолидованој основи већа од 30 милијарди евра у динарској противвредности;

(2) мања од 30 милијарди евра у динарској противвредности, а ово друштво је део групе у којој друштва чланови групе појединачно имају укупну активу мању од 30 милијарди евра у динарској противвредности и обављају услуге трговања за сопствени рачун или услуге спровођења поступка понуде финансијских инструмената са обавезом откупа, али укупна актива ове групе на консолидованој основи износи најмање 30 милијарди евра у динарској противвредности, или

(3) мања од 30 милијарди евра у динарској противвредности, а ово друштво је део групе код које укупна актива друштава чланова групе која обављају услуге трговања за сопствени рачун или услуге спровођења поступка понуде финансијских инструмената са обавезом откупа, на консолидованој основи износи најмање 30 милијарди евра у динарској противвредности, ако тело надлежно за контролу на консолидованој основи, по претходно прибављеном мишљењу колегијума супервизора, тако одлучи, како би одговорило на могуће ризике усклађености пословања, као и могуће ризике који се односе на финансијску стабилност Европске уније, односно Републике Србије.

У случају из става 1. тачка 2) подтач. (2) и (3) овог члана, ако је друштво део групе из треће државе, укупна актива сваког огранка те групе која је добила дозволу за рад у Републици Србији укључена је у укупну вредност активе свих друштава у групи.

Значење појмова

Члан 3.

1) **Кредитна институција из државе чланице** је кредитна институција са седиштем у држави чланици Европске уније.

2) **Кредитна институција из треће државе** је кредитна институција са седиштем у држави која није чланица Европске уније, као и кредитна институција из државе чланице Европске уније до приступања Републике Србије Европској унији.

3) **Инвестиционо друштво** је правно лице у чије редовне активности или пословање спада пружање једне или више инвестиционих услуга трећим лицима, односно професионално обављање једне или више инвестиционих активности.

4) **Друштво за осигурање** је правно лице које је добило дозволу надлежног органа за обављање послова осигурања, у складу са прописима којима се уређује осигурање.

5) **Друштво за реосигурање** је правно лице које је добило дозволу надлежног органа за обављање послова реосигурања, у складу са прописима којима се уређује осигурање.

6) **Депозит, осигурани депозити, осигурани депозити до висине осигураног износа** и **систем за осигурање депозита** имају значење утврђено у закону којим се уређује осигурање депозита.

7) **Кредит** има значење утврђено у закону којим се уређују облигациони односи.

8) **Клијент** је било које правно или физичко лице које користи или је користило услуге кредитне институције или се обратило кредитној институцији ради коришћења услуга и које је кредитна институција као такво идентификовала.

9) **Корисник** означава клијента кредитне институције који је посебним законима дефинисан као корисник финансијских, односно других услуга које ова институција пружа.

10) **Орган управљања** је један или више органа кредитне институције који су изабрани у складу с правом матичне државе те институције и који су надлежни да утврђују стратегију и циљеве кредитне институције и да дају смернице о целокупном пословању кредитне институције, као и који надзиру и прате начин на који се управља кредитном институцијом, а укључује особе које ефективно усмеравају пословање кредитне институције, при чему су органи управљања кредитне институције са седиштем у Републици Србији надзорни и извршни одбор у складу са овим законом.

11) **Више руководство** су физичка лица која обављају извршне функције у кредитној институцији и која су одговорна за свакодневно вођење послова кредитне институције, у складу са упутствима органа управљања коме су одговорни за рад, али нису чланови тог органа, при чему у Републици Србији више руководство поступа у складу са упутствима извршног одбора и том одбору је одговорно за рад.

12) **Носиоци кључних функција** су физичка лица која имају значајан утицај на управљање, односно пословање кредитне институције, а нису чланови органа управљања кредитне институције, укључујући руководиоце функција система унутрашњих контрола и главног финансијског директора, ако та лица нису чланови органа управљања кредитне институције.

13) **Кључне функције** су функције које имају значајан утицај на управљање, односно пословање кредитне институције.

14) **Функције унутрашњих контрола** су функција управљања ризицима, функција усклађености пословања и функција унутрашње ревизије.

15) **Руководиоци функција унутрашњих контрола** су физичка лица која руководе и одговорна су за ефикасно управљање свакодневним пословима функција система унутрашњих контрола кредитне институције.

16) **Главни финансијски директор** је физичко лице које на нивоу кредитне институције има целокупну одговорност за управљање финансијама, финансијско планирање и финансијско извештавање.

17) **Матично друштво** је привредно друштво које:

1) има више од 50% акција или гласачких права чланова у зависном правном лицу;

2) има право да именује или разреши већину чланова управљачког или надзорног органа зависног правног лица, а истовремено је акционар или члан тог правног лица;

3) има право да врши доминантан утицај на зависно правно лице чији је акционар или члан, у складу са уговором закљученим с тим правним лицем или у складу са одредбама оснивачког акта или статута тог правног лица; или

4) као акционар или члан зависног правног лица, у складу са споразумом са другим акционарима или члановима тог правног лица, самостално контролише већину акционара или гласачких права чланова у зависном правном лицу.

18) **Зависно друштво** је привредно друштво над којим матично друштво остварује контролу у смислу овог закона, при чему се и зависна друштва зависних друштава сматрају зависним друштвима изворног матичног друштва.

19) **Учешће** означава контролу, знатно учешће и квалификовано учешће.

20) **Контрола** је однос између матичног и зависног друштва или сличан однос између правног лица и другог правног или физичког лица, на основу ког матично друштво, односно правно или физичко лице има:

1) више од 50% акција или гласачких права чланова у зависном правном лицу;

2) право да именује или разреши већину чланова, управљачког или надзорног органа зависног правног лица, а истовремено је акционар или члан тог правног лица;

3) право да врши доминантни утицај на зависно правно лице чији је акционар или члан, у складу са уговором закљученим с тим правним лицем или у складу са одредбама оснивачког акта или статута тог правног лица; или

4) као акционар или члан зависног правног лица, у складу са споразумом са другим акционарима или члановима тог правног лица, самостално контролише већину акционара или гласачких права чланова у зависном правном лицу.

21) **Знатно учешће** означава учешће једног лица које има:

1) директно или индиректно право или могућност да оствари најмање 20% гласачких права у правном лицу, односно директно или индиректно власништво над најмање 20% капитала тог правног лица; или

2) учешће у капиталу друштва које даје могућност ефективног вршења знатног утицаја на управљање правним лицем.

22) **Квалификовано учешће** постоји када једно лице има:

1) директно или индиректно право или могућност да оствари најмање 10% гласачких права у правном лицу, односно директно или индиректно власништво над најмање 10% капитала тог правног лица, или

2) учешће у капиталу друштва које му даје могућност ефективног вршења утицаја на управљање правним лицем.

23) **Блиска повезаност** означава однос у ком су два или више физичких или правних лица повезана по основу:

1) учешћа у облику директног или индиректног власништва над најмање 20% гласачких права, односно 20% капитала правног лица;

2) односа контроле или

3) чињенице да су два или више лица повезана са трећим лицем односом контроле.

24) **Индиректно власништво** означава могућност лица које нема директно власништво у правном лицу да ефективно оствари власничка права у том правном лицу користећи власништво које друго лице директно има у том правном лицу, и то ако је:

1) директни стицалац стекао акције, уделе, односно друга права у правном лицу за рачун индиректног стицаоца;

2) индиректни стицалац члан уже породице директног стицаоца или

3) индиректни стицалац лице блиско повезано са директним стицаоцем или чланом његове уже породице.

25) **Огранак** је организациони део кредитне институције, без статуса правног лица, који пружа све или део услуга које може пружати кредитна институција, у складу са овим законом.

26) **Огранак из државе чланице** је огранак који је у Републици Србији основала кредитна институција из државе чланице.

27) **Огранак из треће државе** је огранак који је у Републици Србији основала кредитна институција из треће државе, односно друштво из треће државе које пружа услугу из члана 6. став 4. одредба под 1) овог закона.

28) **Представништво** је организациони део кредитне институције без статуса правног лица, који не обавља послове које може обављати кредитна институција, већ послове истраживања тржишта, оглашавања и информисања о тој кредитној институцији и који представља кредитну институцију чији је организациони део.

29) **Помоћне услуге** су услуге подршке у пословању у односу на банкарске или основне и додатне финансијске услуге за чије пружање кредитна институција има сагласност, а укључују услуге обраде података и управљања имовином, као и све оперативне и са платним услугама блиско повезане помоћне активности, у складу са законом о платним услугама.

30) **Друштво за помоћне услуге** је привредно друштво чија основна делатност обухвата неку од следећих услуга, без обзира да ли се те услуге пружају члановима групе друштава и/или лицима ван те групе:

1) услуге које непосредно претходе или се надовезују на банкарске услуге (нпр. процена средстава обезбеђења, процена кредитне способности);

2) услуге оперативног лизинга, стицање власништва или управљање непокретностима, пружање услуга обраде података или других услуга које су помоћне у односу на банкарске услуге;

3) било које друге услуге које Народна банка Србије сматра сличним услугама из тач. 1) и 2) ове одредбе; и

4) било које друге услуге које Европски орган за банкарство сматра сличним услугама из тач. 1) и 2) ове одредбе.

31) **Друштво за управљање имовином** је друштво за управљање отвореним инвестиционим фондовима са јавном понудом (друштво за управљање UCITS фондом) или друштво за управљање алтернативним инвестиционим фондовима у смислу закона којима се уређују инвестициони фондови, укључујући, ако није другачије одређено, и субјекте који се баве истим или сличним делатностима из треће државе чији је супервизорски и регулаторни оквир еквивалентан оквиру Европске уније.

32) **Финансијски холдинг** је финансијска институција која није мешовити финансијски холдинг и која испуњава оба следећа услова:

1) најмање једно зависно друштво финансијског холдинга је кредитна институција, и

2) више од 50% капитала, имовине, прихода или запослених финансијског холдинга на консолидованој основи, односно другог критеријума који Народна банка Србије оцени као релевантан – повезано је с његовим зависним друштвима која су кредитне институције или финансијске институције.

33) **Инвестициони холдинг** је финансијска институција која није финансијски холдинг, а чија су зависна друштва искључиво или претежно инвестициона друштва или финансијске институције, а најмање једно зависно друштво је инвестиционо друштво.

34) **Чисти холдинг** је привредно друштво чија је основна делатност стицање удела или власништво над уделима у привредним друштвима ван финансијског сектора, а није инвестиционо друштво, друштво за управљање имовином, пружалац платних услуга, нити друштво за осигурање, друштво за осигурање из треће државе, друштво за реосигурање, друштво за реосигурање из треће државе, холдинг осигурања, мало друштво за осигурање или друштво из треће државе чија је основна делатност упоредива са било којим од ових субјеката.

35) **Лице у финансијском сектору** је институција, финансијска институција, друштво за осигурање, друштво за осигурање из треће државе, друштво за реосигурање, друштво за реосигурање из треће државе, холдинг осигурања, мало друштво за осигурање или друштво из треће државе чија је основна делатност упоредива са делатношћу било ког од наведених лица.

36) **Институција** је кредитна институција у смислу овог закона, која обухвата и инвестиционо друштво које испуњава услове из члана 2. став 1. одредба под 2).

37) **Финансијска институција** је привредно друштво које није институција, чисти холдинг, друштво за секјуритизацију, холдинг осигурања, као ни мешовити холдинг осигурања, осим ако мешовити холдинг осигурања има зависно друштво које је институција, под условом да то привредно друштво испуњава најмање један од следећих услова:

(1) друштво је инвестиционо друштво, мешовити финансијски холдинг, инвестициони холдинг, пружалац платних услуга, друштво за управљање имовином или друштво за помоћне услуге;

(2) основна делатност тог друштва је стицање или држање удела, или обављање једне или више основних финансијских услуга из члана 6. став 4. овог закона осим услуга из тач. 1), 2), 8), 10) и 14) тог става или пружање једне или више инвестиционих услуга и активности и додатних услуга, у складу са законом којим се уређује тржиште капитала.

38) **Мешовити финансијски холдинг** је матично друштво финансијског конгломерата које није институција, друштво за осигурање нити инвестиционо друштво, а које – заједно са својим зависним друштвима, од којих је најмање једно кредитна институција, друштво за осигурање или инвестиционо друштво и са другим правним лицима – чини финансијски конгломерат.

39) **Мешовити холдинг** је матично друштво које није институција, финансијски холдинг нити мешовити финансијски холдинг, а чије је најмање једно зависно друштво институција.

40) **Матична кредитна институција** је кредитна институција са седиштем у Републици Србији, односно трећој држави која, као зависно друштво, има институцију или финансијску институцију, односно која има значајно учешће у тим лицима, а која није зависно друштво друге кредитне институције, финансијског холдинга или мешовитог финансијског холдинга из те државе.

41) **Матична кредитна институција из ЕУ** је матична кредитна институција у држави чланици која није зависно друштво друге институције која је дозволу за рад добила у било којој држави чланици или финансијског холдинга или мешовитог финансијског холдинга који је основан у било којој држави чланици.

42) **Матична кредитна институција из ЕУ са седиштем у Републици Србији** је матична кредитна институција са седиштем у Републици Србији која није зависно друштво друге институције која је дозволу за рад добила у било којој држави чланици или финансијског холдинга или мешовитог финансијског холдинга који је основан у било којој држави чланици.

43) **Матични финансијски холдинг** је финансијски холдинг са седиштем у Републици Србији који није зависно друштво институције која је добила дозволу за рад у Републици Србији или финансијском холдингу или мешовитом финансијском холдингу који је основан у Републици Србији.

44) **Матични финансијски холдинг из ЕУ** је матични финансијски холдинг у држави чланици који није зависно друштво институције која је добила дозволу за рад у било којој држави чланици или другог финансијског холдинга или мешовитог финансијског холдинга који је основан у било којој држави чланици.

45) **Матични финансијски холдинг из ЕУ са седиштем у Републици Србији** је матични финансијски холдинг са седиштем у Републици Србији који није зависно друштво институције која је дозволу за рад добила у било којој држави чланици, или финансијског холдинга или мешовитог финансијског холдинга који је основан у било којој држави чланици.

46) **Матични мешовити финансијски холдинг** је мешовити финансијски холдинг са седиштем у Републици Србији који није зависно друштво институције која је добила дозволу за рад у Републици Србији или финансијском холдингу или мешовитом финансијском холдингу који је основан у Републици Србији.

47) **Матични мешовити финансијски холдинг из ЕУ** је матични мешовити финансијски холдинг у држави чланици који није зависно друштво институције која је добила дозволу за рад у било којој држави чланици или другог финансијског холдинга или мешовитог финансијског холдинга који је основан у било којој држави чланици.

48) **Матични мешовити финансијски холдинг из ЕУ са седиштем у Републици Србији** је матични мешовити финансијски холдинг са седиштем у Републици Србији који није зависно друштво институције која је дозволу за рад добила у било којој држави чланици, или финансијског холдинга или мешовитог финансијског холдинга који је основан у било којој држави чланици.

49) **Самостална кредитна институција у ЕУ** је кредитна институција која не подлеже контроли на консолидованој основи у складу са прописима Народне банке Србије и која у Европској унији нема матично друштво које подлеже контроли на консолидованој основи.

50) **Надлежни орган** је национално тело које је прописима одређене државе овлашћено да даје и одузима дозволе за рад лицима у финансијском сектору, врши

контролу ових лица, односно надзор над тим лицима или уређује њихово пословање, а у Републици Србији је то Народна банка Србије.

51) **Орган надлежан за вршење надзора на консолидованој основи** је орган одговоран за вршење надзора на консолидованој основи матичне кредитне институције и кредитне институције коју контролише матични холдинг или матични мешовити финансијски холдинг.

52) **Држава чланица** је држава чланица Европске уније и држава која је потписница Уговора о Европском економском простору.

53) **Матична држава чланица** је држава чланица у којој је кредитна институција добила дозволу за рад.

54) **Трећа држава** је страна држава која није држава чланица, као и држава чланица Европске уније до приступања Републике Србије Европској унији.

55) **Матична држава** је држава у којој је кредитна институција добила дозволу за рад.

56) **Држава чланица домаћин** је држава чланица која није држава у којој је институција добила дозволу за рад, већ у тој држави кредитна институција има огранак или пружа услуге.

57) **Централне банке ЕСЦБ** су централне банке чланице Европског система централних банака (ЕСЦБ) и Европска централна банка (ЕЦБ).

58) **Централне банке** су централне банке ЕСЦБ и централне банке трећих држава.

59) **Група кредитних институција** је група коју чине кредитне институције и финансијске институције од којих је најмање један члан лице које је:

1) матична кредитна институција;

2) кредитна институција која је са другом кредитном институцијом или финансијском институцијом повезана заједничким управљањем;

3) матични финансијски холдинг коме је најмање једно зависно друштво кредитна институција или

4) матични мешовити финансијски холдинг коме је најмање једно зависно друштво кредитна институција.

60) **Група** је група друштава од којих је најмање једно друштво кредитна институција и која се састоји од матичног друштва и његових зависних друштава или друштава повезаних односном контроле у смислу тачке 20) овог члана закона, односно заједничким управљањем у смислу тачке 65) подтач. 1) или 3) овог члана.

61) **Прекогранична група** је група чији чланови обављају активности у више држава чланица.

62) **Група из треће државе** је група чије матично друштво има седиште у трећој држави.

63) **Члан групе** је правно лице које је део групе.

64) **Највише матично друштво групе друштава** је правно лице у коме ниједно друго правно лице не остварује контролу.

65) **Друштва повезана заједничким управљањем** су два или више лица која нису повезана односом контроле у смислу тачке 20) овог члана закона, али су повезана на један од следећих начина:

1) друштвима се управља на јединствен начин, у складу са уговором закљученим између тих друштава или одредбама статута или оснивачких аката тих друштава;

2) контролисана су од стране истог трећег лица, и то на основу уговора о контроли и управљању, или

3) већину чланова одбора директора или других одговарајућих органа који врше управљачку или надзорну функцију у тим друштвима чине иста лица.

66) **Група повезаних лица** су лица која испуњавају најмање један од следећих услова:

1) два или више правних или физичких лица представљају јединствен ризик, осим ако се не докаже другачије, због тога што једно од њих има контролу у другом или другим правним лицима;

2) два или више правних или физичких лица међу којима не постоји однос из подтачке 1) ове тачке представљају јединствен ризик, јер су тако међусобно повезана да постоји могућност да се услед погоршања финансијског положаја једног лица, нарочито у вези са финансирањем и измирењем обавеза, погорша способност другог или других лица у вези са финансирањем и измирењем обавеза.

67) **Лица повезана с кредитном институцијом** су:

1) чланови групе у којој је кредитна институција;

2) чланови надзорног и извршног одбора кредитне институције, чланови других одбора кредитне институције, у складу са овим законом, чланови органа управљања и руковођења члана групе кредитних институција у којој је та кредитна институција, као и чланови уже породице тих лица;

3) лица са учешћем у кредитној институцији и у лицима која су чланови групе кредитних институција у којој је кредитна институција, лица која имају директно или индиректно право или могућност да у кредитној институцији, односно у лицима који су чланови групе кредитних институција у којој је кредитна институција остваре најмање 5% гласачких права, односно директно или индиректно власништво над најмање 5% капитала, као и чланови уже породице тих лица;

4) правна лица над којима лица из подтач. 2) и 3) ове тачке имају контролу.

68) **Повезана лица** су:

1) чланови уже породице члана органа управљања и

2) привредно друштво у коме члан органа управљања или члан његове уже породице има квалификовано учешће од најмање 10% гласачких права или капитала тог правног лица, односно у коме та лица могу имати значајан утицај или у коме су та лица чланови органа управљања или лица која су на вишој руководећој позицији.

69) **Чланови уже породице** физичког лица су:

1) супружник или ванбрачни партнер;

2) крвни сродник у правој линији, крвни сродник у побочној линији закључно са трећим степеном сродства, усвојилац и усвојеник, као и потомци усвојеника и лица из тач. 1) овог става;

3) друга лица која с тим лицем живе у заједничком домаћинству.

70) **Мала и једноставна кредитна институција** је кредитна институција која испуњава све следеће услове:

1) не представља велику кредитну институцију у смислу тачке 71) овог става;

2) укупна вредност њене активе на појединачној основи или, ако је примењиво, на консолидованој основи у просеку је једнака или нижа од 1 милијарде евра у динарској противвредности у периоду од четири године који непосредно претходи текућем годишњем извештајном периоду;

3) подлеже поједностављеним обавезама у погледу планова опоравка, односно за коју Народна банка Србије доноси поједностављени план реструктурирања, у складу са овим законом;

4) вредност позиција из књиге трговања ни у једном моменту не прелази прагове прописане одлуком којом је уређена адекватност капитала кредитне институције;

5) укупна вредност позиција деривата које држи са намером трговања не прелази 2% њене укупне билансне и ванбилансне имовине, а укупна вредност њених позиција изведених финансијских инструмената не прелази 5% укупне билансне и ванбилансне имовине;

6) више од 75% укупне активе и укупних обавеза институције на консолидованој основи, осим изложености унутар групе, односи се на послове с другим уговорним странама чије је седиште у Републици Србији или Европском економском простору;

7) не примењује интерне моделе како би испунила регулаторне захтеве, у складу са одлуком којом се уређује адекватност капитала кредитне институције, при чему њена зависна друштва могу применити интерне моделе развијене на нивоу групе, под условом да група подлеже захтевима за објављивање на консолидованој основи;

8) Народној банци Србије није оспорила одређивање ове институције као мале и једноставне кредитне институције;

9) Народна банка Србије није одредила да се институција на основу анализе величине, повезаности, сложености и профила ризичности не може сматрати малом и једноставном кредитном институцијом.

71) **Велика кредитна институција** је кредитна институција која испуњава било који од следећих услова:

1) одређена је као глобално системски значајна кредитна институција;

2) сматра се осталом системски значајном кредитном институцијом;

3) једна је од три највеће кредитне институције у Републици Србији, према укупној вредности активе;

4) укупна вредност њене активе на појединачној основи или, ако је примењиво, на консолидованој основи износи 30 милијарди евра у динарској противвредности или више.

72) **Системски ризик** је ризик од поремећаја у финансијском систему који би могао да има озбиљне негативне последице на финансијски систем и реалну економију.

73) **Системски значајна кредитна институција** је матична кредитна институција из Европске уније, матични финансијски холдинг из Европске уније, матични мешовити финансијски холдинг из Европске уније или кредитна институција чије погоршање финансијског стања или престанак рада могу довести до системског ризика.

74) **Глобално системски значајна кредитна институција (ГСЗ)** је кредитна институција коју је Народна банка Србије утврдила као глобално системски значајну у складу са прописима којима се уређују заштитни слојеви капитала.

75) **Остала системски значајна кредитна институција (ОСЗ)** је кредитна институција коју је Народна банка Србије утврдила као системски значајну за Републику Србију у складу са прописима којима се уређују заштитни слојеви капитала.

76) **Глобално системски значајна кредитна институција изван ЕУ** је глобално системски значајна група кредитних институција или кредитна институција која није глобално системски значајна кредитна институција, а налази се на списку који редовно објављује и ажурира Одбор за финансијску стабилност.

77) **Родно неутрална политика примања** је политика примања која се заснива на принципу једнаког плаћања за једнак рад или рад исте вредности за запослене мушкарце и жене.

78) **Дискреционе пензијске погодности** јесу додатне пензијске погодности које кредитна институција даје запосленима на дискреционој основи, као део варијабилног дела примања тог запосленог, а које не укључују обрачунате доприносе које кредитна институција додељује запосленом у оквиру пензијског плана.

79) **Крипто-имовина и услуге повезане са крипто-имовином** имају значење у складу са Уредбом (ЕУ) 2023/1114.

80) **Изложеност по основу крипто-имовине** је позиција билансне активе или ванбилансна ставка која се односи на крипто-имовину и која доводи до кредитног ризика, кредитног ризика друге уговорне стране, тржишног ризика, оперативног ризика или ризика ликвидности.

81) **Климатска неутралност** подразумева циљ смањења емисије гасова са ефектом стаклене баште на минимум, у складу са националном стратегијом одрживог развоја, циљевима Зеленог споразума за Западни Балкан и обавезама из Париског споразума, путем развоја нискоугљеничне економије, мера у енергетици, индустрији и управљању отпадом у Републици Србији.

82) **Ризици повезани са животном средином, друштвом и управљањем** подразумевају било какав негативан финансијски утицај на институцију који произлази из постојећег или будућег утицаја фактора животне средине, друштва или управљања на друге уговорне стране кредитне институције или инвестирану имовину те институције, а који се испољавају кроз традиционалне категорије финансијских ризика.

83) **Поткапитализована кредитна институција** је кредитна институција чији је најмање један показатељ из члана 96. став 1. овог закона нижи од прописаног, односно чији је капитал нижи од прописаног у члану 95. овог закона, као и кредитна институција чији је показатељ нижи од оног који је, у складу с чл. 247. и 248. овог закона, одредила Народна банка Србије.

84) **Централна друга уговорна страна** јесте правно лице које, услед положаја које заузима према уговорним странама у уговорима којима се тргује на једном или више финансијских тржишта, постаје купац сваком продавцу и продавац сваком купцу.

85) **Друштво за секјуритизацију** је правно лице које није кредитна институција и које је основано за обављање послова једне или више секјуритизација, које обавља искључиво послове који се односе на секјуритизацију, чија организациона структура омогућава раздвајање обавеза тог друштва од обавеза кредитне институције иницијатора и чији власници или друга лица са одговарајућим правима у том друштву могу да отуђе или оптерете та права без ограничења.

86) **Агенција за рејтинг** је лице које се бави додељивањем кредитних рејтинга правним лицима и/или финансијским инструментима.

87) **Техника ублажавања кредитног ризика** означава коришћење инструмената кредитне заштите ради смањења кредитног ризика коме је кредитна институција изложена по основу једне или више изложености;

88) **Капитал кредитне институције** чини збир основног капитала и допунског капитала, при чему основни капитал кредитне институције чини збир основног акцијског капитала и додатног основног капитала.

89) **Подобни капитал кредитне институције** је збир основног капитала кредитне институције и допунског капитала кредитне институције у износу до највише једне трећине њеног основног капитала.

90) **Регулисано тржиште** је вишестрани систем којим управља, односно чије пословање води организатор тржишта који унутар система спаја или олакшава спајање понуда за куповину и понуда за продају финансијских инструмената више заинтересованих трећих лица у складу са својим обавезујућим правилима, на начин који доводи до закључења уговора у вези са финансијским инструментима укљученим у трговање према његовим правилима, односно систему, а који има дозволу и редовно послује у складу са прописима.

91) **Књига трговања** су све позиције у финансијским инструментима и роби које кредитна институција има са намером трговања, или ради заштите позиција које има са намером трговања.

92) **Финансијски инструмент** је:

1) уговор на основу кога једна уговорна страна стиче финансијску имовину, а друга уговорна страна финансијску обавезу или власнички инструмент;

2) финансијски инструмент у складу са законом којим се уређује тржиште капитала;

3) изведени финансијски инструмент;

4) основни финансијски инструмент и

5) готовински инструмент.

93) **Значајан огранак** је огранак који је тај статус добио у складу са чл. 296. и 297. овог закона.

94) **Реструктурирање** је примена инструмената реструктурирања и овлашћења за реструктурирање како би се остварио један или више циљева реструктурирања из члана 337. став 2. овог закона.

95) **Инструменти реструктурирања** су инструменти реструктурирања из члана 395. став 1. овог закона.

96) **Овлашћења реструктурирања** су овлашћења из чл. 376. до 388. овог закона.

97) **Прекогранична група** је група чији чланови обављају активности у више држава чланица.

98) **Члан групе** је правно лице које је део групе.

99) **Ванредна јавна финансијска подршка** је државна помоћ у смислу прописа којима се уређује државну помоћ или било која друга јавна финансијска подршка на наднационалном нивоу која би, да је предвиђена на националном нивоу, представљала државну помоћ, а која се пружа како би се очувала или поново успоставила одрживост, ликвидност или солвентност кредитне институције или лица из члана 336. тач. 2) до 4) овог закона или групе чији је део таква институција или лице.

100) **Алтернативна мера приватног сектора** је свака подршка која се не квалификује као ванредна јавна финансијска подршка.

101) **Хитна подршка за ликвидност** је обезбеђење финансијске подршке од стране централне банке или било које друге подршке која има за резултат повећање новчаних средстава централне банке солвентној финансијској институцији или групи солвентних финансијских институција, која се суочава са привременим проблемима у вези са ликвидношћу, при чему та подршка није део монетарне политике.

102) **Системска криза** је поремећај финансијског система који би могао имати озбиљне негативне последице по унутрашње тржиште и реални сектор, а све врсте финансијских посредника, тржишта и инфраструктура могу бити системски значајни у одређено мери.

103) **Критичне функције** су активности, услуге или послови чији би прекид обављања, на националном или регионалном нивоу, вероватно довео до поремећаја у пружању неопходних услуга реалном сектору или до угрожавања финансијске стабилности услед величине, тржишног учешћа, интерних и екстерних међуповезаности, сложености или прекограничних активности институције или групе, а нарочито узимајући у обзир заменљивост ових активности, услуга или послова.

104) **Кључне пословне линије** су пословне активности и повезане услуге које представљају значајан извор прихода, добити или франшизне вредности за кредитну институцију или групу чији је кредитна институција део.

105) **Услови за реструктурирање** су услови из члана 370. став 1. овог закона.

106) **Мера реструктурирања** је одлука о покретању поступка реструктурирања над кредитном институцијом или лицем из члана 336. тач. 2) до 4) овог закона у складу са чл. 370. или 371. овог закона, примена инструмената реструктурирања или спровођење једног или више овлашћења за реструктурирање.

107) **План реструктурирања** је појединачни план реструктурирања кредитне институције израђен у складу са чланом 343. овог закона;

108) **Реструктурирање групе** је:

– примена мера реструктурирања на нивоу матичног друштва или кредитне институције над којом се врши надзор на консолидованој основи, или

– координација примене инструмената и овлашћења реструктурирања од стране органа надлежних за реструктурирање према члановима групе који испуњавају услове за реструктурирање.

109) **План реструктурирања групе** је план реструктурирања групе израђен у складу с чл. 345. и 346. овог закона.

110) **Орган надлежан за реструктурирање** је национално тело које је прописима одређене државе овлашћено да примењује инструменте и овлашћења реструктурирања, као и одговарајуће тело Европске уније са оваквим надлежностима у складу с прописима те уније, а орган надлежан за реструктурирање у Републици Србији је Народна банка Србије.

111) **Орган надлежан за реструктурирање групе** је орган надлежан за реструктурирање из државе чланице у којој се налази орган надлежан за вршење надзора на консолидованој основи.

112) **Програм за реструктурирање групе** је програм израђен за потребе реструктурирања групе у складу с чланом 428. овог закона.

113) **Колегијум за реструктурирање** је колегијум успостављен у складу с чланом 422. овог закона ради обављања задатака из става 1. тог члана.

114) **Инструмент одвајања имовине** је механизам путем којег Народна банка Србије или други надлежни орган за реструктурирање преноси имовину, права или

обавезе кредитне институције у реструктурирању на лице за управљање имовином у складу са чланом 400. овог закона.

115) **Лице за управљање имовином** је правно лице које испуњава услове утврђене чланом 400. став 3. овог закона.

116) **Инструмент расподеле губитака** је механизам путем којег Народна банка Србије или други надлежни орган за реструктурирање врши овлашћења за отпис и конверзију у вези са обавезама кредитне институције у реструктурирању у складу са чланом 401. овог закона.

117) **Инструмент продаје пословања** је механизам путем којег Народна банка Србије или други надлежни орган за реструктурирање остварује пренос акција или других власничких инструмената које је издала кредитна институција у реструктурирању, или имовине, права или обавеза кредитне институције у реструктурирању на купца који није привремена кредитна институција у складу с чланом 396. овог закона.

118) **Привремена кредитна институција** је правно лице које испуњава услове утврђене чланом 398. став 3. овог закона.

119) **нструмент привремене кредитне институције** је механизам путем којег Народна банка Србије или други надлежни орган за реструктурирање обавља пренос акција или других власничких инструмената које је издала кредитна институција у реструктурирању, или имовине, права или обавеза кредитне институције у реструктурирању на привремену кредитну институцију, у складу са чланом 398. овог закона.

120) **Власнички инструменти** су акције, други инструменти који дају право на власништво, инструменти који се могу конвертовати у акције или који дају право на стицање акција или других власничких инструмената, и инструменти који представљају интересе у акцијама или другим власничким инструментима.

121) **Дужнички инструменти** су:

– за потребе члана 376. став 1. тач. 7) и 10) овог закона, то су обвезнице и други облици преносивог дуга, инструменти којима се креира или потврђује дуг и инструменти који дају право на стицање дужничких инструмената и

– за потребе члана 361. овог закона, обвезнице и други облици преносивог дуга, инструмената којима се креира или потврђује дуг.

122) **Овлашћења за пренос** су овлашћења наведена у члану 376. став 1. тач 3) и 4) овог закона за пренос акција, других власничких инструмената, дужничких инструмената, имовине, права или обавеза, или пренос било које комбинације наведених елемената са кредитне институције која се реструктурира на стицаоца.

123) **Овлашћења за отпис и конверзију** су овлашћења из чл. 392. став 1. и 376. став 1. тач 5) до 9) овог закона.

124) **Обезбеђена обавеза** је обавеза код које је право повериоца на плаћање или другу врсту извршења обезбеђено оптерећењем, залогом или заложним правом, или аранжманима за обезбеђење који укључују обавезе које проистичу из репо трансакција и других аранжмана за финансијско обезбеђење с преносом права својине.

125) **Обавезе подобне за расподелу губитака** су обавезе, укључујући обавезе неодређеног рока доспећа или износа, и инструменти капитала који не испуњавају услове за укључење у обрачун основног акцијског капитала, додатног основног капитала или допунског капитала и који нису изузети од примене инструмента расподеле губитака у складу с чланом 402. став 1. овог закона.

126) **Подобне обавезе** су обавезе подобне за расподелу губитака које испуњавају, у мери у којој је то применљиво, услове из прописа из члана 353., односно из члана 358. или члана 359. овог закона, у зависности од тога шта је применљиво, као и инструменти допунског капитала са преосталим роком доспећа од најмање годину дана, у мери у којој ти инструменти не испуњавају услове да буду укључени у обрачун допунског капитала.

127) **Обавезе неодређеног рока доспећа или износа** су обавезе засноване на садашњим обавезама које проистичу из прошлих догађаја који ће резултирати губитком, а чији је рок доспећа или износ неизвестан.

128) **Подређене подобне обавезе** су инструменти који испуњавају све услове из члана 72а Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013, осим услова из члана 72б ст. 3. до 5. те уредбе.

129) **Релевантни инструменти капитала** су инструменти додатног основног капитала и инструменти допунског капитала;

130) **Стопа конверзије** је фактор који одређује број акција или других власничких инструмената у које ће обавеза одређене класе бити конвертована, упућивањем или на појединачан инструмент дате класе или на одређену јединицу вредности потраживања по основу дуга.

131) **Погођени поверилац** је поверилац чије потраживање се односи на обавезу која је умањена или конвертована у акције или друге власничке инструменте применом овлашћења за отпис или конверзију у складу са применом инструмента расподеле губитака.

132) **Погођени акционар** је ималац власничких инструмената чији власнички инструменти су поништени применом овлашћења из члана 376. став 1. тачка 8) овог закона.

133) **Надлежни орган за отпис и конверзију** је регулаторно тело у одређеној држави, које је у складу са прописима те државе, одговорно за утврђивање да су испуњени услови за примену овлашћења за отпис и конверзију.

134) **Стицалац** је лице на које се са кредитне институције у реструктурирању преносе акције, други власнички инструменти, дужнички инструменти, имовина, права или обавезе, или било која комбинација наведеног.

135) **Пословни дан** је било који дан осим суботе, недеље или државног празника у Републици Србији или другој релевантној држави чланици.

136) **Право на раскид** је право да се уговор раскине, да се убрза измирење обавезе, да се затворе, пребију или нетирају обавезе или било која слична одредба којом се суспендује, мења или гаси обавеза једне уговорне стране или одредба која спречава настанак обавезе која би иначе настала према уговору.

137) **Лице за реструктурирање** је:

– правно лице у односу на које план реструктурирања групе, израђен у складу с чланом 345. овог закона, предвиђа мере реструктурирања или

– кредитна институција која није део групе, у односу на коју појединачни план реструктурирања израђен у складу с чланом 343. овог закона, предвиђа мере реструктурирања.

138) **Лице за ликвидацију** је правно лице у оквиру групе за реструктурирање које није лице за реструктурирање у односу на које план реструктурирања групе не предвиђа примену овлашћења за отпис и конверзију или лице које није део групе за реструктурирање за које појединачни план реструктурирања предвиђа да ће се над тим лицем спровести поступак стечаја или ликвидације у складу са законом којим се уређују стечај и ликвидација кредитних институција.

139) **Група за реструктурирање** је група коју чине лице за реструктурирање и његова зависна друштва која нису:

– сама по себи лица за реструктурирање,

– зависна друштва других лица за реструктурирање или

– лица са седиштем у трећој држави која нису укључена у групу за реструктурирање у складу са планом реструктурирања и њихова зависна друштва.

140) **Поступак реструктурирања из треће државе** је мера предузета у складу са прописима треће државе која је упоредива, у погледу циљева и очекиваних резултата, са мерама реструктурирања прописаним овим законом.

141) **Релевантни орган из треће државе** је орган из треће државе одговоран за вршење овлашћења надзора и примену мера реструктурирања упоредивих са онима које обавља Народна банка Србије у складу са овим законом.

142) **Аранжман за финансирање групе** је један или више аранжмана за финансирање успостављених у држави чланици у којој се налази орган надлежан за реструктурирање групе.

143) **Трансакција преноса ризика** је трансакција између два члана групе у циљу потпуног или делимичног преноса ризика по основу друге трансакције у којој учествују један од чланова из те групе и треће лице.

144) **Унутаргрупна гаранција** је уговор у коме један члан групе гарантује да ће други члан групе испунити обавезе према трећем лицу.

145) **Аранжман за финансијско обезбеђење с преносом права својине** је аранжман за финансијско обезбеђење са преносом права својине у складу са законом којим се уређује финансијско обезбеђење.

146) **Споразум о нетирању** је споразум у складу с којим више потраживања или обавеза може да се конвертује у јединствено нето потраживање, укључујући споразуме за коначно нетирање у складу с којима се, у случају догађаја извршења (без обзира на начин и место дефиниције тог догађаја) доспеће обавеза уговорних страна убрзава тако да она доспевају одмах или се раскидају, а у оба случаја се конвертују или замењују једним нето потраживањем, укључујући:

– одредбе о коначном нетирању које представљају одредбе уговора о финансијском обезбеђењу или уговора који укључује финансијско средство обезбеђења или, у недостатку такве одредбе, свака законска одредба којом се, у случају неког догађаја извршења изазваног операцијом нетирања, усклађивања или на неки други начин обавезе уговорних страна убрзавају како би одмах доспеле и како би се изразиле као обавеза плаћања износа који представља њихову процењену тренутну вредност, или се укидају и замењују обавезом плаћања тог износа, и/

– нетирање које представља конвертовање у једно нето потраживање или једну нето обавезу потраживања и дуговања која произилазе из налога за пренос које учесник или учесници издају или примају од једног или више учесника што доводи до тога да се може имати само нето потраживање или имати само нето дуговање.

147) **Споразум о поравнању** је споразум којим се врши поравнање два или више потраживања, односно обавеза између кредитне институције у реструктурирању и друге уговорне стране.

148) **Финансијски уговори** обухватају следеће уговоре и споразуме:

(1) уговоре са хартијама од вредности, укључујући:

– уговоре о куповини, продаји или позајмици хартија од вредности, скупа или индекса хартија од вредности;

– опције на хартију од вредности или скуп или индекс хартија од вредности;

– репо или обрнуте репо трансакције било којих таквих хартија од вредности, скупа или индекса;

(2) робне уговоре укључујући:

– уговоре о куповини, продаји или позајмици робе или скупа или индекса робе за будућу испоруку;

– опције на робу или скуп или индекс робе;

– репо или обрнуте репо трансакције било које такве робе, скупа или индекса;

(3) фјучерс и форвард уговоре, укључујући уговоре (осим робних уговора) о куповини, продаји или преносу робе или имовине било које друге врсте, услуге, власничка и друга права по договореној цени на будући датум;

(4) своп споразуме укључујући:

– свопове и опције у вези са каматним стопама, спот или другим трговањем девизама, валутама, индексима акцијског капитала или акцијским капиталом, индексом дуга или дугом, робним индексом или робом, климатске варијабле, стопе инфлације или емисионе јединице;

– TRS деривате, CDS деривате или кредитне свопове;

– било које споразуме или трансакције који су слични споразумима из прве или друге алинеје ове тачке који је предмет периодичног трговања на тржишту свопова или деривата;

(5) споразуме о међубанкарским позајмицама који се закључују на највише три месеца;

(6) стандардизоване споразуме за било које уговоре или споразуме наведене у тачкама 1) до 5) овог става.

149) **Мера за спречавање кризе** је вршење овлашћења за непосредно отклањање недостатака или сметњи за опоравак у складу с чланом 124. овог закона, вршење овлашћења за решавање или отклањање препрека за реструктурирања у складу с чл. 350. или 351. овог закона, примена мера ране интервенције у складу с чл. 250. и 253. овог закона, укључујући меру увођења привремене управе из члана 252. овог закона или вршење овлашћења за отпис и конверзију из члана 391. овог закона.

150) **Мера за управљање кризом** је мера реструктурирања или именовање посебне управе у складу с чланом 375. овог закона и преузимање контроле над кредитном институцијом у реструктурирању у складу с чланом 388. овог закона.

151) **Информационо-комуникациони систем**, у смислу овог закона, има значење утврђено у закону којим се уређује информациона безбедност.

152) **Мрежни и информациони систем су:**

1) електронске комуникационе мреже и услуге у смислу закона који уређује електронске комуникације;

2) сваки уређај или група повезаних или сродних уређаја, од којих један или више њих програмски извршава аутоматску обраду дигиталних података; или

3) дигитални подаци који се смештају, обрађују, добијају или преносе елементима описаним у подтач. 1) и 2) ове тачке у сврху њиховог рада, употребе, заштите и одржавања**.**

За потребе става 1. тачка 17) подтач. 1) и 4) овог члана укупан број акционара или гласачких права чланова у зависном правном лицу умањује се за гласачка права

везана за акције које држи само зависно правно лице, зависно правно лице тог зависног правног лица или лице које делује у своје име али за рачун тих правних лица.

За утврђивање гласачких права и права именовања и опозива већине чланова органа управљања у било ком зависном правном лицу које поседује матично правно лице узимају се у обзир ова права која директно поседује то матично правно лице, али и права која индиректно преко својих других правних лица или других повезаних лица поседује матично правно лице. Права из овог става се умањују за следеће:

1) права у вези са акцијама, односно уделима који се држе у корист лица које није ни матично, ни зависно правно лице тог матичног правног лица; или

2) права у вези са акцијама, односно уделима:

(1) који служе као средство обезбеђења, под условом да се та права користе у складу са примљеним упутствима у вези с тим обезбеђењем; или

(2) које су у вези са одобравањем кредита као дела пословних активности зависног правног лица, под условом да се гласачка права извршавају у интересу лица које пружа обезбеђење.

Ако држава директно или индиректно контролише, или је директно повезана са више од једног лица на начин утврђен у ставу 1. тачка 66) подтач. 1) и 2) овог члана, кредитна институција није дужна да групу коју чине држава и та лица третира као групу повезаних лица, већ околност да ли постоји група повезаних лица коју чине држава и друга правна и физичка лица, кредитна институција може процењивати појединачно у односу на свако појединачно правно и физичко лице над којима држава има контролу, односно са којима је повезана, али и у односу на сва правна и физичка лица која су контролисана, односно која су повезана са лицима повезаним са државом, у смислу тих подтачака.

Територијалне аутономије и јединице локалне самоуправе, сматрају се државом у смислу става 4. овог члана ако им се, у складу са прописима којима је уређена адекватност капитала кредитне институције, додељује пондер ризика државе у којој су основане.

Изузетно од става 1. тачка 66) овог члана, два или више физичких или правних лица која су због своје директне изложености централној другој уговорној страни за потребе клиринга повезана на начин на начин описан у подтач. 1) и 2) ове тачке – не сматрају се групом повезаних лица.

Финансијски инструменти из става 1. тачка 92) подтач. 1), 2) и 3) овог члана сматрају се финансијским инструментима само ако је њихова вредност изведена из цене референтног финансијског инструмента или неке друге референтне ставке, стопе или индекса.

Народна банка Србије може ближе уредити критеријуме за утврђивање да ли су активности, услуге или послови критичне функције из става 1. тачка 103) овог члана, односно да ли су пословне активности и повезане услуге кључне пословне линије из става 1. тачка 104) овог члана.

Кредитна институција (банка) са седиштем у Републици Србији

Члан 4.

Кредитна институција са седиштем у Републици Србији оснива се као банка са седиштем у Републици Србији.

Банком са седиштем у Републици Србији, у смислу овог закона, сматра се акционарско друштво са седиштем у Републици Србији које има дозволу Народне банке Србије за рад као банка и које је у року прописаном чланом 460. овог закона

ускладило своје пословање са одредбама овог закона, као и акционарско друштво које је у складу са овим законом добило дозволу за рад као кредитна институција са седиштем у Републици Србији.

Појам „банка“ и појам „кредитна институција“ ако ти појмови не садрже додатак „из државе чланице“ или „из треће државе“, користе се као синоними у смислу овог закона и односе се на банку, односно кредитну институцију са седиштем у Републици Србији.

До приступања Републике Србије Европској унији, на кредитну институцију из државе чланице примењују се одредбе овог закона које се односе на кредитну институцију из треће државе.

Пословно име банке са седиштем у Републици Србији и неовлашћено коришћење речи „кредитна институција“ и „банка“

Члан 5.

Банка са седиштем у Републици Србији у свом пословном имену мора имати реч или део речи „банка“ или одговарајућу изведеницу из те речи на страном језику са истом основом.

Ниједно лице не може у свом пословном имену имати, односно у обављању своје делатности употребити, односно користити речи „банка“, „кредитна институција“ или изведеницу од тих речи, осим следећих лица:

1) банке са седиштем у Републици Србији;

2) кредитне институције из државе чланице која непосредно пружа услуге на територији Републике Србије и огранка кредитне институције из државе чланице и треће државе преко кога та кредитна институција пружа услуге на територији Републике Србије;

3) представништва кредитне институције из треће државе и државе чланице које обавља послове представништва на територији Републике Србије и

4) другог правног лица у складу са законом.

Услуге које кредитна институција може пружати

Члан 6.

Кредитна институција може да пружа банкарске услуге, основне финансијске услуге и додатне финансијске услуге.

Банкарске услуге, у смислу овог закона, су примање депозита и/или других средстава од јавности за која постоји обавеза враћања и одобравање кредита за свој рачун.

Примањем депозита или других средстава од јавности за која постоји обавеза враћања не сматрају се средства која примају:

1) институције електронског новца у виду уплата које се одмах замењују за електронски новац;

2) Република Србија, аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе;

3) удружења у виду чланарина, добровољних прилога и сличних бесповратних средстава;

4) правна лица која нису кредитне институције на основу издавања дужничких хартија од вредности, а којима финансирају обављање своје претежне делатности, под условом да претежна делатност тог лица није одобравање зајмова;

5) платне институције од корисника платних услуга ради извршавања платних трансакција, у складу са законом којим су уређене платне услуге;

6) пружаоци услуга повезаних са дигиталном имовином ради пружања услуга повезаних са дигиталном имовином, у складу са законом којим је уређена дигитална имовина.

Кредитна институција може, у складу са законом, обављати следеће основне финансијске услуге:

1) примање депозита или других средстава од јавности за која постоји обавеза враћања;

2) одобравање кредита,

3) куповину, продају и наплату потраживања (факторинг, форфетинг и др.);

4) финансијски лизинг у складу са законом којим је уређен финансијски лизинг;

5) платне услуге, укључујући издавање и прихватање платних картица и других платних инструмената;

6) издавање гаранција, авала и других облика јемства (гаранцијски посао);

7) девизне, девизно-валутне и мењачке послове, као и трговање за свој рачун или рачун клијента инструментима тржишта новца (чековима, меницама, потврдама о депозиту), преносивим хартијама од вредности, финансијским фјучерсима и опцијама;

8) услуге непосредно повезане са пословима кредитирања;

9) учествовање у издавању других инструмената плаћања осим инструмената из тачке 7) овог става и управљање тим инструментима, у складу са законом;

10) чување и администрирање хартија од вредности;

11) посредовање при закључењу послова на тржишту новца;

12) учествовање у издавању хартија од вредности и других финансијских инструмената и пружање услуга везаних њихово издавање, у складу са прописима којима се уређује тржиште капитала;

13) управљање имовином клијената и саветовање у вези са управљањем том имовином;

14) послове депозитара у складу са законима којима се уређују инвестициони фондови;

15) саветовање правних лица у вези са структуром капитала, пословном стратегијом и повезаним питањима, као и саветовање и услуге у вези са спајањем и куповином пословних субјеката;

16) издавање електронског новца,

17) издавање токена електронског новца, у складу са Уредбом (ЕУ) 2023/1114;

18) услуге повезане са крипто-имовином, у складу са Уредбом (ЕУ) 2023/1114;

19) инвестиционе услуге и активности, као и додатне услуге у складу са законом којим се уређује тржиште капитала, а које нису обухваћене тач. 1) до 15) овог става;

Кредитна институција може, у складу са законом, обављати следеће додатне финансијске услуге:

1) послове заступања и посредовања у осигурању, у складу са законом којим се уређује осигурање;

2) пружање услуга управљања платним системима, у складу са законом којим се уређује платни систем;

3) трговање златом за свој рачун и рачун клијента, укључујући и посредовање у трговању златом;

4) послове за које је овлашћена законом;

5) услуге достављања података, у складу са прописима којима се уређује тржиште капитала;

6) друге послове чија је природа, по начину обављања и ризику коме је кредитна институција изложена, сродна или повезана са основним финансијским услугама, у смислу овог члана, у складу са оснивачким актом и статутом кредитне институције.

Додатне финанијске услуге у смислу става 5. овог члана тач. 1) - 3), кредитна институција може обављати уз претходну сагласност Народне банке Србије, а услове и начин давања и одузимања сагласности прописује Народна банка Србије.

Правна лица која пружају финансијске услуге у складу са другим законом сматрају се финансијским институцијама у смислу овог закона.

Узајамно признате услуге, у смислу овог закона, су узајамно признате банкарске услуге из става 2. овог члана и узајамно признате основне финансијске услуге из става 4. овог члана.

Услуге које може пружати само кредитна институција

Члан 7.

Нико осим кредитне институције не може се бавити примањем депозита или осталих средстава од јавности за која постоји обавеза враћања.

Став 1. овог члана не примењује се на:

1) примање депозита или других средстава од јавности за која постоји обавеза враћања од стране Народне банке Србије, Републике Србије, њених аутономних покрајина и јединица локалне самоуправе;

2) примање депозита или других средстава од јавности за која постоји обавеза враћања од стране јавних међународних тела чији су чланови једна или више држава чланица;

3) друге случајеве прописане законом и

4) друге случајеве предвиђене прописима Европске уније ако су те услуге уређене и предмет су надзора, у циљу заштите депонената и инвеститора.

Нико осим кредитне институције не може се бавити давањем кредита и издавањем платних картица, осим ако је за то овлашћен законом.

Забрана пружања других услуга

Члан 8.

Кредитна институција не може пружати друге услуге осим пружања банкарских услуга и финансијских услуга у складу са овим законом.

Кредитне институције које на територији Републике Србије могу пружати банкарске услуге

Члан 9.

На територији Републике Србије банкарске услуге може пружати:

1) банка са седиштем у Републици Србији;

2) кредитна институција из државе чланице која, у складу са овим законом, има огранак у Републици Србији или непосредно пружа услуге у Републици Србији и

3) огранак кредитне институције из треће државе који, у складу са овим законом, има сагласност за пружање банкарских услуга на територији Републике Србије.

Огранак друштва са седиштем у трећој држави на територији Републике Србије може пружати само услугу из члана 6. став 4. тачка 1) овог закона.

Непосредно пружање услуга

Члан 10.

Сматра се да кредитна институција из државе чланице непосредно пружа узајамно признате услуге у смислу члана 6. став 8. овог закона на територији друге државе чланице, ако нема огранак на територији друге државе чланице, при чему:

1) закључује правне послове чији је предмет једна или више узајамно признатих услуга, или

2) ако физичком или правном лицу које има пребивалиште или боравиште, односно седиште на територији друге државе чланице, понуди ту услугу преко свог заступника, посредника или на други начин.

Непосредним пружањем узајамно признатих услуга сматра се пружање узајамно признатих услуга од стране кредитних институција које се не врши на редовној, учесталој или континуираној основи.

Оглашавање

Члан 11.

Кредитна институција из друге државе чланице може да оглашава своје услуге путем средстава јавног информисања у Републици Србији под истим условима који се примењују на оглашавање услуга које врше кредитне институције из Републике Србије.

Регистар кредитних институција и отварање филијале и другог организационог облика кредитне институције са седиштем у Републици Србији

Члан 12.

Народна банка Србије води регистре:

1) кредитних институција;

2) огранака кредитних институција из трећих држава и држава чланица који на територији Републике Србије обављају послове из члана 6. овог закона;

3) огранака друштва са седиштем у трећој држави који пружају услугу из члана 6. став 4. одредба под 1) овог закона и

4) представништва кредитних институција из других држава.

Подаци садржани у регистрима из става 1. овог члана доступни су на интернет презентацији Народне банке Србије.

Народна банка Србије ближе уређује садржај и начин вођења регистра из става 1. овог члана.

Кредитна институција са седиштем у Републици Србији обавештава Народну банку Србије о отварању филијале или другог организационог облика на територији Републике Србије најкасније у року од осам дана од дана њиховог отварања.

Кредитна институција са седиштем у Републици Србији обавештава Народну банку Србије о затварању филијале или другог организационог облика на територији Републике Србије најкасније 30 дана пре планираног затварања.

Примена закона којим се уређују привредна друштва

Члан 13.

Одредбе закона којим се уређују привредна друштва примењују се на кредитне институције ако нису у супротности са овим законом.

Забрана повреде конкуренције

Члан 14.

На конкуренцију кредитних институција на финансијском тржишту примењује се закон којим се уређује заштита конкуренције.

Управни поступак

Члан 15.

Народна банка Србије, у поступку утврђеном овим законом, врши контролу бонитета и законитости пословања кредитних институција, спроводи реструктурирање кредитне институције и, на основу надлежности утврђених овим законом, решава о правима, обавезама и правним интересима лица и одлучује у другим поступцима, у складу са овим законом.

На поступак из става 1. овог члана сходно се примењују одредбе закона којим се уређује општи управни поступак, ако овим законом није друкчије уређено.

У поступку из става 1. овог члана Народна банка Србије одлучује решењем.

Решење из става 3. овог члана је коначно.

Против решења из става 3. овог члана може се водити управни спор, али тужба против овог решења не може спречити ни одложити његово извршење.

У управном спору против решења из става 3. овог члана суд не може решити управну ствар за чије је решавање овим законом утврђена надлежност Народне банке Србије.

Тужбом против решења о одузимању кредитној институцији дозволе за рад, решења које је Народна банка Србије донела у поступку реструктурирања кредитне институције могу се тражити само утврђење незаконитости и поништај тог решења, као и накнада штете ако се не тражи у посебном поступку.

Ако суд поништи решење из става 7. овог члана – трећа лица задржавају права и обавезе које су стекла на основу поништеног решења, а права тужиоца ограничавају се на накнаду штете која му је причињена извршењем тог решења.

Достављањем кредитној институцији решења, записника и других аката, као и обавештења, захтева и других писмена Народне банке Србије који су у вези с вршењем контроле и реструктурирањем кредитне институције – сматра се да су они достављени и члановима органа управљања кредитне институције и не може се доказивати супротно.

Народна банка Србије може прописати обавезу кредитне институције да обезбеде услове за пријем решења, записника и других аката, као и обавештења, захтева и других писмена Народне банке Србије у облику електронских докумената.

Употреба родно осетљивог језика

Члан 16.

Појмови употребљени у овом закону у граматичком мушком роду, подразумевају природни мушки и женски род лица на које се односе.

Одговорност за штету насталу вршењем дужности утврђених овим законом

Члан 17.

Народна банка Србије, запослени у Народној банци Србије, лица која је Народна банка Србије именовала за привремене управнике или посебне управнике, независни проценитељ, као и друга лица која по решењу Народне банке Србије или на основу овог закона у поступку контроле или реструктурирања кредитне институције врше дужности утврђене овим законом – не одговарају за штету која настане вршењем тих дужности, осим ако се докаже да нису поступали у доброј вери.

Лица из става 1. овог члана не могу одговарати за штету из тог става ни након престанка радног односа у Народној банци Србије, односно престанка вршења дужности.

Народна банка Србије сноси трошкове заступања запослених у Народној банци Србије у судским и управним поступцима покренутим у вези с дужностима које ти запослени обављају на основу овог закона.

Народна банка Србије сноси трошкове из става 3. овог члана и лицима којима је престао радни однос у Народној банци Србије.

Трошкове заступања привременог управника сноси кредитна институција, трошкове заступања посебног управника сноси кредитна институција у реструктурирању или привремена кредитна институција, а трошкове заступања чланова органа управљања или руководилаца привремене кредитне институције или лица за управљање имовином сноси та привремена кредитна институција или то лице.

Ако је у одговарајућем поступку правноснажном одлуком утврђено да су лица из става 1. овог члана причинила штету из тог става намерно или крајњом непажњом, ова

лица су дужна да Народној банци Србије, односно банци или правном лицу из става 5. овог члана надокнаде трошкове заступања из ст. 3. до 5. овог члана, као и износ исплаћене штете у складу са законом.

Глава II

ОСНИВАЊЕ КРЕДИТНЕ ИНСТИТУЦИЈЕ

Одељак 1.

Правна форма, оснивачи, оснивачки капитал, оснивачки акт и статут

Правна форма

Члан 18.

Кредитна институција се може основати као акционарско друштво.

Оснивачи кредитне институције

Члан 19.

Кредитну институцију могу основати домаћа и страна правна и/или физичка лица (оснивачи кредитне институције).

Оснивачки капитал

Члан 20.

Оснивачи кредитне институције обезбеђују средства за оснивачки капитал кредитне институције који представља основни, тј. регистровани капитал у складу са законом којим се уређују привредна друштва.

Средства из става 1. овог члана могу бити у новчаном и неновчаном облику (ствари и права који су у функцији пословања кредитне институције).

Новчани део оснивачког капитала кредитне институције не може бити мањи од 10.000.000 евра у динарској противвредности, према званичном средњем курсу на дан уплате.

Оснивачи кредитне институције не могу повлачити средства уложена у оснивачки капитал кредитне институције.

На процену улога у стварима и правима који су у функцији пословања кредитне институције примењују се одредбе закона којим се уређују привредна друштва које се односе на акционарско друштво.

Народна банка Србије може прописати ближе услове и начин обезбеђивања средстава из става 1. овог члана.

Акције кредитне институције

Члан 21.

За кредитну институцију која се оснива, новчани део оснивачког капитала из члана 20. став 3. овог закона мора бити у потпуности уплаћен у новцу пре регистрације код органа надлежног за регистрацију привредних субјеката.

Став 1. овог члана не односи се на кредитну институцију која се оснива у поступку спровођења реструктурирања, као и на кредитну институцију чији се оснивачки капитал повећао претварањем релевантних инструмента капитала, односно

других обавеза подобних за расподелу губитака кредитне институције у оснивачки капитал у складу са овим законом и прописима донетим на основу овог закона.

Акционари кредитне институције су дужни да приликом остваривања акционарских права поступају у интересу кредитне институције.

Недозвољени послови ради стицања акција кредитне институције

Члан 22.

Правни посао чији је предмет давање кредита, аванса, јемства или гаранције кредитне институције ради директног или индиректног стицања акција те кредитне институције, лица које у њој има учешће или лица у коме ће та кредитна институција имати знатно учешће, као и стицање тих акција средствима обезбеђеним на овај начин ништави су.

Оснивачки акт

Члан 23.

Оснивачки акт кредитне институције садржи:

1) пословно име и седиште правног лица оснивача кредитне институције, односно лично име и пребивалиште физичког лица оснивача кредитне институције;

2) пословно име и седиште кредитне институције;

3) износ укупног оснивачког капитала кредитне институције у новчаном и неновчаном облику, као и удео сваког оснивача у том капиталу;

4) рок до ког су оснивачи кредитне институције дужни да уплате новчана средства, односно да неновчана средства пренесу у оснивачки капитал кредитне институције;

5) права, обавезе и одговорности оснивача кредитне институције;

6) број акција кредитне институције и њихову номиналну вредност код првог издавања, врсте и класе акција које је кредитна институција овлашћена да изда, као и права из акција сваке класе;

7) послове које кредитна институција обавља;

8) начин покрића губитка кредитне институције;

9) начин решавања спорова међу оснивачима кредитне институције;

10) права оснивача кредитне институције у случају статусних промена кредитне институције;

11) укупни или процењени износ трошкова у вези са оснивањем кредитне институције;

12) друге елементе, односно податке.

Народна банка Србије може прописати да оснивачки акт кредитне институције садржи и друге обавезне елементе, односно податке.

Статут

Члан 24.

Кредитна институција има статут.

Статут кредитне институције садржи:

1) организацију и начин пословања кредитне институције;

2) питања о којима одлучује скупштина кредитне институције;

3) питања о којима одлучују други органи кредитне институције, састав и поступак одлучивања ових органа, као и мандат чланова тих органа;

4) мере и одговорност органа кредитне институције за обезбеђење ликвидности и солвентности кредитне институције;

5) права, обавезе и одговорност чланова надзорног и извршног одбора кредитне институције и других лица која су на вишој руководећој позицији у кредитној институцији;

6) овлашћење за потписивање и заступање кредитне институције;

7) начин вршења унутрашње контроле и унутрашње ревизије кредитне институције;

8) податке и исправе који се сматрају пословном тајном кредитне институције и начин поступања с тим подацима и исправама;

9)друге елементе, односно податке.

Народна банка Србије може прописати да статут кредитне институције садржи и друге обавезне елементе, односно податке.

Одељак 2.

Дозвола за рад кредитне институције

Захтев за давање дозволе за рад кредитне институције

Члан 25.

Дозволу за рад кредитне институције даје Народна банка Србије.

Оснивачи кредитне институције подносе Народној банци Србије захтев за давање дозволе за рад уз који достављају:

1) овлашћење за лице са којим ће Народна банка Србије сарађивати у поступку разматрања захтева за давање дозволе за рад;

2) документацију утврђену у ставу 10. овог члана;

3) захтев за давање претходне сагласности за стицање квалификованог учешћа за лица која стичу квалификовано учешће у кредитној институцији, са документацијом у складу са чланом 35. овог закона, а ако акционари не стичу квалификовано учешће у кредитној институцији документацију за 20 највећих акционара;

4) захтев за давање претходне сагласности за предложене чланове надзорног одбора, са документацијом из члана 171. став 10. овог закона;

5) захтев за давање претходне сагласности за предложеног председника и чланове извршног одбора, са документацијом из члана 171. став 10. овог закона;

6) план активности, у коме се наводе врсте планираних делатности и организациона структура кредитне институције, укључујући и назнаку матичних друштава, финансијских холдинга и мешовитих финансијских холдинга у оквиру групе, као и опис система, процеса из члана163. овог закона.

Ако кредитна институција намерава да, поред банкарских пружа и финансијске услуге, у захтеву за давање дозволе за рад наводе се и врсте финансијских услуга које кредитна институција намерава да пружа.

Ако кредитна институција намерава да пружа додатне финансијске услуге из члана 6. став 5. тач. 1) – 3) овог закона, дужна је да достави Народној банци Србије документацију којом доказује испуњеност услова за пружање тих услуга утврђених законом.

Народна банка Србије се пре давања дозволе за рад саветује и размењује информације са надлежним телом друге државе чланице ако је кредитна институција:

1) зависно друштво кредитне институције која је добила дозволу за рад у тој другој држави чланици;

2) зависно друштво матичног друштва кредитне институције која је добила дозволу за рад у тој другој држави чланици, или

3) под контролом истих физичких или правних лица, које контролишу кредитну институцију која је добила дозволу за рад у тој другој држави чланици.

Народна банка Србије се пре давања дозволе за рад саветује и размењује информације са надлежним телом друге државе чланице које је одговорно за надзор над друштвима за осигурање или инвестиционим друштвима у тој држави чланици, ако је кредитна институција:

1) зависно друштво друштва за осигурање или инвестиционог друштва које има дозволу за рад у Европској Унији;
2) зависно друштво матичног друштва друштва за осигурање или инвестиционог друштва које има дозволу за рад у Европској Унији; или
3) под контролом истих физичких или правних лица, који контролишу друштво за осигурање или инвестиционо друштво које има дозволу за рад у Европској Унији.

Народна банка Србије се пре давања дозволе за рад саветује и размењује информације са надлежним телима државе чланице, у складу са чланом 40. овог закона, а нарочито у односу на подобност стицалаца квалификованог учешћа и пословну репутацију, одговарајуће способности и искуство чланова органа управљања у оквиру исте групе.

Народна банка Србије је овлашћена да податке о осуђиваности, односно неосуђиваности за кривична и друга кажњива дела физичких и правних лица чију пословну репутацију оцењује при одлучивању о захтеву за давање дозволе за рад кредитне институције, као и податке о томе да ли се против тих лица воде кривични поступци и други поступци за кажњива дела, прибави из казнене или друге одговарајуће евиденције која се води у складу са законом.

Народна банка Србије је овлашћена да податке из става 8. овог члана прибави и из Европског система казнених евиденција, као и да податке о санкцијама изреченим оснивачима кредитне институције који подносе захтев из става 2. тог члана прибави из евиденције Европског органа за банкарство.

Ближу документацију која се прилаже уз захтев за давање дозволе за рад кредитне институције прописује Народна банка Србије.

Посебни захтеви за давање дозволе за рад кредитне институције

Члан 26.

Привредно друштво из члана 2. став 1. тачка 2) овог закона, које има дозволу за рад у складу са законом којим се уређује тржиште капитала, дужно је да поднесе Народној банци Србије захтев за давање дозволе за рад у складу са чланом 25. овог закона, најкасније на дан када:

1) просек месечне укупне активе израчунат за период од 12 узастопних месеци тог друштва износи најмање 30 милијарди евра у динарској противвредности; или

2) је просек укупне месечне активе израчунат за период од 12 узастопних месеци тог друштва мањи од 30 милијарди евра у динарској противвредности, а друштво је део групе у којој укупна вредност активе на консолидованој основи свих друштава у тој групи са седиштем–у Европској Унији, односно у Републици Србији, укључујући и њихове огранке и зависна друштва са седиштем у трећој држави, која појединачно имају укупну активу мању од 30 милијарди евра у динарској противвредности и обављају делатности пружања услуга трговања за свој рачун или услуга спровођења понуде, односно продаје финансијских инструмената са обавезом откупа, износи најмање 30 милијарди евра у динарској противвредности, при чему се оба износа израчунавају као просек за период од 12 узастопних месеци.

До добијања дозволе за рад у складу са овим законом, привредно друштво из става 1. овог члана може да настави са обављањем делатности за које је добило дозволу за рад на основу закона којим се уређује тржиште капитала.

Народна банка Србије може на захтев привредног друштва из става 1. овог члана и обавештења органа надлежног за тржиште капитала, ако је примењиво, изузети то друштво од обавезе добијања дозволе за рад као кредитна институција, узимајући у обзир, најмање следеће:

1) ако је друштво део групе, организациону структуру групе, праксу књижења која преовлађује у групи и расподелу активе у групи;

2) природу, обим и сложеност активности које то друштво обавља у Републици Србији;

3) природу, обим и сложеност активности које то друштво обавља у Европској Унији као целини;

4) значај и системски ризик које активности тог друштва представљају за Републику Србију;

5) значај и системски ризик које активности тог друштва представљају у Европској Унији као целини.

По примљеном захтеву друштва из става 3. овог члана, Народна банка Србије је дужна да о томе обавести Европски орган за банкарство, ради прибављања мишљења тог органа.

Народна банка Србије је дужна да при доношењу одлуке из става 3. овог члана, узме у обзир мишљење из става 4. овог члана, као и да образложи свако одступање од тог мишљења и о коначној одлуци обавести Европски орган за банкарство.

О изузимању од обавезе добијања дозволе за рад као кредитна институција, Народна банка Србије обавештава подносиоца захтева из става 3. овог члана.

Народна банка Србије преиспитује одлуку којом одобрава изузеће из става 3. овог члана, сваке треће године.

Народна банка Србије може ближе прописати критеријуме који се узимају у обзир приликом одлучивања о захтеву за изузеће из става 3. овог члана.

Одлучивање о захтеву

Члан 27.

Народна банка Србије о захтеву из члана 25. овог закона одлучује у року од шест месеци од дана пријема захтева, а ако је захтев неуредан у року од шест месеци од дана пријема уредног захтева и подносиоцу захтева доставља то решење уз навођење разлога за такву одлуку.

Народна банка Србије одлуку о захтеву из члана 25. овог закона у сваком случају доноси у року од 12 месеци од дана пријема овог захтева.

Ако Народна банка Србије не донесе решење у року из овог члана, управни спор се може покренути под условима предвиђеним законом којим се уређују управни спорови.

Усвајање захтева

Члан 28.

Народна банка Србије усваја захтев и даје дозволу за рад кредитне институције ако:

1) за лица која стичу квалификовано учешће у кредитној институцији, односно за 20 највећих стицалаца - ако ниједно лице не стиче квалификовано учешће, не постоје разлози за одбијање захтева за давање претходне сагласности за стицање квалификованог учешћа из члана 42. овог закона;

2) лица предложена за чланове надзорног одбора кредитне институције испуњавају услове за давање претходне сагласности из члана 171. овог закона;

3) лица предложена за председника и чланове извршног одбора кредитне институције испуњавају услове за давање претходне сагласности из члана 180. овог закона;

4) кредитна институција има оснивачки капитал у износу од најмање 10.000.000 евра у динарској противвредности, према званичном средњем курсу на дан уплате.

5) кредитна институција ће водити пословање са територије Републике Србије и имати седиште у Републици Србији;

6) из документације и других чињеница произилази да је кредитна институција кадровски, организационо и технички оспособљена за пружање банкарских и/или финансијских услуга на начин и у обиму предвиђеним планом активности;

7) због блиске повезаности кредитне институције са другим правним и физичким лицима, контрола кредитне институције у складу са овим законом неће бити отежана или онемогућена;

8) из захтева и поднете документације произилази да кредитна институција има успостављене системе управљања у складу са чланом 163. овог закона;

9) због блиске повезаности кредитне институције са правним и физичким лицима из трећих држава, контрола кредитне институције у складу са овим законом неће бити отежана, јер прописи тих држава не представљају препреку за вршење контролне функције Народне банке Србије, а не постоје ни други разлози због којих није могуће или је отежано спровести контролу;

10) одредбе оснивачког акта и статута кредитне институције нису у супротности с одредбама овога закона или одредбама прописа донетих на основу овога закона или других прописа;

11) кредитна институција ће бити организована у складу с овим законом, односно обезбеђени су услови за пословање кредитне институције утврђени овим законом, прописима донетим на основу овога закона или другим прописима;

12) из захтева и поднете документације произилази да кредитна институција испуњава услове за пружање банкарских и/или финансијских услуга на које се односи захтев за давање дозволе за рад утврђене овим законом;

13) из захтева и поднете документације произлази да системи и процеси из члана 163. овог закона омогућавају делотворно и ефикасно управљање ризицима.

Народна банка Србије у поступку одлучивања о захтеву за давање дозволе за рад кредитне институције захтев неће ценити са аспекта економских потреба тржишта.

У поступку одлучивања о захтеву за давање дозволе за рад привредног друштва из члана 26. овог закона, Народна банка Србије узима у обзир и податке на основу којих је то привредно друштво добило дозволу за рад у складу са законом којим се уређује тржиште капитала.

Ако Народна банка Србије да дозволу за рад кредитне институције, сматра се да је лицима која стичу квалификовано учешће у кредитној институцији дала претходну сагласност за стицање квалификованог учешћа из члана 33. став 1. овог закона, као и да је за лица предложена за чланове надзорног и извршног одбора дала сагласност из члана 172. односно члана 180. овог закона.

Ако Народна банка Србије утврди да услови за давање дозволе за рад нису испуњени, одбиће захтев.

Решење о давању дозволе за рад кредитне институције објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије“.

Члан 29.

Решењем о давању дозволе за рад кредитне институције утврђују се услуге које кредитна институција може да пружа.

Поред услуга утврђених решењем о давању дозволе за рад, кредитна институција може да пружа и услуге из члана 6. овог закона које нису утврђене решењем о давању дозволе за рад, уз претходну сагласност Народне банке Србије, односно другог надлежног органа, у складу са овим законом.

Народна банка Србије ће одбити давање претходне сагласности за пружање услуга из става 2. овог члана ако:

1) из документације и других познатих чињеница произлази да кредитна институција не испуњава техничке, кадровске, организационе или остале услове за пружање финансијске услуге;

2) Народна банка Србије је изрекла кредитној институцији мере, а увођење нове услуге могло би негативно утицати на спровођење тих мера;

3) пружање финансијске услуге није економски оправдано, или

4) кредитна институција не испуњава посебне услове који су, у погледу финансијских услуга, предвиђени њеним планом активности или друге прописане услове.

Дата сагласност Народне банке Србије из става 2. овог члана сматра се саставним делом дозволе за рад кредитне институције.

Оснивачка скупштина

Члан 30.

Оснивачка скупштина кредитне институције одржава се после пријема решења Народне банке Србије о давању дозволе за рад кредитне институције, и то најкасније у року од 30 дана од дана његовог пријема.

Оснивачку скупштину чине оснивачи кредитне институције.

На оснивачкој скупштини оснивачи кредитне институције доносе одлуку којом се констатује да су оснивачи донели статут кредитне институције, да су изабрали председника и чланове надзорног и извршног одбора кредитне институције и да су усвојени акти и одлуке кредитне институције који су достављени Народној банци Србије уз захтев за давање дозволе за рад кредитне институције.

Оснивачи кредитне институције дужни су да одлуку оснивачке скупштине из става 3. овог члана доставе Народној банци Србије у року од пет дана од дана одржавања оснивачке скупштине.

Регистрација

Члан 31.

Оснивачи кредитне институције дужни су да пријаву за упис кредитне институције у регистар привредних субјеката поднесу најкасније у року од 30 дана од дана одржавања оснивачке скупштине кредитне институције.

Уз пријаву из става 1. овог члана подноси се решење Народне банке Србије о давању дозволе за рад кредитне институције.

Кредитна институција стиче својство правног лица моментом уписа у регистар привредних субјеката.

Оснивачи кредитне институције дужни су да решење о упису у регистар привредних субјеката доставе Народној банци Србије у року од пет дана од дана пријема тог решења.

Ако се у поступку утврђеном законом којим се уређује регистрација привредних субјеката утврди ништавост регистрације оснивања кредитне институције, ова ништавост нема правно дејство на правне послове те кредитне институције са савесним трећим лицима.

Ако се утврди ништавост регистрације оснивања кредитне институције, оснивачи кредитне институције постају солидарно одговорни за намирење потраживања поверилаца те кредитне институције.

Кредитна институција је дужна да отпочне обављање делатности најкасније у року од 12 месеци од дана добијања дозволе за рад.

Сагласности

Члан 32.

Народна банка Србије о захтевима за давање сагласности одлучује у року од 60 дана од дана уредно поднетог захтева за давање сагласности, ако овим законом није другачије уређено.

Ближу документацију која се прилаже уз захтеве из става 1. овог члана може прописати Народна банка Србије.

Одељак 3.

Акционари кредитне институције

Сагласност за стицање квалификованог учешћа

Члан 33.

Правно или физичко лице или лица која заједнички делују, а који намеравају, директно или индиректно, стећи појединачно или заједнички квалификовано учешће у кредитној институцији, односно директно или индиректно власништво које му омогућава да оствари најмање 10% гласачких права у кредитној институцији (у даљем тексту: потенцијални стицалац), дужни су да Народној банци Србије поднесу захтев за давање претходне сагласности за стицање квалификованог учешћа.

Правно или физичко лице и лица која заједнички делују, који су добили сагласност Народне банке Србије из става 1. овог члана за стицање квалификованог учешћа у кредитној институцији, могу стећи учешће у висини утврђеној том сагласношћу.

Лице које има квалификовано учешће у кредитној институцији не сме без претходне сагласности Народне банке Србије да, директно или индиректно, повећа квалификовано учешће до нивоа који је једнак или већи од 20%, 33% односно 50% учешћа у капиталу, односно гласачким правима у тој кредитној институцији или онда када тим стицањем или повећањем квалификованог учешћа кредитна институција постане зависно друштво стицаоца.

Изузетно од ст. 1. и 3. овог члана, за лице које није потенцијални директни стицалац квалификованог учешћа као ни потенцијални крајњи стицалац квалификованог учешћа, захтев за давање претходне сагласности за стицање квалификованог учешћа у кредитној институцији може да поднесе крајњи стицалац квалификованог учешћа.

Ако је подносилац захтева за давање претходне сагласности из става 1. овог члана кредитна институција, односно лице из финансијског сектора из друге државе чланице или из треће државе, Народна банка Србије ту сагласност даје под условом:

1) да контролу, односно надзор на консолидованој основи тог подносиоца регулаторно тело матичне државе врши на начин који задовољава прописане услове Народне банке Србије;

2) да постоји одговарајућа сарадња Народне банке Србије с регулаторним телом матичне државе подносиоца;

3) да су испуњени други услови које пропише Народна банка Србије.

Услове под којима међународна финансијска организација може стећи власништво из става 1. овог члана прописује Народна банка Србије.

Решењем којим даје сагласност из става 1. овог члана, Народна банка Србије одређује и да подносилац захтева може стећи квалификовано учешће за које је дата та сагласност у року од 12 месеци од дана достављања тог решења и да о томе обавештава Народну банку Србије, најкасније у року од 15 дана од дана стицања.

Ако лице које је добило сагласност није стекло квалификовано учешће у року из става 7. овог члана, може најкасније 15 дана пре истека тог рока да поднесе Народној банци Србије образложени захтев за продужење тог рока.

Рок из става 7. овог члана може се продужити за најдуже шест месеци.

На утврђивање висине квалификованог учешћа у кредитној институцији примењују се одредбе закона којим се уређује тржиште капитала.

Приликом утврђивања висине квалификованог учешћа не урачунавају се гласачка права или акције које су кредитне институције стекле пружањем инвестиционе услуге за реализацију понуде односно продаје финансијских инструмената уз обавезу

откупа, под условом да се та права не користе за остваривање утицаја на управљање емитентом и ако се те акције не држе дуже од годину дана од дана стицања.

Кредитна институција Народну банку Србије обавештава о стицању директног или индиректног власништва у кредитној институцији које стицаоцу омогућава 5% и више од 5% гласачких права у року од пет радних дана од дана сазнања за то стицање.

Обавештење о стицању директног или индиректног власништва из става 12. овог члана нарочито садржи податке о идентитету стицаоца, проценту стечених гласачких права и датуму тог стицања.

Посебни случајеви стицања или повећања квалификованог учешћа

Члан 34.

Акционари кредитне институције код којих након стицања учешћа у кредитној институцији настане заједничко деловање, због којег постану стицаоци 10%, 20%, 33%, односно 50% или више учешћа у капиталу, односно гласачким правима у кредитној институцији, дужни су да поднесу захтев за давање сагласности у складу са чланом 33. овог закона у року од 30 дана од дана стицања.

Ако се учешће лица или лица која заједнички делују, због смањења оснивачког капитала кредитне институције или других разлога на које нису могла утицати, повећа тако да постане једнако или веће од 10%, 20%, 33% или 50% учешћа у капиталу односно гласачким правима у кредитној институцији, дужно је да поднесе захтев за даље стицање учешћа у капиталу или гласачким правима у року од 30 дана од дана кад је сазнало или морало сазнати да се његово учешће повећало због деловања кредитне институције.

На стицаоца квалификованог учешћа из ст. 1. и 2. овог члана примењују се одредбе овог закона којима се уређује стицање квалификованог учешћа.

Изузетно од члана 33. став 2. овог закона и става 1. овог члана, лица за која су се стекли услови из члана 36. овог закона, а која сматрају да заједничко деловање не постоји, дужна су да Народној банци поднесу захтев за утврђивање непостојања заједничког деловања.

Ако Народна банка Србије на основу захтева из става 4. овог члана решењем утврди да не постоји заједничко деловање лица из члана 36. овог закона, та лица нису дужна да поднесу захтев за давање сагласности у складу са чланом 33. овог закона.

Ако Народна банка Србије, на основу захтева из става 4. овог члана, решењем утврди да постоји заједничко деловање:

1) лица из члана 33. став 2. овог закона која заједнички делују дужна су да пре стицања квалификованог учешћа поднесу захтев за давање сагласности у складу са чланом 33. овог закона;

2) лица из става 1. овог члана која заједнички делују дужна су да поднесу захтев за давање претходне сагласности за стицање квалификованог учешћа у року од 30 дана, од дана достављања решења о постојању заједничког деловања.

На лица која не поднесу захтев из ст. 1, 2. и 6. овог члана у прописаном року, примењују се одредбе чл. 44. и 45. овог закона.

Документација која се прилаже уз захтев за стицање или повећање квалификованог учешћа

Члан 35.

Уз захтев за давање претходне сагласности за стицање или повећање квалификованог учешћа у кредитној институцији прилаже се документација о испуњавању услова за стицање квалификованог учешћа из члана 41. став 3. овог закона.

Заједничко деловање

Члан 36.

Заједничко деловање постоји када два или више физичких и правних лица на основу међусобног изричитог или прећутног, писаног или усменог споразума чији је циљ стицање акција са правом гласа, коришћење гласачког права у одређеном лицу или усаглашено предузимају друге радње у циљу вршења заједничког утицаја на управљање или пословање тог лица, при чему се сматра да заједнички делују:

1) правна лица и физичка и/или правна лица када једно од тих лица директно или индиректно контролише друго или друга правна лица;

2) акционари који постигну споразум о питањима корпоративног управљања којима се корпоративно управљање кредитном институцијом посебно уређује;

3) акционари који постигну споразум о начину остваривања права по основу акција;

4) чланови уже породице;

5) лица која су чланови вишег руководства, надзорног или извршног одбора у кредитној институцији за коју се утврђује постојање квалификованог учешћа, или лица која су овлашћена да их именују;

6) правна лица – чланови исте групе друштава;

7) лица која повезују само околности у вези са стицањем акција, укључујући и коришћење истих извора финансирања, а које упућују на усклађеност у стицању акција или у заједничкој намери тих лица за остваривање права гласа или других права у кредитној институцији;

8) лица која су усклађено остварила право гласа у кредитној институцији за коју се утврђује постојање квалификованог учешћа;

9) чланови органа управљања друштава која делују заједнички;

10) чланови органа управљања и привредна друштва у којима су та лица чланови органа управљања;

11) лица која учествују у управљању или руковођењу истим правним лицем;

12) лица која имају контролу над истим правним лицем;

13) друштво за управљање инвестиционим фондовима и сви инвестициони фондови којима то друштво управља;

14) лица која су, у смислу закона којим се уређује преузимање акционарских друштава, дужна да објаве понуду за преузимање кредитне институције;

15) лица за која постоје околности сличне околностима из тач. 1) до 14) овог става, ако те околности упућују на постојање сарадње која може да доведе до трајне и значајне промене у пословној стратегији кредитне институције;

16) правно лице и лица која учествују у управљању или руковођењу тим правним лицем или друштвом у коме има знатно учешће;

17) правно лице и лица која директно именује и разрешава орган управљања или руковођења тог правног лица или друштва у коме има знатно учешће;

18) правно лице и заступници и ликвидациони управници тог правног лица или друштва у коме има знатно учешће;

19) давалац и прималац кредита за куповину акција кредитне институције;

20) лице које другом лицу омогућава да обезбеди средства за куповину акција кредитне институције и то друго лице;

21) властодавац и пуномоћник.

Ради стицања власништва из члана 33. став 1. овог закона, лице наступа као један стицалац с другим лицем и када између њих не постоји веза из става 1. ове одредбе, али свако то лице наступа као један стицалац с трећим истим лицем, и то на неки од начина утврђених тач. од 1) до 21) тог става.

Народна банка Србије ближе уређује околности које упућују на заједничко деловање из ст. 1. и 2. ове одредбе.

Поступак одлучивања о захтеву за давање претходне сагласности за стицање или повећање квалификованог учешћа

Члан 37.

Народна банка Србије, у року од десет радних дана од дана пријема захтева за давање претходне сагласности за стицање или повећање квалификованог учешћа, подносиоцу захтева издаје писану потврду о пријему захтева.

У потврди из става 1. овог члана констатује се да ли је захтев за давање претходне сагласности уредан.

Народна банка Србије при издавању потврде о пријему уредног захтева обавештава подносиоца захтева о дану истека рока за одлучивање о захтеву за давање претходне сагласности.

Ако захтев из става 1. овог члана није уредан, Народна банка Србије ће позвати подносиоца захтева да захтев допуни у примереном року.

Народна банка Србије ће у року од десет радних дана од дана пријема допуњеног захтева издати писану потврду у којој се констатује да је захтев уредан и обавестити подносиоца захтева о дану истека рока за одлучивање о захтеву за давање претходне сагласности.

Уредним захтевом из става 1. овог члана сматра се захтев уз који је приложена документација из члана 41. став 3. овог закона.

Изузетно, ако Народна банка Србије након издавања потврде о пријему уредног захтева детаљном анализом садржаја приложене документације утврди недостатке у документацији који захтев чине неуредним, може у року из става 8. овог члана да одбаци захтев из става 1. овог члана.

Народна банка Србије ће спровести поступак одлучивања о захтеву за давање претходне сагласности за стицање или повећање квалификованог учешћа (у даљем тексту: поступак одлучивања) у року од 60 радних дана од дана достављања потврде о пријему уредног захтева.

Ако се у току поступка одлучивања на страни подносиоца захтева појаве нове чињенице и околности које утичу на поступак, Народна банка Србије поништава

потврду којом је утврђено да је захтев уредан и, у складу са ставом 4. овог члана, позива подносиоца захтева да захтев допуни у примереном року.

Народна банка Србије у року од два радна дана од дана доношења решења о захтеву за давање претходне сагласности за стицање или повећање квалификованог учешћа подносиоцу захтева упућује то решење са образложењем, при чему рок из овог става мора бити у оквиру рока из става 8. овог члана.

Народна банка Србије може на захтев подносиоца захтева за давање претходне сагласности за стицање или повећање квалификованог учешћа, а чији је захтев за стицање или повећање квалификованог учешћа одбила, објавити одговарајуће саопштење и навести разлоге одбијања.

Ако Народна банка Србије о захтеву из става 1. овог члана не одлучи у року из става 8. овог члана, сматра се да је дала претходну сагласност за стицање, односно повећање квалификованог учешћа.

Ако је Народна банка Србије примила два или више захтева за стицање квалификованог учешћа у истој кредитној институцији, према свим потенцијалним стицаоцима ће се односити на једнак начин.

Додатни захтеви у току поступка одлучивања о захтеву за давање претходне сагласности за стицање квалификованог учешћа

Члан 38.

Током спровођења поступка одлучивања, у року од 50 радних дана од дана достављања потврде о пријему уредног захтева за стицање квалификованог учешћа, Народна банка Србије може у писаној форми да захтева да подносилац захтева достави и додатну документацију коју Народна банка Србије оцени потребном за одлучивање о захтеву за давање претходне сагласности, укључујући и податке из области спречавања прања новца, финансирања тероризма и финансирања ширења оружја за масовно уништење.

Подносилац захтева за стицање квалификованог учешћа дужан је да тражену документацију достави у року који одреди Народна банка Србије, а који не може бити дужи од 20 радних дана од дана пријема захтева Народне банке Србије из става 1. овог члана, с тим што у том периоду не тече рок из члана 37. став 8. овог закона.

Народна банка Србије може накнадно да затражи допуну или појашњење достављене документације и података из става 1. овог члана, с тим да тај захтев не утиче на продужење рока из члана 37. став 8. овог закона.

Народна банка Србије издаје писану потврду о пријему документације из става 1. овог члана.

Изузетно од става 2. овог члана, Народна банка Србије може да одреди рок до 30 радних дана од дана пријема захтева Народне банке Србије из става 1. овог члана ако потенцијални стицалац квалификованог учешћа:

1) има седиште односно пребивалиште у трећој држави,

2) није предмет контроле у складу са одредбама овог закона, закона којим се уређује тржиште капитала, закона којим се уређује обављање делатности осигурања и закона којим се уређују отворени инвестициони фондови са јавном понудом, или

3) није предмет контроле у складу са прописима државе чланице којим се уређује пословање кредитних институција, тржиште капитала, осигурање и отворени инвестициони фондови са јавном понудом.

Сарадња са другим органима надлежним за надзор у Републици Србији

Члан 39.

Када је потенцијални стицалац квалификованог учешћа у кредитној институцији инвестиционо друштво, или друштво за управљање субјектима за заједничка улагања у преносиве хартије од вредности (у даљем тексту: друштво за управљање УЦИТС-ом) са седиштем у Републици Србији, Народна банка Србије пре одлучивања о захтеву за давање претходне сагласности за стицање квалификованог учешћа подноси захтев органу који је надлежан за надзор над потенцијалним стицаоцем за давање мишљења у вези са потенцијалним стицањем.

У случају из става 1. овог члана, Народна банка Србије у образложењу решења о давању претходне сагласности за стицање квалификованог учешћа наводи мишљење органа надлежног за надзор.

Надлежни органи, без одлагања, размењују информације које су нужне или релевантне за одлучивање о захтеву за давање претходне сагласности за стицање квалификованог учешћа.

Сарадња са надлежним органима ван Републике Србије

Члан 40.

Народна банка Србије, пре одлучивања о захтеву за давање претходне сагласности за стицање квалификованог учешћа у кредитној институцији, прибавља мишљење надлежног органа друге државе чланице ако је потенцијални стицалац:

1) кредитна институција, друштво за осигурање и реосигурање, инвестиционо друштво или друштво за управљање УЦИТС-ом, које је добило одобрење за рад у другој држави чланици или је за подносиоца захтева надлежан други надзорни орган;

2) матично друштво кредитне институције, друштво за осигурање и реосигурање, инвестиционо друштво или друштво за управљање УЦИТС-ом, које је добило одобрење за рад у другој држави чланици или је за подносиоца захтева надлежан други надзорни орган;

3) физичко или правно лице које контролише кредитну институцију, друштво за осигурање и реосигурање, инвестиционо друштво или друштво за управљање УЦИТС-ом, које је добило одобрење за рад у другој држави чланици или је за подносиоца захтева надлежан други надзорни орган.

У случају из става 1. овог члана, Народна банка Србије у образложењу одлуке о давању претходне сагласности за стицање квалификованог учешћа наводи мишљења других надлежних органа.

Надлежни органи, без одлагања, размењују информације које су нужне или релевантне за одлучивање о захтеву за давање претходне сагласности за стицање квалификованог учешћа.

Одлучивање о захтеву за давање претходне сагласности за стицање или повећање квалификованог учешћа

Члан 41.

Приликом одлучивања о захтеву за давање претходне сагласности за стицање квалификованог учешћа Народна банка Србије цени да ли су испуњени услови подобности потенцијалног стицаоца и финансијског стања предложеног стицања квалификованог учешћа на основу:

1) пословне репутације подносиоца захтева, при чему се цени и пословна репутација свих његових акционара и индиректних стицалаца квалификованог учешћа, његових сарадника, као и утицај наведених лица на потенцијалног стицаоца;

2) пословне репутације, квалификација (знања и вештина) и искуства лица која ће бити предложена за чланове органа управљања кредитне институције, као и њихових сарадника;

3) финансијског стања потенцијалног стицаоца, при чему цени и финансијско стање његових акционара, као и индиректних стицалаца квалификованог учешћа и њихов финансијски утицај на потенцијалног стицаоца, нарочито у односу на врсту послова које обавља кредитна институција у којој се стиче квалификовано учешће;

4) пословних активности подносиоца захтева који могу изазвати значајан ризик за сигурно и законито управљање кредитном институцијом;

5) могућности утврђивања извора средстава којима подносилац захтева намерава да купи акције кредитне институције;

6) могућности кредитне институције да након стицања настави да послује у складу са овим законом и осталим прописима којима се уређује пословање кредитних институција, прописима којима се уређује пословање финансијских конгломерата и прописима којима се уређује пословање институција електронског новца, као и могућности спровођења ефективне контроле, ефективне размене информација између надлежних органа за надзор и разграничења надлежности између надлежних органа за надзор у случају када кредитна институција постаје чланица групе;

7) тога да ли постоје индиције у складу са прописима о спречавању прања новца, финансирања тероризма и финансирања ширења оружја за масовно уништење, да се у вези са предметним стицањем спроводи или покушава спровести прање новца, финансирање тероризма или финансирање ширења оружја за масовно уништење или да предметно стицање може повећати ризик од прања новца, финансирања тероризма, или финансирања ширења оружја за масовно уништење;

8) других података које је доставио подносилац захтева.

Народна банка Србије не захтева претходно испуњење услова у вези са висином учешћа које потенцијални стицалац намерава да стекне, нити процењује основаност захтева за давање претходне сагласности за стицање квалификованог учешћа полазећи од економских потреба тржишта.

Народна банка Србије прописује ближе критеријуме за процену подобности и финансијског стања потенцијалног стицаоца, околности на основу којих се утврђује заједничко деловање, околности на основу којих се процењује постојање значајног утицаја, начин утврђивања висине учешћа потенцијалног индиректног стицаоца, начин подношења захтева за давање претходне сагласности за стицање квалификованог учешћа и документацију која се прилаже уз захтев за давање претходне сагласности за стицање квалификованог учешћа.

За потребе оцене испуњености услова из става 1. тачка 7. овог члана, Народна банка Србије прибавља мишљење Управе за спречавање прања новца, односно надзорног органа у складу са прописима којима се уређује спречавање прања новца и финансирања тероризма и финансирања ширења оружја за масовно уништење.

Одбијање захтева за давање претходне сагласности за стицање или повећање квалификованог учешћа

Члан 42.

Народна банка Србије одбиће захтев за давање претходне сагласности за стицање квалификованог учешћа ако на основу критеријума из члана 41. овог закона оцени да нису испуњени услови подобности предложеног стицаоца или финансијског стања предложеног стицаоца квалификованог учешћа.

Приликом оцене испуњености услова из члана 41. став 1. тачка 7. овог закона, Народна банка Србије узима у обзир негативно мишљење органа из члана 41. став 4. а које је примила у року од 30 радних дана од дана подношења захтева за давање претходне сагласности за стицање квалификованог учешћа.

Народна банка Србије може одбити захтев за давање претходне сагласности за предложено стицање квалификованог учешћа ако потенцијални стицалац има седиште у трећој држави која је означена као трећа држава која има стратешке недостатке у систему спречавања прања новца, финансирања тероризма и финансирања ширења оружја за масовно уништење у складу са прописима којима се уређује спречавање прања новца, финансирања тероризма и финансирања ширења оружја за масовно уништење или у трећој држави која подлеже мерама ограничења Европске уније, ако оцени да те околности утичу на способност предложеног стицаоца квалификованог учешћа да успостави и спроводи праксу и поступке у складу са захтевима из области спречавања прања новца, финансирања тероризма и финансирања ширења оружја за масовно уништење.

Укидање решења о давању сагласности

Члан 43.

Народна банка Србије укида решење о давању сагласности за стицање квалификованог учешћа ако:

1) је сагласност дата на основу неистинитих и нетачних података лица које је стекло квалификовано учешће;

2) више нису испуњени услови за давање сагласности из члана 41. став 1. овог закона или ако лице које је добило сагласност своја права користи на начин који угрожава стабилно пословање кредитне институције;

3) лице које је стекло квалификовано учешће користи свој утицај на начин који је супротан добром, сигурном и стабилном управљању кредитном институцијом или не поступа савесно и са пажњом доброг привредника;

4) лице које је стекло квалификовано учешће не испуњава своје обавезе из овог закона које се односе на контролу на консолидованој основи, односно ако не поступи у складу са решењем Народне банке Србије, или

5) лице које је стекло квалификовано учешће не испуњава своје обавезе из овог закона које се односе на контролу на консолидованој основи, односно ако не поступи у складу са решењем органа друге државе чланице надлежног за контролу на консолидованој основи којим се том лицу налаже отклањање утврђених неправилности.

На лице коме је у складу са ставом 1. овог члана укинуто решење о давању сагласности за стицање квалификованог учешћа примењују се одредбе члана 45. овог закона.

Правне последице недозвољеног стицања

Члан 44.

Ако лице без претходне сагласности Народне банке Србије, стекне директно квалификовано учешће, односно власништво у кредитној институцији које му омогућава да оствари најмање 10% гласачких права, Народна банка Србије може

предузети одговарајуће мере. Ако је лице ово учешће, односно власништво стекло без претходне сагласности Народне банке Србије, независно од предузимања других мера и казни прописаних овим законом, Народна банка Србије наложиће решењем том лицу да отуђи власништво, односно забранiће му да посредно или непосредно остварује гласачка права у кредитној институцији или ће прогласити ништавим гласања извршена на основу тог власништва, као и да утиче на управљање кредитном институцијом или на пословну политику кредитне институције, уз обавезу достављања доказа о извршеном отуђењу власништва и са подацима о купцу, ако су познати.

Ако лица која заједнички делују директно стекну квалификовано учешће, односно власништво у кредитној институцији без претходне сагласности Народне банке Србије, без обзира на то у којем проценту сваки од њих има појединачно учешће у кредитној институцији и да ли је то појединачно учешће квалификовано учешће, Народна банка Србије, независно од предузимања других мера и казни прописаних овим законом, наложиће решењем тим лицима да отуђе власништво до нивоа који заједнички не прелази квалификовано учешће за које имају одговарајућу сагласност Народне банке Србије, односно забранiће им да посредно или непосредно остварују гласачка права у кредитној институцији, или ће прогласити ништавим гласања извршена на основу тог власништва, као и да утичу на управљање кредитном институцијом или на пословну политику кредитне институције, уз обавезу достављања доказа о извршеном отуђењу власништва са подацима о купцу, ако су познати.

У поступку доношења решења из ст. 1. и 2. овог члана Народна банка Србије ће тражити изјашњење од сваког лица које је стекло квалификовано учешће, као и достављање доказа о извршеном отуђењу власништва са подацима о купцу, ако су познати.

Лица из става 2. овог члана која заједнички делују могу предложити појединачне износе за отуђење власништва који не морају бити пропорционални укупном броју њихових акција.

Народна банка Србије ће решењем из става 2. овог члана наложити отуђење власништва сваком лицу које је стекло квалификовано учешће појединачно, и то у износу пропорционалном укупном броју акција које заједнички имају.

Изузетно од става 5. овог члана, ако лица која су стекла квалификовано учешће поднесу предлог из става 4. овог члана, Народна банка Србије може наложити отуђење власништва сваком лицу које је стекло квалификовано учешће појединачно, у износу који не мора бити пропорционалан укупном броју њихових акција.

Народна банка Србије ће решењем из ст. 1. и 2. овог члана одредити рок за продају, који не може бити краћи од три месеца нити дужи од девет месеци од дана доношења решења.

Ако лице које је власништво из ст. 1. и 2. овог члана стекло без сагласности Народне банке Србије власништво не отуђи на начин и у року које је утврдила Народна банка Србије, правни посао на основу кога је стечено то власништво ништав је.

О решењима из ст. 1. и 2. овог члана, Народна банка Србије сачињава јавно саопштење које садржи податке о тим лицима, врсти повреде и обиму повреде (јавна изјава), а које објављује на својој интернет страници.

Решење из ст. 1. и 2. овог члана Народна банка Србије без одлагања доставља лицима из ст. 1. и 2. овог члана, кредитној институцији, Комисији за хартије од вредности и Централном регистру, депоа и клиринга хартија од вредности (Централни регистар).

Ако Народна банка Србије утврди да су активности лица које има власништво у кредитној институцији, без обзира на то да ли има и учешће у кредитној институцији, повезане с прањем новца, финансирањем тероризма или финансирањем ширења

оружја за масовно уништење - сходно се примењују одредбе ст. 1. до 10. овог члана и члана 45. овог закона.

На лице које без претходне сагласности Народне банке Србије повећа квалификовано учешће до нивоа прописаног чланом 33. став 3. овог закона, сходно се примењују одредбе овог члана.

Правне последице доношења решења о отуђењу власништва

Члан 45.

Од дана достављања решења из члана 44. ст. 1. и 2. и члана 43. став. 1. овог закона, лицу које је стекло квалификовано учешће забрањено је да остварује права из акција на основу којих је то учешће стечено, а за које је наложена продаја, а кворум за пуноважно одлучивање и потребна већина за доношење одлука скупштине акционара рачунају се у односу на оснивачки капитал умањен за износ акција по основу којих лице које је стекло квалификовано учешће не може остварити право гласа.

Кредитна институција је дужна да:

1) обезбеди да лице које је стекло квалификовано учешће из члана 44. ст. 1. и 2. овог закона не остварује права по основу власништва за које му је наложено отуђење;

2) од пријема решења из члана 44. ст. 1. и 2. и члана 43. став 1. овог закона до истека наложених рокова за продају акција, месечно извештава Народну банку Србије о свим променама акционара;

Решење из члана 44. ст. 1 и 2. и члана 43. став 1. овог закона садржи и констатацију да лице које је стекло квалификовано учешће не може остварити права по основу власништва за које је наложено отуђење и да ће диспозитив тог решења бити јавно објављен.

Ако физичко и правно лице или лица која заједнички делују индиректно стекну квалификовано учешће у кредитној институцији без претходне сагласности Народне банке Србије, Народна банка Србије ће решењем наложити да се тако стечено индиректно квалификовано учешће у кредитној институцији смањи у року из члана 44. став 7. овог закона.

Остваривање имовинских права из акција из става 1. овог члана суспендује се док те акције на законит начин не стекне друго лице.

Стицање власништва без сагласности

Члан 46.

Ако лице појединачно или неко од лица која заједнички делују стекне или повећа власништво из члана 33. став 1. овог закона наслеђивањем, правним следбеништвом, поклоном или другим стицањем независним од воље стицаоца, дужно је да поднесе захтев за давање сагласности за то стицање у року од 30 дана од дана када је сазнало или морало сазнати за стицање или да обавести Народну банку Србије да је отуђило то власништво.

Лице које је власништво стекло на начин из става 1. овог члана не може вршити никакав утицај на управљање кредитном институцијом у којој је стекло власништво или на пословну политику те кредитне институције, нити може остваривати гласачка права по основу тог власништва док не добије сагласност Народне банке Србије на то стицање.

Ако Народна банка Србије решењем одбије да дâ сагласност за стицање власништва из става 1. овог члана, истим решењем ће забранити лицу из тог става

располагање свим правима из акција на основу којих је то власништво стечено и наложити му да то власништво отуђи до нивоа и у року одређеним тим решењем.

Решење из става 3. овог члана, Народна банка Србије доставља Комисији за хартије од вредности и Централном регистру.

На стицаоца власништва из става 1. овог члана примењују се одредбе овог закона којима се уређује стицање квалификованог учешћа.

На лица која не поднесу захтев из става 1. овог члана у прописаном року, примењују се одредбе чл. 44. и 45. овог закона.

Лице овлашћено за гласање

Члан 47.

Изузетно од члана 45. став 1. овог закона, ако би лице које је стекло квалификовано учешће без претходне сагласности Народне банке Србије након смањења кворума за пуноважно одлучивање имало већину потребну за доношење одлуке на скупштини акционара, Народна банка Србије може решењем именовати лице које ће до дана продаје акција за које је наложена продаја остваривати сва управљачка права из тих акција (у даљем тексту: лице овлашћено за гласање).

Лице овлашћено за гласање на скупштини акционара гласа у складу са инструкцијама Народне банке Србије.

Привремена забрана остваривања права гласа лица са квалификованим учешћем

Члан 48.

Народна банка Србије може лицу са квалификованим учешћем решењем привремено забранити остваривање права гласа на скупштини акционара ако постоји вероватноћа да ће то лице користити свој утицај на начин који је супротан добром, сигурном и стабилном управљању кредитном институцијом или да неће поступати са пажњом доброг привредника.

Привремена забрана из става 1. овог члана не може трајати дуже од 12 месеци.

Решење из става 1. овог члана Народна банка Србије без одлагања доставља лицу из става 1. овог члана и кредитној институцији.

Саопштење о привременој забрани из става 1. овог члана Народна банка Србије објављује на својој интернет страници.

Од дана достављања решења из става 1. овог члана лице са квалификованим учешћем не може остваривати право гласа по основу акција које прелазе ниво за који није потребна сагласност Народне банке Србије, а кворум за пуноважно одлучивање и потребна већина за доношење одлука скупштине акционара рачуна се у односу на оснивачки капитал умањен за износ акција на основу којих лице са квалификованим учешћем не може остварити право гласа.

Кредитна институција је дужна да обезбеди да лице са квалификованим учешћем из става 1. овог члана не остварује право гласа по основу акција за коју је привремено забрањено остваривање права гласа.

Ако би након смањења кворума за пуноважно одлучивање лице са квалификованим учешћем, којем је привремено забрањено остваривање права гласа, имало већину потребну за доношење одлуке на скупштини акционара, примењује се члан 47. овог закона.

Промене у нивоу квалификованог учешћа

Члан 49.

Ако је лице које је добило претходну сагласност за стицање квалификованог учешћа донело одлуку да прода или на други начин отуђи своје акције чиме би се његово учешће смањило испод нивоа за коју је добило сагласност, или би кредитна институција престала да буде његово зависно друштво, дужно је да о томе претходно, писаним путем обавести Народну банку Србије.

Лице које је добило сагласност из става 1. овог члана, а које је продало или на други начин отуђило своје акције чиме је његово учешће смањено испод нивоа за који је добило сагласност, дужно је да Народној банци Србије поднесе захтев за давање претходне сагласности за стицање квалификованог учешћа у случају када намерава да након истека рока од 12 месеци од дана доношења решења о давању претходне сагласности поново стекне квалификовано учешће у висини за коју је добило сагласност.

Правно лице које има квалификовано учешће у кредитној институцији дужно је да Народну банку Србије обавести о учешћу у поступку припајања, спајања или поделе друштва и о свакој другој статусној промени, у року од осам дана од дана наступања те промене.

Ако лице из става 1. овог члана писаним путем не обавести Народну банку Србије о смањењу свог учешћа на начин прописан ставом 1. овог члана, Народна банка Србије, независно од предузимања других мера и казни прописаних овим законом може, на својој интернет презентацији објавити податке о том лицу, врсти повреде и обиму повреде (јавна изјава).

Престанак важења сагласности за стицање квалификованог учешћа

Члан 50.

Ако лице којем је дата претходна сагласност за стицање квалификованог учешћа у року из члана 33. ст. 7. и 9. овог закона не стекне акције кредитне институције на основу којих стиче најмање 10% учешћа у капиталу односно гласачким правима кредитне институције, или ако не оствари ефективно вршење утицаја, сагласност престаје да важи у целости.

Ако лице које је стекло квалификовано учешће у року из члана 33. ст. 7. и 9. овог закона стекне најмање 10% учешћа у капиталу односно гласачким правима у кредитној институцији, а не стекне у целости учешће за које је дата сагласност, сагласност важи само за део до процента из члана 33. став 3. овог закона који је лице са квалификованим учешћем остварило, а у преосталом делу сагласност престаје да важи.

Ако је лице које је стекло квалификовано учешће у року из члана 49. став 2. овог закона смањило учешће испод нивоа за које је добило сагласност, на снази остаје сагласност у делу који прелази проценат из члана 33. став 3. овог закона који лице које је стекло квалификовано учешће има на дан истека тог рока.

Ако је лице које је стекло квалификовано учешће, смањило учешће испод нивоа за који је добило сагласност, након истека рока из члана 33. ст. 7. и 9. овог закона, на снази остаје сагласност у делу који прелази проценат из члана 33. став 3. овог закона који лице које је стекло квалификовано учешће има.

Захтев за достављање информација

Члан 51.

Ако постоје основи сумње да је неко лице без сагласности Народне банке Србије стекло власништво из члана 33. овог закона, Народна банка Србије може од тог лица или матичног друштва тог лица, као и од чланова органа тих лица, захтевати да

јој доставе информације и релевантну документацију који се односе на испуњеност услова за давање сагласности.

Народна банка Србије може захтевати да јој информације и документацију из става 1. овог члана доставе и лица којима је дата сагласност из чл. 33. став 1. и 46. став 2. овог закона у року важења те сагласности, као и после стицања власништва, а најмање једном годишње.

Лица из става 2. овог члана дужна су да Народној банци Србије доставе податке о новоименованим члановима органа управљања, о лицу које стекне учешће у тим лицима, о новом ортаку (ортачко друштво) и о новом комплементару (командитно друштво) најкасније у року од пет радних дана од дана именовања, односно од дана стицања тог својства.

Кредитна институција је дужна да најмање једном годишње, као и на захтев Народне банке Србије или у складу с прописом Народне банке Србије - Народну банку Србије обавести о идентитету свих лица која имају власништво у кредитној институцији, као и да достави податке о висини њихових удела.

Кредитна институција је дужна да Народну банку Србије обавести и о повећању или смањењу учешћа у кредитној институцији у року од пет радних дана од дана сазнања за повећање или смањење.

Кредитна институција је дужна да Народну банку Србије обавести о промени статуса лица повезаног с кредитном институцијом у року од пет радних дана од дана сазнања за промену.

Народна банка Србије може прописати ближе услове и начин достављања података из овог члана.

Сарадници

Члан 52.

Сарадником лица које стиче или има учешће у кредитној институцији сматра се:

1) свако физичко лице које је члан органа управљања или друго одговорно лице у правном лицу чији је стварни власник лице које има или стиче учешће у кредитној институцији;

2) свако физичко лице које је стварни власник правног лица у коме је лице које има или стиче учешће у кредитној институцији члан органа управљања;

3) свако физичко лице које с лицем које има или стиче учешће у кредитној институцији - има стварно власништво над истим правним лицем.

Одредбе става 1. овог члана сходно се примењују и на сарадника оснивача, члана надзорног и извршног одбора, као и стварног власника кредитне институције.

Сарадници лица из ст. 1. и 2. овог члана морају имати добру пословну репутацију у складу с прописом Народне банке Србије.

Провера података

Члан 53.

Народна банка Србије може, ради прибављања података потребних за одлучивање о захтеву за давање претходне сагласности за стицање квалификованог учешћа, да изврши проверу података које је доставио подносилац захтева за стицање квалификованог учешћа.

Народна банка Србије је овлашћена да податке о осуђиваности, односно неосуђиваности потенцијалног стицаоца за кривична и друга кажњива дела, као и податке о томе да ли се против тог лица воде кривични поступци и други поступци за

кажњива дела, прибави из казнене или друге одговарајуће евиденције која се води у складу са законом.

Народна банка Србије може да прибави податке из става 2. овог члана и од Европског система казнених евиденција, а податке о санкцијама изреченим потенцијалном стицаоцу и из евиденција Европског органа за банкарство, ако је применљиво.

Одељак 4.

Стицање или отуђење материјалног учешћа

Обавештење о стицању материјалног учешћа

Члан 54.

Кредитна институција, као и финансијски холдинг или мешовити финансијски холдинг из члана 86. ст. 1. и 2. овог закона, која намерава да, директно или индиректно, стекне материјално учешће (у даљем тексту: предложени стицалац материјалног учешћа), дужна је да писаним путем обавести Народну банку Србије о обиму намераваног стицања и достави податке из члана 56. ст. 6. и 8. овог закона.

Материјално учешће је учешће кредитне институције, финансијског холдинга или мешовитог финансијског холдинга у било ком правном лицу од најмање 15% подобног капитала те кредитне институције, односно финансијског холдинга или мешовитог финансијског холдинга.

Ако је предложени стицалац материјалног учешћа кредитна институција, праг из става 2. овог члана примењује се и на појединачној и консолидованој основи, и то на начин да ако је праг премашен:

1) само на појединачној основи, предложени стицалац материјалног учешћа са седиштем у Републици Србији дужан је да о томе обавести Народну банку Србије, која врши процену намераваног стицања;

2) само на појединачној основи, предложени стицалац материјалног учешћа са седиштем у другој држави чланици дужан је да обавести надлежни орган у тој држави чланици, који врши процену намераваног стицања;

3) на појединачној и на консолидованој основи, предложени стицалац материјалног учешћа је дужан да обавести органе надлежне за контролу на потконсолидованој и консолидованој основи ради процене намераваног стицања.

Ако је предложени стицалац материјалног учешћа финансијски холдинг или мешовити финансијски холдинг из члана 86. ст. 1. и 2. овог закона, праг из става 2. овог члана примењује се на консолидованој основи и орган надлежан за контролу на консолидованој основи дужан је да изврши процену стицања материјалног учешћа.

Народна банка Србије издаје потврду о пријему обавештења из става 1. овог члана, података из члана 56. ст. 6. и 8. овог закона, односно о пријему сваког додатног податка који су достављени у складу са чланом 55. став 5. овог закона, без одлагања, а најкасније у року од десет радних дана од пријема обавештења, односно података.

Потврда из става 5. овог члана мора да садржи и датум истека периода процене из члана 55. став 1. овог закона.

Период процене стицања материјалног учешћа

Члан 55.

Народна банка Србије је дужна да у року од 60 радних дана од дана достављања потврде из члана 54. став 5. овог закона, изврши процену стицања материјалног учешћа из члана 56. став 1. овог закона (у даљем тексту: период процене).

Ако се стицање материјалног учешћа односи на квалификовано учешће у кредитној институцији, на предложеног стицаоца материјалног учешћа примењује се и одредба члана 33. овог закона.

У случају из става 2. овог члана, рок у којем је Народна банка Србије дужна да изврши процену из става 1. овог члана и члана 33. овог закона истиче након истека каснијег рока.

Народна банка Србије није дужна да спроведе процену из члана 56. став 1. овог закона ако се стицање материјалног учешћа спроводи између субјеката исте групе на које се односи изузетак од примене захтева за обрачун ризиком пондерисаних износа изложености у складу са прописом Народне банке Србије из члана 94. став 7. овог закона.

Народна банка Србије може за време трајања периода за процену, а најкасније у року од 50 радних дана од дана достављања потврде из члана 54. став 5. овог закона, писаним путем од предложеног стицаоца материјалног учешћа тражити достављање додатних података које сматра потребним за процену.

Предложени стицалац материјалног учешћа дужан је да додатне податке из става 5. овог члана достави у року који одреди Народна банка Србије, а који не може бити дужи од 20 радних дана од дана достављања захтева из става 5. овог члана, за које време не тече рок из става 1. овог члана.

Народна банка Србије може накнадно да затражи допуну или појашњење достављене документације и података из става 5. овог члана, с тим да тај захтев не утиче на продужење рока из става 1. овог члана.

Народна банка Србије може продужити рок из става 6. овог члана до највише 30 радних дана ако:

1) се субјекат у којем се стиче материјално учешће налази у трећој држави или примењује регулаторни оквир треће државе;

2) је ради спровођења процене из члана 56. став 1. закона неопходна размена информација са надзорним органима над предложеним стицаоцима материјалног учешћа у складу са прописима којима се уређује спречавање прања новца и финансирања тероризма и финансирања ширења оружја за масовно уништење.

Када у поступку одлучивања о захтеву за давање сагласности финансијском холдингу или мешовитом финансијском холдингу из члана 86. ст. 1. и 2. овог закона врши и процену из члана 56. став 1. овог закона, Народна банка Србије сарађује са другим надлежним органима тих холдинга, када је то потребно, при чему рок из става 1. овог члана не тече до окончања поступка из члана 86. овог закона.

Народна банка Србије на основу спроведене процене из члана 56. став 1. овог закона, обавештава предложеног стицаоца материјалног учешћа о резултатима те процене са образложењем, у року од два радна дана од њеног завршетка, а пре истека периода процене.

Ако Народна банка Србије не достави писано обавештење из става 10. овог члана, истеком рока из става 1. овог члана сматраће се да је предложено стицање материјалног учешћа одобрено.

Ако Народна банка Србије одобри предложено стицање материјалног учешћа може одредити крајњи рок за спровођење предложеног стицања и по потреби га продужити.

За потребе утврђивања висине индиректног материјалног учешћа из овог члана примењују се правила о утврђивању висине учешћа индиректног стицаоца у складу са прописом из члана 41. став 3. овог закона.

Критеријуми за процену стицања материјалног учешћа

Члан 56.

По пријему обавештења из члана 54. став 1. овог закона и додатних података из члана 55. став 5. овог закона, Народна банка Србије спроводи процену могућности доброг и одговорног управљања предложеног стицаоца материјалног учешћа, а нарочито ризике којима је изложен или би могао бити изложен након стицања, у складу са следећим критеријумима:

1) способност предложеног стицаоца материјалног учешћа да континуирано испуњава регулаторне захтеве утврђене овим законом и прописом којим се уређује адекватност капитала кредитних институција, као и других релевантних прописа;

2) постојања оправданих разлога за сумњу, у складу са прописима о спречавању прања новца, финансирања тероризма и финансирања ширења оружја за масовно уништење, да се у вези са предложеним стицањем материјалног учешћа спроводи, да је спроведено или да се покушава спровести прање новца, финансирање тероризма или финансирање ширења оружја за масовно уништење или да предложено стицање материјалног учешћа може повећати ризик од прања новца, финансирања тероризма или финансирања ширења оружја за масовно уништење.

У спровођењу процене критеријума из става 1. тачка 2. овог члана, Народна банка Србије прибавља мишљење надзорног органа над предложеним стицаоцима материјалног учешћа у складу са прописима којима се уређује спречавање прања новца и финансирања тероризма.

Народна банка Србије може донети одлуку да не одобри стицање материјалног учешћа ако на основу критеријума из става 1. овог члана, оцени да предложени стицалац материјалног учешћа неће бити у могућности да добро и одговорно управља или ако су подаци које је доставио предложени стицалац материјалног учешћа непотпуни и поред тога што је захтев за додатну документацију упућен у складу са чланом 55. став 5. овог закона.

При доношењу одлуке из става 3. овог члана Народна банка Србије узима у обзир и негативно мишљење надлежног органа из става 2. овог члана, а које је примљено у року од 30 радних дана од дана подношења захтева за мишљење.

Народна банка Србије не захтева претходно испуњење услова у вези са висином материјалног учешћа које потенцијални стицалац намерава да стекне, нити процењује основаност стицања материјалног учешћа полазећи од економских потреба тржишта.

Подаци из става 8. овог члана морају бити пропорционални и примерени природи предложеног стицања, и релевантни за процену из става 1. овог члана.

Ако истовремено добије два или више обавештења за процену стицања материјалног учешћа у истом субјекту, Народна банка Србије је дужна да према свим предложеним стицаоцима материјалног учешћа поступа на једнак начин.

Начин достављања обавештења из члана 54. став 1. овог закона, података и документацију која се прилаже уз то обавештење, као и методологију за процену критеријума из става 1. овог члана прописује Народна банка Србије.

Сарадња са надлежним органима за процену прекограничног материјалног стицања

Члан 57.

Народна банка Србије се у току спровођења процене из члана 56. став 1. овог закона саветује са телима и органима надлежним за надзор других субјеката

финансијског сектора ако се стицање материјалног учешћа односи на неки од следећих субјеката:

1) кредитну институцију, друштво за осигурање, друштво за реосигурање, инвестиционо друштво или друштво за управљање имовином који су дозволу, односно одобрење за рад добили у другој држави чланици или у сектору различитом од оног у којем послује предложени стицалац материјалног учешћа;

2) матично друштво субјеката из тачке 1) овог става;

3) правно лице које контролише субјекта из тачке 1) овог става.

Ако је предложени стицалац материјалног учешћа кредитна институција која је део групе чију контролу на консолидованој основи не врши Народна банка Србије и ако је праг из члана 54. став 2. овог закона премашен само на појединачној основи, Народна банка Србије, када је надлежна за спровођење процене из члана 56. став 1. овог закона, обавештава тело надлежно за контролу на консолидованој основи о предложеном стицању материјалног учешћа у року од десет радних дана од дана пријема обавештења од предложеног стицаоца материјалног учешћа.

Ако је предложени стицалац материјалног учешћа финансијски холдинг или мешовити финансијски холдинг из члана 86. ст. 1. и 2. овог закона, Народна банка Србије, када врши контролу на консолидованој основи и процену предложеног стицања материјалног учешћа, обавештава надлежни орган у држави чланици у којој предложени стицалац материјалног учешћа има седиште о предложеном стицању материјалног учешћа у року од десет радних дана од дана пријема обавештења од предложеног стицаоца материјалног учешћа.

Народна банка Србије надлежном органу из ст. 2. и 3. овог члана доставља и процену из члана 56. став 1. овог закона.

Ако је предложени стицалац материјалног учешћа кредитна институција, и ако је праг из члана 54. став 2. овог закона премашен на појединачној и на консолидованој основи, Народна банка Србије сарађује и са другим надзорним органом при спровођењу процене из става 1. овог члана и са тим органом координира саветовање са релевантним телима из става 1. овог члана.

Ако врши контролу на консолидованој основи, а није орган надлежан за спровођење процене стицања материјалног учешћа у складу са чланом 54. став 3. овог закона, Народна банка Србије је дужна да сарађује и саветује се са надлежним органом из државе чланице у којој предложени стицалац има седиште, као и да припреми процену стицања материјалног учешћа и проследи је том органу.

Народна банка Србије и надлежни орган из става 6. овог члана су дужни да донесу заједничку одлуку о стицању материјалног учешћа која мора бити документована и образложена, у року од два месеца од пријема процене Народне банке Србије.

Ако Народна банка Србије врши контролу на консолидованој основи, дужна је да обавести предложеног стицаоца материјалног учешћа о заједничкој одлуци из става 7. овог члана.

У случају да заједничка одлука није донета у року из става 7. овог члана, Народна банка Србије одлаже доношење одлуке.

У случају из става 9. овог члана, Народна банка Србије и надлежни орган из става 6. овог члана дужни су да упуте предмет Европском органу за банкарство, и у складу са одлуком Европског органа за банкарство донесу заједничку одлуку.

Народна банка Србије на захтев или самоиницијативно, доставља другим надлежним органима који учествују у доношењу заједничке одлуке из става 7. овог

члана све информације које су неопходне за процену, као и друге информације за које процени да могу бити релевантне.

Народна банка Србије приликом доношења заједничке одлуке из става 7. овог члана координира своје процене и обезбеђује доследност својих одлука, а заједничка одлука мора садржати ставове свих релевантних надлежних органа.

Обавештење о отуђењу материјалног учешћа

Члан 58.

Кредитна институција, као и финансијски холдинг или мешовити финансијски холдинг из члана 86. ст. 1. и 2. овог закона, која намерава да, директно или индиректно, отуђи материјално учешће из члана 54. став 2. овог закона, дужна је да писаним путем унапред обавести Народну банку Србије о обиму материјалног учешћа које намерава да отуђи.

Правне последице стицања материјалног учешћа без одобрења Народне банке Србије и обавеза обавештавања

Члан 59.

Ако предложени стицалац материјалног учешћа не обавести Народну банку Србије о намераваном стицању материјалног учешћа у складу са чланом 54. став 1. овог закона, или ако стекне материјално учешће без одобрења Народне банке Србије из члана 55. став 11. овог закона, Народна банка Србије предузима одговарајуће мере.

Ако је материјално учешће стечено без одобрења Народне банке Србије, независно од предузимања других мера и казни прописаних овим законом, Народна банка Србије ће привремено ограничити остваривање гласачких права стицаоца тог материјалног учешћа или ће прогласити ништавим гласања извршена на основу тог учешћа.

Кредитна институција је дужна да обавести Народну банку Србије о свакој промени делатности субјекта у којем има већинско учешће у капиталу или већинско право одлучивања пре уписа те делатности у регистар привредних субјеката.

Одељак 5.

Значајни преноси имовине и обавеза

Обавештавање о значајним преносима имовине и обавеза

Члан 60.

Кредитна институција, као и финансијски холдинг или мешовити финансијски холдинг из члана 86. ст. 1. и 2. овог закона, дужни су да писаним путем унапред обавесте Народну банку Србије о свакој намери да изврше значајни пренос активе или обавеза који спроводе путем продаје или било којим другим правним послом (у даљем тексту: намеравани пренос), независно од тога да ли се намеравани пренос врши између субјеката исте групе.

Обавеза из става 1. овог члана односи се на све субјекте појединачно који учествују у намераваном преносу.

У смислу овог закона, значајан пренос активе или обавеза из става 1. овог члана сматра се пренос најмање 10% укупне активе или обавеза субјекта који учествује у намераваном преносу, односно најмање 15% ако се намеравани пренос спроводи између субјеката исте групе.

Ако у намераваном преносу учествује матични финансијски холдинг или матични мешовити финансијски холдинг из става 1. овог члана, проценти из става 3. овог члана израчунавају се на консолидованој основи.

За израчунавање процената из става 3. овог члана не узимају се у обзир:

1) преноси лоше активе;

2) преноси активе у сврху укључивања у скуп за покриће у складу са прописом којим се уређује издавање и надзор покривених обвезница;

3) пренос активе ради секјуритизације;

4) пренос имовине или обавеза у оквиру примене инструмената или овлашћења реструктурирања у складу са овим законом.

Народна банка Србије издаје потврду о пријему обавештења из става 1. овог члана, без одлагања, а најкасније у року од десет радних дана од дана пријема тог обавештења.

Народна банка Србије је дужна да предузме одговарајуће мере ако субјекти из става 1. овог члана не обавесте Народну банку Србије о намераваном преносу.

Поступак достављања обавештења о намераваном преносу, податке и документација која се прилаже уз обавештење о намераваном преносу прописује Народна банка Србије.

Примена одредаба овог члана не доводи у питање примену прописа Народне банке Србије којима се уређује уступање потраживања.

Глава III

ПРУЖАЊЕ УЗАЈАМНО ПРИЗНАТИХ УСЛУГА

Одељак 1.

Пружање узајамно признатих услуга изван територије Републике Србије кредитних институција са седиштем у Републици Србији

Пружање услуга у другој држави чланици

Члан 61.

Кредитна институција и финансијска институција која испуњава услове из става 2. овог члана може под условима из овог закона, на територији друге државе чланице, непосредно или преко огранка, да пружа узајамно признате услуге које је овлашћена да пружа на територији Републике Србије.

Финансијска институција из Републике Србије може у другој држави чланици да пружа узајамно признате финансијске услуге из члана 6. став 4. овог закона, ако су испуњени следећи услови:

1) матично друштво финансијске институције је кредитна институција или више кредитних институција са седиштем у Републици Србији;

2) финансијска институција је основана да пружа признате финансијске услуге у Републици Србији у складу са законом, статутом или другим актом;

3) финансијска институција стварно пружа финансијске услуге у Републици Србији;

4) матична кредитна институција или матичне кредитне институције финансијске институције имају 90% или више гласачких права која произлазе из учешћа у капиталу те финансијске институције;

5) матична кредитна институција или матичне кредитне институције те финансијске институције, по оцени Народне банке Србије, на адекватан начин

управљају финансијском институцијом и уз сагласност Народне банке Србије солидарно одговарају за све обавезе финансијске институције, и

6) финансијска институција је стварно укључена, а посебно у погледу тих услуга, у контролу на консолидованој основи матичне кредитне институције, или сваке од матичних кредитних институција, у складу са одредбама овог закона којима се уређује контрола на консолидованој основи и делом првим, главом II, поглављем 2. Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013, посебно за потребе израчунавања захтева за капиталом наведених у члану 92. те уредбе и контроле великих изложености из дела четвртог те уредбе, као и за потребе ограничавања улагања у квалификована учешћа ван финансијског сектора из чл. 89. и 90. те уредбе.

Кредитна институција може, под условима из овог закона, на територији друге државе чланице, непосредно или преко огранка, да пружа и додатне финансијске услуге ако је то у складу са прописима државе чланице домаћина и ако за вршење тих услуга има претходну сагласност Народне банке Србије, односно другог надлежног органа.

Пружање услуга кредитне институције из Републике Србије у другој држави чланици преко огранка

Члан 62.

Кредитна институција која намерава да оснује огранак у другој држави чланици дужна је да Народној банци Србије поднесе захтев за давање сагласности за оснивање огранка у другој држави чланици (у даљем тексту: захтев за оснивање огранка у држави чланици).

Уз захтев из става 1. овог члана достављају се:

1) податак о држави чланици у којој кредитна институција намерава да оснује огранак;

2) пословни план за прве три пословне године, који нарочито садржи врсту и обим услуга које кредитна институција намерава да пружа преко огранка и организациону структуру огранка;

3) адреса у држави чланици домаћину на којој ће Народна банка Србије моћи да добије документацију о огранку, и

4) подаци о лицима која ће бити одговорна за вођење послова огранка.

Подаци и документација из става 2. овог члана достављају се у садржини прописаној Делегираном уредбом Комисије (ЕУ) бр. 1151/2014 и на начин прописан Спроведбеном уредбом Комисије (ЕУ) бр. 926/2014.

Народна банка Србије може, у року од 30 дана од дана пријема захтева из става 1. овог члана, да тражи од кредитне институције која је поднела захтев да достави додатне податке и документацију.

Народна банка Србије, најкасније у року од 60 дана од дана пријема потпуних и тачних информација из става 2. овог члана, доноси решење којим одлучује о захтеву за оснивање огранка у држави чланици и о томе обавештава кредитну институцију која је поднела захтев.

Ако Народна банка Србије дâ сагласност за оснивање огранка из става 1. овог члана, дужна је да без одлагања, а најкасније у року од три месеца од дана пријема потпуних и тачних информација из става 2. овог члана, достави надлежном органу државе чланице домаћина обавештење о давању те сагласности, заједно са информацијама из става 2. овог члана и подацима о износу и структури капитала и износу захтева за капиталом кредитне институције, израчунатих у складу са чланом 92. Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013.

Народна банка Србије доставља обавештење из става 6. овог члана надлежном органу државе чланице домаћина на начин прописан Спроведбеном уредбом Комисије (ЕУ) бр. 926/2014, о чему обавештава кредитну институцију која је поднела захтев.

Народна банка Србије неће доставити обавештење из става 6. овог члана надлежном органу државе чланице домаћина, већ ће најкасније у року од три месеца од дана пријема потпуних и тачних информација из става 2. овог члана, донети и доставити кредитној институцији решење којим одбија захтев за оснивање огранка у држави чланици, уз навођење разлога за то одбијање, ако на основу достављене документације и података којима располаже оцени:

1) да кредитна институција нема адекватну организациону, техничку и кадровску структуру или одговарајуће финансијско стање за пружање планираног обима услуга у држави чланици преко огранка;

2) да кредитна институција на тај начин избегава строже прописе и правила који су на снази у Републици Србији, или

3) да би пословањем преко огранка могла бити угрожена сигурност и стабилност пословања кредитне институције.

Ако Народна банка Србије не донесе решење у року из става 8. овог члана, управни спор се може покренути под условима предвиђеним законом којим се уређују управни спорови.

Народна банка Србије може прописати ближе услове и начин давања сагласности за оснивање огранка у другој држави чланици.

Пружање услуга финансијске институције из Републике Србије у другој држави чланици преко огранка

Члан 63.

Ако финансијска институција са седиштем у Републици Србији, која је зависно друштво кредитне институције или више кредитних институција са седиштем у Републици Србији и која испуњава услове из члана 61. став 2. овог закона, намерава да пружа узајамно признате финансијске услуге на територији друге државе чланице преко огранка, матична кредитна институција у Републици Србији те финансијске институције је дужна да о томе обавести Народну банку Србије.

Уз обавештење из става 1. овог члана матична кредитна институција у Републици Србији је дужна да достави:

1) податке и документацију из члана 62. став 2. овог закона, на начин прописан чланом 62. став 3. овог закона;

2) податке и документацију о испуњености услова из члана 61. став 2. овог закона;

3) податак о износу и структури капитала те финансијске институције и укупни износ изложености ризику матичне кредитне институције израчунат у складу са чланом 92. ст. 3. и 4. Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013, и

4) сагласност надзорног органа за оснивање огранка финансијске институције у другој држави чланици, ако је сагласност потребна.

Народна банка Србије може, у року од 30 дана од дана пријема обавештења из става 1. овог члана, да тражи достављање додатних података и документације.

Народна банка Србије, најкасније у року од 60 дана од дана пријема потпуних и тачних информација из ст. 1. и 2. овог члана, проверава да ли финансијска институција испуњава услове из члана 61. став 2. овог закона и ако оцени да су ти услови

испуњени, преко матичне кредитне институције у Републици Србији, финансијској институцији доставља потврду о испуњености тих услова.

Народна банка Србије ће без одлагања, а најкасније у року од три месеца од дана пријема потпуних и тачних информација, надлежном органу државе чланице домаћина доставити обавештење из става 1. овог члана на начин прописан Спроведбеном уредбом Комисије (ЕУ) бр. 926/2014, потврду о испуњености услова и податке о износу и структури капитала те финансијске институције, износу капитала на консолидованом нивоу и износу захтева за капиталом за групу кредитних институција у Републици Србији којој та финансијска институција припада, као и податак о укупном износу изложености ризику групе, израчунатом у складу са чланом 92. ст. 3. и 4. Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013.

Народна банка Србије неће доставити потврду из става 4. и обавештење из става 5. овог члана, надлежном органу државе чланице домаћина, већ ће најкасније у року од три месеца од дана пријема потпуних и тачних информација, донети и доставити матичној кредитној институцији у Републици Србији решење којим одбија достављање обавештења из става 1. овог члана, уз навођење разлога за то одбијање, ако на основу достављене документације и података којима располаже оцени да:

1) финансијска институција нема адекватну организациону, техничку и кадровску структуру или одговарајуће финансијско стање за пружање планираног обима услуга у држави чланици преко огранка; или

2) би пружањем узајамно признатих услуга могла бити угрожена сигурност и стабилност пословања кредитне или финансијске институције.

Ако Народна банка Србије не донесе решење у року из става 6. овог члана, управни спор се може покренути под условима предвиђеним законом којим се уређују управни спорови.

Финансијске институције које су добиле дозволу за рад од надлежног органа у Републици Србији дужне су, приликом пружања услуга у држави чланици, да поступају у складу са законима који уређују њихово пословање.

Ако Народна банка Србије утврди да је финансијска институција престала да испуњава један или више услова из члана 61. став 2. овог закона, о томе ће без одлагања обавестити матичну кредитну институцију у Републици Србији и надлежни орган државе чланице домаћина.

На зависна друштва финансијских институција која испуњавају услове из става 1. овог члана сходно се примењују одредбе овог закона којима се уређује пружање услуга финансијских институција.

На финансијске институције из става 1. овог члана сходно се примењују одредбе члана 11, чл. 220. до 229. и члана 309. став 1. тачка 1) овог закона.

Почетак пружања услуга преко огранка

Члан 64.

Кредитна институција која је од Народне банке Србије добила сагласност за оснивање огранка у другој држави чланици може да почне да пружа услуге на територији те државе чланице – преко огранка, када од надлежног органа државе чланице домаћина добије обавештење о условима које, ради заштите општег добра, мора поштовати током пружања услуга у тој држави чланици, или, ако то обавештење није примила, по истеку рока од два месеца од дана када је надлежни орган државе чланице домаћина примио обавештење са подацима и документацијом из члана 62. ст. 1. и 2. овог закона.

Ако кредитна институција, која је од Народне банке Србије добила сагласност за оснивање огранка у другој држави чланици, намерава да у истој држави чланици оснује

други огранак, дужна је да о намери оснивања тог огранка обавести Народну банку Србије, уз примену члана 2. овог закона.

Одредба става 1. овог члана примењује се и на финансијску институцију из члана 63. овог закона.

Обавештавање о промени података у вези с пословањем огранка

Члан 65.

Кредитна институција која је од Народне банке Србије добила сагласност за оснивање огранка у другој држави чланици, или матична кредитна институција финансијске институције из члана 63. овог закона, која намерава да промени неки од података на основу којих је дата та сагласност, дужна је да, најкасније месец дана пре спровођења промене о тој намери у писаној форми обавести Народну банку Србије, ради њеног поступања у складу са чл. 62. и 63. овог закона, као и надлежни орган државе чланице домаћина, како би тај орган могао да одлучи о условима за промену у складу са чланом 64. став 1. овог закона.

Обавештење из става 1. овог члана доставља се у садржају који је прописан Делегираном уредбом Комисије (ЕУ) бр. 1151/2014 и на начин прописан Спроведбеном уредбом Комисије (ЕУ) бр. 926/2014.

Одузимање сагласности за оснивање огранка у другој држави чланици

Члан 66.

Народна банка Србије ће одузети кредитној институцији сагласност за оснивање огранка у другој држави чланици ако:

1) је кредитна институција добила сагласност за оснивање огранка на основу неистинитих или нетачних података који су били од значаја за добијање те сагласности;

2) огранак не почне да послује у року од шест месеци од дана добијања те сагласности;

3) је надлежни орган државе чланице домаћина забранио кредитној институцији да пружа услуге на њеној територији,

4) огранак више од шест месеци не обавља послове обухваћене том сагласношћу, или

5) ако су активности огранка повезане с прањем новца, финансирањем тероризма или финансирањем ширења оружја за масовно уништење.

Народна банка Србије може кредитној институцији одузети сагласност за оснивање огранка у другој држави чланици ако:

1) утврди да кредитна институција више није кадровски, организационо и технички оспособљена за услуге које пружа;

2) утврди да пословање кредитне институције преко огранка негативно утиче на стабилност и сигурност дела њеног пословања у Републици Србији;

3) кредитна институција не испуњава обавезе по основу заштите депозита депонената огранка;

4) кредитна институција у пословању огранка не поштује прописе државе чланице домаћина, или

5) из територијалне распрострањености пружања услуга произлази да кредитна институција оснивањем огранка у другој држави чланици избегава строже прописе и правила која су на снази у Републици Србији.

Кредитна институција, која преко огранка пружа услуге у другој држави чланици, може поднети захтев за брисање огранка из регистра који се води у држави чланици домаћину тек након измирења свих обавеза насталих пословањем тог огранка.

Народна банка Србије може прописати ближе услове и начин одузимања сагласности за оснивање огранка у другој држави чланици.

Непосредно пружање услуга у другој држави чланици

Члан 67.

Кредитна институција која намерава да непосредно пружа узајамно признате услуге на територији друге државе чланице дужна је да о томе претходно обавести Народну банку Србије и да у обавештењу наведе назив државе чланице у којој намерава да непосредно пружа услуге.

Ако финансијска институција са седиштем у Републици Србији, која је зависно друштво кредитне институције и испуњава услове из члана 61. став 2. овог закона, намерава да непосредно пружа узајамно признате услуге на територији друге државе чланице, њена матична кредитна институција је дужна да о томе претходно обавести Народну банку Србије и у обавештењу наведе назив државе у којој та финансијска институција намерава да непосредно пружа услуге.

Уз обавештења из ст. 1. и 2. овог члана кредитна институција је дужна да достави и информације о услугама које намерава да пружа у држави чланици и пословни план за прве три пословне године, у садржају прописаном Делегираном уредбом Комисије (ЕУ) бр. 1151/2014 и на начин прописан Спроведбеном уредбом Комисије (ЕУ) бр. 926/2014.

Народна банка Србије, најкасније у року од месец дана од дана пријема обавештења из ст. 1. и 2. овог члана, та обавештења доставља надлежном органу државе чланице домаћина, у садржају прописаном Делегираном уредбом Комисије (ЕУ) бр. 1151/2014 и на начин прописан Спроведбеном уредбом Комисије (ЕУ) бр. 926/2014 и о томе обавештава кредитну институцију.

Кредитна или финансијска институција може да почне непосредно да пружа узајамно признате услуге наведене у обавештењима из ст. 1. и 2. овог члана од дана пријема обавештења Народне банке Србије да је надлежном органу државе чланице доставила обавештење из става 4. овог члана.

Пружање банкарских и финансијских услуга у трећој држави

Члан 68.

Кредитна институција може да пружа банкарске и/или финансијске услуге у трећој држави само преко огранка.

Кредитна институција која намерава да оснује огранак у трећој држави дужна је да поднесе Народној банци Србије захтев за давање сагласности за оснивање огранка у трећој држави (у даљем тексту: захтев за оснивање огранка у трећој држави).

Уз захтев из става 2. овог члана достављају се:

1) податак о трећој држави у којој кредитна институција намерава да оснује огранак;

2) пословни план за прве три пословне године, који нарочито садржи врсту и обим услуга које кредитна институција намерава да пружа преко огранка и организациону структуру огранка;

3) адреса у трећој држави на којој ће Народна банка Србије моћи да добије документацију о огранку;

4) подаци о лицима која ће бити одговорна за вођење послова огранка, и

5) други подаци и документација у складу с прописом Народне банке Србије из става 9. овог члана.

Народна банка Србије може у року од 30 дана од дана пријема захтева из става 2. овог члана да тражи да подносилац захтева достави додатну документацију и податке.

У случају из става 4. овог члана, дан пријема додатне документације, односно података, сматра се даном пријема уредног захтева.

Народна банка Србије, најкасније у року од 60 дана од дана пријема уредног захтева, доноси решење којим одлучује о захтеву за оснивање огранка у трећој држави и о томе обавештава подносиоца захтева.

Народна банка Србије ће одбити захтев из става 2. овог члана ако на основу достављене документације и других података којима располаже оцени да:

1) кредитна институција која намерава да оснује огранак нема адекватну организациону, техничку и кадровску структуру или одговарајуће финансијско стање да би пружала планирани обим услуга у трећој држави;

2) би пословањем преко огранка могла бити угрожена сигурност и стабилност пословања кредитне институције;

3) је, узимајући у обзир прописе треће државе или праксу у спровођењу тих прописа, вероватно да би вршење контроле у складу са одредбама овог закона бити отежано или онемогућено; или

4) се пословањем преко огранка избегава примена строжих прописа и правила који су на снази у Републици Србији.

На оснивање новог огранка у трећој држави у којој кредитна институција већ има огранак примењују се одредбе ст. 1. до 7. овог члана.

Кредитна институција која је добила сагласност за оснивање огранка у трећој држави, а која намерава да промени неки од података на основу којих је добила сагласност из става 2. овог члана, дужна је да, најкасније месец дана пре спровођења промене, о намери промене у писаној форми обавести Народну банку Србије.

Народна банка Србије може прописати ближе услове и начин давања сагласности за оснивање огранка у трећој држави.

Одузимање сагласности за оснивање огранка у трећој држави

Члан 69.

Народна банка Србије ће кредитној институцији одузети сагласност за оснивање огранка у трећој држави ако:

1) је кредитна институција добила сагласност за оснивање огранка на основу неистинитих или нетачних података који су били од значаја за добијање те сагласности;

2) огранак не почне са пословањем у року од шест месеци од дана добијања те сагласности;

3) је надлежни орган треће државе домаћина забранио кредитној институцији да пружа услуге на њеној територији;

4) огранак више од шест месеци не обавља послове обухваћене том сагласношћу;

5) огранак престане да испуњава услове на основу којих је дата та сагласност; или

6) су активности огранка повезане с прањем новца, финансирањем тероризма или финансирањем ширења оружја за масовно уништење.

Народна банка Србије може да одузме кредитној институцији сагласност за оснивање огранка у трећој држави ако:

1) утврди да кредитна институција више није организационо, технички и кадровски оспособљена за обављање услуга које пружа;

2) кредитна институција не испуњава обавезе по основу заштите депозита депонената огранка;

3) кредитна институција у пословању огранка не поштује прописе треће државе домаћина; или

4) из територијалне распрострањености пружања услуга произилази да кредитна институција на тај начин избегава строже прописе и правила која су на снази у Републици Србији.

Кредитна институција, која преко огранка пружа услуге у трећој држави, може поднети захтев за брисање огранка из регистра који се води у трећој држави тек након измирења свих обавеза насталих пословањем тог огранка.

Народна банка Србије може прописати ближе услове и начин одузимања сагласности за оснивање огранка у трећој држави.

Оснивање представништва изван Републике Србије

Члан 70.

Ради оснивања представништва изван Републике Србије, кредитна институција подноси Народној банци Србије захтев за давање сагласности.

Народна банка Србије прописује ближе услове и начин давања и одузимања сагласности из става 1. овог члана.

Одељак 2.

Пружање узајамно признатих услуга на територији Републике Србије кредитних институција са седиштем изван Републике Србије

Пружање услуга кредитне институције из друге државе чланице

Члан 71.

Кредитна институција из друге државе чланице може, под условима утврђеним овим законом, да оснује огранак у Републици Србији и да преко тог огранка пружа узајамно признате услуге које је овлашћена да пружа у матичној држави чланици.

Кредитна институција из друге државе чланице може, под условима утврђеним овим законом, да узајамно признате услуге које је овлашћена да пружа у матичној држави чланици непосредно пружа и на територији Републике Србије.

Пружање узајамно признатих финансијских услуга финансијске институције из друге државе чланице

Члан 72.

Финансијска институција из друге државе чланице може да пружа узајамно признате услуге из члана 6. став 4. овог закона, које је овлашћена да пружа у матичној држави чланици, преко огранка или непосредно на територији Републике Србије ако:

1) је матично друштво те финансијске институције кредитна институција или више кредитних институција са седиштем у држави чланици које су од надлежног органа добиле дозволу за рад;

2) је финансијска институција основана да пружа признате финансијске услуге у матичној држави чланици у складу са законом, статутом или другим актом;

3) финансијска институција стварно пружа финансијске услуге у тој држави чланици;

4) матична кредитна институција или матичне кредитне институције имају 90% или више гласачких права која произлазе из учешћа у капиталу те финансијске институције;

5) матична кредитна институција или матичне кредитне институције те финансијске институције, по оцени Народне банке Србије, на адекватан начин управљају финансијском институцијом и уз сагласност Народне банке Србије изјављују да солидарно јемче за све обавезе финансијске институције, и

6) је финансијска институција стварно, а посебно у погледу тих услуга, укључена у контролу на консолидованој основи матичне кредитне институције, или сваке од матичних кредитних институција, у складу са главом VII поглављем 3. Директиве 2013/36/ЕУ и делом првим, главом II, поглављем 2. Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013, посебно за потребе израчунавања захтева за капиталом наведених у члану 92. те уредбе и контроле великих изложености из дела четвртог те уредбе, као и за потребе ограничавања улагања у квалификована учешћа ван финансијског сектора из чл. 89. и 90. те уредбе.

На зависна друштва финансијских институција која испуњавају услове из става 1. овог члана сходно се примењују одредбе овог закона које се односе на матичну финансијску институцију.

На финансијске институције из става 1. овог члана сходно се примењују одредбе члана 11, чл. 220. до 229. и члана 309. став 1. тачка 1) овог закона.

Пружање услуга преко огранка у Републици Србији

Члан 73.

Кредитна институција из друге државе чланице или финансијска институција из члана 72. овог закона која намерава да оснује огранак на територији Републике Србије може да поднесе захтев за упис огранка у регистар привредних субјеката и да почне да пружа услуге након истека рока од два месеца од дана када је Народна банка Србије од надлежног органа матичне државе чланице примила обавештење у садржају прописаном Делегираном уредбом Комисије (ЕУ) бр. 1151/2014 и на начин прописан Спроведбеном уредбом Комисије (ЕУ) бр. 926/2014.

Изузетно од става 1. овог члана, кредитна институција из друге државе чланице или финансијска институција из члана 72. овог закона може да поднесе захтев за упис огранка у регистар привредних субјеката и пре истека рока из става 1. овог члана, и то ако је од Народне банке Србије добила обавештење о условима које је, ради заштите општег добра, дужна да поштује током пружања услуга на територији Републике Србије.

Када кредитна институција из става 1. овог члана оснује више пословних јединица на територији Републике Србије, те пословне јединице се, без обзира на њихов број, сматрају једним огранком.

Ако кредитна институција или финансијска институција из става 1. овог члана намерава да накнадно промени неки од података из члана 62. став 2. тач. 2) до 4) овог закона који су достављени надлежном органу матичне државе чланице, дужна је да,

најкасније месец дана пре спровођења те промене, у писаној форми о томе обавести Народну банку Србије.

Обавештење из става 4. овог члана доставља се у садржају који је прописан Делегираном уредбом Комисије (ЕУ) бр. 1151/2014 и на начин прописан Спроведбеном уредбом Комисије (ЕУ) бр. 926/2014.

Ако надлежни орган матичне државе чланице обавести Народну банку Србију да финансијска институција не испуњава неки од услова из члана 72. став 1. овог закона, на пословање те финансијске институције примењују се прописи који уређују пословање финансијских институција у Републици Србији.

У случају из става 6. овог члана, Народна банка Србије је дужна да обавештење надлежног органа матичне државе чланице достави надлежном надзорном органу у Републици Србији.

Непосредно пружање услуга у Републици Србији

Члан 74.

Кредитна институција из друге државе чланице, или финансијска институција из члана 72. овог закона, може да почне да непосредно пружа узајамно признате услуге на територији Републике Србије од дана када Народна банка Србије од надлежног органа државе чланице прими обавештење о почетку обављања делатности, које садржи и попис услуга које кредитна институција, односно финансијска институција, намерава да пружа на територији Републике Србије.

Сходна примена закона

Члан 75.

На кредитну институцију из друге државе чланице која непосредно пружа узајамно признате услуге на територији Републике Србије сходно се примењују одредбе закона које се односе на:

1) обавезу чувања банкарске тајне;

2) контролу кредитне институције;

3) заштиту корисника, и

4) мере и инструменте усмерене на очување и јачање стабилности финансијског система односно ограничење и смањење системских ризика.

На огранак кредитне институције из друге државе чланице која пружа узајамно признате услуге на територији Републике Србије сходно се примењују одредбе закона које се односе на:

1) извештавање на захтев Народне банке Србије;

2) обавезу чувања банкарске тајне;

3) контролу кредитне институције;

4) заштиту корисника, и

5) мере и инструменте усмерене на очување и јачање стабилности финансијског система односно ограничење и смањење системских ризика.

Кредитна институција из става 1. овог члана и огранак кредитне институције из става 2. овог члана дужни су да се придржавају и свих других прописа који се ради заштите општег добра примењују на територији Републике Србије.

Сагласност за оснивање огранка кредитне институције из треће државе

Члан 76.

Кредитна институција из треће државе може да послује у Републици Србији само преко огранка, уз дужност да претходно прибави сагласност Народне банке Србије за оснивање огранка.

Сагласност из става 1. овог члана садржи услуге које огранак кредитне институције из треће државе може да пружа у Републици Србији и може се дати за пружање свих или појединих услуга које је кредитна институција из треће државе овлашћена да пружа у тој држави.

Ако кредитна институција из треће државе након добијања сагласности из става 1. овог члана намерава да преко огранка у Републици Србији пружа услуге које нису обухваћене том сагласношћу, дужна је да за пружање тих услуга добије сагласност Народне банке Србије.

Ради добијања сагласности из става 1. овог члана, кредитна институција из треће државе дужна је да Народној банци Србије достави документацију из члана 77. став 2. овог закона.

На одлучивање о захтеву за давање сагласности из става 1. овог члана примењује се члан 78. овог закона.

Када кредитна институција из става 1. овог члана оснује више пословних јединица на територији Републике Србије, те пословне јединице сматрају се једним огранком.

Одредба става 1. овог члана не примењује се на кредитну институцију из треће државе која пружа услуге или обавља делатности у Републици Србији за клијента или другу уговорну страну која има седиште или се налази у ЕУ, под условом да је тај клијент, односно друга уговорна страна:

1) мали инвеститор, квалификована друга уговорна страна или професионални инвеститор у смислу прописа којима се уређује тржиште капитала, који има седиште или се налази у ЕУ, ако тај клијент или друга уговорна страна искључиво на сопствену иницијативу приступи кредитној институцији из треће државе у циљу пружања услуге или делатности из члана 6. став 4. тачка 1) овог закона;

2) кредитна институција; или

3) друштво које је члан исте групе, као и кредитна институција из треће државе.

У смислу става 7. тачка 1) овог члана, сматра се да пружање услуга није искључиво на сопствену иницијативу клијента или друге уговорне стране или потенцијалног клијента или друге уговорне стране, ако кредитна институција из треће државе из става 1. овог члана тражи клијента или другу уговорну страну, или потенцијалног клијента или другу уговорну страну, преко субјекта који делује у своје име или је уско повезано са том кредитном институцијом из треће државе или преко било ког другог лица које делује у име те кредитне институције из става 1. овог члана.

Народна банка Србије је овлашћена да од кредитне институције и огранка са седиштем у Републици Србији захтева да доставе информације које су јој потребне за праћење услуга које се у Републици Србији пружају искључиво на иницијативу клијента или друге уговорне стране која има седиште или се налази у Републици Србији, ако те услуге пружају друштва са седиштем у трећој држави која су чланови исте групе.

Кредитна институција и огранак са седиштем у Републици Србији дужни су да Народној банци Србије доставе информације из става 9. овог члана.

Кредитна институција из треће државе којој је упућена иницијатива клијента или друге уговорне стране из става 7. овог члана не може да нуди том клијенту или другој уговорној страни друге категорије производа, делатности или услуга које тај клијент или друга уговорна страна нису затражили, осим преко огранка који има седиште у Републици Србији.

Кредитна институција из треће државе није дужна да поднесе захтев за давање сагласности за оснивање огранка из става 1. овог члана, за пружање услуге, делатности или производа који су потребни или уско повезани са пружањем услуге, производа или делатности које је клијент или друга уговорна страна првобитно затражио, као и у случају када се те уско повезане услуге, делатности или производи пружају накнадно уз оне који су првобитно затражени.

Захтев за давање сагласности за оснивање огранка из треће државе

Члан 77.

Кредитна институција из треће државе која намерава да оснује огранак (у даљем тексту: кредитна институција – оснивач огранка) на територији Републике Србије дужна је да Народној банци Србије поднесе захтев за давање сагласности за оснивање огранка.

Уз захтев из става 1. овог члана достављају се:

1) извод из одговарајућег регистра државе у којој је седиште кредитне институције - оснивача огранка, који не може бити старији од 60 дана, а који садржи податке о правној форми и датуму уписа кредитне институције - оснивача огранка у тај регистар, као и податке о лицима овлашћеним за заступање и обим њихових овлашћења, или веродостојне исправе о оснивању, јавно оверене према прописима државе у којој кредитна институција има регистровано седиште и које садрже те податке;

2) оверени акт о оснивању кредитне институције - оснивача огранка;

3) подаци о члановима органа управљања кредитне институције - оснивача огранка;

4) подаци о лицима која ће бити одговорна за вођење послова огранка кредитне институције из треће државе;

5) ревизорски извештај, укључујући ревидиране финансијске извештаје кредитне институције - оснивача огранка, за последње три пословне године;

6) документ који веродостојно приказује имаоце и њихова учешћа у управљању кредитном институцијом из треће државе;

7) доказ из регистра државе у којој је седиште правних лица ималаца квалификованог учешћа у кредитној институцији - оснивачу огранка, укључујући податке о физичким лицима који су крајњи власници тих правних лица;

8) одлука кредитне институције - оснивача огранка о оснивању огранка;

9) дозвола, односно други одговарајући акт за пружање банкарских и финансијских услуга који је кредитној институцији издао надлежни орган треће државе;

10) опис банкарских и/или финансијских услуга које огранак кредитне институције - оснивача огранка намерава да пружа у Републици Србији и пословни план огранка за прве три пословне године;

11) списак лица повезаних са кредитном институцијом - оснивачем огранка на начин из члана 3. став 1. тачка 67) овог закона;

12) сагласност за оснивање огранка коју је кредитној институцији - оснивачу огранка издао надлежни орган, или изјаву тог органа да таква сагласност није потребна према прописима државе у којој је седиште те кредитне институције, која није старија од шест месеци;

13) изјава кредитне институције - оснивача огранка да ће огранак водити и чувати у свом седишту документацију која се односи на његово пословање, на српском језику, као и да ће састављати финансијске извештаје у складу са овим законом;

14) доказ да је кредитна институција - оснивач огранка укључена у систем заштите депозита, податке о нивоу заштићеног депозита, као и доказ да ће огранак бити укључен у систем заштите депозита у држави у којој је седиште кредитне институције – оснивача огранка, најмање у висини и обиму покрића прописаном за кредитне институције које послују у Републици Србији.

Народна банка Србије може, у року од 30 дана од дана пријема захтева из става 1. овог члана, да тражи од кредитне институције – оснивача огранка да достави додатне податке и документацију.

Ако је Народна банка Србије затражила додатне податке односно документацију у складу са ставом 3. овог члана, дан њиховог достављања сматра се даном пријема уредног захтева.

Народна банка Србије може прописати ближе услове и начин давања сагласности из става 1. овог члана.

Одлука о захтеву за давање сагласности за оснивање огранка кредитне институције из треће државе

Члан 78.

Народна банка Србије ће одбити захтев за давање сагласности за оснивање огранка кредитне институције из треће државе ако:

1) на основу података којима располаже и документације достављене уз захтев за давање сагласности утврди да кредитна институција - оснивач огранка нема одговарајуће финансијско стање или адекватну организациону, техничку и кадровску структуру који би омогућили огранку да послује у складу са законом;

2) је, узимајући у обзир прописе државе седишта кредитне институције – оснивача огранка, или праксе везане за спровођење тих прописа, вероватно да ће обављање контроле у складу са одредбама овог закона бити отежано или онемогућено;

3) оцени да лица одговорна за вођење послова огранка кредитне институције - оснивача огранка не испуњавају услове за чланове надзорног и извршног одбора кредитне институције прописане овим законом;

4) у трећој држави у којој је седиште кредитне институције не постоје прописи о спречавању прања новца, финансирања тероризма и финансирања ширења оружја за масовно уништење и/или ако ти прописи не омогућавају ефикасан надзор над спречавањем прања новца, финансирања тероризма и финансирања ширења оружја за масовно уништење или ако су кредитна институција - оснивач огранка из треће државе или лица из члана 77. став 2. тачка 7) овог закона на било који начин повезана са прањем новца, финансирањем тероризма или финансирањем ширења оружја за масовно уништење или постоје индиције за то;

5) Народна банка Србије нема закључен споразум о сарадњи у области контроле са надлежним надзорним органом из треће државе у којој се налази седиште кредитне институције - оснивача огранка, или

6) кредитним институцијама са седиштем у Републици Србији није омогућено оснивање огранка у држави у којој је седиште кредитне институције-оснивача огранка, најмање под истим условима под којима је то у Републици Србији омогућено кредитној институцији - оснивачу огранка.

Народна банка Србије ће дати сагласност за оснивање огранка ако су испуњени услови за давање такве сагласности и ако кредитна институција - оснивач огранка положи на рачун код кредитне институције са седиштем у Републици Србији новчани износ који не може бити мањи од 10.000.000 евра у динарској противвредности, према званичном средњем курсу на дан уплате – до дана увођења евра као валуте у

Републици Србији односно од тог дана, новчани износ који не може бити мањи од 10.000.000 евра, који ће на том рачуну држати до уписа огранка у регистар привредних субјеката, након чега се преноси на рачун огранка који се води код Народне банке Србије.

Средства из става 2. овог члана сматраће се капиталом огранка у смислу овог закона.

Кредитна институција - оснивач огранка може повећавати износ капитала из става 3. овог члана само уплатом новчаних средстава на рачун огранка отворен код Народне банке Србије.

Регистрација огранка кредитне институције из треће државе

Члан 79.

Сагласност Народне банке Србије за оснивање огранка кредитне институције из треће државе је услов за регистрацију огранка у регистар привредних субјеката.

Кредитна институција из треће државе је дужна да региструје свој огранак у року од 60 дана од дана добијања сагласности из става 1. овог члана.

Огранак кредитне институције из треће државе је дужан да почне да послује у року од шест месеци од дана добијања сагласности из става 1. овог члана.

Престанак рада огранка кредитне институције из треће државе

Члан 80.

Сагласност за оснивање огранка кредитне институције из треће државе престаје да важи ако:

1) је надлежни надзорни орган из треће државе одузео кредитној институцији - оснивачу огранка дозволу за рад, и то даном одузимања дозволе;

2) кредитна институција - оснивач огранка престане да постоји у држави у којој има седиште или је по прописима те државе изгубила пословну способност, односно ако регистраторски суд или друго надлежно тело избрише ту кредитну институцију из одговарајућег регистра, или ако је кредитна институција – оснивач огранка изгубила право располагања имовином, и то даном наступања једног од тих разлога;

3) кредитна институција - оснивач огранка донесе одлуку о престанку пословања огранка, или

4) је надлежни суд или други орган донео одлуку о отварању стечаја над огранком кредитне институције из треће државе.

Народна банка Србије ће кредитној институцији из треће државе одузети сагласност за оснивање огранка у Републици Србији ако:

1) је кредитна институција добила сагласност на основу неистинитих или нетачних података, а који су били од значаја за давање те сагласности;

2) наступе услови за одбијање захтева за давање сагласности из члана 78. став 1. овог закона;

3) огранак не испуњава обавезе заштите депозита у складу са прописима којима се уређује осигурање депозита;

4) огранак не почне да послује у року од шест месеци од дана давања те сагласности;

5) огранак не послује дуже од шест месеци;

6) огранак не послује у складу са важећим прописима у Републици Србији, или

7) огранак не испуњава своје финансијске обавезе у Републици Србији.

Ако надлежни надзорни орган кредитној институцији - оснивачу огранка одузме дозволу за пружање одређене финансијске услуге, та кредитна институција је дужна да о томе без одлагања обавести Народну банку Србије.

Народна банка Србије ће, на основу обавештења из става 3. овог члана, одузети огранку кредитне институције из треће државе сагласност за пружање те услуге у Републици Србији.

Народна банка Србије може да наложи огранку кредитне институције из треће државе, чија актива и потенцијалне обавезе исказане у његовим ревидираним годишњим финансијским извештајима прелазе 5% укупне активе и потенцијалних обавеза свих кредитних институција у Републици Србији, да своје пословање у Републици Србији настави као кредитна институција.

Кредитна институција - оснивач огранка може да поднесе захтев за брисање огранка из регистра привредних субјеката тек након измирења свих обавеза насталих пословањем тог огранка.

Народна банка Србије може прописати ближе услове и начин престанка односно одузимања сагласности из става 1. овог члана.

Сходна примена одредби овог закона на огранак кредитне институције

из треће државе

Члан 81.

На огранак кредитне институције из треће државе сходно се примењују одредбе закона о:

1) извршном одбору кредитне институције;

2) систему управљања кредитном институцијом;

3) захтевима за капиталом;

4) заштитним слојевима капитала;

5) управљању ризицима и захтевима за ликвидност;

6) ограничењима и забранама;

7) банкарској тајни;

8) заштити корисника;

9) рачуноводству и ревизији;

10) извештавању Народне банке Србије;

11) јавном објављивању информација;

12) контроли кредитних институција;

13) мерама у поступку контроле, укључујући мере ране интервенције;

14) мерама реорганизације, и

15) другим пруденцијалним захтевима односно другим аспектима пословања који се односе на кредитне институције.

Извештавање огранка кредитне институције из треће државе

Члан 82.

Поред обавезе извештавања Народне банке Србије у складу са чланом 81. став 1. тачка 10) овог закона, огранак кредитне институције из треће државе дужан је да најмање једном годишње Народну банку Србије извештава и о:

1) укупној имовини која се односи на активности огранка који има сагласност за оснивање у Републици Србији;

2) информацијама о ликвидној активи која је на располагању огранку, нарочито када се ради о активи у валутама трећих држава;

3) капиталу огранка;

4) системима заштите депозита који су доступни депонентима у огранку;

5) системима управљања ризицима;

6) системима управљања, укључујући и носиоце кључних функција за активности огранка;

7) плановима опоравка којима је обухваћен огранак; и

8) другим информацијама на захтев Народне банке Србије потребним за свеобухватно праћење активности огранка.

Заштита депозита огранка кредитне институције из треће државе

Члан 83.

Кредитна институција из треће државе која је основала огранак у Републици Србије дужна је да депозите које је примила у огранцима који послују на територији Републике Србије осигура у тој трећој држави.

Ниво и обим заштите депозита које је примио огранак кредитне институције из треће државе мора бити најмање у нивоу заштите утврђеном законом којим се уређује осигурање депозита у Републици Србији.

Ако огранак кредитне институције из треће државе није укључен у службено признат систем осигурања депозита те државе или ако у тој држави у којој је седиште кредитне институције – оснивача огранка не постоји систем осигурања депозита, или је ниво и/или обим заштите депозита мањи него у Републици Србији, огранак кредитне институције из треће државе је дужан да се укључи у систем осигурања депозита у Републици Србији на начин прописан законом из става 2. овог члана.

Сходна примена одредби овог закона на огранак друштва из треће државе

Члан 84.

Одредбе чл. 76. до 83. овог закона сходно се примењују на огранак друштва из треће државе које обавља финансијске услуге из члана 6. став 4. тачка 1) овог закона, под условом да за те услуге има дозволу надлежног органа из треће државе.

Изузетно од става 1. овог члана, одредбе чл. 76. до 83. овог закона не примењују се на друштво из треће државе које обавља инвестиционе услуге и активности и са њима повезане додатнеуслуге прописане законом којим се уређује тржиште капитала.

Представништво кредитне институције са седиштем изван Републике Србије

Члан 85.

За оснивање представништва у Републици Србији кредитна институција са седиштем изван Републике Србије (у даљем тексту: кредитна институција - оснивач представништва) дужна је да претходно добије сагласност Народне банке Србије.

Уз захтев за давање сагласности из става 1. овог члана достављају се:

1) извод из одговарајућег регистра државе у којој се налази седиште кредитне институције - оснивача представништва, који није старији од 60 дана и који садржи податке о правној форми и датуму уписа кредитне институције - оснивача представништва у тај регистар, као и податке о лицима овлашћеним за заступање и обим њихових овлашћења, или веродостојне исправе о оснивању, јавно оверене према прописима државе у којој кредитна институција има регистровано седиште и које садрже наведене податке;

2) оверени акт о оснивању кредитне институције - оснивача представништва;

3) ревизорски извештај, укључујући ревидиране финансијске извештаје кредитне институције - оснивача представништва за последње три пословне године;

4) одлука кредитне институције - оснивача представништва о оснивању представништва;

5) подаци о предложеном имену, седишту, адреси и пословном простору представништва;

6) подаци о лицима одговорним за рад представништва;

7) одлука о именовању лица одговорних за рад представништва и овлашћење за та лица;

8) предложене активности и програм рада представништва;

9) сагласност надлежног органа кредитне институције - оснивача представништва за оснивање представништва у Републици Србији, или потврду да таква сагласност није потребна, која није старија од шест месеци;

10) оверену изјаву кредитне институције - оснивача представништва да ће измирити све обавезе које настану у Републици Србији у вези са радом представништва.

Народна банка Србије одлучује о захтеву за давање сагласности из става 1. овог члана у року од 60 дана од дана пријема уредног захтева.

Сагласност из става 1. овог члана је услов за упис представништва кредитне институције са седиштем изван Републике Србије у регистар привредних субјеката.

Кредитна институција – оснивач представништва подноси пријаву за упис свог представништва у регистар привредних субјеката – у року од 60 дана од дана добијања сагласности из става 1. овог члана.

Народна банка Србије ће одбити захтев за давање сагласности за оснивање представништва из става 1. овог члана ако утврди да:

1) не постоји могућност остваривања сарадње између надлежног органа кредитне институције са седиштем изван Републике Србије и Народне банке Србије, или

2) постоји оправдана сумња да је кредитна институција - оснивач представништва на било који начин повезана са прањем новца, финансирањем тероризма или финансирањем ширења оружја за масовно уништење.

Народна банка Србије може да одузме сагласност за оснивање представништва кредитне институције са седиштем изван Републике Србије ако то представништво поступа супротно прописима Републике Србије.

Народна банка Србије одузеће сагласност за оснивање представништва кредитне институције са седиштем изван Републике Србије ако:

1) кредитној институцији – оснивачу представништва дозвола за рад престане да важи у држави порекла;

2) представништво те кредитне институције обавља послове чије обављање у складу с овим законом није дозвољено представништву, или

3) кредитна институција – оснивач представништва поднесе захтев за брисање представништва из регистра привредних субјеката.

Народна банка Србије може прописати ближе услове и начин давања и одузимања сагласности из става 1. овог члана.

Глава IV

ФИНАНСИЈСКИ ХОЛДИНГ И МЕШОВИТИ ФИНАНСИЈСКИ ХОЛДИНГ

Захтев за давање сагласности финансијском холдингу и мешовитом финансијском холдингу

Члан 86.

Народна банка Србије даје сагласност матичном финансијском холдингу, матичном мешовитом финансијском холдингу, матичном финансијском холдингу из ЕУ са седиштем у Републици Србији и матичном мешовитом финансијском холдингу из ЕУ са седиштем у Републици Србији, који су чланови групе кредитних институција из Републике Србије из члана 264. овог закона (у даљем тексту: финансијски холдинг или мешовити финансијски холдинг), када је надлежна за вршење контроле групе кредитних институција на консолидованој основи.

Народна банка Србије даје сагласност и финансијском холдингу или мешовитом финансијском холдингу који је дужан да примењује одредбе овог закона и прописа донетог на основу овог закона на потконсолидованој основи или који је одређен као одговоран за усклађеност групе са регулаторним захтевима на консолидованој основи у складу са ставом 6. тачка 3. овог члана.

Финансијски холдинг, односно мешовити финансијски холдинг из ст. 1. и 2. овог члана подноси Народној банци Србије захтев за давање сагласности уз који доставља следеће:

1) податке о организационој структури групе у чијем је саставу тај финансијски холдинг или мешовити финансијски холдинг, с јасно назначеним зависним друштвима и матичним друштвом у групи, као и место и врсту активности коју обавља сваки члан у оквиру групе;

2) податке о именовању најмање два лица која ефективно управљају тим финансијским холдингом или мешовитим финансијским холдингом, у складу са чланом 196. овог закона;

3) податке о испуњености услова из члана 41. овог закона, када је том финансијском холдингу или мешовитом финансијском холдингу зависно друштво кредитна институција;

4) податке о унутрашњој организацији и расподели задатака у оквиру групе кредитних институција из Републике Србије којој припада;

5) другу документацију за коју Народна банка Србије оцени да је потребна, ради оцене испуњености услова из става 6. овог члана и члана 87. став 1. овог закона.

Ако се поступак по захтеву из ст. 3. и 6. овог члана, истовремено спроводи са проценом која се врши у складу са захтевом за давање сагласности за стицање квалификованог учешћа из члана 33. став 1. овог закона, обавештењем из члана 54. овог закона или захтевом за давање дозволе за рад из члана 25. овог закона, Народна банка Србије се пре одлучивања по захтеву, као орган надлежан за вршење контроле групе кредитних институција на консолидованој основи, саветује са надлежним

органом државе чланице у којој финансијски холдинг или мешовити финансијски холдинг има седиште.

У случају из става 4. овог члана, до окончања поступка по захтеву за давање сагласности из ст. 1. и 2. овог члана, не тече рок из члана 37. став 8. и члана 55 став 1. овог закона.

Изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, Народна банка Србије, на основу поднетог захтева финансијског холдинга или мешовитог финансијском холдинга, доноси решење којим му се одобрава изузеће од обавезе прибављања сагласности, ако на основу достављене документације, утврди да су испуњени следећи услови:

1) основна делатност финансијског холдинга је стицање учешћа у зависним друштвима или у случају мешовитог финансијског холдинга, његова основна делатност у односу на институције или финансијске институције је стицање учешћа у зависним друштвима;

2) финансијски холдинг или мешовити финансијски холдинг није одређен као лице за реструктурирање ни у једној од група за реструктурирање у складу са стратегијом за реструктурирање коју је утврдила Народна банка Србије;

3) зависно друштво тог финансијског холдинга или мешовитог финансијском холдинга које је кредитна институција или финансијски холдинг или мешовити финансијски холдинг, које је добило сагласност у складу са овим чланом, одређено је као одговорно за усклађеност групе са регулаторним захтевима на консолидованој основи и на располагању су му сва потребна средства и законска овлашћења за ефикасно извршавање тих обавеза;

4) финансијски холдинг или мешовити финансијски холдинг не учествује у доношењу управљачких, оперативних или финансијских одлука које утичу на групу или на њена зависна друштва која су институције или финансијске институције;

5) не постоје препреке за ефективно вршење контроле групе кредитних институција у Републици Србији на консолидованој основи.

Финансијски холдинг или мешовити финансијски холдинг којем је Народна банка Србије одобрила изузеће из става 6. овог члана, не искључује се из обухвата контроле на консолидованој основи.

Изузетно од става 7. овог члана, Народна банка Србије може, на појединачној основи, одобрити искључење финансијског холдинга или мешовитог финансијског холдинга из обухвата контроле групе кредитних институција коју врши на консолидованој основи, на његов захтев, ако су испуњени следећи услови:

1) искључење не утиче на ефективност контроле кредитне институције као зависног друштва или контроле групе;

2) јединe изложености финансијског холдинга или мешовитог финансијског холдинга по основу власничких улагања су изложености по основу учешћа у кредитној институцији која је зависно друштво или у посредном матичном финансијском холдингу, односно мешовитом финансијском холдингу, који контролише кредитну институцију која је зависно друштво;

3) финансијски холдинг или мешовити финансијски холдинг не ослања се у значајној мери на левериџ и нема изложености које нису повезане са његовим власништвом у кредитној институцији која је зависно друштво или у посредном матичном финансијском холдингу, односно мешовитом финансијском холдингу који контролише кредитну институцију која је зависно друштво.

Народна банка Србије одлучује о захтеву из ст. 3. и 6. овог члана у року од четири месеца од пријема уредног захтева, а најкасније у року од шест месеци од пријема захтева.

Ако Народна банка Србије одбије захтев за изузеће из става 6. овог члана или континуираним надзором утврди да услови за изузеће нису више испуњени, финансијски холдинг или мешовити финансијски холдинг је дужан да у року од три месеца од пријема одлуке поднесе Народној банци Србије захтев за давање сагласности из става 3. овог члана, а може изрећи и меру из члана 89. овог закона.

Народна банка Србије може ближе прописати документацију која се прилаже уз захтев из ст. 3, 6. и 8. овог члана.

Давање сагласности финансијском холдингу или мешовитом финансијском холдингу

Члан 87.

Народна банка Србије даје сагласност финансијском холдингу или мешовитом финансијском холдингу у складу са чланом 86. ст. 1. и 2. овог закона, ако су испуњени следећи услови:

1) процедуре и расподела задатака у оквиру групе су усклађене са захтевима прописаним овим законом и прописима донетим на основу овог закона, на консолидованој или потконсолидованој основи и обезбеђују:

- координацију свих зависних друштава финансијског холдинга или мешовитог финансијског холдинга, укључујући, по потреби, адекватну расподелу задатака између институција које су зависна друштва;

- спречавање или управљање сукобима унутар групе, као и спровођење политика матичног финансијског холдинга на нивоу групе, односно матичног мешовитог финансијског холдинга на нивоу групе.

2) организациона структура групе у чијем је саставу финансијски холдинг или мешовити финансијски холдинг, не омета или на други начин не спречава ефективну контролу институција као зависног друштва или матичних институција у погледу захтева које морају испуњавати на појединачној, консолидованој и, по потреби, потконсолидованој основи, при чему се нарочито узима у обзир:

- положај финансијског холдинга или мешовитог финансијског холдинга у вишеслојној групи;

- власничка структура, и

- улога финансијског холдинга или мешовитог финансијског холдинга у групи;

3) су испуњени услови и критеријуми из чл. 41. и 196. овог закона.

Ако Народна банка Србије одбије захтев из члана 86. став 3. овог закона, може финансијском холдингу или мешовитом финансијском холдингу изрећи меру из члана 89. овог закона.

Народна банка Србије редовно, а најмање једном годишње, врши проверу матичног друштва кредитне институције како би потврдила да су та кредитна институција, субјект који је поднео захтев за давање дозволе за рад у складу са чланом 25. овог закона или субјект који је одређен као одговоран за усклађеност групе са регулаторним захтевима на консолидованој основи из члана 86. став 6. тачка 3) овог закона, правилно идентификовали свако друштво које испуњава критеријуме према којима би се оно сматрало матичним финансијским холдингом у држави чланици, матичним мешовитим финансијским холдингом у држави чланици, матичним финансијским холдингом из ЕУ или матичним мешовитим финансијским холдингом из ЕУ.

Ако се матично друштво из става 3. овог члана налази у држави чланици која није држава чланица у којој кредитна институција, субјект који подноси захтев за давање дозволе за рад у складу са чланом 25. овог закона или субјект који је одређен као одговоран за усклађеност групе са регулаторним захтевима на консолидованој основи из члана 86. став 6. тачка 3) овог закона имају седиште, Народна банка Србије сарађује са надлежним органом из те државе чланице у циљу спровођења провере из става 3. овог члана.

Народна банка Србије на својој интернет страници објављује и сваке године ажурира списак финансијских холдинга и мешовитих финансијских холдинга којима је дата сагласност из члана 86. ст. 1. и 2. овог закона, односно којима је одобрена примена изузећа од обавезе прибављања сагласности из члана 86. став 6. овог закона, у ком случају се наводи и субјект који је одређен да буде одговоран за усклађеност групе са регулаторним захтевима на консолидованој основи.

Испуњавање услова

Члан 88.

Финансијски холдинг или мешовити финансијски холдинг којем је Народна банка Србије одобрила изузеће из члана 86. став 6. овог закона или коме је дала сагласност у складу са чланом 87. став 1. овог закона, дужан је да континуирано испуњава услове прописане тим члановима, као и да без одлагања обавести Народну банку Србије ако су се промениле околности које би могле бити од утицаја на испуњеност услова из члана 86. став 6. и члана 87. став 1. овог закона.

Народна банка Србије, као надлежни орган за контролу финансијског холдинга или мешовитог финансијског холдинга на консолидованој основи, континуирано прати испуњеност услова из члана 86. став 6. и члана 87. став 1. овог закона..

Финансијски холдинг или мешовити финансијски холдинг дужан је да Народној банци Србије, на годишњем нивоу, најкасније до 30. априла текуће године, достави информације потребне за редовно праћење организационе структуре групе и испуњености услова из члана 86. став 6. и члана 87. став 1. овог закона.

За потребе вршења континуираног надзора из става 2. овог члана, Народна банка Србије, као надлежни орган за контролу на консолидованој основи, размењује информације с надлежним органима из државе чланице у којој финансијски холдинг или мешовити финансијски холдинг има седиште.

Народна банка Србије може ближе прописати садржај документације и обавештења, рокове и начин извештавања о информацијама које су потребне за континуирано праћење усклађености финансијског холдинга, односно мешовитог финансијског холдинга са условима из члана 86. став 6. и члана 87. став 1. овог закона.

Мере према финансијском холдингу или мешовитом финансијском холдингу

Члан 89.

Ако Народна банка Србије, као надлежни орган за контролу на консолидованој основи, утврди да услови из члана 86. став 6. и члана 87. став 1. овог закона нису испуњени или континуираним надзором утврди да финансијски холдинг или мешовити финансијски холдинг више не испуњава те услове, може финансијском холдингу или мешовитом финансијском холдингу изрећи меру из става 3. овог члана, како би се обезбедили или поново успоставили континуитет и свеобухватност контроле на консолидованој основи, обезбедила испуњеност свих услова прописаних овим законом

и прописима донетим на основу овог закона и обезбедила усклађеност са тим условима.

Приликом изрицања мере из става 3. овог члана мешовитом финансијском холдингу, Народна банка Србије посебно узима у обзир утицај тих мера на финансијски конгломерат.

У случају из става 1. овог члана, Народна банка Србије може да:

1) суспендује остваривање права гласа из акција институције која је зависно друштво, а које су у власништву финансијског холдинга, односно мешовитог финансијског холдинга;

2) наложи да власничке уделе у институцијама које су зависна друштва пренесе на своје акционаре или власнике удела;

3) привремено именује други финансијски холдинг, мешовити финансијски холдинг или кредитну институцију унутар групе чији је члан, као одговорног за испуњеност захтева на консолидованој основи прописаних овим законом или прописом донетим на основу овог закона;

4) ограничи или забрани расподелу добити исплатом дивиденди акционарима;

5) наложи продају или смањење власничког удела у институцији или другом субјекту финансијског сектора;

6) наложи да, без одлагања, достави план за поновно успостављање усклађености са захтевима прописаним овим законом или прописима донетим на основу овог закона;

7) финансијском холдингу или мешовитом финансијском холдингу, члановима органа управљања и другим одговорним лицима у том холдингу, изрекне друге мере и казне у складу са одредбама овог закона.

Ако Народна банка Србије изрекне финансијском холдингу или мешовитом финансијском холдингу меру из става 3. тачка 1. овог члана, право гласа из акција не могу остваривати ни друга лица у његово име.

Када је право гласа финансијског холдинга или мешовитог финансијског холдинга искључено, али се на скупштини и поред тога оствари гласање, такво гласање је ништаво.

Заједничка одлука о испуњености услова финансијског холдинга или мешовитог финансијског холдинга када Народна банка Србије врши контролу на консолидованој основи

Члан 90.

Када Народна банка Србије врши контролу на консолидованој основи, сарађује и консултује се са надлежним органом из друге државе чланице у којој финансијски холдинг, односно мешовити финансијски холдинг има седиште, у циљу доношења заједничке одлуке о захтеву из члана 86. ст. 3, 6. и 8. овог закона и заједничке одлуке о изрицању мере из члана 89. овог закона.

Народна банка Србије је дужна да надлежном органу из друге државе чланице у којој финансијски холдинг, односно мешовити финансијски холдинг има седиште достави процену о испуњености услова за доношење одлука из става 1. овог члана.

Заједничка одлука из става 1. овог члана се доноси у року од два месеца од дана када је надлежно тело државе чланице у којој финансијски холдинг, односно мешовити финансијски холдинг има седиште примило процену из става 2. овог члана, а заједничка одлука се спроводи или примењује непосредно и у тој држави чланици, ако је то дозвољено прописима те државе чланице.

Народна банка Србије заједничку одлуку из става 3. овог члана, са образложењем, доставља финансијском холдингу, односно мешовитом финансијском холдингу.

Ако Народна банка Србије и надлежни орган из друге државе чланице у којој финансијски холдинг, односно мешовити финансијски холдинг има седиште, имају различита мишљења у вези са доношењем заједничке одлуке из става 1. овог члана, Народна банка Србије неће донети одлуку, већ ће затражити посредовање Европског органа за банкарство, у складу са чланом 19 Уредбе (ЕУ) бр. 1093/2010.

Ако Европски орган за банкарство донесе одлуку у року од месец дана од дана пријема захтева за посредовање, заједничка одлука се доноси у складу са том одлуком, а у супротном, уколико Европски орган за банкарство не донесе одлуку у том року, Народна банка Србије самостално доноси одлуку.

Посредовање Европског органа за банкарство из става 5. овог члана не може се тражити након истека два месеца од дана пријема процене из става 3. овог члана или након доношења заједничке одлуке.

У случају мешовитог финансијског холдинга, ако Народна банка Србије није одређена као координатор у складу са прописима којима се уређују финансијски конгломерати, Народна банка Србије тражи сагласност координатора на предлог заједничке одлуке из става 1. овог члана.

Ако у случају из става 7. овог члана координатор не да сагласност на предлог заједничке одлуке, Народна банка Србије може затражити посредовање Европског органа за банкарство или Европске управе за осигурање и професионалне пензије.

Заједничка одлука донета у складу са ст. 1 до 8. овог члана не утиче на обавезе које произлазе из прописа којим се уређују финансијски конгломерати и прописа којим се уређује пословање осигуравајућих друштава.

Ако се донесе заједничка одлука, којом се одбија захтев из члана 86. став 3. овог закона, односно захтев из члана 86. став 6. овог закона, Народна банка Србије као орган надлежан за вршење контроле на консолидованој основи, дужна је да обавести подносиоца захтева о тој одлуци и разлозима за одбијање, у року од четири месеца од пријема уредног захтева.

Заједничка одлука о испуњености услова финансијског холдинга или мешовитог финансијског холдинга када Народна банка Србије врши контролу на потконсолидованој основи

Члан 91.

Када Народна банка Србије врши контролу финансијског холдинга, односно мешовитог финансијског холдинга са седиштем у Републици Србији, на потконсолидованој основи, Народна банка Србије сарађује и консултује се са надлежним органом из друге државе чланице који врши контролу на консолидованој основи, у циљу доношења заједничке одлуке о захтеву из члана 86. ст. 3, 6. и 8. овог закона и заједничке одлуке о изрицању мере из члана 89. овог закона.

Заједничка одлука из става 1. овог члана се доноси у року од два месеца од дана када је надлежни орган који врши контролу на консолидованој основи, доставио процену о испуњености услова за доношење одлуке из става 1. овог члана Народној банци Србије, а заједничка одлука се спроводи и у Републици Србији.

На основу заједничке одлуке из става 2. овог члана Народна банка Србије доноси решење које доставља финансијском холдингу или мешовитом финансијском холдингу који има седиште у Републици Србији.

Ако постоје различита мишљења у вези са доношењем заједничке одлуке из става 2. овог члана, Народна банка Србије неће донети одлуку и затражиће посредовање Европског органа за банкарство.

Ако Европски орган за банкарство донесе одлуку у року од месец дана од дана пријема захтева за посредовање, заједничка одлука се доноси у складу са том одлуком, а у супротном, уколико Европски орган за банкарство не донесе одлуку у том року, Народна банка Србије самостално доноси одлуку.

Народна банка Србије не може затражити посредовање Европског органа за банкарство из става 5. овог члана након истека два месеца од дана пријема процене органа надлежног за вршење контроле на консолидованој основи или након доношења заједничке одлуке.

Укидање сагласности финансијском холдингу или мешовитом финансијском холдингу

Члан 92.

Народна банка Србије може укинути сагласност матичном финансијском холдингу или матичном мешовитом финансијском холдингу из члана 86. ст. 1 и 2. овог закона ако нису предузете све потребне мере за усклађеност са захтевима прописаним овим законом и прописима донетим на основу овог закона, који се односе на: захтеве за капиталом, велике изложености, ликвидност, показатељ степена задужености, захтеве за одржавањем показатеља капитала већих од прописаних у складу са решењем Народне банке Србије из чл. 239. и 247. овог закона или посебне захтеве за ликвидност, утврђене овим законом.

Посредно матично друштво у ЕУ

Члан 93.

Кредитне институције из Републике Србије које заједно са једном или више институција са седиштем у Европској унији, припадају истој групи из треће државе, дужне су да одреде јединствено матично друштво посредника са седиштем у Европској унији (у даљем тексту: посредно матично друштво у ЕУ).

Изузетно од става 1. овог члана, Народна банка Србије у сарадњи са другим надлежним органима за надзор чланице групе из треће државе може донети одлуку да група из треће државе може основати два посредна матична друштва у ЕУ, ако заједнички утврде да одређивање јединственог посредног матичног друштва у ЕУ:

1) не би било у складу са обавезним захтевом за раздвајање активности који је утврђен прописима или одлуком надзорног органа из треће државе у којој крајње матично друштво групе из треће државе води пословање, односно где је седиште његове управе; или

2) да постоји могућност да би реструктурирање, у складу с проценом органа надлежног за реструктурирање посредног матичног друштва у ЕУ, било мање ефикасно него у случају оснивања два посредна матична друштва у ЕУ.

Посредно матично друштво у ЕУ је кредитна институција којој је дата дозвола за рад из члана 25. овог закона или финансијски холдинг или мешовити финансијски холдинг који је добио сагласност из члана 86. овог закона.

Изузетно од става 3. овог члана, ако ниједна од институција из става 1. овог члана није кредитна институција или ако се мора основати друго посредно матично друштво у ЕУ у вези с инвестиционим активностима како би се ускладило са обавезним захтевом из става 2. овог члана, посредно матично друштво у ЕУ или друго посредно матично друштво у ЕУ, може бити инвестиционо друштво којем је дата дозвола за рад у складу са одредбама прописа којима се уређује пословање инвестиционих друштава

на које се примењују одредбе прописа којима се уређује реструктурирање кредитних институција и инвестиционих друштава.

Кредитна институција која је добила дозволу за рад из члана 25. овог закона и која је с још једном институцијом са седиштем у Европској унији члан групе из треће државе дужна је да има посредно матично друштво у ЕУ или да буде одређена као посредно матично друштво.

Изузетно од става 5. овог члана, кредитна институција која је добила дозволу за рад из члана 25. овог закона, а која је део групе из треће државе, није дужна да има посредно матично друштво у ЕУ или у складу са ставом 3. овог члана не мора бити одређена као посредно матично друштво у ЕУ ако је:

1) укупан износ активе у Европској унији свих чланова групе из треће државе мања од 40 милијарди евра, или

2) кредитна институција, која је добила дозволу за рад из члана Х. овог закона, једина институција из те групе која послује у Европској унији.

Укупан износ активе чланова групе из треће државе у Европској унији из става 6. овог члана, представља збир:

- укупног износа активе сваке институције у Европској унији која је члан групе из треће државе, на основу консолидованог биланса стања или појединачног биланса стања, ако биланс стања те институције није консолидован и

- укупног износа активе сваког огранка групе из треће државе, која има сагласност за оснивање огранка у Европској унији у складу са овим законом, прописима којима се уређује тржиште капитала и Уредбом (ЕУ) бр. 600/2014;

Народна банка Србије, за сваку групу из треће државе која послује на територији Републике Србије, обавештава Европски одбор за банкарство о следећем:

1) назив и укупан износ активе сваке институције која је члан групе из треће државе која је под надзором Народне банке Србије;

2) назив и укупан износ активе сваког огранка групе из треће државе, који има сагласност за пословање у Европској унији у складу с овим законом, Директивом 2014/65/ЕУ или Уредбом (ЕУ) бр. 600/2014, и врстама активности за чије обављање је добијена дозвола;

3) назив и врста, у складу са ставом 3. овог члана, сваког посредног матичног друштва у ЕУ које има седиште у Републици Србији и називу групе из треће државе чији је то друштво члан.

Глава V

ПОСЛОВАЊЕ КРЕДИТНЕ ИНСТИТУЦИЈЕ

Одељак 1.

Капитал кредитне институције

Износ и облик капитала

Члан 94.

Кредитна институција је дужна да у сваком тренутку одржава износ капитала који одговара природи, обиму и сложености активности кредитне институције и који је потребан ради покрића свих ризика којима је кредитна институција изложена или може бити изложена у свом пословању.

Капитал кредитне институције састоји се од основног и допунског капитала.

Основни капитал из става 2. овог члана чини збир основног акцијског капитала и додатног основног капитала кредитне институције.

Основни акцијски капитал из става 3. овог члана чини збир елемената основног акцијског капитала кредитне институције коригован за регулаторна прилагођавања и умањен за одбитне ставке.

Додатни основни капитал из става 3. овог члана чини збир елемената додатног основног капитала кредитне институције умањен за одбитне ставке.

Допунски капитал из става 2. овог члана чини збир елемената допунског капитала кредитне институције умањен за одбитне ставке.

Народна банка Србије прописује врсте и карактеристике финансијских инструмената и других елемента који се укључују у обрачун основног акцијског капитала, додатног основног капитала и допунског капитала, начин израчунавања наведених облика капитала и адекватности капитала кредитне институције, захтеве за капиталом по основу појединих ризика (кредитни, тржишни, оперативни и др.), приступе за израчунавање захтева за капиталом, као и услове и начин добијања сагласности за израчунавање капитала и адекватности капитала кредитне институције.

Минимални износ капитала

Члан 95.

Кредитна институција је дужна да у свом пословању обезбеди да основни акцијски капитал кредитне институције увек буде у висини која није мања од динарске противвредности 10.000.000 евра према званичном средњем курсу Народне банке Србије.

Показатељи капитала

Члан 96.

Кредитна институција је дужна да у сваком тренутку испуњава захтеве за капиталом на начин да показатељ адекватности капитала, показатељ адекватности основног капитала, показатељ адекватности основног акцијског капитала, као и показатељ степена задужености (левериџ), одржава на прописаним нивоима.

Показатељ адекватности капитала представља однос између капитала и ризичне активе кредитне институције.

Показатељ адекватности основног капитала представља однос између основног капитала и ризичне активе кредитне институције.

Показатељ адекватности основног акцијског капитала кредитне институције представља однос између основног акцијског капитала и ризичне активе кредитне институције.

Показатељ степена задужености представља однос између основног капитала и изложености кредитне институције.

Народна банка Србије може решењем кредитној институцији одредити и показатеље из става 1. овог члана веће од прописаних, у складу са одредбама чл. 247. и 248. овог закона.

Народна банка Србије ближе уређује изложености које се укључују у обрачун показатеља степена задужености из става 5. овог члана, као и начин израчунавања тог показатеља.

Поред обавезе испуњавања захтева из става 1. овог члана која се односе на показатељ степена задужености, Народна банка Србије прописује обавезу за глобално системски значајну кредитну институцију да одржава додатни слој показатеља степена

задужености, начин израчунавања тог додатног слоја, као и последице неиспуњења захтева за његовим одржавањем.

Заштитни слојеви капитала

Члан 97.

Поред одржавања показатеља из члана 96. став 1. овог закона, односно показатеља већих од прописаних из става 6. тог члана, кредитна институција је дужна да одржава и заштитне слојеве капитала у складу са прописима Народне банке Србије.

Прописима Народне банке Србије из става 1. овог члана утврђују се врсте заштитних слојева капитала које је кредитна институтиција дужна да одржава, начин њиховог одржавања, стопе заштитних слојева капитала и начин њиховог утврђивања и промене, међусобни однос заштитних слојева капитала и захтев за комбинованим заштитним слојем капитала, мере у вези са ограничењем расподеле основног акцијског капитала и планом за очување капитала, као и други релевантни захтеви у вези са одржавањем заштитних слојева капитала.

Ризична актива

Члан 98.

Ризична актива кредитне институције представља укупан износ ризиком пондерисаних изложености кредитне институције које се укључују у израчунавање показатеља адекватности капитала из члана 96. ст. 2. до 4. овог закона.

Народна банка Србије прописује ближе услове и начин израчунавања ризичне активе из става 1. овог члана, приступе које кредитне институција може користити за израчунавање те активе, укључујући и интерне приступе које кредитна институција може користити само ако за то добије претходну сагласност Народне банке Србије, као и ближе услове за добијање те сагласности.

Народна банка Србије објављује листу подобних агенција за кредитни рејтинг чије кредитне рејтинге кредитне институције могу користити ради израчунавања ризичне активе, као и услове и начин коришћења кредитних рејтинга за додељивање пондера кредитног ризика.

Процес интерне процене адекватности капитала кредитне институције

Члан 99.

Кредитна институција је дужна да усвоји и примењује адекватну и свеобухватну стратегију и план управљања капиталом, као и да успостави одговарајуће процесе ради процене и одржавања нивоа и структуре капитала који је у сваком тренутку потребан за покриће свих ризика којима је кредитна институција изложена или може бити изложена у свом пословању, укључујући и ризике који су утврђени кроз резултате тестирања отпорности кредитне институције на стрес.

При процени адекватног нивоа и адекватне структуре капитала из става 1. овог члана, кредитна институција је дужна да нарочито узме у обзир краткорочне, средњорочне и дугорочне временске оквире у погледу покрића ризика повезаних са животном средином, друштвом и управљањем.

Кредитна институција је дужна да континуирано спроводи документовани процес интерне процене адекватности капитала који одговара природи, обиму и сложености активности кредитне институције, у складу са стратегијом и политикама за управљање ризицима, као и стратегијом управљања капиталом.

Народна банка Србије може прописати садржину аката из става 1. овог члана, ближе услове и минималне стандарде за спровођење процеса интерне процене адекватности капитала кредитне институције, као и начин и рокове извештавања кредитне институције о спровођењу и резултатима овог процеса.

Интерни приступи за израчунавање захтева за капиталом

Члан 100.

Кредитна институција која није мала и једноставна кредитна институција, не доводећи у питање прописане критеријуме за добијање претходне сагласности Народне банке Србије за примену приступа заснованог на интерном рејтингу за израчунавање износа ризиком пондерисаних изложености, предузима одговарајуће активности у циљу развијања интерне процене кредитног ризика и коришћења IRB приступа за потребе обрачуна захтева за капиталом за кредитни ризик, ако има изложености које су значајне у апсолутном износу и ако истовремено има велики број значајних других уговорних страна.

Кредитна институција из става 1. овог члана, не доводећи у питање прописане критеријуме за добијање претходне сагласности Народне банке Србије за примену алтернативног приступа интерних модела за израчунавање захтева за капиталом за тржишни ризик, предузима одговарајуће активности у циљу развијања интерне процене тржишних ризика и повећања употребе интерних модела за израчунавање захтева за капиталом по основу позиција из књиге трговања, заједно са интерним моделима за израчунавање захтева за капиталом по основу ризика наступања статуса неизмирења обавеза, ако су изложености институције овом ризику значајне у апсолутном износу и ако постоји велики број значајних позиција у дужничким или власничким инструментима различитих издавалаца.

Кредитна институције које нису мале и једноставне кредитне институције процену кредитне способности клијента или финансијског инструмента не заснивају искључиво на екстерним кредитним рејтинзима.

Народна банка Србије може прописати ближе услове за примену овог члана.

Расподела добити

Члан 101.

Кредитна институција не може расподелу добити вршити исплатом дивиденди својим акционарима или исплатом учешћа у добити, односно других давања из добити кредитне институције члановима органа управљања и запосленима у кредитној институцији ако:

1) своју ликвидност и капитал не одржава у складу с прописима Народне банке Србије;

2) због те расподеле не би могла да одржава своју ликвидност и капитал у складу с прописима Народне банке Србије;

3) није отклонила недостатке које јој је наложила Народна банка Србије у вези с неправилним исказивањем пословних промена и других догађаја, а који могу утицати на биланс успеха кредитне институције;

4) није поступила у складу с налозима за отклањање неправилности;

5) Народна банка Србије то одреди својом корективном мером.

Лицима из става 1. овог члана кредитна институција не може исплаћивати аконтације које се односе на расподелу добити из тог става.

Ако укупан износ исплата из става 1. овог члана прелази 10% капитала кредитне институције или биланс успеха кредитне институције исказује губитак у текућем или претходном тромесечју, односно за пословну годину до тог датума, кредитна

институција расподелу ових исплата може вршити само уз претходну сагласност Народне банке Србије.

О претходној сагласности из става 3. овог члана Народна банка Србије одлучује у року од 60 дана од дана достављања уредног захтева.

Стицање сопствених акција

Члан 102.

Кредитна институција не може стицати сопствене акције, осим ако су их акционари кредитне институције понудили у секундарној продаји а продајом тих акција другим лицима нанела би се значајна штета акционарима кредитне институције.

Стицање акција из става 1. овог члана врши се из средстава која потичу из добити кредитне институције.

Стицање акција из става 1. овог члана не може се спровести без претходне сагласности Народне банке Србије.

Уз образложени захтев за давање сагласности из става 3. овог члана, кредитна институција је дужна да Народној банци Србије достави и податке о условима под којима се стичу сопствене акције.

О захтеву из става 4. овог члана Народна банка Србије одлучује у року од 30 дана од дана пријема уредног захтева.

Правни посао стицања сопствених акција без сагласности Народне банке Србије ништав је.

Кредитна институција је дужна да сопствене акције отуђи у року од једне године од дана њиховог стицања, а ако то не учини, дужна је да их повуче и поништи на терет свог акцијског капитала.

Одредба става 7. овог члана примењује се и на стицање сопствених акција по основу наслеђивања, правног следбеништва или другог стицања независног од воље кредитне институције.

Народна банка Србије може прописати ближе услове и начин давања сагласности из става 3. овог члана.

Одељак 2.

Управљање ризицима

Начин управљања ризицима

Члан 103.

Управљање ризицима, у смислу овог закона, је скуп поступака и метода за утврђивање (идентификовање), мерење (процену), праћење, ублажавање и контролу ризика, укључујући и извештавање о ризицима којима је кредитна институција изложена или би могла бити изложена у свом пословању.

Кредитна институција дужна је да успостави систем за управљање ризицима којима је изложена или може бити изложена у свом пословању.

Кредитна институција је дужна да успостави такву унутрашњу организацију, односно организациону структуру којом ће активности управљања ризицима (*middle office*) и активности подршке (*back office*) функционално и организационо одвојити од преузимања ризика *(front office)*, с јасно утврђеном поделом послова и дужности запослених којом се спречава сукоб интереса.

Управљање ризицима усклађује се с величином и организационом структуром кредитне институције, обимом њених активности и врстама послова које кредитна институција обавља.

Кредитна институција својим актима утврђује стратегију и политике за управљање ризицима, укључујући и процедуре за управљање ризицима, у складу с прописима, стандардима и правилима струке.

Акти из става 5. овог члана садрже:

1) процедуре за управљање ризицима којима се обухвата утврђивање, мерење, праћење, ублажавање и контрола ризика;

2) процедуре којима се обезбеђује контрола и доследна примена свих унутрашњих аката кредитне институције у вези са управљањем ризицима;

3) процедуре за редовно извештавање органа управљања кредитне институције о ризицима, које обухватају све значајне ризике и политике управљања ризицима, као и процедуре за редовно извештавање надлежног органа о управљању ризицима.

Кредитна институција је дужна да, најмање једном годишње, преиспита и одобри стратегију и политике из става 5. овог члана ради обухватања свих ризика којима је изложена или може бити изложена у свом пословању, укључујући и ризике повезане са макроекономским окружењем у којем кредитна институција послује узимајући у обзир стање пословног циклуса, као и ризике који произлазе из тренутног утицаја фактора ризика повезаних са животном средином, друштвом и управљањем и утицаја тих фактора у кратком, средњем и дугом року.

Народна банка Србије може прописати ближе услове и начин управљања ризицима.

Врсте ризика

Члан 104.

Актима из члана 103. овог закона обухватају се све врсте ризика којима је кредитна институција изложена у свом пословању, а нарочито:

1) кредитни ризик;

2) ризик друге уговорне стране;

3) резидуални ризик;

4) ризик концентрације;

5) ризик секјуритизације;

6) тржишни ризици;

7) каматни ризик у књизи позиција којима се не тргује;

8) оперативни ризик, укључујући правни ризик, ризик модела и ризик неадекватног управљања информационо-комуникационим системом значајним за пословање кредитне институције;

9) ризик ликвидности;

10) ризик прекомерног степена задужености кредитне институције;

11) ризике повезане са животном средином, друштвом и управљањем;

12) ризике по основу улагања кредитне институције у друга правна лица и у основна средства и инвестиционе некретнине кредитне институције;

13) ризике који се односе на државу порекла лица према коме је кредитна институција изложена;

14) ризик од прања новца, финансирања тероризма и финансирања ширења оружја за масовно уништење.

Народна банка Србије може прописати минималне стандарде за управљање ризицима из става 1. овог члана, укључујући и:

1) начин израчунавања појединачних показатеља пословања кредитне институције у вези са управљањем ризицима и ограничења која се односе на те ризике;

2) начин, форму и рокове извештавања кредитне институције о показатељима из тачке 1) овог става.

Кредитни ризик и ризик друге уговорне стране

Члан 105.

Кредитни ризик је ризик могућности настанка негативних ефеката на финансијски резултат и капитал кредитне институције услед неизвршавања обавеза дужника према кредитној институцији.

Ризик друге уговорне стране је могућност настанка негативних ефеката на финансијски резултат и капитал кредитне институције услед неизмирења обавезе друге уговорне стране у трансакцији пре коначног поравнања новчаних токова трансакције, односно измирења новчаних обавеза по тој трансакцији.

Кредитна институција је дужна да успостави поуздане и јасно дефинисане критеријуме и поступке за одобравање кредита и других пласмана, односно за измену услова, репрограм и рефинансирање кредита и других пласмана.

Кредитна институција је дужна да кредитни ризик идентификује, мери и процењује према кредитној способности дужника и његовој уредности у извршавању обавеза према кредитној институцији, као и према квалитету инструмената обезбеђења кредитне институције.

Кредитна институција је дужна да развије интерне методологије за процену кредитног ризика по основу изложености према појединачним дужницима, по основу хартија од вредности или секјуритизованих позиција, као и за процену кредитног ризика на нивоу портфолија.

Интерне методологије из става 5. овог члана не могу се искључиво или аутоматски ослањати на екстерне кредитне рејтинге, а ако су захтеви за капиталом израчунати на основу рејтинга који је доделила подобна агенција за рејтинг или на основу чињенице да изложености није додељен рејтинг, кредитна институција је дужна да при расподели интерног капитала узме у обзир и остале релевантне информације.

Подобна агенција за рејтинг из става 6. овог члана је правно лице чија је претежна делатност додељивање кредитних рејтинга а које је регистровано или сертификовано у складу са прописима Европске уније којима се уређују агенције за кредитни рејтинг, или је централна банка која додељује кредитне рејтинге, а изузета је од примене тих прописа.

Кредитна институција је дужна да успостави ефикасан систем континуираног праћења и управљања кредитним ризиком на нивоу појединачних пласмана и на нивоу целокупног кредитног портфолија, укључујући политике и процедуре за идентификовање и управљање проблематичним пласманима, односно лошом активом, као и за утврђивање одговарајућег нивоа прилагођавања вредности и резервисања. Кредитна институција је дужна да успостави редовно извештавање органа управљања кредитне институције о квалитету кредитног портфолија.

Кредитна институција је дужна да обезбеди одговарајућу диверсификацију кредитног портфолија узимајући у обзир циљно тржиште и своју пословну политику и стратегију.

Кредитна институција је дужна да спроведе претходну процену сваке изложености по основу крипто-имовине коју намерава да преузме, као и процену адекватности постојећих процеса и процедура за управљање ризиком друге уговорне стране, и да Народну банку Србије обавести о резултатима тих процена.

Ради адекватног и ефикасног управљања кредитним ризиком, кредитна институција је дужна да, у складу с прописима Народне банке Србије и својим актима, обрачунава и издваја резерве за процењене губитке који могу настати по основу биланасне активе и ванбиланасних ставки кредитне институције.

Народна банка Србије може прописати ближе услове и начин поступања кредитне институције у вези с праћењем квалитета инструмената обезбеђења из става 4. овог члана и праћењем квалитета рада лица која врше процену тих инструмената, те случајеве у којима је кредитна институција дужна да отпише биланасну активу и ванбиланасне ставке одређеног степена наплативости, а може ближе уредити и садржај политика из става 8. овог члана.

Народна банка Србије може прописати начин утврђивања и издвајања резерве за процењене губитке који могу настати по основу биланасне активе и ванбиланасних ставки кредитне институције.

Резидуални ризик

Члан 106.

Резидуални ризик је ризик могућности настанка негативних ефеката на финансијски резултат и капитал кредитне институције услед тога што су технике ублажавања кредитног ризика мање ефикасне него што се очекује или њихова примена недовољно утиче на умањење ризика којима је кредитна институција изложена.

Кредитна институција је дужна да усвоји и примењује политике и процедуре за управљање резидуалним ризиком.

Ризик концентрације

Члан 107.

Ризик концентрације је ризик могућности настанка негативних ефеката на финансијски резултат и капитал кредитне институције који директно или индиректно произлази из изложености кредитне институције према истом или сличном извору настанка ризика, односно истој или сличној врсти ризика.

Кредитна институција је дужна да усвоји и примењује политике и процедуре за управљање ризиком концентрације који произилази из изложености према свакој другој уговорној страни, укључујући централне тржишне учеснике, групи повезаних других уговорних страна и према групи других уговорних страна које припадају истом привредном сектору, истом географском подручју или их повезују истоврсни послови или производи, као и из примене техника ублажавања кредитног ризика, укључујући нарочито ризике повезане са великим индиректним изложеностима кредитном ризику као што је индиректна изложеност према једном даваоцу средстава обезбеђења.

Велика изложеност кредитне институције према једном лицу или групи лица која се сматрају повезаним лицима у смислу овог закона јесте изложеност која износи најмање 10% капитала кредитне институције.

Кредитна институција је дужна да ризик концентрације који произлази из крипто имовине која нема идентификованог издаваоца, прати и процењује на основу крипто-имовине са сличним карактеристикама.

Народна банка Србије прати и процењује развој праксе управљања ризиком концентрације кредитне институције који произилази из изложености према централним другим уговорним странама, што укључује и планове израђене у складу са чланом 174. став 3. овог закона, као и напредак који је кредитна институција постигла у погледу прилагођавања својих пословних модела захтевима у вези са уговорима о дериватима и отварањем активног рачуна утврђеним прописима којима се уређују ванберзански (OTC) уговори о дериватима, као и захтеви за обављање активности централних других уговорних страна и трговинских репозиторија.

Народна банка Србије прописује ближе услове и начин ближе услове и начин управљања ризиком концентрације, ограничења која се односе на тај ризик, као и ближе услове и начин обрачуна великих изложености, укључујући и облик капитала који се узима у обзир за потребе тог обрачуна, а може прописати и највећи дозвољени збир свих великих изложености кредитне институције.

Ризик секјуритизације

Члан 108.

Ризик секјуритизације је ризик од могућег настанка негативних ефеката на финансијски резултат и капитал кредитне институције услед економског преноса једне изложености или скупа изложености, односно преноса кредитног ризика тих изложености.

Кредитна институција је дужна да усвоји и примењује политике и процедуре за процену и праћење ризика који произилазе из трансакција секјуритизације у којима је кредитна институција инвеститор, иницијатор или спонзор, укључујући и репутационе ризике који настају у вези са сложеним структурама или производима, како би обезбедила да процена ризика и одлуке органа управљања кредитне институције у потпуности одражавају економске карактеристике трансакције.

Тржишни ризици

Члан 109.

Тржишни ризици су ризици од могућег настанка негативних ефеката на финансијски резултат и капитал кредитне институције по основу промена вредности билансних позиција и ванбилансних ставки кредитне институције које настају услед кретања цена на тржишту, укључујући и девизни ризик и робни ризик.

Девизни ризик је ризик могућности настанка негативних ефеката на финансијски резултат и капитал кредитне институције услед промене девизног курса.

Робни ризик је ризик могућности настанка негативних ефеката на финансијски резултат и капитал кредитне институције услед промене цене робе.

Кредитна институција је дужна да усвоји и примењује политике и процедуре за идентификовање и мерење свих материјално значајних извора и ефеката тржишних ризика, као и за управљање тим ризицима.

Кредитна институција је дужна да предузме мере за заштиту од ризика недостатка ликвидности у случају када кратка позиција доспева пре дуге позиције.

Кредитна институција је дужна да одржава одговарајући ниво интерног капитала за материјално значајне тржишне ризике на које се не примењују захтеви за капиталом утврђени прописом којим се уређује адекватност капитала кредитне институције.

Кредитна институција која је, при обрачуну захтева за капиталом по основу ценовног ризика у складу са прописом којим се уређује адекватност капитала кредитне институције, нетирала своје позиције у једној или више власничких хартија од вредности које чине берзански индекс са једном или више позиција у фјучерс уговорима који се односе на берзански индекс или у неком другом производу који се заснива на берзанском индексу, мора имати одговарајући ниво интерног капитала за покриће губитка по основу базног ризика, због тога што се вредност фјучерса или другог производа не креће у потпуности у складу са вредношћу власничких хартија од вредности које чине берзански индекс.

Кредитна институција је дужна да одржава одговарајући ниво интерног капитала ако држи позиције са супротним предзнаком у фјучерс уговорима који се односе на берзански индекс које нису идентичне, имајући у виду њихово доспеће, односно структуру.

Ако кредитна институција обавља послове покровитеља емисије хартија од вредности у складу са прописом којим се уређује адекватност капитала кредитне институције, дужна је да одржава довољан ниво интерног капитала за покриће ризика губитка који постоји у периоду од преузимања обавезе до следећег радног дана.

Кредитна институција је дужна да спроведе претходну процену сваке изложености по основу крипто-имовине коју намерава да преузме, као и процену адекватности постојећих процеса и процедура за управљање тржишним ризиком, и да Народну банку Србије обавести о резултатима тих процена.

Кредитна институција је дужна да обим и структуру своје имовине и обавеза усклади на начин који омогућује ефикасно управљање тржишним ризицима.

Каматни ризик у књизи позиција којима се не тргује

Члан 110.

Каматни ризик у књизи позиција којима се не тргује је ризик од могућег настанка негативних ефеката на финансијски резултат и капитал кредитне институције по основу позиција из те књиге услед промена каматних стопа.

Кредитна институција је дужна да примењује интерни приступ, стандардизовани приступ или поједностављени стандардизовани приступ за идентификовање, мерење и ублажавање ризика који произилазе из могућих промена каматних стопа, а које утичу на економску вредност капитала и на нето приход по основу камата од послова кредитне институције који се воде у књизи позиција којима се не тргује, као и за управљање тим ризицима.

Кредитна институција је дужна да успостави системе за идентификовање, процену и праћење ризика који произилазе из могућих промена кредитних распона које утичу на економску вредност капитала и нето приход по основу камата од послова кредитне институције који се воде у књизи позиција којима се не тргује.

Народна банка Србије прописује ближе услове и минималне стандарде управљања каматним ризиком у књизи позиција којима се не тргује из става 1. овог члана, као и ближе услове и начин примене приступа из става 2. овог члана.

Оперативни ризик

Члан 111.

Оперативни ризик је ризик могућности настанка негативних ефеката на финансијски резултат и капитал кредитне институције услед пропуста у раду запослених, неодговарајућих унутрашњих процедура и процеса, неадекватног управљања информационо-комуникационим системом (ризик информационо-

комуникационог система), грешака у развоју, неодговарајуће примене или употребе интерних модела (ризик модела), као и услед непредвидивих екстерних догађаја, при чему оперативни ризик укључује и правни ризик, али не укључује стратешки и репутациони ризик.

Кредитна институција је дужна да донесе и примењује политике и процедуре за управљање оперативним ризиком, укључујући ризике који настају по основу активности које је у вези с њеним пословањем поверила трећем лицу, као и за покриће догађаја мале учесталости са великим губицима.

Политике и процедуре из става 2. овог члана укључују и ризике који произлазе из директних или индиректних изложености по основу крипто-имовине или изложености према пружаоцима услуга повезаних с крипто-имовином.

Ради адекватног управљања информационо-комуникационим системом, кредитна институција је дужна да обезбеди континуитет пословања на територији Републике Србије за несметано одвијање њених пословних процеса или функција чије неадекватно функционисање може значајније угрозити стабилност и континуитет пословања или проузроковати изостанак пружања услуга те кредитне институције утврђених законом.

Политикама и процедурама из ст. 2. и 3. овог члана, кредитна институција одређује изворе оперативног ризика за ту институцију.

Кредитна институција је дужна да донесе одговарајуће политике и планове за поступање у случају настанка непредвиђених догађаја, као и политике и планове континуитета пословања, укључујући и планове опоравка активности у случају непредвиђених догађаја којим се уређује стварање услова за опоравак и расположивост информационо-комуникационог система.

Планови у области информационо-комуникационог система из става 6. овог члана морају бити израђени, тестирани и њима се мора управљати у складу са прописом којим се уређују стандарди управљања информационо-комуникационим системом, како би кредитна институција могла да настави са пословањем у случају озбиљних поремећаја у пословању и како би се ограничили губици који су последица таквог поремећаја.

Народна банка Србије може прописати ближе услове и начин управљања оперативним ризиком.

Управљање ризицима који настају по основу поверених активности

Члан 112.

Кредитна институција је дужна да системом за управљање ризицима благовремено обухвати све ризике који настају по основу активности у вези с њеним пословањем које је поверила трећем лицу које их обавља као своју претежну делатност, односно које има одговарајуће искуство у обављању тих или сличних активности.

Народна банка Србије прописује ближе услове и начин управљања ризицима кредитне институције који настају по основу активности у вези с њеним пословањем које је поверила трећем лицу.

Ризик ликвидности

Члан 113.

Ризик ликвидности је ризик могућности настанка негативних ефеката на финансијски резултат и капитал кредитне институције услед неспособности те кредитне институције да испуњава своје доспеле обавезе.

Кредитна институција својом имовином и обавезама управља на начин који јој омогућава да у сваком тренутку испуни своје доспеле обавезе (ликвидност) и да трајно испуњава све своје обавезе (солвентност).

Кредитна институција је дужна да усвоји и примењује стратегију, политику и процедуре за управљање ризиком ликвидности, по одговарајућим временским периодима и на дневној основи, као и да успостави одговарајуће процесе и системе за управљање тим ризиком којима се обезбеђује да кредитна институција у сваком тренутку одржава одговарајући ниво ликвидности.

Кредитна институција је дужна да обезбеди да стратегија, политика и процедуре, као и процеси и системи из става 3. овог члана буду прилагођена организационој структури кредитне институције, њеним линијама пословања, ограницима и валутама, као и да укључују одговарајуће механизме расподеле трошкова ликвидности, користи и ризика.

Стратегија, политика и процедуре, као и процеси и системи из става 3. овог члана сразмерни су природи, обиму и сложености пословања кредитне институције, односно њеном ризичном профилу и толеранцији према ризицима коју утврђује орган управљања кредитном институцијом .

Кредитна институција је дужна да континуирано спроводи документовани процес интерне процене адекватности ликвидности кредитне институције који одговара природи, обиму и сложености активности кредитне институције у складу са стратегијом и политикама за управљање ризицима, као и стратегијом управљања ризиком ликвидности.

Кредитна институција је дужна да утврди ризични профил који се односи на ризик ликвидности на начин којим се обезбеђује њено стабилно пословање и поузданост система управљања ризицима кредитне институције, узимајући у обзир природу, обим и сложеност пословања, као и циљеве утврђене пословном политиком и стратегијом.

Кредитна институција је дужна да обезбеди да о утврђеној толеранцији и склоности ка ризику ликвидности буду благовремено обавештене све релевантне линије пословања и запослени који су укључени у процес преузимања, односно управљања ризиком ликвидности.

Народна банка Србије прати кретања у вези с ризичним профилом који се односи на ризик ликвидности кредитне институције, и предузима одговарајуће мере када процени да та кретања могу довести до нестабилности кредитне институције или финансијског система.

Кредитна институција је дужна да усвоји и примењује методологију за утврђивање, мерење и праћење позиција извора финансирања, као и за управљање тим позицијама, при чему том методологијом треба да буду обухваћени текући и пројектовани материјално значајни новчани токови који произлазе из активе, обавеза и ванбилансних ставки кредитне институције, укључујући и потенцијалне обавезе, као и могући утицај репутационог ризика.

Кредитна институција је дужна да разликује активу под теретом и активу без терета која је расположива у сваком тренутку, а нарочито у случају непредвиђених догађаја, узимајући у обзир правно лице код којег се та актива налази, државу у којој је та актива уписана у одговарајући регистар или се налази на рачуну, као и подобност те активе, и да прати начине на које та актива може бити благовремено уновчена за потребе ликвидности.

Кредитна институција је дужна да узме у обзир постојећа правна, оперативна и друга ограничења за потенцијални пренос ликвидне активе и активе без терета између правних лица на територији Републике Србије, као и изван ове територије.

Кредитна институција је дужна да разматра и редовно проверава расположиве инструменте за ублажавање ризика ликвидности, укључујући систем лимита и ниво резерви ликвидности чије коришћење омогућава несметано пословање кредитне институције у ванредним условима, диверсификацију извора финансирања и приступ изворима финансирања.

Кредитна институција је дужна да размотри алтернативна сценарија за позиције ликвидности и инструменте за ублажавање ризика ликвидности, као и да најмање једном годишње преиспитује претпоставке на којима се заснивају одлуке о изворима финансирања.

Алтернативни сценарији се нарочито односе на ванбилансне ставке и остале потенцијалне обавезе, укључујући обавезе друштва за секјуритизацију или другог друштва за посебне намене у односу на које институција делује као спонзор или им пружа значајну подршку у погледу ликвидности.

Кредитна институција је дужна да размотри потенцијални утицај сценарија специфичних за ту кредитну институцију, тржишних сценарија, као и комбинованих алтернативних сценарија, и то за краће и за дуже периоде стресних услова, односно за различите интензитете стреса.

Кредитна институција је дужна да узима у обзир резултате тестирања отпорности на стрес, а нарочито применом алтернативних сценарија из става 14. овог члана, за потребе прилагођавања стратегије и политика за управљање ризиком ликвидности, одређивања лимита, као и при доношењу плана пословања у случају наступања непредвиђених догађаја.

Кредитна институција је дужна да успостави план опоравка ликвидности у којем су дефинисани одговарајући стратешки планови и мере за решавање могућег недостатка ликвидности, укључујући и недостатак ликвидности у огранцима основаним у другим државама.

Кредитна институција је дужна да план из става 18. овог члана тестира најмање једном годишње, да га ажурира на основу резултата из става 17. овог члана, као и да обезбеди извештавање вишег руководства кредитне институције ради усвајања измена тог плана и накнадног прилагођавања политика и процедура кредитне институције.

Кредитна институција је дужна да благовремено предузима потребне оперативне активности и мере којима се обезбеђује да се план опоравка ликвидности, у случају потребе, може спровести без одлагања, при чему те мере и активности обухватају држање одговарајућег средства обезбеђења које је одмах расположиво за обезбеђивање кредитне подршке Народне банке Србије, укључујући и држање средства обезбеђења у валути друге државе према којој кредитна институција изложености, односно држање средства обезбеђења на територији друге државе према чијој је валути кредитна институција изложена - ако је то потребно из оперативних разлога.

Народна банка Србије може прописати ближе услове и начин управљања ризиком ликвидности кредитне институције, садржину аката из става 3. овог члана, минималне стандарде за спровођење процеса интерне процене адекватности ликвидности у кредитној институцији, нивое ликвидности кредитне институције, укључујући и критично низак ниво ликвидности и начин израчунавања показатеља ликвидности кредитне институције, ограничења која се односе на изложеност кредитне институције ризику ликвидности, као и посебне захтеве у вези с ликвидношћу кредитне институције.

Ризик прекомерног степена задужености кредитне институције

Члан 114.

Ризик прекомерног степена задужености кредитне институције је ризик могућности настанка негативних ефеката на финансијски резултат и капитал кредитне институције због постојећег или потенцијалног степена задужености који може довести до измена у остваривању пословног плана кредитне институције, као што је принудна продаја имовине услед које могу настати губици или прилагођавања вредности преостале имовине кредитне институције.

Прекомерни степен задужености из става 1. овог члана представља, у односу на капитал кредитне институције, релативну величину активе, ванбилансних обавеза и потенцијалних обавеза кредитне институције за плаћање или испоруку или пружање средства обезбеђења, укључујући обавезе по основу примљених извора финансирања, преузете обавезе, деривате или репо уговоре, а искључујући обавезе које је могуће извршити само током стечаја или ликвидације кредитне институције.

Кредитна институција је дужна да успостави политике и процедуре за управљање ризиком прекомерног степена задужености.

Народна банка Србије прописује ближе услове и начин управљања ризиком из става 1. овог члана.

Ризици повезани са животном средином, друштвом и управљањем

Члан 115.

Кредитна институција је дужна да усвоји и примењује одговарајуће стратегије, политике, процедуре и системе за управљање ризицима повезаних са животном средином, друштвом и управљањем, у кратком, средњем и дугом року.

Унутрашњи акти и системи из става 1. овог члана одговарају обиму, природи и сложености ризика повезаних са животном средином, друштвом и управљањем у односу на пословни модел и активности које кредитна институција обавља, и узимају у обзир краткорочни и средњорочни временски оквир, као и дугорочни временски оквир од најмање десет година.

Кредитна институција је дужна да, спроводи тестирање отпорности на дугорочне негативне утицаје фактора ризика повезаних са животном средином, друштвом и управљањем у основним и неповољним сценаријима, а почев од климатских фактора, при чему учесталост тестирања прописује Народна банка Србије.

При тестирању отпорности из става 3. овог члана кредитна институција је дужна да примењује одговарајући број веродостојних сценарија (заснованих на сценаријима које су развиле међународне организације) која одражавају потенцијални утицај промена које се односе на животну средину и друштво, као и утицај јавних политика које су у вези са тим променама, на дугорочне услове пословања.

Народна банка Србије прати и процењује развој пословне праксе кредитне институције у делу стратегије и управљања ризицима повезаних са животном средином, друштвом и управљањем, укључујући и планове који садрже мерљиве циљеве, као и у погледу процедура за праћење и управљање у вези са овим ризицима у кратком, средњем и дугом року.

При спровођењу процене из става 5. овог члана, Народна банке Србије нарочито узима у обзир производе кредитне институције који су повезани са одрживим развојем, политике финансирања транзиције, политике одобравања кредита, као и циљеве и ограничења који се односе на ризике повезане са животном средином, друштвом и управљањем, при чему се ти планови разматрају у оквиру процеса супервизорске процене пословања кредитне институције.

При спровођењу процене из става 5. овог члана, Народна банке Србије може, по потреби, да сарађује са органима или телима која су надлежна за надзор у области

климатских промена и заштите животне средине, у циљу прибављања података и мишљења релевантних за ту процену.

Народна банка Србије може донети препоруке, односно смернице за примену појединих одредаба овог члана.

Ризици по основу улагања кредитне институције

Члан 116.

Квалификовано учешће кредитне институције у једном лицу које није лице у финансијском сектору не сме прећи 15% подобног капитала те кредитне институције.

Укупна квалификована учешћа кредитне институције у свим лицима из става 1. овог члана не смеју прећи 60% подобног капитала те кредитне институције.

Укупна улагања кредитне институције у основна средства и инвестиционе некретнине не смеју прећи 60% основног капитала кредитне институције.

Кредитна институција може основати само лице у финансијском сектору, односно може стећи знатно учешће само у лицу у финансијском сектору.

Кредитна институција може основати лице у финансијском сектору, односно може стећи учешће из става 4. овог члана само уз сагласност Народне банке Србије.

Народна банка Србије може ближе уредити начин примене ограничења из ст. 1. и 2. овог члана, улагања из става 3. овог члана, као и начин и услове добијања сагласности из става 5. овог члана.

Ризик од прања новца, финансирања тероризма и финансирања ширења оружја за масовно уништење

Члан 117.

Ризик од прања новца, финансирања тероризма и финансирања ширења оружја за масовно уништење јесте ризик могућности настанка негативних ефеката на финансијски резултат, капитал или репутацију кредитне институције услед коришћења кредитне институције у сврху прања новца и/или финансирања тероризма и/или финансирања ширења оружја за масовно уништење.

Управљање ризиком из става 1. овог члана није у делокругу посебне организационе јединице кредитне институције из члана 194. став 1. овог закона, већ друге посебне организационе јединице кредитне институције.

Одељак 3.

Ограничења у пословању с повезаним лицем

Пословање с повезаним лицем

Члан 118.

Кредитна институција у свом пословању не може лицу повезаном с кредитном институцијом, као ни запосленом у кредитној институцији, одобрити услове који су повољнији од услова одобрених другим лицима која нису повезана с том кредитном институцијом, односно нису запослена у тој кредитној институцији.

Правни послови с повезаним лицем

Члан 119.

Правни послови кредитне институције с повезаним лицем обухватају послове које кредитна институција закључи са овим лицем и лицем које је повезано с повезаним лицем те кредитне институције.

Кредитна институција правни посао с повезаним лицем може закључити након добијања писменог одобрења надзорног одбора кредитне институције.

Одобрење из става 2. овог члана није обавезно у случају:

1) полагања депозита повезаних лица;

2) давања кредита обезбеђеног везаним депозитом повезаног лица;

3) давања кредита обезбеђеног дужничким хартијама од вредности Републике Србије или Народне банке Србије, односно дужничким хартијама од вредности лица чији рејтинг, према оцени подобних међународних агенција за рејтинг, није испод „А“.

Члан надзорног одбора кредитне институције не сме учествовати у разматрању или одобравању било ког правног посла између њега и кредитне институције, између кредитне институције и било ког члана његове породице и између кредитне институције и правног лица у коме он или било који члан његове породице учествује у управљању или руковођењу, или у коме има знатно учешће или контролу.

Правне радње у корист повезаних лица и лица која су повезана с повезаним лицима, кредитна институција може предузимати након добијања писменог одобрења надзорног одбора кредитне институције.

Подаци о кредитима одобреним члановима органа управљања и са њима повезаним лицима треба да буду одговарајуће документовани и учињени доступним на захтев Народне банке Србије, без одлагања.

Забрана давања кредита акционарима

Члан 120.

Кредитна институција не може одобравати кредите својим акционарима пре истека рока од једне године од дана када је почела да послује.

Ништавост правних послова

Члан 121.

Правни посао који кредитна институција закључи супротно условима прописаним чл. од 118. до 120. овог закона ништав је.

Одељак 4.

План опоравка

Обавеза израде плана опоравка

Члан 122.

Кредитна институција која није члан групе кредитних институција над којом се врши контрола на консолидованој основи у складу са овим законом дужна је да изради и Народној банци Србије достави план опоравка којим су предвиђене мере које ће кредитна институција применити у случају знатног погоршања њеног финансијског стања, нарочито када је поткапитализована, ради поновног успостављања њеног одрживог пословања и одговарајућег финансијског положаја.

Кредитна институција је дужна да план опоравка ажурира најмање једном годишње, а на захтев Народне банке Србије и чешће.

Кредитна институција је дужна да план опоравка ажурира и у случају промене правне или организационе структуре кредитне институције или члана групе кредитних институција за коју се план опоравка израђује, промене у њиховом пословању или промене њиховог финансијског положаја, када те промене имају материјални значај, као и у случају других промена које утичу на садржину плана опоравка и могућност његове примене.

Изузетно од ст. 2. и 3. овог члана уколико у року од годину дана од претходног годишњег ажурирања плана опоравка нису наступиле промене из става 3. овог члана Народна банка Србије може кредитној институцији да одобри одлагање обавезе ажурирања плана опоравка до следећег годишњег периода, при чему такво одлагање може бити одобрено на период који не може бити дужи од годину дана.

Изузетно од ст. 2. и 3. овог члана Народна банка Србије може да за кредитне институције чији стечај и ликвидација због њене природе посла, власничке структуре, правне форме, ризичног профила, величине и правног статуса, повезаности са осталим институцијама или финансијским системом у целини, обима и сложености њеног пословања, као и пружања инвестиционих активности и услуга у складу са законом којим се уређује тржиште капитала, неће у значајној мери негативно утицати на финансијска тржишта, друге институције, услове финансирања или привреду, подзаконским актом из става 8. овог члана одреди мањи обим плана опоравка и мању учесталост његовог ажурирања.

Одлука Народне банке Србије да кредитној институцији у складу са ставом 5. овог члана наложи израду плана опоравка мањег обима и мању учесталост његовог ажурирања не утиче на овлашћење Народне банке Србије да примењује мере за спречавање кризе или мере за управљање кризом, као и да у било ком тренутку наложи кредитној институцији израду плана опоравка у пуном обиму и његову учесталост ажурирања у складу са ст. 2. и 3. овог члана.

Народна банка Србије дужна је да обавести Европски орган за банкарство о усвајању прописа из става 8. овог члана, као и о начину на који је уређена примена планова опоравка мањег обима и обавеза мање учесталости његовог ажурирања.

Народна банка Србије ближе прописује начин и рокове достављања плана опоравка и ажурираног плана опоравка.

Садржина плана опоравка

Члан 123.

Кредитна институција је дужна да планом опоравка утврди различите могућности (опције) за опоравак и мере које би се примениле у оквиру сваке од ових могућности, као и да обезбеди одговарајуће услове и процедуре за благовремено предузимање активности за њен опоравак.

Кредитна институција је дужна да активности и мере за опоравак утврди и на основу предвиђања различитих ситуација у којима би могли наступити озбиљни макроекономски и финансијски поремећаји значајни за пословање те кредитне институције, укључујући системске догађаје и поремећаје који се односе на пословање одређених правних лица или групе друштава.

План опоравка садржи опис скупа различитих активности и мера за опоравак које ће кредитна институција предузети у вези с капиталом и ликвидношћу, предвиђене рокове за спровођење свих материјално значајних елемената овог плана и идентификацију критичних функција, као и друге елементе и податке које пропише Народна банка Србије.

Ако кредитна институција планира да за опоравак користи кредите за ликвидност или друге олакшице које кредитним институцијама, у складу с прописима, може одобрити Народна банка Србије, план опоравка садржи и анализу о томе када, како и под којим условима ће кредитна институција поднети захтев за коришћење тог кредита или олакшице, као и која ће адекватна средства обезбеђења у том случају пружити Народној банци Србије.

План опоравка садржи и мере које кредитна институција може предузети када су испуњени услови за рану интервенцију из члана 250. овог закона.

Коришћење ванредне финансијске подршке из буџетских и других јавних средстава (у даљем тексту: ванредна финансијска подршка) не може бити утврђено као мера за опоравак, нити се план опоравка на било који други начин може заснивати на претпоставци коришћења ове мере.

Народна банка Србије ближе прописује садржину плана опоравка.

Оцена плана опоравка

Члан 124.

Народна банка Србије, у року од шест месеци од дана достављања плана опоравка, оцењује да ли тај план испуњава услове из члана 123. овог закона, а нарочито:

1) да ли је вероватно да би спровођење плана опоравка обезбедило одрживо пословање и одговарајући финансијски положај кредитне институције или групе кредитних институција, узимајући у обзир припремне мере које је кредитна институција већ предузела или планира да предузме;

2) да ли је вероватно да би план опоравка и поједине опције и мере из члана 123. став 1. овог закона могли да се у кратком року ефективно примене у случајевима финансијских поремећаја, и то тако да примена тог плана не доведе до наступања негативних последица по стабилност финансијског система, узимајући у обзир и ситуацију у којој би и друге кредитне институције биле принуђене да примене план опоравка у истом периоду;

3) да ли би активности и мере предложене планом опоравка могле негативно утицати на могућност реструктурирања кредитне институције.

Ако кредитна институција има значајан огранак у другој држави чланици, Народна банка Србије ће пре оцењивања плана из става 1. овог члана, у мери у којој је то значајно за тај огранак, тражити мишљење надлежног органа државе чланице у којој је основан тај огранак.

При оцени плана опоравка, Народна банка Србије разматра да ли су структура капитала и извора финансирања кредитне институције одговарајући с обзиром на сложеност организационе структуре кредитне институције, као и њен ризични профил.

Ако оцени да план опоравка не испуњава услове из ст. 1. и 3. овог члана, да се план опоравка и мере предвиђене тим планом не могу благовремено и ефикасно применити или да план опоравка садржи друге битне недостатке, Народна банка Србије ће писмено обавестити кредитну институцију или матично друштво групе кредитних институција о томе и позвати је да достави мишљење у року од 15 дана од дана пријема овог обавештења.

Ако кредитна институција не достави мишљење из става 4. овог члана у року из тог става или Народна банка Србије оцени да наводи кредитне институције из тог мишљења нису основани – наложиће кредитној институцији да у року од три месеца од дана пријема налога, отклони утврђене недостатке и достави јој измењени план опоравка. Народна банка Србије може продужити овај рок за месец дана, на захтев кредитне институције, ако постоје оправдани разлози за ово продужење.

Ако оцени да кредитна институција измењеним планом опоравка није отклонила утврђене недостатке, Народна банка Србије може наложити кредитној институцији да у одређеном року, који не може бити дужи од месец дана, на одређени начин измени план опоравка и достави јој тако измењени план.

Ако у складу с налогом из става 5. овог члана кредитна институција не достави измењени план опоравка или ако измењеним планом опоравка није отклонила утврђене недостатке, а не може се применити став 6. овог члана – Народна банка Србије наложиће кредитној институцији да у одређеном року утврди које је промене у

свом пословању потребно да спроведе како би се отклонили утврђени недостаци и да о томе обавести Народну банку Србије.

Ако кредитна институција не поступи у складу с налогом из ст. 6. или 7. овог члана или ако спровођење промена у пословању које је кредитна институција утврдила не може отклонити утврђене недостатке – Народна банка Србије може наложити кредитној институцији да предузме одговарајуће мере, а нарочито да:

1) умањи ризични профил, укључујући ризик ликвидности;

2) обезбеди благовремено повећање капитала;

3) преиспита пословну политику и стратегију;

4) изврши промене у делу пословне политике и стратегије који се односе на финансирање, ради обезбеђивања додатне заштите кључним пословним активностима и критичним функцијама;

5) изврши промене у начину управљања;

6) преиспита организациону структуру.

При одређивању мера из става 8. овог члана, Народна банка Србије оцењује значај утврђених недостатака плана опоравка, као и ограничења и последице примене мера и плана опоравка на пословање кредитне институције.

Примена плана опоравка

Члан 125.

План опоравка садржи индикаторе на основу којих се утврђује када се одговарајућа мера из овог плана може предузети, при чему кредитна институција ипак може, ако је то оправдано околностима у одређеној ситуацији, на основу одлуке надзорног одбора кредитне институције, да предузме мере за опоравак и када на то не указују одређени индикатори из овог плана, односно да не примени мере иако на то указују ови индикатори.

Кредитна институција је дужна да на одговарајући начин обезбеди редовно праћење индикатора из става 1. овог члана.

Кредитна институција је дужна да без одлагања Народну банку Србије писмено обавести о предузимању мера из плана опоравка, односно о томе да није предузела меру из плана опоравка иако су били испуњени услови за њено предузимање, као и да уз ово обавештење достави одговарајуће образложење.

Народна банка Србије може ближе прописати минималне квантитативне и квалитативне индикаторе из става 1. овог члана.

План опоравка групе кредитних институција са члановима групе из Републике Србије и трећих земаља

Члан 126.

Највише матично друштво групе кредитних институција над којом Народна банка Србије врши контролу на консолидованој основи у складу са овим законом дужно је да изради и Народној банци Србије достави план опоравка за групу кредитних институција којој припада (у даљем тексту: план опоравка групе кредитних институција), ради постизања стабилности пословања, уклањања узрока поремећаја и поновног успостављања одговарајућег финансијског положаја на нивоу групе кредитних институција као целине, а посебно кредитних институција као чланова ове групе, узимајући у обзир финансијски положај осталих чланова те групе.

План опоравка групе кредитних институција сачињава се у складу с чл. 122. до 125. овог закона и садржи мере и активности из тих чланова које се односе на групу

кредитних институција као целину, као и посебне мере и активности које ће се предузети на нивоу највишег матичног друштва и зависних друштава, узимајући у обзир потребу координације и међусобне усклађености тих мера и активности.

Планом опоравка групе кредитних институција се за сваку од предвиђених ситуација из члана 123. став 2. овог закона утврђује да ли постоје препреке за предузимање мера за опоравак на нивоу групе кредитних институција као целине, и за појединачне чланове групе, као и да ли постоје практичне или правне препреке за брз пренос капитала или отплату обавеза или имовине унутар групе.

Народна банка Србије, сходном применом члана 124. овог закона, оцењује да ли план опоравка групе кредитних институција испуњава услове утврђене у чл. 122. до 125. овог закона, односно услове утврђене у овом члану.

Народна банка Србије може, поред налога и мера из члана 124. овог закона, наложити да одређени чланови групе кредитних институција израде и доставе Народној банци Србије план опоравка на појединачном нивоу.

План опоравка групе кредитних институција, као и план опоравка појединачних чланова групе обухвата, ако је примењиво, закључене споразуме о финансијској подршци унутар групе кредитних институција у складу са овим законом.

Ако није надлежна за контролу над одређеним чланом групе кредитних институција, Народна банка Србије може том члану наложити израду и достављање плана опоравка на појединачном нивоу након прибављања мишљења од регулаторног тела које врши контролу над пословањем тог члана.

Народна банка Србије ближе прописује израду, садржај и оцену плана опоравка групе кредитних институција.

План опоравка групе кредитних институција чији су чланови из држава чланица и над којом Народна банка Србије врши контролу на консолидованој основи

Члан 127.

Највише матично друштво групе кредитних институција чији су чланови из држава чланица, над којим Народна банка Србије врши контролу на консолидованој основи у складу са овим законом дужно је да изради и Народној банци Србије достави план опоравка за групу кредитних институција којој припада (у даљем тексту: план опоравка групе кредитних институција), ради постизања стабилности пословања, уклањања узрока поремећаја и поновног успостављања одговарајућег финансијског положаја на нивоу групе кредитних институција као целине, а посебно кредитних институција као чланова ове групе, узимајући у обзир финансијски положај осталих чланова те групе.

План опоравка групе кредитних институција сачињава се у складу с чл. 122. до 125. овог закона и садржи мере и активности из тих чланова које се односе на групу кредитних институција као целину, као и посебне мере и активности које ће се предузети на нивоу највишег матичног друштва и зависних друштава, узимајући у обзир потребу координације и међусобне усклађености тих мера и активности.

Планом опоравка групе кредитних институција се за сваку од предвиђених ситуација из става 2. члан 123. овог закона утврђује да ли постоје препреке за предузимање мера за опоравак на нивоу групе кредитних институција као целине и на појединачне чланове групе, као и да ли постоје практичне или правне препреке за брз пренос капитала или отплату обавеза или имовине унутар групе.

Народна банка Србије као тело надлежно за контролу на консолидованој основи, у складу са одредбама овог закона којим се уређује тајност података, доставља планове опоравка групе кредитних институција:

1) надлежним органима држава чланица који су укључени у супервизорске колегијуме;

2) надлежним органима држава чланица у којима се налазе значајни огранци уколико је то значајно за тај огранак;

3) телу надлежном за реструктурирање групе кредитних институција, и

4) телу надлежном за реструктурирање зависног друштва.

Народна банка Србије као тело надлежно за контролу на консолидованој основи, након саветовања са надлежним органима држава чланица који су укључени у супервизорске колегијуме и надлежним органима држава чланица у којима се налазе значајни огранци уколико је то значајно за тај огранак, заједно са надлежним органима других држава чланица у којима је седиште других чланова групе који су укључени у групу кредитних институција у Републици Србији, сходном применом члана 124. оцењује да ли план опоравка групе кредитних институција испуњава услове утврђене у чл. 122. до 125. овог закона, односно услове утврђене у овом члану.

Приликом процене из става 5. овог члана узима се у обзир и потенцијални утицај који ће примена мера опоравка имати на финансијску стабилност свих држава чланица у којима група кредитних институција послује.

План опоравка групе кредитних институција, као и план опоравка појединачних чланова групе обухвата, ако је примењиво, закључење споразума о финансијској подршци унутар групе кредитних институција у складу са овим законом.

Народна банка Србије сарађује са надлежним органима држава чланица у којима су седишта других зависних друштава која су укључена у групу кредитних институција у Републици Србији ради доношења заједничке одлуке о:

1) процени плана опоравка за групу кредитних институција у Републици Србији,

2) захтеву за израду плана опоравка за појединачну кредитну институцију која је део групе кредитних институција у Републици Србији,

3) примени мера из члана 124. овог закона на матично друштво групе кредитних институција у Европској унији са седиштем у Републици Србији, или на кредитну институцију из члана 261. став 2. овог закона , као и

4) примени мера из члана 124. овог закона на зависно друштво у групи кредитних институција у Републици Србији.

Народна банка Србије и надлежни органи из става 8. овог члана доносе заједничку одлуку у року од четири месеца од дана када је у складу са ставом 4. овог члана надлежним органима других држава чланица доставила план опоравка за групу кредитних институција у Републици Србији.

У процесу доношења заједничке одлуке из става 9. овог члана, Народна банка Србије може се у складу са чланом 31. Уредбе (ЕУ) бр. 1093/2010 обратити за подршку Европском органу за банкарство.

Ако је заједничком одлуком из става 9. овог члана оцењено да постоје значајни недостаци у плану опоравка или значајне препреке за његову примену, примењује се поступак из члана 124. овог закона.

Ако заједничка одлука из става 9. овог члана није донета у року од четири месеца од дана када је Народна банка Србије надлежним органима држава чланица, у којима су седишта других чланова групе који су укључени у групу кредитних институција у Републици Србији, доставила план опоравка за групу, Народна банка ће самостално донети одлуку из става 8. тачке 1) и 3) овог члана за кредитне институције за које је надлежна, водећи рачуна о ставовима и издвојеним мишљењима тих

надлежних органа, и о тој одлуци ће обавестити матично друштво групе кредитних институција за коју је надлежна, као и те надлежне органе.

Изузетно од става 12. овог члана, ако у року од четири месеца од дана када је Народна банка Србије надлежним органима држава чланица, у којима је седиште других чланова групе који су укључен у групу кредитних институција у Републици Србији, доставила план опоравка за ту групу, а пре доношења заједничке одлуке, Народна банка Србије или било који надлежни орган друге државе чланице у којој је седиште других чланова групе који су укључени у групу затраже посредовање Европског органа за банкарство при доношењу заједничке одлуке о процени плана опоравка или о налагању мера из члана 124. став 8. тач. 1), 2) и 4) и ако је Европски орган за банкарство донео одлуку у року од месец дана, Народна банка Србије ће донети одлуку у складу са том одлуком, а рок од четири месеца сматраће се периодом усаглашавања у смислу Уредбе (ЕУ) бр. 1093/2010.

У случају из става 13. овог члана, ако Европски орган за банкарство не донесе одлуку у року од месец дана, Народна банка Србије ће самостално донети одлуку из става 8. тач. 1) и 3) овог члана за кредитне институције за које је надлежна, водећи рачуна о ставовима и издвојеним мишљењима других надлежних органа, и о тој одлуци обавестити матично друштво групе кредитних институција за које је надлежна, као и надлежне органе држава чланица у којима је седиште других чланова групе који су укључени у ту групу кредитних институција.

Народна банка Србије и други надлежни органи који се не противе доношењу заједничке одлуке из става 8. тач. 2) и 4) овог члана, могу донети заједничку одлуку о плану опоравка за групу кредитних институција у Републици Србији који обухвата чланове групе за које су ти органи надлежни.

Одлуке из ст. 8. и 15. овог члана су обавезујуће за све надлежне органе држава чланица у којима је седиште чланова групе који су укључени у групу кредитних институција у Републици Србији.

План опоравка групе кредитних институција над којом Народна банка Србије не врши контролу на консолидованој основи

Члан 128.

Ако је надлежни орган друге државе чланице уједно и тело које врши контролу групе кредитних институција на консолидованој основи, Народна банка Србије ће на захтев тог органа учествовати у поступку доношења заједничке одлуке о:

1) процени плана опоравка за групу кредитних институција у Европској унији у складу са чланом 124. овог закона,

2) захтеву за израду плана опоравка за појединачну кредитну институцију која је део групе кредитних институција у Европској унији,

3) примени мера из члана 124. овог закона на матично друштво групе кредитних институција у Европској унији, као и

4) примени мера из члана 124. овог закона на зависно друштво у групи кредитних институција у Европској унији.

Народна банка Србије може од тела које врши контролу групе кредитних институција на консолидованој основи захтевати да кредитна институција са седиштем у Републици Србији која је члан групе кредитних институција у Европској унији израђује план опоравка на појединачној или потконсолидованој основи.

Народна банка Србије, са надлежним органима других држава чланица, у којима је седиште других чланова групе који су укључени у групу кредитних институција у Европској унији, учествује у оцењивању да ли план опоравка групе кредитних институција испуњава услове утврђене у чл. 122. до 125. овог закона, односно услове

утврђене у овом члану, сходном применом члана 124. овог закона .

Приликом процене из става 3. овог члана узима се у обзир и потенцијални утицај који ће примена мера опоравка имати на финансијску стабилност свих држава чланица у којима група кредитних институција послује.

Заједничка одлука из става 1. овог члана доноси се у року од четири месеца од дана кад је тело надлежно за контролу на консолидованој основи доставило план опоравка за групу кредитних институција у Европској унији другим надлежним органима и Народној банци Србије, која у складу са том одлуком доноси решење и доставља га члану групе кредитних институција у Европској унији за коју је Народна банка Србије надлежно тело.

Народна банка Србије може се у процесу доношења заједничке одлуке из става 1. овог члана обратити за подршку Европском органу за банкарство у складу са чланом 31. Уредбе (ЕУ) бр. 1093/2010.

Ако је заједничком одлуком из става 1, овог члана оцењено да постоје значајни недостаци у плану опоравка или значајне препреке за његово спровођење, Народна банка Србије ће учествовати у поступку доношења заједничких одлука за потребе поступка из члана 124. овог закона.

Ако заједничка одлука из става 1. овог члана није донета у року од четири месеца од дана када је тело надлежно за контролу на консолидованој основи доставило Народној банци Србије и другим надлежним органима план опоравка за групу кредитних институција у Европској унији, Народна банка Србије доноси одлуку о изради плана опоравка и примени мера из члана 124. овог закона за сваког члана групе, за којег је она надлежни орган, појединачно или на потконсолидованој основи.

Изузетно од става 8. овог члана, ако у року од четири месеца од дана достављања плана опоравка за групу кредитних институција у Европској унији, а пре доношења заједничке одлуке, Народна банка Србије или надлежни орган друге државе чланице у којој је седиште члана групе који је члан групе кредитних институција у Европској унији затраже посредовање Европског органа за банкарство при доношењу заједничке одлуке о процени плана опоравка или о налагању мера из члана 124. став 8. тач. 1), 2) и 4) овог закона, и ако је Европски орган за банкарство донео одлуку у року од месец дана, Народна банка Србије доноси одлуку у складу са том одлуком, а рок од четири месеца сматра периодом усаглашавања у смислу Уредбе (ЕУ) бр. 1093/2010.

У случају из става 9. овог члана, ако Европски орган за банкарство не донесе одлуку у року од месец дана, Народна банка Србије доноси одлуку из става 1. тач. 2) или 4) овог члана на начин из става 8. овог члана.

Народна банка Србије и други надлежни органи која се не противе доношењу заједничке одлуке из става 1. овог члана могу донети заједничку одлуку о плану опоравка за групу кредитних институција у Европској унији који обухвата чланове групе за које су ти органи надлежни.

Одељак 5.

Политике примања

Политика примања

Члан 129.

Кредитна институција је дужна да утврди и примењује адекватну политику примања која одговара њеној величини, организационој структури, обиму активности и врстама и сложеношћу послова које обавља.

Политика примања из става 1. овог члана односи се на укупна примања запослених укључујући зараде и дискреционе пензијске погодности и примењује се на

запослене у чијем су делокругу активности које могу имати значајан утицај на ризични профил кредитне институције, а нарочито на:

1) чланове органа управљања кредитне институције, као и више руководство;

2) руководиоце функција система унутрашњих контрола и значајних пословних јединица у кредитној институцији; и

3) запослене који остварују право на значајна примања из претходне пословне године, ако су испуњени следећи услови:

- примања износе 60.000.000 динара, или више, и једнака су или већа од просечних примања чланова органа управљања кредитне институције или вишег руководства из тачке 1) овог става;

- запослени извршава радне задатке и активности у значајној пословној јединици, при чему ти задаци и активности имају значајан утицај на ризични профил релевантне пословне јединице.

Кредитна институција је дужна да политиком примања из става 1. овог члана обезбеди јасно разграничавање критеријума за одређивање варијабилног и фиксног дела примања, на начин да:

1) фиксни део примања првенствено одражава одговарајуће професионално искуство и одговорност која произлази из описа послова радног места запосленог;

2) варијабилни део примања одражава одрживе резултате рада запосленог у оквиру нивоа ризика прихватљивог за кредитну институцију, као и резултате рада који превазилазе ниво неопходан за извршавање послова утврђених описом радног места.

Одредбе овог члана и чл. 130. и 131. сходно се примењују на примања чланова надзорног одбора кредитне институције.

Народна банка Србије ближе прописује основне принципе за дефинисање политике примања, као и правила, процедуре, критеријуме и друга питања у вези с политиком примања у кредитној институцији.

Варијабилни део примања

Члан 130.

Кредитна институција је дужна да обезбеди довољно висок удео фиксног дела примања у укупним примањима, како би се омогућило флексибилно спровођење политике варијабилних примања, укључујући и могућност да се варијабилни део примања не исплати, при чему варијабилни део примања не сме прећи 100% фиксног дела укупних примања појединачног запосленог.

Изузетно од става 1. овог члана, кредитна институција може да одобри већи максимални однос између варијабилног и фиксног дела укупних примања, тако да варијабилни део не сме прећи 200% фиксног дела укупних примања појединачног запосленог, ако су испуњени услови које ближе прописује Народна банка Србије.

Кредитна институција је дужна да без одлагања, а најкасније у року од пет дана од дана усвајања предлога из става 2. овог члана о томе обавести Народну банку Србије, као и о одобреном већем максималном односу између варијабилног и фиксног дела укупних примања, укључујући и различите веће максималне односе одобрене за поједине категорије запослених.

Народна банка Србије користи информације достављене у складу са ставом 3. овог члана ради утврђивања референтних трендова и пракси кредитних институција, у складу са чланом 131. став 2. овог закона.

Достављање информација у вези са примањима у кредитној институцији

Члан 131.

Кредитна институција је дужна да доставља Народној банци Србије информације и податке о примањима у тој кредитној институцији, укључујући и квантитативне информације о примањима подељене на области пословања, више руководство и запослене који имају значајан утицај на ризични профил кредитне институције, информације о разликама у зарадама између лица различитог пола и броју лица која имају највећа примања у кредитној институцији, које кредитна институција објављује у складу са прописом из члана 146. овог закона.

Народна банка Србије користи информације и податке из става 1. овог члана приликом утврђивања референтних трендова и пракси кредитних институција везаних за примања у кредитној институцији.

Податке прикупљене у складу са ставом 1. овог члана, који се односе на број физичких лица чија примања у финансијској години износе 1.000.000 евра у динарској противвредности, према званичном средњем курсу Народне банке Србије на дан уплате, или више, укључујући податке о њиховој пословној одговорности, релевантном пословном подручју и главним елементима зараде, бонуса и дугорочних награда и доприноса за пензијско осигурање, Народна банка Србије доставља Европском органу за банкарство.

Одељак 6.

Однос кредитне институције с клијентима

Заштита клијената

Члан 132.

Клијент кредитне институције има право приступа свим подацима који му према овом закону морају бити доступни, а кредитна институција је дужна да му на захтев обезбеди овај приступ.

Кредитна институција слободно одлучује о избору клијента.

Народна банка Србије може прописати ближе услове и начин остваривања права из става 1. овог члана.

Објављивање општих услова пословања

Члан 133.

Кредитна институција је дужна да опште услове пословања, као и њихове измене и допуне, истакне у својим пословним просторијама на видном месту, и то најкасније 30 дана пре њихове примене.

Примена општих услова пословања обезбеђује се писаним уговором закљученим између кредитне институције и клијента.

Клијент може од кредитне институције да тражи одговарајућа објашњења и инструкције који се односе на примену општих услова пословања.

Општим условима пословања, у смислу овог закона, сматра се сваки документ који садржи стандардне услове пословања применљиве на све клијенте кредитне институције, опште услове за успостављање односа између клијената и кредитне институције, поступак комуникације између клијената и кредитне институције и опште услове за обављање трансакција између клијената и кредитне институције.

Народна банка Србије може прописати ближе услове и начин објављивања и примене општих услова пословања кредитне институције.

Јединствен начин обрачуна и објављивања трошкова, камата и накнада банкарских услуга, основних финансијских услуга и додатних финансијских услуга

Члан 134.

Народна банка Србије може прописати јединствени начин обрачуна и објављивања трошкова, камата и накнада банкарских услуга, основних финансијских услуга и додатних финансијских услуга и то нарочито по основу депозитних и кредитних послова.

Народна банка Србије може на својој интернет презентацији објавити информативну листу понуде банкарских услуга по основу кредитних послова по појединачним кредитним институцијама.

Народна банка Србије може ближе уредити садржину и начин достављања и објављивања података из става 2. овог члана.

Обавештавање клијената

Члан 135.

Кредитна институција је дужна да клијенту који није корисник у смислу овог закона, на његов захтев, обезбеди информације о стању његовог кредита, односно депозитног рачуна, као и друге информације из пословног односа клијента и кредитне институције.

Кредитна институција на својој интернет презентацији објављује податке о именима лица која имају учешће у тој кредитној институцији, односно која су чланови њеног надзорног и извршног одбора, као и податке о својству тих лица.

Народна банка Србије може прописати ближе услове и начин обавештавања клијената из става 1. овог члана.

Приговор клијената кредитној институцији

Члан 136.

Ако клијент који није корисник у смислу овог закона сматра да се кредитна институција не придржава обавеза утврђених законом и другим прописима и обавеза из закљученог уговора – приговор на поступак кредитне институције може упутити руководиоцу организационе јединице кредитне институције у чијем је делокругу унутрашња ревизија, надлежној организационој јединици или надлежном органу кредитне институције.

Кредитна институција је дужна да подносиоцу приговора из става 1. овог члана одговори у разумном року.

Народна банка Србије може прописати ближе услове и начин поступања кредитне институције по приговору из става 1. овог члана.

Одељак 7.

Тајност података

Појам банкарске тајне

Члан 137.

Банкарска тајна је пословна тајна.

Банкарском тајном сматрају се:

1) подаци који су познати кредитној институцији, а односе се на личне податке, финансијско стање и трансакције, као и на власништво или пословне везе клијената те или друге кредитне институције;

2) подаци о стању и промету на појединачним рачунима клијената отворених у кредитној институцији;

3) подаци о појединачном стању депозита клијената кредитне институције;

4) подаци о кредитима клијената кредитне институције и стању њихових кредита, и

5) други подаци до којих кредитна институција дође у пословању с клијентима.

Банкарском тајном не сматрају се:

1) јавни подаци;

2) подаци објављени у агрегатном облику на основу којих се не открива идентитет појединачног клијента;

3) подаци о акционарима кредитне институције и висини њиховог учешћа у капиталу кредитне институције, као и подаци о другим лицима са учешћем у кредитној институцији и подаци о том учешћу, без обзира на то да ли су они клијенти кредитне институције.

Обавеза чувања банкарске тајне

Члан 138.

Кредитна институција и чланови њених органа, акционари и запослени у кредитној институцији, као и спољни ревизор кредитне институције и друга лица која због природе посла који обављају имају приступ подацима из члана 137. став 2. овог закона, не могу те податке саопштавати трећим лицима ни користити их противно интересу кредитне институције и њених клијената, нити могу трећим лицима омогућити приступ тим подацима.

Обавеза чувања банкарске тајне за лица из става 1. овог члана не престаје ни после престанка статуса на основу ког су остварили приступ подацима из тог става.

Кредитна институција може податке о клијенту који се сматрају банкарском тајном саопштити трећим лицима само уз писану сагласност тог клијента, осим ако овим или другим законом није друкчије прописано.

Изузеци од обавезе чувања банкарске тајне

Члан 139.

Обавеза чувања банкарске тајне не постоји ако се подаци саопштавају:

1) на основу одлуке или захтева надлежног суда;

2) за потребе министарства надлежног за унутрашње послове, надлежног јавног тужилаштва, органа надлежног за борбу против организованог криминала и органа надлежног за спречавање прања новца, у складу с прописима;

3) у вези са имовинским поступком, а на основу захтева стараоца имовине или конзуларних представништава страних држава, после подношења писмених докумената којима се доказује оправдани интерес ових лица;

4) у вези с поступком извршења или обезбеђења на имовини клијента кредитне институције, на основу захтева суда, извршитеља или другог надлежног органа у том поступку;

5) регулаторним односно надзорним телима у Републици Србији ради обављања послова из њихове надлежности;

6) лицу које су кредитне институције основале, ради прикупљања података о укупном износу, врсти и ажурности у испуњавању обавеза физичких и правних лица клијената кредитних институција;

7) пореској управи у складу с прописима којима се уређују послови из њене надлежности, као и органу надлежном за контролу девизног пословања;

8) на захтев агенције надлежне за осигурање депозита (Агенција за осигурање депозита), у складу са законом којим се уређује осигурање депозита;

9) страном регулаторном односно надзорном телу под условима предвиђеним споразумом о сарадњи закљученим између тог тела и Народне банке Србије;

10) члану групе кредитних институција за сврхе управљања ризицима, и то подаци о бонитету и кредитном задужењу клијента код кредитне институције која саопштава те податке;

11) лицима која по основу кредитног задужења имају потенцијалну обавезу према кредитној институцији, као што су садужници, јемци и сл, и то подаци о кредитном задужењу клијента код те кредитне институције и уредности у враћању одобреног кредита;

12) лицу којем је кредитна институција у складу с прописима поверила обављање активности у вези с њеним пословањем, и то подаци који су нужни за обављање тих активности;

13) лицу којем кредитна институција уступа потраживање у складу с прописима, и то подаци који се односе на потраживање кредитне институције које је предмет уступања;

14) лицу које је погрешно уплатило новчана средства на рачун клијента кредитне институције, и то подаци који су потребни за покретање судског поступка ради повраћаја погрешно уплаћених новчаних средстава;

15) у сврху размене и обраде релевантних података између кредитних институција ради спречавања, откривања и управљања ризиком превара у платним трансакцијама;

16) органу старатељства, односно сталној комисији органа старатељства за попис и процену вредности имовине штићеника у поступку стављања под старатељство и у поступку постављања привременог старатеља, и то подаци о рачунима штићеника и стању и промету на тим рачунима;

17) у другим случајевима прописаним овим или другим законом;

18) у другим случајевима у складу с прописима ЕУ.

Изузетно од одредаба става 1. овог члана, кредитна институција има право да податке који представљају банкарску тајну саопшти јавном тужиоцу и судовима, односно другим органима који врше јавноправна овлашћења искључиво ради заштите својих права, у складу са законом.

Захтев, одлука или други акт на основу којег се у случајевима из става 1. овог члана достављају подаци који представљају банкарску тајну морају бити у писаној форми.

Поступање с подацима који представљају банкарску тајну

Члан 140.

Обавеза чувања банкарске тајне не постоји ако се подаци који представљају банкарску тајну саопштавају Народној банци Србије.

Народна банка Србије, судови и други органи који врше јавноправна овлашћења могу податке до којих су дошли у складу с чланом 138. овог закона користити искључиво у сврху за коју су прибављени и не могу их саопштавати трећим лицима нити тим лицима омогућити да сазнају и користе ове податке, осим у случајевима предвиђеним законом.

Одредбе става 2. овог члана сходно се примењују и на лица која су запослена, односно која су била запослена у органима из тог става.

Одељак 8.

Финансијска евиденција, извештавање и објављивање података и информација

Финансијска евиденција

Члан 141.

Кредитна институција је дужна да води пословне књиге и рачуноводствену евиденцију и да годишње финансијске извештаје, који истинито и објективно одражавају њено пословање и финансијско стање, припрема са садржајем и у облику који су утврђени законом којим се уређује рачуноводство, овим законом и прописима Народне банке Србије.

Кредитна институција је дужна да при састављању годишњих финансијских извештаја примењује међународне стандарде финансијског извештавања (у даљем тексту: МСФИ) од дана који је надлежно међународно тело одредило као дан почетка њихове примене, осим ако Народна банка Србије за одређени МСФИ не одреди други датум као дан почетка његове примене.

За потребе примене овог закона консолидовани финансијски извештаји групе су финансијски извештаји сачињени у складу са МСФИ, а консолидовани финансијски извештаји групе кредитних институција су финансијски извештаји сачињени у складу са МСФИ и посебним захтевима који су утврђени овим законом и прописима Народне банке Србије.

Кредитна институција је дужна да пословне промене евидентира на рачунима прописаним контним оквиром за кредитне институције.

Контни оквир за кредитне институције из става 4. овог члана прописује Народна банка Србије.

Извештавање Народне банке Србије

Члан 142.

Кредитна институција је дужна да припреми и да Народној банци Србије поднесе извештаје који се односе на управљање кредитном институцијом, пословање организационих структура, планиране пословне активности, капитал и показатеље капитала, велике изложености, ликвидност, солвентност и профитабилност кредитне институције и њених зависних друштава, као и друге извештаје потребне за контролу њеног пословања.

Народна банка Србије прописује садржину и облик извештаја из става 1.. овог члана, као и начин и рокове њиховог достављања.

Кредитна институција евидентира, прикупља, обрађује и Народној банци Србије доставља податке и информације о дужницима у вези с биланским потраживањима и

ванбилансним ставкама кредитне институције, ради укључивања тих података и информација у информациони систем Народне банке Србије.

Народна банка Србије ближе прописује садржину, форму, начин и рокове достављања података и информација из става 5. овог члана, као и начин коришћења тих података односно информација.

Извештавање на захтев Народне банке Србије

Члан 143.

Кредитна институција је да на захтев и у року који утврди Народна банка Србије достави извештаје, информације и податке о свим питањима која су од значаја за спровођење контроле пословања кредитних институција или за обављање других послова из надлежности Народне банке Србије.

Обавештавање Народне банке Србије

Члан 144.

Кредитна институција је дужна да у року од три радна дана обавести Народну банку Србије о:

1) сваком извршеном упису промене података у регистар привредних субјеката;

2) о свим одлукама које су донете на одржаној седници скупштине кредитне институције;

3) свакој планираној промени основног капитала кредитне институције у износу од 10% или више;

4) престанку пружања појединих услуга које је кредитна институција пружала на основу дозволе за рад или посебне сагласности;

5) сазнању да је физичко или правно лице стекло или повећало учешће у кредитној институцији изнад нивоа за које има одобрење Народне банке Србије, односно о сазнању да је лице са учешћем продало или на други начин отуђило акције, чиме је смањило учешће у капиталу кредитне институције испод нивоа за који има одобрење Народне банке Србије;

6) насталим блиским повезаностима кредитне институције и других физичких и правних лица, и

7) променама у саставу група повезаних лица према којима је кредитна институција изложена.

Кредитна институција, укључујући и кредитну институцију чије су акције укључене у трговање на регулисаном тржишту, дужна је да најмање једном годишње обавести Народну банку Србије о акционарима са учешћем у кредитној институцији и о висини учешћа, у складу са чланом 142. став 4. овог закона.

Кредитна институција је дужна да без одлагања обавести Народну банку Србије о:

1) угроженој ликвидности или солвентности кредитне институције;

2) наступању разлога за одузимање дозволе за рад кредитне институције и за одузимање сагласности из овог закона;

3) промени финансијског стања кредитне институције која је резултирала смањењем капитала, односно падом показатеља пословања кредитне институције испод прописаних нивоа;

4) разрешењу или оставци члана извршног или надзорног одбора, члана одбора за ревизију који није запослен у кредитној институцији, акционар или члан органа управљања кредитне институције, односно интерног ревизора, као и разлозима за разрешење или оставку тих лица.

Достављање података о прекограничним активностима

Члан 145.

Кредитна институција која пружа услуге у другим државама је дужна да Народној банци Србије једном годишње достави податке који се односе на претходну пословну годину, по државама у којима пружа услуге, и то:

1) податке о банкарским и финансијским услугама које пружа на одређеном географском подручју;

2) податке о износу укупних прихода;

3) податке о броју запослених са пуним радним временом;

4) податке о износу добитка или губитка пре опорезивања;

5) податке о износу пореза на добит (или губитак), и

6) податке о износу примљених јавних субвенција.

Податке из става 1. овог члана које је ревидирао спољни ревизор, кредитна институција објављује у оквиру напомена уз годишње финансијске извештаје и, ако је применљиво, консолидоване годишње финансијске извештаје.

Објављивање података и информација кредитне институције

Члан 146.

Кредитна институција је дужна да објави тачне и потпуне квантитативне и квалитативне податке, односно информације који су од значаја за информисање јавности о њеном финансијском стању, пословању и ризичном профилу.

Кредитна институција је дужна да објављује податке о стратегији и политикама управљања ризицима кредитне институције, капиталу кредитне институције, адекватности капитала кредитне институције, као и друге податке, односно информације, у складу са прописима Народне банке Србије.

Кредитна институција није дужна да објављује податке и информације који нису материјално значајни, затим податке и информације чије би објављивање у јавности могло негативно да утиче на конкурентски положај те кредитне институције на тржишту, као и податке и информације који представљају банкарску тајну у смислу овог закона.

Народна банка Србије ближе прописује садржај података, односно информација из овог члана, као и услове, начин и рокове за њихово објављивање.

Објављивање информација о управљању кредитном институцијом

Члан 147.

Кредитна институција је дужна да јавно објави начин на који је усклађена са одредбама овог закона којима се уређују:

1) организациона структура кредитне институције;

2) састав, дужности и одговорности надзорног и извршног одбора кредитне институције и одговорности одбора за именовања;

3) обавеза надзорног одбора да образује одбор за примања, одбор за именовања и одбор за ризике;

4) политике примања, укључујући варијабилне делове примања и одговорности одбора за примања;

5) политике које обезбеђују примену принципа различитости при избору чланова органа управљања, као и информације о постављеним циљевима тих политика;

6) информације из члана 145. став 1. овог закона.

Кредитна институција је дужна да информације из става 1. овог члана објављује на својој интернет страници и да их редовно ажурира.

Матична кредитна институција је дужна да једном годишње објави информације из става 1. овог члана на нивоу групе на својој интернет страници – у целини или навођењем интернет страница на којима су ти подаци објављени.

Народна банка Србије може ближе прописати начин, учесталост и рокове за објављивање информација из овог члана.

Објављивање информација о организацији и показатељима пословања

Члан 148.

Кредитна институција која је матично друштво у оквиру групе кредитних институција у Републици Србији и кредитна институција из члана 267. став 2. овог закона дужна је да објави опис правних односа и система управљања у групи, као и опис организационе структуре групе, на својој интернет страници - у целини или навођењем интернет страница на којима су ти подаци објављени.

Кредитна институција је дужна да у оквиру својих годишњих финансијских извештаја, поред главних показатеља пословања, објави и стопу приноса на активу која представља процентуално изражен однос нето добитка и укупне активе кредитне институције.

Кредитна институција је дужна да информације из става 1. овог члана објављује на својој интернет страници најмање једном годишње, као и да их редовно ажурира.

Народна банка Србије може ближе прописати начин, учесталост и рокове за објављивање информација из овог члана.

Одељак 9.

Спољна ревизија

Обавеза вршења ревизије

Члан 149.

Годишњи финансијски извештаји кредитне институције, консолидовани финансијски извештаји групе кредитних институција у Републици Србији и консолидовани годишњи финансијски извештаји групе чији су чланови и нефинансијске институције су предмет ревизије која се врши се у складу са законом којим се уређује ревизија, осим ако овим законом и подзаконским актима донетим на основу овог закона није другачије уређено.

Народна банка Србије може од спољног ревизора, односно друштва за ревизију да захтева да изврше додатну ревизију појединих области пословања кредитне институције у складу са чланом 154. овог закона.

Ревизију из ст. 1. и 2. овог члана врши исти спољни ревизор, односно друштво за ревизију.

Именовање спољног ревизора

Члан 150.

Ради обављања годишње ревизије својих финансијских извештаја и консолидованих финансијских извештаја за одређену пословну годину, кредитна институција и матична кредитна институција групе кредитних институција у Републици Србији, ангажују друштво за ревизију (у даљем тексту: спољни ревизор) најкасније до 30. септембра те пословне године.

О именовању спољног ревизора кредитна институција, односно матична кредитна институција, из става 1. овог члана обавештава Народну банку Србије у року од осам дана од дана тог именовања.

Народна банка Србије утврђује и објављује листу спољних ревизора који могу вршити ревизију из става 1. овог члана, на основу критеријума које пропише.

Члан 151.

Кредитна институција не може именовати спољног ревизора чији је приход од ревизије те кредитне институције у претходној години већи од половине његових укупних прихода.

Спољни ревизор може код кредитне институције обављати највише пет узастопних ревизија редовних годишњих финансијских извештаја.

Спољни ревизор не може у истој години обављати и ревизију финансијских извештаја кредитне институције и пружати јој консултантске услуге, нити ревизију може вршити за пословну годину у којој јој је пружао те услуге.

Члан 152.

Лице које руководи ревизијом и потписује извештај спољног ревизора мора имати највише професионално звање у области ревизије, према закону којим се уређује ревизија, три године искуства у обављању послова ревизије кредитних институција и мора бити независно од кредитне институције.

Лице из става 1. овог члана не сматра се независним од кредитне институције ако је оно или друштво за ревизију у коме је то лице ангажовано, или руководилац тог друштва – у текућој години и у две претходне пословне године, као и за време обављања ревизије:

1) било лице повезано с кредитном институцијом или било којим чланом групе кредитних институција;

2) било пословни партнер кредитне институције или било ког члана групе кредитних институција;

3) било лице које има директно или индиректно власништво у кредитној институцији или члану групе кредитних институција;

4) било ликвидациони или стечајни управник члана групе кредитних институција;

5) било уговорна страна у уговорном односу с лицем које би могло негативно утицати на његову непристрасност и независност.

Ревизија групе кредитних институција на консолидованој основи

Члан 153.

Годишња ревизија финансијских извештаја група кредитних институција мора се спроводити на консолидованој основи.

Свако друштво у којем матична кредитна институција или матични финансијски холдинг или матични мешовити финансијски холдинг има знатно учешће обавезно је да обезбеди спољну ревизију својих појединачних годишњих финансијских извештаја.

Ревизију из става 1. овог члана врши спољни ревизор, кога именује матична кредитна институција.

Уз сагласност Народне банке Србије, друштво из става 2. овог члана које није кредитна институција не мора бити укључено у ревизију из става 1. овог члана ако је:

1) његов капитал, према билансу стања, мањи од 5% укупног капитала матичне кредитне институције, односно матичног финансијског холдинга или матичног мешовитог финансијског холдинга;

2) током претходне пословне године остварило мање од 5% прихода матичне кредитне институције, односно матичног финансијског холдинга или матичног мешовитог финансијског холдинга.

Уз сагласност или на захтев Народне банке Србије, друштво из става 2. овог члана које није кредитна институција не мора бити укључено у ревизију групе кредитних институција ако би то, према мишљењу Народне банке Србије, допринело објективном сагледавању финансијског стања те групе.

Народна банка Србије може прописати ближе услове и начин вршења ревизије из става 1. овог члана.

Извештај спољног ревизора

Члан 154.

Спољни ревизор сачињава извештај и даје мишљење о томе да ли су годишњи финансијски извештаји кредитне институције, односно консолидовани финансијски извештаји групе кредитних институција, сачињени у складу са МСФИ, законом којим се уређује рачуноводство и прописима Народне банке Србије и да ли истинито и објективно приказују финансијски положај кредитне институције, резултате пословања и новчане токове за ту годину по свим материјално значајним питањима.

Спољни ревизор даје надзорном и извршном одбору кредитне институције, односно матичне кредитне институције, као и Народној банци Србије, оцену ефикасности функционисања унутрашње ревизије, система управљања ризицима и система унутрашњих контрола.

Народна банка Србије прописује минималан обим и садржај извештаја из става 1. овог члана, односно оцене из става 2. овог члана.

Народна банка Србије може од спољног ревизора захтевати и додатна обавештења у вези са извршеном ревизијом.

Ревизија код статусних промена

Члан 155.

Кредитна институција која је основана спајањем дужна је да Народној банци Србије достави мишљење спољног ревизора о истинитости и објективности свог почетног биланса стања на уговорени датум спајања, односно са стањем на датум уписа тог спајања у регистар привредних друштава ако се та два датума разликују, у року од 90 дана од дана уписа те кредитне институције у регистар привредних субјеката.

Кредитна институција којој се припаја друга кредитна институција дужна је да ангажује спољног ревизора ради обављања ревизије својих финансијских извештаја са стањем на уговорени датум припајања, односно са стањем на датум уписа тог припајања у регистар привредних друштава ако се та два датума разликују.

Кредитна институција која не престаје да постоји услед спроведене друге статусне промене у складу са чланом 331. овог закона и кредитна институција која је настала другом статусном променом у складу са чланом 331. овог закона., дужна је да ангажује спољног ревизора ради обављања ревизије својих финансијских извештаја са стањем на уговорени датум те статусне промене, односно са стањем на датум уписа те промене у регистар привредних друштава ако се та два датума разликују.

Извештај спољног ревизора о обављеној ревизији из ст. 2. и 3. овог члана кредитне институције из тих ставова дужне су да доставе Народној банци Србије у року од 90 дана од дана уписа статусне промене у регистар привредних субјеката.

Народна банка Србије може прописати ближе услове и начин вршења ревизије из овог члана.

Одредбе овог члана сходно се и у мери у којој је то могуће примењују и на финансијски холдинг и мешовити финансијски холдинг.

Обавеза обавештавања спољног ревизора

Члан 156.

Спољни ревизор дужан је да Народну банку Србије, обавести у писаној форми, и то одмах након што за њих сазна, о свакој чињеници која представља:

1) повреду закона и прописа Народне банке Србије;

2) разлог за одузимање дозволе за рад кредитне институције;

3) материјално значајну промену финансијског резултата исказаног у неревидираним годишњим финансијским извештајима;

3) материјално значајној разлици у процени ризика присутних у пословању кредитне институције и вредновању билансних позиција и ванбилансних ставки и позиција биланса успеха;

4) повреду унутрашњих процедура или аката кредитне институције или групе кредитних институција којој кредитна институција припада;

5) околност која би могла довести до материјалног губитка за кредитну институцију или члана групе кредитних институција или би могла угрозити континуитет њиховог пословања;

6) значајну слабости у структури система унутрашњих контрола или пропуст у примени система унутрашњих контрола, и

7) разлоге који би могли довести до издавања мишљења са резервом, негативног мишљења, или уздржавања од издавања мишљења на финансијске извештаје кредитне институције.

Спољни ревизор је дужан да у писаној форми обавести Народну банку Србије о свакој чињеници или околности из става 1. овог члана за коју сазна у току поступка ревизије финансијских извештаја друштва које је са кредитном институцијом за коју се врши ревизија повезано односом контроле.

Обавештење из ст. 1. и 2. овог члана не сматра се повредом тајности података кредитне институције или поверљивих информација и спољни ревизор због њега не може сносити одговорност.

Ако спољни ревизор обавести Народну банку Србије о чињеницама и околностима из става 1. и 2. овог члана, дужан је да о томе истовремено обавести надзорни и извршни одбор кредитне институције, осим ако оцени да постоје оправдани разлози који спречавају то обавештавање.

Ако спољни ревизор пропусти да обавести Народну банку Србије о чињеницама и околностима из ст. 1. и 2. овог члана, Народна банка Србије може да захтева од кредитне институције ангажовање другог спољног ревизора о трошку кредитне институције.

Народна банка Србије може прописати ближе услове и начин давања обавештења из става 1. овог члана.

Мере на основу извештаја спољног ревизора

Члан 157.

Кад су неправилности у пословању кредитне институције утврђене у извештају спољног ревизора, кредитна институција је дужна да те неправилности отклони и да о томе обавести Народну банку Србије.

Ако кредитна институција не отклони неправилности из става 1. овог члана, Народна банка Србије може према тој кредитној институцији предузети мере прописане овим законом.

Повлачење или разрешење дужности спољног ревизора

Члан 158.

Кредитна институција, односно матична кредитна институција, или ако је применљиво, матични финансијски холдинг или матични мешовити финансијских холдинг достављају Народној банци Србије писмено обавештење о повлачењу или разрешењу дужности спољног ревизора кредитне институције, односно групе кредитних институција, са изјавом о разлозима за повлачење, односно разрешење – најкасније у року од 15 дана од дана повлачења, односно разрешења.

У случају повлачења, односно разрешења дужности спољног ревизора друга уговорна страна је дужна да се у писаној форми изјасни о разлозима за раскид уговора наведених у изјави уговорне стране која је раскинула уговор и то изјашњење се, заједно са изјавом, доставља Народној банци Србије у року из става 1. тог члана.

Кад се спољни ревизор кредитне институције, матичне кредитне институција, или ако је применљиво, матичног финансијског холдинга или матичног мешовитог финансијског холдинга или групе кредитних институција повуче или буде разрешен дужности, други спољни ревизор не може прихватити ту дужност ако од претходног ревизора не прибави писмену изјаву из става 1. и изјашњење из става 2. овог члана.

Изузетно од одредбе става 3. овог члана, избор спољног ревизора кредитне институције, матичне кредитне институција, или ако је применљиво, матичног финансијског холдинга или матичног мешовитог финансијског холдинга или групе кредитних институција може се прихватити и без прибављања изјаве и изјашњења из тог става ако нови ревизор обавести Народну банку Србије да није примио изјаву у року од 15 дана од дана подношења захтева за давање те изјаве и изјашњења.

Народна банка Србије неће прихватити извештај спољног ревизора који је именован на ову функцију ако није захтевао изјаву из става 1. овог члана или је то именовање прихватио пре истека рока из става 4. тог члана.

Народна банка Србије може прописати ближе услове и начин повлачења или разрешења дужности спољног ревизора.

Достављање и објављивање годишњих финансијских извештаја

са извештајем спољног ревизора

Члан 159.

Кредитна институција је дужна да Народној банци Србије достави усвојене појединачне финансијске извештаје кредитне институције и, ако је применљиво, матичног финансијског холдинга или матичног мешовитог финансијског холдинга, са извештајем спољног ревизора, за претходну пословну годину – у року од 120 дана након завршетка те године.

Народна банка Србије може од било ког члана групе кредитних институција захтевати да јој достави појединачне финансијске извештаје са извештајем спољног ревизора.

Матично друштво у групи кредитних институција дужно је да Народној банци Србије достави усвојене консолидоване финансијске извештаје групе кредитних институција, са извештајем спољног ревизора, за претходну пословну годину – у року од 150 дана након завршетка те године.

Извештај спољног ревизора у скраћеном облику за кредитну институцију, односно групу кредитних институција, кредитна институција, односно матична кредитна институција објављује у најмање једним дневним новинама које се дистрибуирају на територији Републике Србије, и то у року од 15 дана од дана достављања тог извештаја Народној банци Србије.

Комплетан извештај спољног ревизора о годишњим финансијским извештајима и консолидованим финансијским извештајима за кредитну институцију и групу кредитних институција, укључујући и напомене уз финансијске извештаје – кредитна институција, односно матична кредитна институција објављује на својој интернет презентацији у року од 15 дана од дана достављања тог извештаја Народној банци Србије.

Поред објављивања ревидираног годишњег финансијског извештаја, кредитна институција на својој интернет презентацији тромесечно, у року од 30 дана након истека обрачунског периода, објављује и неревидиране финансијске извештаје, који садрже биланс стања с ванбилансним ставкама, биланс успеха, извештај о осталом резултату, извештај о променама на капиталу и извештај о токовима готовине, а објављује и имена чланова надзорног и извршног одбора кредитне институције и лица која имају учешће у кредитној институцији или матичном друштву у групи кредитних институција и податке о тим лицима, као и организациону структуру и списак организационих јединица те кредитне институције.

Ако се у извештајима и подацима који су објављени утврди грешка, кредитна институција или спољни ревизор дужни су да о томе одмах обавесте Народну банку Србије, а кредитна институција је дужна и да објави кориговане извештаје и податке.

Одбијање Народне банке Србије да прихвати извештај спољног ревизора

Члан 160.

Ако утврди да ревизија кредитне институције, групе кредитних институција и, ако је применљиво, матичног финансијског холдинга или матичног мешовитог финансијског холдинга из члана 86. ст. 1. и 2. овог закона није обављена у складу са одредбама овог закона и прописима донетим на основу овог закона, а нарочито ако у поступку контроле или на други начин утврди да извештај ревизора није заснован на истинитим и објективним чињеницама – Народна банка Србије неће прихватити извештај о тој ревизији и захтеваће да други спољни ревизор поново обави ревизију о трошку кредитне институције.

Посебна ревизија

Члан 161.

Ако оцени да је за потребе вршења контроле из овог закона потребно прикупити, анализирати и обрадити одређене податке у вези с пословањем кредитне институције који нису обухваћени извештајем о ревизији годишњих финансијских извештаја кредитне институције –Народна банка Србије може кредитној институцији наложити ангажовање спољног ревизора ради обављања посебне ревизије финансијских извештаја кредитне институције и члана групе кредитних институција или њихових појединих делова, као и за друге врсте ревизије, односно испитивања појединих пословних процеса и података у вези с пословањем ових лица (у даљем тексту: посебна ревизија).

За вршење посебне ревизије, Народна банка Србије може да захтева од кредитне институције или члана групе кредитних институција да именује ревизора који се налази на листи из члана 150. став 3. овог закона. Кредитна институција или члан групе кредитних институција дужни су да том ревизору доставе, без одлагања и ограничења, све податке и документе неопходне за спровођење посебне ревизије и да му пруже сву потребну помоћ, у складу са овим законом.

Трошкове посебне ревизије сноси кредитна институција.

Народна банка Србије може прописати ближе услове и начин вршења посебне ревизије.

Одељак 10.

Удружење кредитних институција

Оснивање удружења кредитних институција

Члан 162.

Кредитне институције могу, ради унапређивања сопственог пословања и усклађивања своје делатности, оснивати удружења.

Удружење кредитних институција има својство правног лица.

Удружење кредитних институција уписује се у регистар, у складу са законом.

Уговором о оснивању удружења кредитних институција утврђују се назив, делатност и седиште удружења, заступање удружења и одговорност у правном промету, престанак рада удружења и начин управљања удружењем, као и друга питања значајна за оснивање удружења кредитних институција.

Удружење кредитних институција доставља Народној банци Србије уговор из става 4. овог члана, као и друге акте удружења и споразуме које удружење закључује с кредитним институцијама.

Глава VI

ОРГАНИЗАЦИЈА КРЕДИТНЕ ИНСТИТУЦИЈЕ И НАЧИН УПРАВЉАЊА КРЕДИТНОМ ИНСТИТУЦИЈОМ

Одељак 1.

Управљање кредитном институцијом

Члан 163.

Кредитна институција успоставља одговарајуће системе управљања који подразумевају:

1) јасну организациону структуру са утврђеним, транспарентним и доследним линијама одговорности;

2) процес за идентификовање, управљање, праћење ризика и извештавање о ризицима којима је кредитна институција изложена или може бити изложена, укључујући и ризик животне средине на кратак, средњи и дуг рок;

3) систем унутрашњих контрола и рачуноводствене процедуре;

4) мрежни и информациони систем који је успостављен и којим се управља у складу са прописом којим се уређују стандарди управљања информационо-комуникационим системом, и

5) политику и праксу примања која је у складу са успостављеним опрезним и делотворним системом управљања ризицима и која подстиче такво управљање.

Народна банка Србије може прописати ближе услове и начин успостављања система управљања из става 1. овог члана.

Органи кредитне институције

Члан 164.

Органи кредитне институције су:

1) скупштина,

2) надзорни одбор и

3) извршни одбор.

Органи управљања кредитном институцијом су надзорни и извршни одбор.

Скупштина кредитне институције

Састав

Члан 165.

Скупштину кредитне институције чине њени акционари.

Право гласа акционари остварују непосредно или преко својих представника.

Статутом кредитне институције се акционарима који имају 1% или више акција с правом гласа не може онемогућити непосредно вршење права гласа.

Делокруг

Члан 166.

Скупштина кредитне институције:

1) доноси статут кредитне институције и усваја измене и допуне оснивачког акта и статута кредитне институције;

2) усваја финансијске извештаје кредитне институције и групе кредитних институција чији је члан матична кредитна институција и извештај спољног ревизора о

ревизији тих финансијских извештаја, укључујући и напомене уз финансијске извештаје;

3) одлучује о употреби и распоређивању остварене добити, односно покрићу губитака;

4) одлучује о повећању капитала кредитне институције, односно о улагањима капитала у другу кредитну институцију или у друга правна лица, о висини улагања у основна средства кредитне институције, као и о стицању сопствених акција кредитне институције и издавању преносивих хартија од вредности;

5) именује и разрешава председника и чланове надзорног одбора кредитне институције;

6) усваја и спроводи одговарајућу политику за избор и процену испуњености услова подобности за чланове надзорног одбора на појединачној и колективној основи, у складу са овим законом;

7) одлучује о примањима чланова надзорног одбора кредитне институције;

8) одлучује о статусним променама и о престанку рада кредитне институције;

9) доноси одлуку о стицању и располагању имовином велике вредности, у складу са статутом;

10) именује и разрешава спољног ревизора;

11) доноси пословник о свом раду и одлучује о другим питањима, у складу са законом и статутом кредитне институције.

Политика из става 1. тачка 6) овог члана треба да обезбеди примену принципа родне равноправности и различитости при избору чланова надзорног одбора, у складу са овим законом.

Статутом се могу скупштини кредитне институције утврдити и друга права и обавезе.

Скупштина кредитне институције не може доношење одлука из става 1. овог члана пренети на други орган кредитне институције.

Народна банка Србије даје сагласност на статут кредитне институције, односно на измене и допуне оснивачког акта и статута кредитне институције.

Статут кредитне институције, односно измене и допуне оснивачког акта и статута кредитне институције не могу ступити на снагу пре достављања сагласности из става 5. овог члана.

Народна банка Србије може прописати ближе услове и начин давања сагласности из става 5. овог члана.

Редовно заседање скупштине

Члан 167.

Редовно заседање скупштине кредитне институције одржава се најмање једном годишње, на начин предвиђен статутом кредитне институције.

Народна банка Србије може захтевати да се одређена питања уврсте у дневни ред редовног заседања скупштине кредитне институције.

На поступак сазивања, обавештавања и рада редовног заседања скупштине кредитне институције примењују се одредбе закона којим се уређују привредна друштва које се односе на скупштину акционарског друштва, осим ако овим законом није друкчије прописано.

Ванредно заседање скупштине

Члан 168.

Ванредно заседање скупштине кредитне институције може се сазвати на захтев:

1) надзорног одбора или другог органа кредитне институције који је статутом кредитне институције овлашћен да сазове ванредно заседање скупштине;

2) акционара кредитне институције с најмање 10% акција с правом гласа.

На поступак сазивања ванредног заседања скупштине кредитне институције примењују се одредбе закона којим се уређују привредна друштва.

Надзорни одбор кредитне институције сазваће ванредно заседање скупштине кредитне институције:

1) када кредитна институција постане поткапитализована;

2) на захтев унутрашње ревизије кредитне институције, спољног ревизора кредитне институције или одбора за праћење пословања (одбора за ревизију) кредитне институције;

3) на захтев Народне банке Србије;

4) увек када оцени да је то потребно.

Народна банка Србије може захтевати да се одређена питања уврсте у дневни ред ванредног заседања скупштине кредитне институције.

Присуство представника Народне банке Србије на седници скупштине кредитне институције

Члан 169.

Представник Народне банке Србије може присуствовати седници скупштине кредитне институције и може се обраћати акционарима на тој седници.

Надзорни одбор кредитне институције обавестиће Народну банку Србије о датуму одржавања и дневном реду седнице скупштине кредитне институције у року предвиђеном за обавештавање чланова скупштине кредитне институције.

Надзорни и извршни одбор кредитне институције

Члан 170.

Чланови надзорног и извршног одбора кредитне институције одговорни су да пословање кредитне институције буде у складу са законом, прописима и актима Народне банке Србије, као и актима и процедурама кредитне институције, у складу с дужностима и одговорностима надзорног, односно извршног одбора утврђеним овим законом, прописима донетим на основу овог закона, статутом и унутрашњим актима кредитне институције.

Чланови надзорног и извршног одбора кредитне институције дужни су да доприносе дугорочном позитивном пословању кредитне институције и да у обављању послова из свог делокруга поступају у складу с пажњом доброг стручњака.

Чланови надзорног одбора кредитне институције морају колективно да имају стручна знања, способности и искуство потребно за независно и самостално надзирање послова кредитне институције, а нарочито за разумевање послова и ризика којима је кредитна институција изложена, односно којима може бити изложена,

укључујући и утицај тих ризика у кратком, средњем и дугом року, као и факторе повезане са животном средином, друштвом и управљањем.

Чланови извршног одбора кредитне институције морају колективно да имају стручна знања, способности и искуство потребне за независно и самостално вођење послова кредитне институције, а нарочито за разумевање послова и ризика којима је кредитна институција изложена, односно којима може бити изложена, укључујући и утицај тих ризика у кратком, средњем и дугом року, као и факторе повезане са животном средином, друштвом и управљањем.

Кредитна институција дужна је да обезбеди да састав органа управљања кредитне институције одражава одговарајућа различита и широка искуства чланова тих одбора и да донесе политике које обезбеђују примену принципа различитости уз уважавање родне равноправности при избору чланова надзорног и извршног одбора.

Народна банка Србије прикупља информације које кредитне институције јавно објављују у складу са чланом 147. овог закона, а које се односе на политике кредитне институције које обезбеђују примену принципа различитости при избору чланова надзорног и извршног одбора, циљеве успостављене тим политикама, као и информације о мери у којој су ти циљеви постигнути, и користи те податке при утврђивању пракси кредитних институција у вези са разноликошћу у саставу надзорног и извршног одбора.

Податке из става 6. овог члана Народна банка Србије доставља Европском органу за банкарство.

Кредитна институција дужна је да обезбеди одговарајуће ресурсе како би чланови органа управљања били оспособљени за обављање својих дужности, укључујући и управљање ризицима који су повезани са животном средином, друштвом и управљањем, као и ризик информационо-комуникационог система.

Представник Народне банке Србије може присуствовати седницама надзорног и извршног одбора кредитне институције, као и одбора из чл. 182. и 183. овог закона и може се обраћати члановима ових одбора.

Надзорни одбор

Састав

Члан 171.

Надзорни одбор кредитне институције чини најмање пет чланова, укључујући и председника.

Најмање једна трећина чланова надзорног одбора кредитних институција које су значајне по величини, унутрашњој организацији, врсти, обиму и сложености послова које обављају морају бити лица независна од кредитне институције, док надзорни одбор осталих кредитних институција има најмање једног независног члана.

Независним од кредитне институције сматра се лице које нема директно или индиректно власништво у кредитној институцији или у члану групе кредитних институција у којој је та кредитна институција.

Народна банка Србије може прописати додатне услове које лице мора испунити да би се сматрало независним од кредитне институције.

Члан надзорног одбора кредитне институције може бити само лице које приликом избора и током вршења функције, испуњава следеће услове:

1) има добру пословну репутацију;

2) у свом раду показује лични, морални и професионални интегритет и има способност самосталног формирања објективних и независних ставова при

одлучивању и вршењу дужности, као и способност да по потреби преиспита одлуке надзорног одбора и надзире и прати поступак одлучивања надзорног одбора;

3) има одговарајуће знање и вештине (квалификације) и искуство потребно за испуњавање својих обавеза из делокруга рада надзорног одбора, и које заједно са осталим члановима надзорног одбора испуњава услове из члана 170. став 3. овог закона.

4) има способност да обављању послова из свог делокруга посвети довољно времена, у складу с прописом Народне банке Србије.

Најмање три члана надзорног одбора кредитне институције морају имати одговарајуће искуство из области финансија.

Најмање један члан надзорног одбора кредитне институције мора активно знати српски језик и имати пребивалиште на територији Републике Србије.

Кредитна институција дужна је да обезбеди да чланови надзорног одбора приликом избора на функцију и током вршења те функције испуњавају услове подобности прописане ставом 5. овог члана.

Ако кредитна институција на основу процене подобности утврди да лице предложено за члана надзорног одбора, односно члан надзорног одбора кредитне институције не испуњава услове из става 5. овог члана, дужна је да:

1) обезбеди да то лице не почне да обавља функцију, ако је процена извршена пре него што почне да обавља ту функцију;

2) благовремено разреши то лице функције или

3) благовремено предузме додатне мере којима се обезбеђује испуњеност услова подобности.

Народна банка Србије ближе уређује:

1) услове из става 5. овог члана за чланство у надзорном одбору кредитне институције;

2) садржај политика из члана 170. став 5. овог закона;

3) критеријуме за утврђивање значајности у смислу става 2. овог члана;

4) динамику процене испуњености услова за чланове надзорног одбора кредитне институције;

5) поступак за давање претходне сагласности на именовање члана надзорног одбора кредитне институције, као и документацију и податке који се достављају у том поступку;

6) друга питања у вези са проценом подобности члана надзорног одбора.

Народна банка Србије дужна је да на континуираној основи, а најмање једном годишње, процењује да ли чланови надзорног одбора кредитне институције испуњавају услове из става 5. овог члана, нарочито ако постоје оправдани разлози за сумњу, у складу са прописима којима је уређено спречавање прања новца, финансирања тероризма и финансирања ширења оружја за масовно уништење, да се у кредитној институцији спроводи или покушава спровести прање новца, финансирање тероризма или финансирање ширења оружја за масовно уништење или да се тај ризик може повећати.

За потребе спровођења процене подобности, Народна банка Србије може:

1) да од кредитне институције захтева достављање додатних информација или документације, као и да у просторијама Народне банке Србије обави разговор с лицем предложеним за члана надзорног одбора, о чему се сачињава забелешка;

2) да од Управе за спречавање прања новца, у складу с прописима којима је уређено спречавање прања новца и финансирања тероризма, затражи да у оквиру својих провера и на основу процене ризика, прегледа релевантне информације о члановима надзорног одбора кредитне институције и да затражи приступ централној бази података тог органа, ако је то примењиво.

Именовање чланова надзорног одбора

Члан 172.

За члана надзорног одбора кредитне институције може бити изабрано само предложено лице које је добило претходну сагласност Народне банке Србије на то именовање.

Члан надзорног одбора кредитне институције не може бити члан извршног одбора кредитне институције.

Кредитна институција Народној банци Србије подноси захтев за давање претходне сагласности на именовање члана надзорног одбора кредитне институције на мандат који не може бити дужи од четири године, уз који доставља документацију и податке којима се доказује испуњеност услова из члана 171. овог закона.

Уз захтев из става 3. овог члана кредитна институција доставља Народној банци Србије и документацију и податке о пословној репутацији сарадника лица предложеног за члана надзорног одбора кредитне институције.

Народна банка Србије о захтеву из става 3. овог члана одлучује на основу документације из ст. 3. и 4. овог члана, као и осталих података којима располаже или које прибави у току поступка.

Народна банка Србије је овлашћена да податке о осуђиваности, односно неосуђиваности за кривична и друга кажњива дела лица предложеног за члана надзорног одбора, као и податке о томе да ли се против тог лица воде кривични и други поступци за кажњива дела, прибави из казнене или друге одговарајуће евиденције која се води у складу са законом.

У поступку одлучивања по захтеву за давање сагласности из става 1. овог члана, Народна банка Србије може да прибави податке и од Европског система казнених евиденција, као и податке о санкцијама изреченим лицу предложеном за члана надзорног одбора из евиденција Европског органа за банкарство, ако је примењиво.

У поступку одлучивања о давању претходне сагласности на именовање члана надзорног одбора кредитне институције, Народна банка Србије даје претходну сагласност на период предложеног трајања мандата, а изузетно и на краћи рок.

Претходна сагласност Народне банке Србије даје се на краћи рок од времена трајања мандата ако су утврђени одређени недостаци у погледу услова за избор предложеног лица које је потребно отклонити, али ти недостаци нису значајни да би захтев био одбијен, или ако постоји потреба за додатним унапређењем поднетог захтева, односно у другим случајевима у којима Народна банка Србије оцени да је то оправдано.

У случају постојања недостатака из става 9. овог члана, Народна банка Србије може уз давање претходне сагласности на краћи рок од времена трајања мандата или невезано за тај услов, кредитној институцији дати препоруку или налог са роком за извршење, или јој може дати претходну сагласност у времену трајања мандата, али под условом да предузме одређене радње, или да се уздржи од преузимања одређених радњи.

Народна банка Србије одбиће захтев из става 3. овог члана ако:

1) предложено лице не испуњава услове из члана 171. став 5. овог закона;

2) именовање предложеног лица за члана надзорног одбора довело би до неусклађености у погледу захтева из члана 171. став 2. овог закона;

3) предложено лице је члан извршног одбора кредитне институције, односно запослени у кредитној институцији или је члан органа управљања друге кредитне институције;

4) предложено лице је на дан одузимања дозволе за рад кредитној институцији или шест месеци пре тог дана, односно на дан увођења привремене или посебне управе у кредитној институцији било овлашћено за представљање и заступање, односно члан органа управљања те кредитне институције, осим ако то лице својим актима и радњама, односно пропуштањем да се предузму ови акти и радње није утицало или није могло утицати на испуњење услова за одузимање дозволе за рад кредитној институцији, односно на увођење привремене или посебне управе у кредитној институцији;

5) предложено лице је правноснажно осуђено за кривично дело на безусловну казну затвора или правноснажно осуђено за кривично дело које га чини неподобним за обављање те функције;

6) сарадник предложеног лица нема добру пословну репутацију, у складу с прописом Народне банке Србије.

За члана надзорног одбора кредитне институције из члана 171. став 6. овог закона, уз захтев из става 3. овог члана, подноси се и доказ да то лице има најмање три године искуства на руководећем положају у лицу у финансијском сектору или шест година искуства у области финансија и банкарства и да се истакло као стручњак или научни радник у тим областима.

За остале чланове надзорног одбора кредитне институције, уз захтев из става 3. овог члана, подноси се доказ да то лице има најмање шест година искуства на руководећем положају у привредном друштву.

Кредитна институција дужна је да захтев за давање претходне сагласности из става 3. овог члана поднесе најмање 60 дана пре истека мандата одређеног члана надзорног одбора, а у случају престанка функције одређеног члана надзорног одбора пре истека мандата, најкасније 30 дана од престанка функције.

Народна банка Србије прописује ближе услове и начин именовања чланова надзорног одбора кредитне институције.

Разрешење чланова надзорног одбора

Члан 173.

Народна банка Србије може решењем наложити разрешење члана надзорног одбора кредитне институције:

1) ако утврди да то лице више не испуњава прописане услове из овог закона за чланство у надзорном одбору кредитне институције;

2) ако је претходна сагласност дата на основу неистините или нетачне документације, или неистинито приказаних података који су од значаја за обављање функције члана надзорног одбора;

3) ако утврди да то лице поступа супротно одредбама овог закона, односно да сноси одговорност за неправилности у пословању кредитне институције, као и ако кредитна институција Народној банци Србије не омогући да изврши контролу бонитета и законитости њеног пословања.

Ако је члан надзорног одбора кредитне институције оптужен за кривично дело

које га чини неподобним за обављање те функције, Народна банка Србије може решењем том лицу привремено забранити вршење те функције у кредитној институцији, до окончања кривичног поступка, а ако је правноснажно осуђен за то кривично дело та функција му престаје даном правноснажности пресуде.

Претходна сагласност Народне банке Србије на именовање лица за члана надзорног одбора престаје ако лице коме је та сагласност дата у року од шест месеци од дана од кад му је та сагласност дата не ступи на дужност члана надзорног одбора кредитне институције.

Кредитна институција обавештава Народну банку Србије о разрешењу или оставци члана надзорног одбора кредитне институције без одлагања, а најкасније у року од три радна дана од дана разрешења или оставке, наводећи разлоге за то.

Народна банка Србије прописује ближе услове и начин разрешења чланова надзорног одбора кредитне институције.

Делокруг

Члан 174.

Надзорни одбор кредитне институције:

1) сазива седнице скупштине кредитне институције;

2) утврђује предлог дневног реда, припрема предлоге одлука за скупштину кредитне институције и одговоран је за спровођење тих одлука;

3) усваја пословну политику и стратегију кредитне институције, којима се дефинишу пословни циљеви кредитне институције за период од најмање три наредне године;

4) усваја стратегију и политику за управљање ризицима, као и стратегију и план управљања капиталом кредитне институције;

5) утврђује опште услове пословања кредитне институције, као и њихове измене и допуне;

6) бира и разрешава председника и чланове извршног одбора кредитне институције;

7) бира и разрешава чланове одбора за праћење пословања (одбора за ревизију) и разматра годишњи извештај о раду тог одбора;

8) бира и разрешава чланове одбора из чл. 176. и 184. овог закона, као и чланове других одбора основаних у складу са овим законом;

9) утврђује износе до којих извршни одбор кредитне институције може одлучивати о пласманима и задуживању и одлучује о пласманима и задуживању кредитне институције преко тих износа;

10) даје претходну сагласност за изложеност кредитне институције према сваком појединачном лицу или групи повезаних лица која прелази 10% капитала кредитне институције, односно за повећање ове изложености преко 20% капитала кредитне институције;

11) надзире рад извршног одбора кредитне институције;

12) успоставља систем унутрашњих контрола и врши надзор над његовом ефикасношћу;

13) усваја план управљања ризицима усклађености пословања, као и програм праћења усклађености пословања из члана 191. овог закона;

14) усваја програм и план унутрашње ревизије кредитне институције и

методологију њеног рада;

15) разматра извештаје спољне и унутрашње ревизије о резултатима извршене ревизије, извештаје о активностима и раду унутрашње ревизије, као и извештаје о активностима функције контроле усклађености пословања, те одобрава годишњи извештај о адекватности управљања ризицима и унутрашњој контроли кредитне институције;

16) разматра налазе и препоруке садржане у писму спољног ревизора руководству кредитне институције и обезбеђује праћење поступања кредитне институције у складу с тим налазима и препорукама;

17) усваја тромесечне и годишње извештаје извршног одбора кредитне институције о пословању кредитне институције, укључујући тромесечне извештаје о управљању ризицима, и скупштини кредитне институције подноси усвојени финансијски извештај на коначно усвајање;

18) доноси пословнике о свом раду и раду одбора из чл. 176, 183. и 184. овог закона;

19) усваја план опоравка кредитне институције;

20) обавештава Народну банку Србије и друге надлежне органе о утврђеним неправилностима;

21) утврђује унутрашњу организацију, односно организациону структуру кредитне институције која обезбеђује поделу овлашћења, дужности, и одговорности запослених, чланова органа управљања и других лица на руководећем положају у кредитној институцији, на начин којим се спречава сукоб интереса и обезбеђује транспарентан и документован процес доношења и спровођења одлука;

22) усваја и редовно преиспитује политику примања и осталих накнада запослених у кредитној институцији, као и њену примену и дужан је да најмање једном годишње обезбеди свеобухватно и независно преиспитивање усклађености стварних примања са том политиком;

23) обезбеђује интегритет система рачуноводственог и финансијског извештавања, укључујући и финансијске и оперативне контроле и усклађеност са релевантним прописима и стандардима;

24) обавља друге послове у складу са статутом кредитне институције.

Кредитна институција дужна је да обезбеди да стратегију и политику за управљање ризицима из става 1. тачка 4) овог члана надзорни одбор преиспитује најмање једном годишње.

Стратегије и политике из става 1. тачка 4) овог члана укључују и управљање ризицима који произлазе из макроекономског окружења у коме кредитна институција послује, узимајући у обзир стање пословног циклуса кредитне институције, ризике који произлазе из актуелних краткорочних, средњорочних и дугорочних ефеката фактора животне средине, друштва и управљања, као и посебне планове и мерљиве циљеве ради праћења и отклањања ризика концентрације који произлази из изложености према централним уговорним странама које нуде услуге од системског значаја за Републику Србију.

Надзорни одбор кредитне институције активно је укључен у питања која се тичу управљања ризицима и тим питањима посвећује довољно времена, што подразумева и укљученост надзорног одбора у питање обезбеђивања потребних ресурса за управљање ризицима, као и укљученост у питања повезана са проценом имовине, коришћењем екстерних кредитних рејтинга и интерних модела, при чему је потребно обезбедити одговарајуће линије извештавања надзорног одбора о свим материјално значајним ризицима.

Надзорни одбор кредитне институције одговоран је за тачност свих извештаја о пословању, финансијском стању и резултатима пословања упућених акционарима кредитне институције, јавности и Народној банци Србије.

Седнице

Члан 175.

Седнице надзорног одбора кредитне институције одржавају се по потреби, а најмање једном у три месеца.

Седнице надзорног одбора кредитне институције одржавају се у просторијама седишта или других организационих делова кредитне институције на територији Републике Србије најмање једном у три месеца. Надзорни одбор кредитне институције одржаће ванредну седницу ако то Народна банка Србије захтева ради разматрања одређених питања.

Надзорни одбор кредитне институције обавестиће Народну банку Србије о датуму одржавања и дневном реду седнице надзорног одбора кредитне институције у року предвиђеном за обавештавање чланова надзорног одбора кредитне институције.

Кредитна институција је дужна да, уз годишњи извештај који Народној банци Србије доставља у складу са овим законом, достави и извештај о укупном броју одржаних седница надзорног одбора кредитне институције и месту њиховог одржавања.

Одбори надзорног одбора

Члан 176.

Надзорни одбор кредитне институције која је значајна по величини, унутрашњој организацији и врсти, обиму и сложености послова које обавља, дужан је да образује следеће одборе:

1) одбор за именовања;

2) одбор за ризике и

3) одбор за примања.

Чланови одбора из става 1. именују се из редова чланова надзорног одбора кредитне институције.

Одбори из става 1. имају најмање три члана од којих један мора бити именован за председника.

У кредитној институцији која није значајна у смислу става 1. овог члана, а која нема одбор за именовања и одбор за примања, послове из надлежности тих одбора обавља надзорни одбор кредитне институције.

Народна банка Србије може ближе уредити делокруг и начин организације надзорног одбора.

Одбор за именовања

Члан 177.

Одбор за именовања дужан је да:

1) одређује и предлаже кандидате за чланство у надзорном и извршном одбору, процењује знање и вештину (квалификација), различитости и искуства органа управљања, припрема предлог описа надлежности и потребних квалификација за одређену функцију и процењује очекивано време које је потребно посветити обављању те функције;

2) утврђује циљану заступљеност пола који није довољно заступљен у надзорном и извршном одбору и припрема политику о начину повећавања броја мање заступљеног пола у тим органима, како би се постигла циљана заступљеност;

3) најмање једном годишње процењује структуру, величину, састав и рад надзорног и извршног одбора и по потреби предлаже надзорном и извршном одбору промене у наведеним областима;

4) најмање једном годишње процењује знање, способности и искуство појединих чланова надзорног и извршног одбора и тих одбора као целине и о процени обавештава органе управљања и лица на које се процена односи;

5) редовно преиспитује политике за избор чланова надзорног и извршног одбора и именовање вишег руководства и даје препоруке надзорном и извршном одбору и по потреби, предлаже надзорном одбору унапређење тих политика;

6) обавља друге послове у складу с прописима донетим на основу овог закона.

Кредитна институција дужна је да циљану заступљеност и политику из става 1. тачка 2) овог члана и њено спровођење јавно објављује у складу са чланом 146. овог закона.

Одбор за именовања дужан је да при вршењу послова из става 1. овог члана обезбеди одсуство доминантног утицаја појединца или мале групе појединца при одлучивању надзорног надзорног и извршног одбора у сврху заштите интереса кредитне институције као целине.

Кредитна институција дужна је да обезбеди да чланови одбора за именовање имају одговарајући приступ свим подацима и информацијама потребним за остваривање дужности тог одбора, приступ унутрашњим контролама и, ако је потребно, организационим јединицама у чијој су надлежности људски ресурси, правни послови, стратешко планирање, као и могућност коришћења стручне помоћи лица ван кредитне институције, при чему трошкове ангажовања тих лица сноси кредитна институција.

Одбор за ризике

Члан 178.

Одбор за ризике дужан је да:

1) саветује и пружа подршку надзорном одбору у утврђивању склоности кредитне институције ка ризицима и стратегије за управљања ризицима, као и у спровођењу те стратегије, а узимајући у обзир све врсте ризика ради обезбеђења усклађености са политиком, стратегијом, циљевима, корпоративном културом и вредностима које подстиче кредитна институција;

2) провери да одређивање цена потраживања и обавеза према клијентима узима у озбир пословни модел кредитне институције и стратегије управљања ризицима, као и да предлаже надзорном одбору план за отклањање недостатака када цена не одражава ризик преузет у односу на модел пословања и стратегију управљања ризицима;

3) преиспита да ли су приликом одређивања подстицаја предвиђених системом примања узети у обзир ризици, узимајући у обзир и оне који су последица ефеката фактора животне средине, друштва и управљања, капитал, ликвидност, као и вероватноћа и очекивани период остваривања добити и

4) обавља друге послове у складу са законом и подзаконским актима.

Чланови одбора за ризике морају имати одговарајуће знање, вештине и стручност како би у потпуности могли да разумеју и прате реализацију стратегије управљања ризицима и склоност кредитне институције ка ризику.

Кредитна институција која није значајна по величини, унутрашњој организацији и врсти, обиму и сложености послова које обавља, може одбор за ризике организовати заједно са одбором за ревизију (одбор за ризике и ревизију).

У случају из става 3. овог члана, чланови одбора за ризике из тог става морају имати одговарајуће знање, вештине и стручност који се захтевају за чланове оба одбора.

Кредитна институција дужна је да обезбеди да чланови одбора за ризике, односно одбора ризике и ревизију имају одговарајући приступ информацијама о ризичном профилу кредитне институције и, ако је то потребно и примерено, приступ функцији управљања ризицима и саветима стручних лица ван кредитне институције.

Одбор за ризике, односно одбор за ризике и ревизију одређује врсту, количину, облик и учесталост информација о ризику које ће примати од организационих јединица, односно лица или функција унутар кредитне институције.

Одбор за примања

Члан 179.

Одбор за примања дужан је да врши стручну и независну процену политике примања и спровођење те политике у кредитној институцији на начин којим се обезбеђује адекватно и опрезно управљање ризицима, капиталом и ликвидношћу кредитне институције.

Одбор за примања:

1) припрема одлуке надзорног одбора у вези са примањима запослених, укључујући одлуке које имају утицај на изложеност кредитне институције ризицима и управљање ризицима;

2) обавља друге послове одређене прописима.

Приликом обављања послова из свог делокруга, одбор за примања дужан је да узме у обзир дугорочне интересе акционара, инвеститора и осталих интересних група у кредитној институцији, као и јавни интерес.

Извршни одбор кредитне институције

Састав, услови за чланство, именовање и разрешење

Члан 180.

Извршни одбор кредитне институције обавља извршну функцију и одговоран је за свакодневно пословање кредитне институције.

Извршни одбор кредитне институције чине најмање два члана, укључујући и председника који се именују на мандат који не може бити дужи од четири године.

Члан надзорног одбора кредитне институције не може бити члан извршног одбора кредитне институције.

Председник извршног одбора кредитне институције представља и заступа кредитну институцију.

При закључивању правних послова и предузимању правних радњи из делокруга извршног одбора, председник извршног одбора кредитне институције дужан је да обезбеди потпис једног члана тог одбора.

Чланови извршног одбора кредитне институције су у радном односу у кредитној институцији на неодређено време с пуним радним временом.

Најмање један члан извршног одбора кредитне институције мора активно знати српски језик и имати пребивалиште на територији Републике Србије, а сви чланови извршног одбора морају имати боравиште на територији Републике Србије.

Члан извршног одбора кредитне институције, приликом избора и током вршења функције, мора да испуњава следеће услове:

1) има добру пословну репутацију;

2) у свом раду показује лични, морални и професионални интегритет и има способност самосталног формирања објективних и независних ставова при одлучивању и вршењу других дужности, као и способност да по потреби преиспита одлуке извршног одбора и надзире и прати поступак одлучивања вишег руководства;

3) поседује одговарајуће квалификације (знање и вештине) и искуство потребно за испуњавање својих обавеза из делокруга рада извршног одбора, и да заједно са осталим члановима извршног одбора испуњава услове из члана 171. став 4. овог закона.

4) поседује способност да обављању послова из свог делокруга посвети довољно времена, у складу с прописом Народне банке Србије.

На именовање и разрешење чланова извршног одбора кредитне институције сходно се примењују одредбе овог закона које се односе на именовање и разрешење чланова надзорног одбора кредитне институције.

Народна банка Србије дужна је да на континуираној основи, а најмање једном годишње, процењује да ли чланови извршног одбора кредитне институције испуњавају услове из става 8. овог члана, нарочито ако постоје оправдани разлози за сумњу, у складу са прописима којима је уређено спречавање прања новца, финансирања тероризма и финансирања ширења оружја за масовно уништење, да се у кредитној институцији спроводи или покушава спровести прање новца, финансирање тероризма или финансирање ширења оружја за масовно уништење или да се тај ризик може повећати.

Извршни одбор кредитне институције, уз претходну сагласност надзорног одбора, доноси политику за избор и процену испуњености услова примерености за сваког појединачног члана извршног одбора кредитне институције, као и за чланове извршног одбора колективно.

У поступку одлучивања по захтеву за издавање дозволе, Народна банка Србије може захтевати од лица предложеног за члана извршног одбора презентацију о вођењу послова кредитне институције која се односи на послове из његове надлежности, односно ако је у питању лице предложено за председника извршног одбора, презентацију о вођењу послова кредитне институције у целости.

Народна банка Србије прописује ближе услове и начин именовања и разрешења чланова извршног одбора кредитне институције.

Делокруг

Члан 181.

Извршни одбор кредитне институције организује и надзире свакодневно

пословање кредитне институције.

Извршни одбор кредитне институције одговоран је за примену и ефикасно функционисање система унутрашњих контрола кредитне институције.

Извршни одбор кредитне институције:

1) извршава одлуке скупштине кредитне институције и надзорног одбора кредитне институције;

2) предлаже надзорном одбору пословну политику и стратегију кредитне институције, као и стратегију и политику за управљање ризицима и стратегију и план управљања капиталом кредитне институције;

3) спроводи пословну политику и стратегију кредитне институције доношењем одговарајућих пословних одлука;

4) спроводи стратегију и политике за управљање ризицима и стратегију и план управљања капиталом кредитне институције усвајањем процедура за управљање ризицима, односно за идентификовање, мерење и процену ризика, и обезбеђивањем њихове примене и извештава надзорни одбор у вези с тим активностима;

5) анализира систем управљања ризицима и најмање тромесечно извештава надзорни одбор кредитне институције о нивоу изложености ризицима и управљању ризицима;

6) врши надзор над радом вишег руководства;

7) одговоран је за састављање и редовно ажурирање изјаве кредитне институције о улози, дужностима и одговорностима сваког појединачног члана извршног одбора, вишег руководства и носилаца кључних функција на нивоу кредитне институције, при чему та изјава садржи доследно и јасно наведене линије одговорности свих наведених лица, као и успостављене линије извештавања, као и информацију о свим лицима која су део система управљања кредитном институцијом, у смислу члана 163. овог закона;

8) разматра извештаје о активностима функције контроле усклађености пословања;

9) одлучује о пласманима и задуживању кредитне институције до износа који утврди надзорни одбор кредитне институције;

10) одлучује, уз претходно одобрење надзорног одбора кредитне институције, о свакој изложености кредитне институције према лицу повезаном с кредитном институцијом и о томе обавештава надзорни одбор кредитне институције;

11) обезбеђује сигурност и редовно праћење информационо-комуникационог система и трезорског пословања кредитне институције;

12) обавештава надзорни одбор кредитне институције о свим поступањима која нису у складу с прописима и другим актима кредитне институције;

13) најмање једном у току пословног тромесечја подноси надзорном одбору кредитне институције преглед пословних активности, биланс стања и биланс успеха кредитне институције;

14) без одлагања обавештава надзорни одбор кредитне институције и Народну банку Србије о сваком погоршању финансијског стања кредитне институције или постојању опасности од таквог погоршања, као и о другим чињеницама које могу знатно утицати на финансијско стање кредитне институције;

15) обезбеђује да сви запослени буду упознати с прописима и другим актима кредитне институције којима се уређују њихове радне обавезе;

16) доноси пословник о свом раду;

17) одлучује о свим питањима која нису у надлежности скупштине и надзорног одбора кредитне институције.

Кредитна институција дужна је да изјаву из става 1. тачка 7) овог члана достави Народној банци Србије приликом подношења захтева за давање дозволе за рад у складу са чланом 25. овог закона, као и без одлагања на захтев Народне банке Србије.

Извршни одбор кредитне институције дужан је да развије и прати спровођење посебних планова који садрже мерљиве циљеве и поступке за праћење и управљање краткорочним, средњорочним и дугорочним финансијским ризицима који произлазе из фактора који се односе на животну средину, друштво и управљање, нарочито у процесу усклађивања регулаторних циљева, односно прописа у вези са животном средином, друштвом и управљањем, а посебно циља постизања климатске неутралности, као и, када је то примењиво за кредитне институције са међународним активностима, регулаторне циљеве, односно прописе трећих држава.

Планове из става 5. предлаже извршни одбор, а усваја надзорни одбор.

Одбор за праћење пословања (одбор за ревизију)

Члан 182.

Одбор за праћење пословања кредитне институције чине најмање три члана, од којих су најмање два чланови надзорног одбора кредитне институције који имају одговарајуће искуство из области финансија.

Већина чланова одбора за праћење пословања кредитне институције морају бити лица независна од кредитне институције.

Најмање један члан одбора за праћење пословања кредитне институције мора имати знање из области рачуноводства и ревизије.

Чланови одбора за праћење пословања кредитне институције не могу бити лица повезана с кредитном институцијом, осим по основу чланства у надзорном одбору кредитне институције или у органу управљања, односно надзора лица у саставу исте групе кредитних институција.

Одбор за праћење пословања кредитне институције помаже надзорном одбору кредитне институције у надзору над радом извршног одбора кредитне институције и запослених у банци.

Одбор за праћење пословања кредитне институције дужан је да:

1) анализира годишње извештаје и друге финансијске извештаје кредитне институције који се надзорном одбору кредитне институције подносе на разматрање и усвајање;

2) анализира и усваја предлоге стратегија и политика кредитне институције у вези са управљањем ризицима и системом унутрашњих контрола које се надзорном одбору кредитне институције подносе на разматрање и усвајање;

3) анализира и надзире примену и адекватно спровођење усвојених стратегија и политика за управљање ризицима и спровођење система унутрашњих контрола;

4) најмање једном месечно извештава надзорни одбор о својим активностима и утврђеним неправилностима, као и да предлаже начин на који ће се отклонити те неправилности, односно унапредити политике и процедуре за управљање ризицима и спровођење система унутрашњих контрола;

5) на предлог надзорног или извршног одбора кредитне институције или спољног ревизора кредитне институције разматра улагања и активности кредитне институције;

6) надзорном одбору и скупштини кредитне институције предлаже спољног ревизора кредитне институције;

7) разматра, са спољним ревизором кредитне институције, годишње ревизије финансијских извештаја кредитне институције;

8) предлаже надзорном одбору кредитне институције да се одређена питања у вези са спољном и унутрашњом ревизијом уврсте у дневни ред седнице скупштине.

Кад оцени да кредитна институција послује супротно закону, другом пропису, статуту или другом акту кредитне институције или се то може закључити на основу извештаја о ревизији, односно кад утврди друге неправилности у пословању кредитне институције одбор за праћење пословања кредитне институције обавезно предлаже надзорном одбору кредитне институције да отклони уочене неправилности, као и да закаже ванредно заседање скупштине кредитне институције у случају да установљене неправилности могу имати теже последице на пословање кредитне институције.

Чланови одбора за праћење пословања кредитне институције састају се најмање једном месечно, а најмање једном у три месеца састају се у просторијама седишта кредитне институције или других организационих делова кредитне институције на територији Републике Србије.

Председника одбора за праћење пословања именује надзорни одбор и то лице мора бити независно од кредитне институције, осим по основу чланства у надзорном одбору кредитне институције или у органу управљања, односно надзора лица у саставу исте групе кредитних институција.

Ако је, у складу с чланом 178. став 3. овог закона, кредитна институција организовала заједно одбор за ризике и одбор за праћење пословања, тај одбор обавља и послове из надлежности одбора за праћење пословања.

Народна банка Србије може прописати и друге послове које су дужни да обављају одбори из овог члана, а може ближе уредити и остала питања у вези с радом и организацијом тих одбора.

Други одбори кредитне институције

Члан 183.

Кредитна институција дужна је да образује кредитни одбор и одбор за управљање активом и пасивом.

Кредитна институција може основати и друге одборе.

Кредитни одбор и одбор за управљање активом и пасивом

Члан 184.

Кредитни одбор одлучује о кредитним захтевима у оквирима утврђеним актима кредитне институције и обавља друге послове утврђене актима кредитне институције.

Одбор за управљање активом и пасивом, прати изложеност кредитне институције ризицима који произлазе из структуре њених билансних обавеза и потраживања и ванбилансних ставки, предлаже мере за управљање каматним ризиком

у књизи позиција којом се не тргује, ризиком ликвидности, девизним ризиком и осталим тржишним ризицима, а обавља и друге послове утврђене актима кредитне институције.

Народна банка Србије може прописати и друге послове које су дужни да обављају одбори из овог члана, а може ближе уредити и остала питања у вези с радом и организацијом тих одбора.

Одредба која се односи на носиоце кључних функција која се примењује до дана приступања Европској унији

Кључне функције и носиоци кључних функција

Члан 185.

Кредитна институција дужна је да идентификује све кључне функције, које увек укључују функције система унутрашњих контрола из члана 189. овог закона.

Носиоци кључних функција из става 1. овог члана јесу руководиоци функција система унутрашњих контрола из тог става, као и руководиоци осталих кључних функција које је кредитна институција идентификовала у складу с тим ставом – у случају да та лица нису чланови органа управљања кредитне институције.

Кредитна институција дужна је да обезбеди да носиоци кључних функција имају добру пословну репутацију, одговарајуће квалификације и искуство, у складу с прописима Народне банке Србије.

Кредитна институција обавештава Народну банку Србије о именовању, разрешењу или оставци носиоца кључне функције у року од три радна дана од дана именовања, разрешења или оставке тог лица, наводећи разлоге за то.

Кредитна институција подноси Народној банци Србије захтев за давање претходне сагласности на именовање руководилаца функција система унутрашњих контрола из става 2. овог члана.

Народна банка Србије ближе прописује услове и начин именовања носилаца кључних функција из овог члана, као и услове за давање сагласности из става 5. овог члана.

Народна банка Србије може решењем наложити разрешење носиоца кључне функције из става 2. овог члана, ако утврди да то лице више не испуњава услове које је Народна банка Србије прописала у складу са ст. 3. и 6. овог члана.

Одредбе која се односе на носиоце кључних функција које се примењују од дана приступања Европској унији

Кључне функције и носиоци кључних функција

Члан 186.

Кредитна институција дужна је да идентификује све кључне функције, које увек укључују функције система унутрашњих контрола из члана 189. овог закона.

Носиоци кључних функција из става 1. овог члана јесу руководиоци функција система унутрашњих контрола из тог става, главни финансијски директор, као и руководиоци осталих кључних функција које је кредитна институција идентификовала у складу с тим ставом – у случају да та лица нису чланови органа управљања кредитне институције.

Носиоци кључних функција у кредитној институцији морају у сваком тренутку испуњавати следеће услове подобности:

1) имати добру пословну репутацију и лични, морални и пословни интегритет;

2) имати одговарајућа стручна знања, способност и искуство потребне за квалитетно обављање својих дужности.

Надзорни одбор кредитне институције дужан је да усвоји и спроводи адекватне политике за избор и процену подобности носилаца кључних функција у кредитној институцији и обезбеди да су информације о подобности тих лица ажурне.

Кредитна институција дужна је да обезбеди да носиоци кључних функција, приликом избора и за време вршења функције, испуњавају услове подобности из става 3. овог члана и да спроводи редовну процену подобности тих лица, у складу са овим законом и прописом Народне банке Србије из става 8. овог члана.

Кредитна институција дужна је да предузме све неопходне мере ради обезбеђивања уредног извршавања дужности носилаца кључних функција, укључујући и њихову замену када престану да испуњавају прописане услове подобности.

Ако кредитна институција на основу процене из става 5. овог члана утврди да носилац кључне функције не испуњава услове подобности, дужна је да:

1) обезбеди да то лице не почне да обавља функцију, ако је процена извршена пре него што почне да обавља ту функцију;

2) благовремено разреши то лице функције или

3) благовремено предузме додатне мере којима се обезбеђује испуњеност услова подобности носилаца кључних функција.

Народна банка Србије прописује ближе садржај политике из става 4. овог члана, услове које кредитна институција разматра приликом процене подобности носилаца кључних функција у кредитној институцији и динамику процене подобности.

Кредитна институција обавештава Народну банку Србије о именовању, разрешењу или оставци носиоца кључне функције без одлагања, а најкасније у року од три радна дана од дана именовања, разрешења или оставке тог лица, наводећи разлоге за то.

Процена подобности носилаца кључних функција

Члан 187.

Народна банка Србије цени да ли руководиоци функција система унутрашњих контрола и главни финансијски директор, приликом избора на функцију и за време обављања функције, испуњавају услове подобности из овог закона и то на основу процене коју је доставила кредитна институција, ако су та лица предложена за именовање у неком од следећих субјеката:

1) матичној кредитној институцији из ЕУ са седиштем у Републици Србији која је велика кредитна институција;

2) матичној кредитној институцији из државе чланице која је велика кредитна институција;

3) самосталној кредитној институцији у ЕУ са седиштем у Републици Србији која је велика кредитна институција;

4) великом зависном друштву и

5) матичном финансијском холдингу у Републици Србији, матичном мешовитом финансијском холдингу у Републици Србији, матичном финансијском холдингу из ЕУ са седиштем у Републици Србији, матичном мешовитом финансијском холдингу из ЕУ са седиштем у Републици Србији који унутар своје групе имају велику кредитну институцију, осим финансијског холдинга и мешовитог финансијског холдинга којима је одобрено изузеће у складу са 86. став 6. овог закона.

Ако Народна банка Србије на основу процене из става 1. овог члана утврди да руководиоци функција система унутрашњих контрола, односно главни финансијски директор не испуњавају услове подобности у складу са овим законом и прописима Народне банке Србије, овлашћена је да:

1) решењем наложи разрешење тог лица;

2) предузме додатне мере како би се обезбедила испуњеност услова примерености за та лица.

Субјект из става 1. овог члана, дужан је да без одлагања изврши поновну процену испуњености услова за подобности за руководиоце функција система унутрашњих контрола и главног финансијског директора ако дође до промене околности које могу утицати на подобност тих лица, као и да о томе да обавести Народну банку Србије.

Када утврди да су околности у погледу подобности руководилаца функција система унутрашњих контрола и главног финансијског директора субјеката из става 1. овог члана промењене, као и да би те промене могле утицати на подобност тих лица, Народна банка Србије извршиће поновну процену подобности.

Народна банка Србије је овлашћена да податке о осуђиваности, односно неосуђиваности за кривична и друга кажњива дела лица за које је субјект из става 1. овог члана доставио процену подобности прибави из казнене или друге одговарајуће евиденције која се води у складу са законом у Републици Србији, као и да прибави податке о кривичним и другим кажњивим делима у држави чланици из евиденције Европског система казнене евиденције.

За потребе вршења процене из ст.1. и 4. овог члана, Народна банка Србије може у складу са законом којим се уређује спречавање прања новца и финансирања тероризма да затражи од Управе за спречавање прања новца, односно другог органа надлежног за спречавање прања новца и финансирања тероризма да, у оквиру својих провера и на основу процене ризика, прегледа релевантне информације о лицима одговорним за рад функција интерних контрола и главног финансијског директора кредитне институције и да затражи приступ централној бази тог органа, ако је примењиво.

Народна банка Србије ближе прописује услове и начин спровођења процене из овог члана.

Одељак 2.

Систем унутрашњих контрола

Успостављање система унутрашњих контрола
Члан 188.

Систем унутрашњих контрола представља скуп процеса и процедура успостављених ради адекватне контроле ризика, праћења ефективности и ефикасности пословања кредитне институције, поузданости њених финансијских и осталих података и информација, као и усклађености с прописима, унутрашњим актима и стандардима пословања, а чији је циљ обезбеђење сигурности и стабилности пословања кредитне институције.

Кредитна институција је дужна да успостави и примени свеобухватан систем унутрашњих контрола, а који укључује најмање следеће:

1) одговарајућу организациону структуру;

2) организациону културу;

3) успостављање функција система унутрашњих контрола:

4) адекватне контролне активности и поделу дужности;

5) адекватне унутрашње контроле које су интегрисане у пословне процесе и активности кредитне институције; и

6) адекватне административне и рачуноводствене процедуре.

Народна банка Србије може прописати ближе услове и начин уређивања и спровођења система унутрашњих контрола.

Функције система унутрашњих контрола

Члан 189.

Кредитна институција је дужна да успостави и примени ефективан и ефикасан систем унутрашњих контрола на начин који обезбеђује континуирано праћење ризика којима је кредитна институција изложена или може бити изложена у свом пословању, а који се нарочито састоји од:

1) функције управљања ризицима;

2) функције контроле усклађености пословања, и

3) функције унутрашње ревизије.

Функције система унутрашњих контрола из става 1. овог члана кредитна институција успоставља тако да величина и организациона и квалификациона структура тих функција одговарају величини институције, односно обиму и врсти послова које кредитна институција обавља, а да број и структура запослених омогућавају ефективно и ефикасно вршење тих функција.

Кредитна институција је дужна да обезбеди независно вршење функција система унутрашњих контрола из става 1. овог члана, избегавање свих активности или околности које могу негативно утицати на њихов објективан и непристрасан рад, односно да обезбеди да те функције буду организационо и функционално независне од оперативних функција, као и да располажу одговарајућим овлашћењима и адекватним ресурсима.

Руководиоце функција система унутрашњих контрола именује и разрешава надзорни одбор кредитне институције.

Кредитна институција је дужна да обезбеди да функције система унутрашњих контрола поуздано и свеобухватно утврђују и мере материјално значајне ризике којима је кредитна институција изложена или би могла бити изложена у свом пословању, као и да извештава о тим ризицима.

Кредитна институција је дужна да обезбеди да свака функција система унутрашњих контрола има потпуни преглед распона ризика којима је кредитна институција изложена.

Кредитна институција је дужна да обезбеди да функције система унутрашњих контрола буду независне од чланова извршног одбора и вишег руководства, као и да буду у могућности да укажу на неправилности и благовремено упозоре надзорни одбор кредитне институције када је то потребно, односно када развој појединих ризика утиче или може утицати на кредитну институцију, не доводећи у питање одговорност надзорног одбора.

Кредитна институција не може у целости поверити функције система унутрашњих контрола трећим лицима.

Кредитна институција је дужна да обезбеди да појединачна функција система унутрашње контроле није организована у оквиру друге функције тог система.

Функција контроле усклађености пословања кредитне институције

Члан 190.

У кредитној институцији постоји организациона јединица у чијем је делокругу контрола усклађености пословања кредитне институције.

Основни задаци организационе јединице из става 1. овог члана јесу идентификација, праћење и управљање ризиком усклађености пословања кредитне институције.

Ризик усклађености пословања кредитне институције је ризик од изрицања санкција регулаторног тела, финансијских губитака или нарушавања репутације институције услед обављања послова на начин који није у складу са законом и другим прописом, унутрашњим актима кредитне институције, стандардима пословања, процедурама о спречавању прања новца, финансирања тероризма и финансирања ширења оружја за масовно уништење, као и са другим актима којима се уређује пословање кредитне институције.

Руководилац организационе јединице из става 1. овог члана и запослени у тој организационој јединици независни су у свом раду и обављају искључиво послове из става 2. овог члана.

Запослени у кредитној институцији дужни су да запосленима у организационој јединици из става 1. овог члана омогуће увид у документацију коју поседују и да им пруже потребне информације.

Народна банка Србије ближе прописује начин и услове идентификације и праћења ризика из става 3. овог члана и управљања тим ризиком.

Члан 191.

Организациона јединица у чијем је делокругу контрола усклађености пословања кредитне институције дужна је да идентификује, процењује и ублажава ризике усклађености пословања и предлаже годишњи план управљања тим ризицима, који садржи и план обуке запослених.

Организациона јединица из става 1. овог члана дужна је да обезбеди да се ризик усклађености пословања узима у обзир у стратегији управљања ризицима кредитне институције и приликом доношења материјално значајних одлука у управљању ризицима.

Организациона јединица из става 1. овог члана тромесечно сачињава извештај о својим активностима, који садржи нарочито извештај о спровођењу плана управљања ризицима усклађености пословања из става 1. овог члана.

Извештај из става 3. овог члана организациона јединица у чијем је делокругу усклађеност пословања доставља извршном одбору, одбору за праћење пословања кредитне институције (одбору за ревизију) и надзорном одбору на разматрање.

Организациона јединица из става 1. овог члана саставља и годишњи извештај о ризицима усклађености пословања, који доставља извршном одбору, одбору за праћење пословања и надзорном одбору кредитне институције.

Организациона јединица из става 1. овог члана дужна је да састави програм праћења усклађености пословања кредитне институције, који посебно садржи методологију рада те организационе јединице, начин и рокове израде извештаја и начин провере те усклађености.

Руководилац организационе јединице из става 1. овог члана дужан је да о утврђеним пропустима који се односе на усклађеност пословања одмах обавести извршни одбор и одбор за праћење пословања кредитне институције.

Руководилац организационе јединице из става 1. овог члана има право да се непосредно обрати надзорном одбору кредитне институције, кад год је то потребно.

Руководилац организационе јединице из става 1. овог члана одговоран је за ефикасно, континуирано, редовно и квалитетно вршење функције контроле усклађености пословања и ефикасно спровођење плана управљања ризицима усклађености пословања из става 1. овог члана, благовремено сачињавање и достављање извештаја из ст. 3. и 5. овог члана, као и спровођење програма праћења усклађености пословања из става 6. овог члана.

Функција унутрашње ревизије

Члан 192.

У кредитној институцији постоји организациона јединица у чијем је делокругу унутрашња ревизија.

Организациона јединица из става 1. овог члана је посебан организациони део који је функционално и организационо независан од активности које су предмет унутрашње ревизије и од других организационих делова кредитне институције.

Основни задаци организационе јединице из става 1. овог члана су да надзорном одбору кредитне институције пружа независно и објективно мишљење о питањима која су предмет ревизије, да обавља саветодавну активност усмерену на унапређење постојећег система унутрашњих контрола и пословања кредитне институције и да надзорном одбору кредитне институције пружа помоћ у остваривању његових циљева, и то примењујући систематичан, дисциплинован и документован приступ вредновању и унапређењу постојећег начина управљања ризицима, контроле и руковођења процесима.

Кредитна институција је дужна да функцију унутрашње ревизије врши у складу с прописима који уређују основне принципе организације и рада унутрашње ревизије кредитне институције.

Кредитна институција има најмање једног запосленог у организационој јединици из става 1. овог члана, који има звање утврђено законом којим се уређује ревизија и другим прописима из те области.

Руководилац организационе јединице из става 1. овог члана израђује програм унутрашње ревизије и утврђује методологију њеног рада, а посебно упутство за рад унутрашње ревизије, начин и рокове израде и достављања надлежним органима кредитне институције извештаја о унутрашњој ревизији, начин праћења препоручених активности за отклањање неправилности и недостатака утврђених у пословању кредитне институције, као и начин и одговорност за израду, коришћење и чување документације о обављеним активностима унутрашње ревизије према годишњем плану. Овај руководилац извештава надзорни одбор о резултатима извршене ревизије.

Руководилац организационе јединице из става 1. овог члана има право да се непосредно обрати надзорном одбору кредитне институције кад год је то потребно.

Руководилац организационе јединице из става 1. овог члана овлашћен је да предложи сазивање седнице одбора за праћење пословања кредитне институције, о чему обавештава надзорни одбор, а ако седница тог одбора не буде одржана, обавештава о томе скупштину кредитне институције на првој наредној седници.

Запослени у организационој јединици из става 1. овог члана не могу обављати руководеће ни друге послове из делатности кредитне институције, осим послова који се односе на вршење унутрашње ревизије, нити могу учествовати у припреми и изради аката и друге документације који могу бити предмет унутрашње ревизије.

Руководилац организационе јединице из става 1. овог члана одговоран је за ефикасно, континуирано, редовно и квалитетно вршење функције унутрашње ревизије и ефикасно спровођење програма и оперативних годишњих планова те ревизије.

Унутрашња ревизија дужна је да:

1) оцењује адекватност и поузданост система унутрашњих контрола кредитне институције и функције контроле усклађености пословања кредитне институције;

2) обезбеди да се ризици на одговарајући начин идентификују и контролишу;

3) врши независну оцену ефикасности спровођења стратегије за управљање ризицима кредитне институције из члана 103. став 5. овог закона;

4) утврђује слабости у пословању кредитне институције и њених запослених, као и случајеве неизвршења обавеза и прекорачења овлашћења и припрема предлоге за отклањање тих слабости, као и препоруке за њихово спречавање;

5) одржава састанке са надзорним одбором кредитне институције, као и одбором за праћење пословања кредитне институције;

6) редовно припрема извештаје о активностима унутрашње ревизије и доставља их надзорном одбору кредитне институције, као и одбору за праћење пословања кредитне институције.

Народна банка Србије може прописати ближе услове и начин вршења функција унутрашње ревизије.

Овлашћења унутрашње ревизије

Члан 193.

Запослени у организационој јединици у чијем је делокругу унутрашња ревизија имају право увида у све документе кредитне институције и њених зависних друштава, као и чланова исте групе кредитних институција, без ограничења врше надзор над пословањем кредитне институције и учествују на седницама надзорног одбора кредитне институције и његових одбора.

На захтев запослених у организационој јединици из става 1. овог члана, запослени у кредитној институцији дужни су да доставе писмено објашњење у вези са недостацима и грешкама у свом раду, као и да их отклоне.

Организациона јединица из става 1. овог члана извештаје о свом раду подноси одбору за праћење пословања кредитне институције и надзорном одбору кредитне институције.

Функција управљања ризицима

Члан 194.

У кредитној институцији постоји независна организациона јединица у чијем је делокругу управљање ризицима.

Основни задаци организационе јединице из става 1. овог члана јесу идентификација, мерење, процена, ублажавање ризика, као и извештавање о ризицима којима је кредитна институција изложена у свом пословању.

Кредитна институција је дужна да обезбеди функционалну и организациону одвојеност активности управљања ризицима и редовних пословних активности кредитне институције.

Организациона јединица у чијем је делокругу управљање ризицима усклађује се с величином и организационом структуром кредитне институција, обимом њене активности и врстама послова које кредитна институција обавља.

Кредитна институција је дужна да обезбеди да организациона јединица у чијем је делокругу управљање ризицима активно учествује у изради стратегије за

управљање ризицима из члана 103. став 5. овог закона и у доношењу свих материјално значајних одлука које се односе на управљање ризицима, те да има контролу над ефикасном имплементацијом стратегије за управљање ризицима.

Руководилац организационе јединице из става 1. овог члана има право да се непосредно обрати надзорном одбору кредитне институције кад год је то потребно.

Годишњи извештај о адекватности управљања ризицима и унутрашњој контроли

Члан 195.

Кредитна институција је дужна да Народној банци Србије достави годишњи извештај о адекватности управљања ризицима и унутрашњој контроли кредитне институције.

Извештај из става 1. овог члана кредитна институција доставља с годишњим финансијским извештајем.

Извештај из става 1. овог члана одобрава надзорни одбор кредитне институције.

Садржину извештаја из става 1. овог члана и рокове његовог достављања ближе прописује Народна банка Србије, с тим да извештај мора садржати следеће изјаве:

1) да ли су надзорни и извршни одбор кредитне институције идентификовали значајне ризике;

2) да ли су политике унутрашње контроле и управљања ризицима у кредитној институцији адекватне и да ли се ефикасно примењују;

3) да ли су Народној банци Србије достављени тачни прикази политика управљања ризицима и система унутрашњих контрола;

4) да је утврђен план активности за отклањање недостатака и да се примењује или да ће бити утврђен и достављен на усвајање надзорном одбору кредитне институције.

Саставни део извештаја из става 1. овог члана чине и посебни годишњи извештаји за све три функције система унутрашњих контрола из члана 189. овог закона, које сачињавају организационе јединице у чијем су делокругу управљање ризицима, контрола усклађености пословања и унутрашња ревизија кредитне институције.

Глава VII

ОРГАНИ УПРАВЉАЊА И НОСИОЦИ КЉУЧНИХ ФУНКЦИЈА ФИНАНСИЈСКОГ ХОЛДИНГА И МЕШОВИТОГ ФИНАНСИЈСКОГ ХОЛДИНГА У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ

Услови подобности за чланове органа управљања и носиоце кључних функција финансијског холдинга и мешовитог финансијског холдинга у Републици Србији

Члан 196.

Финансијски холдинг или мешовити финансијски холдинг са седиштем у Републици Србији коме је одобрено изузеће из члана 86. став 6. овог закона, дужан је да обезбеди да чланови његових органа управљања поседује добру пословну репутацију, односно одговарајуће знање, вештине и искуство у складу са чланом 175. став 5. тач. 1) и 3) овог закона, односно чланом 180. став 8. тач. 1) и 3) овог закона при чему се узима у обзир и специфична улога финансијског холдинга или мешовитог финансијског холдинга.

Финансијски холдинг или мешовити финансијски холдинг са седиштем у Републици Србији који подноси захтев за давање сагласности у складу са чланом 86.

ст. 1 и 2. овог закона дужан је да приликом подношења тог захтева, као и приликом сваког поновног именовања члана органа управљања, поднесе захтев за давање претходне сагласности Народне банке Србије на именовање чланова органа управљања и на та се лица сходно примењују одредбе овог закона које се односе на чланове органа управљања и подзаконски акти донети у складу са овим законом.

Финансијски холдинг или мешовити финансијски холдинг који је добио сагласност Народне банке Србије у складу са чланом 87. овог закона, дужан је да идентификује кључне функције и да именује носиоце кључних функција.

Финансијски холдинг и мешовити финансијски холдинг из ст. 1 и 2. дужни су да обавесте Народну банку Србије о свакој промени органа управљања, и то у року од пет радних дана од дана настанка промене.

Глава VIII

КОНТРОЛНА ФУНКЦИЈА НАРОДНЕ БАНКЕ СРБИЈЕ

Одељак 1.

Основне одредбе

Контрола кредитних институција

Члан 197.

Народна банка Србије врши континуирану контролу бонитета и законитости пословања кредитних институција, укључујући и контролу законитости пословања кредитних институција у примени прописа којима се уређују финансијске и платне услуге (област заштите корисника) и контролу пословања кредитне институције у области спречавања прања новца, финансирања тероризма и финансирања ширења оружја за масовно уништење, у складу са овим законом и другим законом по којем је Народна банка Србије надлежна за вршење надзора над пословањем кредитних институција.

Народна банка Србије врши контролу бонитета и законитости пословања кредитних институција у складу са својим годишњим планом контроле, односно по потреби, на основу дискреционе процене, на основу приступа заснованог на процени ризика.

Народна банка Србије врши контролу кредитних институција:

1) посредно – увидом у извештаје, информације и другу писмену и електронску документацију коју кредитна институција доставља Народној банци Србије у складу са овим законом и другим прописима за чију примену је Народна банка Србије надлежна, као и других података о пословању кредитне институције којима Народна банка Србије располаже и континуираним спровођењем процеса супервизорске процене кредитних институција и

2) непосредно – увидом у пословне књиге и другу писмену и електронску документацију кредитне институције, односно њених клијената и информациони-комуникациони систем кредитне институције.

Народна банка Србије може извршити контролу кредитних институција из става 3. овог члана на основу обавештења Агенције за осигурање депозита о поступању кредитних институција супротно закону којим се уређује осигурање депозита и прописа који су донети на основу тог закона и изречи кредитним институцијама и/или члановима њихових органа управљања неку од мера прописаних овим законом.

Народна банка Србије може, ради прикупљања, обраде и анализе потребних података, вршити дијагностичко испитивање пословања кредитних институција непосредним увидом у њене пословне књиге и другу документацију.

На дијагностичко испитивање из става 5. овог члана сходно се примењују ст. 3. и 8. овог члана, члан 199. став 2, као и чл. 205. и 206. овог закона.

На контролу других субјеката контроле из члана 198. овог закона сходно се примењују ст. 2, 3. и 5. овог члана.

Лица код којих се врши контрола из овог члана дужна су да овлашћеним лицима Народне банке Србије омогуће несметано вршење контроле и да сарађују с њима.

Народна банка Србије може прописом утврдити обавезу кредитних институција да плаћају накнаду за вршење контроле из овог члана, као и начин обрачуна, рокове плаћања и друга питања у вези са овом накнадом.

Народна банка Србије може прописати ближе услове и начин вршења контроле из овог члана.

Субјекти контроле

Члан 198.

Народна банка Србије врши контролу над следећим субјектима:

1) кредитним институцијама са седиштем у Републици Србији и њиховим огранцима ван Републике Србије;

2) кредитним институцијама из других држава чланица у делу пословања које се обавља непосредним пружањем услуга у Републици Србији;

3) огранцима кредитних институција са седиштем у другој држави чланици који послују у Републици Србији;

4) огранцима кредитних институција са седиштем у трећој држави који послују у Републици Србији;

5) финансијским холдингом у мери у којој је могуће применити одредбе овог закона и

6) мешовитим финансијским холдингом у мери у којој је могуће применити одредбе овог закона.

Народна банка Србије може да врши контролу над било којим чланом групе кредитних институција на начин утврђен у члану 197. став 1. овог закона.

Прибављање информација

Члан 199.

Народна банка Србије може захтевати достављање свих потребних информација ради вршења контроле из члана 197. овог закона, укључујући периодично достављање информација за потребе контроле, као и за статистичке потребе, од следећих субјеката:

1) кредитне институције са седиштем у Републици Србији;

2) финансијског холдинга са седиштем у Републици Србији;

3) мешовитог финансијског холдинга са седиштем у Републици Србији;

4) мешовитог холдинга са седиштем у Републици Србији;

5) пружаоца услуге којем је лице из тач. 1) до 4) овог става поверило обављање послова или активности, укључујући пружаоце услуга у вези са информационо-комуникационим системима, који те услуге пружају у складу са прописом којим се уређује дигитална оперативна отпорност за кредитне институције и

6) остала лица са којима су лица из тач. 1) до 4) овог става повезана имовинским, управљачким и пословним односима.

При вршењу контроле из члана 197. овог закона, Народна банка Србије има право увида у податке о укупном износу, врсти и ажурности у испуњавању обавеза физичких и правних лица клијената кредитних институција, односно других субјеката контроле, које прикупља посебно лице (кредитни биро), као и право увида у пословне књиге и другу документацију правних лица која су са субјектом контроле код којег се врши контрола повезана имовинским, управљачким и пословним односима или правних лица са којима је субјект контроле закључио уговор о поверавању активности, а може од тих лица захтевати да јој доставе и друге податке.

Одељак 2.

Процес супервизорске процене и контроле пословања кредитних институција

Супервизорска процена

Члан 200.

Народна банка Србије спроводи свеобухватан процес супервизорске процене пословања кредитне институције.

При спровођењу свеобухватног процеса супервизорске процене пословања кредитне институције, Народна банка Србије полазећи од техничких критеријума из члана 201. овог закона, врши процену пословања кредитне институције и оцену законитости пословања, укључујући организацију, стратегије, политике, процесе и поступке (механизме) које кредитна институција спроводи у циљу усклађивања свог пословања са овим законом и процењује:

1) ризике којима је та кредитна институција изложена или би могла бити изложена;

2) ризике утврђене кроз резултате тестирања отпорности кредитне институције на стрес узимајући у обзир природу, обим и сложеност активности те кредитне институције и

3) ризике утврђене кроз резултате тестирања дигиталне оперативне отпорности кредитне институције.

На основу супервизорске процене из става 1. овог члана, Народна банка Србије утврђује да ли успостављени системи управљања, стратегије, процеси и поступци (механизми) кредитне институције, као и капитал и ликвидност обезбеђују адекватно управљање ризицима и покриће свих ризика којима је изложена или може бити изложена кредитна институција.

О извршеној супервизорској процени из става 1. овог члана Народна банка Србије сачињава извештај и доставља га кредитној институцији, која на њега може дати изјашњење у року одређеном у том извештају.

Народна банка Србије неће разматрати наводе из изјашњења кредитне институције из става 4. овог члана који се односе на промену чињеничног стања насталу након периода на који се супервизорска процена односи (пресечни датум), али их може узети у обзир при доношењу решења из става 6. овог члана.

На основу спроведене супервизорске процене из става 1. овог члана и изјашњења кредитне институције из става 4. овог члана, Народна банка Србије може донети решење којим се кредитној институцији одређују увећани показатељи у складу с чл. 96, 239, 247. и 248. овог закона и посебни захтеви у вези с ликвидношћу кредитне институције у складу са чланом 239. и 246. овог закона.

Народна банка Србије одређује учесталост и обим активности при спровођењу супервизорске процене из става 1. овог члана, узимајући у обзир величину, системски значај, природу, обим и сложеност пословања кредитне институције, као и принцип пропорционалности.

При спровођењу супервизорске процене Народна банка Србије примењује принцип пропорционалности у складу са критеријумима из члана 201. овог закона, а који се објављују у складу са чланом 310. овог закона.

Народна банка Србије при спровођењу супервизорске процене, у циљу примене принципа пропорционалност, може додатно проверити да ли су испуњени сви следећи услови:

1) кредитна институција није ГСЗ кредитна институција, ГСЗ кредитна институција изван ЕУ или ГСЗ субјект;

2) кредитна институција није ОСЗ кредитна институција;

3) кредитна институција је део групе у којој су матична кредитна институција и већина зависних кредитних институција међусобно повезане и

4) зависне кредитне институције из тачке 3) овог става, све или већина, се у складу са прописима државе чланице сматрају узајамним друштвима, задругама или штедним институцијама, а ти прописи утврђују горњу границу или ограничење максималног нивоа расподеле, и на појединачној или потконсолидованој основи њихова укупна актива не прелази 30 милијарди евра.

Народна банка Србије ажурира најмање једном годишње супервизорску процену пословања кредитне институције из става 1. овог члана за сваку кредитну институцију обухваћену планом контрола из члана 204. овог закона.

Народна банка Србије, по потреби, а најмање једном годишње, спроводи одговарајућа тестирања отпорности кредитних институција на стрес.

Кредитне институције и трећа лица која пружају саветодавне услуге кредитним институцијама за време трајања спровођења тестирања из става 11. овог члана дужна су да се уздрже од активности које могу нарушити та тестирања, укључујући међусобно упоређивање резултата (енг. benchmarking), размену информација, закључивање споразума о заједничком поступању или оптимизацију резултата њихових тестирања.

Народна банка Србије је овлашћена за прикупљање информација и спровођење супервизорских активности у циљу идентификовања активности из става 12. овог члана.

Народна банка Србије може прилагодити начин спровођења супервизорске процене кредитних институција за кредитне институције сличних ризичних профила (нпр. сличних пословних модела или сличног географског положаја изложености и др.).

Прилагођена супервизорска процена из става 14. овог члана може укључивати референтне вредности и квантитативне показатеље који су засновани на ризицима, при чему та прилагођавања треба да омогуће сагледавање специфичних ризика којима свака појединачна кредитна институција може бити изложена и које неће утицати на природу мера специфичних за појединачну кредитну институцију изречених у складу са овим законом.

Када Народна банка Србије примењује прилагођену супервизорску процену из става 15. овог члана, о томе обавештава Европски орган за банкарство. Ако резултати преиспитивања покажу да кредитна институција може представљати системски ризик, Народна банка Србије без одлагања обавештава Европски орган за банкарство о тим резултатима.

Ако супервизорском проценом кредитне институције, а посебно проценом корпоративног управљања, пословног модела или активности кредитне институције, Народна банка Србије утврди околности које указују на постојање оправданих разлога за сумњу да се обавља или да је обављено прање новца, финансирање тероризма или финансирање ширења оружја за масовно уништење или да је било таквих покушаја у кредитној институцији, односно ако постоји повећани ризик од прања новца,

финансирања тероризма или финансирања ширења оружја за масовно уништење, Народна банка Србије одмах о томе обавештава Европски орган за банкарство и надлежне органе. У случају повећаног ризика од прања новца, финансирања тероризма или финансирања ширења оружја за масовно уништење, Народна банка Србије или надлежни органи одмах обавештавају Европски орган за банкарство о њиховој заједничкој процени, а Народна банка Србије, по потреби, предузима мере у складу са овим законом.

Изузетно од става 4. овог члана Народна банка Србије не спроводи супервизорску процену пословања кредитне институције ако је над кредитном институцијом покренут поступак реструктурирања, односно током трајања поступка реструктурирања до окончања тог поступка.

Народна банка Србије може ближе прописати начин спровођења процеса супервизорске процене из става 1. овог члана.

Технички критеријуми супервизорске процене

Члан 201.

Супервизорска процена кредитних институција коју спроводи Народна банка Србије, поред процене управљања кредитним, тржишним и оперативним ризиком, као и изложености кредитне институције тим ризицима, обухвата најмање следеће:

1) резултате тестирања отпорности на стрес које спроводи кредитна институција која примењује приступ заснован на интерном рејтингу (у даљем тексту: IRB приступ);

2) изложеност ризику концентрације и управљање тим ризиком од стране кредитне институције, укључујући усклађеност кредитне институције са прописаним захтевима;

3) поузданост, адекватност и начин примене политика и процедура које кредитна институција спроводи за управљање резидуалним ризиком повезаним са коришћењем признатих техника ублажавања кредитног ризика;

4) обим у којем је капитал кредитне институције адекватан са аспекта имовине коју је кредитна институција секјуритизовала, узимајући у обзир економски садржај трансакције као и степен оствареног трансфера ризика;

5) изложеност, мерење и управљање ризиком ликвидности од стране кредитне институције, укључујући израду различитих сценарио анализа, управљање инструментима за ублажавање ризика (нарочито нивоом, структуром и квалитетом заштитних слојева ликвидности), као и ефикасне планове пословања у случају наступања непредвиђених догађаја;

6) утицај ефеката диверсификације и начин на који су ти ефекти укључени у систем мерења ризика;

7) резултате тестирања отпорности на стрес које спроводи кредитна институција која користи интерни модел за израчунавање захтева за капиталом за тржишни ризик;

8) географски положај изложености кредитне институције;

9) пословни модел кредитне институције;

10) обим у којем је кредитна институција успоставила одговарајуће политике и оперативне активности у вези са мерљивим циљевима и роковима који су утврђени у плановима које је дужна да припреми у циљу управљања ризицима повезаним са животном средином, друштвом и управљањем у складу са чланом 181. став 5. овог закона.

При процени ризика ликвидности из става 1. тачка 5. овог члана, Народна банка Србије редовно спроводи свеобухватну процену укупног управљања ризиком ликвидности од стране кредитне институције и подстиче развој поузданих интерних методологија узимајући у обзир значај и улогу те кредитне институције на финансијском тржишту.

При процени из става 2. овог члана Народна банка Србије разматра потенцијални утицај својих одлука на стабилност финансијског система у другим релевантним државама чланицама.

Ако приликом спровођења супервизорске процене утврди да је кредитна институција више пута пружила имплицитну подршку секјуритизацији Народна банка Србије ће предузети одговарајуће мере које одражавају повећано очекивање да ће кредитна институција обезбеђивати будућу подршку својој секјуритизацији, због чега неће постићи значајан трансфер ризика.

Народна банка Србије, приликом спровођења супервизорске процене из члана 200. овог закона, разматра да ли усклађивања вредновања за позиције или портфолија у књизи трговања омогућавају кредитној институцији да у кратком временском периоду прода своје позиције или их заштити од ризика без настанка материјално значајних губитака у нормалним тржишним условима.

Народна банка Србије при спровођењу супервизорске процене сагледава изложености кредитне институције каматном ризику у књизи позиција којима се не тргује из члана 110. овог закона, и предузима одговарајуће мере прописане овим законом ако је пад економске вредности капитала кредитне институције, већи од прописаног од стране Народне банке Србије односно када се нето приход по основу камата кредитне институције, значајно смањи, као резултат изненадне и неочекиване промене каматних стопа, предвиђене прописаним сценаријима шокова каматних стопа.

Изузетно од става 6. овог члана, Народна банка Србије не предузима мере прописане овим законом ако утврди да кредитна институција адекватно управља каматним ризиком у књизи позиција којима се не тргује и да није прекомерно изложена том ризику.

Народна банка Србије при спровођењу супервизорске процене сагледава изложености ризику прекомерног степена задужености кредитне институције, укључујући и показатељ ризика прекомерног степена задужености кредитне институције из члана 96. став 5. овог закона. Народна банка Србије, при процени изложености ризику прекомерног степена задужености кредитне институције, узима у обзир пословни модел кредитне институције, као и оцену адекватности успостављених система управљања, стратегија, процеса и поступака (механизама) у вези са управљањем ризиком прекомерног степена задужености кредитне институције.

Народна банка Србије при спровођењу супервизорске процене сагледава систем управљања кредитном институцијом, корпоративну културу и вредности, као и способност чланова надзорног и извршног одбора да извршавају своје обавезе при чему остварује увид, најмање, у документацију која садржи дневни ред и материјале са седница надзорног и извршног одбора, као и састанака одбора ових органа управљања.

Народна банка Србије при спровођењу супервизорске процене сагледава систем управљања и процесе управљања ризицима у кредитној институцији у вези са ризицима повезаним са животном средином друштвом и управљањем, укључујући изложеност кредитне институције овим ризицима узимајући у обзир пословни модел кредитне институције. Изложеност кредитне институције ризицима повезаним са животном средином друштвом и управљањем Народна банка Србије процењује и на основу плана који је та кредитна институција дужна да припреми у складу са чланом 181. став 5. овог закона при чему се сагледава да ли су систем управљања и

управљање ризицима кредитне институције у вези са ризицима повезаним са животном средином друштвом и управљањем усклађени са циљевима дефинисаним у том плану.

Народна банка Србије при спровођењу супервизорске процене сагледава систем управљања и процесе управљања ризицима који произилазе из изложености кредитне институције крипто-имовини и пружања услуга повезаних с крипто-имовином и анализира политике и процедуре кредитне институције за идентификовање и управљање овим ризицима, као и адекватност резултата процена које је кредитна институција дужна да спроведе у складу са чланом 105. и чланом 109. овог закона.

Редовна провера сагласности за коришћење интерних приступа

Члан 202.

Народна банка Србије редовно, а најмање једном у три године, проверава усклађеност кредитне институције са захтевима који се односе на интерне приступе за израчунавање захтева за капиталом у складу са прописом којим се уређује адекватност капитала кредитне институције, за чију примену је добила претходну сагласност Народне банке Србије, при чему нарочито узима у обзир промене у пословању кредитне институције као и примену тих приступа на нове производе.

Ако Народна банка Србије утврди материјално значајне недостатке у обухвату ризика у оквиру интерних приступа према кредитној институцији предузима одговарајуће мере прописане овим законом за њихово отклањање или ублажавање негативних ефеката, укључујући и одређивање већих мултипликационих фактора, одређивање додатних захтева за капиталом или предузимање других одговарајућих и ефикасних мера.

Народна банка Србије проверава и оцењује да ли кредитна институција примењује технике и поступке за интерне приступе који су на одговарајући начин развијени и ажурирани.

Ако кредитна институција оцени, на основу резултата ретроактивног тестирања (*back* тестирање) или тестирања расподеле добити и губитака за организациону јединицу надлежну за трговање те кредитне институције која користи интерни модел за израчунавање захтева за капиталом за тржишне ризике, да модел више није довољно прецизан, Народна банка Србије преиспитује услове за сагласност за коришћење приступа интерних модела или предузима одговарајуће мере прописане овим законом за побољшање модела кредитне институције у што краћем року.

Ако Народна банка Србије утврди да кредитна институција више не испуњава прописане захтеве за примену интерног приступа за израчунавање захтева за капиталом, може захтевати од кредитне институције да докаже да утицај неусклађености са прописаним захтевима није материјално значајан, или да достави Народној банци Србије одговарајући план благовременог усклађивања са прописаним захтевима уз навођења рока за његово спровођење.

Народна банка Србије може захтевати унапређење плана из става 5. овог члана ако оцени да тај план вероватно неће довести до потпуне усклађености или је рок за његово спровођење неодговарајући.

Народна банка Србије може укинути кредитној институцији сагласност за коришћење приступа интерних модела или ограничити ту сагласност на области у којима је могуће постићи усклађеност у одговарајућем року, ако кредитна институција није у могућности да поново успостави усклађеност у одговарајућем року или ако кредитна институција не докаже на одговарајући начин да утицај неусклађености није материјално значајан.

Супервизорска процена интерних приступа за израчунавање захтева за капиталом у односу на референтне вредности

Члан 203.

Кредитна институција која је добила претходну сагласност Народне банке Србије за интерни приступ за израчунавање износа изложености пондерисаних ризиком или захтева за капиталом, дужна је да на захтев Народне банке Србије достави извештај о резултатима обрачуна за изложености или позиције које су укључене у референтна портфолија.

Кредитна институција која је добила претходну сагласност Народне банке Србије за примену алтернативног стандардизованог приступа за тржишни ризик, а чија билансна и ванбилансна изложеност тржишном ризику, у складу са условима утврђеним прописом којим се уређује адекватност капитала кредитне институције, износи најмање 500 милиона евра, дужна је да на захтев Народне банке Србије достави извештај о резултатима обрачуна за изложености или позиције које су укључене у референтна портфолија.

Кредитна институција која је добила претходну сагласност Народне банке Србије за примену интерног приступа за кредитни ризик, као и кредитна институција која примењује стандардизовани приступ, дужна је да на захтев Народне банке Србије достави извештај о резултатима обрачуна приступа који користи за потребе одређивања износа очекиваних кредитних губитака за изложености или позиције обухваћене референтним портфолијима.

Кредитна институција доставља извештаје из става 1. до 3. овог члана најмање једном годишње, укључујући образложење методологија које је користила приликом обрачуна, као и све квалитативне информације које могу да објасне утицај тих обрачуна на захтев за капиталом, у складу са захтевом Народне банке Србије.

Кредитна институција доставља извештаје из става 1. до 3. овог члана најмање једном годишње, укључујући образложење методологија које је користила приликом обрачуна, као и све квалитативне информације које могу да објасне утицај тих обрачуна на захтев за капиталом, у складу са захтевом Европског органа за банкарство.

Народна банка Србије, на основу информација које кредитне институције достављају у складу са овим чланом, по потреби, прати распон износа изложености пондерисаних ризиком или захтева за капиталом, за изложености или трансакције у референтном портфолију који произилазе из приступа које примењују те кредитне институције.

Народна банка Србије, по потреби, проверава квалитет приступа из става 1. до 3. овог члана, нарочито приступа који показују значајне разлике у захтевима за капиталом за исту изложеност, код којих постоји нарочито висока или ниска варијабилност, и код којих постоји значајно и системско потцењивање захтева за капиталом.

Народна банка Србије испитује разлоге ако се резултати обрачуна појединих кредитних институција значајно разликују од резултата већине упоредивих кредитних институција, или ако приступи пружају већи број различитих резултата.

Народна банка Србије предузима неку од мера прописаних овим законом када утврди да интерни приступи које примењује кредитна институција потцењују захтеве за капиталом, при чему потцењеност тих захтева не произилази по основу разлика у изложеностима ризицима или позицијама.

У случају из става 9. овог члана, Народна банка Србије предузима неку од мера прописаних овим законом које су у складу са циљевима примене интерних приступа из овог члана и које не доводе до стандардизације интерних приступа или коришћења преферираних метода, не стварају погрешне подстицаје, или не условљавају да све кредитне институције неосновано предузимају исте активности.

Народна банка Србије може ближе уредити садржај, начин и рокове за достављање резултата из става 1. овог члана и може утврдити референтна портфолија за које је потребно обрачунати захтеве за капиталом.

План контрола

Члан 204.

Народна банка Србије, узимајући у обзир супервизорску процену из члана 200. овог закона, најмање једном годишње усваја план контрола кредитних институција, који садржи:

1) опис начина на који се врше контроле и алокације ресурса за спровођење контроле;

2) кредитне институције за које ће се спроводити појачане контролне активности;

3) план непосредних контрола кредитних институција са седиштем у Републици Србији, укључујући и њихове огранке ван Републике Србије;

4) план непосредних контрола огранака и зависних друштава кредитних институција, а које су основане у трећим државама односно државама чланицама, у складу са овим законом и

5) план непосредних контрола других субјеката контроле.

План из става 1. овог члана нарочито обухвата:

1) кредитне институције за које резултати тестирања отпорности на стрес из члана 201. овог закона, односно резултати супервизорске процене из члана 200. овог закона, укључујући тестирање отпорности на стрес из става 11. тог члана, указују на постојање значајних ризика за њихово постојеће финансијско стање или указују на кршење одредаба овог закона или прописа који су донету у складу са овим законом;

2) друге кредитне институције за које Народна банка Србије процени да их је потребно обухватити планом контрола и

3) друге субјекте контроле за које Народна банка Србије процени да их је потребно обухватити планом контрола.

Појачане контролне активности из става 1. тачка 2) овог члана нарочито обухватају:

1) повећање учесталости непосредних контрола кредитне институције;

2) континуирану контролу за праћење стања у кредитној институцији, у складу са чланом 207. овог закона;

3) чешће или додатно извештавање од кредитне институције;

4) чешће или додатне провере оперативних, стратешких или пословних планова кредитне институције и

5) вршење циљне контроле одређеног дела пословања и праћење ризика за који је процењено да постоји велика вероватноћа настанка.

Народна банка Србије може, у складу са одредбама овог закона, да изврши непосредну контролу пословања огранка кредитне институције из друге државе чланице која пружа услуге у Републици Србији преко огранка, независно од плана контроле надлежног органа матичне државе чланице.

Лица овлашћена за вршење непосредне контроле

Члан 205.

Непосредну контролу над пословањем кредитне институције, врше запослени Народне банке Србије које решењем за то одреди гувернер Народне банке Србије или лице које он овласти.

Решењем из става 1. овог члана може се одредити и друго лице које није запослено у Народној банци Србије да учествује у поступку непосредне контроле, ако због одговарајућих стручних знања може пружити подршку запосленима из тог става.

У поступку непосредне контроле кредитне институције могу учествовати овлашћена лица страног надлежног органа које контролише, односно надзире пословање чланова исте групе кредитних институција у којој је и кредитна институција, у складу са споразумом о сарадњи закљученим између Народне банке Србије и тог органа.

У решењу из става 1. овог члана наводе се кредитне институције, односно друга лица код којих се врши контрола и предмет контроле.

Непосредна контрола

Члан 206.

Кредитна институција је дужна да лицима овлашћеним за вршење непосредне контроле омогући да контролу њеног пословања изврше у седишту кредитне институције и у свим њеним организационим деловима.

Народна банка Србије може вршити непосредну контролу и у просторијама лица која су с кредитном институцијом код које се врши контрола повезана имовинским, управљачким и пословним односима.

Кредитна институција је дужна да лицима овлашћеним за вршење непосредне контроле омогући да изврше контролу усклађености с прописима њених пословних књига и друге документације, као и информационе технологије.

Кредитна институција је дужна да лицима овлашћеним за вршење непосредне контроле стави на увид пословне књиге и документацију коју та лица буду захтевала у писменој, односно електронској форми, као и да им, ради вршења контроле информационо-комуникационих система, омогући приступ систему базе података који кредитна институција користи.

Непосредну контролу у складу са овим законом овлашћена лица врше радним даном у току редовног радног времена, а када је то неопходно због обима и природе контроле, могу је вршити и ван радног времена.

Лица овлашћена за вршење непосредне контроле могу да:

1) приступају свим организационим деловима и просторијама кредитне институције, уз поштовање њених безбедносних процедура;

2) захтевају да им се стави на располагање засебна просторија за обављање послова контроле;

3) захтевају да им се обезбеде копије докумената који су у вези с предметом контроле;

4) непосредно комуницирају с руководиоцима кредитне институције и запосленима у кредитној институцији ради добијања неопходних појашњења;

5) обављају разговоре с руководиоцима кредитне институције и запосленима у кредитној институцији.

Разговори из става 6. тачка 5) овог члана могу се тонски снимати уз претходно обавештавање о томе руководиоца, односно запосленог кредитне институције с којим се разговор обавља, а то обавештавање може се учинити и усмено.

Кредитна институција која податке обрађује или пословне књиге и другу документацију води у електронском облику, дужна је да лицима овлашћеним за вршење непосредне контроле, на њихов захтев, пружи неопходну техничку подршку у контроли тих књига, односно те документације.

Кредитна институција је дужна да именује свог представника који ће лицима овлашћеним за вршење непосредне контроле пружити сву неопходну помоћ да несметано врше контролу.

Услови за именовање лица овлашћеног за вршење појачаних контролних активности

Члан 207.

Народна банка Србије може вршити појачане контролне активности у пословним просторијама кредитне институције, именовањем лица овлашћеног за вршење појачаних контролних активности (у даљем тексту: овлашћено лице), у случају из члана 204. став 1. тачка 2) овог закона и у другим случајевима када оцени да је потребна детаљнија процена и праћење финансијског стања и/или услова пословања кредитне институције.

Решењем о именовању овлашћеног лица Народна банка Србије може именовати једно или више овлашћених лица.

За овлашћено лице може се именовати запослени у Народној банци Србије.

Решењем из става 2. овог члана одређује се мандат овлашћеног лица.

Народна банка Србије решењем из става 2. овог члана одређује садржај извештаја о утврђеном стању који је овлашћено лице дужно да сачини и рок за његово достављање Народној банци Србије.

Народна банка Србије може да опозове овлашћено лице током његовог мандата и именује друго овлашћено лице.

Права и обавезе овлашћеног лица

Члан 208.

Овлашћено лице је дужно да прати стање у кредитној институцији и да о томе извештава Народну банку Србије на начин одређен у решењу из члана 207. став 2. овог закона.

Кредитна институција је дужна да, на захтев овлашћеног лица, на седницу скупштине, надзорног и извршног одбора, одбора за ревизију, одбора надзорног одбора и других одбора у кредитној институцији позове овлашћено лице и да му благовремено достави дневни ред са потребном документацијом, а овлашћено лице има право да присуствује тим седницама и учествује у раду без права гласа.

Овлашћено лице има право да тражи сазивање скупштине, седнице надзорног и извршног одбора, одбора за ревизију, одбора надзорног одбора и других одбора у кредитној институцији, да предлаже дневни ред и даје предлоге одлука, а чланови тих органа и одбора дужни су да се одазову позиву.

Кредитна институција је дужна да овлашћеном лицу омогући остваривање права из ст. 2. и 3. овог члана, несметани увид у пословне књиге, другу пословну документацију и евиденције, као и увид у информационо-комуникациони систем, односно у систем базе података који кредитна институције користи.

Овлашћено лице не може пренети своја права на друга лица и за свој рад је одговорно Народној банци Србије.

Дужности овлашћеног лица у вези с додатним извештавањем

Члан 209.

Овлашћено лице је дужно да без одлагања, а најкасније у року од пет радних дана од дана сазнања, обавести Народну банку Србије о свим околностима које по његовој оцени могу утицати на неизвршавање предузетих корективних мера и о свим околностима које по његовој оцени могу утицати на погоршање финансијског стања кредитне институције или могу утицати на испуњење услова за изрицање мера ране интервенције из члана 250. овога закона.

Ако овлашћено лице у било ком тренутку утврди постојање околности из става 1. овог члана, дужно је да о томе сачини посебан извештај и достави га Народној банци Србије.

Поступање Народне банке Србије на основу извештаја овлашћеног лица

Члан 210.

На основу извештаја о утврђеном стању из члана 207. став 5. овог закона или посебног извештаја из члана 209. став 2. овог закона, Народна банка Србије може кредитној институцији наложити неку од мера прописаних овим законом.

Ако Народна банка Србије, на основу извештаја о утврђеном стању из члана 207. став 5. овог закона или посебног извештаја из члана 209. став 2. овог закона, оцени да су испуњени услови за изрицање мера ране интервенције, наложиће кредитној институцији мере у складу с чланом 250. овог закона.

Престанак ангажовања овлашћеног лица

Члан 211.

Ангажовање овлашћеног лица престаје:

1) истеком мандата утврђеног решењем о његовом именовању;

2) опозивом његовог именовања;

3) увођењем привремене управе у кредитној институцији;

4) увођењем посебне управе у кредитној институцији;

5) одузимањем дозволе за рад кредитној институцији, или

6) у другим оправданим случајевима.

Прикривена контрола у области заштите корисника

Члан 212.

Непосредна контрола законитости пословања кредитне институције у примени прописа којима се уређују финансијске и платне услуге може се вршити прикривено, односно тако да се лица овлашћена за контролу представљају као лица која се кредитној институцији обраћају ради пружања одређених финансијских, односно платних услуга.

Контрола из става 1. овог члана врши се, по правилу, у пословним просторијама кредитне институције или другог лица у којима кредитна институције нуди и/или пружа своје услуге корисницима.

Лица из става 1. овог члана врше прикривену непосредну контролу тако што од запослених у кредитној институцији захтевају одређене податке и информације о било којим производима и услугама које кредитна институције нуди, те с тим у вези постављају одређена питања, захтевају објашњења, појашњења и сл.

Разговори који се током прикривене непосредне контроле обављају са запосленима у кредитној институцији и другим лицима из става 2. овог члана могу да се тонски снимају без претходне најаве и обавештења, ради сачињавања записника о

прикривеној непосредној контроли, а снимак настао на овај начин не може се употребити у друге сврхе (нпр. ради покретања и вођења радног спора против запосленог).

Снимак настао тонским снимањем из става 4. овог члана чува се до окончања поступка контроле, а најдуже две године од дана настанка, осим када је одлуком гувернера Народне банке Србије из оправданих разлога продужен рок чувања тог снимка.

Снимак настао тонским снимањем из става 4. овог члана одређује се и штити као тајни податак у складу са законом којим се уређује тајност података.

Након завршене прикривене непосредне контроле у одређеним пословним просторијама кредитне институције, лица овлашћена за прикривену непосредну контролу могу се пред лицима запосленим у кредитној институцији и другим лицима из става 2. овог члана представити као овлашћени запослени Народне банке Србије који врше непосредну контролу, давањем на увид решења из члана 205. овог закона.

Након што заврше прикривену непосредну контролу, овлашћени запослени из става 7. овог члана могу, ако је тако предвиђено решењем из члана 205. овог закона, да започну, односно наставе поступак непосредне контроле.

Запослени у Народној банци Србије могу вршити прикривену посредну контролу примене прописа којима се уређују финансијске и платне услуге и из просторија Народне банке Србије, односно на даљину, коришћењем савремених средстава комуникације, као што су телефонски или видео позив, разменом порука путем електронске поште или апликација за комуникацију и сл.

Посредна контрола из става 9. овог члана врши се сходном применом одредаба о прикривеној непосредној контроли.

Народна банка Србије може прописати ближе услове и начин вршења прикривене непосредне и посредне контроле.

Ометање и онемогућавање поступка контроле

Члан 213.

Кредитна институција омета контролу ако чињењем или нечињењем отежава спровођење поступка контроле у виду непоступања по захтевима из члана 206. став 6. тач. 2) и 3) овог закона, неажурности у писменој комуникацији са овлашћеним лицима, као и у другим случајевима које Народна банка Србије може прописати.

Кредитна институција, у смислу овог закона, онемогућава поступак контроле ако својим чињењем или нечињењем отежава или спречава утврђивање чињеничног стања, а нарочито у следећим случајевима:

1) ако по захтеву Народне банке Србије, односно овлашћених лица и у року одређеном тим захтевом не достави све тражене податке и документацију којима је кредитна институције дужна да располаже према закону, подзаконским актима или стандардима опрезног банкарског пословања;

2) ако намерно или грубом непажњом достави нетачне или непотпуне податке или документацију;

3) ако овлашћеним лицима не обезбеди услове неопходне за вршење контроле кредитне институције, односно не обезбеди да их не ометају запослени у кредитној институцији и друга лица;

4) ако не достави три узастопна извештаја које је дужна да периодично доставља у складу са законом или подзаконским актима и ако ни на поновљени захтев Народне банке Србије у за то одређеном року не достави тражене извештаје или податке.

Ако утврди да кредитна институције омета, односно онемогућава поступак контроле на начин из ст. 1. и 2. овог члана – Народна банка Србије може, независно од других мера прописаних овим законом, кредитној институцији решењем изрећи новчану казну у складу са овим законом.

Записник о контроли

Члан 214.

Овлашћена лица која врше контролу дужна су да о извршеној контроли сачине записник (у даљем тексту: записник о контроли), осим у случају да се закључи супервизорски споразум из члана 217. овог закона.

Записник о контроли сачињава се и када се у поступку посредне контроле утврде неправилности у пословању кредитне институције, осим у случају да је кредитна институције о тим неправилностима обавестила Народну банку Србије, односно у случају да се закључи супервизорски споразум из члана 217. овог закона.

Записник о контроли Народна банка Србије доставља кредитној институцији, која на њега може дати примедбе у року који одреди Народна банка Србије, а који не може бити краћи од десет дана од дана достављања тог записника.

Народна банка Србије неће разматрати примедбе кредитне институције на записник о контроли које се односе на промену чињеничног стања насталу након периода за који је извршена контрола (пресечни датум), али их може узети у обзир при изрицању мере из овог закона.

Контролом из члана 197. став 3. овог закона Народна банка Србије проверава наводе кредитне институције садржане у примедбама из става 3. овог члана.

Допуна записника о контроли

Члан 215.

Када се провером навода изнетих у примедбама кредитне институције на записник о контроли утврди чињенично стање које је битно различито од оног наведеног у записнику – сачињава се допуна записника о контроли, која се доставља кредитној институцији.

Решење о обустави поступка контроле

Члан 216.

Народна банка Србије доноси решење о обустави поступка контроле ако у записнику о контроли нису утврђене неправилности или су утврђене мање значајне неправилности, или ако кредитна институција, у року прописаном овим законом, својим примедбама основано оспори све налазе из записника о контроли или део тих налаза тако да преостале неправилности представљају мање значајне неправилности.

Народна банка Србије може донети решење о обустави поступка контроле ако кредитна институција у року прописаном за достављање примедаба на записник о контроли достави доказе да су утврђене неправилности отклоњене или да је отклоњен део тих неправилности, и то тако да преостале неправилности представљају мање значајне неправилности.

Решења из ст. 1. и 2. овог члана достављају се кредитној институцији.

Супервизорски споразум

Члан 217.

Ако идентификује околности на основу којих би се могло утврдити да у пословању кредитне институције постоје одређени пропусти или неправилности који битно не утичу на њено финансијско стање, али које је неопходно правовремено и

ефикасно отклонити – Народна банка Србије може тој кредитној институцији предложити закључење супервизорског споразума.

Народна банка Србије може кредитној институцији предложити закључење супервизорског споразума и ако у њеном пословању идентификује околности на основу којих би се могло утврдити да постоје одређени пропусти или неправилности у примени прописа којима се уређују финансијске и платне услуге а за које се могу изрећи мере из члана 238. или 239. овог закона, али је ради правовременог и ефикасног отклањања тих неправилности неопходно у што краћем року наложити кредитној институцији њихово отклањање.

Супервизорским споразумом се нарочито:

1) констатују одређени пропусти или неправилности из ст. 1. и 2. овог члана;

2) даје образложење испуњености услова из ст. 1. и 2. овог члана за његово закључење;

3) прецизно одређују и описују мере, активности и радње које је кредитна институција дужна да спроведе у одређеном року;

4) ако је применљиво, у зависности од предмета контроле, одређује износ новчаних средстава за који је кредитна институција дужна да на одређени начин обештети кориснике (повраћај средстава, умањење дуга, обрачун и исплата затезне камате и сл.);

5) дефинише поступак за праћење извршења обавеза кредитне институције из супервизорског споразума, као и последице пропуштања рокова за њихово извршење.

Ако је то оправдано услед тежине или природе утврђених неправилности, супервизорским споразумом може се утврдити и новчана казна за кредитну институцију и за члана надзорног, односно извршног одбора кредитне институције, у износу који се утврђује у складу с чланом 240. или 241. овог закона, а која може бити блажа од новчане казне која се у складу с тим чланом изриче за неправилности упоредиве тежине или природе код којих тај споразум није закључен – ако постоје олакшавајуће околности под којима је учињена повреда одредаба овог закона и/или другог прописа које указују да се сврха изрицања новчане казне може постићи и блажом новчаном казном.

Супервизорски споразум закључује се између Народне банке Србије и кредитне институције, након обављених разговора који имају за циљ да се на свеобухватан начин утврди чињенично стање у погледу евентуалних пропуста или неправилности, те да се заједнички утврди и дефинише најефикаснији начин за њихово отклањање, водећи притом рачуна о интересима корисника, депонената или других клијената кредитне институције.

Супервизорски споразум закључен у складу са овим чланом представља извршну исправу.

Ако кредитна институција не прихвати предлог за закључење супервизорског споразума, Народна банка Србије покреће поступак контроле.

Ако кредитна институција не спроведе мере, активности и радње у складу са условима ближе уређеним супервизорским споразумом, односно ако прекрши тај споразум – Народна банка Србије може према тој кредитној институцији предузети мере прописане овим законом.

Споразум из овог члана може се закључити и ако Народна банка Србије идентификује околности на основу којих би се могло утврдити да постоје одређени пропусти или неправилности у примени прописа којима се уређују спречавање прања новца, финансирања тероризма и финансирања ширења оружја за масовно уништење.

Одељак 3.

Контрола кредитних институција које пружају услуге у другим државама чланицама

Сарадња у контроли кредитних институција које пружају услуге у другим државама чланицама

Члан 218.

Народна банка Србије сарађује са надлежним органом државе чланице домаћина у контроли кредитне институције са седиштем у Републици Србији која преко огранка пружа услуге у тој држави чланици.

Народна банка Србије и надлежни орган државе чланице домаћина међусобно размењују информације од значаја за контролу, а нарочито информације у вези са управљањем и власничком структуром кредитних институција које могу олакшати вршење контроле и оцену испуњености услова за давање дозволе за рад и других сагласности из њихове надлежности, информације које би могле олакшати праћење кредитних институција из њихове надлежности у вези са ликвидношћу, солвентношћу, осигурањем депозита, ограничавањем великих изложености, као и о осталим чињеницама које могу утицати на системски ризик који те кредитне институције представљају, као и о административним и рачуноводственим процедурама и системима/механизмима унутрашње контроле.

Народна банка Србије без одлагања обавештава надлежни орган државе чланице домаћина о свим информацијама и налазима супервизорске процене у вези са ликвидношћу кредитне институције која преко огранка пружа услуге у тој држави чланици, и то у складу са одредбама овог закона којима се уређује контрола на консолидованој основи, ако су те информације и налази од значаја за заштиту депонената или инвеститора из државе чланице домаћина.

Народна банка Србије без одлагања обавештава надлежне органе свих држава чланица домаћина о проблемима са ликвидношћу у кредитној институцији који су наступили или се реално може очекивати да ће наступити, а то обавештење треба да садржи податке о планирању и примени плана опоравка и податке о свим предузетим корективним мерама Народне банке Србије по том основу.

Народна банка Србије на захтев надлежног органа државе чланице домаћина образлаже на који је начин информације и налазе које јој је доставио тај надлежни орган узела у обзир при свом поступању према кредитној институцији.

Народна банка Србије као надлежни орган матичне државе чланице може, у случају неслагања са мерама из става 5. овог члана које је предузео надлежни орган државе чланице домаћина, односно са мерама које надлежни орган државе чланице домаћина намерава да предузме, да тражи посредовање Европског органа за банкарство.

Народна банка Србије може да тражи посредовање Европског органа за банкарство ако надлежни орган из друге државе чланице одбије њен захтев за сарадњу, а нарочито захтев за размену информација, или ако не поступи по том захтеву у примереном року.

Непосредна контрола пословања огранка у држави чланици домаћину

Члан 219.

Народна банка Србије може да изврши непосредну контролу пословања, укључујући проверу информација из члана 218. овог закона, огранка који послује у другој држави чланици, а чија кредитна институција има седиште у Републици Србији, након што је претходно обавестила надлежни орган државе чланице домаћина.

Народна банка Србије може да тражи од надлежног органа државе чланице домаћина, у којој огранак кредитне институције пружа услуге, да тај орган или друга стручна лица које тај орган овласти изврши непосредну контролу огранка.

Уколико је надлежни орган државе чланице домаћина извршио непосредну контролу пословања огранка кредитне институције са седиштем у Републици Србији у циљу очувања стабилности финансијског система те државе чланице и доставио Народној банци Србије информације и налазе релевантне за процену ризика кредитне институције или стабилност финансијског система државе чланице домаћина, Народна банка Србије узима у обзир достављене информације и налазе, као и стабилност финансијског система државе чланице домаћина приликом утврђивања плана контроле из члана 204. овог закона.

Мере према огранку у држави чланици домаћину у вези са пружањем услуга у тој држави чланици

Члан 220.

Ако је надлежни орган државе чланице домаћина, обавестио Народну банку Србије да кредитна институција која има огранак и пружа услуге у тој држави чланици није усклађена или постоји значајан ризик да неће бити усклађена са националним одредбама којима је транспонована Директива 2013/36/ЕУ или Уредбом (ЕУ) бр. 575/2013, Народна банка Србије ће благовремено предузети мере како би обезбедила да се кредитна институција усклади или да се спречи настанак неусклађености и о томе обавести надлежни орган државе чланице домаћина.

Када је надлежни орган државе чланице домаћина у којој кредитна институција има огранак и пружа услуге у тој држави чланици предузео мере у вези са ставом 1. овог члана, Народна банка Србије може, ако се не слаже са предузетим мерама, затражити помоћ Европског органа за банкарство у складу са чланом 19. Уредбе (ЕУ) бр. 1093/2010.

Обавештавање надлежних органа државе чланице домаћина

Члан 221.

У случају када Народна банка Србије одузме дозволу за рад кредитној институцији, о томе без одлагања обавештава надлежни орган државе чланице домаћина, ради предузимања одговарајућих мера у циљу спречавања кредитне институције да обавља трансакције у тој држави и у циљу заштите интереса депонената.

Контрола кредитне институције која непосредно пружа услуге у другој држави чланици и финансијске институције која пружа услуге у другој држави чланици

Члан 222.

На контролу кредитне институције која непосредно пружа услуге у другој држави чланици примењују се одредбе чл. 218 до 221. овог закона.

На контролу финансијских институција, које у складу са чланом 61. овог закона пружају узајамно признате услуге у другој држави чланици, примењују се одредбе овог закона којим се уређује контрола кредитних институција које пружају услуге у другим државама чланицама.

Одељак 4.

Контрола кредитних институција из других држава чланица које пружају услуге у Републици Србији

Овлашћење за вршење контроле

Члан 223.

Контролу пословања огранка кредитне институције са седиштем у другој држави чланици која у Републици Србији пружа финансијске услуге, осим надлежних органа матичне државе чланице, врши и Народна банка Србије у складу са одредбама чл. од 224. до 229. овог закона.

Овлашћења за прикупљање информација и вршење непосредне контроле огранка у Републици Србији

Члан 224.

Огранци кредитне институције са седиштем у другој држави чланици који пружају услуге у Републици Србији, дужни су да да периодично извештавају Народну банку Србије о свим активностима које пружају у Републици Србији.

Информације и податке прибављене у складу са ставом 1. овог члана, Народна банка Србије користи за:

1) информативне или статистичке анализе;

2) утврђивање значајности огранка у складу са одредбама овог закона; или

3) вршење контроле у складу са овим законом.

Народна банка Србије је дужна да информације прибављене у складу са ставом 1. овог члана чува као тајне податке у складу са одредбама овог закона.

Огранак кредитне институције са седиштем у другој држави чланици које пружа услуге на територији Републике Србије евидентира, прикупља, обрађује и Народној банци Србије доставља податке и информације о дужницима у вези с билансним потраживањима и ванбилансним ставкама огранка, ради укључивања тих података и информација у информациони систем Народне банке Србије.

Народна банка Србије ближе прописује садржину, форму, начин и рокове достављања података и информација из ст. 1. и 4. овог члана, као и начин коришћења тих података односно информација.

Надлежни орган матичне државе чланице кредитне институције чији огранак послује у Републици Србији:

1) врши непосредну контролу пословања тог огранка, уз претходно обавештавање Народне банке Србије, укључујући и проверу информација из члана 203. овог закона;

2) може поднети захтев Народној банци Србије да изврши непосредну контролу пословања тог огранка.

Надлежни орган матичне државе чланице може учествовати у непосредној контроли огранка из става 4. тачка 2) овог члана.

Народна банка Србије може да врши непосредну контролу пословања и активности огранка кредитне институције са седиштем у другој држави чланици која послује у Републици Србији, и може, за потребе вршења контроле, захтевати информације од огранка у вези са активностима које обавља, у циљу очувања стабилности финансијског система Републике Србије. Народна банка Србије је дужна да пре почетка контроле из овог става прибави мишљење надлежног органа матичне државе чланице.

Након завршетка контроле из става 6. овог члана Народна банка Србије доставља надлежном телу матичне државе чланице информације и налазе контроле који су релевантни за процену ризика кредитне институције са седиштем у другој држави чланици или за стабилност финансијског система Републике Србије.

Непосредна контрола огранка кредитне институције из друге државе чланице врши се у складу са прописима Републике Србије.

Народна банка Србије приликом изрицања мера огранку кредитне институције са седиштем у другој држави чланици неће предузимати мере које имају дискриминаторни или ограничавајући фактор заснован на чињеници да је та кредитна институција добила дозволу за рад у другој држави чланици.

Сарадња у обављању контроле кредитних институција са седиштем у другој држави чланици које пружају услуге у Републици Србији

Члан 225.

Народна банка Србије сарађује са надлежним органом матичне државе чланице у обављању контроле кредитне институције са седиштем у тој држави чланици која преко огранка пружа услуге у Републици Србији.

Народна банка Србије и надлежни орган матичне државе чланице, поред осталих обавеза обавештавања утврђених овим законом, међусобно размењују информације од значаја за контролу, а нарочито информације:

1) у вези са управљањем и власничком структуром кредитних институција које могу олакшати вршење контроле и оцену испуњености услова за давање дозволе за рад из њихове надлежности;

2) које би могле олакшати праћење кредитних институција из њихове надлежности у вези са ликвидношћу, солвентношћу, осигурањем депозита и ограничавањем великих изложености;

3) о осталим чињеницама које могу утицати на системски ризик који те кредитне институција представљају, као и о административним и рачуноводственим процедурама и системима/механизмима унутрашње контроле.

Народна банка Србије може тражити од надлежног органа матичне државе чланице образложење на који начин су информације и налази контроле у вези са пословањем кредитне институције из става 1. овог члана, а које је Народна банка Србије доставила том органу, узете у обзир у поступању надлежног органа матичне државе чланице према тој кредитној институцији.

Ако оцени да надлежни орган матичне државе чланице након добијања информација и налаза из става 3. овог члана није предузео одговарајуће мере, Народна банка Србије може, након обавештавања надлежног органа матичне државе чланице и Европског органа за банкарство, предузети одговарајуће мере како би спречила даља кршења у циљу заштите општег интереса депонената, инвеститора и других лица којима се пружају банкарске или финансијске услуге или у циљу заштите стабилности финансијског система у Републици Србији.

Народна банка Србије може тражити посредовање Европског органа за банкарство ако надлежни орган из друге државе чланице одбије њен захтев за сарадњу, а нарочито захтев за размену информација, или не поступи по захтеву у примереном року.

Мере надлежног органа матичне државе чланице у вези са услугама које се пружају у Републици Србији

Члан 226.

Ако Народна банка Србије, на основу информација које прибави у складу са чл. 224. и 225. овог закона утврди да утврди да огранак кредитне институције са седиштем у другој држави чланици који пружа услуге у Републици Србији није усклађен или постоји значајан ризик да неће бити усклађен са одредбама овог закона или Уредбом (ЕУ) бр. 575/2013 у односу на услуге које пружа у Републици Србији, Народна банка Србије ће о томе обавестити надлежни орган матичне државе чланице.

Ако Народна банка Србије сматра да надлежни орган матичне државе чланице није предузео или неће предузети мере за отклањање неусклађености или мера за спречавање ризика настанка неусклађености, може затражити помоћ Европског органа за банкарство у складу са чланом 19. Уредбе (ЕУ) бр. 1093/2010.

Превентивне мере

Члан 227.

Пре покретања поступка из члана 226. овог закона, а пре доношења мера од стране надлежног органа матичне државе чланице или мера реорганизације из члана 407. овог закона, Народна банка Србије у ванредним ситуацијама може предузети превентивне мере према кредитној институцији када оцени да је то потребно ради спречавања финансијске нестабилности која може озбиљно угрозити заједничке интересе депонената, инвеститора и корисника услуга те кредитне институције у Републици Србији. Народна банка Србије о предузетим превентивним мерама из овог става без одлагања обавештава надлежни орган матичне државе чланице, Европски орган за банкарство и Европску комисију.

Превентивне мере из става 1. овог члана морају бити сразмерне њиховој намени заштите од финансијске нестабилности, која може озбиљно да угрози заједничке интересе депонената, инвеститора и корисника услуга те кредитне институције у Републици Србији.

Превентивне мере из става 1. овог члана могу да укључују привремену забрану плаћања.

Народна банка Србије је дужна да, при изрицању превентивних мера из става 1. овог члана, води рачуна о томе да повериоце у Републици Србији не доведе у повољнији положај у односу на повериоце те кредитне институције из других држава чланица.

Превентивне мере из става 1. овог члана престају када надлежни управни или правосудни органи матичне државе чланице, донесу одлуку о мерама реорганизације у складу са чланом 407. овог закона и та мера постане извршна.

Народна банка Србије обуставља спровођење превентивних мера из става 1. овог члана ако оцени да те мере више нису потребне јер је надлежни орган матичне државе чланице поступио у складу са обавештењем из члана 226. овог закона, или су мере престале у складу са ставом 5. овог члана.

Радње за спречавање или кажњавање кршења прописа и за заштиту општег добра

Члан 228.

Народна банка Србије може, независно од чл. 226. и 227. овог закона на основу овлашћења из овог закона, да предузме одговарајуће мере из овог закона за кажњавање кршења и спречавање настанка кршења одредби овог закона или других прописа у које су пренете одредбе Директиве 2013/36/ЕУ или прописа који су донети ради заштите општег добра у Републици Србији.

Радње из става 1. овог члана могу да укључују и забрану огранку кредитне институције из друге државе чланице да у Републици Србији закључује нове правне послове, као и да извршава нове трансакције.

Мере након одузимања дозволе за рад матичне кредитне институције

Члан 229.

Народна банка Србије је дужна да предузме одговарајуће мере за спречавање огранка кредитне институције из друге државе чланице који пружа услуге у Републици Србији да закључује нове правне послове у Републици Србији, ако је надлежни орган

државе чланице одузео дозволу за рад матичне кредитне институције, у циљу заштите општег интереса депонената.

Контрола кредитне институције из друге државе чланице која непосредно пружа услуге у Републици Србији и финансијске институције која пружа услуге у Републици Србији

Члан 230.

На контролу кредитне институције из друге државе чланице која непосредно пружа услуге у Републици Србији примењују се одредбе чл. 223. до 229. овог закона.

На контролу финансијске институције из друге државе чланице која у складу са чланом 72. овог закона пружа узајамно признате услуге у Републици Србији, примењују се одредбе овог закона којима се уређује контрола кредитних институција из других држава чланица које пружају услуге у Републици Србији.

Одељак 5.

Контрола огранка кредитне институције из треће државе у Републици Србији

Начин и обим контроле огранка кредитних институција из трећих држава

Члан 231.

Народна банка Србије врши контролу огранка кредитних институција из трећих држава које пружају услуге у Републици Србији на начин и у обиму у којем врши контролу кредитних институција са седиштем у Републици Србији.

Одељак 6.

Провера неовлашћеног пружања услуга примања депозита или других средстава од јавности за која постоји обавеза враћања, као и давања кредита

Члан 232.

Ако постоји сумња да се примањем депозита или других средстава од јавности за која постоји обавеза враћања или давањем кредита бави правно или физичко лице или предузетник, који за то није овлашћен законом – Народна банка Србије може извршити непосредну и посредну проверу да ли ово лице пружа те услуге, односно неку од наведених услуга.

Неовлашћеним пружањем услуга из става 1. овог члана сматрају се и активности које корисницима тих активности омогућавају да користе услуге које по својим карактеристикама представљају примање депозита или других средстава од јавности за која постоји обавеза враћања, односно давање кредита.

На проверу из става 1. овог члана сходно се примењују одредбе овог закона којима је уређен поступак посредне и непосредне контроле.

Ако правно или физичко лице из става 1. овог члана на захтев Народне банке Србије не достави све тражене податке и документацију у року који је утврђен у том захтеву или ако не омогући Народној банци Србије обављање непосредног надзора или не сарађује са овлашћеним лицима – Народна банка Србије може том лицу изрећи новчану казну у распону:

1) од 100.000 до 500.000 динара за правна лица и од 30.000 до 100.000 динара за одговорна лица у правном лицу;

2) од 30.000 до 100.000 динара за физичка лица, укључујући предузетнике.

Ако провером из става 1. овог члана утврди да се лице из тог става неовлашћено бави примањем депозита или других повратних средстава од јавности, као и давањем кредита Народна банка Србије доноси решење о забрани обављања тих послова и доставља га надлежним органима.

Решењем из става 5. овог члана Народна банка Србије истовремено изриче и новчану казну лицу из тог става, и то у распону:

1) од 100.000 до 5.000.000 динара, односно до 10% укупних нето пословних прихода остварених у претходној пословној години, ако је тај износ већи од 5.000.000 динара за правна лица и од 30.000 до 3.000.000 динара за одговорна лица у правном лицу;

2) од 30.000 до 5.000.000 динара за физичка лица, укључујући предузетнике.

Ако провером из става 1. овог члана утврди да се лице из тог става неовлашћено бави примањем депозита или других повратних средстава од јавности, као и давањем кредита, Народна банка Србије може, независно од предузимања мера из става 5. овог члана, на својој интернет презентацији објавити податке о том лицу, врсти повреде и обиму повреде (јавна изјава).

Ако накнадном провером утврди да привредно друштво, односно предузетник којима је изречена забрана из става 5. овог члана нису престали с неовлашћеним обављањем послова из тог става – Народна банка Србије доноси решење којим утврђује да су испуњени услови за покретање поступка принудне ликвидације над привредним друштвом, односно решење којим се изриче мера забране обављања делатности предузетника, и доставља га организацији надлежној за вођење регистра привредних субјеката ради спровођења поступка принудне ликвидације, односно брисања привредног субјекта из тог регистра.

Решењем из става 8. овог члана надзорни орган изриче меру блокаде свих рачуна привредног друштва и предузетника до покретање поступка принудне ликвидације, односно брисања предузетника из регистра.

На изрицање новчаних казни из ст. 4. и 6. овог члана сходно се примењују одредбе члана 240. овог закона.

Глава IX

МЕРЕ У ПОСТУПКУ КОНТРОЛЕ

Предузимање мера

Члан 233.

Ако кредитна институција, у роковима прописаним овим законом, не достави примедбе на записник о контроли или достављеним примедбама основано не оспори налазе из записника којима је утврђено да је кредитна институција поступала супротно прописима или на начин који угрожава њен бонитет, Народна банка Србије предузеће према тој кредитној институцији једну од мера из овог закона.

Ако се провером навода из примедаба кредитне институције на записник о контроли утврди да оне битно не мењају чињенично стање, Народна банка Србије ће предузети према тој кредитној институцији једну од мера из овог закона.

Решење о привременој мери

Члан 234.

Изузетно од одредаба члана 197. овог закона, ако Народна банка Србије у току вршења непосредне контроле или на основу извештаја, друге документације, података и информација прибављених посредном контролом, оцени да је кредитна институција учинила теже неправилности, односно да се њено финансијско стање знатно погоршало или да постоји могућност знатног погоршања финансијског стања или ликвидности кредитне институције, односно да су угрожени интереси депонената или других клијената кредитне институције или да постоји могућност угрожавања тих интереса, решењем о привременој мери наложиће кредитној институцији да предузме једну или више активности из члана 239. став 2. и члана 250. овог закона.

Решење о недоступности депозита код кредитне институције

Члан 235.

Народна банка Србије утврђује недоступност депозита код кредитне институције у складу са одредбама овог члана.

Народна банка Србије доноси решење о недоступности депозита код кредитне институције када утврди да кредитна институција, због свог финансијског стања, не може и неће бити у могућности да у складу с применљивим законским или уговорним условима исплати депозит који је доспео и за који је затражена исплата (недоступан депозит).

Народна банка Србије доноси решење из става 2. овог члана без одлагања, а најкасније у року од пет радних дана од дана утврђивања да кредитна институција није исплатила доспеле депозите за које је затражена исплата.

Решење из става 2. овог члана доставља се истог дана када је донето, Агенцији за осигурање депозита и другим надлежним органима.

Народна банка Србије може укинути решење о недоступности депозита код кредитне институције ако утврди да су престали да постоје разлози из става 2. овог члана.

Пре доношења решења из става 2. овог члана Народна банка Србије о томе, без одлагања, обавештава Европску централну банку.

Корективне и принудне мере

Члан 236.

Ако контролом из члана 197. овог закона утврди да је кредитна институција поступала супротно одредбама овог закона, других закона по којима је Народна банка Србије надлежна за вршење надзора над пословањем кредитних институција, супротно прописима којима се уређују финансијске и платне услуге или прописима којима се уређује спречавање прања новца, финансирања тероризма и финансирања ширења оружја за масовно уништење, односно прописима Народне банке Србије или да је кредитна институција поступала изван оквира стандарда опрезног банкарског пословања, праксе доброг корпоративног управљања, односно да кредитна институција на други начин угрожава бонитет кредитне институције или права и интересе корисника, депонената или других клијената кредитне институције – Народна банка Србије ће према тој кредитној институцији, у складу с критеријумима прописаним у члану 237. овог закона предузети једну од следећих мера:

1) упутити писмену опомену;

2) изрећи налоге и мере за отклањање утврђених неправилности;

3) одузети јој дозволу за рад.

О предузимању мере из става 1. овог члана Народна банка Србије доноси решење.

Кад утврди да ли је кредитна институција благовремено поступила у складу с мерама из става 1. тач. 1) и 2) овог члана и у којој мери, Народна банка Србије ће или обуставити поступак контроле кредитне институције или кредитној институцији изрећи нову меру из тог става, односно неку од мера из чл. 250. до 252. овог закона, у складу с критеријумима из члана 237. тог закона.

Дискрециono право Народне банке Србије

Члан 237.

Одлуку о мери коју предузима према кредитној институцији, Народна банка Србије доноси на основу дискреционе оцене следећих чинилаца:

1) тежине утврђених неправилности;

2) поступања кредитне институције током поступка контроле, односно показане спремности и способности органа управљања кредитном институцијом да отклоне утврђене неправилности;

3) степена у коме кредитна институције угрожава финансијску дисциплину и несметано функционисање финансијског система.

Код оцене тежине неправилности утврђених у пословању кредитне институције, у зависности од предмета контроле, процењују се следећи критеријуми:

1) финансијски положај кредитне институције;

2) степен адекватности капитала у односу на преузете ризике;

3) утицај учињене неправилности на будући положај кредитне институције;

4) број утврђених неправилности и њихова међусобна зависност;

5) трајање и учесталост учињених неправилности;

6) адекватност информационо-комуникационог система кредитне институције;

7) законитост рада кредитне институције;

8) друге околности на основу којих се процењује законитост пословања кредитне институције.

Поред критеријума из става 2. тач. 4) до 7) овог члана, при оцени тежине утврђених неправилности у поступку контроле законитости пословања кредитне институције у примени прописа којима се уређују финансијске и платне услуге узима се у обзир и следеће:

1) да ли су утврђене неправилности проузроковале негативне материјалне и друге економске последице по кориснике и процена износа тих ефеката;

2) број корисника на које су утицале, односно могле утицати те неправилности;

3) значај повређене одредбе прописа за остварење циљева и сврхе тог прописа и узрок неправилне примене прописа;

4) да ли је кредитна институција учинила повреду исте одредбе прописа у последње три године;

5) да ли је руководилац, односно запослени у кредитној институцији без оправданог разлога одбио тонско снимање разговора из члана 206. овог закона.

Код оцене поступања кредитне институције током поступка контроле, односно оцене показане спремности и способности органа управљања кредитном институцијом да отклоне утврђене неправилности, у зависности од предмета контроле, процењују се следећи критеријуми:

1) способност руководства кредитне институције да идентификује, вреднује и надзире ризике из пословања кредитне институције и да управља њима;

2) делотворност система унутрашњих контрола у кредитној институцији, а посебно функције унутрашње ревизије и функције контроле усклађености пословања;

3) ефикасност у отклањању раније утврђених неправилности, а нарочито у спровођењу раније изречених мера;

4) степен сарадње надзорног и извршног одбора, лица на руководећем положају и запослених у кредитној институцији са овлашћеним лицима током контроле;

5) начин поступања према клијентима који су обухваћени неправилностима које су утврђене у текућем и претходним поступцима контроле;

6) ефикасност кредитне институције у поступању по захтевима за достављање документације, података, објашњења и информација;

7) друге околности на основу којих се процењују спремност и способност органа управљања кредитном институцијом да отклоне утврђене неправилности.

Код оцене степена у коме кредитна институције угрожава финансијску дисциплину и несметано функционисање банкарског система, процењује се значај кредитне институције у финансијском систему, нарочито узимајући у обзир величину кредитне институције, њену повезаност са осталим учесницима у финансијском систему и заменљивост у том систему, као и сложеност њеног пословања и разгранатост њене пословне мреже.

Писмена опомена

Члан 238.

Писмена опомена упућује се кредитној институцији у чијем су пословању утврђене неправилности које нису битно ни непосредно утицале на њено финансијско стање и/или пословање, али би могле имати такав утицај ако се не би отклониле.

Писмена опомена упућује се и кредитној институцији у чијем су пословању, односно поступању утврђене неправилности у примени прописа које до тренутка њеног упућивања нису довеле до значајних последица по већи број корисника, али су такве последице могле наступити.

Решење о налозима и мерама

Члан 239.

Решење којим се изричу налози и мере за отклањање неправилности утврђених у пословању доноси се за:

1) кредитну институцију у чијем се пословању контролом утврде неправилности које би могле угрозити њено финансијско стање, односно сигурност и стабилност њеног пословања;

2) кредитну институцију којој је Народна банка Србије у складу с чланом 96. овог закона одредила већи показатељ адекватности капитала од прописаног – ако се та кредитна институција није ускладила с тим показатељем у остављеном року;

3) кредитну институцију у чијем су пословању утврђене значајније неправилности у примени закона и других прописа којима се уређује спречавање прања новца, финансирања тероризма и финансирања ширења оружја за масовно уништење;

4) кредитну институцију у чијем су пословању, односно поступању утврђене значајније неправилности у примени прописа или неправилности којима је обухваћен велики број корисника или које су довеле до значајнијих последица по кориснике;

5) кредитну институцију у чијем су пословању утврђене значајне неправилности у управљању информационо-комуникационим системом кредитне институције, односно у поштовању прописаних стандарда које су довеле до дужег нестабилног рада информационо-комуникационог система или генерисања нетачних података или учесталих кашњења у достављању података.

Решењем из става 1. овог члана кредитној институцији се налаже да у одређеном року спроведе једну или више од следећих активности:

1) да своје пословање усклади с прописима, укључујући предузимање одређених мера ради отклањања утврђених неправилности, односно спречавања наступања истих или сличних неправилности;

2) да повећа износ капитала;

3) да обезбеди већи показатељ из члана 96. овог закона, односно већи капитал од минималног прописаног износа, ако капитал кредитне институције није довољан за покриће свих ризика којима је кредитна институција изложена или може бити изложена, као и ако кредитна институција није успоставила одговарајући процес интерне процене адекватности капитала кредитне институције или ако тај процес не спроводи доследно;

4) да унапреди систем управљања ризицима у складу са чланом 103. овог закона, као и да побољша стратегије и процес интерне процене адекватности капитала и ликвидности;

5) да достави план за поновно успостављање усклађености свог пословања са регулаторним захтевима из овог закона и прописа донетих на основу овог закона и да одреди кредитној институцији рокове за његово спровођење, укључујући побољшање тог плана у погледу обима и рокова за његово спровођење;

6) да повећа износ резерве за обезбеђење од потенцијалних губитака, односно да усвоји и примени посебне политике резервисања или третмана активе у односу на израчунавање захтева за капиталом;

7) да привремено обустави или ограничи следеће активности:

(1) одобравање кредита и пружање других финансијских услуга лицима чија кредитна способност није задовољавајућа, појединим својим акционарима, члановима надзорног и извршног одбора, односно другим лицима повезаним с кредитном институцијом,

(2) узимање нових кредита, пријем нових депозита и задуживање на било који други начин, као и преузимање ванбилансних обавеза,

(3) улагање у имовину и у друга правна лица,

(4) увођење нових производа,

(5) пружање одређених услуга;

8) да смањи ризике који произилазе из одређених делатности, производа, трансакција и система кредитне институције, укључујући и активности поверавања трећим лицима;

9) да смањи трошкове свог пословања, укључујући и износе бонуса и награда који зависе од степена остварења пословних циљева, а који се исплаћују члановима надзорног и извршног одбора кредитне институције или запосленима;

10) да прода имовину, односно акције или удео у друштву у којем кредитна институција има знатно учешће;

11) да донесе и спроведе мере за:

(1) ограничавање одобравања кредита,

(2) смањење, односно ограничавање изложености,

(3) побољшање поступка наплате доспелих потраживања,

(4) правилно вредновање биланске активе и ванбилансних ставки,

(5) унапређење система управљања ризицима, укључујући процес интерне процене адекватности капитала и интерне процене адекватности ликвидности,

(6) унапређење система извештавања,

(7) унапређење система унутрашњих контрола, а посебно унутрашње ревизије;

12) да нето добит искористи за повећање капитала кредитне институције;

13) да чешће или додатно извештава Народну банку Србије о појединачним показатељима свог пословања, као што су показатељи капитала и показатеља ликвидности;

14) да обезбеди усклађеност с посебним захтевима у вези с ликвидношћу, укључујући и ограничење рочне неусклађености између имовине и обавеза;

15) да разреши дужности члана надзорног и/или извршног одбора кредитне институције, носиоца кључне функције, односно друго лице на руководећем положају у кредитној институцији;

16) да престане или ограничи исплату дивиденде или било ког другог облика исплате добити акционарима, као и обрачун и расподелу имаоцима инструмената додатног основног капитала, ако забрана или ограничење нема за последицу настанак статуса неизмирења обавезе кредитне институције;

17) да обустави или ограничи плаћање камата појединим или свим акционарима и другим лицима чија се права према кредитној институцији заснивају на елементима допунског капитала кредитне институције;

18) да затвори једну или више организационих јединица, односно да обустави или ограничи ширење своје организационе мреже;

19) да обустави плаћања са својих рачуна, осим плаћања за која претходно добије одобрење Народне банке Србије;

20) да обустави плаћања према иностранству, осим плаћања за која претходно добије одобрење Народне банке Србије;

21) да промени управљачку или организациону структуру кредитне институције;

22) да структуру групе кредитне институције чији је члан учини транспарентном;

23) да објављује додатне податке и информације;

24) да замени хардверске или софтверске компоненте или апликативна решења, односно да унапреди перформансе информационо-комуникационог система;

25) да спроведе активности провере безбедности информационо-комуникационог система (пенетрационо тестирање);

26) да, ради адекватног управљања информациони-комуникационим системом, обезбеди континуитет пословања у Републици Србији за несметано одвијање њених пословних процеса или функција у складу с чланом 111. овог закона;

27) да смањи ризике који произилазе из ризика повезаних са животном средином, друштвом и управљањем на кратак, средњи и дуги рок, укључујући и ризике који произилазе из процеса прилагођавања и транзиционих трендова у оквиру циљева постављених прописима Републике Србије, држава чланица, Европске уније или трећих држава, и то кроз прилагођавање пословне стратегије, система управљања и система управљања ризицима, при чему се може захтевати и јачање циљева, мера и

активности садржаних у плановима које је дужна да припреми у складу са чланом 181. ст. 5. и 6. овог закона;

28) да спроведе тестирање отпорности на стрес или анализу сценарија у циљу процене ризика који произилазе из изложености према криптоимовини и пружања услуга повезаних са криптоимовином;

29) да смањи изложености према централној другој уговорној страни ако Народна банка Србије сматра да постоји прекомеран ризик концентрације који произилази из изложености кредитне институције према тој централној другој уговорној страни, или да усклади изложености на свим својим рачунима за поравнање у складу са одредбама прописа којим се уређују захтеви за клиринг и билатерално управљање ризиком за ванберзанске (ОТС) уговоре о дериватима, захтеви за извештавање за уговоре о дериватима и јединствени захтеви за обављање активности централних других уговорних страна и трговинских репозиторијума;

30) да предузме, односно обустави друге активности.

За потребе става 2. тач. 13) овог члана, Народна банка Србије може захтевати од кредитне институције додатне или учесталије захтеве извештавања само ако је одговарајући захтев примерен и сразмеран сврси за који се информације захтевају.

Решењем из става 1. овог члана утврђује се начин на који ће кредитна институција отклонити утврђене неправилности, као и рокови у којима ће то учинити и о томе обавестити Народну банку Србије, а може се утврдити и орган управљања кредитном институцијом или члан овог органа који је одговоран за спровођење активности из тог решења. Народна банка Србије може решењем, ако је примењиво, наложити одговорном лицу или кредитној институцији да прекине и да више не понавља поступање које представља повреду овог закона или прописа који су на основу њега донети.

Решење којим се изричу налози и мере за отклањање неправилности утврђених у пословању може се донети и за кредитну институцију која није поступила у складу са писменом опоменом Народне банке Србије.

Новчана казна

Члан 240.

Народна банка Србије може, независно од предузимања мера из чл. 238. и 239. и чл. 250. до 252. овог закона, или заједно с тим мерама, кредитној институцији, члану органа управљања кредитном институцијом, односно другом одговорном лицу у кредитној институцији, као и финансијском холдингу, мешовитом финансијском холдингу, односно одговорном лицу тог правног лица, изрећи новчану казну за поступање супротно одредбама овог закона, прописа Народне банке Србије и других прописа.

Решењем о изрицању новчане казне, Народна банка Србије изриче кредитној институцији новчану казну која не може бити већа од 10% укупног нето пословног прихода кредитне институције, односно другог правног лица из става 1. овог члана, оствареног у претходној пословној години за коју су доступни последњи званични подаци, а ако је утврђено да је поступањем из става 1. овог члана остварена добит или избегнут губитак, новчана казна може износити до двоструког износа добити остварене тим поступањем или до двоструког износа губитка избегнутог тим поступањем.

Решењем о изрицању новчане казне, Народна банка Србије изриче новчану казну која за члана органа управљања, као и за друго одговорно лице у кредитној институцији, односно у другом правном лицу из става 1. овог члана, не може бити мања од једноструког ни већа од дванаестоструког износа просечне месечне зараде, односно накнаде које је то лице примило за вршење ове функције у три месеца која претходе пресечном датуму из члана 214. став 4. овог закона.

Ако је лицу из става 3. овог члана престао радни однос, односно вршење функције, пре пресечног датума из члана 214. став 4. овог закона – при изрицању новчане казне узимају се у обзир последње три зараде, односно накнаде које је то лице примило.

Изузетно од става 3. овог члана, ако члан надзорног одбора кредитне институције не прима накнаду за вршење ове функције, или није примио ту накнаду за три месеца која претходе пресечном датуму из члана 214. став 4. овог закона, или је износ те накнаде неуобичајено низак, Народна банка Србије решењем о изрицању новчане казне том члану изриче новчану казну која не може бити мања од једноструког ни већа од дванаестоструког износа просека зарада чланова извршног одбора те кредитне институције за три месеца која претходе пресечном датуму из члана 214. став 4. овог закона.

За поступање супротно одредбама овог закона, прописима Народне банке Србије и другим прописима које је у вези с пословима из делокруга извршног одбора кредитне институције – председнику овог одбора изриче се новчана казна најмање у износу новчане казне која се изриче члану тог одбора који је задужен за ове послове.

Ако се новчана казна изриче у поступку контроле, решење из ст. 2. и 3 овог члана доноси се без претходног посебног изјашњења лица из става 1. овог члана о чињеницама и околностима које су од значаја за доношење решења о изрицању ове казне, осим ако је у питању лице коме је престала функција члана органа управљања кредитном институцијом, односно које је престало да буде одговорно лице у кредитној институцији или у другом правном лицу из става 1. овог члана.

Кредитна институција, односно друго правно лице из става 1. овог члана, дужно је да на захтев Народне банке Србије достави податке потребне за утврђивање износа новчане казне из ст. 2. и 3. овог члана.

Кредитна институција, односно друго правно лице из става 1. овог члана, дужно је да записник о контроли и решење о изрицању новчане казне достави лицу које је функцију члана органа управљања кредитном институцијом обављало у периоду на који се односи записник, односно одговорном лицу у кредитној институцији или у другом правном лицу. По протеку 30 дана од дана достављања кредитној институцији, односно другом правном лицу из става 1. овог члана – сматра се да су записник о контроли и решење о изрицању новчане казне достављени овим лицима.

Решење о изрицању новчане казне, након достављања кредитној институцији, односно другом правном лицу из става 1. овог члана, представља извршну исправу.

Обавеза по основу новчане казне изречене члану органа управљања кредитном институцијом, укључујући и бивше чланове тих органа, односно изречена другом одговорном лицу у кредитној институцији или одговорном лицу у другом правном лицу из става 1. овог члана – не може се платити из имовине кредитне институције, односно другог правног лица из става 1. овог члана.

Ако лица из става 11. овог члана не плате новчану казну у року утврђеном решењем о изрицању новчане казне – кредитна институција, односно друго правно лице из става 1. овог члана је дужно да ту казну плати у року од осам дана од истека рока утврђеног решењем из овог става, као и да предузме све неопходне мере како би се од тог лица намирила у износу те казне и да о том намирењу достави доказ Народној банци Србије.

Ако се обавеза по основу новчане казне из овог члана не плати у року утврђеном решењем о изрицању новчане казне, Народна банка Србије има право да обрачунава затезну камату на износ тог дуга.

Извршна решења о изрицању новчане казне из овог члана представљају основ за принудну наплату с рачуна кредитне институције, односно другог правног лица из

става 1. овог члана у складу са законом којим се уређује принудна наплата на новчаним средствима на рачуну.

Новчане казне из става 1. овог члана уплаћују се на рачун Народне банке Србије.

Друго одговорно лице у кредитној институцији, у смислу овог члана, може бити виши руководилац, носилац кључне функције или други запослени чије активности имају значајан утицај на ризични профил кредитне институције.

Народна банка Србије прописује начин утврђивања нето пословног прихода из става 2. овог члана.

Периодична новчана казна

Члан 241.

Народна банка Србије може кредитној институцији, члану органа управљања кредитном институцијом, односно другом одговорном лицу у кредитној институцији, као и финансијском холдингу, мешовитом финансијском холдингу, односно одговорном лицу тог правног лица, решењем утврдити износ периодичне новчане казне за поступање супротно одредбама овог закона, прописа Народне банке Србије и других прописа, с циљем да се понашање тих лица усклади с тим прописима.

Износ периодичне новчане казне се утврђује на следећи начин:

1) у случају кредитне институције, односно другог правног лица из става 1. овог члана, периодична новчана казна се утврђује у износу који не може бити већи од 5 % просечног дневног нето пословног прихода, који је, у случају кршења прописа, кредитна институција, односно друго правно лице дужно да плаћа по дану кршења све док се не успостави усклађеност са одредбама прописа које крши;

2) у случају одговорног лица у кредитној институцији, односно у другом правном лицу из става 1. овог члана, периодична новчана казна се утврђује у износу који не може бити већи од просечне дневне зараде, односно накнаде тог лица, које је, у случају кршења прописа, одговорно лице дужно да плаћа по дану кршења све док се не успостави усклађеност са одредбама прописа које крши.

Народна банка Србије може изрећи периодичну новчану казну за сваки дан трајања кршења прописа, уз навођење датума од ког почиње тећи периодична новчана казна и периода у којем је лице дужно да своје поступање усклади са одредбама прописа које крши, а који не може бити дужи од шест месеци од наведеног датума.

Народна банка Србије може изрећи периодичну новчану казну и на недељном или месечном нивоу.

У случају из става 4. овог члана, максимални износ периодичне новчане казне на недељном, односно месечном нивоу не сме прећи максимални износ периодичних новчаних казни који би се примењивао на дневном нивоу за одговарајући период.

Народна банка Србије може изрећи периодичну новчану казну одређеног датума, са почетком примене каснијег датума.

Просечан дневни нето пословни приход из става 2. овог члана израчунава се тако што се укупни годишњи нето пословни приход, који се утврђује у складу са чланом 240. став 17. овог закона, остварен у претходној пословној години за коју су доступни последњи званични подаци, подели са 365.

Просечна дневна зарада, односно накнада из става 2. овог члана израчунава се тако што се просечна месечна зарада, односно накнада које је лице из става 2. одредба под 2) овог члана примило за вршење своје функције у претходна три месеца, подели са 30.

Кредитна институција, односно друго правно лице из става 1. овог члана, дужно је да на захтев Народне банке Србије достави податке потребне за утврђивање износа периодичне новчане казне из става 2. овог члана.

Ако је лице из става 1. овог члана поступило у складу са решењем Народне банке Србије којим је утврђен износ периодичне новчане казне и ускладило своје поступање, односно пословање са одредбама прописа који крши, Народна банка Србије решењем о изрицању укупног износа периодичне новчане казне утврђује датум престанка кршења, укупан износ периодичне казне за оне дане који су протекли од дана кад је почела тећи периодична новчана казна до дана када се лице ускладило са одредбама прописа које крши и одређује рок у којем је лице дужно да плати тај износ.

Ако лице из става 1. овог члана није поступило у складу са решењем којим је утврђен износ периодичне новчане казне и није ускладило своје поступање са одредбама које крши, Народна банка Србије решењем утврђује да се то лице није ускладило са законом, односно другим прописом у остављеном року, укупан износ периодичне новчане казне за све дане остављеног рока и одређује рок у којем је лице дужно да плати тај износ.

Друго одговорно лице у кредитној институцији, у смислу овог члана, може бити виши руководилац, носилац кључне функције или други запослени чије активности имају значајан утицај на ризични профил кредитне институције.

Изрицање периодичне новчане казне не спречава Народну банку Србије у изрицању других мера прописаних овим законом за исто кршење одредби прописа.

Мере у посебним случајевима повреда одредаба закона и прописа Народне банке Србије

Члан 242.

Народна банка Србије независно од предузимања мера из чл. 238. и 239. и чл. 250. до 252. овог закона или заједно с тим мерама, кредитној институцији, члану органа управљања кредитном институцијом, односно другом одговорном лицу у кредитној институцији, као и финансијском холдингу, мешовитом финансијском холдингу, односно одговорном лицу тог правног лица, за посебне случајеве повреда одредаба овог закона и прописа Народне банке Србије из члана 244. овог закона, може изрећи и следеће мере:

1) новчану казну из члана 240. овог закона;

2) периодичну новчану казну из члана 241. овог закона;

3) дати налог лицу из овог става да прекине са повредом и да више не понавља поступање које представља повреду;

4) објављивање података о лицу из овог става, врсти повреде и обиму повреде (јавна изјава);

5) да налог посредном матичном друштву у Европској унији да прекине са повредом и да више не понавља поступање које представља повреду;

6) објављивање података о посредном матичном друштву у Европској унији, врсти повреде и обиму повреде (јавна изјава);

7) привремено ограничење права гласа лицу које има квалификовано учешће, односно лицима која заједнички делују;

8) привремену забрану обављања функције члана органа управљања, вишег руководства, носиоца кључних функција или других послова лица запослених у кредитној институцији чије активности имају значајан утицај на ризични профил

кредитне институције, односно привремену забрану обављања функције одговорног лица у другом правном лицу из овог става.

Јавна изјава из става 1. овог члана објављује се на интернет презентацији Народне банке Србије.

Критеријуми за одређивање новчане казне, врсте и обима мера у посебним случајевима повреда одредаба овог закона и прописа Народне банке Србије

Члан 243.

Народна банка Србије приликом опредељења износа новчане казне из чл. 240. и 241. овог закона, као и приликом одлучивања коју ће од мера из члана 242. овог закона применити у случају посебних повреда овог закона и прописа Народне банке Србије, води рачуна о делотворности и сразмерности те казне односно мере, као и ефекту одвраћања од будућих повреда прописа.

Приликом опредељивања износа новчане казне, односно врсте и обима мера које ће предузети у посебним случајевима повреда овог закона и прописа Народне банке Србије, Народна банка Србије, узима у обзир критеријуме из члана 237. овог закона у мери у којој је то могуће, као и све околности које су од значаја, укључујући и следеће:

1) учесталост и трајање повреде;

2) степен одговорности лица из чл. 240, 241. и 242. овог закона за конкретну повреду;

3) финансијско стање лица из чл. 240, 241. и 242. овог закона које је учинило повреду;

4) износ стечене добити или избегнутог губитка који су последица повреде, ако их је могуће утврдити;

5) губитке које су због учињене повреде имала трећа лица, ако је те губитке могуће утврдити;

6) сарадњу са Народном банком Србије у поступку утврђивања повреде;

7) претходне повреде одредаба овог закона и прописа Народне банке Србије за које је утврђено да их је починило конкретно лице;

8) све могуће системске последице повреде.

Посебни случајеви повреда одредаба закона и прописа Народне банке Србије

Члан 244.

Посебни случајеви повреда одредаба овог закона и прописа Народне банке Србије од стране кредитне институције у смислу члана 242. овог закона, постоје ако:

1) је та институција дозволу за рад добила на основу неистинитих или лажних изјава или на неки други недозвољен начин;

2) као предложени стицалац материјалног учешћа намерава да директно или индиректно стекне материјално учешће из члана 54. овог закона, а писаним путем не обавести Народну банку Србије о обиму намераваног стицања и не достави информације из члана 55. овог закона;

3) намерава да, директно или индиректно, отуђи материјално учешће из члана 54. овог закона, а писаним путем не обавести Народну банку Србије о обиму материјалног учешћа које намерава да отуђи у складу са чланом 58. овог закона;

4) у року од пет радних дана од сазнања да је физичко или правно лице стекло или повећало квалификовано учешће у кредитној институцији изнад прагова за које има сагласност Народне банке Србије, односно од сазнања да је лице са квалификованим учешћем продало или на други начин отуђило акције чиме је смањило учешће у капиталу кредитне институције испод прага за које има сагласност Народне банке Србије, не обавести Народну банку Србије о томе у складу са чланом 51. овог закона;

5) не успостави и не спроводи ефикасан и поуздан систем управљања ризицима у складу са чланом 103. овог закона, као и политику примања у складу са чланом 129. овог закона;

6) у роковима и на начин предвиђен прописима Народне банке Србије, не достави тачне и потпуне извештаје о великим изложеностима, показатељу ликвидности, показатељу покрића ликвидном активом, показатељу нето стабилних извора финансирања, као и о адекватности капитала кредитне институције, односно о капиталу кредитне институције, захтевима за капиталом и показатељима адекватности капитала и показатељу степена задужености (леверицу);

7) прекорачује лимите који се односе на велике изложености према једном лицу или групи повезаних лица, у складу са подзаконским актом Народне банке Србије;

8) не испуњава захтев за одржавањем показатеља покрића ликвидном активом на нивоу предвиђеном прописом Народне банке Србије;

9) не одржава показатељ нето стабилних извора финансирања на нивоу предвиђеном прописом Народне банке Србије;

10) не обрачунава показатељ степена задужености (левериц) на начин предвиђен прописом Народне банке Србије;

11) у роковима и на начин утврђен прописима Народне банке Србије, не објави тачне и потпуне информације које су од значаја за информисање јавности о њеном финансијском стању, пословању и ризичном профилу;

12) показатеље капитала не одржава на прописаним нивоима;

13) не испуњава захтеве у вези са елементима капитала, регулаторним прилагођавањима, одбитним ставкама, као и условима за укључивање и искључивање инструмената капитала, у складу са прописом Народне банке Србије;

14) не поступа у складу са захтевима који се односе на обрачун ризиком пондерисаних изложености и капитала, у складу са прописом Народне банке Србије;

15) не испуњава захтеве који се односе на прикупљање података потребних за обрачун захтева за капиталом за оперативни ризик, у складу са прописом Народне банке Србије;

16) изврши исплату имаоцима инструмената капитала супротно члану 101. овог закона;

17) није спровела меру Народне банке Србије да разреши члана органа управљања и забрану том лицу да обавља функцију до окончања поступка по налогу за разрешење у року утврђеном решењем Народне банке Србије;

18) поступа супротно одредбама овог закона, односно прописа Народне банке Србије којима су уређене зараде;

19) писаним путем не обавести Народну банку Србије да је извршен значајан пренос имовине и обавеза у складу са чланом 60. овог закона;

20) више пута не поступи у складу са овим законом, прописом Народне банке Србије, односно у складу са решењем Народне банке Србије донетом у поступку контроле;

21) спроводи статусне промене супротно овом закону;

22) Народну банку Србије не обавести о стицању директног или индиректног власништва у кредитној институцији које стицаоцу омогућава 5% и више од 5% гласачких права у року од пет радних дана од дана сазнања за то стицање у складу са чланом 33. овог закона;

23) најмање једном годишње, или на њен захтев, Народну банку Србије не обавести о идентитету свих лица која имају учешће у кредитној институцији, односно не обавести је о промени статуса лица повезаног с том кредитном институцијом, и то у року од пет радних дана од дана сазнања за ту промену у складу са чланом 51. овог закона;

24) именује спољног ревизора чији је приход од ревизије те кредитне институције у претходној години већи од половине његових укупних прихода, односно ангажује спољног ревизора који је већ обавио више од пет узастопних ревизија њених редовних годишњих финансијских извештаја, односно спољног ревизора који је у истој години обављао и ревизију финансијских извештаја кредитне институције и пружао јој консултантске услуге, односно спољног ревизора који је ревизију вршио за пословну годину у којој јој је пружао те услуге у складу са чланом 151. овог закона;

25) без сагласности Народне банке Србије отвори представништво у иностранству у складу са чланом 85. став 1. овог закона;

26) сопствене акције не отуђи у року од једне године од дана њиховог стицања, односно не повуче их и не поништи на терет свог капитала у складу са чланом 102. овог закона;

27) закључи правни посао чији је предмет давање кредита, аванса, јемства или гаранције кредитне институције ради директног или индиректног стицања акција ове кредитне институције, лица које у њој има учешће или лица у коме ће та кредитна институција имати знатно учешће у складу са чланом 22. овог закона;

28) лицу повезаном с кредитном институцијом, односно запосленом у кредитној институцији, одобри услове који су повољнији од услова одобрених другим лицима која нису повезана с том кредитном институцијом, односно нису запослена у тој кредитној институцији у складу са чланом 118. овог закона;

29) својим акционарима одобри кредит пре истека једне године од дана када је почела да послује у складу са чланом 120. овог закона;

30) Народној банци Србије не достави, са прописаном изјавом, писмено обавештење о повлачењу или разрешењу дужности спољног ревизора кредитне институције, односно групе кредитних институција и то најкасније у року од 15 дана од дана повлачења, односно разрешења тог ревизора у складу са чланом 158. овог закона;

31) не изради и не достави Народној банци Србије план опоравка у складу са чланом 122. овог закона;

32) не ажурира план опоравка у складу са чланом 122. овог закона;

33) на захтев Народне банке Србије не пружи сву потребну помоћ и информације потребне за израду, измену и спровођење плана реструктурирања у складу с чланом 344. овог закона;

34) не успостави или редовно не ажурира евиденцију свих финансијских уговора у којима је уговорна страна у скалду с чланом 344.овог закона;

35) не обавести Народну банку Србије о значајној промени у правној или организационој структури, пословању или финансијском стању која може да утиче на применљивост плана реструктурирања или на други начин захтева његову измену у складу с чланом 343. овог закона;

36) не обавести Народну банку Србије о значајној промени у правној или организационој структури, пословању или финансијском стању било ког члана групе, ако та промена утиче на применљивост плана реструктурирања или на други начин захтева његову измену у складу с чланом 345. овог закона;

37) не достави предлог мера за решавање или отклањање значајних препрека за реструктурирање са роковима за њихово спровођење, или их не достави у року од четири месеца, односно 14 дана у зависности од тога шта је применљиво, не поступи у складу с решењем о налагању мера за отклањање препрека за реструктурирање и не достави Народној банци Србије план за усклађивање са наложеним мерама у року од месец дана од дана пријема решења из члана 360. став 6. овог закона;

38) не испуњава минимални захтев за капиталом и подобним обавезама на начин и у роковима утврђеним решењем Народне банке Србије;

39) не обавести Народну банку Србије у складу с чланом 369. овог закона и не обрачуна максимални износ за расподелу у вези са минималним захтевом за капиталом и подобним обавезама;

40) не обавести без одлагања Народну банку Србије о наступању услова из члана 370. став 1. тачка 1) овог закона;

41) не објави на својој интернет страници обавештење о покретању поступка реструктурирања истог дана по пријему решења о покретању тог поступка;

42) не објави на својој интернет страници решења из чл. 384. до 386. овог закона;

43) не обавести берзу о покретању поступка реструктурирања ако се акције или други власнички инструменти или дужнички инструменти кредитне институције у реструктурирању котирају на берзи;

44) не поступи по налогу Народне банке Србије да предузме све потребне активности ради спровођења процене вредности из члана 389. и 390. овог закона и/или ради примене инструмента продаје пословања, у складу с чланом 377. овог закона;

45) не поступи по налогу Народне банке Србије да настави да пружа све услуге или да омогући коришћење пословних објеката и опреме који су потребни стицаоцу за ефективно обављање послова који су на њега пренети, у складу с чланом 379. став 1. овог закона;

46) изврши плаћање супротно обустави плаћања из чл. 383. и 384. овог закона;

47) не обезбеди да финансијски уговор на који се примењује право треће земље садржи одредбу у складу с чланом 387. овог закона;

48) не достави план реорганизације пословања у складу с чланом 407. овог закона;

49) не уплати редовни годишњи допринос у Фонд за реструктурирање у складу с чланом 439. овог закона;

50) не уплати ванредни допринос у износу, на начин и у року које утврди Народна банка Србије у складу с чланом 440. овог закона.

Народна банка Србије, у случфају из става 1. тач. 6) до 15) овог члана, цени материјалну значајност и учесталост повреде, при чему се повреда не сматра

материјално значајном ако је степен повреде незнатан и не постоји потреба да се кредитној институцији изрекне мера из члана 242. става 1. овог закона.

Посебни случајеви повреда одредаба овог закона од стране финансијског холдинга или мешовитог финансијског холдинга постоје ако:

1) финансијски холдинг или мешовити финансијски холдинг из члана 86. ст. 1. и 2. овог закона који као предложени стицалац материјалног учешћа намерава да, директно или индиректно, стекне материјално учешће, а не обавести Народну банку Србије о обиму намераваног стицања, противно члану 54. став 1. овог закона;

2) финансијски холдинг или мешовити финансијски холдинг из члана 86. ст. 1. и 2. овог закона који намерава да, директно или индиректно, отуђи материјално учешће из члана 54. став 2. овог закона, а писаним путем не обавести Народну банку Србије о обиму материјалног учешћа које намерава да отуђи;

3) финансијски холдинг или мешовити финансијски холдинг из члана 86. ст. 1. и 2. овог закона не обавести Народну банку Србије писаним путем да је спровео значајни пренос имовине и обавеза у смислу члана 60. овог закона;

4) финансијски холдинг или мешовити финансијски холдинг из члана 86. ст. 1. и 2. овог закона који спроводи статусне промене супротно овом закону;

5) матични финансијски холдинг или матични мешовити финансијски холдинг из члана 86. став 1. овог закона не поднесе захтев за давање сагласности из става 3. истог члана;

6) финансијски холдинг или мешовити финансијски холдинг који је дужан да примењује одредбе овог закона и подзаконских аката на потконсолидованој основи или који је одређен као одговоран за усклађеност групе са регулаторним захтевима на консолидованој основи у складу са чланом 86. став 6. тачка 3) овог закона, не поднесе захтев за давање сагласности из става 3. истог члана;

7) финансијски холдинг или мешовити финансијски холдинг у року од три месеца од пријема одлуке Народне банке Србије којим је одбијен захтев за изузеће из члана 86. став 6. овог закона или је континуираним надзором утврђено да услови за изузеће нису више испуњени, не поднесе Народној банци Србије захтев за давање сагласности у складу са чланом 86. став 3. овог закона;

8) финансијски холдинг или мешовити финансијски холдинг без одлагања не обавести Народну банку Србије о промени околности на основу којих му је дата сагласност у складу са чланом 87. овог закона, односно одобрено изузеће из члана 86. став 6. овог закона, противно члану 88. став 1. овог закона;

9) финансијски холдинг или мешовити финансијски холдинг којем је дата сагласност у складу са чланом 87. овог закона или одобрено изузеће из члана 86. став 6. овог закона, континуирано не испуњава услове прописане тим члановима, противно члану 88. став 1. овог закона;

10) финансијски холдинг или мешовити финансијски холдинг не доставља Народној банци Србије потребне информације у року прописаном чланом 88. став 3. овог закона;

11) матични финансијски холдинг или матични мешовити финансијски холдинг из члана 86. став 1. овог закона није предузео потребне мере за усклађеност са захтевима прописаним овим законом и прописима донетим на основу овог закона, који се односе на: захтеве за капиталом, велике изложености, ликвидност, показатељ степена задужености, додатни захтев за капиталом које је Народна банка Србије наложила у складу са чл. 239. и 247. овог закона или посебне захтеве за ликвидност, утврђене овим законом.

Објављивање мера из поступка контроле законитости пословања

Члан 245.

Народна банка Србије може на својој интернет страници да објави обавештење о изреченим мерама из поступка контроле законитости пословања кредитне институције у примени прописа којима се уређују финансијске и платне услуге, као и других прописа над чијом применом врши надзор, ако се процени да објављивање тих мера на начин прописан овим чланом не угрожава интересе који се штите у складу са одредбама члана 299. овог закона.

Обавештење из става 1. овог члана садржи назив кредитне институције, кратак опис утврђених неправилности и мере која је изречена тој институцији, као и друге податке који могу бити значајни за разумевање разлога за изрицање те мере, односно ефеката које та мера производи.

Ако је против мере из става 1. овог члана поднета тужба управном суду, Народна банка Србије може о томе објавити саопштење у року од 15 дана од дана пријема те тужбе.

Обавештење и подаци из овог члана уклањају се са интернет странице Народне банке Србије након истека три године од дана њиховог објављивања.

Објављивање податка у складу са овим чланом не сматра се повредом обавезе чувања тајности података.

Посебни захтеви за ликвидност

Члан 246.

Народна банка Србије процењује потребу одређивања посебних захтева за ликвидност, ради обухватања ризика ликвидности којима је кредитна институција изложена или би могла бити изложена у свом пословању, на основу спроведене супервизорске процене.

Приликом одређивања посебних захтева за ликвидност из става 1. овог члана, Народна банка Србије узима у обзир следеће:

1) пословни модел кредитне институције;

2) системе управљања, процесе и механизме кредитне институције у вези са управљањем ризиком ликвидности и захтеве за ликвидност из члана 113. овог закона;

3) налазе из извештаја из члана 200. став 4. овог закона и записника о контроли кредитне институције из члана 214. овог закона.

Народна банка Србије може да размотри примену новчаних казни или других мера које се могу изрећи у складу са овим законом, које се опредељују у великој мери у односу на разлике између стварне позиције ликвидности кредитне институције и захтева за ликвидност и захтева за стабилним изворима финансирања.

Додатни захтев за капиталом изнад минимално прописаног

Члан 247.

Народна банка Србије одређује кредитној институцији додатни захтев за капиталом изнад минимално прописаног у складу са чл. 96. и 239. став 2. под 3) овог закона, у следећим случајевима, и то:

1) ако је кредитна институција изложена ризицима или елементима ризика који нису обухваћени или нису довољно покривени захтевима за капиталом у складу са ставом 3. овог члана, као и чл. 96. и 97. и 249. овог закона;

2) ако кредитна институција не испуњава захтеве из чл. 99. и 103. овог закона или захтев у вези са управљањем, праћењем и извештавањем о великим изложеностима у складу са чланом 107. овог закона, и није вероватно да би друге мере прописане овим законом биле довољне за благовремено испуњавање тих захтева;

3) ако усклађивања вредновања за позиције или портфолија у књизи трговања из члана 201. став 4. овог закона нису довољна да би кредитној институцији омогућила да у кратком року прода своје позиције или их заштити од ризика без настанка материјално значајних губитака у нормалним тржишним условима;

4) ако је проценом у складу са чланом 200. овог закона или чланом 202. ст. 5. и 6. овог закона утврђено да ће неусклађеност са прописаним захтевима за примену интерних приступа вероватно довести до неадекватних захтева за капиталом;

5) ако кредитна институција више пута није успоставила или одржала одговарајући износ додатног захтева за капиталом изнад свеобухватног захтева за капиталом (смерница за додатним капиталом) утврђеног у складу са чланом 249. овог закона;

6) у случају других околности које су специфичне за одређену кредитну институцију за које Народна банка Србије сматра да су од материјалног значаја.

Народна банка Србије одређује додатни захтев за капиталом из става 1. овог закона како би се покрили ризици који су настали као резултат пословања појединачне кредитне институције укључујући ризике који се односе на ефекте одређених економских и тржишних кретања на ризични профил те кредитне институције.

У смислу става 1. под 1) овог члана, сматра се да ризици или елементи ризика нису обухваћени или нису довољно покривени захтевима за капиталом, уколико су износ, структура и расподела капитала које је Народна банка Србије проценила адекватним, узимајући у обзир процес интерне процене адекватности капитала који спроводи кредитна институција из члана 99. овог закона и супервизорску процену из члана 200. овог закона, , већи од минимално прописаних захтева за капиталом.

Приликом одређивања додатног захтева за капиталом изнад минимално прописаног из става 1. тачка 1. овог члана, Народна банка Србије, узима у обзир ризични профил кредитне институције и врши процену ризика којима је кредитна институција изложена, укључујући:

1) ризике или елементе ризика специфичних за кредитну институцију који су експлицитно (директно) искључени или нису експлицитно (директно) покривени захтевима за капиталом;

2) ризике или елементе ризика специфичних за кредитну институцију који ће вероватно бити потцењени упркос усклађености са минимално прописаним захтевима за капиталом.

Капитал из става 3. овог члана који се сматра адекватним обухвата све ризике или елементе ризика који су утврђени као значајни на основу процене из става 4. овог члана, а који нису обухваћени или нису довољно обухваћени минимално прописаним захтевима за капиталом.

Каматни ризик у књизи позиција којима се не тргује сматра се значајним најмање у случајевима из члана 201. став 6. овог закона, осим ако у поступку супервизорске процене Народна банка Србије оцени да кредитна институција на адекватан начин управља каматним ризиком у књизи позиција којима се не тргује и да кредитна институција није прекомерно изложена овом ризику.

Члан 248.

Народна банка Србије одређује кредитној институцији додатни захтев за капиталом изнад минимално прописаног, осим за покриће ризика прекомерног степена

задужености, у износу разлике између захтева за капиталом који се у складу са чланом 247. ст. 3. до 5. овог закона сматрају адекватним и минимално прописаних захтева за капиталом.

Народна банка Србије одређује кредитној институцији додатни захтев за капиталом изнад минимално прописаног за покриће ризика прекомерног степена задужености, који није довољно обухваћен капиталом из члана 96. ст. 5. овог закона, у износу разлике између захтева за капиталом који се у складу са чланом 247. ст. 3. до 5. овог закона сматрају адекватним, осим за каматни ризик у у књизи позиција којима се не тргује из члана 247. став 6. овог закона, и минимално прописаних.

Кредитна институција је дужна да капитал који је Народна банка Србије одредила у складу са чл. 96. став 6 и 239. став 2. под 3) овог закона за покриће ризика који нису ризик прекомерног степена задужености кредитне институције одржава на начин:

1) да најмање три четвртине додатног захтева за капиталом одржава основним капиталом;

2) да се најмање три четвртине основног капитала кредитне институције из тачке 1) овог става састоји од основног акцијског капитала.

Кредитна институција је дужна да капитал који је Народна банка Србије одредила у складу са чл. 96. став 6. и 239. став 2. под 3) овог закона за покриће ризика прекомерног степена задужености кредитне институције одржава основним капиталом.

Изузетно од ст. 3. и 4. овог члана, Народна банка Србије може да захтева од кредитне институције већи удео основног, односно основног акцијског капитала за одржавање одређеног капитала изнад минимално прописаног, ако сматра да је то потребно због посебних околности у којима се кредитна институција налази.

Кредитна институција не може да користи капитал из става 3. овог члана за одржавање:

1) захтева за капиталом из члана 96. ст. 2. до 4. овог закона;

2) захтева за комбинованим заштитним слојем капитала;

3) смернице за додатним капиталом из члана 249. овог закона, ако се њим покривају ризици који нису ризик прекомерног степена задужености кредитне институције.

Кредитна институција не може да користи капитал из става 2. овог члана за одржавање:

1) захтева за капиталом из члана 96. став 5. овог закона;

2) захтева за одржавање додатног слоја показатеља степена задужености кредитне институције из члана 96. став 8. овог закона;

3) смернице за додатним капиталом из члана 249. овог закона, ако се њим покривају ризици прекомерног степена задужености кредитне институције.

Народна банка Србије решењем одређује додатни захтев за капиталом изнад минимално прописаног из чл. 96. и 239. став 2. под 3) овог закона, које садржи образложење обрачуна свих елемената из члана 247. овог закона и ст. 1. до 7. овог члана. У случају из члана 247. , став 1. под 5) овог закона, решење садржи и образложење разлога због којих се утврђене смернице за додатним капиталом више не сматрају довољним.

Ако је кредитна институција дужна да примењује доњу границу (енг. *output floor*) ризиком пондерисане активе, примењују се следеће:

1) номинални износ додатног захтева за капиталом који Народна банка Србије захтева од кредитне институције за покриће ризика, осим ризика прекомерног степена задужености, не може се повећати искључиво из разлога што је кредитна институција обавезна да примењује доњу границу ризиком пондерисане активе;

2) Народна банка Србије ће, без одлагања, а најкасније до завршетка следеће супервизорске процене, преиспитати додатни захтев за капиталом који је одредила кредитној институцији, узимајући у обзир да додатни захтеви за капиталом не доводе до двоструког обрачунавања ризика који су у потпуности покривени применом доње границе ризиком пондерисане активе;

3) након преиспитивања из тачке 2) овог става, ограничење из тачке 1) овог члана се не примењује.

За потребе овог члана закона, сматра се да кредитна институција подлеже примени минималне доње границе ако је укупан износ изложености ризицима кредитне институције обрачунат у складу с чланом 98. став 2. овог закона већи од њеног укупног износа изложености ризицима без примене доње границе обрачунатог у складу с прописом којим се уређује адекватност капитала кредитне институције.

Када је кредитна институција дужна да примењује доњу границу ризичне активе утврђену у складу са чланом 98. став 2. овог закона, и за време трајања те обавезе, Народна банка Србије не може да одреди меру додатног захтева за капиталом у складу са овим чланом, ако би се том мером ризици који су у потпуности покривени применом те доње границе двоструко узимали у обзир.

Народна банка Србије може ближе прописати начин спровођења става 10. овог члана.

Додатни захтев за капиталом изнад свеобухватног захтева за капиталом (смернице за додатни капитал)

Члан 249.

Кредитна институција је дужна да на основу стратегија и поступака из члана 99. овог закона утврди и одржава износ интерног капитала који је довољан за покриће свих ризика којима је кредитна институција изложена, и да обезбеди да капитал може да покрије потенцијалне губитке који произилазе из стресних сценарија, укључујући и губитке који су утврђени у оквиру супервизорског тестирања отпорности на стрес из члана 200. став 11. овог закона.

Народна банка Србије, при спровођењу супервизорске процене у складу са чл. 200. и 202. овог закона која укључује и резултате отпорности на стрес из члана 200. став 11. овог закона, процењује износ интерног капитала који је у складу са ставом 1. овог члана утврдила кредитна институција. На основу те процене, Народна банка Србије за сваку појединачну кредитну институцију утврђује потребу одређивања смернице за додатним капиталом, односно укупан износ капитала изнад додатних захтева за капиталом који је потребан за постизање укупног износа капитала који Народна банка Србије сматра одговарајућим.

Народна банка Србије у складу са ставом 2. овог члана утврђује смернице за додатним капиталом које су специфичне за сваку појединачну кредитну институцију. Смернице за додатним капиталом могу обухватити ризике који су покривени додатним захтевом за капиталом изнад минимално прописаног који је одређен у складу са чланом 247. овог закона само у мери у којој обухвата елементе тих ризика који нису већ покривени тим захтевом.

Ако је кредитна институција дужна да примењује доњу границу ризиком пондерисане активе, Народна банка Србије може преиспитати смернице за додатним капиталом.

Кредитна институција не сме да користи капитал којим испуњава смернице за додатним капиталом за покриће ризика, осим ризика прекомерног степена задужености, за испуњавање:

1) захтева за капиталом из члана 96. ст. 2. до 4. овог закона;

2) додатног захтева за капиталом изнад минимално прописаног чланом 247. овог закона који одреди Народна банка Србије за покриће ризика који није ризик прекомерног степена задужености и захтева за комбинованим заштитним слојем капитала.

Кредитна институција не сме да користи капитал којим испуњава смернице за додатним капиталом за покриће ризика прекомерног степена задужености за испуњавање:

1) захтева за капиталом из члана 96. став 5. овог закона;

2) додатног захтева за капиталом изнад минимално прописаног чланом 247. овог закона који одреди Народна банка Србије за покриће ризика прекомерног степена задужености и захтева за одржавање додатног слоја показатеља степена задужености кредитне институције.

Ако кредитна институција не испуњава смернице за додатним капиталом који је утврдила Народна банка Србије у складу са ставом 2. овог члана, а која испуњава прописане захтеве за капиталом, захтеве за додатним капиталом изнад минимално прописаног из члана 247. овог закона и захтев за комбинованим заштитним слојем капитала или захтев за додатним слојем показатеља степена задужености, не примењују се ограничења расподеле основног акцијског капитала из члана 97. став 2.

Мере ране интервенције

Члан 250.

Ако контролом из члана 197. овог закона утврди да је кредитна институција поступала супротно одредбама овог закона, прописа Народне банке Србије или других прописа или је вероватно да ће, између осталог услед тога што се њено финансијско стање брзо погоршава, укључујући погоршање ликвидности, све већи ниво задужености, ненаплативих кредита или концентрације изложености, ускоро поступити супротно тим одредбама − Народна банка Србије може, независно од предузетих мера из чл. 236. став 1. тач. 1) и 2) овог закона, према тој кредитној институцији, у складу с критеријумима прописаним у члану 237. овог закона, предузети једну или више од следећих мера:

1) наложити органима управљања кредитне институције да спроведу једну или више мера из плана опоравка или да, ако су околности које су довеле до ране интервенције различите од претпоставки из овог плана, ажурирају тај план и у одређеном року спроведу једну или више мера из ажурираног плана;

2) наложити органима управљања кредитне институције да анализирају стање, утврде мере за решавање свих утврђених проблема и израде план активности за њихово решавање, с роковима за спровођење тих активности;

3) наложити надзорном одбору кредитне институције да сазове скупштину кредитне институције, односно непосредно сазвати ову скупштину ако је надзорни одбор не сазове, при чему Народна банка Србије у оба случаја утврђује дневни ред скупштине банке и захтевада се размотри доношење одговарајућих одлука;

4) наложити разрешење или именовање једног или више чланова органа управљања, носиоца кључне функције или вишег руководства кредитне институције ако се за та лица утврди да не испуњавају услове за обављање послова из свог делокруга;

5) наложити органима управљања кредитне институције да, по потреби, израде план преговора о реструктурирању дуга с појединим или свим повериоцима кредитне институције, у складу с планом опоравка;

6) наложити промене у пословној стратегији кредитне институције;

7) наложити измене у организационој структури кредитне институције;

8) наложити кредитној институцији да ступи у контакт с потенцијалним купцима.

Решењем о изрицању мера из става 1. овог члана утврђује се рок у којем је кредитна институција дужна да поступи у складу с тим мерама и да Народној банци Србије достави одговарајући доказ о томе.

У случају из става 1. овог члана, Народна банка Србије ће прибавити све потребне информације за ажурирање плана реструктурирања и припрему за могуће спровођење поступка реструктурирања, као и за процену вредности имовине и обавеза банке из члана 389. овог закона.

Кад утврди да ли је кредитна институција благовремено поступила у складу с мерама из става 1. овог члана и у којој мери – Народна банка Србије обуставиће поступак контроле кредитне институције или ће кредитној институцији изрећи нову меру из тог става, односно неку од мера из члана 236. овог закона, у складу с критеријумима из члана 237. овог закона.

Разрешење члана органа управљања, вишег руководства и носиоца кључне функције

Члан 251.

У случају знатног погоршања финансијског стања банке или теже повреде закона, прописа Народне банке Србије и других прописа или статута банке, када оцени да друге мере из члана 250. овог закона не би биле довољне да поправе такво стање у банци – Народна банка Србије може решењем наложити разрешење, односно смену свих или појединих чланова органа управљања кредитне институције, носиоца кључне функције и вишег руководства кредитне институције, и то без обзира на испуњеност других услова за разрешење чланова органа управљања из члана 173. ст. 1. и 2. овог закона.

Решењем из става 1. овог члана Народна банка Србије може лицу из тог става и да:

1) забрани или ограничи обављање било које активности у кредитној институцији;

2) забрани или ограничи посредно или непосредно остваривање гласачког права у кредитној институцији;

3) захтева да отуђи директно или индиректно власништво које има у кредитној институцији, у року који она одреди;

4) забрани вршење функције у било којој банци или члану банкарске групе или учествовање у обављању активности у кредитној институцији или групи кредитних институција без претходне сагласности Народне банке Србије.

Нови чланови органа управљања и више руководство именују се у складу са овим законом и морају да испуњавају све прописане услове за то именовање.

Привремена управа

Члан 252.

Народна банка Србије може донети решење о именовању једног или више

привремених управника кредитне институције када оцени да мере из члана 251. овог закона нису довољне да се побољша финансијско стање у кредитној институцији.

Циљеви и задаци привремене управе одређују се у решењу из става 1. овог члана, а могу се односити на утврђивање стварног финансијског стања у кредитној институцији, управљање целокупним пословањем кредитне институције или његовим делом како би се очувао или поново успоставио одговарајући финансијски положај банке и/или њено стабилно и сигурно пословање и сл. Именовањем привременог управника не доводе се у питање права акционара у складу са законом.

Привремени управник се именује најдуже на годину дана, а његов мандат се, изузетно, може продужити ако Народна банка Србије утврди да су и даље испуњени услови из става 1. овог члана. Народна банка Србије може у било ком тренутку током мандата привременог управника донети решење којим се он разрешава функције, а може и изменити његова овлашћења и обавезе утврђене решењем о именовању.

Привремени управник мора бити лице независно од кредитне институције и испуњавати услове из члана 171. овог закона.

Решењем из става 1. овог члана, Народна банка Србије одређује да ли привремени управник замењује надзорни и извршни одбор кредитне институције или управља кредитном институцијом заједно са овим органима, утврђује овлашћења и обавезе привременог управника, а нарочито поделу одговорности између привременог управника и ових органа, као и акте и правне радње поводом којих ти органи морају прибавити мишљење привременог управника, односно његову сагласност – ако је одређено да заједно управљају кредитном институцијом.

Решењем из става 1. овог члана може бити утврђено да је привремени управник дужан да пре предузимања одређених правних радњи прибави сагласност Народне банке Србије, а ова сагласност му је неопходна да би могао да сазове скупштину кредитне институције и одреди дневни ред седнице ове скупштине.

Привремени управник доставља Народној банци Србије извештај о пословању кредитне институције и њеном финансијском стању, као и о радњама које је предузео при извршавању својих дужности најмање тромесечно, а на захтев Народне банке Србије и чешће. Привремени управник је дужан да извештај Народној банци Србије поднесе и на почетку и на крају свог мандата.

Народна банка Србије на својој интернет презентацији објављује именовање привременог управника, осим када привремени управник нема овлашћење да заступа кредитну институцију.

Увођење привремене управе, именовање и разрешење привременог управника, као и престанак привремене управе у кредитној институцији уписују се у регистар привредних субјеката даном доношења решења из става 1. овог члана, које Народна банка Србије доставља агенцији надлежној за вођење регистра привредних субјеката истог дана када га је донела.

Народна банка Србије прописује ближе услове и начин обављања привремене управе.

Мере ране интервенције за групу кредитних институција

Мере ране интервенције када је Народна банка Србије надлежни орган за консолидацију

Члан 253.

Ако су испуњени услови за спровођење мера ране интервенције или за именовање привремене управе у матичној кредитној институцији из ЕУ са седиштем у Републици Србији, Народна банка Србије као орган надлежан за контролу на консолидованој основи дужна је да о томе обавести Европски орган за банкарство и да прибави

мишљење других надлежних органа који су укључени у колегијум супервизора о испуњености тих услова и о намери предузимања мера из члана 250. став 1. овог закона према тој кредитној институцији.

Народна банка Србије може да наложи кредитној институцији из ЕУ са седиштем у Србији неку од мера из члана 250. став 1. овог закона након добијања мишљења других надлежних органа укључених у колегијум супервизора или након истека рока за достављање мишљења који утврђује Народна банка Србије, а који не може бити дужи од пет дана.

Приликом одлучивања о предузимању мера из става 2. овог члана Народна банка Србије је дужна да узме у обзир све ефекте које доношење тих мера може имати на чланове те групе кредитних институција у другим државама чланицама.

Народна банка Србије о доношењу мера из става 2. овог члана обавештава друге надлежне органе укључене у колегијум супервизора и Европски орган за банкарство.

Ако надлежни орган друге државе чланице, у којој је седиште зависног друштва матичне кредитне институције из ЕУ са седиштем у Републици Србији, намерава да предузме неку од мера које су предвиђене посебним прописом, а које својим садржајем одговарају мерама из чл. 27. и 29. Директиве 2014/59/ЕУ, према том зависном друштву, и ако о томе обавести Народну банку Србије као органа надлежнан за надзор на консолидованој основи, Народна банка Србије може дати мишљење о планираном предузимању тих мера и проценити ефекте тих мера на матичну кредитну институцију из ЕУ са седиштем у Републици Србији, на групу кредитних институција у Републици Србији и на друге чланове те групе и о томе обавестити тај надлежни орган најкасније у року од три дана од дана пријема тог обавештења.

Ако Народна банка Србије као надлежни орган за консолидацију намерава да предузме меру из члана 250. став 1. овог закона према матичној кредитној институцији из ЕУ са седиштем у Републици Србији и ако је добила обавештење једног или више надлежних органа других држава чланица из става 5. овог члана, доставља тим надлежним органима обавештење о свим мерама и сарађује са тим надлежним органима у доношењу заједничке одлуке о могућности усклађивања примене мера које својим садржајем одговарају мерама из чл. 27. и 29. Директиве 2014/59/ЕУ, у две или више кредитних институција или инвестиционих друштава из исте групе кредитних институција у Републици Србији, са циљем лакшег спровођења мера за побољшање финансијског стања те кредитне институције или инвестиционог друштва.

Заједничка одлука из става 6. овог члана се доноси у року од пет дана од дана када је Народна банка Србије доставила обавештење о свим планираним мерама, мора бити у писаној форми и образложена, а Народна банка Србије ту одлуку доставља матичној кредитној институцији из ЕУ са седиштем у Републици Србији.

Народна банка Србије на основу заједничке одлуке из става 6. овог члана доноси решење и доставља га члану групе кредитних институција у Републици Србији за кога је Народна банка Србије надлежни орган.

Ако је Народна банка Србије примила обавештење из става 5. овог члана од више надлежних органа других држава чланица, доставља тим надлежним органима обавештење о свим планираним мерама и сарађиваће са тим органима у доношењу заједничке одлуке о могућности усклађивања примене мера утврђених посебним прописом које својим садржајем одговарају мерама из чл. 27. и 29. Директиве 2014/59/ЕУ, у две или више кредитних институција или инвестиционих друштава исте групе кредитних институција у Републици Србији, са циљем лакшег спровођења мера за побољшање финансијског стања те кредитне институције или инвестиционог друштва.

Заједничка одлука из става 6. овог члана доноси се у року од пет дана од дана када је Народна банка Србије доставила обавештење о свим мерама које намерава да

предузме, мора бити у писаној форми и образложена, а Народна банка Србије доставља ту одлуку матичној кредитној институцији из ЕУ са седиштем у Републици Србији.

У поступку доношења заједничке одлуке из ст. 6. или решења из 8. овог члана Народна банка Србије може да тражи помоћ Европског органа за банкарство у складу са чланом 31. Уредбе (ЕУ) бр. 1093/2010.

Поступак у случају различитих мишљења надлежних органа о мерама

Члан 254.

Ако постоје различита мишљења у вези са доношењем одлуке из члана 253. став 6. овог закона, а надлежни орган друге државе чланице у којој је седиште зависног друштва матичне кредитне институције из ЕУ са седиштем у Републици Србији намерава да предузме мере предвиђене посебним прописом које својим садржајем одговарају мерама из члана 27. став 1. тачка а) које се односе на тач. 4, 10, 11. и 19. из одељка А Анекса, тачка е) или тачка г) Директиве 2014/59/ЕУ, Народна банка Србије може у року из става 5. овог члана да тражи посредовање Европског органа за банкарство у складу са чланом 19. став 3. Уредбе (ЕУ) бр. 1093/2010.

Ако заједничка одлука из става 253. став 6. овог закона није донета у предвиђеном року, Народна банка Србије ће самостално одлучити о предузимању мере према матичној кредитној институцији из ЕУ са седиштем у Републици Србији, водећи рачуна о ставовима и издвојеним мишљењима које су изнели други надлежни органи, као и о потенцијалном утицају тих мера на стабилност финансијског система релевантних држава чланица.

Народна банка Србије одлуку из става 2. овог члана доставља матичној кредитној институцији из ЕУ са седиштем у Републици Србији.

Изузетно од члана 253. став 2. овог закона, ако у року од пет дана од дана када је Народна банка Србије доставила обавештење о планираним мерама из става 1. овог члана, било који надлежни орган друге државе чланице затражи посредовање Европског органа за банкарство у складу са чланом 19. став 3. Уредбе (ЕУ) бр. 1093/2010 и ако Европски орган за банкарство донесе одлуку у року од три дана, Народна банка Србије ће предузети меру за матичну кредитну институцију из ЕУ са седиштем у Републици Србији у складу с том одлуком.

Изузетно од члана 253. став 9. овог закона и става 1. овог члана, ако у року од пет дана од дана када је Народна банка Србије доставила обавештење о свим мерама из члана 302. став 9. овог закона које намерава да предузме, надлежни орган било које друге државе чланице или Народна банка Србије затражи посредовање Европског органа за банкарство у складу са чланом 19. став 3. Уредбе (ЕУ) бр. 1093/2010 и ако је Европски орган за банкарство донео одлуку у року од три дана, Народна банка Србије ће предузети меру према матичној кредитној институцији из ЕУ са седиштем у Републици Србији у складу са том одлуком.

Рок од пет дана из ст. 4. и 5. овог члана сматра се роком за мирење у смислу Уредбе (ЕУ) бр. 1093/2010.

Изрицање мера у фази ране интервенције када Народна банка Србије није надлежни орган за консолидацију

Члан 255.

Ако је надлежни орган друге државе чланице истовремено и надлежни орган за консолидацију, Народна банка Србије може на захтев тог органа дати своје мишљење у поступку доношења одлуке о изрицању мера предвиђених посебним прописом које својим садржајем одговарају мерама из чл. 27. и 29. Директиве 2014/59/ЕУ за матичну кредитну институцију из ЕУ.

Ако Народна банка Србије намерава да наложи меру из члана 250. став 1. овог закона кредитној институцији са седиштем у Републици Србији, која је зависно друштво матичне кредитне институције из ЕУ, дужна је да о томе обавести надлежни орган за консолидацију и Европски орган за банкарство.

Народна банка Србије ће, након саветовања са органом надлежним за консолидацију које не може трајати дуже од три дана, и водећи рачуна о мишљењу органа надлежног за консолидацију, самостално донети одлуку из става 2. овог члана и о томе обавестити надлежни орган за консолидацију, остале надлежне органе укључене у колегијум супервизора и Европски орган за банкарство.

Ако више надлежних органа намерава да наложи мере предвиђене посебним прописима које својим садржајем одговарају мерама из чл. 27. или 29. Директиве 2014/59/ЕУ за две или више кредитних институција или инвестиционих друштава из групе кредитних институција из ЕУ, Народна банка Србије ће на захтев органа надлежног за консолидацију учествовати у доношењу заједничке одлуке о могућности усклађивања примене мера које својим садржајем одговарају мерама из чл. 27. и 29. Директиве 2014/59/ЕУ у више кредитних институција или инвестиционих друштава те групе, укључујући и именовање заједничког привременог управника.

Заједничка одлука из става 4. овог члана доноси се у року од пет дана од дана пријема обавештења органа надлежног за консолидацију о намери налагања неке од тих мера за више чланова групе, а Народна банка Србије ће на основу заједничке одлуке донети решење и доставити га члану групе кредитних институција из ЕУ за којег је Народна банка Србије надлежни орган.

Народна банка Србије може у поступку доношења заједничке одлуке из става 4. овог члана да тражи помоћ Европског органа за банкарство у складу са чланом 31. Уредбе (ЕУ) бр. 1093/2010.

Поступак у случају различитих мишљења надлежних органа о мерама

Члан 256.

Ако постоје различита мишљења у вези са доношењем одлуке из члана 255. став 3. овог закона, која се односи на мере из члана 250. овог закона које својим садржајем одговарају мерама из члана 27 став 1 тачка а) које се односе на тач. 4, 10, 11. и 19. из одељка А Анекса, тачка е) или тачка г) Директиве 2014/59/ЕУ и ако је надлежни орган за консолидацију тражио посредовање Европског органа за банкарство у складу са чланом 19. став 3. Уредбе (ЕУ) бр. 1093/2010, а тај орган донео одлуку у року од три дана од пријема захтева за посредовање, Народна банка Србије ће донети одлуку у складу са том одлуком.

Ако Европски орган за банкарство не донесе одлуку у року од три дана од дана пријема захтева за посредовање, Народна банка Србије ће самостално одлучити о изрицању мера из става 1. овог члана кредитној институцији за коју је Народна банка Србије надлежни орган.

Ако заједничка одлука из члана 255. став 4. није донета у року, Народна банка Србије ће самостално одлучити о доношењу мере за кредитну институцију са седиштем у Републици Србији која је зависно друштво матичне кредитне институције у ЕУ.

Народна банка Србије може, по пријему обавештења органа надлежног за консолидацију о намери налагања мера предвиђених посебним прописом које својим садржајем одговарају мерама из члана 27. став 1 тачка а) које се односе на тач. 4, 10, 11 и 19 из одељка А Анекса, тачка е) или тачка г) Директиве 2014/59/ЕУ матичној кредитној институцији из ЕУ, да тражи посредовање Европског органа за банкарство у складу са чланом 19. став 3. Уредбе (ЕУ) бр. 1093/2010, ако се не слаже са предлогом органа надлежног за консолидацију.

Народна банка Србије може да тражи посредовање Европског органа за банкарство у складу са чланом 19. став 3. Уредбе (ЕУ) бр. 1093/2010 у року од пет дана од дана пријема обавештења органа надлежног за консолидацију, ако постоје различита мишљења у вези са доношењем заједничке одлуке из члана 255. став 6.

Рок из става 5. овог члана сматра се роком за мирење у смислу Уредбе (ЕУ) бр. 1093/2010.

Ако Европски орган за банкарство донесе одлуку у року од три дана од пријема захтева за посредовање, Народна банка Србије ће донети одлуку у складу са том одлуком, а ако одлука Европског органа за банкарство није донета у том року, Народна банка Србије ће самостално донети одлуку о изрицању мера кредитној институцији за коју је она надлежни орган.

Увођење привременог руководства у огранку кредитне институције из треће државе

Члан 257.

Народна банка Србије ће донети решење о увођењу привременог руководства у огранку кредитне институције из треће државе у Републици Србији, ако:

1) је огранку кредитне институције из треће државе наложено спровођење мера, а тај огранак није почео да их спроводи или их није спровео у року одређеном за њихово спровођење, због чега би могла бити угрожена ликвидност, односно солвентност тог огранка, ради заштите интереса његових поверилаца;

2) огранак кредитне институције из треће државе и поред наложених мера се није ускладио са прописаним показатељима адекватности капитала; или

3) је због неправилности у пословању угрожена, или би могла бити угрожена ликвидност или солвентност тог огранка, ради заштите интереса његових поверилаца.

Изузетно од става 1. овог члана, ако Народна банка Србије утврди постојање чињеница које са великом вероватноћом указују на побољшање финансијског стања огранка, Народна банка Србије може одложити доношење одлуке о привременом руководству.

Решењем из става 1. овог члана именују се чланови привременог руководства огранка и утврђује обим послова које обавља и/или којима управља појединi члан привременог руководства и период на који се именује привремено руководство, а које не може бити дужи од једне године рачунајући од дана доношења решења.

Народна банка Србије је овлашћена да привременом руководству даје налоге за вођење пословања тог огранка.

Правне последице решења о привременом руководству

Члан 258.

Даном достављања огранку кредитне институције из треће државе решења о привременом руководству престају сва овлашћења лица одговорних за вођење послова тог огранка.

Примена одредби овог закона на привремено руководство

Члан 259.

На привремено руководство огранка кредитне институције из треће државе сходно се примењују одредбе овог закона којима се уређује привремена управа у кредитним институцијама.

Глава X

КОНТРОЛА НА КОНСОЛИДОВАНОЈ ОСНОВИ

Одељак 1.

Захтеви на појединачној и консолидованој основи

Захтеви на појединачној основи

Члан 260.

Кредитна институција је дужна да на појединачној основи испуњава захтеве из овог закона и прописа донетих на основу овог закона, који се односе на:

1) систем управљања;

2) процес интерне процене адекватности капитала и ликвидности кредитне институције;

3) заштитне слојеве капитала;

4) улагање у непокретности и основна средства;

5) достављање финансијских извештаја и других извештаја за потребе Народне банке Србије;

6) захтеве за капиталом;

7) велике изложености;

8) секјуритизацију;

9) ликвидност;

10) степен задужености;

11) објављивање података и информација;

12) улагања у лица која нису лица у финансијском сектору.

Изузетно од става 1. овог члана, кредитна институција која је укључена у групу кредитних институција у Републици Србији, ако у Републици Србији има положај матичне кредитне институције или зависног друштва матичне кредитне институције у Републици Србији, матичног финансијског холдинга у Републици Србији или матичног мешовитог финансијског холдинга у Републици Србији, није дужна да на појединачној основи испуњава захтеве из става 1. тачка 2) овог члана.

Обавеза из става 1. тачка 2) овог члана односи се и на кредитну институцију која је у складу са чланом 265. овог закона искључена из групе кредитних институција у Републици Србији.

Изузетно од става 1. овог члана, Народна банка Србије може:

1) ослободити обавезе испуњавања, на појединачној основи, захтева из става 1. тач. 3), 4) и 7) овог члана, кредитну институцију која је зависно друштво друге кредитне институције са седиштем у Републици Србији и која је укључена у контролу матичне кредитне институције на консолидованој основи, ако су у циљу обезбеђења адекватне расподеле капитала између матичне и зависне кредитне институције, испуњени следећи услови:

- не постоје текуће или предвидиве значајне практичне или правне препреке за брзи пренос капитала или за отплату обавеза од стране матичне кредитне институције;

- матична кредитна институција испуњава захтеве Народне банке Србије у вези са опрезним управљањем зависном кредитном институцијом;

- матична кредитна институција је, уз сагласност Народне банке Србије, дала изјаву да гарантује за обавезе зависне кредитне институције или су ризици зависне кредитне институције занемарљиви;

- процедурама процене, мерења и контроле ризика матичне кредитне институције обухваћена је и зависна кредитна институција;

- матична кредитна институција има више од 50% гласачких права повезаних са учешћем у капиталу зависне кредитне институције, или има право да именује или разрешава већину чланова надзорног одбора или извршног одбора.

2) у целости или делимично, ослободити обавезе испуњавања, на појединачној основи, захтева из става 1. тачка 9) овог члана, матичну кредитну институцију и све или поједине кредитне институције са седиштем у Републици Србији које су зависна друштва те кредитне институције, ако су испуњени следећи услови:

- матична кредитна институција на консолидованој основи, односно зависна кредитна институција на потконсолидованој основи, испуњава обавезе прописане ставом 1. тачка 9) овог члана;

- матична кредитна институција на консолидованој основи или зависна институција на потконсолидованој основи прате и у сваком тренутку имају увид у позиције ликвидности свих кредитних институција у оквиру групе или подгрупе на које се односи изузетак из ове тачке и обезбеђују задовољавајући ниво ликвидности за све те кредитне институције;

- кредитне институције су, у складу са захтевима Народне банке Србије, закључиле уговоре који омогућавају слободно кретање средстава између тих кредитних институција, у циљу измиривања појединачних и заједничких обавеза по њиховом доспећу, и

- не постоје текуће или предвидиве значајне практичне или правне препреке за испуњавање обавеза из уговора из алинеје треће ове тачке.

Народна банка Србије може прописати ближе услове примене појединих захтева на појединачној основи, као и изузећа од примене тих захтева.

Захтеви на консолидованој и потконсолидованој основи

Члан 261.

Матична кредитна институција са седиштем у Републици Србији која је матично друштво у групи кредитних институција у Републици Србији дужна је да за ту групу испуњава на консолидованој основи захтеве који се односе на:

1) систем управљања, укључујући и политику примања;

2) процес интерне процене адекватности капитала и ликвидности кредитне;

3) заштитне слојеве капитала;

4) улагање у непокретности и основна средства;

5) достављање финансијских извештаја и других извештаја за потребе Народне банке Србије;

6) захтеве за капиталом;

7) велике изложености;

8) секјуритизацију;

9) ликвидност;

10) степен задужености;

11) објављивање података и информација;

12) улагања у лица која нису лица у финансијском сектору.

Испуњавањем захтева на консолидованој основи из става 1. овог члана сматра се испуњавање захтева на основу консолидованог положаја кредитне институције, под којим се подразумева положај који настаје као резултат примене захтева из овог закона које се односе на контролу на консолидованој основи, а који се односе на једну кредитну институцију као да та институција са једним или више других субјеката чини јединствену институцију.

Обавеза из става 1. овог члана односи се и на матичну кредитну институцију из Европске уније са седиштем у Републици Србији.

Матична кредитна институција дужна је да за своју групу кредитних институција у Републици Србији на потконсолидованој основи испуњава захтеве које се односе на:

1) систем управљања;

2) заштитне слојеве капитала.

Испуњавањем захтева на потконсолидованој основи из става 4. овог члана сматра се испуњавање захтева на основу потконсолидованог положаја, под којим се подразумева консолидовани положај матичне кредитне институције, финансијског холдинга или мешовитог финансијског холдинга, искључујући подгрупу субјеката, или консолидовани положај матичне кредитне институције, финансијског холдинга или мешовитог финансијског холдинга који није крајња матична институција, финансијски холдинг или мешовити финансијски холдинг.

Ако је кредитна институција зависно друштво финансијског холдинга или мешовитог финансијског холдинга у групи кредитних институција у Републици Србији, а та кредитна институција или матични финансијски холдинг или мешовити финансијски холдинг, имају положај матичног друштва или имају значајно учешће у другој кредитној институцији, финансијској институцији или друштву за управљање UCITS фондом, та кредитна институција је дужна да на потконсолидованој основи, испуњава захтеве из става 1. тачка 2) овог члана.

Матична кредитна институција у групи кредитних институција у Републици Србији и матични финансијски холдинг и матични мешовити финансијски холдинг из члана 264. овог закона, као и њихова зависна друштва у групи кредитних институција у Републици Србији дужни су да обезбеде спровођење захтева из става 4. овог члана у оквиру групе кредитних институција, а посебно оних зависних друштава на која се овај закон не примењује, у циљу прикупљања свих података и информација релевантних за контролу, при чему су зависна друштва која не подлежу овом закону дужна да испуњавају захтеве специфичне за сектор којем припадају на појединачној основи.

Матична кредитна институција у групи кредитних институција у Републици Србији и матични финансијски холдинг и матични мешовити финансијски холдинг из члана 264. овог закона, као и њихова зависна друштва у групи кредитних институција у Републици Србији, дужни су да:

1) на консолидованој или потконсолидованој основи испуњавају обавезе о систему управљања из члана 163. овог закона, као и обавезе из прописа којим се уређује адекватност капитала кредитне институције (адекватност капитала која се односи на изложености по основу пренетог кредитног ризика на нивоу групе кредитних институција у Републици Србији), са циљем да се обезбеди да организациона структура, процедуре и системи у оквиру групе кредитних институција буду усклађени и

примењени и да омогућавају несметано прикупљање свих података и информација за потребе контроле;

2) обезбеде да организациона структура, процедуре и системи из тачке 1) овог става буду успостављени у њиховим зависним друштвима у трећим државама, и то на начин да та зависна друштва могу несметано прикупљати све податке и информације за потребе контроле.

Изузетно од става 8. овог члана, матична кредитна институција у групи кредитних институција у Републици Србији и матични финансијски холдинг и матични мешовити финансијски холдинг из члана 264. овог закона, као и њихова зависна друштва у групи кредитних институција у Републици Србији нису дужни да испуњавају обавезе прописане овим законом које се односе на систем управљања, управљање ризицима, политике примања, систем унутрашњих контрола и план опоравка у делу који се односи на зависна друштва у трећим државама, ако могу да докажу Народној банци Србије да би испуњавање тих захтева било у супротности са прописима треће државе у којој је зависно друштво основано.

Народна банка Србије може прописати ближе услове примене појединих захтева на консолидованој и потконсолидованој основи, изузимања од примене тих захтева, као и начин утврђивања и достављања Народној банци Србије података који се односе на примену појединих захтева из става 1. овог члана.

Политике примања на консолидованој основи

Члан 262.

Изузетно од члана 261. овог закона, захтеви из члана 179. и члана 129. до 131. овог закона не примењују се на:

1) зависно друштво у Републици Србији који подлеже посебним захтевима у вези са примањима утврђеним посебним прописима;

2) зависно друштво у трећој држави за које би важили посебни услови у вези са примањима у складу са посебним прописима да су основани у Републици Србији.

Изузетно од става 1. овог члана, захтеви из члана 179. и члана 129. до 131. овог закона примењују се појединачно на запослене у зависним друштвима на која се не примењују одредбе овог закона, ако:

1) зависно друштво је друштво за управљање имовином,

2) зависно друштво је привредно друштво које пружа следеће инвестиционе услуге и активности:

- извршавање налога за рачун клијената;

- трговање за сопствени рачун;

- управљање портфолиом;

- покровитељство у вези са финансијским инструментима, односно спровођење поступка понуде финансијских инструмената са обавезом откупа;

- спровођење поступка понуде финансијских инструмената без обавезе откупа; и

3) запослени у зависним друштвима су овлашћени за обављање професионалних активности које имају директан материјални утицај на ризични профил или пословање институција у оквиру групе.

Одељак 2.

Спровођење контроле на консолидованој основи

Надлежност Народне банке Србије за контролу на консолидованој основи

Члан 263.

Народна банка Србије врши контролу групе кредитних институција са седиштем у Републици Србији на консолидованој основи.

На вршење контроле на консолидованој основи сходно се примењују одредбе овог закона којима се уређује контрола кредитних институција на појединачној основи.

Изузетно од става 1. овог члана, када је Европска централна банка надлежна за вршење контроле на консолидованој основи, Народна банка Србије може учествовати у контроли на консолидованој основи, односно на колегијуму супервизора као посматрач, при чему Народна банка Србије поступа у складу са упутством Европске централне банке.

Народна банка Србије у складу са чланом 261. овог закона врши контролу на консолидованој основи, и над:

1) финансијским холдингом или мешовитим финансијским холдингом који је добио сагласност у складу са чланом 87. став 1. овог закона;

2) кредитном институцијом, финансијским холдингом или мешовитим финансијским холдингом које је одређено као одговорно за усклађеност групе са регулаторним захтевима на консолидованој основи, у складу са чланом 86. став 6. тачка 3) овог закона, а које је зависно друштво матичног финансијског холдинга из ЕУ, матичног мешовитог финансијског холдинга из ЕУ, матичног финансијског холдинга у држави чланици или матичног мешовитог финансијског холдинга у држави чланици, када релевантно матично друштво подлеже изузећу од обавезе прибављања сагласности у складу са чланом 86. ст. 6. овог закона; и

3) финансијским холдингом, мешовитим финансијским холдингом или институцијама на које се примењује члан 89. став 3. тачка 3) овог закона.

Народна банка Србије може ближе прописати начин вршења контроле на консолидованој основи.

Предмет контроле

Члан 264.

Предмет контроле на консолидованој основи је група кредитних институција у Републици Србији коју чине кредитне институције, инвестициона друштва и финансијске институције са седиштем у Републици Србији или у другој држави, у оквиру које најмање једна институција има положај:

1) кредитне институције са седиштем у Републици Србији, која је матично друштво члановима групе из Републике Србије и/или трећих земаља;

2) матичне кредитне институције из ЕУ са седиштем у Републици Србији;

3) матичног финансијског холдинга у Републици Србији који има као зависно друштво најмање једну кредитну институцију којој је Народна банка Србије издала дозволу за рад, а остали чланови групе имају седиште у Републици Србији и/или трећој држави;

4) матичног финансијског холдинга из ЕУ са седиштем у Републици Србији који има као зависно друштво најмање једну кредитну институцију којој је Народна банка Србије издала дозволу за рад;

5) матичног мешовитог финансијског холдинга у Републици Србији који има као зависно друштво најмање једну кредитну институцију којој је Народна банка Србије издала дозволу за рад, а остали чланови групе имају седиште у Републици Србији и/или трећој држави;

6) матичног мешовитог финансијског холдинга из ЕУ са седиштем у Републици Србији који има као зависно друштво најмање једну кредитну институцију којој је Народна банка Србије издала дозволу за рад;

7) кредитне институције која је добила дозволу за рад од Народне банке Србије, а која је са другом кредитном институцијом, инвестиционим друштвом или финансијском институцијом повезана заједничким управљањем на начин из члана 3. тачка 65) подтачке 1) и 3) овог закона;

8) матичног инвестиционог друштва у Републици Србији или матичног инвестиционог друштва из ЕУ са седиштем у Републици Србији чије је најмање једно зависно друштво кредитна институција у Републици Србији, или ако има више зависних кредитних институција, а кредитна институција са седиштем у Републици Србији има највећу билансну суму.

Народна банка Србије може да решењем одреди да у појединим случајевима групу кредитних институција у Републици Србији чине и кредитне институције, инвестициона друштва и финансијске институције повезане на начин из члана 3. тачка 17) подтачка 2) овог закона.

Група кредитних институција у Републици Србији постоји и ако су:

1) истом матичном финансијском холдингу у Републици Србији или матичном мешовитом финансијском холдингу у Републици Србији, поред кредитне институције са седиштем у Републици Србији, зависна друштва и кредитне институције из трећих земаља;

2) истом матичном финансијском холдингу из ЕУ са седиштем у Републици Србији или матичном мешовитом финансијском холдингу из ЕУ са седиштем у Републици Србији, поред кредитне институције са седиштем у Републици Србији, зависна друштва и кредитне институције из трећих земаља.

Ако су две или више институција из других држава чланица зависна друштва истог матичног финансијског холдинга у Републици Србији, матичног мешовитог финансијског холдинга у Републици Србији, матичног финансијског холдинга из ЕУ са седиштем у Републици Србији или матичног мешовитог финансијског холдинга из ЕУ са седиштем у Републици Србији, група кредитних институција у Републици Србији постоји ако тај матични холдинг као зависно друштво има:

1) само једну кредитну институцију која је добила дозволу за рад од Народне банке Србије, или

2) више кредитних институција, од којих једна кредитна институција која је добила дозволу за рад од Народне банке Србије има највећу билансну суму.

Група кредитних институција у Републици Србији постоји и ако су истом матичном финансијском холдингу из ЕУ или истом матичном мешовитом финансијском холдингу из ЕУ са седиштем у другој држави чланици зависне једна или више кредитних институција са седиштем у Републици Србији, односно ако су истом матичном финансијском холдингу из ЕУ или истом матичном мешовитом финансијском холдингу из ЕУ са седиштем у другој држави чланици, осим кредитне институције са седиштем у Републици Србији, зависне и кредитне институције из других држава чланица, под условом да:

1) ниједна од зависних кредитних институција није добила дозволу за рад у држави чланици у којој је седиште тог финансијског холдинга или мешовитог финансијског холдинга,

2) ниједна од зависних кредитних институција није зависно друштво истом матичном финансијском холдингу из ЕУ или у истом матичном мешовитом финансијском холдингу, и

3) кредитна институција са седиштем у Републици Србији има највећу биланснu суму у односу на кредитне институције у другим државама чланицама.

Искључивање из консолидације

Члан 265.

Народна банка Србије може да, на захтев матичне кредитне институције у Републици Србији, за потребе контроле на консолидованој основи, из групе кредитних институција искључи институцију или финансијску институцију које је зависно друштво или друштво у којем та кредитна институција има значајно учешће ако је испуњен најмање један од следећих услова:

1) билансна сума тог члана групе је мања од 1% билансне суме матичног члана групе, али не већа од 10.000.000 еура;

2) укључивање тог члана у консолидацију је од занемарљивог утицаја, узимајући у обзир циљеве контроле на консолидованој основи;

3) укључивање тог члана у консолидацију не би било прикладно или би наводило на погрешне закључке, узимајући у обзир циљеве контроле кредитних институција, или

4) члан групе кредитних институција има седиште у трећој држави у којој постоје правне препреке за достављање потребних података и информација матичној кредитној институцији.

Ако више зависних друштава матичне кредитне институције испуњава услов из става 1. тач. 1) или 2) овог члана, Народна банка Србије може да наложи укључивање тих чланова групе кредитних институција у консолидацију ако заједно имају утицај на остваривање циљева контроле на консолидованој основи.

Народна банка Србије може ближе прописати услове за искључење из консолидације, односно за укључење у консолидацију у складу са одредбама овог члана.

Консолидација у другим случајевима

Члан 266.

Народна банка Србије може да наложи кредитној институцији која је матично друштво правним лицима која нису институција или финансијска институција, односно кредитној институцији која је са тим лицима повезана на начин из члана 3. тачка 65) овог закона, да у групу кредитних институција у Републици Србији укључи и та лица и да у складу са овим законом спроведе консолидацију свих чланова групе, независно од њихове делатности, ако је то потребно ради потпуног и објективног приказивања финансијског стања и резултата пословања кредитне институције.

У случају из става 1. овог члана, Народна банка Србије одређује начин спровођења консолидације.

Лица из става 1. овог члана дужна су да благовремено достављају кредитној институцији све податке потребне за израду консолидованих финансијских извештаја.

Консолидовани финансијски извештаји групе кредитних институција

Члан 267.

Консолидоване финансијске извештаје за групу кредитних институција у Републици Србији са матичном кредитном институцијом сачињава матична кредитна институција и доставља их Народној банци Србије.

Консолидоване финансијске извештаје за групу кредитних институција у Републици Србији са матичним финансијским холдингом или мешовитим холдингом сачињава кредитна институција која је под контролом тог холдинга, а која има седиште у Републици Србији и доставља их Народној банци Србије.

Чланови групе кредитних институција у Републици Србији дужни су да обвезнику извештавања на консолидованој основи достављају све податке неопходне за спровођење консолидације.

За обавезе у вези с достављањем консолидованих финансијских извештаја за групу кредитних институција у Републици Србији одговара матична кредитна институција, односно кредитна институција која је под контролом холдинга из став 2. овог члана.

Народна банка Србије може од било ког члана групе кредитних институција у Републици Србији захтевати да јој, осим појединачних финансијских извештаја, достави и друге извештаје и податке.

Народна банка Србије прописује обим и учесталост подношења извештаја из ст. 1. и 2. овог члана, као и садржај тих извештаја.

Народна банка Србије може наложити кредитној институцији која је члан групе кредитних институција у Републици Србији да изврши консолидацију појединачних ставки финансијских извештаја из ст. 1. и 2. овог члана, послова или група послова у оквиру те групе кредитних институција ако је то неопходно за потпуно и објективно утврђивање финансијског стања и пословних резултата групе кредитних институција или кредитне институције која је члан те групе.

Транспарентност структуре групе кредитних институција

Члан 268.

Структура групе кредитних институција мора бити транспарентна у мери која Народној банци Србије омогућава да утврди:

1) највише матично друштво групе кредитних институција и лица која имају контролно или знатно учешће у том друштву;

2) место и врсте пословних активности које се обављају у оквиру групе кредитних институција;

3) финансијско стање и резултате пословања групе кредитних институција и њених чланова;

4) врсте и нивое ризика којима су група кредитних институција и њени чланови изложени;

5) начин на који се управљање ризицима организује и спроводи на нивоу групе кредитних институција;

6) пословне, финансијске и друге односе између чланова групе кредитних институција.

Структура групе кредитних институција мора бити таква да омогућава адекватну унутрашњу и спољну ревизију, као и несметано вршење контролне функције Народне банке Србије.

Преузимање и пренос надлежности за контролу на консолидованој основи

Члан 269.

Народна банка Србије може да, у случајевима из члана 264 ст. 3. до 5. овог закона, узимајући у обзир релативну важност активности појединих чланова групе кредитних институција у Републици Србији и другим државама чланицама, а у договору са надлежним органима тих држава чланица:

1) преузме надлежност за контролу на консолидованој основи од надлежног органа друге државе чланице у којој је седиште друге кредитне институције која је члан групе, или

2) пренесе надлежност за контролу на консолидованој основи на надлежни орган државе чланице у којој је седиште друге кредитне институције која је члан групе.

Пре доношења одлуке о преносу надлежности из става 1. тачка 2) овог члана Народна банка Србије ће матичној кредитној институцији из ЕУ, матичном финансијском холдингу из ЕУ, матичном мешовитом финансијском холдингу из ЕУ или кредитној институцији са највећом билансном сумом, пружити могућност изјашњења поводом те одлуке.

Укључивање холдинга у контролу на консолидованој основи

Члан 270.

Зависни чланови групе кредитних институција у Републици Србији, као и матични мешовити финансијски холдинзи и матични финансијски холдинзи из члана 264. овог закона дужни су да матичној кредитној институцији у Републици Србији, као и матичном финансијском холдингу у Републици Србији, матичном мешовитом финансијском холдингу у Републици Србији у складу са сагласношћу из члана 87. овог закона, односно кредитној институцији из члана 261. став 2. овог закона:

1) достављају податке потребне за консолидацију;

2) обезбеде спровођење одговарајућих поступака унутрашњих контрола за проверу исправности тих података и информација, и

3) достављају податке који су од значаја за утврђивање обухвата консолидације.

Матична кредитна институција у Републици Србији, матични финансијски холдинг у Републици Србији, матични мешовити финансијски холдинг у Републици Србији у складу са сагласношћу из члана 87. овог закона, кредитна институција из члана 261. став 2 овог закона дужни су да обезбеде да им зависна друштва која су чланови групе кредитних институција у Републици Србији, матични мешовити финансијски холдинг и матични финансијски холдинг, достављају податке потребне за консолидацију.

Ако матични мешовити финансијски холдинг или матични финансијски холдинг из става 2. овог члана не доставе податке потребне за консолидацију, кредитна институција је дужна да о томе одмах обавести Народну банку Србије.

Лица из става 1. овог члана дужна су да Народној банци Србије, као надлежном органу за контролу на консолидованој основи, омогуће вршење контроле ради провере информација из ст. 1. и 2. овог члана.

Матично друштво кредитне институције са седиштем у Републици Србији која је искључена из контроле на консолидованој основи матичног друштва дужно је да на захтев Народне банке Србије достави информације потребне за контролу те кредитне институције.

Инвестиционо друштво, финансијска институција, које је зависно друштво матичне кредитне институције у Републици Србији или мешовитог финансијског холдинга или финансијског холдинга из члана 264. овог закона, а које није укључено у контролу на консолидованој основи, дужно је да на захтев Народне банке Србије достави информације потребне за контролу појединачних кредитних институција у групи кредитних институција у Републици Србији и омогући вршење непосредне контроле пословања ради провере достављених информација.

Ако лице из става 6. овог члана има седиште у држави чланици ЕУ, контрола пословања тог лица врши се у складу са чланом 286. овог закона.

Ако се на мешовити финансијски холдинг примењују одредбе које су истоветне одредбама овог закона или закона којим се уређује област осигурања, нарочито у погледу контроле засноване на процени ризика, Народна банка Србије, у случају када је надлежна за контролу на консолидованој основи, може уз сагласност органа за надзор групе у сектору осигурања, на тај мешовити финансијски холдинг применити само одредбе прописа који се односе на најважнији финансијски сектор у складу са законом којим се уређује додатна контрола финансијских конгломерата.

Зависни чланови групе кредитних институција у Републици Србији дужни су да податке из става 1. овог члана, укључујући и податке о спроведеним поступцима унутрашњих контрола, достављају, односно обезбеде и матичној кредитној институцији из ЕУ са седиштем у Републици Србији, као и матичном финансијском холдингу из ЕУ са седиштем у Републици Србији, матичном мешовитом финансијском холдингу из ЕУ са седиштем у Републици Србији, на начин прописан у ставу 1. овог члана.

Додатне активности у вези са контролом на консолидованој основи

Члан 271.

Народна банка Србије као надлежни орган за контролу на консолидованој основи предузима и следеће активности:

1) координира, прикупља и обезбеђује размену релевантних и значајних информација између надлежних органа из других држава који су укључени у контролу на консолидованој основи, у оквиру редовног пословања и у ванредним ситуацијама;

2) планира и координира супервизорске активности у оквиру редовних активности, а у сарадњи са другим надлежним органима из других држава, нарочито у вези са активностима контроле на консолидованој основи;

3) у сарадњи са надлежним органима из других држава и, ако је потребно, у сарадњи са централним банкама ЕСЦБ-а, планира и координира вршење контроле током припреме за ванредне ситуације и током ванредних ситуација, укључујући неповољна кретања у кредитним институцијама у државама чланицама или на финансијским тржиштима, примењујући, ако је могуће, успостављене системе комуникације за управљање кризом.

Планирање и координација контроле из става 1. тачка 3) овог члана укључује значајније мере из члана 280. став 6. тачка 4) овог закона, припремање заједничких оцена стања, спровођење планова за ванредне ситуације и обавештавање јавности.

Када је Народна банка Србије надлежна за контролу на консолидованој основи, а надлежни органи који су укључени у контролу на консолидованој основи не сарађују са Народном банком Србије на начин којим се обезбеђује испуњавање обавеза из става

1. овог члана, Народна банка Србије може да тражи посредовање Европског органа за банкарство у складу са чланом 19. Уредбе (ЕУ) бр. 1093/2010.

Када Народна банка Србије није надлежна за контролу на консолидованој основи, а орган који је надлежан за контролу на консолидованој основи не испуњава обавезе еквивалентне обавезама из става 1. овог члана, Народна банка Србије може да тражи посредовање Европског органа за банкарство у складу са чланом 19. Уредбе (ЕУ) бр. 1093/2010.

Методе консолидације

Члан 272.

Кредине институције које су дужне да испуњавају захтеве из члана 261. став 1 овог закона на основу свог консолидованог положаја, дужне су да применом одговарајућих метода консолидације спроводе консолидацију свих кредитних институција и финансијских институција које су њихова зависна друштва или, ако је потребно, зависних друштава истог матичног финансијског холдинга или матичног мешовитог финансијског холдинга.

Народна банка Србије прописује методе консолидације које се примењују при консолидацији зависних друштава из става 1. овог члана и извештаје који се достављају Народној банци Србије за потребе контроле на консолидованој основи.

Колегијум супервизора

Члан 273.

Ако члан групе кредитних институција у Републици Србији има седиште у другој држави чланици, Народна банка Србије је дужна да, као надлежни орган за контролу на консолидованој основи, образује колегијум супервизора за извршавање обавеза из члана 271, чл. 275. до 277. и члана 278. ст. 1. и 2. овог закона.

Колегијум супервизора обезбеђује оквир у којем Народна банка Србије заједно са Европским органом за банкарство и другим надлежним органима:

1) међусобно размењују информације, при чему се размена информација са Европским органом за банкарство врши у складу са чланом 21. Уредбе (ЕУ) бр. 1093/2010;

2) договарају поделу радних задатака и добровољни пренос одговорности, где је то потребно;

3) утврђују планове контроле на основу процене ризика пословања групе кредитних институција;

4) обављају послове из члана 271. став 1. тачка 3) овог закона, водећи рачуна о активностима радних тела образованих за ту област;

5) раде на јачању ефикасности контроле отклањањем могућих вишеструких идентичних супервизорских захтева, нарочито у вези са прибављањем информација из члана 278. овог закона и члана 280. став 6. овог закона; и

6) доследно примењују пруденцијалне захтеве у складу са посебним прописима којима се преноси Директива 2013/36 ЕУ и Уредба (ЕУ) бр. 575/2013, на све чланове групе кредитних институција, водећи рачуна о националним прописима других држава чланица у делу искоришћених опција и националних дискреција у складу са прописима Европске уније којима се уређује пословање кредитних институција из држава чланица.

Народна банка Србије блиско сарађује са осталим надлежним органима, члановима колегијума супервизора и Европским органом за банкарство, узимајући у обзир овлашћења тих органа.

Образовање и рад колегијума супервизора не утичу на овлашћења Народне банке Србије прописана овим законом.

Размена информација у оквиру колегијума супервизора који је основала Народна банка Србије на основу става 1. овог члана не представља повреду обавезе чувања тајности података у складу са чланом 299. овог закона.

Када у трећој држави постоји члан групе кредитних институција у Републици Србији или члан те групе има огранак у трећој држави, Народна банка Србије може да, узимајући у обзир одредбе овог закона којима се уређује тајност података и упоредивост законодавстава, обезбеди сарадњу и координира активности са надлежним органима треће државе.

У случају из става 6. овог члана, Народна банка Србије може да образује колегијум супервизора.

Ако сва зависна друштва матичне институције из ЕУ, матичног финансијског холдинга из ЕУ или матичног мешовитог финансијског холдинга из ЕУ имају седишта у трећим државама и ако надлежни органи трећих држава подлежу захтевима за чување тајности података који су истоветни захтевима из овог закона и, ако је то применљиво, закона којим се уређује тржиште капитала, Народна банка Србије је дужна да, као надлежни орган за контролу на консолидованој основи, оснује колегијум супервизора за извршавање обавеза из члана 271. став 1, члана 278. ст. 1. и 2. и члана 279. ст. 1. и 2. овог закона.

Народна банка Србије је дужна да, као надлежни орган за контролу на консолидованој основи, а након саветовања са релевантним надлежним органима, утврди образовање и рад колегијума супервизора из овог члана писаним споразумом из члана 279. овог закона.

Рад колегијума супервизора

Члан 274.

Када је надлежна за контролу на консолидованој основи, Народна банка Србије може да у рад колегијума укључи:

1) надлежне органе из Републике Србије или држава чланица Европске уније у којима је седиште чланова групе кредитних институција у Републици Србији;

2) надлежне органе из држава чланица Европске уније у којима кредитна институција са седиштем у Републици Србији има значајне огранке;

3) надлежне органе из држава чланица у којим се налази седиште финансијског холдинга или мешовитог финансијског холдинга који је добио сагласност у складу са овим законом;

4) централне банке из других држава чланица, ако је потребно, и

5) надлежне органе из трећих држава, када је сврсисходно и ако је према мишљењу свих надлежних органа који су чланови колегијума, обезбеђенаиспуњеност обавезе чувања тајности података која је истоветна обавези чувања тајних података из члана 302. овог закона.

Када је надлежни орган за консолидацију, Народна банка Србије председава састанцима колегијума супервизора, одлучује који надлежни органи учествују у раду на састанцима, односно у појединим активностима колегијума и обезбеђује да сви чланови колегијума буду потпуно и благовремено обавештени о:

1) месту и времену одржавања састанака, дневном реду и активностима које бити предмет разматрања на састанку, и

2) активностима које су предузете на тим састанцима или о спроведеним мерама.

Када је Народна банка Србије надлежни орган за консолидацију, при одлучивању води рачуна о значају планираних супервизорских активности за чланове колегијума, а нарочито о потенцијалном утицају тих активности на стабилност њиховог финансијског система у складу са чланом 295. став 2. овог закона, као и о обавезама из члана 297. ст. 5. и 6. овог закона.

Када је надлежни орган за консолидацију, Народна банка Србије, у складу са одредбама овог закона и, ако је применљиво, закона којим се уређује тржиште капитала, које се односе на обавезу чувања тајности података, извештава Европски орган за банкарство о раду колегијума супервизора у редовним и ванредним ситуацијама и доставља том органу све информације које су посебно значајне за усклађивање супервизорске праксе.

У случају неслагања између надлежних органа о функционисању колегијума супервизора, Народна банка Србије може да тражи посредовање Европског органа за банкарство у складу са чланом 19. Уредбе (ЕУ) бр. 1093/2010.

Заједничке одлуке о специфичним захтевима

када је Народна банка Србије надлежна за контролу на консолидованој основи

Члан 275.

Када је надлежна за контролу на консолидованој основи, Народна банка Србије сарађује са надлежним органима других држава чланица у којима се налази седиште других друштава која су укључена у групу кредитних институција са седиштем у Републици Србији, ради доношења заједничких одлука:

1) на основу супервизорске процене и процене адекватности успостављеног процеса интерне процене адекватности капитала, у циљу утврђивања адекватног нивоа консолидованог капитала групе кредитних институција са седиштем у Републици Србији који одговара њеном финансијском стању и ризичном профилу, као и о мери одређивања додатног захтева за капиталом изнад минимално прописаног капитала из члана 239. став 2. тачка 3) овог закона сваком појединачном члану групе и на консолидованој основи,

2) о изрицању мера за решавање свих значајних питања и налаза који се односе на контролу ликвидности, укључујући адекватност организације и управљање ризиком ликвидности у складу са чланом 113. овог закона, као и о одређивању посебних захтева за ликвидност из члана 246. овог закона, и

3) о одређивању смерница за додатним капиталом, из члана 249. овог закона.

Заједничка одлука из става 1. овог члана доноси се:

1) у случају из става 1. тачка 1) овог члана, у року од четири месеца од дана достављања извештаја о извршеној супервизорској процени Народне банке Србије надлежним органима других држава чланица у којима је седиште других друштава која су укључена у групу кредитних институција у Републици Србији који садржи процену ризичности пословања групе кредитних институција у Републици Србији као и потребу одређивања додатног захтева за капиталом у складу са чл. 247. и 248. овог закона,

2) у случају из става 1. тачка 2) овог члана, у року од четири месеца од дана достављања извештаја о извршеној супервизорској процени Народне банке Србије надлежним органима из тачке 1) овог става који садржи процену профила ризика ликвидности групе кредитних институција у Републици Србији и потребу одређивања посебних захтева за ликвидност у складу са чл. 113. и 246. овог закона,

3) у случају из става 1. тачка 3) овог члана, у року од четири месеца од дана достављања извештаја о извршеној супервизорској процени Народне банке Србије другим надлежним органима из тачке 1. овог става који садржи процену ризичности пословања групе кредитних институција у Републици Србији и потреби одређивања смерница за додатним капиталом у складу са чланом 249. овог закона.

Заједничке одлуке из става 1. овог члана узимају у обзир и процену релевантних надлежних органа других држава чланица о ризичности пословања чланова групе кредитних институција у Републици Србији који су у њиховој надлежности.

Одлуке из става 1. тач. 1) и 2) овог члана морају бити у писаној форми и образложене, а Народна банка Србије ове одлуке доставља матичној кредитној институцији у Европској унији са седиштем у Републици Србији.

Поступак у случају различитих мишљења чланова колегијума супервизора у вези са доношењем заједничке одлуке из члана 275. овог закона

Члан 276.

Ако постоје различита мишљења у вези са доношењем заједничке одлуке из члана 275. став 1 овог закона, Народна банка Србије је дужна да на захтев надлежног органа друге државе чланице тражи мишљење Европског органа за банкарство, а такво мишљење може тражити и самоиницијативно.

Ако у роковима из члана 275. став 2 овог закона заједничка одлука није донета, Народна банка Србије ће, узимајући у обзир процене ризичности пословања појединих чланова групе кредитних институција у Републици Србији које су извршили релевантни надлежни органи, самостално донети одлуке о примени чл. 99, 113, 200, 239. став 2. тачка 3), 246. и 249. овог закона на консолидованој основи, за чланове групе за које је Народна банка Србије надлежни орган.

Изузетно од става 2. овог члана, ако у року од четири месеца од дана подношења извештаја из члана 275. став 2 овог закона, а пре доношења заједничке одлуке, Народна банка Србије или надлежни орган друге државе чланице тражи посредовање Европског органа за банкарство, Народна банка Србије ће одложити доношење те одлуке, а ако Европски орган за банкарство донесе одлуку у року од месец дана од пријема захтева за посредовање, Народна банка Србије ће донети одлуку у складу са том одлуком.

Рок од четири месеца из става 3. овог члана сматра се роком за мирење у смислу Уредбе (ЕУ) бр. 1093/2010 и предмет се не упућује Европском органу за банкарство након истека тог рока или након доношења заједничке одлуке.

У случају из става 2. овог члана одлуке свих надлежних органа за поједине чланове групе се обједињују у јединствени документ који садржи образложење сваке одлуке појединачно, а у вези са проценом ризичности пословања сваког појединачног члана групе кредитних институција у Републици Србији, као и ставове и издвојена мишљења дата током трајања рокова из члана 275. став 2. овог закона и тај документ Народна банка Србије доставља свим надлежним органима из става 1. овог члана и матичној кредитној институцији из ЕУ са седиштем у Републици Србији.

У случају из става 1. овог члана поједини надлежни органи узимају у обзир мишљење Европског органа за банкарство и образлажу свако значајно одступање од тог мишљења.

Народна банка Србије на основу одлука из члана 275. став 1. овог закона, или одлука из ст. 2 или 3. овог члана доноси решење и доставља га члану групе кредитних институција у Републици Србији за кога је Народна банка Србије надлежни орган.

Народна банка Србије преиспитује одлуке из става 7. овог члана најмање једном годишње.

Изузетно од става 8. овог члана, преиспитивање одлука из члана 275. став 1. овог закона се спроводи на билатералној основи ако је надлежни орган друге државе чланице поднео Народној банци Србије у писаној форми, захтев за ажурирање те одлуке, са образложењем.

Заједничке одлуке у случају када

Народна банка Србије није надлежна за контролу на консолидованој основи

Члан 277.

Ако је надлежни орган друге државе чланице истовремено и надлежни орган за контролу на консолидованој основи, Народна банка Србије ће на захтев тог органа учествовати у поступку доношења заједничке одлуке:

1) на основу супервизорске процене и процене адекватности успостављеног процеса интерне процене адекватности капитала, у циљу утврђивања адекватног нивоа консолидованог капитала групе кредитних институција са седиштем у Републици Србији који одговара њеном финансијском стању и ризичном профилу, као и потребу одређивања додатног захтева за капиталом из члана 239. став 2. тачка 3) овог закона сваком појединачном члану групе и на консолидованој основи,

2) о изрицању мера за решавање свих значајних питања и налаза који се односе на контролу ликвидности, укључујући адекватност организације и управљања ризиком ликвидности у складу са чланом 113. овог закона као и о одређивању посебних захтева за ликвидност појединог члану групе из члана 246. овог закона,

3) о одређивању смерница за додатним капиталом из члана 249. овог закона.

Народна банка Србије, на основу спроведене супервизорске процене и процене адекватности успостављеног процеса интерне процене адекватности капитала члана релевантне групе кредитних институција за кога је Народна банка Србије надлежни орган, сачињава извештај о:

1) процени ризичности пословања члана групе и потреби изрицања мере повећања износа капитала изнад минимално прописаног нивоа у складу са чл. 247. и 248. овог закона,

2) процени профила ризика ликвидности члана групе и потреби изрицања мера у складу са чланом 239. овог закона и посебног захтева за ликвидност у складу са чланом 246. овог закона, и

3) процени ризичности пословања члана групе и потреби одређивања смерница за додатним капиталом из члана 249. овог закона.

Ако је заједничка одлука из става 1. овог члана донета, Народна банка Србије на основу те одлуке доноси решење и доставља га члану групе кредитних институција за коју је Народна банка Србије надлежни орган.

Ако постоје различита мишљења у вези са доношењем заједничке одлуке из става 1. овог члана, Народна банка Србије може поднети захтев органу надлежном за

контролу на консолидованој основи да затражи мишљење Европског органа за банкарство.

Када Европски орган за банкарство, на захтев органа надлежног за контролу на консолидованој основи, дâ мишљење у вези са доношењем одлуке из става 1. овог члана, Народна банка Србије је дужна да то мишљење узме у обзир при доношењу одлуке из става 6. овог члана, као и да образложи свако значајно одступање од тог мишљења при доношењу одлуке.

Ако заједничка одлука из става 1. овог члана није донета у року од четири месеца од дана када је надлежни орган за контролу на консолидованој основи поднео извештај о супервизорској процени ризичности пословања релевантне групе кредитних институција, Народна банка Србије доноси одлуку из члана 239. став 2. тачка 3) овог закона, односно чл. 246, 247. и 248. овог закона за сваког члана групе за кога је надлежни орган, или на потконсолидованој основи за групу за коју је надлежни орган, узимајући у обзир ставове и издвојено мишљење органа надлежног за контролу на консолидованој основи.

Изузетно од става 6. овог члана, ако су Народна банка Србије или надлежни орган друге државе чланице, у року од четири месеца од дана када је надлежни орган за контролу на консолидованој основи поднео извештај о процени ризичности пословања релевантне групе кредитних институција из става 2. овог члана, а пре доношења заједничке одлуке, тражили посредовање Европског органа за банкарство и ако је Европски орган за банкарство у поступку посредовања донео одлуку, Народна банка Србије доноси одлуку у складу са том одлуком.

Рок из става 7. овог члана сматра се роком за мирење у смислу Уредбе (ЕУ) бр. 1093/2010, и предмет се не упућује Европском органу за банкарство након истека тог рока или након доношења заједничке одлуке.

Народна банка Србије може да органу надлежном за контролу на консолидованој основи поднесе, у писаној форми, захтев за преиспитивање одлуке из става 1. овог члана, са образложењем.

Народна банка Србије је дужна да одлуке из ст. 6. или 7. овог члана преиспитује најмање једном годишње.

Обавештавање у случају ванредне ситуације

Члан 278.

Ако наступи ванредна ситуација, укључујући ситуацију из члана 18. Уредбе (ЕУ) бр. 1093/2010, или настану неповољна тржишна кретања која би могла угрозити ликвидност тржишта и стабилност финансијског система у било којој држави чланици у којој су чланови групе кредитних институција добили дозволу за рад или у којој послује значајни огранак кредитне институције са седиштем у Републици Србији, Народна банка Србије ће, ако је надлежна за контролу на консолидованој основи, без одлагања и у складу са одредбама овог закона, односно закона којим се уређује пословање инвестиционих друштава ако је применљиво, а којим се уређује размена тајних података, о томе обавестити Европски орган за банкарство, министарство надлежно за послове финансија и органе из члана 304. став 1. тачка 1) овог закона, као и Европски одбор за системске ризике и проследити им информације које су од значаја за њихов рад, користећи успостављени систем комуникације.

Када Народна банка Србије није надлежна за контролу на консолидованој основи, а у оквиру својих законских овлашћења процени да би могла наступити ванредна ситуација из става 1. овог члана, о томе ће обавестити орган у другој држави чланици који је надлежан за контролу на консолидованој основи, користећи успостављени систем комуникације и Европски орган за банкарство.

Ако су Народној банци Србије у вези са контролом на консолидованој основи за коју је надлежна потребне информације о групи кредитних институција, а те информације су већ достављене другом надлежном органу, Народна банка Србије ће, ако је могуће, те информације тражити од тог надлежног органа, како би се избегло двоструко извештавање за различите надлежне органе који су укључени у контролу.

Споразуми о координацији и сарадњи

Члан 279.

У циљу успостављања ефективне контроле на консолидованој основи Народна банка Србије закључује писане споразуме о координацији и сарадњи са другим надлежним органима држава чланица које су укључене у ту контролу.

Споразумима из става 1. овог члана могу се органу надлежном за контролу на консолидованој основи поверити додатни послови и детаљно дефинисати процедуре у поступку доношења одлука и процедуре за сарадњу са другим надлежним органима.

Народна банка Србије може билатералним споразумом у складу са чланом 28. Уредбе (ЕУ) бр. 1093/2010 пренети надлежност за контролу кредитне институције са седиштем у Републици Србији која је зависно друштво матичне кредитне институције из друге државе чланице, надлежном органу те државе чланице који врши надзор над том матичном кредитном институцијом.

Народна банка Србије може, на основу билатералног споразума закљученог са надлежним органом друге државе чланице, преузети од тог органа надлежност за контролу кредитне институције из те државе чланице која је зависно друштво кредитне институције са седиштем у Републици Србији.

Ако је Народна банка Србије надлежна за контролу на консолидованој основи финансијског холдинга или мешовитог финансијског холдинга који је добио сагласност у складу са чл. 88. до 92. овог закона, а истовремено није и надлежни орган за тај финансијски холдинг или мешовити финансијски холдинг, или обрнуто, дужна је да закључи споразум из става 1. овог члана са надлежним органом државе чланице у којој је основано матично друштво тог финансијског холдинга или мешовитог финансијског холдинга.

Размена информација са надлежним органима држава чланица

Члан 280.

Народна банка Србије сарађује са надлежним органима других држава чланица и доставља им информације које су од значаја или су релевантне за вршење контроле у складу са овим законом и Уредбом (ЕУ) бр. 575/2013 и у том циљу, Народна банка Србије може да другом надлежном органу:

1) на његов захтев, достави све информације које су релевантне или се односе на контролу коју врши тај надлежни орган; или

2) самоиницијативно достави све информације које би могле да значајно утичу на процену финансијског стања кредитне институције или финансијске институције у другој држави чланици.

Народна банка Србије, у складу са Уредбом (ЕУ) бр. 1093/2010, сарађује са Европским органом за банкарство у циљу примене овог закона и Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013 и доставља том органу све информације неопходне за остваривање његових задатака, а на начин уређен чланом 35. Уредбе (ЕУ) бр. 1093/2010.

Народна банка Србије може да тражи посредовање Европског органа за банкарство, ако јој други надлежни орган није доставио значајне информације из става 1. тачка 1) овог члана, или ако је одбио или није у разумном року удовољио захтеву Народне банке Србије за сарадњу, а нарочито за размену релевантних информација.

Ако је Народна банка Србије надлежна за контролу на консолидованој основи матичне кредитне институције из ЕУ са седиштем у Републици Србији, кредитне институција коју контролише матични финансијски холдинг из ЕУ са седиштем у Републици Србији или кредитне институције коју контролише матични мешовити финансијски холдинг из ЕУ са седиштем у Републици Србији, дужна је да надлежним органима из других држава чланица који врше надзор зависних друштава тих матичних друштава достави све релевантне информације.

При одређивању обима релевантних информација које се достављају у складу са ставом 4. овог члана узима се у обзир важност тих зависних друштава за финансијски систем у државама чланицама у којима је седиште тих зависних друштава.

Значајним информацијама, у смислу овог члана, сматрају се материјално значајне информације за процену финансијске стабилности појединог члана групе у држави чланици, а нарочито:

1) значајни подаци о правним односима у групи, о управљачкој и организационој структури групе, укључујући све регулисане и нерегулисане субјекте, нерегулисана зависна друштва и значајне огранке који припадају групи, као и матична друштва, у складу са чланом 28. став 1. тач. 7) и 9), чланом 261. став 5. и чланом 163. овог закона, као и значајни подаци о органима који су надлежни за надзор регулисаних субјеката у групи;

2) процедуре за прикупљање података од кредитних институција у групи и за контролу тих података;

3) неповољна кретања у кредитној институцији у групи или код другог члана групе која би могла да озбиљно утичу на друге кредитне институције у групи, и

4) значајни прекршаји и ванредне мере које је надлежни орган изрекао кредитној институцији у групи, укључујући налагање додатних захтева за капиталом на основу чл. 239. и 247. овог закона и налагање било којих ограничења за примену напредног приступа за израчунавање захтева за капиталом у складу са чланом 312. став 2. Уредбе бр. 575/2013.

Ако врши контролу кредитне институције коју контролише матична кредитна институција из ЕУ и ако су јој потребне информације које се односе на спровођење приступа и методологија из овог закона и Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013, Народна банка Србије ће, када је то могуће, од органа надлежног за контролу на консолидованој основи тражити информације које су доступне том органу.

Сарадња са надлежним органима држава чланица

који су укључени у контролу на консолидованој основи

Члан 281.

Пре доношења одлуке која је значајна надлежним органима других држава чланица за вршење контроле у оквиру њихових надлежности, Народна банка Србије прибавља мишљење тих надлежних органа о следећем:

1) променама у акционарској, организационој или управљачкој структури кредитне институције у групи за које је потребно одобрење надлежног органа, и

2) значајним прекршајима и ванредним мерама које намерава да наложи кредитној институцији у складу са овим законом, укључујући налагање додатних

захтева за капиталом и успостављање било којег ограничења за примену напредног приступа за израчунавање захтева за капиталом у складу са чланом 312. став 2. Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013.

У случају из става 1. тачка 2) овог члана, Народна банка Србије прибавља мишљење органа надлежног за консолидацију.

Изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, Народна банка Србије није дужна да прибави мишљење других надлежних органа у хитним случајевима или када би прибављање тог мишљења могло да угрози делотворност одлуке коју намерава да донесе, већ без одлагања обавештава друге надлежне органе о донетој одлуци.

Народна банка Србије је дужна да, у оквиру својих надлежности, сарађује и размењује релевантне информације за обављање задатака на основу овог закона, прописа којим се уређује адекватност капитала кредитних институција и прописа којима се уређује спречавање прања новца и финансирања тероризма, са органом надлежним за спречавање прања новца и финансирања тероризма, другим надлежним надзорним органима са јавним овлашћењима у надзирању кредитних институција у складу са прописима којима се уређује спречавање прања новца и финансирања тероризма, под условом да се тиме не утиче на текуће поступке, истраге или поступке који се воде у складу са кривичним или управним законима државе чланице у којој се налази надлежни орган, финансијско-обавештајна јединица или други надлежни орган са јавним овлашћењем за надзор над обвезницима под њиховом надлежношћу.

Ако је Народна банка Србије надлежна за контролу на консолидованој основи, а у складу са законом којим се уређује додатна контрола финансијских конгломерата није одређена и као координатор, дужна је да сарађује са координатором матичног мешовитог финансијског холдинга за потребе примене одредби овог закона и Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013 на консолидованој основи, као и да са координатором закључи писани споразум о међусобној сарадњи.

Обавезе мешовитог холдинга и његових зависних друштава

у вези са контролом на консолидованој основи

Члан 282.

У случају када је мешовити холдинг из Републике Србије матично друштво у односу на једну или више кредитних институција, тај мешовити холдинг и његова зависна друштва су дужни да на захтев Народне банке Србије, упућен директно или посредством кредитних институција које су зависна друштва тог холдинга, доставе све информације потребне за контролу кредитних институција које су зависна друштва тог холдинга.

Овлашћена лица Народне банке Србије, или друго лице на основу овлашћења Народне банке Србије, могу да изврше непосредну контролу ради провере информација добијених од мешовитог холдинга и његових зависних друштава.

У случају када је мешовити холдинг или неко од његових зависних друштава друштво за осигурање, може се применити поступак контроле из члана 285. овог закона.

У случају када мешовити холдинг или једно од његових зависних друштава нема седиште у истој држави чланици као и зависна кредитна институција, поступак непосредне контроле ради провере добијених информација се спроводи у складу са чланом 286. овог закона.

Контрола трансакција у оквиру групе

Члан 283.

Поред захтева из овог закона који се односе на велике изложености, у случају када је мешовити холдинг матично друштво једне или више кредитних институција, Народна банка Србије ће, у оквиру својих овлашћења за контролу кредитних институција, вршити контролу трансакција између тих кредитних институција и мешовитог холдинга и његових зависних друштава.

Кредитне институције из става 1. овог члана дужне су да:

1) успоставе адекватне процедуре управљања ризицима и механизме унутрашњих контрола, укључујући систем извештавања и рачуноводствене процедуре ради адекватног утврђивања, мерења, праћења и контроле трансакција у оквиру групе са матичним мешовитим холдингом и његовим зависним друштвима, и

2) обавештавају Народну банку Србије о свакој значајној трансакцији у оквиру групе са матичним мешовитим холдингом и његовим зависним друштвима, осим о трансакцијама које представљају велике изложености о којима се извештава Народна банка Србије у складу са прописима.

Процедуре и значајне трансакције у оквиру групе из става 2. овог члана су предмет контроле Народне банке Србије.

Народна банка Србије може да пропише ближе услове и начин управљања ризицима на нивоу групе ових лица, као и начин извештавања Народне банке Србије о значајним трансакцијама.

Размена информација за потребе контроле на консолидованој основи

Члан 284.

Када матично друштво и било која кредитна институција која је зависно друштво тог матичног друштва немају седиште у истој држави чланици, али неко од тих друштава има седиште у Републици Србији, Народна банка Србије ће са надлежним органима држава чланица размењивати све потребне информације потребне за спровођење или олакшавање спровођења контроле на консолидованој основи.

Када Народна банка Србије не врши контролу на консолидованој основи над матичним друштвом које има седиште у Републици Србији, може на захтев надлежног органа друге државе чланице које је одговорно за спровођење контроле тражити од матичног друштва да достави све информације које су потребне за спровођење контроле на консолидованој основи и проследити те податке надлежним органима других држава чланица.

Народна банка Србије, на основу овог закона, није надлежна за контролу на појединачној основи финансијског холдинга, мешовитог финансијског холдинга, друге финансијске институције, мешовитог холдинга и његових зависних друштава која нису кредитне институције, као и друштава која нису укључена у контролу на консолидованој основи, а за које се прибављају или поседују информације из става 2. овог члана.

Сарадња надзорних органа у случају када је

једно од зависних друштава друштво за осигурање или инвестиционо друштво

Члан 285.

Када кредитна институција, финансијски холдинг, мешовити финансијски холдинг или мешовити холдинг контролише једно или више зависних друштава за осигурање или инвестиционих друштава, који обављају делатност на основу издате дозволе за рад, Народна банка Србије сарађује са органима надлежним за надзор над тим друштвима, на начин што са тим органима размењује информације које би могле да

олакшају обављање њихових задатака и да омогуће контролу активности и општег финансијског стања друштава која су предмет надзора.

Информације које су примљене у оквиру контроле на консолидованој основи у складу са ставом 1. овог члана, као и било која размена информација између надзорних органа која је предвиђена овим законом, подлежу обавези чувања тајних података.

Ако није надлежна за контролу на консолидованој основи а није одређена као координатор у складу са законом којим се уређује додатна контрола финансијских конгломерата, Народна банка Србије је дужна да сарађује са координатором матичног мешовитог финансијског холдинга како би се обезбедила примена овог закона и прописа којим се уређује адекватност капитала кредитних институција, на консолидованој основи.

За потребе сарадње из става 3. овога члана, Народна банка Србије је дужна да закључи писани споразум о сарадњи са координатором.

Ако је Народна банка Србије надлежна за контролу на консолидованој основи, дужна је да сачини листу финансијских холдинга и мешовитих финансијских холдинга који су предмет консолидације и достави је надлежним органима других држава чланица, Европском органу за банкарство и Европској комисији.

Овлашћења у вршењу непосредне контроле

Члан 286.

Надлежни орган друге државе чланице који, у посебним случајевима, намерава да провери информације које се односе на кредитну институцију, мешовити финансијски холдинг, финансијски холдинг, другу финансијску институцију, мешовити холдинг, зависна друштва из члана 285. став 1. овог закона или зависна друштва кредитне институције, мешовитог финансијског холдинга или финансијског холдинга која нису укључена у контролу на консолидованој основи, а та друштва имају седиште у Републици Србији, може Народној банци Србије да упути захтев за обављање непосредне контроле.

На основу захтева надлежног органа друге државе чланице из става 1. овог члана, а у оквиру надлежности прописаних овим законом, Народна банка Србије може:

1) самостално извршити непосредну контролу пословања субјеката из става 1. овог члана,

2) у складу са споразумом, дати надлежном органу друге државе чланице који је поднео захтев да изврши непосредну контролу пословања субјеката из става 1. овог члана, сагласност да изврши контролу; или

3) да одреди ревизора или друго стручно оспособљено лице да изврши непосредну контролу пословања субјеката из става 1. овог члана, на основу решења гувернера Народне банке Србије.

У случају када не врши непосредну контролу из става 1. овог члана, надлежни орган друге државе чланице може да учествује у непосредној контроли коју врше овлашћена лица Народне банке Србије или лица из става 2. тачка 3) овог члана.

Ако Народна банка Србије намерава да, у посебним случајевима, изврши проверу информација које се односе на кредитну институцију, мешовити финансијски холдинг, финансијски холдинг, другу финансијску институцију, друштво за помоћне услуге, мешовити холдинг, зависна друштва из члана 285. став 1. овог закона или зависна друштва кредитне институције, мешовитог финансијског холдинга или

финансијског холдинга која нису укључена у контролу на консолидованој основи, а која имају седиште у другој држави чланици, упутиће захтев надлежном органу те државе чланице за обављање непосредне контроле тих субјеката.

Изрицање мера

финансијском холдингу, мешовитом финансијском холдингу и мешовитом холдингу

Члан 287.

Ако финансијски холдинг, мешовити финансијски холдинг, мешовити холдинг или одговорна лица у тим друштвима поступају супротно прописима којима се уређује спровођење контроле на консолидованој основи, Народна банка Србије може тим друштвима изрећи меру у складу са овим законом.

Примена прописа на мешовити финансијски холдинг

Члан 288.

Ако се на мешовити финансијски холдинг примењују одредбе овог закона које су идентичне одредбама закона којим се уређује додатна контрола финансијских конгломерата, нарочито у делу контроле пословања, Народна банка Србије, у случају када је надлежна за контролу на консолидованој основи и након обављеног саветовања са осталим органима надлежним за контролу зависних друштава, може донети одлуку да се на мешовити финансијски холдинг примењују само релевантне одредбе закона којим се уређује додатна контрола финансијских конгломерата.

Ако се на мешовити финансијски холдинг односе одредбе овог закона које су идентичне одредбама закона којим се уређује осигурање, нарочито у делу контроле пословања, Народна банка Србије, ако је надлежна за контролу на консолидованој основи и уз сагласност органа надлежног за контролу друштава за осигурање, може донети одлуку да се на тај мешовити финансијски холдинг примењују само релевантне одредбе овог закона које се односе на најзначајнији финансијски сектор, утврђен у складу са законом којим се уређује додатна контрола финансијских конгломерата.

Народна банка Србије обавештава Европски орган за банкарство и Европски орган за контролу осигурања и добровољних пензијских фондова о одлукама које је донела у складу са ст. 1. и 2. овог члана.

Народна банка Србије преузима улогу координатора финансијског конгломерата у односу на мање значајан субјекат надзора, у складу са критеријумима из закона којим се уређује додатна контрола финансијских конгломерата.

Сарадња са надлежним органима трећих држава

у вези са вршењем контроле на консолидованој основи

Члан 289.

Народна банка Србије може да закључи споразум са једним или више надлежних органа трећих земаља ради спровођења контроле на консолидованој основи над:

1) кредитном институцијом чије матично друштво има седиште у трећој држави, или

2) кредитном институцијом у трећој држави која је зависно друштво кредитне институције, финансијског холдинга или мешовитог финансијског холдинга са седиштем у Републици Србији.

Споразумом из става 1. овог члана обезбеђује се основ за размену информација потребних за контролу кредитних институција, финансијских холдинга или мешовитих финансијских холдинга на консолидованој основи између учесника у споразуму.

Народна банка Србије може да предложи Европској комисији закључивање споразума са једном или више трећих земаља за потребе спровођења контроле на консолидованој основи.

Процена еквивалентности контроле на консолидованој основи трећих земаља

Члан 290.

Ако је кредитна институција са седиштем у Републици Србији зависно друштво друге кредитне институције, финансијског холдинга или мешовитог финансијског холдинга, који имају седиште у трећој држави и не подлежу контроли на консолидованој основи за коју је надлежна Народна банка Србије или надлежни орган друге државе чланице, Народна банка Србије ће, ако је надлежна, проверити да ли та зависна кредитна институција подлеже контроли на консолидованој основи надлежног органа из треће државе чија су правила идентична правилима утврђеним овим законом и захтевима из Дела првог, Глава II, поглавља 2. Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013.

Народна банка Србије је надлежна за проверу из става 1. овог члана, ако би била одговорна за контролу на консолидованој основи која се спроводи у складу са ставом 6. овог члана.

Проверу из става 1. овог члана Народна банка Србије врши на захтев матичног друштва кредитне институције, другог субјекта које подлеже контроли у другој држави чланици или самоиницијативно, при чему ће се саветовати са осталим надлежним органима укљученим у контролу.

Народна банка Србије при провери из става 1. овог члана узима у обзир могуће опште смернице Европског одбора за банкарство о усклађености правила контроле на консолидованој основи коју спроводе надлежни органи трећих земаља над кредитним институцијама чија матична друштва имају седиште у трећим државама са принципима утврђеним овим законом и Уредбом (ЕУ) бр. 575/2013 и пре одлучивања прибавља мишљење Европског органа за банкарство и осталих надлежних органа укључених у контролу.

Када утврди да у трећој држави не постоји контрола на консолидованој основи чија су правила идентична правилима утврђеним овим законом и Уредбом (ЕУ) бр. 575/2013, Народна банка Србије ће, ако је надлежна, на кредитну институцију са седиштем у Републици Србији сходно применити одредбе овог закона и Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013 или друге одговарајуће супервизорске поступке којима се постижу циљеви контроле кредитних институција на консолидованој основи.

Супервизорски поступци из става 5. овог члана, након усаглашавања са осталим надлежним органима укљученим у контролу, морају бити одобрени од стране Народне банке Србије ако је надлежна у смислу става 2. овог члана.

Народна банка Србије може, у изузетним случајевима, захтевати оснивање финансијског холдинга или мешовитог финансијског холдинга са седиштем у једној од држава чланица и да се спроведе консолидација у складу са овим законом.

Искључивање надлежности за контролу на појединачној основи

Члан 291.

Овлашћења Народне банке Србије из овог закона којим се уређује контрола на консолидованој основи у односу на финансијске холдинге, мешовите финансијске холдинге, финансијске институције или друга друштва која нису кредитне институције, не представљају овлашћења Народне банке Србије да врши контролу тих друштава на појединачној основи.

Примена на групу инвестиционих друштава

Члан 292.

Одредбе чл. 263. до 291. овог закона примењују се на групу инвестиционих друштава, утврђену законом којим се уређује тржиште капитала, у којој је најмање једно инвестиционо друштво привредно друштво из 2. став 1. тачка 2) овог закона.

Глава XI

МАКРОПРУДЕНЦИЈАЛНЕ МЕРЕ

Мере и инструменти ради очувања и јачања стабилности финансијског система

Члан 293.

Народна банка Србије може ради очувања и јачања стабилности финансијског система, односно ради ограничења и смањења системских ризика, прописати одговарајуће мере и инструменте, укључујући и:

1) ограничење износа одобреног кредита у односу на вредност инструмента обезбеђења;

2) ограничење износа одобреног кредита у односу на доходак корисника кредита;

3) ограничење износа ануитета или отплате рата кредита у односу на доходак корисника кредита;

4) ограничење рока отплате кредита;

5) друге мере и активности, у оквиру надлежности Народне банке Србије, ради очувања и јачања стабилности финансијског система, односно ради ограничења и смањења системских ризика.

Глава XII

Одељак 1.

Сарадња са надлежним органима и размена информација

Сарадња у вези с контролном функцијом и реструктурирањем

Члан 294.

Народна банка Србије сарађује с домаћим и страним регулаторним, као и надзорним органима и телима, односно органима надлежним за реструктурирање, ради вршења и унапређивања своје контролне функције, као и обављања послова који се односе на реструктурирање кредитних институција и других послова утврђених овим законом.

Народна банка Србије са органима и телима из става 1. овог члана може закључивати споразуме којим уређује начин сарадње и размене података и информација у вези са обављањем послова из тог става и размењивати податке из тог става, ако је обавеза чувања тајних података која важи за те органе и тела, барем једнака обавези утврђеној чланом 299. овог закона.

Народна банка Србије може доставити податке (информације) прибављене од органа и тела из става 1. овог члана другим домаћим и страним регулаторним органима, односно органима надлежним за реструктурирање и другим надлежним органима, на њихов захтев и уз претходну сагласност тела од којих је те податке (информације) прибавила, при чему се ти подаци (информације) могу размењивати само за сврхе одређене том сагласношћу, осим ако законом није друкчије утврђено.

Сарадња у оквиру Европског система финансијског надзора

Члан 295.

У вршењу својих законских овлашћења, Народна банка Србије предузима потребне активности ради уједначавања супервизорских алата и поступака при примени овог закона, Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013 и других прописа, и у том циљу:

1) стицањем статуса чланице Европског система финансијског надзора сарађује са осталим чланицама тог тела, с поверењем и потпуним међусобним уважавањем, нарочито приликом размене благовремених и поузданих информација с другим чланицама у складу са начелом отворене сарадње из члана 4. став 3. Уговора о Европској унији;

2) учествује у активностима Европског органа за банкарство и, када је то применљиво, колегијума за надзор;

3) предузима све активности у циљу усклађивања са смерницама и препорукама које је издао Европски орган за банкарство у складу са чланом 16. Уредбе (ЕУ) бр. 1093/2010 и како би одговорила на упозорења и препоруке које је издао Европски одбор за системски ризик у складу са чланом 16. Уредбе (ЕУ) бр. 1092/2010 и

4) блиско сарађује са Европским одбором за системски ризик.

Народна банка Србије у вршењу својих законских овлашћења, а нарочито у ванредним ситуацијама, на основу расположивих информација узима у обзир могуће последице својих одлука и поступака на стабилност финансијског система у релевантним државама чланицама.

Законска овлашћења Народне банке Србије не утичу на њене обавезе као члана Европског одбора за банкарство, Европског одбора за системски ризик, као и других обавеза утврђених Директивом 2013/36/ЕУ и Уредбом (ЕУ) бр. 575/2013.

Одлучивање о статусу значајног огранка када Народна банка Србије није надлежан орган за контролу на консолидованој основи

Члан 296.

Народна банка Србије може надлежном органу за вршење контроле на консолидованој основи да упути захтев да огранак кредитне институције из те државе чланице који пружа услуге у Републици Србији добије статус значајног огранка.

Ако кредитна институција из државе чланице није члан групе кредитних институција у ЕУ, захтев из става 1. овог члана се упућује надлежном органу матичне државе чланице.

У захтеву из ст. 1. или 2. овог члана Народна банка Србије наводи разлоге због којих тај огранак сматра значајним, а нарочито:

1) да ли учешће депозита огранка у укупном износу депозита положених код кредитних институција у Републици Србији износи више од 2%;

2) да ли привремени или трајни престанак пружања услуга огранка може утицати на системску ликвидност тржишта, на платни систем, клиринг систем и системе за поравнање финансијских инструмената у Републици Србији, и

3) величину и значај огранка, с обзиром на број клијената, за банкарски или финансијски систем Републике Србије.

Народна банка Србије у поступку доношења заједничке одлуке о значајном огранку, сарађује са надлежним органом матичне државе чланице, односно органом надлежним за вршење надзора на консолидованој основи.

Ако заједнничка одлука из става 4. овог члана није донета у року од два месеца од дана пријема захтева из става 1. овог члана, Народна банка Србије у року од наредна два месеца самостално доноси одлуку, при чему узима у обзир мишљење органа

надлежног за вршење надзора на консолидованој основи, односно надлежног органа матичне државе чланице.

Одлука из ст. 4. и 5. овог члана је обавезујућа и доставља се свим релевантним надлежним органима.

Одлуке из ст. 4. и 5. овог члана не утичу на овлашћења другог надлежног органа утврђена овим законом.

Народна банка Србије сарађује са надлежним органом матичне државе чланице у којој кредитна институција из државе чланице има значајан огранак у Републици Србији, при планирању и координисању активности из члана 271. став 1. тачка 3) овог закона.

Ако се надлежно тело матичне државе чланице није саветовало са Народном банком Србије или ако је након саветовања Народна банка Србије оценила да оперативни поступци прописани за планове опоравка ликвидности које је предузело надлежно тело матичне државе чланице нису адекватне, Народна банка Србије може да тражи посредовање Европског органа за банкарство у складу са чланом 19. Уредбе (ЕУ) бр. 1093/2010.

Народна банка Србије учествује у раду колегијума супервизора за значајан огранак кредитне институције из државе чланице која пружа услуге у Републици Србији, а који је основао надлежни орган матичне државе чланице, ради остваривања сарадње уређене чланом 224. и чланом 271. став 1. тачка 3) овог закона и ради размене информација из члана 280. став 6. тач. 3) и 4) овог закона, ако је надлежни орган матичне државе чланице укључио Народну банку Србије у рад колегијума супервизора.

Одлучивање о статусу значајног огранка када је Народна банка Србије надлежан орган за вршење контроле на консолидованој основи

Члан 297.

Ако Народна банка Србије, као надлежан орган за вршење контроле на консолидованој основи, прими захтев надлежног органа друге државе чланице да огранак кредитне институције са седиштем у Републици Србији, који пружа услуге у тој држави чланици добије статус значајног огранка, Народна банка Србије сарађује са надлежним органом те државе чланице у поступку доношења заједничке одлуке о статусу значајног огранка.

Одлука из става 1. овог члана је обавезујућа и доставља се релевантним надлежним органима.

Ако заједничка одлука о одређивању огранка као значајног није донета у року од два месеца од дана пријема захтева из става 1. овог члана, а надлежни орган државе чланице у року од наредна два месеца донесе одлуку да се огранку из става 1. овог члана додељује статус значајног огранка, та је одлука обавезујућа и за Народну банку Србије.

Народна банка Србије надлежним органима државе чланице у којој кредитна институција са седиштем у Републици Србији има значајан огранак доставља информације из члана 280. став 6. тач. 3) и 4) овог закона и у сарадњи са тим надлежним органима планира и координира активности из члана 271. став 1. тачка 3) овог закона.

Ако у кредитној институцији из става 1. овог члана наступи ванредна ситуација која може угрозити стабилност финансијског система Републике Србије или релевантне државе чланице, Народна банка Србије о томе без одлагања обавештава органе и тела из чл. 304. став 1. тачка 1. и чл. 301. став 4. овог закона и Европски одбор за системски ризик.

Народна банка Србије доставља надлежним органима државе чланице у којој кредитна институција са седиштем у Републици Србији има значајан огранак следеће податке:

1) процену ризика кредитне институције која има значајан огранак, на појединачној или консолидованој основи у складу са чланом 200. и чланом 201. став 1. овог закона и, ако је то могуће, процену ризика из члана 275. ст. 2. и 3. овог закона;

2) одлуке из чл. 239. и 246. овог закона, када су релевантне за тај огранак, и

3) одлуке у вези са валидацијом интерних модела које су релевантне за тај огранак.

Народна банка Србије прибавља мишљење надлежног органа државе чланице у којој кредитна институција са седиштем у Републици Србији има значајан огранак о оперативним поступцима прописаним за планове опоравка ликвидности, ако је то релевантно за ризик ликвидности у валути државе чланице домаћина.

Оснивање колегијума супервизора за значајне огранке

Члан 298.

Ако колегијум супервизора из члана 273. овог закона није основан, а кредитна институција са седиштем у Републици Србији има значајне огранке у другим државама чланицама, Народна банка Србије оснива колегијум супервизора, којим председава, како би се олакшала сарадња из члана 218. и члана 271. став 1. тачка 3) овог закона и размена информација из члана 280. став 6. тач. 3) и 4) овог закона.

Оснивање и рад колегијума из става 1. овог члана, Народна банка Србије уређује писаним споразумом, након консултација са релевантним надлежним органима.

Народна банка Србије одређује који од релевантних надлежних органа могу присуствовати састанцима или на други начин учествовати у раду колегијума, узимајући у обзир значај активности које треба планирати или координисати у оквиру контролне функције надлежних органа, а нарочито потенцијални утицај на стабилност финансијског система у њиховим државама, као и обавезама из члана 281. овог закона.

Народна банка Србије је дужна да благовремено и у потпуности обавештава чланове колегијума супервизора о планираним састанцима, питањима о којима ће се расправљати и активностима које ће се разматрати на тим састанцима, као и о заузетим ставовима или предузетим мерама.

Ако колегијум супервизора из члана 273. овог закона није основан, а кредитној институцији је додељен статус значајног огранка у Републици Србији, Народна банка Србије ће учествовати у раду колегијуму супервизора којим председава надлежно тело државе чланице у којој та кредитна институција има седиште.

Тајност података

Члан 299.

Подаци који се односе на контролу бонитета и законитости пословања кредитне институције и на реструктурирање кредитне институције и подаци у вези са обављањем осталих послова из надлежности Народне банке Србије, у складу са овим законом, као и документи који садрже такве податке, а које Народна банка Србије, запослени у Народној банци Србије, Агенцији, министарству надлежном за послове финансија или у кредитној институцији, спољни ревизори и друга стручна лица која раде или су радила по овлашћењу Народне банке Србије, односно друга лица која на било који начин сазнају у обављању тих послова – одређују се и штите се као тајни

подаци са ознаком степена тајности „СТРОГО ПОВЕРЉИВО“, „ПОВЕРЉИВО“ или „ИНТЕРНО“, у складу са законом којим се уређује тајност података.

Лица из става 1. овог члана дужна су да чувају податке и документе из тог става као тајне податке, односно не могу их учинити доступним трећим лицима, осим у случајевима прописаним законом.

Обавеза чувања тајне за лица из става 1. овог члана не престаје ни након престанка радног односа, односно ангажовања, као ни након престанка другог својства на основу ког су ова лица остварила приступ подацима из тог става.

Лица из става 1. овог члана могу да користе податке који се сматрају тајним само током и у сврху обављања својих дужности и не смеју те податке учинити доступним трећим лицима, осим у сажетом или збирном облику из којих није могуће утврдити идентитет појединачне кредитне институције, односно физичких и правних лица на које се односе.

Обавеза чувања тајних података из става 1. овог члана не односи се на:

1) саопштавање података на захтев надлежног тужилаштва, министарства надлежног за унутрашње послове, на захтев суда и органа надлежног за спречавање прање новца и финансирања тероризма, у складу с прописима;

2) саопштавање података пореској управи, у складу с прописима којима се уређују послови из њене надлежности;

3) саопштавање података у судском поступком, ако је над кредитном институцијом покренут поступак ликвидације или стечаја, под условом да се ти подаци не односе на трећа лица која су учествовала у поступку реструктурирања кредитне институције;

4) објављивање података из члана 146. овог закона;

5) објављивање резултата тестирања отпорности на стрес спроведених у складу са чланом 200. став 11. овог закона;

6) достављање резултата тестирања отпорности на стрес Европском органу за банкарство за потребе објављивања тих резултата на нивоу Европске уније и

7) саопштавање података на захтев овлашћеног органа друге државе чланице за потребе спровођења кривичног поступка.

8) у другим случајевима прописаним овим или другим законом.

Изузетно од ст. 1. до 5. овог члана, Народна банка Србије може да размењује податке са надлежним органима из других држава чланица или да их доставља Европском органу за банкарство, Европском одбору за системски ризик или Европском органу за хартије од вредности и тржиште капитала, на начин уређен овим законом и прописима Европске уније који уређују кредитне институције, уз обавезу чувања достављених података, као тајних.

Народна банка Србије као тајни податак одређује податак од интереса за Републику Србију чијим би откривањем неовлашћеном лицу настала штета и за који је, у поступку одређивања података као тајних, утврдила да је потреба заштите интереса Републике Србије претежнија од интереса за слободан приступ информацијама од јавног значаја. Подносиоцу захтева за остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја Народна банка Србије омогућиће приступ подацима и документима из става 1. овог члана ако подносилац захтева докаже да одавање тих података и докумената не би могло проузроковати наступање тешких правних или других последица по интересе Републике Србије заштићене законом, као и да интерес за приступ информацијама од јавног значаја претеже над потребом заштите интереса Републике Србије.

Поступање с подацима који представљају тајне податке

Члан 300.

Народна банка Србије може податке прибављене у вршењу своје контролне функције, обављању послова у вези с реструктурирањем кредитних институција, као и других послова утврђених овим законом, користити само за следеће потребе:

1) ради провере испуњености услова за давање потребних дозвола, одобрења и сагласности о којима одлучује у складу са овим законом;

2) ради вршења контроле бонитета и законитости пословања кредитне институције и других надзорних активности из своје надлежности, на појединачној и/или консолидованој основи, нарочито у погледу праћења ликвидности, солвентности, великих изложености, као и њених административних и рачуноводствених процедура, система унутрашњих контрола, изрицања мера и казни у складу са овим законом;

3) у прекршајном поступку, као и у другим судским поступцима приликом обавештавања надлежног органа о повреди одредаба овог закона;

4) приликом вршења овлашћења у поступку реструктурирања;

5) у управном спору који се води против решења Народне банке Србије;

6) у другим судским поступцима који су покренути у складу са одредбама посебних прописа Европске уније којима се уређује пословање кредитних институција, или

7) при испуњавању захтева Европског парламента заснованих на овлашћењу за истраживање из члана 226. Уговора о функционисању Европске уније.

Размена тајних података са надлежним органима у Републици Србији

Члан 301.

Народна банка Србије може податке прибављене у вршењу своје контролне функције и у обављању других послова утврђених овим законом, који представљају тајне податке, размењивати са регулаторним, односно надзорним органима и другим надлежним органима и телима у Републици Србији, у сврху вршења контролне функције и обављања других послова из своје надлежности утврђених овим законом.

Народна банка Србије може податке из става 1. овог члана доставити Комисији за хартије од вредности, Агенцији за осигурање депозита, пореској управи, у складу с прописима којима се уређују послови из њене надлежности, министарству надлежном за послове финансија, Управи за спречавање прања новца, спољном ревизору одговорном за вршење законске ревизије финансијских извештаја кредитних институција, групе кредитних институција, друштава за осигурање и финансијских институција, надлежном суду који спроводи поступак ликвидације или стечаја кредитне институције, односно органу укљученом у овај или други сличан поступак и другим надлежним органима, у складу са законом.

Народна банка Србије може податке прибављене од надлежног органа из државе чланице доставити пореској управи, само уз изричиту сагласност надлежног органа који је доставио те податке.

Ако наступи ванредна ситуација из члана 278. овог закона, Народна банка Србије доставља министарству надлежном за послове финансија, у сврхе спровођења надзора из његове надлежности, податке прибављене од надлежних органа релевантних држава чланица, који представљају тајне податке у складу са чланом 299. овог закона, а који су од значаја за обављање послова из његове надлежности.

Податке прибављене у складу са чланом 219. овог закона, чланом 299. став 6. и чланом 302. овог закона, као и непосредном контролом и провером из члана 286. овог

закона, Народна банка Србије може саопштити министарству надлежном за послове финанија само уз изричиту сагласност надлежног органа које је те информације доставило, односно надлежног органа државе чланице у којој је обављена непосредна провера и контрола.

Органи и тела којима су достављени подаци у складу са одредбама овог члана, имају обавезу чувања тајних података у складу са чланом 299. овог закона.

Размена тајних података са надлежним органима у другим државама чланицама

Члан 302.

Народна банка Србије може тајне податке размењивати с надлежним органима у државама чланицама, ради вршења своје контролне функције и обављања других послова из своје надлежности, и то са:

1) органом надлежним за вршење надзора над пословањем кредитних институција и другим субјектима финансијског сектора, као и органима надлежним за вршење надзора над финансијским тржиштима;

2) органима или телима надлежним за одржавање стабилности финансијског система у државама чланицама применом макропруденцијалних правила;

3) органу надлежном за реструктурирање, односно који спроводе поступке реорганизације или органу у чијој надлежности је очување стабилности финансијског система;

4) уговорним или институционалним системима заштите из члана 113. став 7. Уредбе (ЕУ) 575/2013;

5) органима који учествују у поступку ликвидације или стечаја кредитне институције или у другом сличном поступку, ради обављања њихових законских овлашћења;

6) спољним ревизорима одговорним за спровођење законских ревизија финансијских извештаја кредитне институције, групе кредитних институција, друштава за осигурање и финансијских институција, у сврхе обављања њихових законских овлашћења;

7) органима надлежним за надзор кредитних и финансијских институција који су обвезници у смислу прописа који уређују спречавање прања новца и финансирања тероризма, ради усклађености с тим прописом, као и финансијско-обавештајним службама у складу са прописима којима се уређује спречавање прања новца и финансирања тероризма;

8) органима или телима који управљају системима осигурања депозита и системима заштите инвеститора, у сврхе обављања њихове законске надлежности;

9) органима или телима надлежним за примену правила о структурној раздвојености у оквиру групе кредитних институција;

Органима из држава чланица који су надлежни за предлагање закона из области надзора институција, финансијских институција и друштава за осигурање, за потребе спровођења надзора из њихове надлежности и за спровођење превентивних мера и мера у поступку реструктурирања, ако наступи ванредна ситуација из члана 278. овог закона.

Органи којима су достављени подаци у складу са одредбама овог члана, имају обавезу чувања тајних података из члана 299. овог закона.

Размена тајних података са надлежним органима према субјекту надзора

Члан 303.

Изузетно од чл. 299, 300. и 306. овог закона, Народна банка Србије може да размењује тајне податке са надлежним органима у Републици Србији који су овлашћени за вршење надзора над:

1) органима који учествују у поступку ликвидације и стечаја кредитних институција или у другим сличним поступцима;

2) системом за осигурање депозита, односно уговорним или институционалним системима заштите;

3) спољним ревизорима овлашћеним за спровођење законских ревизија финансијских извештаја институција, групе кредитних институција, друштава за осигурање, и финансијских институција.

Народна банка Србије размењује тајне податке са надлежним органима из става 1. овог члана ако су испуњени следећи услови:

1) подаци се дају само у сврхе обављања надзорних овлашћења тих органа;

2) на достављене податке примењују се захтеви који се односе на тајност података који су најмање једнаки захтевима из члана 299. овог закона;

3) подаци прибављени од друге државе не смеју се доставити без претходне сагласности надлежног органа од које је тај податак прибавила и могу се доставити само за сврхе одређене том сагласношћу.

Изузетно од чл. 299, 300. и 306. овог закона, Народна банка Србије може ради јачања и очувања стабилности финансијског система Републике Србије, у складу са законом, размењивати податке и информације и са другим надлежним органима и телима у Републици Србији који су, у оквиру својих законских овлашћења, надлежни за откривање и истраживање кршења права привредних друштава.

Народна банка Србије може доставити податке надлежним органима и телима из става 3. овог члана, ако су испуњени најмање следећи услови:

1) подаци се достављају у сврхе откривања и утврђивања повреде права привредних друштава;

2) на достављене податке примењују се захтеви који се односе на тајност података који су најмање једнаки захтевима из члана 299. овог закона;

3) подаци који су прибављени од надлежног органа из друге државе, не смеју се доставити без претходне сагласности надлежног органа од кога је те податке прибавила и само у сврхе за које је та сагласност дата.

Ако надлежни органи и тела из става 3. овог члана послове откривања и истраживања кршења прописа у складу са овим чланом, обављају уз помоћ лица која су за то именована, а нису запослена у јавном сектору, Народна банка Србије може и са тим лицима размењивати податке (информације) из става 3. овог члана, ако су испуњени услови из става 4. овог члана.

Надлежни органи и тела из става 3. овог члана достављају Народној банци Србије личне податке и детаљне податке о одговорностима лица којима се достављају подаци у складу са ставом 5. овог члана.

Народна банка Србије може да размењује тајне податке са надлежним органима из друге државе чланице, који имају статус органа из ст. 1. и 3. овог члана, на начин и под условима из овог члана.

Народна банка Србије доставља Европском органу за банкарство податке о називу надлежних органа у Републици Србији којима се могу доставити подаци у складу са овим чланом.

Размена тајних података које се односе на монетарну политику, заштиту депозита, системски ризик и надзор над платним системом

Члан 304.

Народна банка Србије доставља тајне податке, у сврху обављања њихових надлежности:

1) централним банкама Европског система централних банака и другим телима са овлашћењима и одговорностима за спровођење монетарне политике, када је тај податак потребан за извршавање њихових законских овлашћења, укључујући спровођење монетарне политике и одржавање ликвидности, надзор над платним системима, системима за поравнање финансијских инструмената, те за очување стабилности финансијског система, а посебно у ванредним ситуацијама из члана 278. овог закона, када је такве податке потребно доставити без одлагања;

2) уговорним или институционалним системима заштите из члана 113. став 7. Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013;

3) према потреби, другим телима надлежним за надзор над платним системима и

4) Европском одбору за системски ризик, Европској управи за осигурање и професионалне пензије и Европском органу за хартије од вредности и тржишта капитала, ако су информације релевантне за обављање послова из њихове надлежности у складу са Уредбама (ЕУ) 1092/2010, 1094/2010 и 1095/2010.

Народна банка Србије може од тела из става 1. овог члана тражити достављање информација у случају када су те информације потребне за обављање контролне функције или других послова из своје надлежности у складу са чланом 300. овог закона.

На тела из овог члана примењује се обавеза чувања тајних података из члана 299. овог закона.

У условима ванредне ситуације из члана 278. овог закона, Народна банка Србије доставља без одлагања тајне податке из члана 299. овог закона:

1) централним банкама Европског система централних банака, када је тај податак потребан за извршавање њихових законских овлашћења, укључујући спровођење монетарне политике и одржавање ликвидности, надзор над платним системима, системима за поравнање финансијских инструмената, те за очување стабилности финансијског система и

2) Европском одбору за системски ризик, ако су ти подаци потребни за обављање послова из његове надлежности.

Размена информација и података са међународним телима

Члан 305.

Изузетно од чл. 299. и 300. овог закона, Народна банка Србије може да размењује и доставља одређене иформације и податке, под условима из овог члана:

1) Међународном монетарном фонду и Светској банци за потребе вршења процене у оквиру Програма процене финансијског сектора;

2) Банци за међународна поравнања за потребе студија квантитативног утицаја и

3) Одбору за финансијску стабилност, за потребе вршења његове надзорне функције.

Народна банка Србије може да достави тајне податке на захтев тела из става 1. овог члана само ако су испуњени најмање следећи услови:

1) захтев је оправдан јер је тражен у сврху обављања законом прописаних овлашћења;

2) захтев је довољно прецизан у погледу врсте, обима и форме тражених података, као и начина њиховог саопштавања или достављања;

3) тражени подаци потребни су искључиво за извршавање конкретних задатака тела које је предало захтев и не прелазе његове законом прописане надлежности;

4) подаци се достављају или саопштавају искључиво лицима која су директно укључена у извршавање посебних задатака;

5) на лица која имају приступ тајним подацима примењују се обавеза чувања тајних података из члана 299. овог закона.

Народна банка Србије може на захтев тела из става 1. овог члана достављати само податке изражене у збирном облику или тако да се на основу њих не може утврдити идентитет појединачних кредитних институција нити лице на које се односе, док друге податке може учинити доступним само у просторијама Народне банке Србије.

У мери у којој саопштавање података представља обраду података о личности, подносилац захтева је дужан да обраду тих података обавља у складу са законом којим се уређује заштита података о личности.

Сарадња с надлежним органима из трећих држава

Члан 306.

Народна банка Србије може закључивати споразуме о сарадњи са надзорним органима трећих држава, односно са надлежним органима из трећих држава, који имају статус органа из члана 302. и члана 303. став 1. овог закона, ради размене информација, у сврху обављања своје контролне функције и других послова утврђених овим законом.

Народна банка Србије може да закључи споразум о сарадњи са органима из става 1. овог члана, ако су испуњени следећи услови:

1) прописима треће државе се за достављене податке обезбеђује ниво заштите који је најмање једнак нивоу заштите из члана 299. овог закона;

2) достављени подаци се могу користити само у сврхе вршења надзора и других послова из своје надлежности и могу бити достављене трећим лицима само уз изричиту сагласност органа или тела које је те податке саопштило.

Размена тајних података који се односе на послове клиринга и поравнања

Члан 307.

Народна банка Србије може податке прибављене у вршењу своје надлежности из овог закона, доставити Централном регистру, односно органу надлежном за обављање послова клиринга и поравнања у складу за законом којим се уређује тржиште капитала, ако оцени да су ти подаци потребни за његово стабилно пословање с обзиром на ризик неиспуњења или могућег неиспуњења обавеза од стране учесника на тржишту, само уз изричиту сагласност надлежног органа од којег је информације примила.

Органи којима су достављени подаци у складу са одредбама овог члана, имају обавезу чувања тајних података из члана 299. овог закона.

Обрада података о личности

Члан 308.

Обрада података о личности обавља се у складу са законом којим се уређује заштита података о личности.

Обавештавање органа Европске уније

Члан 309.

Народна банка Србије обавештава Европску комисију о:

1) броју и врсти случајева у којима је одбијен захтев кредитне институције за оснивање огранка у другој држави чланици, као и о пропустима у прослеђивању информација;

2) преузимању и преносу надлежности из члана 269. став 1. овог закона,

3) прописима којима се уређује шта се не сматра примањем депозита или других повратних средстава од јавности из члана 6. став 3. овог закона.

Народна банка Србије је дужна да о поступцима из члана 290. став 3. овог закона обавести остала надлежна тела укључена у вршење контроле на консолидованој основи, Европски орган за банкарство и Европску комисију.

Народна банка Србије обавештава Европски орган за банкарство о:

1) свим датим сагласностима за оснивање огранка кредитне институције са седиштем у трећој држави, односно друштва са седиштем у трећој држави из члана 84. став 1. овог закона, као и о свакој измени те сагласности, о укупној активи и обавезама огранка кредитне институције са седиштем у трећој држави коме је дата сагласност за оснивање, односно огранка друштва које има седиште у трећој држави из члана 84. став 1. овог закона о којима се извештава периодично, о називу групе из треће државе којој припада огранак који је добио сагласност за оснивање;

2) условима за давање дозволе за рад кредитној институцији, о одлуци донетој по специфичним захтевима за давање дозволе за рад кредитној институцији, када се та одлука разликује од мишљења које је Европски орган за банкарство дао по том захтеву, као и одлуци о изузећу од обавезе подношења захтева за добијање дозволе за рад кредитне институције;

3) давању и одузимању дозволе за рад кредитној институцији, разлозима за одузимање дозволе за рад, као и о систему за осигурање депозита у који је кредитна институција укључена;

4) броју и врсти случајева у којима је одбијен захтев кредитне институције за оснивање огранка у другој држави чланици, као и о пропустима у прослеђивању информација;

5) о примањима у кредитној институцији, које информације је кредитна институција дужна да доставља Народној банци Србије, укључујући и квантитативне информације о примањима подељене на области пословања, више руководство и запослене који имају значајан утицај на ризични профил кредитне институције, информације о разликама у зарадама између лица различитог пола и броју лица која имају највећа примања у кредитној институцији, које кредитна институција објављује у складу са прописом из члана 146. овог закона.

6) одобреном већем максималном односу између варијабилног и фиксног дела укупних примања, од стране кредитне институције, укључујући и различите веће максималне односе одобрене за поједине категорије запослених, које информације Народна банка Србије користи ради утврђивања референтних трендова и пракси кредитних институција, у складу са чланом 130. овог закона.

7) преузимању и преносу надлежности из члана 269. став 1. овог закона;

8) о изреченим новчаним казнама, укључујући и изречене трајне забране, у складу са овим законом, поднетој тужби на решење Народне банке Србије којим су изречене новчане казне и о исходу тог спора, као и о правноснажним одлукама донетим у прекршајном и кривичном поступку, у складу са законом;

9) постојању и садржају билатералних споразума из члана 279. ст. 3. и 4. овог закона;

10) начину спровођења процеса супервизорске процене пословања кредитних институција из члана 200. овог закона и примени методологије на којој се заснивају одлуке из чл.200. ст. 11. и 14, 201, 202, 239. став 1. и 246. овог закона;

11) предузетим мерама у складу са чланом 113. став 9. овог закона;

12) свим мерама предузетим у складу са чланом 246. овог закона;

13) информацијама које кредитна институција објављује а који се односе на политике кредитне институције које обезбеђују примену принципа различитости при избору чланова надзорног и извршног одбора, циљеве успостављене тим политикама, податке о мери у којој су ти циљеви постигнути, као и о утврђеној пракси кредитних институција, на основу објављених података, у вези са разноликошћу у саставу надзорног и извршног одбора;

14) састанцима који се односе на припрему и усклађивање активности везаних за планове опоравка и реструктурирање, а посебно о датуму и месту одржавања, главним питањима о којима ће се расправљати и о активностима које се разматрају;

15) прописима којима се уређује шта се не сматра примањем депозита или других повратних средстава од јавности из члана 6. став 3. овог закона.

16) када је Народна банка Србије надлежан орган за вршење контроле на консолидованој основи, она доставља другим релевантним надлежним органима и Европском органу за банкарство све информације о групи кредитних институција, у складу са чланом 28. став 1. тач. 7. и 9, чланом 163. и чланом 261. ст. 7. и 8. овог закона, а нарочито информације о правним односима у групи кредитних институција и о управљачкој и организационој структури групе.

Народна банка Србије може да Европском органу за банкарство достави информације добијене од надлежног органа треће државе, на основу сарадње из члана 306. овог закона.

Народна банка Србије обавештава Европски одбор за системски ризик о утврђеној стопи заштитног слоја капитала за системски ризик кредитне институције;

Народна банка Србије обавештава Европску комисију, Европски орган за банкарство, Европски одбор за банкарство и друга тела Европске уније и у осталим случајевима прописаним овим законом, као и о другим питањима у складу са прописима Европске уније.

Одељак 2.

Објављивање података и информација Народне банке Србије

Објављивање података и информација о регулативи и статистичких података

Члан 310.

Народна банка Србије јавно објављује:

1) текстове закона и других прописа, одлука и општих смерница донетих у Републици Србији у области пруденцијалних прописа;

2) начин коришћења опција и дискреционих права предвиђених прописима Европске уније којима се уређује пословање кредитних институција у државама чланицама;

3) опште критеријуме и методологије које се користе приликом спровођења супервизорске процене кредитних институција из члана 201. овог члана, укључујући критеријуме за примену принципа пропорционалности из тог члана;

4) обједињене статистичке податке о кључним аспектима примене пруденцијалног оквира које је Народна банка Србије прикупила на основу овог закона и прописа донетих на основу овог закона, укључујући број и врсте мера изречених у поступку контроле, као и податке о изреченим новчаним казнама утврђене правноснажним решењем Народне банке Србије и правноснажним одлукама надлежних судова донетим због повреде одредаба овог закона и прописа Народне банке Србије.

Информације из става 1. овог члана редовно се ажурирају и доступне су на интернет страници Народне банке Србије.

Информације објављене у складу са ставом 1. овог члана објављују се на начин који омогућава поређење приступа које су усвојила надлежна тела различитих држава чланица.

Народна банка Србије може, поред информација из става 1. овог члана, да објављује и друге информације из своје надлежности.

Објављивање података и информација о изреченим новчаним казнама и одлукама надлежних судова

Члан 311.

Народна банка Србије на својој интернет страници, без одлагања, објављује податке о изреченим новчаним казнама утврђене правноснажним решењем Народне банке Србије, у складу са овим законом и о правноснажним одлукама надлежних судова, донетим због повреде одредаба овог закона и прописа Народне банке Србије.

Подаци из става 1. овог члана садрже и информације о врсти и природи кршења одредаба овог закона или прописа донетог на основу овог закона, пословно име кредитне институције, име одговорног лица у кредитној институцији, као и име других физичких и правних лица чија је одговорност утврђена у поступцима из става 1. овог члана.

Изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, Народна банка Србије објављује податке о новчаним казнама и одлукама надлежних судова, на начин којим се не одају подаци о лицима из става 2. овог члана, ако:

1) је казна изречена физичком лицу, а Народна банка Србије је оценила да објављивање податка о личности није сразмерно тежини повреде прописа;

2) би објављивање угрозило стабилност финансијског тржишта или ометало спровођење кривичног поступка;

3) би објављивање, у мери у којој се то може утврдити, проузроковало несразмерну штету за кредитну институцију, одговорно лице у кредитној институцији или друго лице, на које се донете одлуке односе.

4) ако су наступиле правне последице рехабилитације.

Изузетно од става 3. овог члана, ако оцени да ће се у разумном периоду стећи услови за објављивање података на начин из ст. 1. и 2. овог члана, Народна банка Србије може одложити објављивање док се ти услови не стекну.

Подаци из ст. 1. и 2. овог члана морају бити доступни на интернет страници Народне банке Србије до истека рока од пет година од дана објављивања.

Подаци који се објављују у складу са ст. 1. и 2. овог члана не смеју да садрже податке који представљају банкарску тајну.

Подаци о личности се чувају на интернет страници Народне банке Србије само у неопходном периоду, у складу с прописима којима се уређује заштита података о личности.

Посебни захтеви за објављивање информација Народне банке Србије

Члан 312.

Народна банка Србије је дужна да објави информације у вези са секјуритизацијом у складу са чл. 5. до 9. Уредбе (ЕУ) 2017/2402 и то:

1) опште критеријуме и методологије усвојене за потребе процене усклађености са члановима чл. 5 до 9. Уредбе (ЕУ) 2017/2402 и чланом 270а Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013;

2) сажети опис резултата супервизорске процене и мера изречених у случајевима непоштовања чл. 5 до 9. Уредбе (ЕУ) 2017/2402 и чланом 270а Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013, утврђених на годишњем нивоу;

Када Народна банка Србије користи дискреционо право из члана 7. став 3. Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013, дужна је да објави:

1) критеријуме које примењује за утврђивање да не постоје тренутне или да се не предвиђају значајне практичне или правне препреке за брз пренос капитала или отплату обавеза;

2) број матичних кредитних институција које користе дискреционо право утврђено у члану 7. став 3. Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013 и број оних које имају зависна друштва у трећој држави;

а) на агрегатној основи, за Републику Србију:

- укупан износ капитала, на консолидованој основи, матичних кредитних институција Републици Србији, која користе дискреционо право из члана 7. став 3. Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013, који се држи у зависним друштвима у трећој држави;

- проценат укупног износа капитала, на консолидованој основи, матичних кредитних институција Републици Србији, која користе дискреционо право из члана 7. став 3. Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013, представљен износом капитала који се држи у зависним друштвима у трећој држави, и

- проценат укупног износа капитала који је прописан чланом 92. Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013, на консолидованој основи, матичних кредитних институција у Републици Србији, које користе дискреционо право из члана 7. став 3. те уредбе, представљен износом капитала који се држи у зависним друштвима у трећој држави.

Када Народна банка Србије користи дискреционо право из члана 9. став 1. Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013, дужна је да објави:

1) критеријуме које примењује за утврђивање да не постоје тренутне или да се не предвиђају значајне фактичке или правне препреке за ефикасан пренос капитала или отплату обавеза;

2) број матичних кредитних институција које користе дискреционо право из члана 9. став 1. Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013 и број оних које имају зависна друштва у трећој држави и

3) на агрегатној основи, за Републику Србију:

- укупан износ капитала матичних кредитних институција које користе дискреционо право из члана 9. став 1. Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013, који се држи у зависним друштвима у трећој држави;

- проценат укупног износа капитала матичних кредитних институција које користе дискреционо право из члана 9. став 1. Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013, који се држи у зависним друштвима у трећој држави;

- проценат укупног износа капитала који је прописан чланом 92. Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013 матичних кредитних институција које користе дискрециono право из члана 9. став 1. те уредбе, представљен износом капитала који се држи у зависним друштвима у трећој држави.

Достављање информација Јединственој европској приступној тачки

Члан 313.

Народна банка Србије на Јединственој европској приступној тачки, успостављеној у складу са Уредбом (ЕУ) 2023/2859, чини доступним следеће:

1) информације о изреченим новчаним казнама и одлукама надлежних судова које Народна банка Србије објављује у складу са чланом 311. овог закона;

2) мере изречене у фази ране интервенције за групу кредитних институција када је Народна банка Србије надлежна за вршење надзора на консолидованој основи, у складу са одредбама члана 250. овог закона;

3) информације о пружању финансијске подршке унутар групе у складу са одредбама члана 325. овог закона.

4) пословна имена глобалних системски значајних кредитних институција и поткатегорије у које су оне сврстане, као и пословна имена кредитних институција које су утврђене као остале системски значајне кредитне институције за Републику Србију.

Народна банка Србије је дужна да обезбеди да информације из става 1. овог члана испуњавају следеће захтеве:

1) достављају се у формату из којег се могу издвојити подаци на начин утврђен чланом 2. тачка 3. Уредбе (ЕУ) 2023/2859;

2) приложени су им следећи метаподаци:

- лично име физичког лица и пословно име правног лица, односно кредитне институције на које се информације односе;

- идентификациони број кредитне институције, утврђен у складу са чланом 7. став 4. одредба под (б) Уредбе (ЕУ) 2023/2859;

- врста информација која је класификована у складу са чланом 7. став 4. одредба под (ц) Уредбе (ЕУ) 2023/2859;

- назнака да ли те информације садрже податке о личности.

Глава XIII

СПОРАЗУМИ О ФИНАНСИЈСКОЈ ПОДРШЦИ У ОКВИРУ ГРУПЕ

Учесници у споразуму

Члан 314.

Кредитна институција, највише матично друштво групе кредитних институција над којом Народна банка Србије врши контролу на консолидованој основи у складу са овим законом и члан те групе кредитних институција могу с другим члановима групе закључити споразум ради обезбеђивања финансијске подршке оној страни овог споразума код које су испуњени услови за предузимање мера ране интервенције из члана 250. овог закона (у даљем тексту: споразум о финансијској подршци), уз претходну сагласност Народне банке Србије.

Матична кредитна институција у Републици Србији, матична кредитна институција из ЕУ са седиштем у Републици Србији, матични финансијски холдинг у Републици Србији, матични финансијски холдинг из ЕУ са седиштем у Републици Србији, матични мешовити финансијски холдинг у Републици Србији, матични финансијски холдинг из

ЕУ са седиштем у Републици Србији, матични мешовити холдинг у Републици Србији, матични мешовити холдинг из ЕУ са седиштем у Републици Србији, као и њихова зависна друштва у другим државама чланицама или трећим државама која су кредитне институције или инвестициона друштва или финансијске институције и која су обухваћена контролом на консолидованој основи коју врши Народна банка Србије у складу са овим законом – могу закључити споразум о финансијској подршци, на основу којег стране тог споразума обезбеђују међусобну финансијску подршку ако једна или више уговорних страна тог споразума испуне услове за примену мера ране интервенције из члана 250. овог закона.

У циљу обезбеђења међусобне финансијске подршке за случај да једна или више страна уговорница тог споразума испуне услове за примену мера ране интервенције из члана 250. овог закона, кредитна институција може да закључи и споразум о финансијској подршци групе кредитних институција из ЕУ са следећим друштвима:

1) матичном кредитном институцијом из ЕУ са седиштем изван Републике Србије;

2) матичним финансијским холдингом из ЕУ са седиштем изван Републике Србије;

3) матичним мешовитим финансијским холдингом из ЕУ са седиштем изван Републике Србије;

4) матичним мешовитим холдингом из ЕУ са седиштем изван Републике Србије или

5) зависним друштвом друштава из тач. 1) до 4) овог става са седиштем изван Републике Србије, које је кредитна институција, инвестиционо друштво или финансијска институција.

Споразумом о финансијској подршци може да се уговори:

1) финансијска подршка матичног друштва зависном друштву;

2) финансијска подршка зависног друштва матичном друштву;

3) финансијска подршка зависног друштва другом зависном друштву у оквиру групе;

4) финансијска подршка у оквиру групе на начин који није обухваћен тач. 1) до 3) овог става.

Споразум о финансијској подршци може да обухвати једно или више зависних друштава.

Споразум о финансијској подршци може да се закључи само ако, у време његовог закључења, по мишљењу њихових надзорних органа, ниједна од страна уговорница не испуњава услове за примену мера ране интервенције.

Закључење споразума о финансијској подршци не представља услов за пружање финансијске подршке другом члану групе који има финансијске проблеме ако кредитна институција донесе такву одлуку у сваком појединачном случају, у складу са политиком групе и ако то не представља ризик за целу групу.

Закључење споразума о финансијској подршци не представља услов за пословање у Републици Србији.

Искључење из области примене

Члан 315.

Одредбе ове главе не односе се на уговоре о финансирању у оквиру групе кредитних институција у Републици Србији или групе кредитних институција у ЕУ који нису закључени с циљем обезбеђења међусобне финансијске подршке за случај да једна или више уговорних страна испуне услове за примену мера ране интервенције из члана 250. овог закона, под условом да ниједна од уговорних страна у тренутку закључења таквог споразума не испуњава те услове.

Предмет и начела споразума

Члан 316.

Финансијска подршка може да се уговори у облику кредита или зајма, издавања гаранција, давање средства обезбеђења (колатерала) или преноса власништва на имовини која би се користила као средство обезбеђења или било којом комбинацијом ових облика финансијске подршке, у једној или више трансакција.

Облици финансијске подршке из става 1. овог члана односе се на правне послове између уговорних страна споразума о финансијској подршци, као и на правне послове са трећим лицима.

Споразумом о финансијској подршци пружалац финансијске подршке може да захтева од корисника те подршке да се обавеже на давање финансијске подршке том пружаоцу финансијске подршке.

Споразумом о финансијској подршци утврђују се начин обрачуна камате и других накнада, за сваку трансакцију извршену у складу с тим споразумом. Висина камата и других накнада утврђују се према времену пружања финансијске подршке.

Споразум о финансијској подршци, начин обрачуна камата и других накнада из става 4. овог члана, као и остали услови тог споразума, утврђују се у складу са следећим начелима:

1) споразум о финансијској подршци је израз слободне воље сваке уговорне стране;

2) при закључењу споразума о финансијској подршци и утврђивању камата и других накнада, свака уговорна страна делује у свом најбољем интересу, узимајући у обзир и директну или индиректну корист од пружања финансијске подршке;

3) корисник финансијске подршке дужан је да пружи све релевантне информације пружаоцу те подршке пре одређивања камата и других накнада за пружање финансијске подршке и пре доношења одлуке о пружању финансијске подршке;

4) при одређивању камата и других накнада за пружање финансијске подршке, пружалац финансијске подршке може узети у обзир информације којима располаже због чињенице да је члан исте групе као и корисник финансијске подршке а које нису јавно доступне;

5) начин обрачуна камата и других накнада за пружање финансијске подршке не мора да узима у обзир очекивани привремени утицај на тржишне цене који произилази из догађаја који су изван пословања групе.

Права из споразума о финансијској подршци могу користити, а обавезе из тог споразума могу извршити само уговорне стране и не могу се пренети на трећа лица.

Услови за пружање финансијске подршке

Члан 317.

Кредитна институција може бити пружалац финансијске подршке само ако су испуњени сви следећи услови:

1) разумно је очекивати да ће пруженом подршком бити знатно смањене финансијске потешкоће корисника те подршке;

2) циљ финансијске подршке је очување или обнављање финансијске стабилности целе групе или било ког члана групе, а пружање подршке је у интересу пружаоца те подршке;

3) финансијска подршка, укључујући камате и друге накнаде, даје се у складу са условима из члана 316. ст. 4. и 5. овог закона;

4) на основу информација доступних органу управљања пружаоца подршке у тренутку доношења одлуке о финансијској подршци, оправдано је очекивати да ће корисник те подршке платити уговорену камату и друге накнаде, као и, ако је финансијска подршка дата у облику зајма или кредита, да ће тај зајам или кредит вратити, а ако је финансијска подршка дата у облику гаранције, давања средства обезбеђења потраживања или на било који други начин, да ће исти услови да се примене на обавезу корисника подршке ако је извршена наплата по гаранцији или другом средству обезбеђења;

5) пружање финансијске подршке не би угрозило ликвидност или солвентност пружаоца те подршке;

6) пружање финансијске подршке не би угрозило финансијску стабилност у Републици Србији;

7) пружање финансијске подршке не би угрозило финансијску стабилност у држави чланици;

8) давалац подршке у тренутку пружања подршке поступа у складу са одредбама овог закона и прописа Народне банке Србије којима се уређују капитал, ликвидност и велике изложености, а пружање финансијске подршке неће довести до кршења ових одредаба;

9) пружалац финансијске подршке, у време пружања те подршке, испуњава све захтеве из Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013 у вези са капиталом и ликвидношћу, а пружање те подршке не доводи до кршења тих одредаба;

10) пружање финансијске подршке не би угрозило могућност реструктурирања пружаоца те подршке.

Изузетно од става 1. тачка 8) овог члана, кредитна институција може дати финансијску подршку и ако нису испуњени услови из те тачке на основу сагласности Народне банке Србије.

Изузетно од става 1. тачка 9) овог члана, кредитна институција може дати финансијску подршку и ако нису испуњени услови из тих тачака на основу сагласности Народне банке Србије.

Народна банка Србије ближе уређује услове из става 1. овог члана.

Сагласност за закључење споразума о финансијској подршци на основу заједничке одлуке

Члан 318.

Матична кредитна институција у Републици Србији и матична кредитна институција из ЕУ са седиштем у Републици Србији дужна је да Народној банци Србије, као органу надлежном за контролу на консолидованој основи, поднесе захтев за давање сагласности за закључење споразума о финансијској подршци у оквиру групе кредитних институција у Републици Србији и уз тај захтев да достави предлог тог споразума и предлог уговорних страна тог споразума.

Народна банка Србије захтев из става 1. овог члана без одлагања доставља надзорном органу друге државе чланице у којој је седиште зависног друштва које намерава да буде уговорна страна споразума из тог става, ради доношења заједничке одлуке о том захтеву.

Народна банка Србије и надзорни органи из става 2. овог члана сарађују ради доношења заједничке одлуке из тог става, узимајући у обзир могући утицај спровођења споразума о финансијској подршци у свакој држави чланици у којој група послује.

Народна банка Србије даје сагласност за закључење споразума о финансијској подршци из става 1. овог члана на основу заједничке одлуке из става 2. овог члана,

којом је утврђено да су испуњени услови за закључење тог споразума из члана 317. овог закона, у року од четири месеца од дана пријема захтева из става 1. тог члана.

Ако је заједничком одлуком из става 2. овог члана утврђено да нису испуњени услови из члана 317. овог закона, Народна банка Србије у року из става 4. овог члана одбија захтев из става 1. тог члана.

Народна банка Србије може у поступку доношења заједничке одлуке из става 2. овог члана тражити помоћ Европског органа за банкарство у складу с чланом 31. Уредбе (ЕУ) бр. 1093/2010.

Сагласност за закључење споразума о финансијској подршци на основу одлуке Народне банке Србије

Члан 319.

Лице из члана 314. став 1. овог закона дужно је да Народној банци Србије поднесе захтев за давање сагласности за закључење споразума о финансијској подршци унутар групе кредитних институција и уз тај захтев да достави предлог тог споразума и предлог уговорних страна тог споразума.

О захтеву из става 1. овог члана Народна банка Србије одлучује у року од четири месеца од дана пријема уредног захтева.

Народна банка Србије самостално одлучује о захтеву из члана 318. став 1. овог закона ако заједничка одлука из члана 318. став 2. тог закона није донета у року из става 4. тог члана, водећи рачуна о ставовима и издвојеним мишљењима надзорних органа из члана 318. став 2. овог закона.

Одлуку из става 3. овог члана Народна банка Србије доставља и надзорним органима из тог става.

Ако је у року од четири месеца од дана подношења захтева из члана 318. став 1. овог закона, Народна банка Србије или надзорни орган друге државе чланице затражи посредовање Европског органа за банкарство у складу с чланом 19. Уредбе (ЕУ) бр. 1093/2010, Народна банка Србије дужна је да одложи доношење одлуке из става 3. овог члана до доношења одлуке тог тела, а рок од четири месеца сматраће се роком за мирење у смислу ове уредбе. Народна банка Србије дужна је да донесе одлуку из става 3. овог члана у складу са одлуком овог органа.

Захтев за посредовање из става 5. овог члана не може да се упути Европском органу за банкарство по истеку рока од четири месеца од дана пријема захтева из члана 318. став 1. овог закона или након доношења заједничке одлуке из става 2. тог члана.

Народна банка Србије прописује ближе услове давања сагласности из става 1. овог члана.

Учешће у доношењу заједничке одлуке ако Народна банка Србије не врши контролу на консолидованој основи

Члан 320.

Народна банка Србије на захтев надлежног органа који врши контролу групе кредитних институција из ЕУ на консолидованој основи, учествује у поступку доношења заједничке одлуке о испуњености услова из члана 317. став 1. овог закона за закључивање споразума о финансијској подршци у оквиру групе кредитних институција из ЕУ, ако она није тај орган.

Кредитна институција је дужна да обавести Народну банку Србије о намери закључивања споразума о финансијској подршци из става 1. овог члана и не може закључити тај споразум ако надлежни орган из тог става није њеној матичној кредитној институцији дао сагласност за закључење тог споразума.

Народна банка Србије може у поступку доношења заједничке одлуке из става 1. овог члана тражити помоћ Европског органа за банкарство у складу с чланом 31. Уредбе (ЕУ) бр. 1093/2010, као и тражити посредовање тог тела у складу с чланом 19. те уредбе у року од четири месеца од дана пријема захтева за издавање сагласности за закључење споразума из става 1. овог члана.

Сагласност скупштине акционара за закључење споразума

Члан 321.

Након добијања сагласности за закључење споразума о финансијској подршци, извршни одбор кредитне институције која намерава да закључи тај споразум дужан је да за његово закључење добије сагласност скупштине акционара.

Споразум из става 1. овог члана производи правно дејство само у односу на члана групе кредитних институција чија је скупштина акционара дала овлашћење извршном одбору да самостално одлучи о томе да тај члан групе буде корисник или пружалац финансијске подршке у складу са условима из тог споразума.

Ако скупштина акционара да овлашћење у складу са ставом 2. овог члана, не примењују се одредбе унутрашњих аката или одлука те кредитне институције којима се утврђује да се одређене врсте послова могу обављати само уз претходну сагласност надзорног одбора, ако би такве одредбе ограничавале извршни одбор у доношењу одлуке да кредитна институција буде корисник или пружалац финансијске подршке.

Скупштина акционара може повући овлашћење из става 2. овог члана и у том случају споразум о финансијској подршци не производи правно дејство за ту кредитну институцију.

Кредитна институција је дужна да без одлагања достави Народној банци Србије и свим уговорним странама споразума о финансијској подршци одлуку скупштине акционара о давању овлашћења из става 2. овог члана и одлуку о повлачењу тог овлашћења из става 4. овог члана.

Извршни одбор члана групе кредитних институција који је уговорна страна споразума о финансијској подршци дужан је да најмање једном годишње доставља извештај скупштини акционара о спровођењу споразума из става 1. овог члана и о спровођењу сваке одлуке која је донета у складу с тим споразумом.

Матична кредитна институција у Републици Србији дужна је да обезбеди да сви чланови групе кредитних институција који намеравају да закључе споразум из става 1. овог члана, а нису кредитне институције, поступају у складу са одредбама ове главе.

Став 7. овог члана односи се и на матичну кредитну институцију у ЕУ са седиштем у Републици Србији.

Достављање споразума о финансијској подршци

Члан 322.

Кредитна институција је дужна да без одлагања обавести Народну банку Србије о закључењу споразума о финансијској подршци, као и да јој достави примерак тог споразума за потребе остваривања надзорне функције и функције реструктурирања.

Ако Народна банка Србије врши контролу на консолидованој основи, споразум из става 1. овог члана, као и све његове накнадне измене и/или допуне, доставља и органима надлежним за реструктурирање у државама чланицама у којима је седиште чланова групе који су уговорне стране тог споразума.

Одлука о финансијској подршци

Члан 323.

Извршни одбор пружаоца финансијске подршке доноси одлуку о пружању те подршке, која мора бити детаљно образложена уз навођење циљева подршке и описа начина на који су испуњени услови из члана 317. овог закона.

Одлуку о прихватању финансијске подршке доноси извршни одбор корисника те подршке.

Сагласност Народне банке Србије на пружање финансијске подршке

Члан 324.

Кредитна институција може да пружи финансијску подршку у складу са потписаним споразумом о финансијској подршци ако је за давање те подршке добила сагласност Народне банке Србије.

Уз захтев из става 1. овог члана кредитна институција доставља:

1) податке о предложеној финансијској подршци;

2) образложену одлуку извршног одбора кредитне институције у складу с чланом 323. овог закона;

3) копију споразума о финансијској подршци.

Народна банка Србије одлучује о захтеву из става 1. овог члана у року од пет радних дана од дана пријема уредног захтева.

Народна банка Србије даје сагласност кредитној институцији за пружање финансијске подршке ако утврди да су испуњени услови из члана 317. став 1. овог закона.

Народна банка Србије одбија захтев из става 1. овог члана ако утврди да нису испуњени услови из члана 317. став 1. овог закона.

Изузетно од става 5. овог члана, Народна банка Србије може дати сагласност кредитној институцији за пружање финансијске подршке и ако нису испуњени услови из члана 317. став 1. тачка 8) овог закона и том случају у решењу о давању сагласности утврђује рок у којем је кредитна институција дужна да усклади своје пословање са захтевима из тих тачака.

Изузетно од става 5. овог члана, Народна банка Србије може дати сагласност кредитној институцији за пружање финансијске подршке и ако нису испуњени услови из члана 317. став 1. тачка 9) овог закона и том случају у решењу о давању сагласности утврђује рок у којем је кредитна институција дужна да усклади своје пословање са захтевима из тих тачака.

Народна банка Србије је дужна да о одлуци из овог члана без одлагања обавести орган надлежан за вршење контроле на консолидованој основи и надзорни орган корисника финансијске подршке.

Народна банка Србије је дужна да о одлуци из овог члана без одлагања обавести и Европски орган за банкарство.

Ако је Народна банка Србије орган надлежан за контролу на консолидованој основи, дужна је да о одлуци овог члана, као и о одлуци другог надзорног органа о захтеву за пружање финансијске подршке, без одлагања обавести чланове колегијума супервизора и чланове колегијума за реструктурирање.

Ако Народна банка Србије има примедбе у вези са одлуком органа надлежног за вршење надзора на консолидованој основи или другог надзорног органа о одбијању или делимичном усвајању захтева за пружање финансијске подршке, може у року од два дана од дана пријема те одлуке тражити помоћ Европског органа за банкарство у складу с чланом 31. Уредбе (ЕУ) бр. 1093/2010.

Ако је Народна банка Србије орган надлежан за вршење контроле на консолидованој основи, а захтев за пружање финансијске подршке на основу споразума о финансијској подршци на који се позива план опоравка групе је надзорни орган уговорне стране тог споразума одбио или делимично усвојио – Народна банка Србије, самостално или на захтев другог надзорног органа, поново покреће оцену плана опоравка групе у складу с чланом 127. овог закона, а у случају обавезе израде појединачног плана опоравка захтева достављање измењеног плана.

Ако Народна банка Србије није орган надлежан за контролу на консолидованој основи, а захтев за пружање финансијске подршке кредитној институцији у Републици Србији је одбијен или делимично усвојен, а план опоравка групе се позива на споразум о финансијској подршци – Народна банка Србије може од органа надлежног за надзор на консолидованој основи тражити нову оцену плана опоравка групе у складу са чланом 128. овог закона.

Ако Народна банка Србије није орган надлежан за контролу на консолидованој основи, односно ако није надзорни орган корисника финансијске подршке, извршни одбор кредитне институције дужан је да пре пружања финансијске подршке из става 1. овог члана о томе обавести и орган надлежан за контролу на консолидованој основи, односно надзорни орган корисника финансијске подршке.

Извршни одбор кредитне институције дужан је да пре пружања финансијске подршке из става 1. овог члана о томе обавести и Европски орган за банкарство.

Обавештавање и објављивање информација

Члан 325.

Одлуку о давању сагласности Народне банке Србије из члана 324. овог закона, кредитна институција дужна је да достави органу надлежном за контролу на консолидованој основи, надзорном органу корисника финансијске подршке и Европском органу за банкарство.

Ако Народна банка Србије, као орган надлежан за контролу на консолидованој основи, прими од кредитне институције одлуку о пружању финансијске подршке, дужна је да о томе без одлагања обавести остале чланове колегијума супервизора и колегијума за реструктурирање.

Кредитна институција је дужна да јавно објави и најмање једном годишње ажурира информације о:

1) закључивању споразума о финансијској подршци;

2) општим условима сваког закљученог споразума о финансијској подршци;

3) подацима о уговорним странама споразума о финансијској подршци.

Матична кредитна институција у Републици Србији и матична кредитна институција из ЕУ са седиштем у Републици Србији дужне су за сваку чланицу групе кредитних институција у Републици Србији која није кредитна институција са седиштем у Републици Србији јавно објаве и најмање једном годишње ажурирају информације из става 3. овог члана.

Јавно објављивање из става 3. овог члана врши се у складу с чл. 431. до 434. Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013.

Кредитна институција дужна је да без одлагања, а најкасније у року од пет радних дана од дана објављивања, објављене информације из овог члана достави Народној банци Србије.

Народна банка Србије ближе прописује садржај информација из овог члана, као и услове, начин и рокове њиховог објављивања.

Сходна примена одредаба

Члан 326.

На споразум о финансијској подршци не примењују се чл. 119. и 121. овог закона.

Одредбе овог закона којима се уређује финансијска подршка примењују се и на сваку измену и/или допуну споразума о финансијској подршци.

Глава XIV

ПРЕСТАНАК РАДА КРЕДИТНЕ ИНСТИТУЦИЈЕ

Основ престанка важења дозволе за рад

Члан 327.

Дозвола за рад кредитне институције престаје да важи:

1) одузимањем дозволе за рад;

2) добровољним престанком рада кредитне институције;

3) статусном променом кредитне институције;

4) ако се оснивачка скупштина кредитне институције не одржи у року прописаном овим законом;

5) ако кредитна институција пријаву за упис у регистар привредних субјеката не поднесе у року прописаном овим законом.

Одељак 1.

Одузимање дозволе за рад кредитној институцији

Члан 328.

Народна банка Србије одузима дозволу за рад кредитној институцији у следећим случајевима:

1) ако кредитна институција у писаној форми обавести Народну банку Србије да не намерава да започне, односно да настави пословање за које јој је дата дозвола за рад;

2) ако кредитна институција није почела да послује у року од 12 месеци од дана добијања дозволе за рад;

3) ако кредитна институција дуже од шест месеци непрекидно обустави примање депозита или одобравање кредита, осим ако јој је то наложено корективном мером, укључујући и меру ране интервенције или мером у поступку реструктурирања;

4) ако је уведена привремена управа и до истека рока на који је уведена ова управа не отклоне се разлози који су довели до њеног увођења, а Народна банка Србије оцени да нису испуњени услови за покретање поступка реструктурирања;

5) ако кредитна институција дозволу за рад употребљава искључиво за обављање активности из члана 2. став 1. тачка 2) овог закона и у периоду од пет узастопних година има просек укупне активе испод прагова утврђених у том члану;

6) ако су имовина и обавезе кредитне институције у реструктурирању пренете применом инструмената из чл. 396. или 398. овог закона, а Народна банка Србије оцени да су извршеним преносом остварени циљеви реструктурирања;

7) ако након покретања поступка реструктурирања Народна банка Србије оцени да се циљеви реструктурирања не могу остварити;

8) ако утврди да су испуњени услови из члана 370. став 1. тач. 1) и 2) овог закона, али не и услов постојања јавног интереса за реструктурирање кредитне институције из тачке 3) тог става, у складу са чланом 370. став 11. овог закона.

Народна банка Србије може кредитној институцији одузети дозволу за рад у следећим случајевима:

1) ако утврди да је дозвола за рад кредитне институције дата на основу неистинитих или нетачних података;

2) ако оснивач кредитне институције повуче средства уложена у оснивачки капитал кредитне институције;

3) ако кредитна институција више не испуњава услове на основу којих јој је дата дозвола за рад;

4) ако кредитна институција није поступила у складу са чланом 144. овог закона;

5) ако кредитна институција више не испуњава захтеве за капиталом по основу ризика којима је изложена, захтеве који се односе на велике изложености и ликвидност, захтеве за одржавањем показатеља капитала већих од прописаних у складу са решењем Народне банке Србије из чл. 239. и 247. овог закона или посебне захтеве за ликвидност, утврђене овим законом;

6) ако кредитна институција нема успостављен ефикасан и поуздан систем управљања и родно неутралну политику примања;

7) ако кредитна институција не одржава показатељ нето стабилних извора финансирања или учестало и континуирано не одржава показатељ покрића ликвидном активом, у складу с прописима Народне банке Србије;

8) ако у роковима и на начин предвиђен прописима Народне банке Србије кредитна институција не доставља или доставља непотпуне или нетачне извештаје о великим изложеностима, показатељу ликвидности, показатељу покрића ликвидном активом, показатељу нето стабилних извора финансирања, као и о адекватности капитала, односно о капиталу кредитне институције, захтевима за капиталом и показатељима адекватности капитала и показатељу степена задужености (леверицу);

9) ако, у роковима и на начин предвиђен прописима Народне банке Србије, кредитна институција не објављује или објављује непотпуне или нетачне податке и информације које су од значаја за информисање јавности о њеном финансијском стању, пословању и ризичном профилу;

10) ако утврди да кредитна институција неће моћи да настави да испуњава своје обавезе према депонентима и другим повериоцима, а нарочито ако више не постоји сигурност за средства која су јој поверили њени депоненти;

11) ако постоји разлог за укидање сагласности за стицање квалификованог учешћа у складу са чланом 43. овог закона;

12) ако утврди да кредитна институција има критично низак ниво ликвидности;

13) ако кредитна институција није поступила по налогу Народне банке Србије из члана 239. овог закона и није разрешила члана надзорног и/или извршног одбора кредитне институције, носиоца кључне функције, односно друго лице на руководећем положају у кредитној институцији;

14) ако су активности кредитне институције повезане с прањем новца, финансирањем тероризма и финансирањем ширења оружја за масовно уништење или вршењем других кажњивих радњи;

15) ако кредитна институција врши исплате имаоцима инструмената који су укључени у капитал кредитне институције супротно прописима Народне банке Србије

којима се уређују заштитни слојеви капитала и адекватност капитала кредитне институције;

16) ако утврди да је кредитна институција теже или трајније повредила закон или други пропис;

17) ако кредитна институција у прописаном року не поступи по налозима из чл. 239. и 250. овог закона;

18) ако кредитна институција премију за осигурање депозита не плаћа у складу са законом којим се уређује осигурање депозита;

19) ако утврди да кредитна институција нерационално троши средства (имовину) због поступања супротног прописима или стандардима опрезног пословања кредитне институције, што може имати за последицу погоршање финансијског стања кредитне институције;

20) ако кредитна институција Народној банци Србије не омогући да изврши контролу бонитета и законитости њеног пословања, или омета вршење те контроле;

21) ако је донела решење о недоступности депозита код кредитне институције;

22) у посебним случајевима повреда одредаба закона и прописа из члана 244. овог закона.

Даном доношења решења о одузимању кредитној институцији дозволе за рад, Народна банка Србије блокира све рачуне кредитне институције и тим решењем истовремено изриче меру забране располагања имовином кредитне институције до отварања поступка реструктурирања кредитне институције, односно отварања стечајног поступка.

Одељак 2.

Добровољни престанак рада кредитне институције

Члан 329.

Кредитна институција која намерава да донесе одлуку о престанку рада кредитне институције, дужна је да, пре доношења те одлуке, Народној банци Србије достави предлог одлуке надзорног одбора за скупштину кредитне институције о престанку рада кредитне институције, уз достављање документације којом се доказује да је имовина кредитне институције већа од њених обавеза и довољна да подмири сва потраживања поверилаца кредитне институције, односно да располаже новчаним средствима за исплату депозита, а нарочито исплату осигураних депозита.

На основу позитивног мишљења Народне банке Србије на предлог одлуке из става 1. овог члана, кредитна институција подноси захтев Народној банци Србије за давање сагласности на одлуку о престанку рада кредитне институције, коју је усвојила скупштина кредитне институције.

Уз захтев из става 2. овог члана кредитна институција доставља Народној банци Србије одлуку скупштине кредитне институције о престанку рада кредитне институције, као и безусловну, неопозиву и плативу на први позив банкарску гаранцију коју је издала првокласна кредитна институција у износу којим се гарантује покриће свих обавеза кредитне институције из става 1. овог члана – у корист Агенције за осигурање депозита. Народна банка Србије може тражити од кредитне институције и другу документацију потребну за разматрање захтева из става 2. овог члана.

Народна банка Србије утврђује критеријуме за дефинисање првокласне кредитне институције у смислу става 3. овог члана.

Народна банка Србије о захтеву из става 2. овог члана одлучује решењем у року од седам дана од дана пријема уредног захтева.

Решењем о давању сагласности из става 2. овог члана Агенција за осигурање депозита се именује за ликвидационог управника, с правима и обавезама утврђеним законом којим се уређују привредна друштва.

Доношење решења из става 5. овог члана не искључује могућност одузимања дозволе за рад кредитне институције, спровођења поступка реструктурирања кредитне институције или покретања поступка ликвидације или стечаја у складу са законом којим се уређује стечај и ликвидација банака.

Ако Народна банка Србије не дâ сагласност из става 2. овог члана из разлога што кредитна институција није доставила документацију у складу са ставом 3. овог члана, истовремено ће одузети дозволу за рад кредитној институцији.

Народна банка Србије решење из ст. 5, 6. и 8. овог члана доставља Агенцији за осигурање депозита најкасније наредног радног дана од дана доношења решења.

Одлука о престанку рада кредитне институције производи правно дејство даном доношења решења из става 6. овог члана.

Народна банка Србије може ближе прописати садржину документације из става 1. овог члана.

Одељак 3.

Статусне промене

Подручје примене

Члан 330.

Одредбе овог одељка не утичу на примену прописа којима се уређује заштита конкуренције, као ни на прописе којима се уређују привредна друштва.

Одредбе овог одељка не примењују се на спајања, односно припајања и поделе које се спроводе у оквиру мера реструктурирања кредитних институција у складу са овим законом.

Члан 331.

Спајање, односно припајање је статусна промена код које:

1) једно или више друштава, која престају да постоје без спровођења поступка ликвидације, преносе целокупну своју имовину и обавезе или њихове делове на друго постојеће друштво (друштво стицалац), у замену за издавање њиховим члановима хартија од вредности или акција које чине капитал тог другог друштва и, ако се врши исплата у новцу, исплату новчаног износа који не прелази 10% номиналне вредности, осим ако је другачије прописано другим прописом, односно, ако номинална вредност не постоји, књиговодствене вредности тих хартија од вредности или акција;

2) једно или више друштава, која престају да постоје без спровођења поступка ликвидације, преносе целокупну своју имовину и обавезе или њихове делове на друго постојеће друштво (друштво стицалац), без издавања нових хартија од вредности или акција друштва стицаоца, под условом да једно лице непосредно или посредно држи све акције друштава која се спајају или да чланови друштава која се спајају држе своје хартије од вредности и акције у истој сразмери у свим друштвима која се спајају;

3) два или више друштава, која престају да постоје без спровођења поступка ликвидације, преносе целокупну своју имовину и обавезе или њихове делове на друштво које оснивају, у замену за издавање њиховим члановима хартија од вредности или акција које чине капитал тог новог друштва и, ако се врши

исплата у новцу, исплату новчаног износа који не прелази 10% номиналне вредности, осим ако је другачије прописано другим прописом, односно, ако номинална вредност не постоји, књиговодствене вредности тих хартија од вредности или акција;

4) друштво које престаје да постоји без спровођења поступка ликвидације преноси целокупну своју имовину и обавезе или њихове делове на друштво које држи све хартије од вредности или акције које чине његов капитал.

Подела је статусна промена код које:

1) друштво које престаје да постоји без спровођења поступка ликвидације преноси целокупну своју имовину и обавезе на више друштава, у замену за доделу акционарима друштва које се дели хартија од вредности или акција у друштвима која по основу поделе стичу имовину и, ако се врши исплата у новцу, исплату новчаног износа који не прелази 10% номиналне вредности, осим ако је другачије прописано другим прописом, односно, ако номинална вредност не постоји, књиговодствене вредности тих хартија од вредности или акција;

2) друштво које престаје да постоји без спровођења поступка ликвидације преноси целокупну своју имовину и обавезе на више новооснованих друштава, у замену за доделу акционарима друштва које се дели хартија од вредности или акција у друштвима стицаоцима и, ако се врши исплата у новцу, исплату новчаног износа који не прелази 10% номиналне вредности, осим ако је другачије прописано другим прописом, односно, ако номинална вредност не постоји, књиговодствене вредности тих хартија од вредности или акција;

3) комбинација промена из тач. 1) и 2) овог става;

4) друштво које се дели преноси део своје имовине и обавеза на једно или више друштава стицалаца, у замену за издавање члановима друштва које се дели хартија од вредности или акција у друштвима стицаоцима, у друштву које се дели или и у друштвима стицаоцима и у друштву које се дели и, ако се врши исплата у новцу, исплату новчаног износа који не прелази 10% номиналне вредности, осим ако је другачије прописано другим прописом, односно, ако номинална вредност не постоји, књиговодствене вредности тих хартија од вредности или акција;

5) друштво које се дели преноси део своје имовине и обавеза на једно или више друштава стицалаца, у замену за издавање друштву које се дели хартија од вредности или акција у друштвима стицаоцима.

Статусном променом се сматра и промена која није наведена у ст. 1. и 2. овог члана, а односи се на спајања, припајања, односно поделе, како је прописано законом којим се уређују привредна друштва.

Захтев за спровођење статусне промене и његова процена

Члан 332.

Кредитна институција, финансијски холдинг и мешовити финансијски холдинг који је добио сагласност из члана 86. овог закона (у даљем тексту: финансијски учесник) који намеравају да спроведу статусну промену из члана 331. став 1. овог закона (у даљем тексту: предложена статусна промена) дужни су да, након доношења нацрта услова предложене статусне промене и пре завршетка те статусне промене, поднесу Народној банци Србије захтев за давање сагласности на предложену статусну

промену уз који се достављају подаци из члана 333. став 7. овог закона (у даљем тексту: захтев за статусну промену), ако је Народна банка Србије надлежно тело за надзор субјекта који настаје предложеном статусном променом.

Ако се предложена статусна промена састоји од поделе из члана 331. став 2. тач. 1 до 5. и става 3. овог закона, финансијски учесник дужан је да Народној банци Србије поднесе захтев за давање сагласности на предложену статусну промену, ако је Народна банка Србије надлежна за надзор над финансијским учесником који спроводи предложену статусну промену.

На основу захтева из става 1. овог члана Народна банка Србије спроводи поступак процене предложене статусне промене (у даљем тексту: процена).

Изузетно од става 3. овог члана, Народна банка Србије није дужна да спроведе процену ако:

1) предложена статусна промена укључује само финансијске учеснике из исте групе, укључујући групу кредитних институција које су трајно повезане са централним телом и које се надзиру као група;

2) је за предложену статусну промену потребна дозвола у складу с чланом 25. овог закона или сагласност у складу с чланом 86. овог закона.

Народна банка Србије, без одлагања, а најкасније у року од десет радних дана од дана пријема захтева за давање сагласности на предложену статусну промену или додатних података, подносиоцу захтева издаје писану потврду о пријему захтева или додатних података поднетих у складу са ст. 7. до 10. овог члана и обавештава га о дану истека рока за спровођење процене, који не може бити дужи од 90 радних дана од дана достављања писане потврде о пријему захтева о статусној промени (у даљем тексту: рок за процену).

Изузетно од става 5. овог члана, ако предложена статусна промена обухвата искључиво финансијске учеснике из исте групе, а Народна банка Србије оцени да је потребно да спроведе процену, дужна је да спроведе процену у року од 60 радних дана од дана достављања писане потврде о пријему захтева о статусној промени.

Народна банка Србије може у писаној форми да захтева додатне податке, који су јој потребни за завршетак поступка процене, уз навођење тих података, при чему у случају из става 6. овог члана, Народна банка Србије може захтевати додатне податке у року од 50 радних дана од дана достављања писане потврде о пријему захтева о статусној промени.

Подаци из става 7. овог члана морају бити сразмерни и примерени природи предложене статусне промене и релевантни за процену у складу са овим чланом.

Финансијски учесник дужан је да тражене податке из става 7. овог члана достави у року који одреди Народна банка Србије, а који не може бити дужи од 20 радних дана од дана пријема захтева из става 7. овог члана, при чему рок за процену не тече од датума слања тог захтева до датума пријема одговора финансијских учесника у којем су достављени сви тражени подаци.

Народна банка Србије може накнадно затражити допуну или појашњење достављених података, при чему тај захтев не утиче на продужење рока за процену.

Изузетно од става 9. овог члана, Народна банка Србије може одобрити продужење рока за достављање тражених података на најдуже 30 радних дана у следећим случајевима:

1. ако најмање један финансијски учесник има пребивалиште или седиште у трећој држави, односно подлеже прописима треће државе;

2. ако је за спровођење процене потребно извршити размену информација са органима надлежним за надзор финансијских учесника у складу са прописима којима се уређује спречавање прања новца, финансирања тероризма и финансирања ширења оружја за масовно уништење.

Финансијски учесник не може спровести статусну промену, нити извршити њен упис у регистар привредних субјеката пре него што Народна банка Србије донесе решење којим даје сагласност на предложену статусну промену, односно, у случају из става 14. овог члана, по истеку рока прописаног тим ставом.

Народна банка Србије доставља финансијском учеснику образложено решење којим се одбија или усваја захтев за давање сагласности на предложену статусну промену у року од два радна дана од дана доношења тог решења. Ово решење је финансијски учесник дужан да достави органу који је надлежан за надзор над спровођењем предложене статусне промене.

Изузетно од става 13. овог члана, ако предложена статусна промена обухвата искључиво финансијске учеснике из исте групе, а Народна банка Србије у року за процену не достави решење којим одбија захтев за давање сагласности на предложену статусну промену, сматраће се да је Народна банка Србије дала сагласност за предложену статусну промену.

Решењем којим даје сагласност на предложену статусну промену, Народна банка Србије може одредити рок у којем је финансијски учесник дужан да спроведе предложену статусну промену.

Критеријуми процене

Члан 333.

Приликом одлучивања о захтеву за давање сагласности на предложену статусну промену, Народна банка Србије цени да ли су испуњени услови у циљу постизања одговарајућег бонитета и законитости пословања финансијских учесника након окончања статусне промене, нарочито узимајући у обзир ризике којима су финансијски учесници изложени или би могли бити изложени током спровођења и након окончања предложене статусне промене, на основу следећих критеријума:

1) пословне репутације финансијских учесника укључених у предложену статусну промену;

2) финансијског стања финансијских учесника у предложеној статусној промени, нарочито у односу на врсту послова које обављају и који су предвиђени за субјект који настаје након статусне промене;

3) могућности субјекта који настаје након предложене статусне промене да се усклади и да настави да се придржава захтева прописаних овим законом и осталим прописима којима се уређује пословање кредитних институција, прописима којима се уређује пословање финансијских конгломерата и прописима којима се уређује пословање институција електронског новца, као и могућности спровођења ефективног надзора, ефективне размене информација између надлежних органа за надзор и разграничења надлежности између надлежних органа за надзор у случају када кредитна институција постаје чланица групе;

4) да ли је план спровођења предложене статусне промене изводљив и да ли обезбеђује одрживост, бонитет и законитост пословања финансијских учесника;

5) постојања оправданих разлога за сумњу, у складу са прописима којима се уређује спречавање прања новца, финансирања тероризма и финансирања ширења оружја за масовно уништење, да је у вези са предложеном статусном променом спроведено, да се спроводи или покушава спровести прање новца, финансирање тероризма или финансирање ширења оружја за масовно уништење, односно да

предложена статусна промена може повећати ризик од прања новца, финансирања тероризма или финансирања ширења оружја за масовно уништење.

Народна банка Србије прати спровођење плана из става 1. тачка 4) овог члана до окончања спровођења статусне промене, о чему је финансијски учесник који је поднео захтев о статусној промени дужан да извештава Народну банку Србије.

При процени критеријума из става 1. тачка 5) овог члана, Народна банка Србије узима у обзир мишљење Управе за спречавање прања новца, односно органа надлежног за спречавање прања новца и финансирања тероризма.

Народна банка Србије може донети решење којим одбија захтев за давање сагласности на предложену статусну промену ако:

1. нису испуњени услови из става 1. овог члана;

2. подаци које је доставио финансијски учесник су непотпуни, иако је Народна банка Србије затражила њихову допуну у складу са чланом 332. став 7. овог закона

При процени критеријума из става 1. тачка 5) овог члана, Народна банка Србије узима у обзир негативно мишљење које је у писаној форми доставио орган из става 3. овог члана, а које је Народна банка Србије примила у року од 30 радних дана од дана подношења захтева за достављање мишљења тог органа. Негативно мишљење из овог става може представљати основ за доношење решења којим се одбија захтев за давање сагласности на предложену статусну промену.

При доношењу одлуке о предложеној статусној промени Народна банка Србије неће вршити процену са становишта економских потреба тржишта.

Народна банка Србије ближе уређује садржину података који се достављају уз захтев за давање сагласности на предложену статусну промену

Сарадња између надлежних органа

Члан 334.

Народна банка Србије у току спровођења процене из члана 332. овог закона прибавља мишљење другог надлежног, односно надзорног органа ако се предложена статусна промена, поред финансијских учесника, односи и на неки од следећих субјеката:

1. кредитну институцију, друштво за осигурање, друштво за реосигурање, инвестиционо друштво или друштво за управљање имовином које има дозволу за рад у другој држави чланици или у сектору различитом од оног у којем се предузима предложена статусна промена;

2. матично друштво субјеката из тачке 1) овог става;

3. правно лице које контролише субјекте из тачке 1) овог става.

Народна банка Србије другом надлежном органу, без одлагања и на његов захтев, доставља све информације које су релевантне за процену статусне промене, као и, на сопствену иницијативу, све информације које су од значаја за такву процену.

У случају из става 1. овог члана, Народна банка Србије у решењу којим усваја или одбија захтев за давање сагласности на предложену статусну промену наводи мишљење другог надлежног, односно надзорног органа.

При достављању информација из става 2. овог члана, Народна банка Србије може навести своје ставове или примедбе у вези са једним или више субјеката из става 1. овог члана.

Народна банка Србије координира процену из члана 333. ст. 1. и 2. овог члана са другим надлежним органима и обезбеђује доследност у поступцима одлучивања о статусним променама.

Предузимање мера у случају кршења одредаба о статусним променама

Члан 335.

Ако финансијски учесник из члана 332. став 1. овог закона не поднесе Народној банци Србије захтев за давање сагласности на предложену статусну промену у складу са овим законом или ако је предложена статусна промена спроведена упркос решењу Народне банке Србије којим се одбија захтев за давање сагласности на предложену статусну промену, Народна банка Србије предузеће одговарајуће мере према том учеснику у складу са овим законом.

Глава XV
ОБУХВАТ, ЦИЉЕВИ И НАЧЕЛА РЕСТРУКТУРИРАЊА

Обухват примене

Члан 336.

Одредбе овог дела закона примењују се на:

1) кредитну институцију у Републици Србији;

2) финансијску институцију са седиштем у Републици Србији која је зависно друштво кредитне институције или друштва из тач. 3) или 4) овог става и која је обухваћена надзором на консолидованој основи у складу са овим законом;

3) финансијски холдинг, мешовити финансијски холдинг и мешовити холдинг са седиштем у Републици Србији;

4) матични финансијски холдинг у Републици Србији, матични финансијски холдинг у Европској унији са седиштем у Републици Србији, матични мешовити финансијски холдинг у Републици Србији и матични мешовити финансијски холдинг у Европској унији са седиштем у Републици Србији;

5) огранак кредитне институције из треће државе са седиштем у Републици Србији.

Приликом утврђивања и примене захтева из овог дела закона према лицу из става 1. овог члана, као и при избору инструмената и овлашћења реструктурирања које може применити у складу са овим законом, Народна банка Србије узима у обзир врсту, обим и сложеност послова које то лице обавља, његову власничку структуру, правну форму, ризични профил, величину и правни статус, међусобну повезаност с другим институцијама и финансијским системом у целини, као и податак о томе да ли то лице пружа инвестиционе услуге или обавља инвестиционе активности у складу са законом којим се уређује тржиште капитала.

Изузетно од члана 3. овог закона, за потребе овог дела закона, под групом се подразумева група друштава коју чине матично друштво и његова зависна друштва.

Циљеви реструктурирања

Члан 337.

Приликом примене инструмената реструктурирања и вршења овлашћења реструктурирања, Народна банка Србије узима у обзир циљеве реструктурирања и бира инструменте и овлашћења којима се на најбољи начин остварују циљеви реструктурирања који су релевантни у конкретном случају.

Циљеви реструктурирања из става 1. овог члана (у даљем тексту: циљеви реструктурирања) су:

1) обезбеђење континуитета критичних функција;

2) избегавање знатног негативног утицаја на стабилност финансијског система, нарочито спречавање ширења негативних утицаја на финансијски систем, тржишну инфраструктуру и одржавање тржишне дисциплине;

3) заштита јавних средстава тако да се на најмању могућу меру сведе ослањање на ванредну јавну финансијску подршку;

4) заштита осигураних депонената и заштићених инвеститора;

5) заштита средстава и имовине клијената.

Народна банка Србије, приликом примене инструмената и овлашћења реструктурирања, води рачуна о смањењу трошкова реструктурирања на најмању могућу меру и избегавању смањења вредности имовине, осим када је то неопходно ради остваривања тих циљева.

Циљеви реструктурирања једнаког су значаја, а Народна банка Србије одређује начин њиховог међусобног усклађивања у зависности од околности сваког појединачног случаја.

Начела реструктурирања

Члан 338.

Приликом примене инструмената и овлашћења реструктурирања, Народна банка Србије води рачуна да се реструктурирање спроводи у складу са следећим начелима:

1) губитке кредитне институције која се реструктурира прво сносе њени акционари;

2) повериоци кредитне институције која се реструктурира сносе губитке након акционара, према редоследу утврђеном за наплату потраживања у поступку стечаја у складу са законом којим се уређују стечај и ликвидација кредитних институција и то од најнижег приоритета ка вишем, осим ако овим законом није другачије уређено;

3) чланови органа управљања и вишег руководства кредитне институције која се реструктурира разрешавају се дужности, осим у случају када је задржавање неког или свих чланова органа управљања и вишег руководства неопходно за остваривања циљева реструктурирања;

4) чланови органа управљања и вишег руководства кредитне институције која се реструктурира дужни су да пруже сву помоћ ради остваривања циљева реструктурирања;

5) физичка и правна лица која су допринела да је стање кредитне институције такво да не може или вероватно неће моћи да настави да послује одговарају, у складу са законом, за пропусте у свом раду и штету коју су проузроковали;

6) према повериоцима чија су потраживања у истом реду приоритета у складу са законом којим се уређују стечај и ликвидација кредитних институција поступа се на једнак начин, осим ако овим законом није другачије уређено;

7) повериоци не могу претрпети веће губитке од оних које би претрпели да је над кредитном институцијом или лицем из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона покренут поступак стечаја у складу са законом којим се уређују стечај и ликвидација кредитних институција у складу са заштитним мерама из чл. 413. до 415. овог закона;

8) осигурани депозити су потпуно заштићени до висине осигураног износа утврђеног законом којим се уређује осигурање депозита и

9) мере реструктурирања се предузимају у складу са мерама заштите из овог дела закона.

Ако је кредитна институција члан групе, Народна банка Србије, не доводећи у питање остваривање циљева реструктурирања, примењује инструменте и овлашћења реструктурирања на начин на који се умањују негативне последице на друге чланове групе и на групу као целину, као и на финансијску стабилност Републике Србије. Приликом примене инструмената и овлашћења реструктурирања, када је то применљиво, поступа се у складу са прописима којима се уређује државна помоћ.

Ако је кредитна институција члан прекограничне групе, Народна банка Србије, не доводећи у питање остваривање циљева реструктурирања, примењује инструменте и овлашћења реструктурирања на начин на који се умањују негативне последице на чланове групе из других држава чланица и на групу као целину, као и на финансијску стабилност у другим државама чланицама и у Европској унији, а нарочито у државама чланицама у којима група послује. Приликом примене инструмената и овлашћења реструктурирања, када је то применљиво, поступа се у складу са прописима Европске уније који уређују државну помоћ.

Ако се на кредитну институцију или лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона примењује инструмент продаје пословања, инструмент привремене кредитне институције или инструмент одвајања имовине, третман права запослених биће једнак третману тих права да је над овом институцијом, односно лицем покренут стечајни поступак у складу са законом којим се уређују стечај и ликвидација кредитних институција.

Приликом примене инструмената и овлашћења за реструктурирање, Народна банка Србије може, ако оцени да је то потребно, обавестити о томе и представнике запослених у кредитној институцији која се реструктурира и консултовати се с њима.

Примена инструмената и овлашћења реструктурирања не утиче на учешће представника запослених у надзорном одбору друштва, ако је то уређено посебним законом.

Глава XVI
НАДЛЕЖНОСТИ

Орган надлежан за реструктурирање

Члан 339.

Функцију органа надлежног за реструктурирање кредитних институција у Републици Србији обавља Народна банка Србије, и у том својству, овлашћена је да примењује инструменте реструктурирања и да врши овлашћења за реструктурирање у складу са овим законом.

Народна банка Србије објављује на својој интернет презентацији сажете инфомације о унутрашњој организацији обављања послова из надлежности функције реструктурирања кредитних институција, а нарочито правила о тајности података и размени информација између функције реструктурирања и функције надзора над кредитним институцијама.

Народна банка Србије може да доноси смернице за примену овог закона.

Непосредно прикупљање информација

Члан 340.

Народна банка Србије може, за потребе израде и ажурирања планова реструктурирања, праћења испуњености минималног захтева за капиталом и подобним обавезама и припреме и спровођења независне процене имовине и вредности, прикупљати потребне информације непосредно у просторијама лица из

члана 336. став 1. овог закона, а може и налагати мере том лицу у циљу спровођења одредаба овог дела закона.

Непосредно прикупљање информација из става 1. овог члана обављају запослени Народне банке Србије овлашћени за то решењем гувернера.

Лице из члана 336. став 1. овог закона дужно је да, на захтев Народне банке Србије, достави податке и информације о свим питањима од значаја за спровођење активности из става 1. овог члана и да омогући прикупљање и проверу информација у својим просторијама у складу са тим ставом.

За обављање одређених послова који се односе на планирање, припрему и спровођење реструктурирања, Народна банка Србије може да ангажује спољног ревизора или друго професионално квалификовано лице које није запослено у Народној банци Србије, ако су испуњени услови који се односе на заштиту тајности података и независност тог лица.

Народна банка Србије ближе уређује услове и начин непосредног прикупљања и провере информација из ст. 1. до 3. овог члана, начин ангажовања спољног ревизора или другог лица у складу са ставом 4. овог члана, као и обавезе лица из члана 336. став 1. овог закона.

Надлежно министарство

Члан 341.

Државне инструменте финансијске стабилизације из чл. 410. до 412. овог закона примењује министарство надлежно за послове финансија у Републици Србији (у даљем тексту: Министарство).

Народна банка Србије обавештава Министарство о одлукама које донесе у складу са овим делом закона.

Сарадња са органом надлежним за реструктурирање инвестиционих друштава

Члан 342.

Народна банка Србије сарађује са органом надлежним за реструктурирање инвестиционих друштава у Републици Србији приликом обављања задатака и вршења овлашћења која се односе на реструктурирање група.

Народна банка Србије и орган надлежан за реструктурирање инвестиционих друштава, у највећој могућој мери, успостављају јединствене праксе у вези са планирањем реструктурирања и применом мера реструктурирања и усклађују методолошке приступе реструктурирању.

Народна банка Србије и орган надлежан за реструктурирање инвестиционих друштава међусобно размењују све информације које су им потребне за обављање њихових задатака и овлашћења која се односе на реструктурирање и престанак рада институција.

Глава XVII
ПЛАНИРАЊЕ РЕСТРУКТУРИРАЊА

План реструктурирања кредитне институције

Члан 343.

Народна банка Србије израђује план реструктурирања за кредитну институцију са седиштем у Републици Србији која није део групе (у даљем тексту: појединачни план реструктурирања).

Ако кредитна институција из става 1. овог члана има значајан огранак у другој држави чланици, Народна банка Србије израђује план реструктурирања за ту кредитну

институцију након консултовања са органом надлежним за реструктурирање из те друге државе чланице, у мери у којој је то битно за тај огранак.

Планом реструктурирања предвиђају се инструменти и овлашћења реструктурирања које Народна банка Србије може предузети ако се утврди да су испуњени услови за реструктурирање.

Народна банка Србије доставља кредитној институцији кратки приказ кључних елемената плана реструктурирања из става 13. тачка 1) овог члана.

Изузетно од става 1. овог члана, Народна банка Србије не усваја план реструктурирања када је покренут поступак стечаја или ликвидације кредитне институције у складу с чланом 370. став 11. овог закона, или када се примењују одредбе члана 395. став 3. овог закона.

Приликом израде и ажурирања плана реструктурирања, Народна банка Србије утврђује да ли постоје значајне препреке за реструктурирање и, ако је то потребно и сразмерно, предлаже мере за њихово решавање или отклањање, у складу с чл. 350. или 351. овог закона.

При изради и ажурирању плана реструктурирања, Народна банка Србије узима у обзир релевантна сценарија у складу с којима проблеми у пословању кредитне институције могу бити проузроковани догађајем специфично повезаним са конкретном кредитном институцијом или настати као последица шире финансијске нестабилности или системске кризе, при чему се у том плану не сме претпоставити коришћење:

1) ванредне јавне финансијске подршке, осим коришћења средстава Фонда за реструктурирање из члана 436. овог закона;

2) хитне подршке Народне банке Србије за ликвидност или

3) подршке Народне банке Србије за ликвидност која би била обезбеђена под условима обезбеђења, доспећа или каматним стопама који одступају од уобичајених.

План реструктурирања укључује анализу о томе како, када и под којим условима кредитна институција може поднети захтев за коришћење кредита и олакшица Народне банке Србије и идентификацију имовине која би се могла користити као средство обезбеђења за коришћење тих кредита и олакшица.

Кредитна институција је дужна да Народној банци Србије пружи сву помоћ и подршку приликом израде и ажурирања плана реструктурирања.

Народна банка Србије преиспитује план реструктурирања и, где је то потребно ажурира га, најмање једном годишње, као и након значајних промена у правној или организационој структури, пословању или финансијском стању кредитне институције, ако та промена утиче на применљивост плана реструктурирања или на други начин захтева његову измену.

За потребе преиспитивања или ажурирања планова реструктурирања, кредитна институција, без одлагања обавештава Народну банку Србије о променама из става 10. овог члана.

Народна банка Србије је дужна да план реструктурирања преиспита у складу са ставом 10. овог члана и након примене инструмената реструктурирања или овлашћења за отпис и конверзију из члана 391. овог закона.

Појединачни план реструктурирања садржи мере реструктурирања које Народна банка Србије може да примени према кредитној институцији за коју се утврди да су испуњени услови за реструктурирање, разрађује опције за њихову примену, а садржи и, где год је то могуће, исказује квантитативно:

1) кратак приказ кључних елемената плана реструктурирања;

2) кратак приказ битних промена које су наступиле у кредитној институцији након последње измене плана реструктурирања;

3) приказ начина на који би се, у мери у којој је то неопходно, критичне функције и кључне пословне линије могле одвојити од осталих послова кредитне институције, како би се обезбедио континуитет пословања и дигитална оперативна отпорност након утврђивања да су испуњени услови из члана 370. овог Закона;

4) процену временског оквира за спровођење сваког од битних елемената плана реструктурирања;

5) детаљан опис процене могућности реструктурирања спроведене у складу с чланом 347. овог закона;

6) опис мера које би биле потребне за решавање или отклањање препрека за реструктурирање идентификованих у оквиру процене могућности реструктурирања из члана 347. овог закона;

7) опис процеса за утврђивање вредности и утрживости критичних функција, кључних пословних линија и имовине кредитне институције;

8) детаљан опис начина на који се обезбеђује да су информације потребне за израду, ажурирање и примену плана реструктурирања које се захтевају и достављају у складу с чланом 11. овог закона, ажурне и у сваком тренутку доступне Народној банци Србије;

9) образложење могућих начина финансирања примене различитих стратегија реструктурирања, које се не заснива на претпоставци коришћења било које врсте подршке из става 6. овог члана;

10) детаљан опис различитих стратегија реструктурирања које би се могле применити у различитим могућим сценаријима и одговарајућим роковима, као и како би се тим стратегијама остварили циљеви реструктурирања;

11) опис критичних међузависности;

12) опис различитих начина за очување приступа платним системима и системима за поравнања и другим инфраструктурама, као и процена преносивости позиција клијената;

13) анализу утицаја примене плана реструктурирања на запослене кредитне институције, укључујући процену свих повезаних трошкова и опис предвиђеног процеса консултовања са запосленима током процеса реструктурирања, узимајући у обзир, где је применљиво, дијалог с репрезентативним синдикатом и републичком организацијом надлежном за запошљавање;

14) план комуникације са медијима и јавношћу;

15) минимални захтев за капиталом и подобним обавезама из члана 353. овог закона, и рок за његово испуњење;

16) опис кључних процеса и система за одржавање континуитета пословних процеса кредитне институције, укључујући мрежне и информационе системе;

17) где је то применљиво, мишљење кредитне институције у вези са планом реструктурирања.

Народна банка Србије може ближе уредити структуру и садржину планова реструктурирања из овог члана.

Информације потребне за израду и ажурирање плана реструктурирања

Члан 344.

Кредитна институција је дужна да, на захтев Народне банке Србије, сарађује и достави све податке и информације неопходне за израду, ажурирање и примену плана реструктурирања, као и да пружи сву неопходну помоћ и подршку Народној банци Србије при изради и ажурирању плана реструктурирања.

За потребе става 1. овог члана, Народна банка Србије може од кредитне институције да захтева податке и информације које се нарочито односе на:

1) детаљан опис организационе структуре кредитне институције, укључујући списак њених зависних друштава у случају групе;

2) податке о акционарима, односно другим директним власницима и процентима акција или других власничких инструмената са правом гласа и без права гласа за кредитну институцију и њена зависна друштва;

3) седиште и државу порекла, дозволу за рад и податке о члановима органа управљања за кредитну институцију и њена зависна друштва;

4) мапирање критичних функција и кључних пословних линија, укључујући значајну имовину и обавезе повезане са тим функцијама и пословним линијама, по релевантним правним лицима у групи;

5) детаљан опис структуре и врста обавеза кредитне институције и њених зависних друштава, са посебним исказивањем, најмање по врсти и износу, краткорочног и дугорочног дуга, обезбеђених, необезбеђених и подређених обавеза;

6) детаљне податке о обавезама подобним за расподелу губитака;

7) идентификација процеса потребних за утврђивање коме је кредитна институција заложила средства обезбеђења, о лицу код кога се средство обезбеђења налази и о држави у којој се средство обезбеђења налази;

8) опис ванбилансних изложености кредитне институције и њених зависних друштава, укључујући мапирање тих изложености према критичним функцијама и кључним пословним линијама;

9) значајне интерне заштите од ризика, укључујући њихово мапирање по правним лицима у групи;

10) идентификацију главних или најважнијих других уговорних страна и анализу утицаја престанка њиховог пословања на финансијско стање кредитне институције;

11) сваки од система преко којих се обавља значајан број или обим активности трговања, укључујући мапирање тих система по правним лицима у групи, критичним функцијама и кључним пословним линијама;

12) све платне, клириншке и системе за поравнање у којима кредитна институција учествује, директно или индиректно, укључујући мапирање тих система по правним лицима у групи, критичним функцијама и кључним пословним линијама;

13) детаљан попис и опис кључних управљачких информационих система, укључујући системе за управљање ризицима, рачуноводство и финансијско и регулаторно извештавање, укључујући мапирање тих система по правним лицима у групи, критичним функцијама и кључним пословним линијама;

14) податке о власницима система из тачке 13) овог става, уговорима о поверавању активности повезаних с тим системима, софтверу и системима или лиценцама, укључујући и мапирање тих података по правним лицима у групи, критичним функцијама и кључним пословним линијама, као и идентификација критичних пружалаца ИКТ услуга изван групе,

15) резултате тестирања дигиталне оперативне отпорности кредитне институције;

16) идентификацију и мапирање по правним лицима у групи међуповезаности и међузависности између различитих лица, као што су:

– заједнички или дељени запослени, просторије и системи,

– аранжмани у вези са капиталом, изворима финансирања или ликвидним средствима,

– постојеће или потенцијалне кредитне изложености,

– споразуми о међусобним гаранцијама и средствима обезбеђења, одредбе о унакрсној одговорности за неиспуњење обавеза и споразуми о међусобном нетирању,

– споразуми о трговању са преносом ризика кроз подуговарање,

– уговори о поверавању активности;

17) надлежне органе и органе надлежне за реструктурирање за свако зависно друштво;

18) податке о члану органа управљања одговорном за достављање информација потребних за израду и ажурирање планова реструктурирања и, ако то није исто лице, о лицима одговорним за различита зависна друштва, критичне функције и кључне пословне линије;

19) опис процеса и процедура које је кредитна институција успоставила да обезбеди да Народна банка Србије, у случају реструктурирања, има на располагању све потребне информације за примену инструмената и овлашћења реструктурирања;

20) податке о уговорима које су кредитна институција и њена зависна друштва закључили са трећим странама, а који би могли бити раскинути због примене инструмента реструктурирања, као и да ли би последице раскида могле утицати на примену тог инструмента реструктурирања;

21) опис могућих ликвидних средстава за подршку реструктурирању;

22) податке о заложеној имовини, ликвидној имовини, ванбилансним активностима, стратегијама интерне заштите и рачуноводственим политикама и

23) све друге информације које могу бити од значаја за израду и ажурирање плана реструктурирања.

Одредбе ст. 1. и 2. овог члана сходно се примењују и на групу, а највише матично друштво те групе доставља информације из става 2. овог члана за себе и, у мери у којој је то потребно, за чланове групе.

Кредитна институција и лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона дужни су да успоставе и редовно ажурирају евиденцију свих финансијских уговора у којима су уговорна страна.

Народна банка Србије, ближе уређује начин, форму и динамику достављања података и информација из става 2. овог члана, као и успостављање евиденција из става 4. овог члана.

План реструктурирања групе

Члан 345.

Народна банка Србије израђује план реструктурирања групе у случају кад је утврђена група над којом врши надзор на консолидованој основи у складу са овим законом (у даљем тексту: план реструктурирања групе). Овим планом утврђује се начин поступања са:

1) матичним друштвом у Републици Србији,

2) зависним друштвима која су део групе и која имају седиште у Републици Србији,

3) лицима из члана 336. став 1. тач. 3) и 4) овог закона која имају седиште у Републици Србији;

4) зависним друштвима са седиштем у другој држави, у складу с одредбама овог закона које уређују односе са трећим државима.

Народна банка Србије израђује план реструктурирања из става 1. ове тачке и за:

1) матично друштво у Европској унији са седиштем у Републици Србији;

2) зависним друштвима која су део групе и која имају седиште у Републици Србији или другим државама чланицама;

3) лицима из члана 336. став 1. тач. 3) и 4) овог закона која имају седиште у Републици Србији или другим државама чланицама;

4) зависним друштвима са седиштем у трећој држави, у складу с одредбама овог закона које уређују реструктурирање прекограничних група.

Планом из става 1. овог члана утврђују се лица за реструктурирање, групе за реструктурирање и, где је то применљиво, лица за ликвидацију.

Приликом утврђивања начина поступања са зависним друштвима која нису лице за реструктурирање, Народна банка Србије може применити принцип пропорционалности ако то не утиче негативно на могућност реструктурирања групе, узимајући у обзир величину тог зависног друштва, његов ризични профил, улогу у обављању критичних функција и кључних пословних линија, значај за оперативни континуитет групе након реструктурирања и стратегију реструктурирања групе.

При утврђивању начина поступања из става 4. овог члана, Народна банка Србије разматра значај зависног друштва у Републици Србији, укључујући његов потенцијални системски значај и потенцијални утицај на расположива средства Фонда за осигурање депозита у случају покретања поступка стечаја тог друштва.

Изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, Народна банка Србије не усваја план реструктурирања када је покренут поступак стечаја или ликвидације кредитне институције у складу с чланом 370. став 11. овог закона, или када се примењују одредбе члана 395. став 3. овог закона.

План реструктурирања групе се израђује на основу информација из члана 344. овог закона и укључује елементе из члана 343. ст. 8. и 13. овог закона, у мери у којој су релевантни.

Народна банка Србије преиспитује план реструктурирања групе и, где је то потребно ажурира га, најмање једном годишње, као и након значајних промена у правној или организационој структури, пословању или финансијском стању било ког члана групе, ако та промена утиче на применљивост плана реструктурирања или на други начин захтева његову измену.

За потребе преиспитивања или ажурирања планова реструктурирања, матично друштво у Републици Србији без одлагања обавештава Народну банку Србије о променама из става 8. овог члана.

План реструктурирања групе садржи, односно утврђује:

1) мере реструктурирања које се предузимају према лицима за реструктурирање имајући у виду сценарија из члана 343. став 7. овог закона и утицај тих мера на чланове групе који су лица из члана 336. став 1. тач. 3) и 4) овог закона, матично друштво и зависна друштва;

2) ако је у групи утврђено више група за реструктурирање, мере реструктурирања које се предузимају према лицу за реструктурирање сваке од ових група за реструктурирање и утицај тих мера на:

- остале чланове исте групе за реструктурирање и
- друге групе за реструктурирање;

3) ако у групи има више лица за реструктурирање са седиштем у Републици Србији, могућност усаглашене примене инструмената и овлашћења реструктурирања према тим лицима, укључујући примену мера које олакшавају продају целе групе или одвојених пословних линија или активности трећим лицима, као и идентификацију потенцијалних препрека за усаглашено деловање;

4) ако група има чланове са седиштем у другој држави, анализу могућности за сарадњу и координацију са релевантним органима у тим другим државама и утицај на реструктурирање чланова групе у Републици Србији;

5) ако у групи има више лица за реструктурирање са седиштем у Европској унији, процену могућности усаглашеног деловања надлежних органа за реструктурирање из различитих држава чланица приликом примене инструмената и овлашћења реструктурирања према тим лицима, укључујући примену мера које олакшавају продају целе групе или одвојених пословних линија или активности трећим лицима, као и идентификацију потенцијалних препрека за такво усаглашено деловање;

6) ако група има чланове са седиштем у трећим државама, идентификацију одговарајућих механизама за сарадњу и координацију са релевантним органима тих трећих земаља и њихов утицај на реструктурирање групе у Европској унији;

7) мере неопходне за олакшавање спровођења реструктурирања групе у случају испуњености услова за реструктурирање, укључујући правно и економско одвајање одређених функција или пословних линија;

8) додатне мере, поред мера из овог дела закона, које Народна банка Србије планира да предузме у односу на чланове сваке групе за реструктурирање;

9) могуће начине финансирања мера реструктурирања групе;

10) у случају кад је предвиђена примена узајамне финансијске подршке из члана 445. овог закона, начела поделе одговорности за то финансирање између различитих држава чланица, с тим да се не може предвидети коришћење ванредне јавне финансијске подршке, хитне подршке централне банке за одржавање ликвидности, нити подршке централне банке за ликвидност са уловима обезбеђења, роком доспећа и каматном стопом који одступају од уобичајених;

11) детаљан опис процене могућности реструктурирања групе из члана 348. овог закона.

Начела поделе одговорности из става 10. тачка 10) овог члана морају бити заснована на равноправним и уравнотеженим критеријумима, уз узимање у обзир члана 445. став 5. овог закона и утицаја на финансијску стабилност свих држава чланица у којима чланови групе имају седиште.

План реструктурирања за групу у Европској унији не сме да има несразмеран утицај на било коју државу чланицу.

Народна банка Србије може ближе уредити структуру и садржину планова реструктурирања групе из овог члана.

Захтеви и процедурални аспекти плана реструктурирања групе

Члан 346.

Када је Народна банка Србије орган надлежан за реструктурирање групе у Европској унији, поступајући у складу са захтевима у вези са поверљивошћу података из члана 426. овог закона, информације прибављене у складу с чланом 344. овог закона доставља:

1) Европском органу за банкарство;

2) органима надлежним за реструктурирање зависних друштава;

3) органима надлежним за реструктурирање из држава у којима послују значајни огранци у мери у којој је то релевантно за те огранке;

4) релевантним надлежним органима који учествују у колегијуму за надзор успостављеном за ту групу у складу са овим законом и

5) органима надлежним за реструктурирање из држава чланица у којима се налазе седишта лица из члана 336. тач. 3) и 4) овог закона.

Информације из става 1. тач. 2) до 5) овог члана, обухватају нарочито информације релевантне за конкретна зависна друштва или значајне огранке, док информације из става 2. тачка 1) овог члана обухватају информације које су од значаја за остваривање улоге Европског органа за банкарство у вези са плановима реструктурирања групе.

Народна банка Србије може да достави информације које се односе на зависна друштва са седиштем у трећој држави лицима из става 1. овог члана само уз претходну сагласност релевантног надлежног органа или органа за реструктурирање из те државе.

Народна банка Србије, као орган надлежан за реструктурирање прекограничне групе, заједно са органима надлежним за реструктурирање зависних друштава те групе и након консултовања са релевантним надлежним органима, укључујући надлежне органе из државе у којој послује значајни огранак кредитне институције, на колегијуму за реструктурирање, доноси заједничку одлуку о плану реструктурирања те групе. Народна банка Србије може, ако су испуњени услови у вези са поверљивошћу података из члана 426. овог закона, да у поступак израде и ажурирања плана реструктурирања за ту групу укључи орган надлежан за реструктурирање из треће државе у којој је седиште зависног друштва или финансијског холдинга, односно у којој послује значајни огранак те групе.

Народна банка Србије и органи надлежни за реструктурирање зависних друштава групе доносе заједничку одлуку о усвајању плана реструктурирања групе у року од четири месеца од дана достављања информације из става 1. овог члана, при чему Европски орган за банкарство може, на захтев органа надлежног за реструктурирање, помоћи у доношењу те одлуке.

Ако је у оквиру групе утврђено више група за реструктурирање, заједничка одлука из става 5. овог члана садржи и планирање мера реструктурирања из члана 345. став 10. тачка 2) овог закона.

Ако заједничка одлука из става 4. овог члана није донета у року из става 5. тог члана, Народна банка Србије као орган надлежан за реструктурирање групе самостално доноси одлуку у вези са планом реструктурирања групе, која мора бити детаљно образложена и која мора узети у обзир ставове и издвојена мишљења органа надлежних за реструктурирање зависних друштава и доставља је највишем матичном друштву групе у Европској унији.

Ако је до краја рока из става 5. овог члана, у којем није донета заједничка одлука, Народна банка Србије или други орган за реструктурирање из тог става, затражио посредовање Европског органа за банкарство у складу с чланом 19. Уредбе (ЕУ) бр. 1093/2010 у вези са доношењем те одлуке, Народна банка Србије одлаже њено доношење и чека одлуку овог тела. Европски орган за банкарство доноси одлуку из члана 19. став 3. Уредбе (ЕУ) бр. 1093/2010 у року од месец дана, а Народна банка Србије је примењује. Ако Европски орган за банкарство не донесе одлуку у року од месец дана, Народна банка Србије доноси своју одлуку у вези са планом реструктурирања групе сходном применом одредбе из става 7. овог члана.

Ниједан орган за реструктурирање не може тражити посредовање Европског органа за банкарство након истека рока из става 5. овог члана или након што се донесе заједничка одлука из тог става.

Изузетно од става 5. овог члана, у случају неслагања појединих органа надлежних за реструктурирање зависних друштава групе са предложеним планом реструктурирања те групе, Народна банка Србије може донети заједничку одлуку у вези са планом реструктурирања групе са оним органима надлежним за реструктурирање зависних друштава која су тим планом сагласна.

Заједничке одлуке из ст. 4. и 10. овог члана, као и самосталне одлуке Народне банке Србије из ст. 7. и 8. када заједничка одлука није донета, сматрају се коначним и Народна банка Србије поступа у складу с тим одлукама.

Ако у поступку доношења заједничке одлуке, било који орган за реструктурирање сматра да предмет неслагања може на било који начин негативно утицати на фискалну одговорност његове државе чланице, Народна банка Србије као орган надлежан за реструктурирање прекограничне групе покреће поступак преиспитивање плана реструктурирања те групе, укључујући минимални захтев за капиталом и подобним обавезама.

Народна банка Србије као орган надлежан за реструктурирање прекограничне групе у Европској унији доставља утврђени план реструктурирања те групе свим релевантним надлежним органима.

Процена могућности реструктурирања кредитне институције

Члан 347.

Народна банка Србије, приликом израде и ажурирања појединачног плана реструктурирања, процењује у којој мери је могуће ту кредитну институцију реструктурирати без коришћења подршке из члана 343. став 7. овог закона.

Сматра се да је кредитну институцију могуће реструктурирати ако је изводљиво и оправдано над њом спровести поступак стечаја или ликвидације, односно поступак реструктурирања, под условом да спровођење тих поступака, у мери у којој је то могуће, не доведе до наступања значајних негативних последица на финансијски систем, чак и у околностима шире финансијске нестабилности и системске кризе, и да се њиховим спровођењем обезбеђује континуитет обављања критичних функција кредитне институције.

У случају када кредитна институција из става 1. овог члана има значајни огранак у другој држави, Народна банка Србије се пре спровођења процене из овог члана консултује са органом надлежним за реструктурирање из те државе, у мери у којој је то битно за тај огранак.

При процени могућности реструктурирања кредитне институције из става 1. овог члана Народна банка Србије нарочито узима у обзир следеће:

1) у којој мери је кредитна институција у могућности да распореди кључне пословне линије и критичне функције;

2) у којој мери су правна и корпоративна структура усклађене са кључним пословним линијама и критичним функцијама;

3) у којој мери су успостављени механизми који треба да обезбеде кључне запослене, инфраструктуру, изворе финансирања, ликвидност и капитал ради пружања подршке и одржавања кључних пословних линија и критичних функција;

4) да ли постоје уговори о пружању услуга, укључујући ИКТ услуге и у којој мери су отпорни и применљиви у случају реструктурирања;

5) ниво дигиталне оперативне отпорности мрежних и информационих система који подржавају критичне функције и кључне пословне линије, узимајући у обзир извештаје о значајним инцидентима и резултате тестирања дигиталне оперативне отпорности;

6) у којој мери је управљачка структура кредитне институције адекватна у смислу управљања и обезбеђивања усклађености уговора о пружању услуга са њеним унутрашњим актима и процесима;

7) у којој мери је у кредитној институцији успостављен процес преноса пружања услуга, које су предмет уговора о пружању услуга, на трећа лица у случају одвајања критичних функција или кључних пословних линија;

8) да ли су и у којој мери успостављени планови и мере за поступање у кризним ситуацијама који обезбеђују континуитет приступа платним системима и системима за поравнање;

9) адекватност управљачких информационих система у смислу обезбеђивања приступа тачним и потпуним информацијама у вези са кључним пословним линијама и критичним функцијама, ради олакшања брзог доношења одлука у вези са реструктурирањем;

10) капацитет управљачких информационих система да обезбеде информације неопходне за ефективно реструктурирање у сваком тренутку, укључујући и случајеве када се околности брзо мењају;

11) у којој мери је кредитна институција тестирала своје управљачке информационе системе применом стрес тестова дефинисаних од стране Народне банке Србије;

12) у којој мери кредитна институција може да обезбеди континуитет својих управљачких информационих система како интерно тако и у новом правном лицу, у случају одвајања критичних функција и кључних пословних активности од њених осталих пословних активности;

13) у којој мери је кредитна институција успоставила адекватне процесе којима се обезбеђује достављање Народној банци Србије свих информација потребних за идентификацију депонената и депозита до висине осигураног износа;

14) износ и врсту обавеза подобних за расподелу губитака;

15) изводљивост примене инструмената реструктурирања на начин којим се остварују циљеви реструктурирања, узимајући у обзир расположиве инструменте и структуру кредитне институције;

16) оправданост примене инструмената реструктурирања на начин којим се остварују циљеви реструктурирања, имајући у виду могући утицај на повериоце, друге уговорне стране, клијенте и запослене и мере које могу предузети органи других држава;

17) у којој мери је могуће адекватно проценити утицај који би реструктурирање кредитне институције имало на финансијски систем и тржишно поверење;

18) у којој мери би реструктурирање кредитне институције могло да има значајне директне и индиректне негативне последице на финансијски систем, тржишно поверење или привреду;

19) у којој мери би се преливање негативних ефеката на друге институције или на финансијска тржишта могло ограничити применом инструмената и овлашћења реструктурирања;

20) у којој мери би реструктурирање кредитне институције могло имати значајне последице на пословање платних система и система за поравнање.

Народна банка Србије може ближе прописати обавезе кредитне институције за потребе процене могућности реструктурирања.

Процена могућности реструктурирања групе

Члан 348.

Народна банка Србије, приликом израде и ажурирања плана реструктурирања групе, процењује у којој мери је могуће ту групу реструктурирати без коришћења подршке из члана 343. став 7. овог закона.

Сматра се да је групу могуће реструктурирати ако је изводљиво и оправдано над њеним члановима спровести поступак стечаја или ликвидације, односно поступак реструктурирања над лицима за реструктурирање у оквиру те групе, под условом да спровођење тих поступака, у мери у којој је то могуће, не доведе до наступања значајних негативних последица на финансијски систем, чак и у околностима шире финансијске нестабилности и системске кризе, и да се њиховим спровођењем обезбеђује континуитет критичних функција које обављају чланови групе, било њиховим одвајањем или на други начин.

Приликом процене из става 1. овог члана, Народна банка Србије је дужна да, поред елемената из члана 347. став 4. овог закона у мери у којој је то применљиво, узме у обзир и следеће елементе:

1) у којој мери је кредитна институција или лице из члана 336. тач. 2) до 4) овог закона у могућности да распореди кључне пословне линије и критичне функције на правна лица у групи;

2) ако група користи унутаргрупне гаранције, у којој мери су те гаранције дате по тржишним условима и у којој мери си системи за управљање ризицима по основу тих гаранција поуздани;

3) ако група учествује у трансакцијама преноса ризика, у којој мери се те трансакције обављају по тржишним условима и у којој мери су системи за управљање ризицима по основу тих трансакција поуздани;

4) у којој мери коришћење унутаргрупних гаранција и трансакција преноса ризика повећава преливање негативних ефеката унутар групе;

5) у којој мери правна структура групе спречава примену инструмената за реструктурирање због броја правних лица, сложености структуре групе или потешкоћа у распоређивању пословних линија на чланове групе;

6) ако је проценом обухваћен мешовити холдинг, у којој би мери реструктурирање чланова групе који су кредитне или финансијске институције могло имати негативне последице на нефинансијски део групе;

7) да ли органи надлежни за реструктурирање треће државе имају на располагању инструменте реструктурирања неопходне да подрже мере реструктурирања Народне банке Србије, као и да ли је могуће координирати активности Народне банке Србије и органа те државе;

8) у којој мери структура групе омогућава Народној банци Србије да реструктурира целу групу или једног или више њених чланова, без значајних директних или индиректних негативних ефеката на финансијски систем, тржишно поверење или привреду и са циљем максимизирања вредности групе као целине;

9) механизме и начине који олакшавају реструктурирање у случају група које имају зависна друштва са седиштима у различитим државама.

Народна банка Србије може ближе прописати обавезе групе за потребе процене могућности реструктурирања.

Процена могућности реструктурирања прекограничне групе

Члан 349.

Када је Народна банка Србије орган надлежан за реструктурирање прекограничне групе из Европске уније, приликом израде и ажурирања плана реструктурирања те групе, у сарадњи са органима надлежним за реструктурирање зависних друштава у оквиру те групе и након консултовања надлежних органа зависних друштава те групе, као и органа надлежног за реструктурирање из државе у којој послује значајан огранак те групе у мери у којој је то битно за тај огранак, она процењује у којој мери је могуће ту групу реструктурирати сходном применом одредаба овог члана и члана 348. овог закона..

Када групу чини више група за реструктурирање, Народна банка Србије, заједно са органима надлежним за реструктурирање других група за реструктурирање проценити могућност реструктурирања сваке групе за реструктурирање посебно, у складу са овим чланом, поред процене могућности реструктурирања групе у целини.

На процену из ст. 1. и 2. овог члана примењују се одредбе члана 348. овог закона а разматра се у оквиру колегијума за реструктурирање из члана 422. овог закона.

Ако процени да групу из става 1. овог члана или неку од група за реструктурирање из става 3. тог члана није могуће реструктурирати, Народна банка Србије о томе, без одлагања, обавештава Европски орган за банкарство.

Обавеза из става 4. овог члана се сходно примењује и кад Народна банка Србије, у складу са чланом 347. овог закона утврди да кредитну институцију из Европске уније која није део групе над којом се врши надзор на консолидованој основи а за коју је надлежна, није могуће реструктурирати.

Овлашћење за решавање или отклањање препрека за реструктурирање

Члан 350.

Ако на основу процене могућности реструктурирања спроведене у складу с чл. 347. или 348. овог закона утврди да постоје значајне препреке за реструктурирање, Народна банка Србије о томе писаним путем обавештава лице из члана 336. став 1. овог закона на које се те препреке односе.

Поред лица из става 1. овог члана, Народна банка Србије, где је применљиво, обавештење из тог става доставља и надлежним органима и органима надлежним за реструктурирање из држава чланица у којој се налазе значајни огранци.

Лице из члана 336. став 1. овог закона дужно је да, у року од четири месеца од дана пријема обавештења из става 1. овог члана, достави Народној банци Србије предлог мера за решавање или отклањање препрека из тог става, са роковима за њихово спровођење.

Изузетно од става 3. овог члана, лице из члана 336. став 1. овог закона дужно је да у року од 14 дана од дана пријема обавештења из става 1. овог члана достави предлог мера за усклађивање са захтевом из члана 353. овог члана и са захтевом за комбинованим заштитним слојем капитала, са предлогом рокова за спровођење тих мера који узимају у обзир разлоге који су довели до постојања значајне препреке, ако се идентификоване значајне препреке односе на следеће:

1) лице из члана 336. став 1. овог закона је усклађено са захтевом за комбинованим заштитним слојем капитала из члана 97. овог закона, када се тај захтев посматра као додатак на захтеве из члана 96. овог закона, али није усклађено са захтевом за комбинованим заштитним слојем капитала када се тај захтев посматра као додатак на захтев из члана 353. овог закона обрачунат у складу са ставом 2. тачка 1) тог члана, или

2) лице из члана 336. став 1. овог закона није усклађено са захтевом из чл. 92а и 494 Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013 или са захтевом из члана 353. овог закона, обрачунатим у складу с чл. 355. или 357. овог закона, у зависности од тога шта је применљиво.

Ако процени да предложене мере из ст. 3. и 4. овог члана могу ефективно решити, умањити или отклонити идентификоване значајне препреке за реструктурирање, Народна банка Србије доноси решење којим налаже лицу из члана 336. став 1. овог закона да спроведе те мере у предвиђеним роковима.

Ако Народна банка Србије процени да предложене мере из ст. 3. и 4. овог члана не би могле ефективно да умање или отклоне идентификоване значајне препреке, или ако утврди да лице из члана 336. став 1. овог закона не спроводи мере у складу са решењем из става 5. овог члана, Народна банка Србије може, решењем наложити најмање неку од следећих алтернативних мера:

1) лицу из члана 336. став 1. овог закона да преиспита уговоре о финансирању закључене између чланова групе или да размотри закључење таквих уговора уколико их већ нема, или да закључи уговоре о пружању услуга са чланом групе или са трећим лицем, како би се обезбедило обављање критичних функција;

2) лицу из члана 336. став 1. овог закона да ограничи своје највеће појединачне или укупне изложености;

3) лицу из члана 336. став 1. овог закона да достави додатне информације релевантне за планирање или спровођење реструктурирања;

4) лицу из члана 336. став 1. овог закона да прода одређену имовину;

5) лицу из члана 336. став 1. овог закона да ограничи или прекине одређене постојеће или планиране активности;

6) лицу из члана 336. став 1. овог закона ограничење постојећих или забрану увођења нових пословних линија, односно продају постојећих или нових производа;

7) лицу из члана 336. став 1. овог закона да измени правну или оперативну структуру, како би се смањила сложеност и обезбедила могућност правног и оперативног раздвајања критичних функција од осталих функција приликом примене инструмената реструктурирања;

8) лицу из члана 336. став 1. овог закона или матичном друштву да оснује матични финансијски холдинг у Републици Србији или матични финансијски холдинг у Европској унији;

9) кредитној институцији или лицу из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона да достави план за усклађивање са захтевом из члана 353. овог закона, утврђеним у складу с чл. 363. до 366. овог закона, укључујући захтев за комбинованим заштитним слојем капитала, где је применљиво;

10) кредитној институцији или лицу из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона, да емитује односно прибави подобне обавезе ради усклађивања са захтевом из члана 353. овог закона, утврђеним у складу с чл. 363. до 366. овог закона, у зависности од тога шта је применљиво;

11) кредитној институцији или лицу из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона да предузме друге мере за усклађивање са захтевом из члана 353. овог закона, утврђеним у складу с чл. 363. до 366. овог закона, у зависности од тога шта је применљиво, укључујући покушај поновног уговарања подобних обавеза, инструмената додатног основног капитала или допунског капитала, ради омогућавања спровођења одлуке Народне банке Србије о отпису или конверзији обавеза или релевантних инструмената капитала у складу са меродавним правом којим се уређују те обавезе или инструменти;

12) кредитној институцији или лицу из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона да, ради обезбеђења континуиране усклађености са захтевом из члана 353. овог закона, утврђеним у складу с чл. 363. до 366, у зависности од тога шта је применљиво, промени рок доспећа:

– инструмената капитала по добијању претходне сагласности Народне банке Србије и

– подобних обавеза из прописа донетог у складу с чланом 353. овог закона, односно из чл. 358. и 359. став 2. овог закона, у зависности од тога шта је применљиво;

13) ако је лице из члана 336. став 1. овог закона зависно друштво мешовитог холдинга, да мешовити холдинг успостави одвојени финансијски холдинг за надзор над тим зависним друштвом, ако је то потребно да би се олакшало његово реструктурирање и да се избегну негативне последице примене инструмената реструктурирања и овлашћења за реструктурирање на нефинансијски део групе.

При налагању мера из става 6. овог члана, Народна банка Србије узима у обзир могући негативан утицај који идентификоване значајне препреке за реструктурирање могу имати по финансијску стабилност и могући утицај мера из тог става на пословање лица из члана 336. став 1. овог закона, његову стабилност и способност да допринесе привреди.

При налагању мера из става 6. овог члана, Народна банка Србије узима у обзир могући утицај мера из тог става на тржиште финансијских услуга, финансијску стабилност у другим државама чланицама и целој Европској унији.

У решењу из става 6. овог члана, Народна банка Србије образлаже разлоге због којих сматра да мере предложене у складу са ст. 3. и 4. овог члана нису адекватне, као и разлоге због којих је оценила да су мере које налаже тим решењем сразмерне потреби за отклањање препрека за реструктурирање.

Лице из члана 336. став 1. овог закона дужно је да у року од месец дана од дана пријема решења из става 6. овог члана достави Народној банци Србије план за усклађивање са наложеним мерама.

Ради омогућавања реструктурирања кредитне институције путем инструмента расподеле губитака, Народна банка Србије може мером из става 6. тачка 2) овог члана да ограничи улагања кредитне институције у подобне обавезе, односно преузимање подобних обавеза од других кредитних институција, осим улагања друштава у истој групи.

У случају утврђивања препрека за реструктурирање, поступак доношења плана реструктурирања се зауставља до доношења решења из ст. 5. или 6. овог члана.

Народна банка Србије може ближе уредити мере из става 6. овог члана и услове за њихову примену.

Овлашћење за решавање или отклањање препрека за реструктурирање – групни третман

Члан 351.

Када је Народна банка Србије орган надлежан за реструктурирање прекограничне групе, након консултовања са члановима колегијума за надзор, органима надлежним за реструктурирање зависних друштава, односно са органима за реструктурирање у државама у којима послују значајни огранци групе у мери у којој је то битно за те огранке, на колегијуму за реструктурирање разматра процену из члана 349. овог закона и предузима мере за доношење заједничке одлуке о постојању значајних препрека за реструктурирање и, према потреби, о налагању мера из члана 350. став 6. овог закона у односу на лица за реструктурирање и њихова зависна друштва, која су кредитне

институције и лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона и која су чланови прекограничне групе за реструктурирање.

У случају из става 1. овог члана, Народна банка Србије припрема извештај који доставља матичном друштву у Европској унији, органима надлежним за реструктурирање зависних друштава који га достављају тим друштвима, као и органима надлежним за реструктурирање значајних огранака Овај извештај садржи:

1) анализу значајних препрека за ефективну примену инструмената реструктурирања и примену овлашћења за реструктурирање у односу на групу за реструктурирање, односно групе за реструктурирање, ако прекограничну групу чини више таквих група;

2) анализу утицаја на модел пословања групе и

3) препоруке за предузимање сразмерних и циљаних мера које су потребне и одговарајуће за отклањање утврђених препрека за реструктурирање.

Изузетно од става 2. овог члана, ако се препрека за реструктурирање групе односи на значајну препреку из члана 350. став 4. овог закона, Народна банка Србије доставља извештај из става 2. овог члана матичном друштву у Европској унији након консултовања са органом надлежним за реструктурирање лица за реструктурирање и органом надлежним за реструктурирање зависних друштава тог лица.

Матично друштво из става 2. овог члана је дужно да се, у року од четири месеца од дана пријема извештаја из тог става, изјасни о извештају и предложи алтернативне мере за отклањање препрека за реструктурирање утврђених у извештају, односно у року од 14 дана, у случају постојања значајних препрека за реструктурирање из члана 350. став 4. овог закона и утврди рокове за спровођење тих мера узимајући у обзир разлоге за постојање значајних препрека, са циљем усклађивања са захтевом из члана 353. овог закона, утврђеним одлуком из чл. 363. до 366. овог закона, у зависности од тога шта је применљиво, укључујући захтев за комбинованим заштитним слојем капитала из члана 97. овог закона ако је применљив.

Народна банка Србије је дужна да о свакој мери коју предложи матично друштво из става 2. овог члана обавести Европски орган за банкарство, органе надлежне за реструктурирање зависних друштава и органе надлежне за реструктурирање у државама у којима послују значајни огранци, у мери у којој је то релевантно за те огранке.

Народна банка Србије са органима надлежним за реструктурирање зависних друштава, а након консултовања са члановима колегијума за надзор и органима надлежним за реструктурирање у државама у којима послују значајни огранци чланица те групе, на колегијуму за реструктурирање доноси заједничку одлуку о утврђивању постојања значајних препрека за реструктурирање и, по потреби, процену мера за отклањање препрека које је предложило матично друштво и мера које захтевају органи надлежни за реструктурирање, ради решавања или отклањања препрека, ценећи могући утицај тих мера у државама чланицама у којима група послује.

Заједничка одлука из става 6. овог члана мора бити детаљно образложена и Народна банка Србије као орган надлежан за реструктурирање групе доставља је матичном друштву у Европској унији.

Заједничка одлука из става 6. овог члана доноси се у року од четири месеца од дана добијања изјашњења матичног друштва или у року од месец дана од истека рока из става 4. овог члана, ако изјашњење није достављено.

Изузетно од става 8. овог члана, заједничка одлука у односу на значајну препреку за реструктурирање из члана 350. став 4. овог закона доноси се у року од 14 дана од дана достављања обавештења Народној банци Србије од стране матичног друштва у Европској унији.

Ако одлука из става 6. овог члана није донета у року из ст. 8. и 9. овог члана, Народна банка Србије самостално доноси одлуку о мерама из члана 350. став 6. овог закона која мора бити детаљно образложена и која узима у обзир ставове и издвојена мишљења органа за реструктурирање зависних друштава групе за реструктурирање, а које треба да предузме матично друштво на консолидованој основи, односно мере које треба да предузме члан групе са седиштем у Републици Србији.

Одлуку из става 10. овог члана Народна банка Србије доноси узимајући у обзир ставове и издвојена мишљења органа за реструктурирање зависних друштава која су део исте групе за реструктурирање и органа за реструктурирање групе.

Изузетно од става 10. овог члана, ако пре истека рока из ст. 8. или 10. овог члана, а пре доношења заједничке одлуке, Народна банка Србије или орган надлежан за реструктурирање државе чланице у којој је седиште члана групе затражи посредовање Европског органа за банкарство, Народна банка Србије ће одложити доношење одлуке о мерама за отклањање препрека за реструктурирање на консолидованој основи, односно за члана групе за чије реструктурирање је надлежна. Ако је Европски орган за банкарство донео одлуку у року од месец дана од дана пријема захтева, Народна банка Србије ће поступити у складу са том одлуком. Ако Европски орган за банкарство не донесе одлуку у року од месец дана, Народна банка Србије доноси своју одлуку о мерама на консолидованој основи, односно за члана групе за чије реструктурирање је надлежна.

У случају утврђивања препрека за реструктурирање, поступак доношења плана реструктурирања групе се зауставља до доношења заједничке одлуке из овог члана.

Када Народна банка Србије није орган надлежан за реструктурирање групе, већ орган надлежан за реструктурирање кредитне институције или лица из члана 336. тач. 2) до 4) овог закона, који је зависно друштво у групи примењује одредбе овог члана које се односе на орган надлежан за реструктурирање тог зависног друштва.

Поједностављени приступ

Члан 352.

Народна банка Србије процењује утицај који би престанак пословања кредитне институције могао имати на финансијска тржишта, друге институције, услове финансирања или привреду, а на основу природе, обима и сложености њеног пословања, власничке структуре, правне форме, ризичног профила, величине и правног статуса, међуповезаности са другим институцијама или са финансијским системом у целини, учешћа у системима институционалне заштите или другим системима узајамне солидарности, као и на основу тога да ли пружа одређене инвестиционе услуге или обавља друге инвестиционе послове у складу са законом којим се уређује тржиште капитала.

Уколико проценом из става 1. овог члана утврди да престанак пословања кредитне институције и спровођење поступка стечаја или ликвидације не би имали негативан утицај на финансијски тржишта, друге институције, услове финансирања или привреду, Народна банка Србије утврђује поједностављени приступ, односно изузећа за ту кредитну институцију, у вези са:

1) минималном садржином планова реструктурирања из чл. 343. и 345. овог закона;

2) динамиком израде и ажурирања плана реструктурирања из члана 343. став 10, односно члана 345. став 8. овог закона;

3) садржином и детаљношћу информација из члана 344. овог закона;

4) детаљношћу процене могућности реструктурирања из чл. 347. и 348. овог закона.

Одредбе из ст. 1. и 2. овог члана, сходно се примењују на групу.

Народна банка Србије може у сваком тренутку одлучити да не примењује поједностављени приступ и да захтева од кредитне институције да испуни релевантне захтеве у пуном обиму.

Поједностављени приступ не спречава Народну банку Србије да примени мере за спречавање кризе и мере за управљање кризом, уколико за тим постоји потреба.

Народна банка Србије обавештава Европски орган за банкарство о начину на који је применила поједностављени приступ.

Народна банка Србије може ближе уредити критеријуме за процену из става 1. овог члана, као и начин примене поједностављеног приступа, односно поједностављених обавеза.

Глава XVIII
МИНИМАЛНИ ЗАХТЕВ ЗА КАПИТАЛОМ И ПОДОБНИМ ОБАВЕЗАМА

Минимални захтев за капиталом и подобним обавезама

Члан 353.

Кредитне институције којима је Народна банка Србија утврдила минимални захтев за капиталом и подобним обавезама дужни су да у сваком тренутку испуњавају тај захтев на начин и у складу са решењем Народне банке Србије и у складу са овим чланом и чл. 354. до 362. овог закона, у зависности од тога шта је применљиво.

Захтев из става 1. овог члана се рачуна у складу с чл. 355. до 357. овог закона, у зависности од тога шта је применљиво, као износ капитала и подобних обавеза и изражен као проценат:

1) ризичне активе лица из става 1. овог члана и

2) изложености лица из става 1. овог члана које се укључују у обрачун показатеља степена задужености.

Народна банка Србије прописује начин испуњавања минималног захтева за капиталом и подобним обавезама из става 1. овог члана (у даљем тексту: минимални захтев за капиталом и подобним обавезама), као и услове, начин и потребне сагласности за укључивање капитала и обавеза у збир капитала и подобних обавеза за потребе испуњености тог захтева, укључујући обавезе према малим инвеститорима.

Захтев из става 1. овог члана се рачуна у складу с чл. 355. до 357. овог закона, у зависности од тога шта је применљиво, као износ капитала и подобних обавеза и изражен као проценат:

1) укупног износа изложености ризику лица из става 1. овог члана, обрачунатог у складу с чланом 92. став 3. Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013 и

2) мере укупне изложености лица из става 1. овог члана, обрачунате у складу с чл. 429. и 429а Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013.

Утврђивање минималног захтева за капиталом и подобним обавезама

Члан 354.

Народна банка Србије утврђује минимални захтев за капиталом и подобним обавезама на основу следећих критеријума:

1) потребе да се обезбеди да група за реструктурирање могу бити реструктурирани применом инструмената реструктурирања на лице за реструктурирање, укључујући ако

је то применљиво, примену инструмента расподеле губитака, на начин којим се постиже остварење циљева реструктурирања;

2) потребе да се обезбеди, ако је то примерено, да лице за реструктурирање и његова зависна друштва која су кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона али нису лица за реструктурирање, имају довољно капитала и подобних обавеза како би се у случају примене инструмента расподеле губитака или овлашћења за отпис и конверзију над тим лицима обезбедила могућност покрића губитака и поновног успостављања показатеља адекватности капитала и, где је применљиво, показатеља степена задужености, на нивоу који им омогућава да наставе да испуњавају услове за дозволу за рад, као и за пружање услуга и обављање активности за које имају дозволу у складу са овим законом;

3) ако план реструктурирања предвиђа могућност да се одређене групе подобних обавеза изузму од примене инструмента расподеле губитака у складу с чланом 402. овог закона или да се у потпуности пренесу на стицаоца у оквиру делимичног преноса, потребе да се обезбеди да лице за реструктурирање има довољно капитала и других подобних обавеза да може да покрије губитке и поново успостави показатељ адекватности капитала и, где је применљиво, показатељ степена задужености, на нивоу који му омогућава да настави да испуњава услове за дозволу за рад, као и за пружање услуга и обављање активности за које има дозволу у складу са овим законом;

4) величине, пословног модела, модела финансирања и ризичног профила;

5) мере у којој би престанак пословања кредитне институције имао негативан утицај на финансијску стабилност, укључујући и могућност преливања негативних последица на друге кредитне институције или лица, услед међусобне повезаности кредитне институције са другим кредитним институцијама или лицима или са остатком финансијског система.

Ако је планом реструктурирања, у складу са одговарајућим сценаријем из члана 343. став 7. овог закона, предвиђено да ће се над кредитном институцијом или лицем из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона применити инструмент реструктурирања или овлашћење за отпис и конверзију, минимални захтев за капиталом и подобним обавезама треба да буде једнак износу довољном да обезбеди:

1) да очекивани губици лица буду у потпуности покривени (у даљем тексту: покриће губитака) и

2) да лице за реструктурирање и његова зависна друштава која су кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона, али нису лица за реструктурирање, буду докапитализована у износу који им омогућава да наставе да испуњавају услове за дозволу за рад, као и за пружање услуга и обављање активности за које имају дозволу у складу са овим законом, у одговарајућем периоду који није дужи од годину дана (у даљем тексту: докапитализација).

Ако очекује да би одређене групе подобних обавеза могле бити делимично или у целости искључене од примене инструмента расподеле губитака на основу члана 402. овог закона или у потпуности пренете на стицаоца на основу делимичног преноса, Народна банка Србије може утврдити да се минимални захтев за капиталом и подобним обавезама испуњава капиталом или другим подобним обавезама које су довољне да покрију износ обавеза које би могле да буду искључене у складу са чланом 402. овог закона и да се обезбеди испуњење услова из става 3. тачка 2) овог члана.

Народна банка Србије не утврђује минимални захтев за капиталом и подобним обавезама лицу које је планом реструктурирања утврђено као лице за ликвидацију.

Изузетно од става 4. овог члана, Народна банка Србије може проценити да је оправдано да се утврди минимални захтев за капиталом и подобним обавезама лицу

за ликвидацију на појединачној основи у износу који је виши од износа потребног за покриће губитака, нарочито узимајући у обзир процену утицаја престанка пословања тог лица на финансијску стабилности и ризик преливања негативних последица на финансијски систем, укључујући и финансирање Фонда за осигурање депозита.

На лица за ликвидацију којима Народна банка Србије није утврдила минимални захтев за капиталом и подобним обавезама не примењују се одредбе члана 77. став 2. и члана 78а Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013.

Улагања у инструменте капитала и подобне обавезе које је емитовала кредитна институција која је зависно друштво и која је лице за ликвидацију којем Народна банка Србије није утврдила минимални захтев за капиталом и подобним обавезама, не одбијају се у складу са чланом 72е став 5. Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013.

Изузетно од става 8. овог члана, кредитна институција или лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона које није лице за реструктурирање, али је зависно друштво лица за реструктурирање или лица из треће државе које би било лице за реструктурирање да је основано у Европској унији, одбија своја улагања у инструменте капитала зависних друштава која припадају истој групи за реструктурирање и која су лица за ликвидацију којима Народна банка Србије није утврдила минимални захтев за капиталом и подобним обавезама, ако је укупан износ тих улагања једнак или већи од 7% укупног износа капитала и обавеза које испуњавају услове подобности из члана 359. овог закона те кредитне институције или лица, при чему се то рачуна једном годишње и то 31. децембра сваке године као просек за претходних 12 месеци.

Обрачун минималног захтева за капиталом и подобним обавезама за кредитну институцију која је лице за реструктурирање

Члан 355.

Народна банка Србије лицу за реструктурирање обрачунава минимални захтев за капиталом и подобним обавезама изражен као проценат ризичне активе, као збир:

1) износа за покриће губитака у реструктурирању који одговара збиру захтева за одржавањем показатеља адекватности капитала и захтева за додатним капиталом утврђеним у складу са овим законом за кредитну институцију која није део групе за реструктурирање на појединачној основи, односно за кредитну институцију која је лице за реструктурирање групе за реструктурирање на консолидованој основи те групе за реструктурирање и

2) износа за докапитализацију који омогућава кредитној институцији, односно групи за реструктурирање која произилази из реструктурирања да поново успостави усклађеност са захтевом у погледу показатеља адекватности капитала и са захтевом за додатним капиталом утврђеним у складу са овим законом на појединачној основи ако није део групе за реструктурирање, односно на консолидованој основи групе за реструктурирање након примене приоритетне стратегије реструктурирања.

У смислу става 1. овог члана, минимални захтев за капиталом и подобним обавезама изражава се као проценат који се добије када се износ обрачунат у складу с тим ставом подели са укупним износом ризичне активе.

Народна банка Србије лицу за реструктурирање обрачунава минимални захтев за капиталом и подобним обавезама изражен као проценат изложености које се укључују у обрачун показатеља степена задужености, као збир:

1) износа за покриће губитака које треба покрити у реструктурирању који одговара захтеву у вези са одржавањем показатеља степена изложености кредитне институције која је лице за реструктурирање утврђеном у складу са овим законом на појединачном нивоу ако није део групе за реструктурирање, односно на консолидованом нивоу групе за реструктурирање и

2) износа за докапитализацију који омогућава кредитној институцији, односно групи за реструктурирање која произилази из реструктурирања да поново успостави усклађеност са захтевом у погледу показатеља степена задужености утврђеном у складу са овим законом на појединачном, односно на консолидованом нивоу групе за реструктурирање након примене приоритетне стратегије реструктурирања.

У смислу става 3. овог члана, минимални захтев за капиталом и подобним обавезама изражава се као проценат који се добије када се износ обрачунат у складу с тим ставом подели са укупним износом изложености које се укључују у обрачун показатеља степена задужености.

Приликом утврђивања појединачног захтева из става 3. овог члана, Народна банка Србије узима у озбир захтеве из члана 395. став 9. и члана 402. ст. 9. и 13. овог закона.

Приликом утврђивања износа за докапитализацију из ст. 1. и 3. овог члана, Народна банка Србије:

1) користи последње расположиве вредности за одговарајући укупан износ ризичне активе или укупан износ изложености које се укључују у обрачун показатеља степена задужености, прилагођене свим променама које произилазе из инструмената реструктурирања утврђених у плану реструктурирања и

2) повећава или смањује износ тренутног захтева за додатним капиталом утврђеном у складу с овим законом за кредитну институцију која је лице за реструктурирање с циљем усклађивања тог захтева са стањем након спровођења приоритетне стратегије реструктурирања.

За потребе обрачуна минималног захтева за капиталом и подобним обавезама израженог као проценат укупног износа изложености ризику, Народна банка Србије лицу за реструктурирање утврђује износ тог захтева као збир:

1) износа за покриће губитака у реструктурирању који одговара збиру захтева из члана 92. став 1. тачка ц) Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013 и захтева за додатним капиталом утврђеним у складу са овим законом за кредитну институцију која није део групе за реструктурирање на појединачној основи, односно за кредитну институцију која је лице за реструктурирање групе за реструктурирање на консолидованој основи те групе за реструктурирање и

2) износа за докапитализацију који омогућава кредитној институцији, односно групи за реструктурирање која произилази из реструктурирања да поново успостави усклађеност са захтевом у погледу показатеља укупног капитала из члана 92. став 1. тачка ц) Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013 и са захтевом за додатним капиталом утврђеним у складу са овим законом на појединачној основи ако није део групе за реструктурирање, односно на консолидованој основи групе за реструктурирање након примене приоритетне стратегије реструктурирања.

У смислу става 7. овог члана, минимални захтев за капиталом и подобним обавезама изражава се као проценат који се добије када се износ обрачунат у складу с тим ставом подели са укупним износом изложености ризику.

За потребе обрачуна минималног захтева за капиталом и подобним обавезама израженог као проценат мере укупне изложености, Народна банка Србије утврђује лицу за реструктурирање износ тог захтева као збир:

1) износа за покриће губитака које треба покрити у реструктурирању који одговара захтеву у вези са одржавањем показатеља степена изложености из члана 92. став 1. тачка д) Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013 кредитне институције која је лице за реструктурирање утврђеном у складу са овим законом на појединачном нивоу ако није део групе за реструктурирање, односно на консолидованом нивоу групе за реструктурирање и

2) износа за докапитализацију који омогућава кредитној институцији, односно групи за реструктурирање која произилази из реструктурирања да поново успостави усклађеност са захтевом у погледу показатеља степена задужености из члана 92. став 1. тачка д) Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013 утврђеном у складу са овим законом на појединачном, односно на консолидованом нивоу групе за реструктурирање након примене приоритетне стратегије реструктурирања.

У смислу става 9. овог члана, минимални захтев за капиталом и подобним обавезама изражава се као проценат који се добије када се износ обрачунат у складу с тим ставом подели са мером укупне изложености.

Приликом утврђивања појединачног захтева из става 9. овог члана, Народна банка Србије узима у озбир захтеве из члана 395. став 9. и члана 402. ст. 9. и 13. овог закона.

Приликом утврђивања износа за докапитализацију из ст. 7. и 9. овог члана, Народна банка Србије:

1) користи последње расположиве вредности за одговарајући укупан износ изложености ризику или меру укупне изложености које се укључују у обрачун показатеља степена задужености, прилагођене свим променама које произилазе из инструмената реструктурирања утврђених у плану реструктурирања и

2) повећава или смањује износ тренутног захтева за додатним капиталом утврђеним у складу с овим законом за кредитну институцију која је лице за реструктурирање с циљем усклађивања тог захтева са стањем након спровођења приоритетне стратегије реструктурирања.

Народна банка Србије може да повећа захтев из става 1. тачка 2) и става 7. тачка 2) овог члана за одговарајући износ потребан за одржавање поверења на тржишту након реструктурирања у одговарајућем периоду који није дужи од годину дана од дана примене инструмената реструктурирања.

Ако искористи могућност из става 13. овог члана, Народна банка Србије утврђује износ из тог става у висини захтева за комбинованим заштитним слојем капитала умањен за износ контрацикличног заштитног слоја капитала који би се примењивао на ту кредитну институцију након примене инструмената реструктурирања.

Народна банка Србије смањује износ из става 13. овог члана ако утврди да би било изводљиво и оправдано да нижи износ буде довољан за одржавање поверења на тржишту, обезбеђења континуитета критичних функција кредитне институције и њеног приступа финансирању без коришћења ванредне јавне финансијске подршке, осим доприноса из Фонда за реструктурирање у складу с чланом 442. овог закона, након спровођења стратегије реструктурирања.

Народна банка Србије повећава износ из става 13. овог члана ако утврди да је потребан виши износ за одржавање довољног поверења на тржишту, обезбеђења континуитета критичних функција кредитне институције и њеног приступа финансирању без коришћења ванредне јавне финансијске подршке, осим доприноса из Фонда за реструктурирање, у складу с чланом 442. овог закона, након спровођења стратегије реструктурирања.

Народна банка Србије ближе уређује методологију за процену захтева да додатним капиталом и захтева за комбинованим заштитним слојем капитала за потребе утврђивања минималног захтева за капиталом и подобним обавезама и вршења овлашћења из члана 369. овог закона за:

1) кредитну институцију која је лице за реструктурирање на консолидованом нивоу групе за реструктурирање ако се на групу за реструктурирање не примењују захтеви за капиталом у складу са овим законом,

2) кредитну институцију која није лице за реструктурирање, ако се на то лице не примењују захтеви за капиталом на истој основи као и захтеви из члана 96. овог закона.

Кредитној институцији која је лице за реструктурирање на коју се не примењује члан 92а Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013 и која је део групе за реструктурирање чија укупна актива је већа од 100 милијарди евра у динарској противвредности према званичном средњем курсу Народне банке Србије (велика институција), минимални захтев за капиталом и подобним обавезама се утврђује најмање у износу од:

1) 13,5% укупног износа изложености ризику кредитне институције и

2) 5% мере укупне изложености кредитне институције.

Изузетно од члана 358. став 1. овог закона, минимални захтев за капиталом и подобним обавезама из става 18. овог члана испуњава се капиталом, подређеним подобним обавезама или подобним обавезама зависног друштва из члана 358. став 6. овог закона.

Народна банка Србије може одлучити да одредбе ст. 18. и 19. овог члана примени и на кредитну институцију која је лице за реструктурирање на које се не примењује члан 92а Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013 и која је део групе за реструктурирање, чија је укупна имовина мања од 100 милијарди евра у динарској противвредности према званичном средњем курсу Народне банке Србије, ако процени да би престанак пословања тог лица могло представљати системски ризик.

При доношењу одлуке из става 20. овог члана, Народна банка Србије узима у обзир:

1) претежност депозита и недостатак дужничких инструмената, односно обавеза у моделу финансирања;

2) меру у којој је ограничен приступ тржиштима капитала за подобне обавезе и

3) меру у којој се лице за реструктурирање ослања на инструменте основног акцијског капитала да испуни минимални захтев за капиталом и подобним обавезама.

Ако Народна банка Србије не искористи могућност из става 20. овог члана, то не утиче на могућност да утврди захтев из члана 358. став 12. овог закона у односу на ту кредитну институцију.

Обрачун минималног захтева за капиталом и подобним обавезама за кредитну институцију која није лице за реструктурирање

Члан 356.

Народна банка Србије кредитној институцији која није лице за реструктурирање обрачунава минимални захтев за капиталом и подобним обавезама изражен као проценат ризичне активе, као збир:

1) износа за покриће губитака у реструктурирању који одговара збиру захтева у за одржавањем показатеља адекватности капитала и захтева за додатним капиталом утврђеним у складу са овим законом за ту кредитну институцију и

2) износа за докапитализацију који омогућава кредитној институцији да поново успостави усклађеност са захтевом у погледу показатеља адекватности капитала и са захтевом за додатним капиталом утврђеним у складу са овим законом након примене овлашћења за отпис и конверзију из члана 391. овог закона или након реструктурирања групе за реструктурирање.

У смислу става 1. овог члана, минимални захтев за капиталом и подобним обавезама изражава се као проценат који се добије када се износ обрачунат у складу с тим ставом подели са укупним износом ризичне активе.

Народна банка Србије кредитној институцији која није лице за реструктурирање обрачунава минимални захтев за капиталом и подобним обавезама изражен као проценат изложености које се укључују у обрачун показатеља степена задужености, као збир:

1) износа за покриће губитака у реструктурирању који одговара захтеву у вези са одржавањем показатеља степена изложености кредитне институције и

2) износа за докапитализацију који омогућава кредитној институцији да поново успостави усклађеност са захтевом у погледу показатеља степена задужености након примене овлашћења за отпис и конверзију из члана 391. овог закона или након реструктурирања групе за реструктурирање.

У смислу става 3. овог члана, минимални захтев за капиталом и подобним обавезама изражава се као проценат који се добије када се износ обрачунат у складу с тим ставом подели са укупним износом изложености које се укључују у обрачун показатеља степена задужености.

Приликом утврђивања појединачног захтева из става 3. овог члана, Народна банка Србије узима у озбир захтеве из члана 395. став 9. и члана 402. ст. 9. и 13. овог закона.

Приликом утврђивања износа за докапитализацију из ст. 1. и 3. овог члана, Народна банка Србије:

1) користи последње расположиве вредности за одговарајући укупан износ ризичне активе или укупан износ изложености које се укључују у обрачун показатеља степена задужености, прилагођене свим променама које произилазе из примене инструмената или овлашћења реструктурирања утврђених у плану реструктурирања и

2) повећава или смањује износ важећег захтева за додатним капиталом који је утврђен у складу с овим законом за кредитну институцију с циљем усклађивања тог захтева са стањем након примене овлашћења за отпис и конверзију из члана 391. овог закона или након реструктурирања групе за реструктурирање.За потребе обрачуна минималног захтева за капиталом и подобним обавезама израженог као проценат укупног износа изложености ризику, Народна банка Србије кредитној институцији која није лице за реструктурирање утврђује износ тог захтева као збир:

1) износа за покриће губитака у реструктурирању који одговара збиру захтева из члана 92. став 1. тачка ц) Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013 и захтева за додатним капиталом утврђеним у складу са овим законом за ту кредитну институцију и

2) износа за докапитализацију који омогућава кредитној институцији да поново успостави усклађеност са захтевом у погледу показатеља укупног капитала из члана 92. став 1. тачка ц) Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013 и са захтевом за додатним капиталом утврђеним у складу са овим законом након примене овлашћења за отпис и конверзију из члана 391. овог закона или након реструктурирања групе за реструктурирање.

У смислу става 7. овог члана, минимални захтев за капиталом и подобним обавезама изражава се као проценат који се добије када се износ обрачунат у складу с тим ставом подели са укупног износа изложености ризику.

За потребе обрачуна минималног захтева за капиталом и подобним обавезама израженог као проценат мере укупне изложености, Народна банка Србије кредитној институцији која није лице за реструткурирање утврђује износ тог захтева као збир:

1) износа за покриће губитака у реструктурирању који одговара захтеву у вези са одржавањем показатеља степена изложености из члана 92. став 1. тачка д) Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013 кредитне институције и

2) износа за докапитализацију који омогућава кредитној институцији да поново успостави усклађеност са захтеву у вези са одржавањем показатеља степена изложености из члана 92. став 1. тачка д) Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013 након примене овлашћења за отпис и конверзију из члана 58. овог закона или након реструктурирања групе за реструктурирање.

У смислу става 9. овог члана, минимални захтев за капиталом и подобним обавезама изражава се као проценат који се добије када се износ обрачунат у складу с тим ставом подели са мером укупне изложености.

Приликом утврђивања појединачног захтева из става 9. овог члана, Народна банка Србије узима у озбир захтеве из члана 395. став 9. и члана 402. ст. 9. и 13. овог закона.

Приликом утврђивања износа за докапитализацију из ст. 7. и 9. овог члана, Народна банка Србије:

1) користи последње расположиве вредности за одговарајући укупног износа изложености ризику или мером укупне изложености, прилагођене свим променама које произилазе из примене инструмената или овлашћења реструктурирања утврђених у плану реструктурирања и

2) повећава или смањује износ важећег захтева за додатним капиталом који је утврђен у складу с овим законом за кредитну институцију с циљем усклађивања тог захтева са стањем након примене овлашћења за отпис и конверзију из члана 391. овог закона или након реструктурирања групе за реструктурирање.

Народна банка Србије може да повећа захтев из става 1. тачка 2) и става 7. тачка 2) овог члана за одговарајући износ потребан за одржавање поверења на тржишту након примене овлашћења за отпис и конверзију из члана 391. овог закона у одговарајућем периоду који није дужи од годину дана од дана примене тог овлашћења или реструктурирања групе за реструктурирање.

Ако искористи могућност из става 13. овог члана, Народна банка Србије утврђује износ из тог става у висини захтева за комбинованим заштитним слојем капитала умањен за износ контрацикличног заштитног слоја капитала који би се примењивао на ту кредитну институцију након примене овлашћења за отпис и конверзију из члана 391. овог закона или након реструктурирања групе за реструктурирање.

Народна банка Србије смањује износ из става 13. овог члана ако утврди да би било изводљиво и оправдано да нижи износ буде довољан за одржавање поверења на тржишту, обезбеђења континуитета критичних функција кредитне институције и њеног приступа финансирању без коришћења ванредне јавне финансијске подршке, осим доприноса из Фонда за реструктурирање у складу с чланом 402. став 8. и чланом 442. став 3. овог закона, у одговарајућем периоду који није дужи од годину дана након примене овлашћења за отпис и конверзију из члана 391. овог закона или након реструктурирања групе за реструктурирање.

Народна банка Србије повећава износ из става 13. овог члана ако утврди да је потребан виши износ за одржавање довољног поверења на тржишту, обезбеђења континуитета критичних функција кредитне институције и њеног приступа финансирању без коришћења ванредне јавне финансијске подршке, осим доприноса из Фонда за реструктурирање, након примене овлашћења за отпис и конверзију из члана 391. овог закона или након реструктурирања групе за реструктурирање.

Ако би примена инструмента расподеле губитака на обавезе лица за реструктурирање који нема седиште у Републици Србији укључивала обавезу према зависном друштву са седиштем у Републици Србији које је део исте групе за

реструктурирање и чије је потраживање повезано с том обавезом у нижем исплатном реду у односу на исплатни ред потраживања повезаних са осталим обичним необезбеђеним обавезама, Народна банка Србије благовремено процењује да ли је износ капитала и подобних обавеза зависног друштва са седиштем у Републици Србији у складу с чланом 359. овог закона довољан за спровођење приоритетне стратегије реструктурирања.

Обрачун минималног захтева за капиталом и подобним обавезама за кредитну институцију која је лице за реструктурирање и која је ГСЗ институција или део ГСЗ институције и за значајно зависно друштво у Европској унији ГСЗ институције ван Европске уније

Члан 357.

Минимални захтев за капиталом и подобним обавезама за кредитну институцију која је лице за реструктурирање и која је ГСЗ институција или део ГСЗ институције састоји се од:

1) захтева из члана 92а и 494. Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013 и

2) по потреби, додатка захтеву за капиталом и подобним обавезама из става 3. овог члана.

Минимални захтев за капиталом и подобним обавезама за значајно зависно друштво ГСЗ институције ван Европске уније које има седиште у Европској унији састоји се од:

1) захтева из члана 92б и 494. Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013 и

2) по потреби, додатка захтеву за капиталом и подобним обавезама из става 3. овог члана, који се испуњава капиталом из члана 359. став 3. овог закона и обавезама које испуњавају услове из члана 359. став 2. овог закона и члана 423. став 4. овог закона.

Ако захтев из става 1. тачке 1) или става 2. тачке 1) овог члана није довољан за испуњавање услова из члана 355, односно члана 356. овог закона, Народна банка Србије утврђује додатак захтеву за капиталом и подобним обавезама из става 1. тачке 2), односно става 2. тачке 2) овог члана у мери која је потребна за испуњавање тих услова.

Подобне обавезе лица за реструктурирање

Члан 358.

За потребе испуњавања минималног захтева за капиталом и подобним обавезама, у збир капитала и подобних обавеза кредитне институције која је лице за реструктурирање укључују се подобне обавезе које испуњавају услове из:

1) члана 72а Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013,

2) члана 72б Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013, осим услова из става 2. тачке д) истог члана Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013 и

3) члана 72ц Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013.

Изузетно од става 1. овог члана, при упућивању у овом закону на захтеве из члана 92а или 92б Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013, подобне обавезе за потребе испуњавање тих захтева састоје се од подобних обавеза утврђених у складу с чланом 72к Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013 и другим делом поглавља 5а Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013.

Обавезе које су настале по основу дужничких инструмената са уграђеним дериватима које испуњавају услове из става 1. овог члана, осим члана 72а став 2.

тачка 1) Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013, укључују се у збир капитала и подобних обавеза ако испуњавају најмање један од следећих услова:

1) износ главнице обавезе по основу дужничког инструмента познат је у тренутку његове емисије, фиксан је или се увећава и не зависи од карактеристика уграђеног деривата, а укупан износ обавезе по основу тог инструмента, укључујући уграђени дериват, може бити вреднован у складу с чл. 104. и 105. Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013 на дневној основи на ликвидном двосмерном тржишту за еквивалентне инструменте без кредитног ризика;

2) дужнички инструмент садржи уговорну одредбу којом се прецизира да је износ потраживања у случају стечаја, ликвидације или реструктурирања емитента фиксан или се увећава и да не прелази првобитно уплаћени износ обавезе.

Дужнички инструменти из става 3. ове тачке, укључујући уграђене деривате, не могу бити предмет одредбе или споразума о нетирању и не вреднују се на нето основи.

Обавезе из става 3. овог члана укључују се у збир капитала и подобних обавеза само у износу који одговара износу главнице из става 3. тачке 1) овог члана или у износу који је фиксан или се увећава из тачке 2) тог става.

Када зависно друштво са седиштем у Европској унији које је део исте групе за реструктурирање као и лице за реструктурирање са седиштем у Републици Србији емитује обавезе према постојећем акционару који није део групе за реструктурирање, обавезе према постојећем акционару укључују се у збир капитала и подобних обавеза лица за реструктурирање за потребе испуњавања минималног захтева, ако су испуњени следећи услови:

1) обавезе су емитоване у складу с чланом 359. став 2. овог закона,

2) примена овлашћења за отпис и конверзију у складу с чланом 391. овог закона не утиче на контролу коју лице за реструктурирање има над зависним друштвом и

3) износ ових обавеза не прелази износ разлике захтева из члана 356. овог закона и збира обавеза издатих и купљених од стране лица за реструктурирање, непосредно или посредно преко других лица из исте групе за реструктурирање и износа капитала из члана 359. став 3. овог закона.

Не доводећи у питање захтев обрачунат у складу с чланом 355. или чланом 357. став 1. тачке 1) овог закона, лице за реструктурирање које је ГСЗ институција или лице за реструктурирање на које се примењује члан 355. ст. 18. и 20. овог закона, дужно је да део минималног захтева за капиталом и подобним обавезама, у износу до 8% укупних обавеза, укључујући капитал, испуњава користећи инструменте капитала, подређене подобне обавезе или обавезе из става 6. овог члана које емитује зависно друштво.

Народна банка Србије може дозволити лицу из става 7. овог члана да део минималног захтева за капиталом и подобним обавезама испуњава користећи инструменте капитала, подређене подобне обавезе или обавезе из става 6. овога члана које емитује зависно друштво, у износу нижем од 8% укупних обавеза, укључујући капитал, али вишем од износа који произилази из примене формуле (1-(X1/X2)) x 8% укупних обавеза, укључујући капитал, уз испуњење услова из члана 72б став 3. Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013, при чему се узима у обзир могуће смањење на основу члана 72б став 3. Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013, при чему:

1) X1 означава 3,5% укупног износа изложености ризику обрачунатог у складу с чланом 92. став 3. Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013;

2) X2 означава збир 18% укупног износа изложености ризику обрачунатог у складу с чланом 92. став 3. Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013 и износа захтева за комбиновани заштитни слој капитала.

Ако се применом одредаба из става 7. овог члана на лице за реструктурирање на које се примењује члан 355. став 18. овог закона обрачуна захтев који прелази 27% укупне ризичне активе, Народна банка Србије ограничава део захтева из члана 355. овог закона који се мора испунити користећи инструменте капитала, подређене подобне обавезе и обавезе које емитује зависно друштво из става 6. овог члана, на износ који је једнак 27% укупног износа изложености ризику, када процени следеће:

1) планом реструктурирања се приступ Фонду за реструктурирање не сматра опцијом за реструктурирање лица за реструктурирање или

2) ако план реструктурирања предвиђа коришћење средстава Фонда за реструктурирање за реструктурирање лица за реструктурирање, минималним захтевом за капитал и подобним обавезама се лицу за реструктурирање омогућава да испуни захтеве из члана 402. ст. 9. или 13. овог закона, у зависности од тога шта је применљиво.

При обављању процене из става 9. овог члана, Народна банка Србије узима у обзир и ризик несразмерног утицаја на пословни модел лица за реструктурирање.

Став 9. овог члана не примењује се на кредитну институцију која је лице за реструктурирање на коју се примењује члан 355. став 20. овог закона.

Народна банка Србије може наложити да лице за реструктурирање које није ГСЗ институција, нити лице за реструктурирање на које се примењује члан 355. ст. 18. или 20. овог закона, део минималног захтева за капиталом и подобним обавезама испуњава користећи инструменте капитала, подређене подобне обавезе или обавезе из става 6. овог члана које емитује зависно друштво, до износа од 8% укупних обавеза, укључујући капитал, или до износа који се добије применом формуле из става 16. тачке 2) овог члана, у зависности од тога који је виши, ако су испуњени следећи услови:

1) обавезе из ст. 1. до 3. овог члана које нису подређене, у истом су исплатном реду у складу са законом којим се уређује поступак стечаја и ликвидације кредитних институција у ком су и обавезе искључене из примене инструмента расподеле губитака у складу с чланом 402. ст. 1 и 5. овог закона,

2) постоји ризик да би повериоци чија потраживања произилазе из обавеза које нису подређене и нису искључене из примене инструмента расподеле губитака у складу с чланом 402. ст. 1 и 5. овог закона као последицу примене овлашћења за отпис и конверзију претрпели веће губитке од оних које би претрпели ако би над кредитном институцијом био спроведен поступак стечаја или ликвидације и

3) износ капитала и других подређених обавеза није виши од износа који је потребан да се обезбеди да повериоци из тачке 2) овог става не претрпе веће губитке од оних које би претрпели ако би над институцијом био спроведен поступак стечаја или ликвидације.

Ако утврди да је унутар појединог исплатног реда који укључује потраживања повезана с подобним обавезама укупни износ обавеза које су искључене или би вероватно могле бити искључене од примене инструмента расподеле губитака у складу с чланом 402. ст. 1 и 5.овог закона, већи од 10% укупног износа тог исплатног реда, Народна банка Србије процењује ризик из става 12. тачка 2) овог члана.

За потребе примене ст. 7. до 13. и става 16. овог члана, обавезе из деривата се укључују у укупне обавезе на основу потпуног признавања права друге уговорне стране на нетирање.

Капитал лица за реструктурирање који се употребљава за усклађивање са захтевом за комбиновани заштитни слој прихватљив је за усклађивање са захтевима из ст. 7. до 9, 12. и 16. овог члана.

Изузетно од става 7. овог члана, Народна банка Србије може наложити да лице за реструктурирање које је ГСЗ институција или лице за реструктурирање на које се примењује члан 355. ст. 18. или 20. овог закона, минимални захтев за капиталом и подобним обавезама испуњава користећи инструменте капитала, подређене подобне обавезе или обавезе из става 6. овог члана које емитује зависно друштво, у мери у којој, због обавезе тог лица да испуни захтев за комбинованим заштитним слојем капитала и захтеве из члана 92а Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013, члана 355. став 12. овог закона и обавезе за испуњавањем тог захтева на појединачној или консолидованој основи у складу са решењем Народне банке Србије, збир тог капитала и тих обавеза није виши од:

1) 8% укупних обавеза, укључујући капитал, или

2) износа који се добије сабирањем двоструког износа који произилази из захтева из члана 92. став 1. тачка ц) Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013, двоструког износа који произилази из захтева за додатним капиталом утврђеним у складу с овим законом, као и износа који произилази из захтева за комбинованим заштитним слојем капитала.

Народна банка Србије може применити став 16. овог члана на лице за реструктурирање које је ГСЗ институција или на које се примењује члан 355. ст. 18. или 20. овог закона и које испуњава један од услова из става 18. овог члана, до ограничења од највише 30% укупног броја свих лица за реструктурирање који су ГСЗ институције или на која се примењује члан 355. ст. 18. или 20. овог закона за које утврди захтев минимални захтев за капиталом и подобним обавезама.

За потребе става 350. овог члана, Народна банка Србије разматра следеће услове:

1) у поступку процене могућности реструктурирања утврђене су значајне препреке за реструктурирање за које нису предузете мере у року који је утврдила Народна банка Србије након што су одговарајуће мере наложене у складу с чланом 350. став 6. овог закона или се утврђене значајне препреке не могу уклонити ниједном од мера из тог члана, а применом овлашћења из става 16. овог члана би се делимично или у целости надокнадио негативан утицај значајних препрека на могућност реструктурирања или

2) изводљивост и оправданост приоритетне стратегије реструктурирања лица за реструктурирање су по мишљењу Народне банке Србије ограничени, узимајући у обзир величину тог лица, његову међуповезаност, природу, обухват, ризичност и сложеност његових активности, правни статус и власничку структуру или

3) захтев за додатни капитал утврђен у складу с овим законом одражава чињеницу да се лице за реструктурирање који је ГСЗ институција или на које се примењује члан 355. ст. 18. или 20. овог закона налази међу 20% најризичнијих институција за које Народна банка Србије утврђује минимални захтев за капиталом и подобним обавезама.

За потребе одређивања процената из ст. 17. и 18. овог члана, Народна банка Србије заокружује резултат обрачуна на најближи цео број.

При примени одредби ст. 12. и 16. овог члана, Народна банка Србије додатно узима у обзир:

1) обухват тржишта за инструменте капитала и подређене подобне обавезе лица за реструктурирање, одређивање цена таквих инструмената, ако постоје, и време потребно за извршење свих трансакција потребних за усклађивање са одлуком,

2) износ инструмената подобних обавеза који испуњавају услове из члана 72а Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013 који на дан доношења одлуке имају преостали рок до доспећа краћи од једне године с циљем постизања квантитативних прилагођавања захтевима из ст. 12. и 16. овога члана,

3) доступност и износ инструмената који испуњавају услове из члана 72а Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013, осим члана 72б става 2. тачке д) те уредбе,

4) да ли је у поређењу с капиталом и подобним обавезама лица за реструктурирање значајан износ обавеза које су искључене од примене инструмента расподеле губитака у складу с чланом 402. ст. 1. и 5. овог закона и с којима повезана потраживања су, у складу са законом којим се уређују стечај и ликвидација кредитних институција, у истом или нижем исплатном реду у односу на потраживања повезана са подобним обавезама с највишим исплатним редом,

5) пословни модел лица за реструктурирање, модел финансирања и ризични профил, као и његову стабилност и способност да допринесе привреди и

6) утицај могућих трошкова реструктурирања инструмената капитала и обавеза на докапитализацију лица за реструктурирање.

У смислу одредбе става 20. тачка 4) овог члана, сматра се да износ искључених обавеза који не прелази 5% износа капитала и подобних обавеза лица за реструктурирање није значајан, док значајност искључених обавеза износа изнад тог прага процењује Народна банка Србије.

Институција не може депозит корисника уговорити као подобну обавезу из става 1. овог члана.

Подобне обавезе и капитал кредитне институције која није лице за реструктурирање

Члан 359.

Кредитна институција која је зависно друштво лица за реструктурирање или лица за реструктурирање из треће државе, а сама није лице за реструктурирање, минимални захтев за капиталом и подобним обавезама на појединачној основи испуњава обавезама из става 2. овог члана и капиталом из става 3. овог члана.

Обавезе у смислу става 1. овог члана су обавезе које испуњавају следеће услове:

1) поверилац по тим обавезама је лице за реструктурирање непосредно или посредно преко других чланова исте групе за реструктурирање или је поверилац по тим обавезама постојећи акционар који није део исте групе за реструктурирање ако примена овлашћења за отпис и конверзију у складу с чл. 391. до 393. овог закона не утиче на контролу коју лице за реструктурирање има над тим зависним друштвом,

2) испуњавају критеријуме подобности из члана 72а Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013, са изузетком члана 72б став 2. тач. б), ц), к), л) и м) и члана 72б ст. 3. до 5. те уредбе,

3) потраживања по основу тих обавеза су у нижем исплатном реду у складу са законом којим се уређују стечај и ликвидација кредитних институција, друштава за осигурање и давалаца финансијског лизинга, у односу на потраживања по основу обавеза које не испуњавају услов из тачке 1) овог става и које нису подобне за захтеве за капиталом,

4) на њих се примењују овлашћења за отпис и конверзију у складу с чл. 391. до 393. овог закона на начин који је у складу са стратегијом реструктурирања групе за реструктурирање, пре свега да се извршењем тог овлашћења не утиче на контролу коју лице за реструктурирање има над зависним друштвом,

5) њихово стицање није непосредно, ни посредно финансирала кредитна институција,

6) одредбе којима се уређују те обавезе не садрже изричиту ни прећутну могућност смањења, откупа или отплате ових обавеза пре уговореног рока доспећа, осим у случају стечаја или ликвидације кредитне институције, а кредитна институција ни на који други начин не указује на ту могућност,

7) одредбе којима се уређују те обавезе не дају право повериоцу да убрза будуће планиране исплате камате или главнице, осим у случају стечаја или ликвидације кредитне институције и

8) износ камате или дивиденде, у зависности од тога шта је применљиво, не зависи од кредитне способности кредитне институције или њеног матичног друштва;

Капитал у смислу о става 1. овог члана је:

1) основни акцијски капитал и

2) други инструменти укључени у капитал које је емитовала кредитна институција и чији су власници и/или повериоци чланови исте групе за реструктурирање или лица која нису део исте групе за реструктурирање под условом да се применом овлашћења за отпис и конверзију у складу с чл. 391. до 393. овог закона не утиче на контролу коју лице за реструктурирање има над том кредитном институцијом.

Ако кредитна институција која је зависно друштво лица за реструктурирање или лица за реструктурирање из треће државе, а сама није лице за реструктурирање, минимални захтев за капиталом и подобним обавезама испуњава на консолидованој основи, у износ капитала и подобних обавеза те институције укључују се следеће обавезе које је у складу са ставом 2. овог члана емитовало зависно друштво са седиштем у Европској унији укључено у консолидацију те кредитне институције:

1) обавезе према лицу за реструктурирање и по којима је лице за реструктурирање поверилац непосредно или посредно преко других лица у истој групи за реструктурирање која нису укључена у консолидацију кредитне институције која минимални захтев за капиталом и подобним обавезама испуњава на консолидованој основи и

2) обавезе према постојећем акционару који није део исте групе за реструктурирање.

Износ обавеза из става 4. тач. 1) и 2) овог члана не сме бити виши од износа који се утврђује тако што се од износа минималног захтева за капиталом и подобним обавезама који се примењује на зависно друштво укључено у консолидацију одузме збир следећих елемената:

1) обавеза према институцији која је зависно друштво лица за реструктурирање или лица за реструктурирање из треће државе, а сама није лице за реструктурирање и која минимални захтев за капиталом и подобним обавезама испуњава на консолидованој основи и које је та кредитна институција купила непосредно или посредно преко других чланова исте групе за реструктурирање који су укључени у консолидацију те кредитне институције и

2) износа капитала емитованог у складу са ставом 3. овог члана.

Подобне обавезе и капитал лица за ликвидацију

Члан 360.

Ако Народна банка Србије у складу с чланом 354. став 5. овог закона, кредитној институцији која је лице за ликвидацију утврди минимални захтев за капиталом и подобним обавезама, лице за ликвидацију испуњава тај захтев следећим елементима:

1) капиталом,

2) обавезама које испуњавају критеријуме подобности из члана 72а Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013, са изузетком члана 72б став 2. тач. б) и д) те уредбе или

3) обавезама из члана 358. став 3. овог закона.

Неприоритетни необезбеђени дужнички инструменти

Члан 361.

Неприоритетни необезбеђени дужнички инструменти које кредитна институција емитује ради испуњавања минималног захтева за капиталом и подобним обавезама морају испуњавати услове из овог члана и услове из прописа из члана 353. овог закона, односно из члана 358. или 359. овог закона, у зависности од тога шта је применљиво.

Неприоритетни необезбеђени дужнички инструменти су дужнички инструменти који испуњавају следеће услове:

1) уговорени рок доспећа је најмање годину дана,

2) потраживање није настало по основу деривата, нити садржи уграђене деривате и

3) релевантна уговорна документација и, где је то применљиво, проспект који уређује предметно потраживање, садржи одредбу којом је изричито уговорено да ће се то потраживање у случају поступка стечаја или ликвидације кредитне институције намирити након обичних необезбеђених потраживања, а пре поверилаца по основу инструмената основног акцијског, додатног основног и допунског капитала.

Дужнички инструменти са варијабилном каматном стопом која се обрачунава на основу широко коришћене референтне стопе и дужнички инструменти који нису изражени у домаћој валути издаваоца, под условом да су главница, отплата и камата изражени у истој валути, не сматрају се дужничким инструментима са уграђеним дериватима из става 2. тачка 2) овог члана, само због тих карактеристика.

Емитовање подобних обавеза малим инвеститорима

Члан 362.

Кредитна институција може емитовати инструменте подобних обавеза које испуњавају услове из члана 72а Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013, осим из члана 72а став 1. тачка б) и члана 72б ст. 3. до 5. и независно од испуњавања услова из члана 72б став 2. тачка д) те уредбе, малим инвеститорима у смислу закона којим се уређује тржиште капитала само ако су испуњени следећи услови:

1) кредитна институција је спровела тест примерености у складу са законом којим се уређује тржиште капитала, односно прикупила је и анализирала потребне информације о његовом знању и искуству у вези са улагањем у ову врсту обавеза, као и о његовом финансијском стању, укључујући његову способност да у вези с тим обавезама покрије евентуалне губитке, оствари инвестиционе циљеве и толеранцију на ризик

2) на основу анализе из одредбе под 1) овог става, кредитна институција може да документује да је улагање у обавезе из овог става примерено за малог инвеститора;

3) кредитна институција је омогућила да мали инвеститор редовно, на трајном носачу података, добија извештаје о свом улагању у конкретне обавезе, који садрже и податке о комуникацији с тим инвеститором, као и о евентуалним трошковима у вези с тим улагањем.

Ако су испуњени услови из става 1. овог члана, кредитна институција је дужна да, на основу информација прибављених од тог малог инвеститора у складу са ставом 3. овог члана, обезбеди да су, у тренутку емитовања, испуњени и следећи услови:

1) мали инвеститор улаже у обавезе из става 1. овог члана износ који није виши од 10% његовог портфолија финансијских инструмената;

2) минимална номинална вредност инструмената је 50.000 евра у динарској противвредности према званичном средњем курсу Народне банке Србије.

Мали инвеститор доставља кредитној институцији тачне информације о свом портфолију финансијских инструмената, укључујући било каква улагања у обавезе из става 1. овог члана.

За потребе примене ст. 2. и 3. ове тачке, у портфолио финансијских инструмената малог инвеститора из ове тачке укључују се готовински депозити и финансијски инструменти, осим оних који су дати као средство обезбеђења

Доношење одлуке о минималном захтеву за капиталом и подобним обавезама за кредитну институцију која није део групе

Члан 363.

Народна банка Србије доноси решењем одлуку о минималном захтеву за капиталом и подобним обавезама за кредитну институцију са седиштем у Републици Србији која је лице за реструктурирање, а није део групе.

Решење из става 1. овог члана садржи образложење које укључује процену елемената из члана 355. овог закона, као и рок за испуњење минималног захтева за капиталом и подобним обавезама.

Кредитна институција која је лице за реструктурирање, а није део групе, дужна је да континуирано испуњава минимални захтев за капиталом и подобним обавезама на појединачној основи у складу са решењем из става 1. овог члана и у складу с прописом из члана 353. овог закона, односно у складу с чланом 358. овог закона, у зависности од тога шта је применљиво.

Народна банка Србије без одлагања преиспитује одлуку из става 1. овог члана у случају промене висине захтева за додатни капитал који је кредитна институција дужна да одржава у складу са овим законом.

Народна банка Србије може донети решење о минималном захтеву за капиталом и подобним обавезама и за лице за ликвидацију са седиштем у Републици Србији које није део групе у складу с проценом из члана 354. став 5. овог закона.

Лице за ликвидацију којем је Народна банка Србије утврдила минимални захтев за капиталом и подобним обавезама дужно је да континуирано испуњава тај захтев на појединачној основи у складу са решењем из става 5. овог члана и у складу с прописом из члана 353. овог члана, односно у складу с чланом 360. овог закона, у зависности од тога шта је применљиво.

Решење из става 5. овог члана садржи образложење које укључује процену елемената из члана 354. став 5. овог закона, као и рок за испуњење минималног захтева за капиталом и подобним обавезама.

Народна банка Србије прати да ли кредитна институција испуњава минимални захтев из овог члана.

Решења из ст. 1. и 5. овог члана доносе се у поступку израде и ажурирања плана реструктурирања.

Народна банка Србије обавештава Европски орган за банкарство о минималном захтеву за капиталом и подобним обавезама који је у складу са ст. 1. и 5. овог члана утврђен за сваку појединачну кредитну институцију.

Доношење одлуке о минималном захтеву за капиталом и подобним обавезама за групу која није прекогранична

Члан 364.

Народна банка Србије доноси решењем одлуку о минималном захтеву за капиталом и подобним обавезама за групу за реструктурирање која није прекогранична.

Решење из става 1. овог члана садржи образложење које укључује процену елемената из члана 354. став 5. и чл. 355. до 357. овог закона, у зависности од тога шта је применљиво, као и рок за испуњење минималног захтева за капиталом и подобним обавезама.

Кредитна институција која је лице за реструктурирање дужна је да захтев из става 1. овог члана континуирано испуњава на консолидованој основи на нивоу групе за реструктурирање у складу са решењем из става 1. овог члана и у складу с прописом из члана 353. овог закона, односно у складу с чланом 358. овог закона, у зависности од тога шта је применљиво.

Кредитна институција која је зависно друштво лица за реструктурирање, а није лице за реструктурирање нити лице за ликвидацију, дужна је да захтев из става 1. овог члана континуирано испуњава на појединачној основи у складу са решењем из става 1. овог члана и у складу с прописом из члана 353. овог закона, односно у складу с чланом 359. овог закона, у зависности од тога шта је применљиво.

Изузетно од става 4. овог члана, кредитна институција која је матична институција у Европској унији и која није лице за реструктурирање, али је зависно друштво лица за реструктурирање из треће државе, дужна је да захтев из става 1. овог члана континуирано испуњава на консолидованој основи у складу с чланом 359. овог закона.

Изузетно од става 4. овог члана, Народна банка Србије може зависно друштво са седиштем у Републици Србији које није лице за реструктурирање изузети од примене минималног захтева за капиталом и подобним обавезама на појединачној основи, ако:

1) зависно друштво и лице за реструктурирање имају седиште у Републици Србији и део су исте групе за реструктурирање,

2) лице за реструктурирање испуњава захтев из става 3. овог члана,

3) нема тренутних, нити очекиваних значајних практичних или правних препрека за брз пренос капитала или отплату обавеза од стране лица за реструктурирање према зависном друштву за које су утврђене околности у складу с чланом 391. став 7. овог закона, нарочито ако је мера реструктурирања предузета према лицу за реструктурирање,

4) лице за реструктурирање испуњава захтеве Народне банке Србије као надлежног органа за надзор над зависним друштвом, и изјавило је, уз сагласност Народне банке Србије, да јемчи за обавезе које преузима зависно друштво или да ризици зависног друштва нису од значаја;

5) процедуре процене, мерења и контроле ризика које спроводи лице за реструктурирање обухватају зависно друштво и

6) лице за реструктурирање има више од 50% гласачких права по основу акција у капиталу зависног друштва или има право да именује или разреши већину чланова органа управљања зависног друштва.

Изузетно од става 4. овог члана, Народна банка Србије може зависно друштво са седиштем у Републици Србији које није лице за реструктурирање изузети од примене минималног захтева за капиталом и подобним обавезама на појединачној основи и ако:

1) зависно друштво и његово матично друштво имају седиште у Републици Србији и део су исте групе за реструктурирање,

2) матично друштво испуњава захтев из става 5. овог члана на консолидованој основи у Републици Србији,

3) нема тренутних, нити очекиваних значајних практичних или правних препрека за брз пренос капитала или отплату обавеза од стране матичног друштва према зависном друштву за које су утврђене околности у складу с чланом 391. став 7. овог закона, нарочито ако је примењен инструмент реструктурирања или овлашћење за отпис и конверзију према матичном друштву;

4) матично друштво испуњава захтеве Народне банке Србије као надлежног органа за надзор над зависним друштвом, и изјавило је, уз сагласност Народне банке Србије, да јемчи за обавезе које преузима зависно друштво или да ризици зависног друштва нису од значаја;

5) процедуре процене, мерења и контроле ризика које спроводи матично друштво обухватају зависно друштво и

6) матично друштво има више од 50% гласачких по основу акција у капиталу зависног друштва или има право да именује или разреши већину чланова органа управљања зависног друштва.

Ако су испуњени услови из става 6. тач. 1. и 2. овог члана, Народна банка Србије може одобрити зависном друштву са седиштем у Републици Србији да испуни минимални захтев за капиталом и подобним обавезама у потпуности или делимично гаранцијом коју је издало лице за реструктурирање и која испуњава следеће услове:

1) гаранција је издата на износ који није мањи од износа захтева који се њоме испуњава;

2) гаранција се активира у случају да зависно друштво не може да измирује своје обавезе у складу са доспећем или у случају да су за ово друштво утврђене околности у складу с чланом 391. став 7. овог закона, у зависности од тога који догађај пре наступи,

3) гаранција је обезбеђена уговором о финансијском обезбеђењу у складу са законом којим се уређује финансијско обезбеђење, у висини од најмање 50% износа на који гласи;

4) средство обезбеђења гаранције испуњава услове који се односе на подобна средства обезбеђења у облику финансијске имовине и његова вредност довољна је да, након примене одговарајућих конзервативних корективних фактора, покрије износ обезбеђења из одредбе из тачке 3) овог става;

5) средство обезбеђења гаранције је неоптерећено, а нарочито се не користи као средство обезбеђења било које друге гаранције;

6) ефективно доспеће уговора о обезбеђењу гаранције испуњава услове у погледу рока доспећа у складу с прописом из члана 353. овог закона, односно из члана 358. став 3. овог закона, и

7) не постоје правне, регулаторне ни оперативне препреке за пренос средстава обезбеђења с лица за реструктурирање на зависно друштво, укључујући и случај када су према лицу за реструктурирање преузете мере реструктурирања.

За потребе примене става 8. тачка 7) овог члана, лице за реструктурирање дужно је да на захтев Народне банке Србије достави независно, писано и образложено правно мишљење или да на други адекватан начин докаже да не постоје правне, регулаторне ни оперативне препреке за пренос средства обезбеђења из те одредбе.

Изузетно од става 4. овог члана, кредитна институција која је зависно друштво лица за реструктурирање или лица за реструктурирање из треће државе, а сама није

лице за реструктурирање, дужна је да континуирано испуњава минимални захтев за капиталом и подобним обавезама на консолидованој основи у складу с одредбама члана 358. овог закона, ако је Народна банка Србије, у складу са ставом 11. овог члана утврдила примену минималног захтева на консолидованој основи.

Народна банка Србије може да утврди да је зависно друштво са седиштем у Републици Србији које није лице за реструктурирање дужно да испуњава минимални захтев за капиталом и подобним обавезама на консолидованој основи ако:

1) зависно друштво испуњава један од следећих услова:

– зависно друштво је у непосредном власништву лица за реструктурирање које је матични финансијски холдинг у Европској унији или матични мешовити финансијски холдинг у Европској унији, при чему и зависно друштво и лице за реструктурирање имају седиште у Републици Србији и део су исте групе за реструктурирање, лице за реструктурирање осим тог зависног друштва нема у непосредном власништву другу кредитну институцију или лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона које је дужно да испуњава минимални захтев за капиталом и подобним обавезама као зависно друштво и одбици који се захтевају на основу члана 72е став 5. Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013 несразмерно би утицали на зависно друштво или

– зависном друштву је утврђен захтев за додатни капитал у складу са овим законом само на консолидованој основи и утврђивање минималног захтева за капиталом и подобним обавезама на консолидованој основи не би, за потребе члана 354. став 1. тачка 2) овог закона, довело до прецењивања потреба за докапитализацијом подгрупе која се састоји од лица унутар обухвата консолидације, нарочито ако унутар истог обухвата консолидације преовлађују лица за ликвидацију и

2) испуњењем минималног захтева на консолидованој основи уместо испуњења тог захтева на појединачној основи не угрожава у значајној мери ништа од следећег:

– изводљивост и оправданост стратегије реструктурирања групе,

– способност зависног друштва да испуни своје захтеве за капиталом након примене овлашћења за отпис и конверзију и

– адекватност механизма за интерни пренос губитака и докапитализацију, укључујући отпис или конверзију, у складу с чланом 392. овог закона, релевантних инструмената капитала и подобних обавеза тог зависног друштва или других лица из групе за реструктурирање.

Лице за ликвидацију коме је Народна банка Србије утврдила минимални захтев за капиталом и подобним обавезама решењем из става 1. овог члана дужно је да испуњава тај захтев континуирано на појединачној основи у складу с прописом из члана 353. овог закона, односно у складу с чланом 360. овог закона, у зависности од тога шта је применљиво.

У случају одређивања додатка захтеву за капитал и подобне обавезе у складу с чланом 357. овог закона, Народна банка Србије узима у обзир захтев за додатни капитал који се примењује на групу за реструктурирање или на значајно зависно друштво ГСЗ институције ван Европске уније које има седиште у Европској унији.

Народна банка Србије без одлагања преиспитује одлуку из става 1. овог члана у случају промене висине захтева за додатни капитал који је кредитна институција дужна да одржава у складу са овим законом.

Народна банка Србије прати да ли кредитна институција испуњава минимални захтев за капиталом и подобним обавезама из овог члана.

Решење из ст. 1. овог члана доноси се у поступку израде и ажурирања плана реструктурирања групе.

Народна банка Србије обавештава Европски орган за банкарство о минималном захтеву за капиталом који је у складу са ставом 1. овог члана утврђен за сваку појединачну кредитну институцију.

Доношење одлуке о минималном захтеву за капиталом и подобним обавезама за прекограничну групу

Члан 365.

Минимални захтев за капиталом и подобним обавезама у случају прекограничне групе утврђује се истовремено са израдом и ажурирањем плана реструктурирања групе на колегијуму за реструктурирање, заједничком одлуком о:

1) висини минималног захтева за капиталом и подобним обавезама који се на консолидованој основи групе за реструктурирање примењује на свако лице за реструктурирање,

2) висини минималног захтева за капиталом и подобним обавезама који се на појединачној или, у случају испуњености услова из члана 364. став 11. овог закона, на консолидованој основи примењује на чланове групе за реструктурирање које нису лица за ликвидацију.

Ради доношења заједничке одлуке из става 1. овог члана, Народна банка Србије израђује:

1) предлог минималног захтева за капиталом и подобним обавезама за лице за реструктурирање са седиштем у Народној банци Србије на основу критеријума утврђених чл. 355, 357. став 1. тачка 2) и 358. овог закона и могућности да се зависно друштво тог лица за реструктурирање са седиштем у трећој држави реструктурира посебно према плану реструктурирања,

2) предлог минималног захтева за капиталом и подобним обавезама за зависно друштво са седиштем у Републици Србији које је део групе за реструктурирање, а није лице за реструктурирање нити лице за ликвидацију, узимајући у обзир критеријуме утврђене чланом 356. овог закона,

3) предлог минималног захтева за капиталом и подобним обавезама за зависно друштво са седиштем у Републици Србији које је део групе за реструктурирање и које је лице за ликвидацију, ако је то потребно у складу с проценом из члана 354. став 5. овог закона.

Заједничком одлуком из става 1. овог члана може се предвидети да зависно друштво са седиштем у Републици Србији захтеве из члана 361. овог закона, у складу с чланом 359. овог закона, делимично испуњава инструментима који су емитовани лицима која нису део исте групе за реструктурирање и које су та лица купила, ако је то у складу са стратегијом реструктурирања и ако лице за реструктурирање групе за реструктурирање којој то зависно друштво припада није непосредно или посредно купило довољан број инструмената који задовољавају услове из члана 359. овог закона.

Заједничку одлуку из става 1. овог члана доносе Народна банка Србије, орган надлежан за реструктурирање групе ако је то други орган, органи надлежни за реструктурирање других лица за реструктурирање и органи надлежни за реструктурирање из других држава чланица у којима су седишта зависних друштава на која се примењују захтеви који одговарају захтеву из члана 364. ст. 4, 10. или 12. овог закона, у писаном облику и са одговарајућим образложењем, а Народна банка Србије доставља ту одлуку, у зависности од тога шта је применљиво, следећим лицима:

1) матичном друштву у Европској унији које није лице за реструктурирање, а припада групи за реструктурирање у којој је лице за реструктурирање кредитна институција са седиштем у Републици Србији,

2) кредитној институцији са седиштем у Републици Србији која је лице за реструктурирање, и

3) зависном друштву са седиштем у Републици Србији које није лице за реструктурирање, а припада групи за реструктурирање.

Народна банка Србије, у складу са заједничком одлуком из става 1. овог члана, решењем утврђује:

1) кредитној институцији са седиштем у Републици Србији која је лице за реструктурирање одржавање минималног захтева капиталом и подобним обавезама на консолидованој основи,

2) кредитној институцији са седиштем у Републици Србији која је део групе за реструктурирање, а није лице за реструктурирање нити лице за ликвидацију, одржавање минималног захтева за капиталом и подобним обавезама на појединачној или, у случају испуњења услова из члана 364. став 11. овог закона на консолидованој основи,

3) кредитној институцији са седиштем у Републици Србији која је део групе за реструктурирање и која је лице за ликвидацију одржавање минималног захтева на појединачној основи.

Ако заједничка одлука из става 1. овог члана није донета у року од четири месеца због неслагања у погледу консолидованог захтева, односно због неслагања у погледу захтева на појединачној основи, Народна банка Србије самостално доноси, у зависности од тога шта је применљиво:

1) одлуку о минималном захтеву за капиталом и подобним обавезама за лице за реструктурирање са седиштем у Републици Србији, водећи рачуна о проценама које су израдили органи за реструктурирање држава чланица у којима је седиште чланица групе које нису лица за реструктурирање и органа надлежног за реструктурирање групе, ако је то други орган, при чему ова одлука садржи рок за испуњење тог захтева,

2) одлуку о минималног захтеву за зависно друштво са седиштем у Републици Србији које је део групе за реструктурирање, водећи рачуна о писаној процени органа за реструктурирање надлежног за лице за реструктурирање, ако то други орган, при чему ова одлука садржи рок за испуњење тог захтева.

Изузетно од става 6. овог члана, ако пре истека рока од четири месеца, а пре доношења заједничке одлуке, било који релевантни орган за реструктурирање затражи посредовање Европског органа за банкарство у складу чланом 19. Уредбе (ЕУ) бр. 1093/2010, при чему се предметни рок у смислу те уредбе сматра роком за мирење, Народна банка Србије одлаже доношење одлука из става 6. тач. 1. или 2. овог члана, у зависности од тога шта је применљиво.

У случају из става 7. овог члана, ако је Европски орган за банкарство донео одлуку у складу с чланом 19. став 3. Уредбе (ЕУ) бр. 1093/2010 у року од месец дана, одлуке Народне банке Србије морају бити у складу с том одлуком.

Ако Европски орган за банкарство не донесе одлуку у складу с чланом 19. став 3. Уредбе (ЕУ) бр. 1093/2010 у року до месец дана, доноси се одлука из става 6. овог члана.

Народна банка Србије као орган за реструктурирање надлежан за лице за реструктурирање не може затражити посредовање Европског надзорног органа за банкарство у складу с чланом 19. Уредбе (ЕУ) бр. 1093/2010 ако је минимални захтев за капиталом и подобним обавезама који је предложио орган надлежан за реструктурирање зависног друштва лица за реструктурирање унутар два процентна поена укупног износа изложености ризику израчунатог у складу с чланом 92. став 3. Уредбе (ЕУ) 575/2013, у односу на минимални захтев за капиталом и подобним

обавезама утврђен лицу за реструктурирање на консолидованој основи и усклађен је с критеријумима који одговарају онима из члана 356. овог закона.

Ако су два или више ГСЗ лица који су део ГСЗ институције истовремено и лица за реструктурирање или лица из треће државе која би била лица за реструктурирање да имају седиште у Европској унији, Народна банка Србије обрачунава износ додатка захтеву за капитал и подобне обавезе из члана 357. став 3. овог закона за свако лице за реструктурирање са седиштем у Републици Србији и, када је орган надлежан за реструктурирање групе, за свако лице из треће државе које би било лице за реструктурирање да има седиште у Европској унији, као и за матично друштво у Европској унији као да је једино лице за реструктурирање ГСЗ институције и са лицима за реструктурирање из става 4. овог члана разговара и, када је то прикладно и усклађено са стратегијом реструктурирања ГСЗ институције, договара се о примени члана 72е Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013 и о сваком прилагођавању ради смањивања или уклањања разлике између збира износа додатка захтева за капитал и подобне обавезе и износа из члана 12а тачке (а) Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013 за појединачна лица за реструктурирање или лица за реструктурирање из треће државе и збира износа додатка захтева за капитал и подобне обавезе и износа из члана 12а тачке (б) Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013 за матично друштво у Европској унији.

Прилагођавање из става 11. овог члана може се применити на начин да се висина захтева прилагоди због постојања разлике у обрачуну укупних износа изложености ризику између држава чланица или трећих држава, али не ради уклањања разлика које произилазе из изложености између група за реструктурирање.

У случају из става 11. овог члана, збир износа додатка захтева за капитал и подобне обавезе и износа из члана 12а тачке (а) Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013 за појединачна лица за реструктурирање или лица из треће државе која би била лица за реструктурирање да имају седиште у Европској унији, не може бити ниже од збира износа додатка захтева за капитал и подобне обавезе и износа из члана 12а тачке (б) Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013 за матично друштво у Европској унији.

Заједничка одлука из става 1. овог члана, као и самосталне одлуке које Народна банка Србије донесе у складу са овим чланом, редовно се преиспитују и по потреби ажурирају.

Заједничка одлука из става 1. овог члана и самосталне одлуке које донесу органи надлежни за реструктурирање чланова групе ако није донета заједничка одлука, обавезујуће су за Народну банку Србије.

Кредитна институција је дужна да континуирано испуњава минимални захтев утврђен одлуком Народне банке Србије донетом у складу с овим чланом, а Народна банка Србије прати да ли кредитна институција испуњава минимални захтев за капиталом и подобним обавезама из овог члана.

Народна банка Србије обавештава Европски орган за банкарство о минималном захтеву за капиталом и подобним обавезама који је у складу с овим чланом утврђен за сваку поједину институцију.

При одржавању минималног захтева за капиталом и подобним обавезама на консолидованој основи утврђеног одлуком Народне банке Србије донетом у складу с овим чланом, кредитна институција са седиштем у Републици Србији која је лице за реструктурирање у консолидацију не укључује хипотекарне кредитне институције изузете од обавезе испуњавања минималног захтева за капиталом и подобним обавезама одлуком органа за реструктурирање из релевантне државе чланице у случајевима хипотекарних кредитних институција које се финансирају покривеним обвезницама, а којима према националном праву те државе чланице таквој институцији није дозвољено да прима депозите и испуњени су следећи услови:

1) те кредитне институције су предвиђене за ликвидацију у националним поступцима због инсолвентности или другим врстама поступака утврђеним за те кредитне институције који се спроводе применом инструмента продаје, инструмента привремене кредитне институције или инструмента одвајања имовине и

2) поступцима из тачке 1) овог става обезбеђује се да повериоци тих институција, укључујући према потреби имаоце покривених обвезница, сносе губитке на начин којим се испуњавају циљеви реструктурирања.

Утврђивање минималног захтева за капиталом и подобним обавезама за лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона

Члан 366.

Народна банка Србије може лицу из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона утврдити минимални захтев за капиталом и подобним обавезама на начин предвиђен чл. 353. до 365. овог закона.

Лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона дужно је да континуирано испуњава минимални захтев за капиталом и подобним обавезама утврђен одлуком Народне банке Србије из става 1. овог члана, при чему се сходно примењују чл. 353. до 365. овог закона.

Извештавање и обелодањивање минималног захтева за капиталом и подобним обавезама

Члан 367.

Кредитна институција дужна је да извештава Народну банку Србије о:

1) износу капитала који, у случају кредитне институције која није утврђена као лице за реструктурирање, испуњава услове утврђене прописом из члана 353. овог члана, односно чланом 359. овог закона, у зависности од тога шта је применљиво, и износу подобних обавеза, затим о обрачуну тих износа у складу са чланом 353. овог закона и

2) износу осталих обавеза подобних за расподелу губитака.

Приликом извештавања из става 1. овог члана кредитна институција наводи следеће податке о ставкама из тач. 1) и 2) тог става:

1) њихову структуру, укључујући профил доспећа,

2) редослед намирења, односно исплатни ред, у поступку стечаја и ликвидације у складу са законом о стечају и ликвидацији кредитних институција, друштава за осигурање и давалаца финансијског лизинга и

3) да ли се на њих примењују прописи треће државе и, ако да, које треће државе и да ли уговорне одредбе или проспект који их уређују садрже одредбе из члана 387. став 1. овог закона, односно да ли прописи или уговорне одредбе које их уређују дају могућност да се на њих примени овлашћење за отпис и конверзију од стране органа надлежног за реструктурирање, а у складу са условима који се захтевају за укључивање тих ставки у обрачун додатног основног или допунског капитала.

Изузетно од става 1. овог члана, кредитна институција није дужна да извештава о износу осталих обавеза подобних за расподелу губитака ако на датум за који доставља извештај збир њеног капитала и подобних обавеза износи најмање 150% минималног захтева за капиталом и подобним обавезама, обрачунато у складу са ставом 1. тачком 1) овог члана.

Народна банка Србије ближе уређује садржину образаца за извештавање из ст. 1. и 2. овог члана, начин и динамику њиховог достављања, а може прописати и друге потребне информације које је кредитна институција дужна да доставља.

Изузетно од начина извештавања уређеног у складу са ставом 4. овог члана, кредитна институција је дужна да информације из ст. 1. и 2. достави без одлагања на захтев Народне банке Србије.

Кредитна институција је дужна да, у складу са релевантном спроведбеним техничким стандардима Европског органа за банкарство на интернет страници обелодањује:

1) износу капитала који испуњава услове утврђене чланом 359. став 3. овог закона и подобних обавеза,

2) структуру ставки капитала и подобних обавеза из тачке 1) овог става, укључујући њихов профил доспећа и редослед намирења у поступку стечаја или ликвидације,

3) минимални захтев за капиталом и подобним обавезама утврђен одлуком из чл. 363. до 365. овог закона, у зависности од тога шта је применљиво, изражен у складу с чланом 353. овог закона.

Ако је према кредитној институцији примењен инструмент реструктурирања или овлашћење за отпис и конверзију, Народна банка Србије утврђује рок за усклађивање са обавезом из става 6. овог члана.

Изузетно од ст. 1. и 6. овог члана, лице за ликвидацију коме Народна банка Србије није утврдила минимални захтев за капиталом и подобним обавезама, није дужно да доставља извештаје и да јавно обелодањује информације.

Народна банка Србије прописом из става 4. овог члана ближе уређује садржину образаца, начин и динамику њиховог достављања за лице за ликвидацију коме је утврђен минимални захтев за капиталом и подобним обавезама, у мери која је потребна за праћење испуњености тог захтева.

Лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона којем је Народна банка Србије утврдила минимални захтев за капиталом и подобним обавезама, дужно је да доставља извештаје и јавно обелодањује информације у складу с одредбама овог члана.

Неиспуњавање минималног захтева за капиталом и подобним обавезама

Члан 368.

У случају неиспуњавања минималног захтева за капиталом и подобним обавезама који је Народна банка Србије утврдила у складу с чл. 363. до 365. овог закона, у зависности од тога шта је применљиво, Народна банка Србије може:

1) предузети мере за решавање или отклањање препрека за реструктурирање у складу с чл. 350. и 351. овог закона,

2) ограничити расподелу у складу са чланом 369. овог закона или

3) покренути прекршајни поступак у складу са чланом 457. овог закона.

Народна банка Србије може предузети неку од мера из става 1. овог члана у складу с начелом пропорционалности или неку од мера из члана 236. овог закона или мера ране интервенције из чл. 250. или 253. овог закона.

У случају из става 1. овог члана, Народна банка Србије може спровести процену испуњености услова из члана 370. став 1. тачка 1) или 371. став 3. тачка 1) овог закона у односу на кредитну институцију или лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона.

Ограничење расподеле

Члан 369.

Кредитна институција или лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона, дужно је да без одлагања обавести Народну банку Србије ако је усклађено са захтевом за комбинованим заштитним слојем капитала из члана 97. овог закона када се тај захтев посматра као додатак на захтеве из члана 96. овог закона, али није усклађено са захтевом за комбинованим заштитним слојем капитала када се тај захтев посматра као додатак на захтев из члана 353. овог закона обрачунат у складу са ставом 2. тачка 1) тог члана.

У случају из става 1. овог члана, Народна банка Србије може кредитној институцији или лицу из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона, у складу са ст. 3. и 5. овог члана, решењем забранити расподелу износа који прелази максимални износ за расподелу у вези са минималним захтевом за капиталом и подобним обавезама, обрачунат у складу са ставом 7. овог члана, кроз предузимање неке од следећих активности:

1) спровођење расподеле у вези са основним акцијским капиталом;

2) стварањем обавезе исплате варијабилних примања или дискреционих пензијских погодности или исплаћивањем варијабилног примања ако је обавеза плаћања настала у тренутку када кредитна институција или лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона нису испуњавали захтев за комбинованим заштитним слојем капитала или

3) спровођење плаћања по инструментима додатног основног капитала.

За потребе доношења решења из става 2. овог члана, Народна банка Србије узима у обзир следеће:

1) разлог, трајање и обим неиспуњавања захтева, као и њихов утицај на могућност реструктурирања;

2) развој финансијског стања кредитне институције или лица из члана 336 став 1. тач. 2) до 4) овог закона у будућем периоду и вероватноћа да то лице испуни услов из члана 370. став 1. тачка 1) овог закона у догледној будућности;

3) изгледи да ће кредитна институција или лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона моћи да обезбеди усклађеност са захтевима из става 1. овог члана у разумном року;

4) ако кредитна институција или лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона није у могућности да замени обавезе које више не испуњавају критеријуме подобности или доспећа из члана 72б и 72ц Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013 или чл. 358. или 359. овог закона, да ли је та немогућност идиосинкраткса или је последица поремећаја на тржишту;

5) да ли је примена овлашћења из става 2. најпримеренији и сразмеран начин за решавање ситуације кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4), узимајући у обзир његов потенцијалан утицај на услове финансирања и на могућност реструктурирања.

Ако Народна банка Србије на основу процене из става 3. овог члана кредитној институцији или лицу из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона не наложи забрану из става 2. овог члана, процену из става 3. овог члана спроводи најмање једном месечно за време трајања ситуације из става 1. овог члана с циљем да утврди да ли постоји потреба да наложи такву забрану.

Ако након протока девет месеци од дана обавештења из става 1. овог члана Народна банка Србије утврди да је кредитна институција или лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона и даље у ситуацији из става 1. овог члана, наложиће тој институцији или забрану из става 2. овог члана, осим ако процени да су испуњена најмање два од следећих услова:

1) неиспуњење је настало због озбиљне сметње у функционисању финансијских тржишта, што доводи до широко распрострањеног стреса финансијских тржишта у више сегмента финансијских тржишта,

2) сметња из тачке 1) овог става има, осим повећане волатилности цена инструмената капитала и инструмената подобних обавеза кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона или његових повећаних трошкова, као последицу и потпуно или делимично затварање тржишта чиме се тој институцији или лицу онемогућује емитовање инструмената капитала и инструмената подобних обавеза на тим тржиштима,

3) затварање тржишта из тачке 2) овог става утврђује се не само за кредитну институцију или лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона, него и за више других лица,

4) сметњом из тачке 1) овог става онемогућује се кредитној институцији или лицу из члана 336. став 1. тачке 2) до 4) овог закона емитовање инструмената капитала и инструмената подобних обавеза потребно за исправљање неиспуњења или

5) налагање забране из става 2. овог члана води преливању негативних ефеката на део банкарског сектора, што би могло угрозити финансијску стабилност.

Ако Народна банка Србије на основу процене из става 5. овог члана кредитној институцији или лицу из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона не наложи забрану из става 2. овог члана, спроводи процену из става 5. овога члана једном месечно за време трајања ситуације из става 1. тог члана.

Кредитна институција или лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона, дужно је да обрачуна максимални износ за расподелу у вези са минималним захтевом за капиталом и подобним обавезама на начин да помножи збир добити из става 8. овог члана и фактор одређен у складу са ставом 9. тог члана, и да тај износ умањи за износ који произилази из предузимања активности из става 2. тач. 1), 2) или 3) овог члана, где је применљиво, и да о томе обавести Народну банку Србије.

Збир добити обрачунава се као збир износа из тач. 1) и 2) овог става умањен за износ из тачке 3) овог става:

1) добит текућег године која није укључена у основни акцијски капитал у складу с чланом 26. став 2. Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013, умањена за износ добити која је распоређена и за износ који произилази из предузимања активности из става 2. тач. 1), 2) или 3) овог члана,

2) добит претходне године која није укључена у основни акцијски капитал у складу с чланом 26. став 2. Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013, умањена за износ добити која је распоређена и износ који произилази из предузимања активности из става 2. тач. 1), 2) или 3) овог члана,

3) износ који би кредитна институција или лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона било дужно да плати по основу пореза на ставке из тач. 1) и 2) овог става.

Фактор из става 7. овог члана одређује се у зависности од квартила дистрибуције којем припада основни акцијски капитал који кредитна институција или лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона не користи за испуњавање захтева за капиталом из члана 92а Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013 и захтева из члана 353. овог закона исказан као проценат укупног износа изложености ризику из члана 92. Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013, на следећи начин:

1) ако је већи или једнак нули, а мањи или једнак 1/4 захтева за комбинованим заштитним слојем капитала, припада првом квартилу дистрибуције, у ком случају фактор износи 0,0;

2) ако је већи од 1/4 а мањи или једнак 1/2 захтева за комбинованим заштитним слојем капитала, припада другом квартилу дистрибуције, у ком случају фактор износи 0,2;

3) ако је већи од 1/2 а мањи или једнак 3/4 захтева за комбинованим заштитним слојем капитала, припада трећем квартилу дистрибуције, у ком случају фактор износи 0,4 или

4) ако је већи од 3/4 а мањи од укупног захтева за комбинованим заштитним слојем капитала, припада четвртом квартилу дистрибуције, у ком случају фактор износи 0,6.

Захтев за комбинованим заштитним слојем капитала из става 9. овог члана исказан је као проценат ризичне активе из члана 92. Уредбе (ЕУ) бр. 575/2013.

Када лице за реструктурирање или лице које није само лице за реструктурирање не подлеже захтеву за комбинованим заштитним слојем капитала на истој основи на којој је дужан да испуњава захтев из члана 353. овог закона, ст. 1 до 10. овог члана примењују се узимајући у обзир процењени захтев за комбинованим заштитним слојем капитала утврђен применом методологије коју ближе уређује Народна банка Србије у складу са чланом 355. став 17. овог закона, уз примену одредаба члана 97. овог закона у мери у којој је то могуће.

Народна банка Србије укључује процењени захтев за комбинованим заштитним слојем капитала из става 11. овог члана у решење из чл. 363. до 365. овог закона и овај захтев је део обелодањивања из члана 367. овог закона.

Глава XIX
ПОКРЕТАЊЕ ПОСТУПКА РЕСТРУКТУРИРАЊА

Услови за покретање поступка реструктурирања

Члан 370.

Народна банка Србије покреће поступак реструктурирања над кредитном институцијом када утврди да су испуњени следећи услови:

1) да је стање кредитне институције такво да она не може или вероватно неће моћи да настави да послује;

2) узимајући у обзир потребно време и све околности конкретног случаја, није разумно очекивати да би било која алтернативна мера приватног сектора, мера у поступку контроле, мера ране интервенције из чл. 250. или 253. овог закона или примена овлашћења за отпис и конверзију из члана 391. овог закона, могла у разумном року да отклони сметње за наставак пословања кредитне институције;

3) да је мера реструктурирања потребна због јавног интереса у складу са ставом 6. овог члана.

Предузимање мера ране интервенције у складу са чл. 250. или 253. овог закона није предуслов за покретање поступка реструктурирања.

У смислу става 1. тачка 1. овог члана, сматра се да је стање кредитне институције такво да она не може или вероватно неће моћи да настави да послује ако је испуњен најмање један од следећих услова:

1) наступили су или је вероватно да ће ускоро наступити разлози због којих би Народна банка Србије могла одузети дозволу за рад кредитној институцији, укључујући околности када је кредитна институција остварила или ће вероватно остварити губитке из пословања који прелазе значајан део или цео износ њеног регулаторног капитала;

2) имовина кредитне институције је мања од њених обавеза или постоје објективне околности које указују да ће та имовина, ускоро, бити мања од тих обавеза;

3) кредитна институција није у могућности да измирује своје обавезе у року или постоје објективне околности које указују да их ускоро неће моћи измиривати;

4) потребна је ванредна јавна финансијска подршка, осим када се, ради отклањања озбиљног поремећаја у економији и очувања стабилности финансијског система, та подршка даје у једном од следећих облика:

– гаранције Републике Србије у корист Народне банке Србије за измирење обавеза по основу кредита или других олакшица за одржавање ликвидности одобрених кредитној институцији под условима које је утврдила Народна банка Србије,

– гаранције Републике Србије за нове обавезе кредитне институције,

– докапитализације или куповине инструмената капитала под условима који кредитној институцији не дају предност на тржишту, само ако у тренутку пружања ове подршке нису испуњени услови из тач. 1) до 3) овог става, као ни услови из члана 391. став 7. овог закона.

Ванредна јавна финансијска подршка из става 3. тачка 4) овог члана се односи на подршку солвентној кредитној институцији одобрену у складу са прописима којима се уређује државна помоћ, а предузете мере су привременог карактера и сразмерне су отклањању последица озбиљног финансијског поремећаја и не користе се за покриће губитака које је та институција остварила или ће их вероватно ускоро остварити.

Ванредна јавна финансијска подршка из става 3. тачка 4) алинеје треће овог члана, може бити само у износу потребном ради надокнађивања недостатка капитала утврђеног тестирањем отпорности кредитних институција на стрес, проценама квалитета имовине или сличним тестирањима и проценама које спроводе релевантни надлежни органи на националном нивоу или на нивоу Европске уније.

У смислу става 1. тачка 3) овог члана, мера реструктурирања није потребна због јавног интереса, ако Народна банка Србије оцени да ниједан од циљева реструктурирања не би био угрожен ако би се над кредитном институцијом спровео поступак стечаја или ликвидације.

Ако Народна банка Србије оцени да би један или више циљева реструктурирања били угрожени у случају да се над кредитном институцијом спроведе поступак стечаја или ликвидације, сматраће се да је мера реструктурирања потребна због јавног интереса ако је та мера потребна за остваривање једног или више циљева реструктурирања и сразмерна је тим циљевима, а спровођењем поступка стечаја или ликвидације не би се на бољи начин остварили угрожени циљеви реструктурирања.

Сматраће се да је мера реструктурирања у јавном интересу у сваком случају ако је реч о системски значајној кредитној институцији.

При спровођењу процене из става 6. овог члана, Народна банка Србије, на основу свих информација које су јој доступне у време када ту процену врши, сагледава и пореди сваку потенцијалну јавну финансијску подршку за коју се разумно може очекивати да би била додељена кредитној институцији, и у случају реструктурирања и у случају ликвидације.

При спровођењу процене из става 7. овог члана, Народна банка Србије узима у обзир трошкове реструктурирања и трошкове поступка стечаја или ликвидације, и настоји свести на најмању могућу меру и избећи уништење вредности, осим ако је то потребно за постизање циљева реструктурирања.

У случају када се утврди да су испуњени услови из става 1. тач. 1) и 2), али не и услов из тачке 3) тог става, Народна банка Србије доноси решење о одузимању дозволе за рад кредитне институције у складу с чланом 328. став 1. тачка 8) овог закона и решење о испуњености услова за покретање поступка стечаја над том

кредитном институцијом у складу с законом којим се уређују стечај и ликвидација кредитних институција.

Услови за покретање поступка реструктурирања финансијских институција и холдинга

Члан 371.

Народна банка Србије покреће поступак реструктурирања финансијске институције из члана 336. став 1. тачка 2) овог закона, ако су услови из члана 370. став 1. овог закона испуњени за ту финансијску институцију и за њено матично друштво које је предмет надзора на консолидованој основи.

Народна банка Србије покреће поступак реструктурирања лица из члана 336. став 1. тач. 3) или 4) овог закона, узимајући у обзир потребу за ефективним спровођењем стратегије реструктурирања, ако су за то лице испуњени услови из члана 370. став 1. овог закона.

За потребе става 2. овог члана сматра се да је стање лица такво да не може или неће моћи да настави да послује у следећим случајевима:

1) лице испуњава један или више услова из члана 370. став 3. тач. 2) до 4) овог закона;

2) наступили су или је вероватно да ће ускоро наступити разлози због којих би, овом лицу могла бити одузета дозвола за рад.

Ако је кредитна институција, која је зависно друштво мешовитог холдинга, у директном или индиректном власништву посредничког финансијског холдинга, Народна банка Србије планом реструктурирања може тај посреднички финансијски холдинг да одреди као лице за реструктурирање и да у случају примене мера реструктурирања групе те мере не примењује на мешовити холдинг већ на посреднички финансијски холдинг.

У складу са ставом 4. овог члана, ако за лице из члана 336. став 1. тач. 3) или 4) овог закона нису испуњени услови из члана 370. став 1. овог закона, Народна банка Србије може да донесе решење о покретању поступка реструктурирања над тим лицем ако су испуњени следећи услови:

1) то лице је лице за реструктурирање;

2) једно или више зависних друштава тог лица су институције које нису лица за реструктурирање, али испуњавају услове члана 370. став 1. овог закона и

3) имовина и обавезе зависних друштава из тачке 2) овог става су такве да немогућност наставка њиховог пословања може довести до немогућности наставка пословања целокупне групу за реструктурирање, а предузимање мера реструктурирања према том лицу је неопходно за реструктурирање тих зависних друштава или групе за реструктурирање као целине.

Обавеза обавештавања

Члан 372.

Кредитна институција или лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона дужно је да, без одлагања, обавести Народну банку Србије ако сматра да испуњава неки од услова из члана 370. став 3. овог закона.

Када утврди да су испуњени услови из члана 370. став 1. тач. 1) и 2) овог закона за лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона, Народна банка Србије, о томе обавештава следећа лица:

1) орган надлежан за надзор над овим лицем ако то није Народна банка Србије;

2) орган надлежан за надзор и орган за реструктурирање за сваки огранак кредитне институције са седиштем у другој држави чланици;

3) Агенцију за осигурање депозита;

4) орган надлежан за реструктурирање групе, ако то није Народна банка Србије;

5) орган надлежан за консолидовани надзор, ако то није Народна банка Србије;

6) Министарство финансија;

7) Европски одбор за системски ризик.

Ако се приликом преноса информација према лицу из става 2. овог члана не може обезбедити одговарајући ниво заштите тајности података, Народна банка Србије, односно надлежни орган ако се разликује, одређују алтернативне процедуре комуникације којима се постижу исти циљеви уз обезбеђење одговарајућег нивоа поверљивости.

Покретање поступка реструктурирања

Члан 373.

Када утврди да су услови из члана 370. став 1, односно из члана 371. овог закона испуњени, Народна банка Србије доноси решење о покретању поступка реструктурирања.

Решење из става 1. овог члана садржи:

1) разлоге за покретање поступка реструктурирања, укључујући образложење оцене испуњености услова за реструктурирање, које обухвата и резултате процене вредности из члана 389, односно 390. овог закона, у зависности од тога шта је применљиво;

2) мере реструктурирања које Народна банка Србије намерава да предузме и

3) дан, сат и минут покретања поступка реструктурирања.

При избору мера реструктурирања у складу са ставом 2. тачке 3) овог члана, Народна банка Србије полази од мера предвиђених планом реструктурирања те кредитне институције или групе, осим ако процени да би се, узимајући у обзир све околности конкретног случаја, циљеви реструктурирања ефективније постигли предузимањем других мера реструктурирања.

Решење из става 1. овог члана Народна банка Србије без одлагања доставља кредитној институцији или лицу из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона на које се решење односи, као и:

1) органу надлежном за надзор лица, ако то није Народна банка Србије;

2) органу надлежном за надзор огранка кредитне институције у реструктурирању које има седиште у трећој држави;

3) Министарству финансија;

4) Агенцији за осигурање депозита;

5) органу надлежном за реструктурирање на нивоу групе, ако то није Народна банка Србије;

6) органу надлежном за надзор на консолидованој основи, ако то није Народна банка Србије;

7) операторима система у којима кредитна институција учествује;

7) Централном регистру и Комисији за хартије од вредности;

8) Европском одбору за системски ризик;

9) Европској комисији, Европској централној банци, Европском органу за банкарство, Европском надзорном органу за хартије од вредности и тржиште капитала и Европском надзорном органу за осигурање и пензије .

Обавештење из става 4. овог члана обухвата примерак решења из става 1. тог члана и садржи назнаку датума од ког наступају правне последице мера за реструктурирање.

Даном доношења решења из става 1. овог члана престају да важе све мере из члана 236. овог закона и мере ране интервенције из чл. 250. и 253. овог закона које су предузете према кредитној институцији или лицу из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона.

Ако више чланова исте групе која није прекогранична група испуњава услове за реструктурирање, а надзор над њиховим пословањем врши Народна банка Србије, може се донети једно решење којим се обухватају сви чланови групе за реструктурирање који испуњавају услове за реструктурирање и може се именовати иста посебна управа за та лица.

Објављивање решења и других аката у поступку реструктурирања

Члан 374.

Народна банка Србије на својој интернет страници објављује обавештење које садржи сажети приказ решења о покретању поступка реструктурирања са објашњењем последица предузетих инструмената и овлашћења реструктурирања, а нарочито утицаја тих мера на кориснике финансијских услуга.

Кредитна институција је дужна да, истог дана по пријему, на својој интернет страници објави обавештење из става 1. овог члана.

Ако се акције или други власнички инструменти или дужнички инструменти кредитне институције у реструктурирању котирају на берзи, кредитна институција је дужна да о покретању поступка реструктурирања обавести ту берзу, која је дужна да ту информацију објави у складу са правилима берзе.

Ако се акције или други власнички инструменти или дужнички инструменти кредитне институције у реструктурирању не котирају на берзи, објављивање обавештења на начин из става 1. овог члана сматра се достављањем решења о покретању поступка реструктурирања власницима тих инструмената.

Ако решење о покретању поступка реструктурирања односно решења или други акти којима се спроводи решење о покретању поступка реструктурирања предвиђају привремену обуставу или ограничења из чл. 384. до 386. овог закона, обавештења о условима и трајању те привремене обуставе или ограничења објављују се на начин из ст. 1. и 2. овог члана.

Решења из чл. 384. до 386. овог закона Народна банка Србије доставља Комисији за хартије од вредности и Централном регистру.

Народна банка Србије кредитној институцији у реструктурирању, без одлагања, доставља свако решење које доноси ради спровођења поступка реструктурирања, а кредитна институција у реструктурирању дужна је да о томе одмах обавести лица на која се то решење односи.

Посебна управа

Члан 375.

Народна банка Србије може донети решење о именовању једног или више посебних управника који ће заменити или сарађивати са органима управљања кредитне институције у реструктурирању или привремене кредитне институције.

Народна банка Србије обезбеђује да посебни управник има квалификације, способности и знање потребне за обављање својих функција, при чему се одредбе чл. 171. и 180. овог закона не примењују на именовање посебног управника.

Посебни управник има сва овлашћења скупштине и органа управљања кредитне институције у реструктурирању или привремене кредитне институције, при чему Народна банка Србије контролише вршење функција и овлашћења посебног управника.

Посебни управник је дужан да предузима све мере потребне за остваривање циљева реструктурирања из члана 3. овог закона, као и да спроводи мере реструктурирања у складу са решењем Народне банке Србије, које могу обухватити повећање капитала, промену власничке структуре кредитне институције или продају другој кредитној институцији у складу са примењеним инструментима реструктурирања.

Решењем из става 1. овог члана могу бити утврђена одређена ограничења функција и овлашћења посебног управника, као и његова дужност да, пре предузимања одређених правних радњи, прибави сагласност Народне банке Србије.

Народна банка Србије може у току мандата посебног управника донети решење којим се он разрешава функције и именује други посебни управник.

Посебни управник сачињава извештај о пословању и финансијском стању кредитне институције у реструктурирању или привремене кредитне институције, као и о радњама које је предузео при извршавању својих дужности, динамиком коју је утврдила Народна банка Србије. Посебни управник је дужан да овај извештај подноси Народној банци Србије у складу са наведеном динамиком, као и на почетку и на крају свог мандата.

Разрешени или постојећи чланови органа управљања и чланови вишег руководства кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона дужни су да без одлагања омогуће приступ посебном управнику целокупној документацији те кредитне институције или лица, да саставе извештај о примопредаји пословања, као и да посебном управнику пруже сва објашњења или додатне извештаје о пословању.

Сви запослени кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона дужни су да сарађују са посебним управником, а посебни управник може удаљити лице које му омета или онемогућава рад.

Посебни управник се именује најдуже на годину дана, а његов мандат се, изузетно, може продужити ако Народна банка Србије процени да је то потребно да би се окончале започете активности ради остваривања циљева реструктурирања, односно да су и даље испуњени услови за његово именовање.

Народна банка Србије на својој интернет презентацији објављује именовање посебног управника.

Увођење посебне управе, именовање и разрешење посебног управника и престанак посебне управе уписују се у регистар привредних субјеката даном доношења решења из става 1. овог члана, које Народна банка Србије доставља Агенцији за привредне регистре истог дана када га је донела.

Народна банка Србије може ближе уредити увођење и спровођење посебне управе.

Глава XX
ОВЛАШЋЕЊА У ВЕЗИ СА РЕСТРУКТУРИРАЊЕМ

Општа овлашћења у вези са реструктурирањем

Члан 376.

Ради примене мера реструктурирања на кредитну институцију или лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона који испуњавају услове за реструктурирање, Народна банка Србије може појединачно или у било којој комбинацији применити следећа овлашћења:

1) захтевати од било ког лица информације потребне за припрему и доношење одлуке о покретању поступка реструктурирања и примени инструмената реструктурирања или овлашћења за отпис и конверзију, укључујући информације потребне за ажурирање и допуну информација наведених у плановима реструктурирања и у ту сврху може користити овлашћења из члана 7. овог закона;

2) преузети контролу над кредитном институцијом у реструктурирању и вршити сва права и овлашћења која имају акционари и органи управљања те кредитне институције;

3) преносити акције и друге власничке инструменте које је емитовала кредитна институција у реструктурирању;

4) преносити права, имовину или обавезе кредитне институције у реструктурирању на друго лице уз сагласност тог лица;

5) делимично или у целости смањити вредност главнице или преосталог неизмиреног дуга по основу обавеза подобних за расподелу губитака кредитне институције у реструктурирању;

6) конвертовати обавезе подобне за расподелу губитака кредитне институције у реструктурирању у акције или друге власничке инструменте те институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона, релевантног матичног друштва или привремене кредитне институције на коју се преноси имовина, права или обавезе кредитне институције у реструктурирању или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона;

7) повући и поништити дужничке инструменте које је емитовала кредитна институција у реструктурирању, осим обезбеђених обавеза из члана 402. став 1. тачка 2) овог закона;

8) делимично или у потпуности смањити номиналну вредност акција и других власничких инструмената кредитне институције у реструктурирању и захтевати од те институције да ове акције и инструменте поништи;

9) захтевати од кредитне институције у реструктурирању или релевантног матичног друштва да емитује нове акције, друге власничке инструменте или остале инструменте капитала, укључујући преференцијалне акције и конвертибилне обвезнице;

10) изменити рок доспећа дужничких инструмената и осталих обавеза подобних за расподелу губитка које је емитовала кредитна институција у реструктурирању, каматну стопу која се плаћа по основу тих инструмената и осталих обавеза подобних за расподелу губитка или датум доспећа те камате, као и привремено обуставити плаћања, осим плаћања по основу обезбеђених обавеза из члана 402. став 1. тачка 2) овог закона;

11) окончати, односно раскинути или прогласити доспелим финансијске уговоре или уговоре о дериватима за потребе примене члана 406. овог закона;

12) разрешити, односно сменити чланове органа управљања и вишег руководства кредитне институције у реструктурирању

У случају примене овлашћења из става 1. тач. 5) или 6) овог члана, у вези са обавезама неодређеног рока доспећа или износа, смањење или конверзија ступају на снагу ако и када се релевантна обавеза коначно утврди у погледу рока и износа или када настане потраживање у вези са њом.

При примени мере реструктурирања или овлашћења из става 1. овог члана, Народна банка Србије их може извршити, независно од меродавног права или уговорних одредаба:

1) уз поштовање одредаба члана 8. став 2. овог закона, без претходног одобрења или сагласности било ког лица, укључујући органе јавне власти и приватна лица, акционаре или повериоце кредитне институције у реструктурирању, и без претходне сагласности за стицање квалификованог учешћа у кредитној институцији из члана 33. овог закона;

2) без обавезе претходног обавештавања било ког лица и претходног обелодањивања информација или проспекта, односно достављања или подношења исправа било ком органу, изузев у складу са чл. 372. став 2. и 373. став 3. овог закона и прописима којима се уређује државна помоћ.

Овлашћења за реструктурирање из става 1. овог члана примењују се независно од било каквих ограничења преноса или обавезе добијања пристанка на пренос финансијских инструмената, права, имовине или обавеза који би се иначе примењивали.

Овлашћења за реструктурирање из става 1. овог члана сходно се примењују на лица из члана 1. став 1. тач. 2) до 4) овог закона.

Приликом вршења овлашћења из става 3. овог члана, на лица на која примена тих овлашћења утиче, укључујући акционаре, повериоце и друге уговорне стране, примењују се заштитне мере из овог закона или оне којима се постиже исти ефекат.

Овлашћење за предузимање потребних активности ради припреме за реструктурирање

Члан 377.

Ако су према кредитној институцији примењене мере из члана 236. овог закона, мере ране интервенције из чл. 250. или 253. овог закона или је контролом пословања кредитне институције утврђено да су испуњени услови за примену мера ране интервенције, Народна банка Србије може да предузме све потребне активности ради спровођења процене вредности из члана 389. и 390. овог закона и/или ради примене инструмента продаје пословања кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона, као и да захтева од те кредитне институције или лица да предузму одговарајуће активности за те потребе.

Активности из става 1. овог члана обухватају и ступање у контакт са потенцијалним стицаоцима у случају примене инструмента продаје пословања, као и успостављање одговарајућих механизама за дељење информација са потенцијалним купцима или са саветницима и проценитељима ангажованим од стране Народне банке Србије.

Приликом примене овлашћења из овог члана, Народна банка Србије води рачуна о примени захтева за тајност података из члана 426. овог закона.

Додатна овлашћења

Члан 378.

У поступку реструктурирања, ради остваривања циљева реструктурирања, Народна банка Србије је овлашћена да:

1) обезбеди да преносом не настају додатне обавезе или терети који утичу на пренете финансијске инструменте, права, имовину или обавезе, у складу са чланом

418. овог закона, с тим да се било које право на накнаду у складу са овим законом не сматра теретом или обавезом;

2) укине право на стицање нових акција или других власничких инструмената;

3) захтева од релевантног надлежног органа обустављање трговања и искључење са регулисаног тржишта или службеног листирања финансијских инструмената;

4) обезбеди једнако поступање према стицаоцу као према кредитној институцији у реструктурирању у погледу свих права, обавеза или мера, под условима из чл. 396. и 398. овог закона, укључујући права или обавезе повезане са учествовањем на тржишту;

5) захтева од кредитне институције у реструктурирању или стицаоца да међусобно размењују информације и пружају помоћ; и

6) откаже или измени услове уговора у којем је кредитна институција у реструктурирању једна од уговорних страна или да обезбеди да стицалац ступи на њено место као уговорна страна.

Како би се обезбедило да је мера реструктурирања ефикасна и, где је то релевантно, да пренето пословање може да обавља стицалац, Народна банка Србије има овлашћење да обезбеди неопходне механизме за очување континуитета који нарочито укључују:

1) наставак примене релевантних уговора које је закључила кредитна институција у реструктурирању, на начин да стицалац преузима права и обавезе у вези са финансијским инструментима, правима, имовином или обавезама које су пренете, као и да ступи на место кредитне институције у реструктурирању као уговорна страна, и

2) да стицалац ступи на место кредитне институције у реструктурирању као странка у свим правним поступцима у вези са пренетим финансијским инструментима, правима, имовином или обавезама, независно од пристанка друге уговорне стране.

Овлашћења из става 1. тачка 4) и става 2. тачка 2) овог члана не утичу на:

1) право запослених у кредитној институцији у реструктурирању на отказивање уговора о раду, и

2) уз поштовање права из чл. 384. до 386. овог закона, право друге уговорне стране да остварује своја права у складу са уговором, укључујући и право на раскид уговора, ако на то има право у складу са условима уговора на основу чињења или нечињења кредитне институције у реструктурирању пре преноса имовине, права или обавеза у складу са овим законом, или на основу чињења или нечињења стицаоца након таквог преноса.

Овлашћење да се захтева пружање услуга и омогућавање коришћења средстава

Члан 379.

Народна банка Србије може да захтева од кредитне институције у реструктурирању или било ког члана групе да настави да пружа све услуге или да омогући коришћење пословних објеката и опреме који су потребни стицаоцу за ефективно обављање послова који су на њега пренети.

Ако је над кредитном институцијом у реструктурирању или чланом групе покренут поступак стечаја или ликвидације, Народна банка Србије може да захтева од стечајног или ликвидационог управника да настави да пружа све услуге или да омогући коришћење пословних објеката и опреме који су потребни стицаоцу за ефикасно обављање послова који су на њега пренети.

Народна банка Србије може да поступи у складу са ст. 1. и 2. овог члана према члановима групе са седиштем у Републици Србији, ако то захтева орган за реструктурирање из друге државе чланице.

Услуге и објекти из ст. 1. до 3. овог члана ограничени су на оперативне услуге и објекте и не укључују никакав облик финансијске подршке.

Услуге и објекти из ст. 1. до 3. овог члана пружају се:

1) под условима из уговора о пружању услуга или коришћењу објеката који је важио непосредно пре предузимања мере реструктурирања, за време трајања тог уговора; или

2) ако уговор о пружању услуга или коришћењу објеката не постоји или је престао да важи пре или током предузимања мере реструктурирања – под разумним условима.

Народна банка Србије може ближе уредити минимални списак услуга, објеката и опреме из става 1. овог члана, неопходних стицаоцу за ефикасно обављање послова који су на њега пренети.

Овлашћење органа надлежног за реструктурирање из друге државе чланице за примену мера за управљања кризом или мера за спречавање кризе на територији Републике Србије

Члан 380.

Ако орган надлежан за реструктурирање из друге државе чланице примењује овлашћење преноса власничких инструмената, имовине, права или обавеза који се налазе на територији Републике Србије, или права и обавеза на које се примењују прописи Републике Србије, тај пренос производи правно дејство у складу са овим законом и прописима Републике Србије.

Ако орган надлежан за реструктурирање из друге државе чланице намерава да примени или је применило овлашћење преноса власничких инструмената, имовине, права или обавеза на територији Републике Србије, надлежни органи Републике Србије омогућавају такав пренос на стицаоца у складу с прописима Републике Србије.

Акционари, повериоци и трећа лица на која утиче пренос власничких инструмената, имовине, права или обавеза из става 1. овог члана немају право да спрече, оспоре или траже поништење таквог преноса позивањем на прописе Републике Србије.

Ако орган надлежан за реструктурирање из друге државе чланице примењује овлашћење за отпис или конверзију који одговарају овлашћењу за отпис и конверзију из члана 58. овог закона, а релевантни инструменти капитала и обавезе подобне за расподелу губитака обухватају инструменте или обавезе на које се примењују прописи Републике Србије и/или обавезе према повериоцима из Републике Србије – смањење главнице ових обавеза или инструмената капитала или њихова конверзија спроводе се у складу са овлашћењима за отпис или конверзију тог органа надлежног за реструктурирање из друге државе чланице.

Повериоци на које је утицала примена овлашћење за отпис или конверзију из става 4. овог члана немају право да оспоре такво смањење вредности или конверзију позивањем на прописе Републике Србије.

Ако орган надлежан за реструктурирање из друге државе чланице примењује овлашћење делимичног или потпуног преноса или делимичног или потпуног отписа и конверзије на територији Републике Србије, право на правни лек и заштитне мере остварује се у држави чланици у којој је седиште тог органа и у складу са прописима те државе чланице.

Овлашћења у односу на имовину, права, обавезе, акције и друге власничке инструменте у трећим државама

Члан 381.

Ако мера реструктурирања обухвата меру предузету у вези са имовином која се налази у трећој држави или и у вези са власничким инструментима, правима и обавезама на које се примењује право треће државе, Народна банка Србије може да захтева да:

1) посебни управник или друго лице које управља кредитном институцијом у реструктурирању и стицалац предузму све потребне мере како би се обезбедило да пренос, отпис, конверзија или друге предузете радње производе правно дејство;

2) посебни управник или друго лице које управља кредитном институцијом држе акције или друге власничке инструменте, имовину или права или да измирују обавезе у име стицаоца, док пренос, отпис конверзија или друге предузете радње не почну да производе правно дејство;

3) оправдани трошкови које је стицалац претрпео обављајући било коју радњу у складу с тач. 1) и 2) овог става буду надокнађени у складу с чланом 395. став 6. овог закона.

Ако Народна банка Србије процени да, упркос свим активностима које су предузели посебни управник или друго лице које управља кредитном институцијом у складу са ставом 1. тачка 1) овог члана, није вероватно да ће пренос, конверзија или радња производити правно дејство у односу на имовину која се налази у трећој држави или у односу на акције, друге власничке инструменте, права или обавезе на које се примењује право треће државе, неће наставити са таквим преносом, отписом, конверзијом или другом мером, а уколико је већ наложила да се такав пренос, отпис, конверзија или друга мера изврше, обуставиће њихово спровођење.

Изузимање одређених уговорних одредаба током примене мера ране интервенције и у поступку реструктурирања

Члан 382.

Мера за спречавање кризе или мера за управљање кризом примењена у складу са овим законом према кредитној институцији или лицу из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона, укључујући и наступање догађаја непосредно повезаног са применом тих мера, не сматра се, само по себи, у смислу уговора који су та кредитна институција или то лице закључили, претпоставком за активирање инструмента финансијског обезбеђења у складу са законом којим се уређује финансијско обезбеђење или поступком у случају несолвентности у складу са прописом којим се уређује коначност поравнања, ако се битни елементи тог уговора, укључујући обавезе плаћања и испоруке, као и пружања инструмента финансијског обезбеђења, и даље извршавају.

Одредба става 1. овог члана примењују се и на уговоре које је закључило:

1) зависно друштво за чије обавезе гарантује или их на други начин обезбеђује матично друштво или други члан групе;

2) члан групе обухваћен одредбама о унакрсном статусу неизмирења обавеза.

Ако се поступци реструктурирања у трећим државама признају у складу са чланом 98. овог закона, односно ако Народна банка Србије тако одлучи, тај поступак ће се сматрати мером за управљање кризом у складу са овим чланом.

Ако се и даље извршавају битни елементи уговора, укључујући обавезе плаћања и испоруке, као и пружање инструмента финансијског обезбеђења, примена мере за спречавање кризе или мере за управљање кризом, или примена овлашћења за привремену обуставу плаћања или извршења других обавеза из члана 383. овог

закона, укључујући наступање догађаја непосредно повезаног са применом тих мера, неће, сама по себи, омогућити:

1) коришћење права на раскид уговора, одлагање извршења, измену његових одредби, нетирање или поравнање, укључујући и у односу на уговоре:

– које је закључило зависно друштво, ако за уговорне обавезе јемчи или их на други начин обезбеђује други члан групе;

– које је закључио члан групе, а на ког се односе одредбе о унакрсном статусу неизмирења обавеза;

2) стицање својине, контролу или принудну реализацију заложног права над имовином кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона, укључујући другог члана групе који је уговорна страна уговора који садржи одредбе о унакрсном статусу неизмирења обавеза;

3) утицај на права из уговора кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона, или другог члана групе који је уговорна страна уговора који садржи одредбе о унакрсном статусу неизмирења обавеза.

Одредбе овог члана не утичу на право лица да предузме радње из става 4. овог члана, ако то право настаје по основу догађаја који није последица примене мере за спречавање кризе или мере за управљање кризом или наступања догађаја непосредно повезаног са применом тих мера.

Привремена обустава или ограничење из чл. 383. до 385. овог закона не сматра се неизвршењем уговорне обавезе у смислу ст. 1, 2. и 4. овог члана и члана 386. став 1. овог закона.

Одредбе овог члана сматрају се преовлађујућим обавезним одредбама у смислу члана 9. Уредбе (ЕЗ) број 593/2008 Европског парламента и Савета о праву које се примењује на уговорне обавезе.

Овлашћење за привремену обуставу одређених обавеза пре покретања поступка реструктурирања

Члан 383.

Народна банка Србије може да, пре покретања поступка реструктурирања, решењем привремено обустави било које плаћање или извршење других обавеза по уговорима у којем је кредитна институција или лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона једна од уговорних страна, ако су испуњени следећи услови:

1) утврђено је, у складу са чланом 370. став 1. тачка 1) овог закона, да кредитна институција или лице из овог става не може или вероватно неће моћи да настави да послује;

2) није доступна мера лица из приватног сектора из члана 370. став 1. тачка 2) овог закона којом би се спречило да стање те институције или лица постане такво да оно не може или вероватно неће моћи да настави да послује;

3) примена овог овлашћења је неопходна како би се спречило даље погоршање финансијског стања те институције или лица; и

4) примена овог овлашћења потребна је да би се утврдило да ли је услов из члана 370. став 1. тачка 3) овог закона испуњен, да би се изабрала одговарајућа мера реструктурирања или да би се обезбедила ефективна примена једног или више инструмента реструктурирања.

Изузетно од става 1. овог члана, овлашћење за привремену обуставу се не примењује на обавезе плаћања или извршења према:

1) платним системима и системима за поравнање хартија од вредности који су у складу са законом одређени као битни системи, операторима тих система и учесницима у тим системима;

2) централним другим уговорним странама које имају дозволу за рад у Републици Србији;

3) централним другим уговорним странама које имају дозволу за рад у Европској унији на основу члана 14. Уредбе (ЕУ) бр. 648/212 или централним другим уговорним странама трећих држава које је Европско надзорно тело за хартије од вредности и тржиште капитала признало на основу члана 25. Уредбе (ЕУ) бр. 648/2012;

4) Народној банци Србије и другим централним банкама.

При одређивању обухвата примене овлашћења из става 1. овог члана, Народна банка Србије узима у обзир околности сваког појединачног случаја, а нарочито пажљиво процењује примереност примене привремене обуставе на осигуране депозите, посебно на осигуране депозите до висине осигураног износа физичких лица, микро, малих и средњих привредних друштава.

Ако се привремена обустава из става 1. овог члана примени и на осигуране депозите, Народна банка Србије обезбеђује да депоненти имају приступ одговарајућем дневном износу тих депозита.

Период привремене обуставе из става 1. овог члана траје што је могуће краће и не дуже од минималног временског периода који Народна банка Србије сматра неопходним за потребе наведене у ставу 1. тач. 3) и 4) овог члана, а у сваком случају не траје дуже од тренутка објављивања решења о привременој обустави у складу са ставом 11. овог члана до поноћи наредног радног дана.

По истеку периода привременог обустављања из става 5. овог члана, та обустава престаје да производи дејство.

Приликом примене овлашћења из става 1. овог члана, Народна банка Србије узима у обзир утицај који примена тог овлашћења може имати на несметано функционисање финансијских тржишта и води рачуна о правилима за заштиту права поверилаца и њиховог једнаког третмана у складу са општим начелима реструктурирања из члана 4. овог закона.

Ако су привремено обустављене обавезе плаћања или извршења кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона које произилазе из уговора, обавезе плаћања или извршења друге уговорне стране из тог уговора привремено се обустављају у истом периоду.

Ако би обавеза плаћања или извршења доспела током периода привремене обуставе, та обавеза доспева одмах након истека тог периода.

Народна банка Србије о привременој обустави из става 1. овог члана обавештава без одлагања кредитну институцију или лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона на које се та обустава односи, као и органе из члана 373. став 4. тач. 2) до 5) овог закона, након што је утврђено, у складу са чланом 370. став 1. тачка 1) овог закона, да је стање те институције или лица такво да не може или вероватно неће моћи да настави да послује, а пре доношења решења о покретању поступка реструктурирања.

Народна банка Србије објављује решење о привременој обустави из става 1. овог члана, укључујући и услове и период трајања те привремене обуставе, на начин утврђен чланом 374. став 1. овог закона.

Решењем о привременој обустави из става 1. овог члана, Народна банка Србије може, током истог периода, да:

1) ограничи обезбеђене повериоце те кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона да активирају средства обезбеђења у односу на било коју имовину у складу са чланом 385. ст. 2. до 4. овог закона,

2) привремено обустави право друге уговорне стране на отказивање уговора са кредитном институцијом или лицем из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона у складу са чланом 386. ст. 2. до 8. овог закона.

Ако је након привремене обуставе из ст. 1. и 12. овог члана за кредитну институцију или лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона донето решење о покретању поступка реструктурирања, Народна банка Србије не може на ту институцију или лице да примени овлашћења из чл. 384. до 386. овог закона.

Овлашћење за привремену обуставу одређених обавеза у поступку реструктурирања

Члан 384.

Народна банка Србије може да привремено обустави било које плаћање или извршење других обавеза по уговорима у којима је кредитна институција у реструктурирању једна од уговорних страна − од тренутка објављивања обавештења о привременој обустави у складу са чланом 374. овог закона до поноћи наредног радног дана.

Ако би обавеза плаћања или извршења доспела током периода привремене обуставе, та обавеза доспева одмах након истека тог периода.

Ако су у складу са ставом 1. овог члана привремено обустављене обавезе плаћања или извршења кредитне институције у реструктурирању које произилазе из уговора, обавеза плаћања или извршења других уговорних страна из тог уговора привремено се обустављају на исти временски период.

Изузетно од става 1. овог члана, овлашћење за привремену обуставу се не примењује на обавезе плаћања или извршења према:

1) платним системима и системима за поравнање хартија од вредности који су у складу са законом одређени као битни системи, операторима тих система и учесницима у тим системима;

2) централним другим уговорним странама које имају дозволу за рад у Републици Србији;

3) централним другим уговорним странама које имају дозволу за рад у Европској унији на основу члана 14. Уредбе (ЕУ) бр. 648/212 и централним другим уговорним странама трећих држава које је Европско надзорно тело за хартије од вредности и тржиште капитала признало на основу члана 25. Уредбе (ЕУ) бр. 648/2012;

4) Народној банци Србије и другим централним банкама.

Приликом примене овлашћења из става 1. овог члана, Народна банка Србије узима у обзир утицај који примена тог овлашћења може имати на несметано функционисање финансијских тржишта.

При одређивању обухвата примене овлашћења из става 1. овог члана, Народна банка Србије узима у обзир околности сваког појединачног случаја, а нарочито пажљиво процењује примереност примене привремене обуставе на осигуране депозите, посебно на осигуране депозите до висине осигураног износа физичких лица, микро, малих и средњих привредних друштава.

Ако се привремена обустава из става 1. овог члана примени и на осигуране депозите, Народна банка Србије обезбеђује да депоненти имају приступ одговарајућем дневном износу тих депозита.

Овлашћење за ограничење активирања средстава обезбеђења

Члан 385.

Народна банка Србије може да ограничи обезбеђене повериоце кредитне институције у реструктурирању да активирају средстава обезбеђења у односу на било коју имовину те институције − од тренутка објављивања обавештења о ограничењу у складу са чланом 374. овог закона до поноћи наредног радног дана.

Изузетно од става 1. овог члана, овлашћење за ограничење активирања средстава обезбеђења не не примењује се ако су повериоци:

1) платни системи и системи за поравнање хартија од вредности који су у складу са законом одређени као битни системи, или оператори тих система;

2) централне друге уговорне стране које имају дозволу за рад у Републици Србији;

3) централне друге уговорне стране које имају дозволу за рад у Европској унији на основу члана 14. Уредбе (ЕУ) бр. 648/212 и централне друге уговорне стране трећих држава које је Европско надзорно тело за хартије од вредности и тржиште капитала признало на основу члана 25. Уредбе (ЕУ) бр. 648/2012;

4) Народна банка Србије или друге централне банке.

Ако се може применити члан 420. овог закона, Народна банка Србије обезбеђује да се ограничења наметнута у складу са овлашћењем из става 1. овог члана примењују доследно на све чланове групе на које је примењена и мера реструктурирања.

Приликом примене овлашћења из става 1. овог члана, Народна банка Србије узима у обзир утицај који примена тог овлашћења може имати на несметано функционисање финансијских тржишта.

Овлашћење за привремену обуставу права на раскид уговора

Члан 386.

Народна банка Србије може привремено да обустави право друге уговорне стране на раскид уговора са кредитном институцијом у реструктурирању – од тренутка објављивања обавештења о привременој обустави у складу са чланом 374. овог закона до поноћи наредног радног дана, под условом да се и даље извршавају уговорне обавезе, укључујући обавезе плаћања, извршења, као и давање средства обезбеђења.

Овлашћење из става 1. овог члана може да се примени и на уговорне односе зависног друштва кредитне институције у реструктурирању ако:

1) за те уговорне обавезе гарантује или их на други начин обезбеђује кредитна институција у реструктурирању;

2) је право на раскид тог уговора засновано искључиво на несолвентности, односно финансијском стању кредитне институције у реструктурирању; и

3) се на кредитну институцију у реструктурирању примењује или се може применити овлашћење за пренос а сва имовина или обавезе зависног друштва у вези са тим уговором пренети су или се могу пренети стицаоцу или Народна банка Србије на други начин обезбеђује одговарајућу заштиту за такве обавезе.

Привремена обустава из става 2. овог члана примењује се од тренутка објављивања обавештења о тој обустави у складу са чланом 374. овог закона до поноћи наредног радног дана.

Изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, овлашћење за привремену обуставу не може да се спроведе ако је друга уговорна страна:

1) платни систем и систем за поравнање хартија од вредности који су у складу са законом одређен као битни систем или оператор тог система;

2) централна друга уговорна страна која има дозволу за рад у Републици Србији;

3) централна друга уговорна страна која има дозволу за рад у Европској унији на основу члана 14. Уредбе (ЕУ) бр. 648/212 и централна друга уговорна страна трећих држава које је Европско надзорно тело за хартије од вредности и тржиште капитала признало на основу члана 25. Уредбе (ЕУ) бр. 648/2012;

4) Народна банка Србије или друга централна банка.

Уговорна страна може да раскине уговор пре истека периода привремене обуставе из ст. 1. или 2. овог члана ако прими обавештење Народне банке Србије да се права и обавезе обухваћени уговором не преносе на стицаоца или неће бити отписани или конвертовани приликом примене инструмента расподеле губитака у складу са чланом 401. став 1. тачка 1) овог закона.

Ако Народна банка Србије примени овлашћење из ст. 1. или 2. овог члана, а не достави обавештење у складу са ставом 4. овог члана, право на раскид уговора се може користити по истеку периода привремене обуставе, у складу са чланом 382. овог закона, на следећи начин:

1) ако су права и обавезе обухваћене уговором пренете на стицаоца, друга уговорна страна може остварити право на раскид уговора само ако након тренутка преноса наступе услови за раскид уговора у односу на стицаоца;

2) ако права или обавезе обухваћене уговором остају у кредитној институцији у реструктурирању и ако Народна банка Србије није применила инструмент расподеле губитака у складу са чланом 401. став 1. тачка 1) овог закона на тај уговор, друга уговорна страна може раскинути уговор у складу са уговореним условима, након истека периода привремене обуставе из става 1. овог члана.

Приликом примене овлашћења из овог члана, Народна банка Србије узима у обзир утицај који примена тог овлашћење може имати на несметано функционисање финансијских тржишта.

Централни регистар, односно други трговински регистар који у складу са прописима којима се уређује тржиште капитала прикупља податке и води евиденцију о дериватима, на захтев Народне банке Србије учиниће доступним информације потребне за извршавање њених овлашћења из овог закона.

Уговорно признавање овлашћења за привремену обуставу или ограничење права и обавеза у финансијским уговорима на које се примењује право треће државе

Члан 387.

Кредитна институција или лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона дужни су да обезбеде да финансијски уговор који закључе, а на који се примењује право треће државе, садржи одредбу којом се уговорне стране саглашавају да тај финансијски уговор може бити предмет примене овлашћења Народне банке Србије да привремено обустави или ограничи права и обавезе у складу с чл. 383. до 386. овог закона, и којом се саглашавају да буду обавезани захтевима из члана 382. овог закона.

Став 1. овог члана се примењује на сваки финансијски уговор којим се:

1) ствара нова обавеза или значајно мења постојећа, а закључен је након ступања на снагу овог закона и

2) предвиђа остваривање једног или више права на раскид или права на принудну реализацију заложног права на која би се применили чл. 383. до 386. овог закона, да је финансијским уговором предвиђена примена права Републике Србије.

Народна банка Србије може да примени овлашћења из чл. 383. до 386. овог закона и на финансијске уговоре кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона који не садрже одредбу из става 1. овог члана.

Народна банка Србије може ближе уредити садржај одредбе из става 1. овог члана.

Примена овлашћења за реструктурирање

Члан 388.

Народна банка Србије може да преузме контролу над кредитном институцијом у реструктурирању ради примене мера реструктурирања на начин да:

1) управља кредитном институцијом у реструктурирању са свим овлашћењима акционара и органа управљања и

2) управља и располаже, укључујући и право на отуђење, имовином те кредитне институције.

Контролу из става 1. овог члана Народна банка Србије може остваривати непосредно или путем посебне управе у складу с чланом 375. овог закона. Гласачка права по основу акција или других власничких инструмената кредитне институције у реструктурирању не могу се користити током периода реструктурирања.

Народна банка Србије може примењивати мере реструктурирања у складу са овим законом и без преузимања контроле у складу са ставом 1. овог члана.

Народна банка Србије у сваком појединачном случају разматра да ли је примена овлашћења из ст. 1. или 2. овог члана примерена, узимајући у обзир циљеве и начела реструктурирања, посебне околности кредитне институције у реструктурирању и потребу да се олакша ефективно реструктурирање прекограничне групе.

Глава XXI
ПРОЦЕНА ВРЕДНОСТИ ИМОВИНЕ И ОБАВЕЗА

Процена вредности имовине и обавеза за потребе реструктурирања

Члан 389.

Пре примене мера реструктурирања или овлашћења за отпис и конверзију из члана 391. овог закона, Народна банка Србије обезбеђује да лице независно од било ког органа јавне власти, укључујући Народну банку Србије, и независно од кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона (у даљем тексту: независни проценитељ) спроведе поштену, опрезну и реалистичну процену вредности имовине и обавеза кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона (у даљем тексту: процена вредности).

Циљ процене вредности је да се утврди вредност имовине и обавеза кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона који испуњавају услове из чл. 370. или 371. овог закона.

Процена вредности се врши:

1) ради прибављања информација за утврђивање испуњености услова за реструктурирање или услова за примену овлашћења за отпис и конверзију из члана 391. овог закона;

2) ако су испуњени услови за реструктурирање – ради прибављања информација за доношење одлуке о примени одговарајућих мера реструктурирања према кредитној институцији или другом лицу из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона;

3) ако се примењује овлашћење за отпис и конверзију из члана 391. овог закона – ради прибављања информација за доношење одлуке о износу у којем се поништавају

акције или други власнички инструменти или умањује њихова вредност, као и о износу отписа или конверзије релевантних инструмената капитала и подобних обавеза у складу са чланом 392. овог закона;

4) ако се примењује инструмент расподеле губитака – ради прибављања информација за доношење одлуке о износу у којем се смањује вредност или конвертују обавезе подобне за примену инструмента расподеле губитака;

5) ако се примењује инструмент привремене кредитне институције или инструмент одвајања имовине – ради прибављања информација за доношење одлуке о имовини, правима, обавезама или акцијама или другим власничким инструментима које је потребно пренети, као и одлуке о вредности свих накнада које треба платити кредитној институцији у реструктурирању или, у зависности од конкретног случаја, акционару или имаоцу другог власничког инструмента;

6) ако се примењује инструмент продаје пословања – ради прибављања информација за доношење одлуке о имовини, правима, обавезама или акцијама или другим власничким инструментима које је потребно пренети, као и прибављања података како би Народна банка Србије могла да одреди тржишне услове из члана 396. овог закона;

7) ради обезбеђења да су сви губици за које је потребно умањити имовину кредитне институције или другог лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона у потпуности признати у тренутку примене инструмената реструктурирања или овлашћења за отпис и конверзију из члана 391. овог закона.

Осим у случају примене државне помоћи у складу са прописима којима се та помоћ уређује, процена вредности се заснива на опрезним претпоставкама, које укључују и претпоставке о нивоу губитака насталих услед наступања статуса неизмирења обавеза дужника.

Процена вредности не сме полазити од претпоставке коришћења ванредне јавне финансијске подршке, хитне подршке Народне банке Србије за ликвидност или подршке Народне банке Србије за ликвидност која би била обезбеђена под условима обезбеђења, доспећа или каматним стопама који одступају од уобичајених.

Процена вредности мора, без обзира на инструмент реструктурирања који се примењује, узети у обзир да:

1) Народна банка Србије и Фонд за реструктурирање имају право на повраћај свих разумних и оправданих трошкова од кредитне институције у реструктурирању у складу са чланом 395. став 6.овог закона и

2) Фонд за реструктурирање има право да наплати камату или накнаду за све кредите или гаранције који су кредитној институцији у реструктурирању одобрени у складу са чланом 442. овог закона.

Извештај о процени вредности треба да садржи и следеће податке из пословних књига и евиденција кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона, и то:

1) њихове ажурне финансијске извештаје;

2) анализу и процену рачуноводствене вредности имовине;

3) попис неизмирених билансних и ванбилансних обавеза с навођењем исплатних редова у које би се обавезе разврстале у складу са законом којим се уређују стечај и ликвидација кредитних институција или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона; и

4) друге информације од значаја за процену.

Када је то потребно за доношење одлуке из става 3, тач. 3) и 4) овог члана, део извештаја из става 7. тачка 3) овог члана треба да буде допуњен проценом вредности ванбилансне имовине и обавеза које могу настати у будућности као последица неизвесног догађаја или обавеза неодређеног рока доспећа или износа.

Где је применљиво, ради прибављања информација за доношење одлуке из става 3. тач. 5) и 6) овог члана, део извештаја из става 7. тачка 2) овог члана може бити допуњен анализом и проценом тржишне вредности имовине и обавеза кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона.

Извештај о процени вредности мора да садржи податак о томе у који би исплатни ред ушло појединачно потраживање у складу са законом којим се уређују стечај и ликвидација кредитних институција, као и процену исхода за сваког акционара и повериоца кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона у случају да се над кредитном институцијом или тим лицем спроводи поступак стечаја или ликвидације, при чему та процена не утиче на примену заштитне мере из члана 414. овог закона.

Процена вредности која је у потпуности усклађена са захтевима из ст. 1, 7. и 10. овог члана сматра се коначном.

Изузетно од става 1. овог члана, ако није могуће спровести независну процену вредности из тог става, Народна банка Србије може спровести привремену процену вредности имовине и обвеза кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона у складу са ставом 13. овог члана.

Ако околности појединачног случаја захтевају хитно поступање због чега није могуће у процену вредности укључити информације из ст. 7. и 10. овог члана, Народна банка Србије обезбеђује да независни проценитељ спроведе привремену процену вредности која је, у мери у којој је то могуће, усклађена са захтевима из ст. 1, 7. и 10. овог члана и која укључује резерву за додатне губитке која је адекватно образложена.

На основу привремене процене из ст. 12. или 13. овог члана, Народна банка Србије може предузети мере реструктурирања и применити овлашћења за реструктурирање, укључујући овлашћење за отпис и конверзију из члана 391. овог закона и овлашћење за преузимање контроле над кредитном институцијом или лицем из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона који више не могу или вероватно неће моћи да наставе да послују.

Резултат процене вредности из ст. 1, 12. или 13. овог члана, у зависности од тога шта је применљиво, саставни је део образложења решења о покретању поступка реструктурирања, односно о примени инструмената и овлашћења реструктурирања или решења о примени овлашћења за отпис и конверзију из члана 391. овог закона.

Процена вредности из ст. 1, 12. или 13. овог члана може се побијати само тужбом против решења из става 15. овог члана.

Изузетно од прописа којима се уређују јавне набавке, Народна банка Србије може директно уговорити услуге независног проценитеља, без обавезе спровођења поступка јавне набавке.

Трошкови процене вредности падају на терет кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона који су предмет те процене, осим ако их стицалац преузме на себе.

Народна банка Србије прописује ближе услове и начин вршења процене вредности из овог члана и члана 390. овог закона, као и услове за избор независног проценитеља.

Накнадна коначна процена вредности

Члан 390.

У случају из члана 389. ст. 12. или 13. овог закона, Народна банка Србије обезбеђује да независни проценитељ у што краћем року изврши накнадну коначну процену вредности која је потпуности усклађена са захтевима из тог члана.

Накнадна коначна процена вредности имовине и обавеза може се обављати одвојено или истовремено са проценом из члана 389. овог закона и може је обављати исти независни проценитељ као и ту процену, с тим што мора бити јасно назначено да су то две различите процене.

Сврха накнадне коначне процене је да:

1) обезбеди да су сви губици за које је потребно умањити имовину кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона у потпуности признати у њиховим пословним књигама и

2) пружи информације за доношење одлуке из става 4. овог члана о повраћају отписаних потраживања поверилаца или повећању вредности исплаћене надокнаде.

Ако се накнадном коначном проценом вредности из става 1. овог члана утврди да је процењена вредност нето имовине кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона већа од те вредности утврђене привременом проценом вредности из члана 389. ст. 12. или 13. овог закона, Народна банка Србије може да:

1) повећа вредност потраживања поверилаца или власника релевантних инструмената капитала који су отписани или им је вредност умањена применом инструмента расподеле губитака или

2) наложи привременој кредитној институцији или лицу за управљање имовином да исплате додатну надокнаду за имовину, права или обавезе кредитној институцији у реструктурирању или, у зависности од случаја, за акције или друге власничке инструменте њиховим власницима.

Глава XXII
ОТПИС И КОНВЕРЗИЈА ИНСТРУМЕНАТА КАПИТАЛА И ПОДОБНИХ ОБАВЕЗА

Услови за отпис или конверзију релевантних инструмената капитала и подобних обавеза

Члан 391.

Народна банка Србије може применити овлашћење за отпис или конверзију релевантних инструмената капитала и подобних обавеза:

1) независно од примене мере реструктурирања или

2) у комбинацији са мером реструктурирања, ако су испуњени услови за покретање поступка реструктурирања из чл. 370. или 371. овог закона.

Ако је лице за реструктурирање стекло релевантне инструменте капитала и подобне обавезе посредно, преко других чланова исте групе за реструктурирање, овлашћење за отпис и конверзију из става 1. овог члана врши се истовремено са овлашћењем за отпис и конверзију на нивоу матичног друштва лица које је издало те инструменте капитала и подобне обавезе или на нивоу других матичних друштава која нису лица за реструктурирање, како би губици били ефикасно пренети на лице за реструктурирање и како би то лице спровело докапитализацију лица које је издало те инструменте.

Након примене овлашћења за отпис и конверзију из става 1. одредба под 1) овог члана, Народна банка Србије без одлагања обезбеђује процену из члана 414. овог закона, уз примену заштитних мера за акционаре и повериоце из члана 415. овог закона.

Народна банка Србије може применити овлашћење за отпис или конверзију из става 1. одредба под 1) овог члана само у односу на подобне обавезе које испуњавају услове из прописа из члана 353. овог закона, односно из члана 359. став 2. овог закона, у зависности од тога шта је применљиво, осим услова који се односи на преостали рок доспећа.

При примени овлашћења за отпис или конверзију из става 1. одредба под 1) ове тачке Народна банка Србије води рачуна о начелу реструктурирања из члана 338. став 1. одредба под 7) овог закона.

Када се мера реструктурирања предузима у односу на лице за реструктурирање или, у изузетним околностима, одступајући од плана реструктурирања, у односу на лице које није лице за реструктурирање, износ који је умањен, отписан или конвертован у складу с чланом 392. став 3. овог закона на нивоу тог лица, укључује се у обрачун лимита из члана 395. став 9. тачка 1), члана 402. став 9. тачка 1) и став 12. тачка 1) овог закона, који се примењују на то лице.

Народна банка Србије примењује овлашћење за отпис и конверзију инструмената капитала и подобних обавеза у складу с чланом 392. овог закона и без одлагања, у односу на релевантне инструменте капитала и подобне обавезе из става 4. овог члана издате од стране кредитне институције, односно лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона, узимајући у обзир потребу за ефективном применом овог овлашћења или, где је то применљиво, за ефективним спровођењем стратегије реструктурирања групе за реструктурирање, ако утврди постојање једне или више следећих околности:

1) испуњени су услови за покретање поступка реструктурирања из чл. 370. или 371. овог закона, у ком случају се ово овлашћење примењује пре предузимања мера реструктурирања;

2) ако је утврдила да, у случају да се не примени овлашћење за отпис и конверзију релевантних инструмената капитала и подобних обавеза из става 4. овог члана, пословање кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона, неће бити одрживо;

3) у случају релевантних инструмената капитала издатих од стране зависног друштва са седиштем у Републици Србији, који се признају за потребе испуњавања захтева за капиталом на појединачној и на консолидованој основи, ако је утврдила да пословање те групе неће бити одрживо, осим ако се не изврши овлашћење за отпис или конверзију тих релевантних инструмената капитала;

4) у случају релевантних инструмената капитала издатих од стране зависног друштва са седиштем у Републици Србији, који се признају за потребе испуњавања захтева за капиталом на појединачној и на консолидованој основи, ако је утврдила, заједно са надлежним органом за отпис и конверзију у држави чланици Европске уније у којој се налази орган надлежан за вршење надзора на консолидованој основи, у облику заједничке одлуке из члана 429. ст. 5. и 6 овог закона, да пословање те групе неће бити одрживо, осим ако се не изврши овлашћење за отпис или конверзију тих релевантних инструмената капитала

5) у случају релевантних инструмената капитала издатих од стране матичног друштва са седиштем у Републици Србији, а који се признају за потребе испуњавања захтева за капиталом на појединачној основи тог матичног друштва или на консолидованој основи, ако је утврдила да пословање те групе неће бити одрживо, осим ако се не изврши овлашћење за отпис или конверзију тих релевантних инструмената капитала;

6) кредитној институцији или лицу из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона је потребна ванредна јавна финансијска подршка, осим у случају из члана 379. став 3. тачка 4) алинеја трећа овог закона.

За потребе става 7. овог члана, сматра се да пословање кредитне институција, лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона или групе није одрживо, ако су испуњени следећи услови:

1) ако је стање кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона, односно групе такво да не може или вероватно неће моћи да настави да послује и

2) узимајући у обзир потребно време и све околности конкретног случаја, није разумно очекивати да би било која друга мера, укључујући алтернативне мере приватног сектора, мере предузете у поступку контроле или надзора или мере ране интервенције, осим отписа и конверзије из става 1. овог члана, могла у разумном року да отклони сметње за наставак пословања кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона, односно групе.

За потребе става 8. тачка 1) овог члана сматра се да је стање кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона такво да не може или вероватно неће моћи да настави да послује ако је испуњен неки од услова из члана 370. став 3. овог закона.

За потребе става 8. тачка 1) овог члана сматра се да је стање групе такво да не може или вероватно неће моћи да настави да послује ако је орган надлежан за вршење надзора на консолидованој основи утврдио да група не испуњава или постоје објективне околности које указују да у непосредној будућности група неће испуњавати консолидоване регулаторне захтеве на начин који оправдава предузимање мера надзора, укључујући и околности које указују да је група остварила или ће вероватно остварити губитке који прелазе значајан део или целокупан износ њеног капитала.

У случају из става 7. тачка 3) овог члана, релевантни инструменти капитала издати од стране зависног друштва не смеју бити отписани у већем износу или конвертовани под неповољнијим условима у односу на инструменте капитала издате од стране матичног друштва који су отписани или конвертовани а који се налазе у истом исплатном реду у случају поступка стечаја.

Пре него што утврди постојање околности из става 7. тачка 3) овог члана, Народна банка Србије, где је то применљиво, поступа у складу са захтевима у вези са обавештавањем и консултовањем из члана 393. овог закона.

Ако се релевантни инструменти капитала признају за потребе испуњавања захтева за капиталом на појединачној основи кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона са седиштем у Републици Србији, Народна банка Србије утврђује околности из става 7. овог члана.

Ако се релевантни инструменти капитала или подобне обавезе из става 4. овог закона признају за потребе испуњавања минималног захтева за капиталом и подобним обавезама на појединачној основи кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона са седиштем у Републици Србији, које није лице за реструктурирање, Народна банка Србије утврђује околности из става 7. овог члана.

Ако релевантне инструменте капитала издаје кредитна институција или лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона са седиштем у Републици Србији која је зависно друштво матичног друштва из Европске уније и ако се ти инструменти признају за потребе испуњавања захтева за капиталом на појединачној и на консолидованој основи, Народна банка Србије:

1) утврђује околности из става 7. овог члана, и

2) учествује у доношењу заједничке одлуке за утврђивање околности из става 7. овог члана.

Ако релевантне инструменте капитала издаје институција или лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона које је матично друштво у Европској унији са седиштем у Републици Србији и ако се ти инструменти признају за потребе испуњавања захтева за капиталом на појединачној и на консолидованој основи, Народна банка Србије утврђује околности из става 7. овог члана.

Пре примене овлашћења за отпис и конверзију из става 1. овог члана, Народна банка Србије обезбеђује спровођење процене вредности имовине и обавеза кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона у складу с чланом 389. овог закона, која је основ за утврђивање износа отписа који ће бити примењен на релевантне инструменте капитала или на подобне обавезе из става 4. овог члана ради покрића губитка, као и нивоа конверзије тих инструмената капитала и подобних обавеза ради докапитализације кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона.

Отпис или конверзија релевантних инструмената капитала и подобних обавеза

Члан 392.

Народна банка Србије примењује овлашћење за отпис и конверзију из члана 391. овог закона, према редоследу наплате потраживања у поступку стечаја у складу са законом којим се уређују стечај и ликвидација кредитних институција, од најнижег приоритета ка вишем, на следећи начин:

1) елементи основног акцијског капитала се отписују (смањују) први, сразмерно износу губитака до износа тог капитала, а Народна банка Србије предузима једну или обе мере из члана 404. ст. 1. и 2. овог закона према власницима инструмената основног акцијског капитала;

2) износ главнице инструмената додатног основног капитала се отписује и/или конвертује у инструменте основног акцијског капитала, у мери у којој је то потребно за остварење циљева реструктурирања из члана 3. овог закона или до укупног износа тих елемената капитала, у зависности од тога шта је мање;

3) износ главнице инструмената допунског капитала се отписује и/или конвертује у инструменте основног акцијског капитала, у мери у којој је то потребно за остварење циљева реструктурирања из члана 3. овог закона или до укупног износа тих елемената капитала, у зависности од тога шта је мање;

4) износ главнице подобних обавеза из члана 391. став 4. овог закона отписује се и/или конвертује у инструменте основног акцијског капитала, у мери у којој је то потребно за остварење циљева реструктурирања из члана 3. овог закона или до укупног износа тих елемената капитала, у зависности од тога шта је мање.

Ако је у складу са ставом 1. овог члана отписан износ главнице релевантног инструмената капитала или подобних обавеза из члана 391. став 4. овог закона, то умањење има следеће последице:

1) смањење је трајно, уз могућност повећања вредности у складу са механизмом надокнаде из члана 403. став 4. овог закона;

2) не постоји никаква обавеза према власнику релевантног инструмента капитала или подобних обавеза из члана 391. овог закона који је отписан, осим обрачунате обавезе по основу датог инструмента која је доспела а неизмирена на дан отписа и обавезе по основу штете која може настати као последица оспоравања законитости примене овлашћења за отпис;

3) не исплаћује се никаква надокнада власницима релевантних инструмената капитала или подобних обавеза из члана 391. став 4. овог закона, осим у складу са ставом 3. овог члана.

Ради конверзије релевантних инструмената капитала и подобних обавеза из члана 391. став 4. овог закона у складу са ставом 1. тач. 2) до 4) овог члана, Народна банка Србије може да наложи кредитној институцији или лицу из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона да емитује инструменте основног акцијског капитала власницима релевантних инструмената капитала или подобних обавеза из члана 391. став 4. овог закона. Релевантни инструменти капитала и подобне обавезе из члана 391. став 4. овог закона могу бити конвертовани само ако су испуњени следећи услови:

1) инструменти основног акцијског капитала су емитовани од стране кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона или матичног друштва кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона, уз претходно одобрење Народне банке Србије или, ако је потребно, уз одобрење органа надлежног за реструктурирање матичног друштва;

2) инструменти основног акцијског капитала су емитовани пре било које емисије акција или других власничких инструмената те кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона за спровођење државне помоћи улагањем у капитал;

3) инструменти основног акцијског капитала се додељују и преносе без одлагања након извршења овлашћења за конверзију;

4) стопа конверзије којом се одређује број инструмената основног акцијског капитала који се додељују за сваки релевантни инструмент капитала или сваку подобну обавезу из члана 391. став 4. овог закона у складу је са начелима из члана 393. овог закона.

Ради обезбеђивања инструмената основног акцијског капитала у складу са ставом 3. овог члана, Народна банка Србије може да наложи кредитној институцији или лицу из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона да прибави сва потребна претходна одобрења за емитовање потребног броја инструмената основног акцијског капитала.

Ако су за кредитну институцију испуњени услови за покретање поступка реструктурирања и предвиђена је примена инструмента реструктурирања на ту институцију, Народна банка Србије поступа у складу са чланом 391. став 7. овог закона пре примене тог инструмента.

О примени овлашћења за отпис и конверзију из члана 391. овог закона у складу са ставом 1. овог члана, Народна банка Србије одлучује решењем које садржи:

1) износ за који се смањује основни акцијски капитал по основу отписа елемената основног акцијског капитала кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона, у мери у којој је то применљиво;

2) износ за који се смањује додатни основни капитал и/или допунски капитал кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона, у мери у којој је то применљиво, по основу отписа главнице релевантних инструмената капитала;

3) износ за који се отписује главница подобних обавеза кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона, у мери у којој је то применљиво;

4) износ за који се повећава основни акцијски капитал кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона, у мери у којој је то применљиво, по основу конверзије главнице релевантних инструмената капитала и/или подобних обавеза.

Решење из става 6. овог члана садржи дан, сат и минут од када производи правно дејство.

Ако повећање основног акцијског капитала у складу са ставом 6. тачка 3) овог члана подразумева емитовање нових акција, даном ступања на снагу решења из тог

става сматра се да су те акције издате, уплаћене и преузете од стране власника релевантних инструмената капитала и подобних обавеза који се конвертују.

На акције из става 9. овог члана не примењује се обавеза објављивања проспекта, а власници акција које су отписане и/или пренете решењем из става 6. овог члана, немају право пречег уписа на новим акцијама.

Народна банка Србије доставља решење из става 6. овог члана најкасније наредног радног дана Агенцији за привредне регистре и Централном регистру, који су дужни да без одлагања спроведу упис одговарајућих промена у вези са капиталом кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона.

На третман акционара приликом примене овлашћења за отпис и конверзију инструмената капитала и подобних обавеза сходно се примењује члан 404. овог закона, а на решење из става 6. овог члана сходно се примењују одредбе члана 408. овог закона.

Примена на консолидованом нивоу

Члан 393.

Пре утврђивања околности из члана 391. став 7. тач. 2) до 5) овог закона за кредитну институцију или лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона са седиштем у Републици Србији, које је зависно друштво матичног друштва у Европској унији са седиштем у другој држави чланици, које издаје релевантне инструменте капитала или подобне обавезе из члана 58. став 4. овог закона, за потребе испуњавања минималног захтева за капиталом и подобним обавезама на појединачној основи или релевантне инструменте капитала који се признају за потребе испуњавања захтева за капиталом на појединачној и на консолидованој основи, Народна банка Србије о намери утврђивања:

1) околности из члана 391. став 7. тач. 2) до 5) овог закона, након консултација са органом надлежним за реструктурирање релевантног лица за реструктурирање, где је то применљиво, у року од 24 часа од завршетка тих консултација о тој намери обавештава:

– орган надлежан за вршење надзора на консолидованој основи из друге државе чланице и орган који има овлашћење за отпис и конверзију у тој држави чланици, ако није исти, и

– органе надлежне за реструктурирање других чланова исте групе за реструктурирање који су директно или индиректно стекли подобне обавезе из члана 359. овог закона од лица на које се примењује тај члан закона;

2) околности из члана 391. став 7. тачка 3) овог закона, без одлагања обавештава надлежни орган и орган надлежан за примену овлашћења за отпис и конверзију ако то није исти орган, за сваку кредитну институцију или лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона које је емитовало релевантне инструменте капитала за које се планира извршење овлашћења за отпис и конверзију, у случају утврђивања такве околности.

Народна банка Србије при утврђивању околности из члана 391. став 7. тач. 3) до 5) овог закона за кредитну институцију која је члан прекограничне групе, узима у обзир потенцијалне последице те одлуке у свим државама чланицама у којима кредитна институција или група послују.

Народна банка Србије, уз обавештења из става 1. овог члана, доставља и образложење разлога због којих разматра утврђивање околности из члана 391. став 7. овог закона.

Након достављања обавештења из става 1. овог члана, Народна банка Србије, након консултација са органима из тог става, оцењује:

1) да ли постоји алтернативна мера овлашћењу за отпис или конверзију релевантних инструмената капитала и подобних обавеза у складу са чланом 391. став 7. овог закона;

2) ако постоји алтернативна мера из тачке 1) овог става, да ли се та мера може применити; и

3) ако се алтернативна мера из тачке 1) овог става може применити, да ли постоји реална могућност да би та мера, у одговарајућем року, имала за резултат престанак околности које захтевају примену члана 391. став 7. овог закона.

Алтернативним мерама из става 4. овог члана сматрају се мере ране интервенције из чл. 250. и 253. овог закона и друге мере назора из члана 236. овог закона или уплата средстава или инструмената капитала од стране матичног друштва.

Када у складу са ставом 4. овог члана, Народна банка Србије, након консултација са органима из става 1. тог члана, оцени да је расположива једна или више алтернативних мера које се могу примени и дати резултат из става 4. тачка 3) овог члана, обезбедиће примену тих мера.

Ако у случају из става 336. тачка 1) овог члана, у складу са ставом 4. овог члана, Народна банка Србије, након консултација са органима из става 1. тог члана, оцени да не постоји алтернативна мера која се може применити и дати резултат из става 4. тачка 3) овог члана, одлучује о оправданости утврђивања околности из члана 391. став 7. овог закона.

Ако Народна банка Србије одлучи да утврди околности из члана 391. став 7. тачка 3) овог закона, без одлагања обавештава органе који имају овлашћење за отпис и конверзију држава чланица у којима су седишта зависних друштава на која та одлука има утицај.

У случају из става 8. овог члана, утврђивање околности из члана 391. став 7. тачка 3) овог закона је у облику заједничке одлуке из члана 429. ст. 4. и 5. овог закона. У одсуству заједничке одлуке то утврђивање се не сме спровести.

Народна банка Србије без одлагања спроводи одлуку о отпису или конверзији инструмената капитала у складу са овим чланом.

Стопа конверзије

Члан 394.

При вршењу овлашћења из члана 391. став 7. овог закона или овлашћења из члана 376. став 1. тачка 6) овог закона, Народна банка Србије може да примени различите стопе конверзије на различите категорије релевантних инструмената капитала и обавеза у складу са једним или оба начела из ст. 2. и 3. овог члана.

Стопа конверзије мора да одражава одговарајућу накнаду погођеном повериоцу за сваки губитак који је претрпео због отписа или конверзије из става 1. овог члана.

Ако Народна банка Србије, у складу са ставом 1. овог члана, примењује различите стопе конверзије, стопа конверзије која се примењује на обавезе које су у исплатним редовима вишег приоритета наплате у складу са законом којим се уређују стечај и ликвидација кредитних институција биће виша од стопе конверзије за обавезе које улазе у исплатне редове нижег приоритета наплате.

Народна банка Србије може приписати ближе услове за одређивање стопа конверзије.

Глава XXIII
ИНСТРУМЕНТИ РЕСТРУКТУРИРАЊА

Општа начела инструмената реструктурирања

Члан 395.

Народна банка Србије може решењем о покретању поступка реструктурирања из члана 373. овог закона према кредитној институцији или лицу из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона у реструктурирању применити један или више следећих инструмената реструктурирања:

1) инструмент продаје пословања;

2) инструмент привремене кредитне институције;

3) инструмент одвајање имовине;

4) инструмент расподеле губитака на акционаре и повериоце (у даљем тексту: инструмент расподеле губитака).

Народна банка Србије може да примени инструменте из става 1. овог члана самостално или у комбинацији, при чему инструмент одвајања имовине може применити само у комбинацији са другим инструментом из тог става.

Ако примени инструмент реструктурирања из става 336. тач. 1) или 2) овог члана, самостално или у комбинацији са другим инструментом реструктурирања, при чему се преноси само део имовине, права или обавеза кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона у реструктурирању, Народна банка Србије, најкасније до дана доношења решења о окончању поступка реструктурирања одузима дозволу за рад и покреће стечајни поступак над кредитном институцијом или лицем из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона у којем је остао непренесени део имовине, права и обавеза (у даљем тексту: резидуално лице). Ради остваривања циљева реструктурирања, а у складу са начелима реструктурирања из члана 4. овог закона, стечајни управник је дужан да поступак из овог става спроведе у разумном року, на начин да се омогући стицаоцу имовине, права или обавеза кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона наставак пренетих активности или услуга у складу са чланом 379. овог закона.

Одредбе става 3. овог члана се не примењују, ако се за потребе члана 401. став 1. тачка 1) овог закона, на кредитну институцију у реструктурирању примени инструмент расподеле губитака у комбинацији са другим инструментом реструктурирања.

У случају из става 3. овог члана, ако би примена мера реструктурирања довела до покрића губитка од стране повериоца или до конверзије њихових потраживања, Народна банка Србије може одлучити да не користи, у складу са ставом 10. овог члана, овлашћење за отпис и конверзију инструмената капитала из члана 391. овог закона, ако ти инструменти треба да остану у резидуалном лицу и ако би примена инструмента реструктурирања из става 336. тач. 1) или 2) овог члана, заједно са одузимањем дозволе за рад и отварањем стечајног поступка резидуалног лица, обезбедила, у складу са проценом вредности из чл. 389. и 390. овог закона, да би они сносили губитке пре свих осталих поверилаца кредитне институције у реструктурирању.

Народна банка Србије и Фонд за реструктурирање имају право на накнаду свих разумних трошкова у вези са применом инструмената реструктурирања, вршењем овлашћења за реструктурирање или применом државних инструмената финансијске стабилизације, на један или више следећих начина:

1) на терет накнаде коју је стицалац платио кредитној институцији у реструктурирању или власницима акција или других власничких инструмената;

2) од кредитне институције у реструктурирању у својству приоритетног повериоца или

3) од свих прихода који су резултат престанка пословања, односно ликвидације или стечаја привремене кредитне институције или лица за управљање имовином, у својству приоритетног повериоца у односу на све друге повериоце кредитне институције у стечају или ликвидацији.

Изузетно од одредаба закона којим се уређују стечај и ликвидација кредитних институција којима се уређује побијање правних радњи стечајног дужника, у случају покретања стечајног поступка над кредитном институцијом у реструктурирању, правне радње преноса имовине, права и обавеза са кредитне институције у реструктурирању на друго лице применом инструмената реструктурирања или вршењем овлашћења за реструктурирање или применом државних инструмената финансијске стабилизације не могу се побијати нити прогласити ништавим.

Ако је покренут поступак реструктурирања над кредитном институцијом или лицем из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона, Народна банка Србије може применити додатне инструменте и овлашћења који су усклађени с чл. 3. и 4. овог закона, на начин да примена тих овлашћења не представља препреку за ефикасније реструктурирање прекограничне групе.

Народна банка Србије може да тражи финансирање из алтернативних извора финансирања коришћењем државних инструмената финансијске стабилизације у складу са одељком 6. ове главе само у случају системске кризе и то ако су испуњена оба следећа услова:

1) да су акционари, имаоци других власничких инструмената, власници релевантних инструмената капитала и осталих обавеза подобних за расподелу губитака допринели покрићу губитака и докапитализацији отписом, конверзијом или на други начин, у износу од најмање 8% укупних обавеза, укључујући капитал кредитне институције у реструктурирању, према обрачуну у тренутку предузимања мере реструктурирања у складу са проценом вредности из чл. 389. и 390. овог закона и

2) да је финансирање одобрено у складу са прописима којима се уређује државна помоћ.

Ако решење о покретању поступка реструктурирања из члана 373. овог закона предвиђа примену инструмента реструктурирања над кредитном институцијом или лицем из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона, а та мера реструктурирања би довела до покрића губитка од стране повериоца или до конверзије њихових потраживања, Народна банка Србије примењује овлашћење за отпис и конверзију у складу са чланом 391. овог закона непосредно пре примене инструмента реструктурирања или заједно с њим.

Одељак 1.

Инструмент продаје пословања

Члан 396.

Народна банка Србије може стицаоцу који није привремена кредитна институција пренети:

1) акције или друге власничке инструменте које је емитовала кредитна институција у реструктурирању;

2) целокупну имовину, права или обавезе кредитне институције у реструктурирању или њихов део.

За пренос из става 1. овог члана није потребна сагласност акционара кредитне институције у реструктурирању нити другог лица које није стицалац, нити поступање у

складу са процедуралним захтевима из других прописа којима се уређују привредна друштва или тржиште капитала, осим захтева из члана 397. овог закона.

Пренос извршен у складу са ставом 1. овог члана спроводи се под тржишним условима, узимајући у обзир околности конкретног случаја, као и у складу са прописима којима се уређује државна помоћ.

У складу са ставом 3. овог члана, Народна банка Србије предузима све разумне мере да би се пренос извршио по тржишним условима упоредивим са резултатима процене вредности спроведене у складу са чл. 389. и 390. овог закона, узимајући у обзир околности сваког појединачног случаја.

Износ добијен продајом, умањен за износе из члана 395. став 6. овог закона, исплаћује се:

1) власницима акција или других власничких инструмената, ако је инструмент продаје пословања примењен на начин да су пренете акције или други власнички инструменти које је издала кредитна институција у реструктурирању са тих власника на купца;

2) кредитној институцији у реструктурирању, ако је инструмент продаје пословања примењен на начин да су, у целости или делимично, пренети имовина, права и обавезе кредитне институције у реструктурирању на купца.

Приликом примене инструмента продаје пословања, Народна банка Србије може вршити пренос из става 1. овог члана више пута.

Након примене инструмента продаје пословања, Народна банка Србије може пренете акције или друге власничке инструменте, односно имовину, права и обавезе вратити њиховим првобитним власницима, односно кредитној институцији у реструктурирању без њихове сагласности, а уз сагласност стицаоца. Кредитна институција у реструктурирању или првобитни власници су обавезни да преузму назад сву такву имовину, права или обавезе, односно акције или друге власничке инструменте.

Народна банка Србије може извршити пренос из става 1. овог члана само на стицаоца који у тренутку продаје има сва потребна одобрења за пружање услуга које су предмет преноса.

Изузетно од члана 33. овог закона, ако је инструмент продаје пословања примењен на начин да су пренете акције или други власнички инструменти услед чега је дошло до стицања квалификованог учешћа у кредитној институцији или његовог повећања изнад нивоа за који је дата сагласност, Народна банка Србије, у најкраћем могућем року, одлучује о захтеву за претходну сагласност за стицање квалификованог удела, како не би дошло до одлагања примене инструмента продаје пословања или како се не би онемогућило да се мером реструктурирања остваре релевантни циљеви реструктурирања.

Ако поступак одлучивања о захтеву за претходну сагласност за стицање квалификованог учешћа из става 8. овог члана није окончан, од дана преноса акција или других власничких инструмената у оквиру примене инструмента продаје пословања примењују се следеће одредбе:

1) пренос акција и других власничких инструмената на стицаоца производи правно дејство и пренос власништва се може извршити;

2) у току спровођења поступка одлучивања о захтеву за претходну сагласност за стицање квалификованог учешћа или у току периода из тачке 6) овог става, гласачка права стицаоца по основу акција и других власничких инструмената су суспендована, а гласачка и друга управљачка права по основу тих инструмената стиче Народна банка

Србије, с тим што није у обавези да користи гласачка права нити има одговорност ако користи, односно не користи та гласачка права;

3) у току спровођења поступка одлучивања о захтеву за претходну сагласност за стицање квалификованог учешћа или у току периода из тачке 6) овог става, против стицаоца се неће предузимати мере које се у складу са овим законом, предузимају у случају стицања квалификованог учешћа у кредитној институцији без претходног одобрења Народне банке Србије;

4) решење по захтеву за претходну сагласност за стицање квалификованог учешћа Народна банка Србије у складу са овим законом, без одлагања доставља подносиоцу захтева;

5) ако Народна банка Србије, одобри захтев за претходну сагласност за стицање квалификованог учешћа у кредитној институцији, право гласа и друга управљачка права по основу акција и других власничких инструмената, одмах по доношењу те одлуке прелазе са Народне банке Србије на стицаоца;

6) ако Народна банка Србије, одбије захтев за претходну сагласност за стицање квалификованог учешћа у кредитној институцији:

– право гласа и друга управљачка права по основу акција и других власничких инструмената задржава Народна банка Србије,

– Народна банка Србије може наложити стицаоцу продају тих акција и других власничких инструмената за које није добио потребну сагласност и за то одредити рок узимајући у обзир тренутно стање на тржишту,

– ако стицалац акција у наложеном року не прода акције или друге власничке инструменте, Народна банка Србије ће предузети мере које се у складу са чл. 44. и 46. овог закона предузимају у случају стицања квалификованог учешћа у кредитној институцији без претходне сагласности Народне банке Србије.

На преносе извршене коришћењем инструмента продаје примењују се заштитне мере из чл. 413. до 420. овог закона.

Стицалац се сматра правним следбеником кредитне институције у реструктурирању у односу на пренету имовину, права или обавезе и може да настави да користи сва права с тим у вези која је користила кредитна институција у реструктурирању.

Стицалац има право чланства и приступа платним системима, систему за салдирање финансијских инструмената, берзи, систему заштите инвеститора и систему заштите депозита кредитне институције у реструктурирању, под условом да испуњава услове за учествовање у тим системима, с тим што приступ тим системима не може бити онемогућен због тога што стицалац не поседује рејтинг агенције за кредитни рејтинг или ако рејтинг није у складу са нивоом рејтинга потребним за приступ тим системима.

Ако стицалац не испуњава услове за чланство и приступ системима из става 13. овог члана, органи надлежни за одобравање чланства и приступима тим системима могу да одобре да се та права остварују у периоду највише до 24 месеца од продаје имовине, права и обавеза кредитне институције у реструктурирању.

Акционари или повериоци кредитне институције у реструктурирању и друга лица чија имовина, права или обавезе нису пренети применом инструмента продаје пословања, немају права у односу на продату имовину, права или обавезе, осим права на заштитне мере из чл. 413. до 420. овог закона.

Инструмент продаје пословања – процедурални захтеви

Члан 397.

У случају примене инструмента продаје пословања, Народна банка Србије оглашава или на други начин обезбеђује да се спроведе оглашавање продаје имовине, права и обавеза, акција и других власничких инструмената кредитне институције у реструктурирању, уз могућност да се одвојено оглашавају скупови права, имовине и обавеза.

Оглашавање продаје из става 1. овог члана се спроводи у складу са следећим начелима:

1) транспарентности и у мери у којој је то могуће, тачног приказивања вредности имовине, права, обавеза или акција и других власничких инструмената кредитне институције у реструктурирању, водећи рачуна о очувању финансијске стабилности;

2) равноправности положаја потенцијалних стицалаца;

3) избегавања сукоба интереса;

4) хитности поступка реструктурирања; и

5) остваривања, у мери у којој је то могуће, највише цене за акције и друге власничке инструменте, односно за имовину, права и обавезе.

Народна банка Србије може, ако то доприноси ефикаснијем спровођењу реструктурирања, понудити продају имовине, права или обавеза или акција и других власничких инструмената кредитне институције у реструктурирању одређеној категорији купаца или уговорити продају непосредно са одређеним купцем, а таква продаја се не сматра нарушавањем начела равноправности положаја потенцијалних купаца из става 2. тачка 2) овог члана.

Ради очувања финансијске стабилности, објављивање информација о продаји кредитне институције у реструктурирању и преговорима са потенцијалним купцима пре продаје може се одложити на период који је потребан за планирање и спровођење поступка реструктурирања кредитне институције у реструктурирању.

Народна банка Србије може да спроведе поступак продаје без оглашавања ако утврди да би то онемогућило или отежало испуњење једног или више циљева реструктурирања, а нарочито ако оцени да су испуњени следећи услови:

1) постоји значајна претња за финансијску стабилности која произилази из могућег престанка рада кредитне институције у реструктурирању,

2) оглашавањем продаје би се довела у питање њена ефективност или остваривање циља реструктурирања из члана 337. став 1. тачка 2) овог закона.

Народна банка Србије може прописати ближе услове и начин прибављања и избора понуда за преузимање акција и других власничких инструмената, односно имовине, права и обавеза из става 1. овог члана, односно продаје из овог члана.

Одељак 2.
Инструмент привремене кредитне институције и инструмент одвајања имовине

Инструмент привремене кредитне институције

Члан 398.

Народна банка Србије може привременој кредитној институцији пренети:

1) акције или друге власничке инструменте које је емитовала једна или више кредитних институција у реструктурирању;

2) целокупну имовину, права или обавезе једне или више кредитних институција у реструктурирању или њихов део.

За пренос из става 1. овог члана није потребна сагласност акционара кредитне институције у реструктурирању нити било ког другог лица које није привремена

кредитна институција, нити поступање у складу са процедуралним захтевима из других прописа којима се уређују привредна друштва или тржиште капитала.

За потребе става 1. овог члана Народна банка Србије оснива привремену кредитну институцију која испуњава следеће услове:

1) оснива са као правно лице у потпуном или делимичном власништву Фонда за реструктурирање, којим управља Народна банка Србије;

2) оснива се у циљу преноса и држања одређеног броја акција или других власничких инструмената које је емитовала кредитна институција у реструктурирању, односно делова или целокупне имовине, права или обавеза једне или више кредитних институција у реструктурирању са циљем очувања континуитета приступа критичним функцијама и продаје кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона.

Примена инструмента расподеле губитака за потребе из члана 401. став 1. тачка 2) овог закона, не сме ни на који начин утицати на управљање привременом кредитном институцијом од стране Народне банке Србије.

Изузетно од става 4. овог члана, ако примена инструмента расподеле губитака омогућава да се капитал привремене кредитне институције у потпуности обезбеди конверзијом обавеза подобних за расподелу губитака у акције или друге врсте инструмената капитала, привремена кредитна институција не мора бити у власништву Фонда за реструктурирање банака или органа јавне власти.

Укупна вредност обавеза пренетих привременој кредитној институцији не може прећи укупну вредност имовине кредитне институције у реструктурирању која је пренета привременој кредитној институцији или јој је обезбеђена из других извора.

Износ добијен од привремене кредитне институције, умањен за износе из члана 395. став 6. овог закона, исплаћује се:

1) власницима акција или других власничких инструмената, ако је инструмент привремене кредитне институције примењен на начин да су пренете акције или други власнички инструменти које је издала кредитна институција у реструктурирању са тих власника на привремену кредитну институцију;

2) кредитној институцији у реструктурирању, ако је инструмент привремене кредитне институције примењен на начин да су, у целости или делимично, пренети имовина, права или обавеза кредитне институције у реструктурирању на привремену кредитну институцију.

Приликом примене инструмента привремене кредитне институције, Народна банка Србије може вршити пренос из става 1. овог члана више пута.

Након примене инструмента привремене кредитне институције, Народна банка Србије може:

1) ако су испуњени услови из става 10. овог члана, пренете акције или друге власничке инструменте, односно имовину, права и обавезе вратити њиховим првобитним власницима, односно кредитној институцији у реструктурира без њихове сагласности, а институција у реструктурирању или првобитни власници су обавезни да преузму назад сву такву имовину, права или обавезе, односно акције или друге власничке инструменте;

2) пренети акције или друге власничке инструменте, односно имовину, права или обавезе са привремене кредитне институције на треће лице.

Народна банка Србије може акције или друге власничке инструменте, односно имовину, права и обавезе пренете привременој кредитној институцији вратити

њиховим првобитним власницима, односно кредитној институцији у реструктурирању у следећим случајевима:

1) ако је могућност враћања тих акција или других власничких инструмената, односно имовине, права и обавеза садржана у диспозитиву решења којим се налаже примена инструмента привремене кредитне институције, или

2) ако одређене акције или други власнички инструменти, имовина, права или обавезе не испуњавају услове за пренос, односно не припадају категоријама акција или других власничких инструмената, имовине, права или обавеза у односу на које је извршен пренос.

Повраћај из става 9. тачка 1) овог члана може да се изврши у било ком тренутку до доношења решења о окончању поступка реструктурирања и мора да буде у складу са условима утврђеним приликом преноса.

Пренос између кредитне институције у реструктурирању или акционара и имаоца других власничких инструмената кредитне институције у реструктурирању с једне стране и привремене кредитне институције са друге стране, подлеже заштитним мерама из чл. 413. до 420. овог закона.

Привремена кредитна институција сматра се правним следбеником кредитне институције у реструктурирању односу на пренету имовину, права и обавезе, може да настави да користи сва права с тим у вези која је користила кредитна институција у реструктурирању и ступа на место кредитне институције у реструктурирању у свим поступцима у којима је та институција учествовала у вези са пренетом имовином, правима и обавезама, независно од пристанка друге уговорне стране.

Привремена кредитна институција има право чланства и приступа платним системима, систему за салдирање финансијских инструмената, берзи, систему заштите инвеститора и систему заштите депозита кредитне институције у реструктурирању, под условом да испуњава услове за учествовање у тим системима, с тим што приступ тим системима не може бити онемогућен због тога што привремена кредитна институција не поседује рејтинг агенције за кредитни рејтинг или ако рејтинг није у складу са нивоом рејтинга потребним за приступ тим системима.

Ако привремена кредитна институција не испуњава услове за чланство и приступ системима из става 14. овог члана, органи надлежни за одобравање чланства и приступима тим системима могу да одобре да се та права остварују у периоду највише до 24 месеца од преноса имовине, права и обавеза кредитне институције у реструктурирању.

Акционари или повериоци кредитне институције у реструктурирању и друга лица чија имовина, права или обавезе нису пренети применом инструмента привремене кредитне институције, немају никаква права у односу на пренету имовину, права или обавезе, осим права на заштитне мере из чл. 413. до 420. овог закона.

Циљеви привремене кредитне институције не подразумевају њену дужност или одговорност према акционарима или повериоцима институције у реструктурирању, а органи управљања или више руководство не сносе никакву одговорност према таквим акционарима или повериоцима за радње или пропусте у обављању својих дужности, осим ако је штета проузрокована грубом непажњом или тешком повредом радних обавеза.

Пословање привремене кредитне институције

Члан 399.

Привремена кредитна институција се оснива као акционарско друштво чије акције у целости или делимично уписују лица из члана 398. став 3. тачка 1) овог закона.

На оснивање привремене кредитне институције се примењују одредбе овог закона које се односе на оснивање кредитних институција, ако није другачије прописано.

Народна банка Србије даје дозволу за рад привремене кредитне институције, као и претходну сагласност на:

1) оснивачка акта привремене кредитне институције;

2) именовање органа управљања привременом кредитном институцијом;

3) политику примања и надлежности чланова органа управљања;

4) стратегију и ризични профил привремене кредитне институције.

При подношењу захтева из става 3. овог члана привремена кредитна институција мора да има минимални оснивачки капитал од најмање 5.000.000 евра у динарској противвредности, као и да по добијању дозволе за рад послује у складу са одредбама овог закона које се односе на пословање кредитних институција и подлеже контроли пословања у складу са тим прописима.

Изузетно од става 4. овог члана, привремена кредитна институција може се основати и без испуњености услова из тог става, односно може пословати без усклађености са одредбама овог закона које се односе на њен капитал и показатеље пословања, у периоду који јој, на њен захтев, одобри Народна банка Србије ако оцени да је то неопходно ради остваривања циљева реструктурирања.

Привремена кредитна институција је дужна да послује у складу са прописима о државној помоћи, а Народна банка Србије може у том циљу ограничити њено поступање.

Органи управљања привременом кредитном институцијом дужни су да управљају том институцијом на начин којим се обезбеђује континуитет обављања критичних функција и да предузимају радње ради продаје привремене кредитне институције, односно њене имовине, права или обавеза, у периоду из ст. 10, односно 11. овог члана и у складу са прописима којима се уређује заштита конкуренције.

Народна банка Србије доноси решење о одузимању дозволе за рад привремене кредитне институције у следећим случајевима:

1) ако се привремена кредитна институција споји са другом кредитном институцијом или припоји тој институцији, у складу са овим законом;

2) привремена кредитна институција не испуњава услове из члана 398. став 3. овог закона;

3) ако се целокупна имовина, права и обавезе привремене кредитне институције или њихов највећи део продају трећем лицу;

4) ако истекне период из ст. 10., односно 11. овог члана; или

5) ако се имовина привремене кредитне институције у потпуности отуђи, односно уновчи и њене обавезе у потпуности измире.

У случају продаје привремене кредитне институције, односно њене имовине, права или обавеза, Народна банка Србије ову продају спроводи у складу са начелом транспарентности, водећи рачуна да у највећој могућој мери тачно прикаже имовину, права или обавезе кредитне институције, као и поштујући начело равноправности потенцијалних купаца. Таква продаја се обавља под тржишним условима, уз узимање у обзир околности конкретног случаја, и у складу са прописима којима се уређује државна помоћ.

Ако нису наступиле околности из става 8. тач. 1) до 3) и 5) овог члана, Народна банка Србије доноси решење о одузимању дозволе за рад привремене кредитне институције најкасније истеком рока од две године од дана последњег преноса акција,

односно имовине, права и/или обавеза са кредитне институције у реструктурирању на привремену кредитну институцију.

Народна банка Србије може да продужи рок из става 10. овог члана за 12 месеци, ако то:

1) доприноси наступању околности из става 8. тач. 1) до 3) и 5) овог члана, или

2) обезбеђује континуитет основних банкарских и финансијских услуга привремене кредитне институције.

Одлука из става 11. овог члана мора да буде образложена и да садржи детаљну процену стања, укључујући тржишне услове и очекивања, која оправдава продужење рока.

У случају из става 8. тач. 3) и 4) овог члана, Народна банка Србије одузима дозволу за рад и доноси решење о испуњености услова за покретање поступка стечаја или ликвидације над привременом кредитном институцијом, у складу са законом којим се уређују стечај и ликвидација кредитних институција.

Износ који остане након спроведене ликвидације, односно стечаја привремене кредитне институције, умањен за износе из члана 395. став 6. овог закона, исплаћује се акционарима привремене кредитне институције.

Ако се привремена кредитна институција користи за пренос имовине и обавеза више од једне кредитне институције у реструктурирању, обавеза из става 14. овог члана односе се на имовину и обавезе пренете са сваке појединачне кредитне институције у реструктурирању, а не на саму привремену кредитну институцију.

Народна банка Србије може ближе прописати услове и начин оснивања, пословања и престанка статуса привремене кредитне институције.

Инструмент одвајања имовине

Члан 400.

Народна банка Србије може пренети имовину, права и обавезе кредитне институције у реструктурирању или привремене кредитне институције на једно или више лица за управљање имовином.

За пренос из става 1. овог члана није потребна сагласност акционара кредитне институције у реструктурирању нити другог лица које није привремена кредитна институција, нити поступање у складу са процедуралним захтевима из других прописа којима се уређују привредна друштва или тржиште капитала.

За потребе става 1. овог члана Народна банка Србије оснива лице за управљање имовином која испуњава следеће услове:

1) оснива са као правно лице у потпуном или делимичном власништву Фонда за реструктурирање којим управља Народна банка Србије;

2) оснива се у циљу преноса делова или целокупне имовине, права или обавеза једне или више кредитних институција у реструктурирању или привремених кредитних институција.

Лице за управљање имовином је дужно да управља имовином која му је пренета са циљем максимизирања њене вредности путем продаје, односно у поступку ликвидације.

Народна банка Србије даје дозволу за рад лицу за управљање имовином, као и претходну сагласност на:

1) оснивачка акта лица за управљање имовином;

2) именовање органа управљања лица за управљање имовином;

3) политику примања и надлежности чланова органа управљања;

4) стратегију и ризични профил лица за управљање имовином.

Народна банка Србије може извршити пренос из става 1. овог члана, ако је испуњен најмање један од следећих услова:

1) ако је стање на тржишту такво да би продаја ове имовине у поступку ликвидације или стечаја могла негативно да утиче на финансијско тржиште;

2) ако је пренос потребан да би се обезбедило несметано пословање кредитне институције у реструктурирању, привремене кредитне институције или самог лица за управљање имовином;

3) ако је пренос потребан ради остварења највећег могућег прихода од уновчења.

Приликом примене инструмента одвајања имовине, Народна банка Србије утврђује износ накнаде за који се имовина, права и обавезе преносе на лице за управљање имовином, полазећи од процене вредности спроведене у складу са чл. 389. и 390. овог закона, и прописима којима се уређује државна помоћ, с тим да се не искључује могућност утврђивања накнаде у номиналном или негативном износу.

Накнада за имовину, права и обавезе стечене директно од кредитне институције у реструктурирању, умањена за износе из члана 395. став 6. овог закона, исплаћује се кредитној институцији у реструктурирању, при чему та накнада може бити исплаћена и у облику дужничког инструмента који емитује лице за управљање имовином.

Ако се инструмент одвајања имовине користи заједно са инструментом привремене кредитне институције, лице за управљање имовином може, након примене инструмента привремене кредитне институције, стицати имовину, права или обавезе од привремене кредитне институције у ком случају се накнада из става 8. овог члана исплаћује привременој кредитној институцији.

Народна банка Србије може више пута вршити пренос имовине, права или обавеза са кредитне институције за реструктурирање на једно или више лица за управљање имовином, односно извршити више повраћаја имовине, права или обавеза са једног или више лица за управљање имовином на кредитну институцију у реструктурирању, под условима из става 10. овог члана, а кредитна институција у реструктурирању је дужна да преузме сву такву имовину, права или обавезе.

Народна банка Србије може имовину, права и обавезе пренете лицу за управљање имовином вратити кредитној институцији у реструктурирању у следећим случајевима:

1) ако је могућност враћања те имовине, права и обавеза садржана у диспозитиву решења којим се налаже пренос на лице за управљање имовином или

2) ако одређена имовина, права и обавезе не испуњавају услове за пренос, односно не припадају категоријама имовине, права или обавеза у односу на које је извршен пренос.

Повраћај из става 11. овог члана може да се изврши у било ком тренутку до доношења решења о окончању поступка реструктурирања и мора да буде у складу са условима утврђеним приликом преноса.

Пренос између кредитне институције у реструктурирању и лица за управљање имовином подлеже заштитним мерама из чл. 413. до 420. овог закона.

Акционари или повериоци кредитне институције у реструктурирању и друга лица чија имовина, права или обавезе нису пренети на лице за управљање имовином, немају никаква права у односу на пренету имовину, права или обавезе, осим права на заштитне мере из чл. 413. до 420. овог закона.

Циљеви лица за управљање имовином не подразумевају његову дужност или одговорност према акционарима или повериоцима институције у реструктурирању, а органи управљања или више руководство не сносе никакву одговорност према таквим акционарима или повериоцима за радње или пропусте у обављању својих дужности, осим ако је штета проузрокована грубом непажњом или тешком повредом радних обавеза.

Народна банка Србије може ближе прописати услове и начин оснивања, пословања и престанка статуса лица за управљање имовином, као и критеријума за процену случајева из става 6. тачка 1) овог члана.

Одељак 3.

Инструмент расподеле губитака

Члан 401.

Народна банка Србије је овлашћена у складу са чланом 376. став 1. овог закона да примени инструмент расподеле губитака како би испунила циљеве реструктурирања из члана 337. овог закона у складу са начелима реструктурирања из члана 338. тог закона ради:

1) докапитализације кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона које испуњава услове за реструктурирања, у мери неопходној за њихово даље несметано пословање у складу са овим законом, наставак пружања услуга за које имају дозволу за рад и одржавање довољног поверења на финансијском тржишту у ту кредитну институцију, односно лице; или

2) конверзије у капитал или отписа (смањења) главнице обавеза или дужничких инструмената који се преносе:

– привременој кредитној институцији с циљем обезбеђења капитала за ту кредитну институцију или

– у оквиру инструмената продаје пословања, односно инструмента одвајања имовине.

Народна банка Србије може применити инструмент расподеле губитака за потребе става 1. тачка 1) овог члана само ако се може разумно очекивати да ће примена тог инструмента, заједно с другим мерама, укључујући мере које се спроводе у складу с планом реорганизације пословања из члана 407. овог закона, поред остваривања одговарајућих циљева реструктурирања, довести до тога да та кредитна институција или лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона поново успостави одговарајући финансијски положај и дугорочну одрживост.

Ако није испуњен услов из става 2. овог члана Народна бана Србије овлашћена је да примени било који други инструмент реструктурирања из члана 395. став 1. овог закона, као и инструмент расподеле губитака из става 1. тачка 2) овог члана.

У поступку примене инструмента расподеле губитака на кредитну институцију или лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона, Народна банка Србије може да промени правну форму тих лица.

Народна банка Србије може ближе да уреди услове и начин вршења отписа и конверзије обавеза кредитне институције у реструктурирању, као и услове коришћења средстава обезбеђених за реструктурирање за намене из члана 402. став 8. овог закона.

Обухват инструмента расподеле губитака

Члан 402.

Инструмент расподеле губитака примењује се на све обавезе кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона, осим:

1) обавеза по основу осигураних депозита до износа осигураног у складу са законом којим се уређује осигурање депозита;

2) обавеза чије је испуњење обезбеђено заложним правом, средством финансијског обезбеђења или другим сродним правом, укључујући репо послове, покривене обвезнице и обавезе из финансијских инструмената који се употребљавају за заштиту од ризика и чине саставни део имовине за покриће и који су обезбеђени на сличан начин као покривене обвезнице;

3) обавеза насталих управљањем имовином и новцем клијената од стране кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона, укључујући имовину или новац клијената којима управља лице за управљање у складу са прописима којима се уређује пословање отворених или алтернативних инвестиционих фондова, под условом да су средства тих клијената заштићена у складу са одредбама посебног закона;

4) обавезе настале фидуцијарним односом између кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона у својству дужника и другог лица у својству повериоца, под условом да је тај поверилац заштићен на основу закона којим се уређује стечајни поступак или на основу других прописа;

5) обавеза према институцијама, с првобитним роком доспећа краћим од седам дана, осим обавеза према члановима исте групе;

6) обавеза с преосталим роком доспећа краћим од седам дана према платним системима и системима за поравнање хартија од вредности, који су у складу са законом одређени као битни системи, односно оператерима тих система и учесницима у тим системима, које су настале по основу учешћа у тим системима или према централним другим уговорним странама које имају дозволу за рад у Републици Србији;

7) обавеза с преосталим роком доспећа краћим од седам дана према системима или операторима система именованим у складу с прописима којима се уређује коначност поравнања у платним системима и системима за поравнање финансијских инструмената или њиховим учесницима, а које су настале по основу учешћа у тим системима или према централним другим уговорним странама које имају дозволу за рад у Европској унији на основу члана 14. Уредбе (ЕУ) бр. 648/212 и централним другим уговорних странама трећих држава које је Европски надзорни орган за хартије од вредности и тржиште капитала признало на основу члана 25. Уредбе (ЕУ) бр. 648/2012;

8) обавеза према следећим лицима:

– запосленима, по основу обрачунатих, а неисплаћених зарада, пензијских доприноса или осталих фиксних примања, осим дела зараде по основу доприноса запосленог пословном успеху послодавца (награде, бонуси и сл.) и других примања променљивог износа за која послодавац нема законску обавезу да их исплаћује запосленима;

– повериоцима по основу уговора о продаји робе или пружања услуга кредитној институцији или лицу из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона који су кључни за непрекидно и свакодневно пословање, укључујући информационо-комуникационе услуге, комуналне услуге и услуге закупа, сервисирања и одржавања пословних просторија;

– пореским органима и органима надлежним за здравствено, пензионо и друга социјална осигурања, под условом да те обавезе имају приоритет у плати у складу са законом којим се уређују стечај и ликвидација кредитних институција;

– Агенцији за осигурање депозита по основу премије за осигурање депозита;

9) обавеза према кредитним институцијама или лицима из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона који су чланови исте групе за реструктурирање, а који нису лице за реструктурирање, без обзира на њихов рок доспећа, осим обавеза које су у нижем исплатном реду у односу на исплатни ред обичних необезбеђених обавеза у складу са законом којим се уређује стечај кредитних институција.

Народна банка Србије води рачуна да имовина која служи као обезбеђење покривених обвезница из става 1. тачка 2) овог члана, остане непромењена, одвојена и са довољним финансирањем у реструктурирању, што је не спречава да, где је то примерено, примени инструмент расподеле губитака на део обавеза који прелази вредност имовине, предмета залоге, заложног права или другог средства обезбеђења којим је испуњење те обавезе обезбеђено.

Народна банка Србије може, где је то примерено, да примени инструмент расподеле губитака на део осигураних депозита изнад осигураног износа.

Ради обезбеђења могућности реструктурирања кредитних институција и група, Народна банка Србије, у складу са чланом 350. став 6. овог закона, може ограничити улагања других институција у обавезе подобне за расподелу губитака, осим обавеза према другим чланицама групе.

Изузетно од става 1. овог члана, Народна банка Србије, у случају примене инструмента расподеле губитака, може одређене обавезе подобне за расподелу губитака, потпуно или делимично да искључи из примене отписа и конверзије ако:

1) ову обавезу није могуће отписати или конвертовати у разумном року и поред неопходних активности које би Народна банка Србије предузела ради благовремене и ефикасне примене тог инструмента;

2) ово искључење је нужно и сразмерно ради даљег обављања критичних функција и кључних пословних линија кредитне институције у реструктурирању;

3) ово искључење је нужно и сразмерно за потребе спречавања ширења негативних утицаја, нарочито у вези с осигураним депозитима физичких лица, предузетника и микро, малих и средњих правних лица који прелазе осигурани износ, услед чега би могла бити угрожена стабилност финансијског система на начин који би могао произвести и озбиљне поремећаје у привреди;

4) примена инструмента расподеле губитака на ове обавезе проузроковала би такво умањење вредности да би губици које би сносили други повериоци били већи него да су те обавезе биле искључене из примене овог инструмента.

При доношењу одлуке из става 5. овог члана, Народна банка Србије разматра искључење обавеза према кредитној институцији или лицу из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона, који су чланови исте групе за реструктурирање, а који нису лице за реструктурирање, које нису искључене у складу са ставом 1. тачка 8) овог члана, ради обезбеђивања ефективног спровођења стратегије реструктурирања.

Ако Народна банка Србије, у потпуности или делимично, искључи одређену обавезу или групу обавеза, под условима из става 5. овог члана, износ отписа или конверзије који се примењује на остале обавезе подобне за расподелу губитака може бити повећан за износ ових искључења, под условом да је износ тог отписа или конверзије који се примењује на остале обавезе подобне за расподелу губитака у складу с начелом из члана 338. став 1. тачка 7) овог закона.

Ако Народна банка Србије, у потпуности или делимично, искључи одређену обавезу или групу обавеза, под условима из става 5. овог члана, и ако губици који би били покривени отписом или конверзијом тих обавеза нису у потпуности пренети на остале повериоце – средства Фонда за реструктурирање могу се користити ради:

1) покрића свих губитака који нису покривени отписом или конверзијом тих обавеза и поновног успостављања нулте нето вредности имовине кредитне институције у реструктурирању у складу са чланом 403. став 1. тачка 1) овог закона;

2) куповине акција или других власничких инструмената или инструмената капитала кредитне институције у реструктурирању ради докапитализације те кредитне институције у складу са чланом 403. став 1. тачка 1) овог закона.

Средства из Фонда за реструктурирање могу да се користе за намене из става 8. овог члана само ако су испуњена оба следећа услова:

1) су акционари, имаоци других власничких инструмената, власници инструмената капитала и остали повериоци по основу обавеза подобних за расподелу губитака, путем отписа, конверзије или на други начин, учествовали у покривању губитака и докапитализацији у износу од најмање 8% укупних обавеза, укључујући регулаторни капитал кредитне институције у реструктурирању, обрачунатих у складу са проценом вредности из чл. 389. и 390. овог закона; и

2) износ средстава из Фонда за реструктурирање не прелази 5% укупних обавеза кредитне институције у реструктурирању, укључујући регулаторни капитал, обрачунатих у складу са проценом вредности из чл. 389. и 390. овог закона.

Средства Фонда за реструктурирање која се користе у складу са ставом 8. овог члана могу се финансирати из:

1) средстава прикупљених путем редовних доприноса у складу са чланом 439. овог закона;

2) средстава која се могу прикупити путем ванредних доприноса у складу са чланом са чланом 440. овог закона у периоду од три године; и

3) средстава прикупљених путем позајмица и других видова финансирања у складу са чланом 441. овог закона, када доприноси из тач. 1) и 2) овог става нису довољни.

Фонд за реструктурирање може да, у ванредним околностима, прикупи додатна средства из става 10. тачка 3) овог члана само ако су:

1) средства овог фонда коришћена у складу са ставом 8. овог члана и достигнут је износ од 5% утврђен ставом 9. тачка 2) овог члана, и

2) све обавезе подобне за расподелу губитака, осим осигураних депозита, које су обичне необезбеђене обавезе и које нису искључене из примене инструмента расподеле губитака у складу са ставом 5. овог члана – у потпуности отписане или конвертоване.

У случају испуњености услова из става 11. овог члана, уместо или поред средстава из тог става, за намене из става 8. овог члана могу се користити средства прикупљена путем редовних доприноса у складу са чланом 439. овог закона која нису у потпуности искоришћена.

Изузетно од става 9. тачка 1) овог члана, средства Фонда за реструктурирање могу се користити за намене из става 8. овог члана под условом да:

1) учешће у покрићу губитака и докапитализацији из става 9. тачка 1) овог члана није мање од 20% ризичне активе дате кредитне институције;

2) Фонд за реструктурирање располаже средствима прикупљеним путем редовних доприноса у складу са чланом 439. овог закона у износу који је већи од 3% осигураних износа депозита свих кредитних институција које имају дозволу за рад у Републици Србији; и

3) актива посматране кредитне институције, на консолидованој основи, износи мање од 900 милијарди евра.

Приликом доношења одлуке из става 5. овог члана, Народна банка Србије нарочито цени:

1) начело да губитке прво сносе акционари, а затим повериоци кредитне институције у реструктурирању према обрнутом редоследу приоритета, у односу на редослед приоритета за наплату потраживања утврђен законом којим се уређује стечај кредитних институција;

2) ниво капацитета за покриће губитака кредитне институције у реструктурирању који би преостао након искључења обавезе или класе обавеза; и

3) потребу да се задрже одговарајућа средства за финансирање реструктурирања.

Изузеће из става 5. ове тачке може бити примењено или на потпуно искључење обавезе из отписа и на ограничење отписа.

Народна банка Србије је дужна да пре доношења одлуке из става 5. овог члана о томе обавести Европску комисију. Ако ова одлука подразумева коришћење средстава Фонда за реструктурирање у складу са ст. 8. до 13. овог члана, искључење из става 5. овог члана, може се спровести само ако Европска комисија у року од 24 часа од пријема обавештења о тој одлуци, или у дужем року уз пристанак Народне банке Србије, не забрани или не захтева измену те одлуке.

Процена износа расподеле губитака

Члан 403.

Приликом примене инструмента расподеле губитака, а на основу резултата процене вредности у складу са чл. 389. и 390. овог закона, Народна банка Србије, где је релевантно, процењује:

1) износ за који се обавезе подобне за расподелу губитака морају отписати како би се обезбедила нулта нето вредност имовине кредитне институције у реструктурирању; и

2) износ за који се обавезе подобне за расподелу губитака морају конвертовати у акције или друге инструменте капитала како би се поново успоставио показатељ адекватности основног акцијског капитала кредитне институције у реструктурирању или привремене кредитне институције.

Процена из става 1. овог члана утврђује износ за који обавезе подобне за расподелу губитака треба да се отпишу или конвертују за следеће намене:

1) како би се поново успоставио показатељ адекватности основног акцијског капитала кредитне институције у реструктурирању или, где је то применљиво, утврдио тај показатељ привремене кредитне институције узимајући у обзир могуће коришћење Фонда за реструктурирање у складу са чланом 442. став 1. тачка 4) овог закона,

2) ради одржавања поверења тржишта у кредитну институцију у реструктурирању или привремену кредитну институцију, узимајући у обзир све обавезе које могу настати у будућности као последица неизвесног догађаја или обавезе неодређеног рока доспећа или износа које нису отписане или конвертоване, као и омогућавања да та институција, најмање годину дана, настави да испуњава услове за добијање дозволе за рад и пословање у складу са овим законом.

Ако Народна банка Србије намерава да користи инструмент одвајања имовине из члана 400. овог закона, при утврђивању износа из става 1. тачка 1) овог члана узима у обзир процену потребног капитала лица за управљање имовином.

Ако су применом инструмента расподеле губитака у складу са чланом 401. овог закона делимично или у целости отписане обавезе и ако је у складу са чл. 58. до 61. овог закона смањена вредност инструмената капитала, а износ смањења је, заснован на резултатима привремене процене вредности из члана 389. ст. 12. или 13. овог закона, већи од потребног износа смањења заснованог на резултатима накнадне коначне процене вредности из члана 390. овог закона, Народна банка Србије може да повећа износ обавеза, а након тога и вредност инструмената капитала ради надокнаде тих разлика повериоцима и акционарима.

Народна банка Србије, у мери у којој је то могуће, обезбеђује да се процена вредности из чл. 389. и 390. овог закона, спроводи на основу ажурних и потпуних информација о имовини и обавезама кредитне институције у реструктурирању.

Поступање према акционарима у случају примене инструмента расподеле губитака или отписа и конверзије инструмената капитала

Члан 404.

Народна банка Србије при примени инструмента расподеле губитака у складу са чланом 401. став 1. овог закона или отписа и конверзије инструмената капитала у складу са чланом 391. овог закона, у односу на акционаре и имаоце других власничких инструмената, спроводи једну или обе следеће мере:

1) поништава постојеће акције или друге власничке инструменте или их преноси на:

– повериоце чија потраживања су конвертована у акције и друге власничке инструменте,

– купца, када се инструмент из овог става примењује у комбинацији са инструментом одвајања имовине,

– привремену кредиту институцију када се инструмент из овог става примењује у комбинацији са инструментом привремене кредитне институције;

2) ако је, у складу са проценом вредности из чл. 389. и 390. овог закона, имовина кредитне институције у реструктурирању већа од њених обавеза, разређује постојећу структуру акционара и имаоца других власничких инструмената, услед конверзије у акције или друге власничке инструменте:

– релевантних инструмената капитала и обавеза подобних за расподелу губитака у складу са чланом 391. овог закона, које је кредитна институција у реструктурирању емитовала као последицу примене овлашћења Народне банке Србије из става 1. тог члана или

– подобних обавеза које је кредитна институција у реструктурирању емитовала као последицу примене овлашћења Народне банке Србије из члана 376. став 1. тачка 6) овог закона.

Конверзија из става 1. тачка 2) овог члана врши се применом стопе конверзије којом се значајно разређује постојећа акционарска структура.

Мере из става 1. овог члана односе се и на акционаре и имаоце других власничких инструмената, ако су те акције или други власнички инструменти емитовани или додељени:

1) по основу конверзије дужничких инструмената у акције или друге власничке инструменте у складу са уговореним условима првобитних дужничких инструмената приликом наступања догађаја који је претходио или је наступио истовремено са оценом Народне банке Србије да кредитна институција или лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона испуњава услове за покретање поступка реструктурирања;

2) по основу конверзије релевантних инструмената капитала у инструменте основног акцијског капитала у складу са чланом 392. овог закона.

Народна банка Србије, при одлучивања о предузимању мере из става 1. овог члана, узима у обзир:

1) резултате процене вредности имовине и обавеза спроведене у складу са чл. 389. и 390. овог закона;

2) износ у којем, према њеној процени, елементи основног акцијског капитала морају бити смањени и релевантни инструменти капитала смањени или конвертовани у складу са чланом 392. став 1. овог закона; и

3) укупан износ процењен у складу са чланом 403. овог закона.

Изузетно од члана 33. овог закона, ако би због конверзије релевантних инструмената капитала дошло до стицања квалификованог учешћа у кредитној институцији или његовог повећања изнад нивоа за који је дата сагласност, Народна банка Србије, у најкраћем могућем року, одлучује о претходној сагласности за стицање квалификованог удела, како не би дошло до одгађања примене инструмента расподеле губитака или конверзије инструмената капитала или како се не би онемогућило да се мером реструктурирања остваре релевантни циљеви реструктурирања.

Ако поступак одлучивања о сагласности за стицање квалификованог учешћа из става 5. овог члана није окончан до дана почетка примене инструмента расподеле губитака или конверзије инструмената капитала, на сва стицања или повећања квалификованог учешћа од стране стицаоца, која су последица примене инструмента расподеле губитака или конверзије инструмената капитала, примењују се одредбе члана 396. став 10. овог закона.

Народна банка Србије може ближе уредити примену мера из става 1. овог члана, укључујући факторе из става 3. тог члана.

Редослед отписа и конверзије

Члан 405.

Народна банка Србије, приликом примене инструмента расподеле губитака, не доводећи у питање одредбе члана 402. ст. 1. до 7. овог закона, врши отпис и конверзију према следећем редоследу:

1) елементи основног акцијског капитала смањују се у складу са чланом 392. став 1. тачка 1) овог закона;

2) ако је укупно смањење, спроведено у складу с тачком 1) овог става, мање од збира износа из члана 404. став 4. тач. 2) и 3) овог закона – смањује се у потребној мери главница инструмената додатног основног капитала, до укупног износа тих елемената;

3) ако је укупно смањење, спроведено у складу са тач. 1) и 2) овог става, мање од збира износа из члана 404. став 4. тач. 2) и 3) овог закона – смањује се у потребној мери главница инструмената допунског капитала, до укупног износа тих елемената;

4) ако је укупно смањење акција или других власничких инструмената и релевантних инструмената капитала, спроведено у складу са тач. 1) до 3) овог става, мање од збира износа из члана 404. став 4. тач. 2) и 3) овог закона – смањује се у потребној мери главница субординираних обавеза које нису, према редоследу наплате потраживања у стечајном поступку у складу са законом којим се уређује стечај кредитних институција, део додатног акцијског или допунског капитала, до укупног износа тих обавеза;

5) ако је укупно смањење акција или других власничких инструмената, релевантних инструмената капитала и обавеза подобних за расподелу губитака, спроведено у складу са тач. 1) до 4) овог става, мање од збира износа из члана 404. став 4. тач. 2) и 3) овог закона – смањује се у потребној мери главница или неизмирени износ осталих обавеза подобних за расподелу губитака, према редоследу наплате потраживања у стечајном поступку у складу са законом којим се уређује стечај кредитних институција, од најнижег приоритета ка вишем, до укупног износа тих обавеза, ради достизања збира износа из члана 404 став 4. тач. 2) и 3) овог закона.

Приликом примене овлашћења за отпис или конверзију, Народна банка Србије расподељује губитак који представља збир износа из члана 404. став 4. тач. 2) и 3) овог закона на акције, односно друге власничке инструменте и обавезе подобне за расподелу губитака који су у истом исплатном реду у стечајном поступку, осим у случају кад је дозвољена другачија расподела ових губитака услед примене члана 402. став 5. овог закона.

Одредбе става 2. овог члана не утичу на овлашћење Народне банке Србије да са обавезама које су искључене из примене инструмента расподеле губитака у складу са чланом 402. ст. 1. до 7. овог закона, поступа на начин који је повлашћен у односу на остале обавезе подобне за расподелу губитака из истог исплатног реда у стечајном поступку.

Пре примене отписа или конверзије из става 1. тачка 5) овог члана, Народна банка Србије конвертује или смањује главницу инструмената из става 1. тач. 2) до 4) овог члана ако такав инструмент није већ конвертован, а проспект или уговор којима је регулисан садржи одредбе којима је предвиђено:

1) смањење главнице инструмента у случају настанка догађаја који се односи на финансијско стање, солвентност или ниво регулаторног капитала кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона;

2) конвертовање тог инструмената у власничке инструменте у случају наступања догађаја из тачке 1) овог става.

Ако је главница инструмента, пре примене одредаба става 1. овог члана, смањена у складу са ставом 4. тачка 1) овог члана, на преосталу вредност изнад нуле, Народна банка Србије примењује овлашћење за отпис или конверзију на ту преосталу вредност у складу са ставом 1. овог члана.

При одлучивању о отпису или конверзији у капитал, не може се извршити конверзија главнице једне категорије обавеза а да обавеза која је подређена тој категорији није већим делом конвертована у капитал или отписана, осим ако није другачије дозвољено чланом 402. ст. 1. до 7. овог закона.

Деривати

Члан 406.

Народна банка Србије примењује овлашћење за отпис и конверзију на обавезе по основу деривата само у тренутку или након затварања позиција у тим обавезама.

По покретању поступка реструктурирања, Народна банка Србије може, за потребе примене отписа или конверзије обавеза из става 1. овог члана, окончати, односно раскинути или прогласити доспелим уговоре по основу којих су обавезе из тог става настале, а позиције у тим обавезама затворити.

Изузетно од става 2. овог члана, ако је обавеза по основу деривата искључена из примене инструмента расподеле губитака на основу члана 402. став 5. овог закона, Народна банка Србије није дужна да оконча уговора по основу којих су те обавезе настале ни да затвара позиције у тим обавезама.

Ако су трансакције са дериватима предмет споразума о нетирању, Народна банка Србије или независни проценитељ у оквиру процене вредности у складу са чл. 396. и 397. овог закона утврђује обавезу по основу ових трансакција на нето основи у складу са условима тог споразума.

Народна банка Србије утврђује износ обавеза по основу деривата у складу са:

1) одговарајућим методологијама за утврђивање вредности класа деривата, укључујући трансакције које су предмет споразума о нетирању;

2) начелима за одређивање тренутка у којем се утврђује вредност позиције у дериватима; и

3) одговарајућим методологијама за поређење износа смањења вредности деривата које би проистекло из затварања позиција и примене инструмента расподеле губитака на ове деривате са износом губитака који би настали по основу тих деривата у случају примене овог инструмента реструктурирања.

Народна банка Србије ближе уређује методологије и начела за вредновање обавеза по основу деривата у реструктурирању.

План реорганизације пословања

Члан 407.

У случају примене инструмента расподеле губитака ради докапитализације у складу са чланом 401. став 1. тачка 1) овог закона, надзорни одбор кредитне институције или лица из члана 1. став 1. тач. 2) до 4) овог закона, односно посебна управа из члана 375. овог закона, израђује план реорганизације пословања у складу са овим чланом и доставља га Народној банци Србије у року од месец дана од примене наведеног инструмента реструктурирања. У изузетним околностима овај рок може бити продужен за месец дана.

У случају примене прописа о државној помоћи, план реорганизације пословања мора бити усклађен са планом реструктурирања пословања који кредитна институција или лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона доставља Европској комисији у складу са тим прописима.

Ако се инструмент расподеле губитака из члана 401. став 1. тачка 1) овог закона примењује на два или више чланова групе, матична кредитна институција у групи, припрема и доставља план реорганизације пословања који укључује све чланове групе, у складу са процедуром из члана 122. и чл. 126. до 128. овог закона и доставља органу надлежном за реструктурирање групе.

Ако је Народна банка Србије орган надлежан за реструктурирање групе, она доставља овај план органима надлежним за реструктурирање кредитних институција у државама чланицама у којима чланови групе имају седиште и Европском органу за банкарство.

Изузетно од става 1. овог члана, Народна банка Србије може, ако оцени да је то потребно ради остваривања циљева реструктурирања, да продужи рок из става 1. овог члана на највише два месеца од дана примене инструмента расподеле губитака.

У случају примене прописа о државној помоћи, рок из става 1. овог члана може бити продужен на највише два месеца од дана примене инструмента расподеле губитака, односно до рока одређеног у складу са прописима Европске уније којима се уређује државна помоћ, у зависности од тога који је рок краћи.

План реорганизације пословања садржи мере усмерене ка поновном успостављању дугорочне одрживости кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона или дела њиховог пословања у разумном року. Ове мере се заснивају на реалистичним претпоставкама у вези са макроекономским и

тржишним условима у којима ће кредитна институција или лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона пословати.

При изради плана реорганизације пословања, између осталог, узима се у обзир и тренутно стање и будући изгледи финансијских тржишта који одражавају претпоставке о најбољем и најгорем развоју догађаја, укључујући комбинацију догађаја, чиме се омогућава утврђивање главних слабости кредитне институције у реструктурирању, при чему се претпоставке упоређују са одговарајућим референтним вредностима на нивоу целог сектора.

План реорганизације пословања обухвата најмање следеће елементе:

1) детаљну анализу околности, чинилаца и проблема који су проузроковали да је стање кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона, такво да више не може или вероватно неће моћи да настави да послује;

2) опис предложених мера усмерених ка поновном успостављању дугорочне одрживости кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона;

3) рокове за спровођење мера из тачке 2) овог става;

Изузетно од става 6. овог члана, Народна банка Србије може од кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона да захтева да укључи додатне елементе у план реорганизације пословања.

Мере из става 6. тачка 2) овог члана могу обухватити:

1) реорганизацију пословања кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона у реструктурирању;

2) промене оперативних система и инфраструктуре кредитне институције у реструктурирању;

3) престанак пружања услуга које остварују губитке;

4) реструктурирање постојећих активности ради постизања конкурентности;

5) продају имовине или пословних линија; или

6) другу активност којом се успоставља дугорочна одрживост пословања.

Народна банка Србије, у року од месец дана од дана пријема плана реорганизације пословања, процењује тај план и даје сагласност на њега, ако процени да ће спровођење тог плана обезбедити поновно успостављање дугорочне одрживости пословања кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона.

Ако Народна банка Србије процени да планом реорганизације пословања неће бити успостављена дугорочна одрживост из става 10. овог члана, обавештава надзорни одбор, односно посебну управу из члана 375. овог закона о утврђеним недостацима и налаже да се, у року који не може бити дужи од 15 радних дана, изради и достави измењени план којим се отклањају утврђени недостаци.

Народна банка Србије, у року од пет радних дана од дана пријема измењеног плана реорганизације пословања, процењује да ли су отклоњени утврђени недостаци и обавештава надзорни одбор, односно посебну управу из члана 375. овог закона да ли су ти недостаци отклоњени или су потребне додатне измене плана.

Надзорни одбор, односно посебна управа из члана 375. овог закона, дужна је да спроведе план реорганизације пословања на који је Народна банка Србије дала сагласност и да о спровођењу тог плана најмање једном у шест месеци извештава Народну банку Србије.

Ако Народна банка Србије одлучи да план реорганизације пословања на који је дала сагласност треба изменити ради успостављања дугорочне одрживости пословања кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона, наложиће њиховом надзорном одбору, односно посебној управи из члана 375. овог закона, да изради и достави измењени план у складу са овим чланом.

Народна банка Србије ближе прописује садржај плана реорганизације пословања кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона у реструктурирању, начин извештавања Народне банке Србије о спровођењу овог плана, као и критеријуме за процену тог плана.

Последице примене расподеле губитака

Члан 408.

Народна банка Србије ради спровођења решења којим се примењује овлашћење отписа и конверзије из члана 391. овог члана или овлашћење из члана 376. став 1. тач. 5) до 9) овог закона, спроводи или подноси захтев за спровођење следећег:

1) евидентирање измена података у свим релевантним регистрима;

2) привремену обуставу трговања, искључивање из трговања или искључивање акција или других власничких инструмената или дужничких инструмената са берзе;

3) листирање или укључивање нових акција или других власничких инструмената на берзу;

4) поновно листирање или укључивање на берзу дужничких инструмената чија је вредност смањена без захтева за издавање проспекта у складу са законом којим се уређује тржиште капитала.

Надлежни органи којима је Народна банка Србије упутила захтев из става 2. овог члана, по том захтеву поступају без одлагања.

Ако Народна банка Србије, на основу овлашћења из члана 376. став 1. тачка 5) овог закона, смањи на нулу главницу или неизмирени износ обавезе, укључујући обавезе неодређеног рока доспећа или износа, та обавеза, као и све обавезе и потраживања која из ње произилазе а нису обрачунате у тренутку извршавања овлашћења, сматрају се измиреним, а њихово измирење не може се захтевати у накнадним поступцима који се воде у односу на кредитну институцију у реструктурирању, односно њеног правног следбеника, укључујући поступке ликвидације и стечаја.

Ако Народна банка Србије на основу овлашћења из члана 376. став 1. тачка 5) овог закона делимично смањи главницу или неизмирени износ обавезе, укључујући обавезе неодређеног рока доспећа или износа, сматра се:

1) да је обавеза измирена у висини смањеног износа,

2) да се на тако смањени износ главнице или неизмиреног износа примењују услови из инструмента или уговора по основу ког је настала првобитна обавеза, узимајући у обзир измену износа камате која се плаћа услед смањења главнице, као и услед измене тих услова које Народна банка Србије може донети на основу овлашћења из члана 376. став 1. тачка 9) овог закона.

За потребе ст. 4. и 5. овог члана, обавезе неодређеног рока доспећа или износа и сва потраживања која настану у вези са њима, сматраће се измиреним када се те обавеза коначно одреди у погледу рока доспећа и износа или када настане потраживање у вези са том обавезом.

Уговорно признавање расподеле губитака

Члан 409.

Кредитна институција и лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона, дужни су да обезбеде да уговор или инструмент на основу којих је настао релевантни инструмент капитала или обавеза подобна за расподелу губитака, садржи одредбу којом се поверилац или друга страна саглашава да се на тај инструмент или обавезу може применити овлашћење за отпис и конверзију и да пристају на смањење главнице и доспелог неизмиреног износа, отписом или конверзијом те обавезе у случају примене овог овлашћења од стране Народне банке Србије, под условом да тај инструмент или обавеза испуњавају све следеће услове:

1) нису обавеза по основу осигураног депозита који прелази износ осигураног износа депозита утврђеног законом којим се уређује осигурање депозита или депозита који би био осигуран да није положен у огранку кредитне институције која се налази у трећој држави и који прелази износ осигураног износа депозита утврђеног законом којим се уређује осигурање депозита;

2) уређене су правом треће државе и

3) настале су након ступања на снагу овог закона.

Одредбе става 1. овог члана се не примењују у случајевима кад Народна банка Србије утврди да се на инструменте или обавезе из тог става може применити овлашћење за отпис и конверзију у складу са прописима треће државе или у складу са обавезујућим споразумом закљученим са том државом.

Захтев из става 1. овог члана се не примењује на лица за ликвидацију или на зависна друштва лица за реструктурирање или на лица из трећих држава која нису лица за реструктурирање. Инструменти или обавезе ових лица које испуњавају услове из става 1. овог члана а не садрже уговорну одредбу из тог става не укључују се у обрачун из члана 353. овог закона.

Изузетно од става 3. овог члана, Народна банка Србије може одлучити да захтев из става 1. овог члана примени на:

1) лице за ликвидацију ако је том лицу утврђен захтев из члана 353. овог закона;

2) зависна друштва лица за реструктурирање или на лица из трећих држава која нису лица за реструктурирање.

Ако кредитна институција или лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона утврди да је, из правних или других разлога, неспроводљиво да поступи у складу са ставом 1. овог члана није у обавези да примени одредбе из тог става.

Ако у оквиру исплатног реда у који су разврстане подобне обавезе, износ обавеза које се у складу са ставом 5. овог члана не укључују уговорну одредбу из става 1. овог члана, износи више од 10% укупног износа разврстаног у тај исплатни ред, кредитна институција или лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона, дужна је да о томе, без одлагања, обавести Народну банку Србије. Ова институција или лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона, дужна је да уз ово обавештење, достави податке о исплатном реду у који су такве обавезе разврстане, обавезама које не садрже уговорну одредбу из става 1. овог члана и образложење за то, као и да достави све информације које Народна банка Србије затражи у разумном року након пријема тог обавештења. Народна банка Србије процениће утицај ових обавеза на могућност реструктурирања кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона, укључујући и примену заштитних мера из члана 413. овог закона, приликом примене овлашћења за отпис и конверзију подобних обавеза.

Ако Народна банка Србије закључи да поступање у складу са ставом 1. овог члана није неспроводљиво, из правних или других разлога, а ради постизања могућности реструктурирања, захтеваће од кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона, да у разумном року поступи у складу са ставом 1. овог члана

као и да, ако је применљиво, захтева да кредитна институција или то лице измени праксу у погледу изузећа од уговорног признавања инструмента расподеле губитака.

Обавезе из става 5. овог члана не укључују инструменте додатног основног капитала, инструменте допунског капитала и обвезнице и остале облике преносивог дуга и инструменте који стварају или признају дуг, ако су ти инструменти необезбеђене обавезе, и морају бити надређене неприоритетним необезбеђеним обавезама из члана 361. овог закона.

Ако Народна банка Србије утврди да обавезе за које није уговорена одредба из става 1. овог члана представљају значајну препреку за реструктурирање, поступиће у складу са чланом 350. овог закона, ради отклањања те препреке.

Обавезе за које кредитна институција или лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона није успела да уговори одредбу у складу са ставом 1. овог члана, или на које се у складу са ставом 5. овог члана не примењује та обавеза, не могу да се користе за испуњавање минималног захтева за капиталом и подобним обавезама.

Народна банка Србије може да захтева од кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона да јој достави образложено правно мишљење о могућности примене и правног дејства уговарања одредбе у складу са ставом 1. овог члана.

Народна банка Србије може да примени овлашћење за отпис или конверзију и на обавезе кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона и ако та кредитна институција, односно лице нису обезбедили уговарања одредбе у складу са ставом 1. овог члана.

Народна банка Србије ближе утврђује категорије обавеза из става 1. овог члана, а може ближе да одреди и врсте обавеза за које кредитна институција или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона може да процени да због правног или другог разлога не могу бити предмет уговорне одредбе из става 1. овог члана.

Одељак 4.
Државни инструменти финансијске стабилизације

Државни инструменти финансијске стабилизације

Члан 410.

Државни инструменти финансијске стабилизације користе се ради учешћа у реструктурирању кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона, укључујући директну интервенцију ради испуњења циљева реструктурирања из члана 3. овог закона.

Државни инструменти финансијске стабилизације користе се изузетно, као последње средство, након што се процене или примене остали инструменти реструктурирања у мери у којој је то могуће, ради очувања финансијске стабилности, а у складу са оним што је утврдило Министарство, по прибављеном мишљењу Народне банке Србије.

Државни инструменти финансијске стабилизације могу да се предвиде само ако су за кредитну институцију или лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона испуњени услови за реструктурирање и:

1) ако Министарство, по прибављеном мишљењу Народне банке Србије, утврди да примена других инструмената реструктурирања не би била довољна за избегавање значајних негативних ефеката на финансијску стабилност;

2) ако Министарство, по прибављеном мишљењу Народне банке Србије, утврди да примена других мера реструктурирања не би била довољна за заштиту јавног интереса

у случајевима када је кредитна институција од Народне банке Србије већ добила хитну подршку за ликвидност; или

3) у односу на инструмент привременог јавног власништва из члана 412. овог закона, ако Министарство, по прибављеном мишљењу Народне банке Србије, утврди да примена других мера реструктурирања не би била довољна за заштиту јавног интереса у случајевима када је кредитна институција у складу са чланом 411. овог закона већ добила државну помоћ за власнички капитал.

Ако су испуњени услови из ст. 2. и 3. овог члана и члана 395. став 9. овог закона, а пре доношења одлуке о коришћењу државних инструмената финансијске стабилизације Министарство у складу са правним оквиром Европске уније за државну помоћ и правилима којима се уређује државна помоћ финансијском сектору, а у сарадњи са кредитном институцијом у реструктурирању као корисником државне помоћи пријавити појединачну државну помоћ Европској комисији ради прибављања одобрења за њену доделу.

Након добијања одобрења из става 3. овог члана Министарство обезбеђује и врши надзор над применом ванредне финансијске државне помоћи коришћењем државних инструмената финансијске стабилизације из става 8. овог члана.

Приликом коришћења инструмената финансијске стабилизације Министарство поступа у складу с правним оквиром Европске уније за контролу државне помоћи и правилима којима се уређује помоћ финансијском сектору.

Ради примене државних инструмената финансијске стабилизације Министарство има сва овлашћења из чл. 376. до 388. овог закона, потребна за примену тих инструмената.

Државни инструменти финансијске стабилизације су:

1) инструмент државне помоћи за власнички капитал из члана 411. овог закона; и

2) инструмент привременог јавног власништва из члана 412. овог закона.

Инструмент државне помоћи за власнички капитал

Члан 411.

Министарство може, у складу са овим законом, учествовати у повећању основног капитала кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона уплатом инструмената основног капитала или инструмената допунског капитала који испуњавају захтеве из прописа којима се уређује адекватност капитала кредитних институција.

Министарство обезбеђује, у мери у којој то омогућава власнички удео државе, да се кредитном институцијом или лицем из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона на које је примењен инструмент државне помоћи из става 1. овог члана, управља на комерцијалној и професионалној основи.

Ако је примењен инструмент из става 1. овог члана Министарство ће обезбедити да се власнички удео државе у кредитној институцији у реструктурирању прода чим то пословне и финансијске околности дозволе.

Инструмент привременог јавног власништва

Члан 412.

Министарство може кредитну институцију или лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона пренети у привремено државно власништво.

Пренос из става 2. овог члана може да се изврши на друштво у државној својини или друго лице које је одредило Министарство.

Министарство обезбеђује да се лицем у реструктурирању које је привремено пренето у јавно власништво управља на комерцијалној и професионалној основи и да се пренето учешће у капиталу прода чим то пословне и финансијске околности омогуће.

Глава XXIV
ЗАШТИТНЕ МЕРЕ

Поступање према акционарима и повериоцима у случају делимичног преноса пословања или примене инструмента расподеле губитака

Члан 413.

Ако Народна банка Србије применом једног или више инструмената реструктурирања пренесе само део права, имовине и обавеза кредитне институције у реструктурирању, дужна је да обезбеди да акционари и повериоци чија потраживања нису пренета добију као намирење својих потраживања најмање онај износ у којем би били намирени да је у време када је донето решење из члана 373. овог закона над кредитном институцијом у реструктурирању спроведен стечајни поступак.

Ако Народна банка Србије примењује инструмент расподеле губитака, дужна је да обезбеди да акционари и повериоци за потраживања чија је вредност смањена или конвертована у инструмент основног акцијског капитала, не сносе губитак већи од губитка који би сносили да је у време кад је донето решење из члана 373. овог закона над кредитном институцијом у реструктурирању спроведен стечајни поступак.

Процена ефеката различитог третмана

Члан 414.

Ради процене да ли би акционари и повериоци били у повољнијем положају да је уместо поступка реструктурирања покренут стечајни поступак над кредитном институцијом, укључујући али не ограничавајући се на случајеве из члана 413. овог закона, Народна банка Србије је дужна да без одлагања обезбеди независну процену ефеката различитог третмана, која се разликује од процене вредности имовине и обавеза из чл. 389. и 390. овог закона.

Проценом из става 1. овог члана утврђују се:

1) ефекти које би на акционаре, повериоце и Фонд за осигурање депозита могао имати стечајни поступак, да је над кредитном институцијом у реструктурирању, на коју су примењене мере реструктурирања, покренут у време кад је донето решење из члана 373. овог закона;

2) ефекти које је на акционаре и повериоце имало реструктурирање кредитне институције; и

3) разлика између ефеката из тач. 1) и 2) овог става.

Независни проценитељ дужан је да спроведе процену из става 1. овог члана на основу следећих претпоставки:

1) да је над кредитном институцијом у реструктурирању покренут стечајни поступак у време кад је донето решење из члана 373. овог закона;

2) да нису предузете мере реструктурирања; и

3) да није пружена ванредна јавна финансијска помоћ кредитној институцији у реструктурирању.

Народна банка Србије може ближе уредити методологију за процену из става 1. овог члана.

Заштитне мере за акционаре и повериоце

Члан 415.

Ако је проценом спроведеном у складу са чланом 414. овог закона утврђено да је акционар или поверилац из члана 413. овог закона или Фонд за осигурање депозита из члана 446. став 1. овог закона сносио већи губитак од губитка који би сносио да је у време кад је донето решење о покретању поступка реструктурирања над кредитном институцијом у реструктурирању спроведен стечајни поступак, акционар, поверилац или Фонд за осигурање депозита има право на накнаду разлике из средстава Фонда за реструктурирање.

Начин исплате накнада из става 1. овог члана прописује Народна банка Србије.

Заштитне мере за друге уговорне стране у делимичним преносима

Члан 416.

Када се делимично преносе имовина, права или обавезе кредитне институције у реструктурирању на друго лице или се, применом инструмента реструктурирања, делимично преносе имовина, права или обавезе са привремене кредитне институције или лица за управљање имовином на друго лице и кад Народне банке Србије примењује овлашћења из члана 378. став 1. тачка 6) овог закона, заштићени су следећи уговори и друге уговорне стране из тих уговора:

1) уговори о обезбеђењу, на основу којих лице има, по основу обезбеђења, стварни или потенцијални интерес у имовини или правима који су предмет преноса, независно од тога да ли је тај интерес обезбеђен специфичном имовином или правима или преко променљивог обезбеђења или сличног споразума;

2) уговори о финансијском обезбеђењу са преносом права својине по којима се обезбеђење или покриће испуњења одређених обавеза спроводи преносом својине над имовином са даваоца на стицаоца обезбеђења у случају неизвршења обавеза даваоца обезбеђења;

3) уговори о пребијању, по којима се два или више потраживања односно обавеза кредитне институције у реструктурирању и друге уговорне стране могу међусобно пребити;

4) уговори о нетирању;

5) покривене обвезнице;

6) структурирани финансијски уговори, укључујући секјуритизацију и инструменте који се користе за заштиту од ризика и чине саставни део имовине за покриће и који су према важећим прописима обезбеђени на сличан начин као покривене обвезнице, на основу којих једна страна из споразума или кастоди, повереник или ималац стиче и држи хартију од вредности.

Заштита уговора из става 1. овог члана врши се у складу са чл. 417. до 420. овог закона, уз примену ограничења из члана 382. и 384. до 386. овог закона.

Одредбе ст. 1. и 2. овог члана примењују се независно од броја уговорних страна и независно од тога:

1) да ли су правни односи настали на основу уговора, преносом права својине ради обезбеђења или на неки други начин, или су настали на основу закона;

2) да ли се на те правне односе у целости или делимично примењују прописи друге државе чланице или треће државе.

Народна банка Србије ближе прописује критеријуме за одређивање уговора и других уговорних страна из става 1. овог члана.

Заштита уговора о финансијском обезбеђењу, пребијању и нетирању

Члан 417.

Народна банка Србије не може извршити делимичан пренос права и обавеза за које је уговором о финансијском обезбеђењу са преносом права својине, уговором о поравнању и уговором о нетирању, који је закључен између кредитне институције у реструктурирању и другог лица, утврђено да могу бити предмет поравнања или пребијања, нити се може коришћењем додатних овлашћења захтевати измена, односно престанак важења уговорних одредаба којима се уређују ова права и обавезе због покретања поступка реструктурирања.

Изузетно од става 1. овог члана, Народна банка Србије ради обезбеђења доступности осигураних депозита може:

1) пренети осигуране депозите који су део уговора из става 1. овог члана без преношења друге имовине, права или обавеза који су део тог уговора; или

2) пренети, конвертовати или уновчити имовину, права или обавезе без преношења осигураних депозита.

Заштита уговора о обезбеђењу

Члан 418.

Народна банка Србије, ради заштите обавеза обезбеђених уговором о обезбеђењу, не може:

1) пренети имовину којом је обавеза обезбеђена ако не преноси ту обавезу и припадајућу корист;

2) пренети обезбеђене обавезе ако не преноси и припадајућу корист;

3) пренети припадајућу корист ако не преноси и обезбеђену обавезу;

4) изменити или раскинути уговор о обезбеђењу применом додатних овлашћења, ако је ефекат те измене или раскида такав да обавеза више није обезбеђена.

Изузетно од става 1. овог члана, Народна банка Србије ради обезбеђења доступности осигураних депозита може:

1) пренети осигуране депозите који су део било ког споразума из става 1. овог члана без преношења друге имовине, права или обавеза који су део тог споразума; или

2) пренети, конвертовати или уновчити имовину, права или обавезе без преношења осигураних депозита.

Заштита структуираних финансијских уговора и покривених обвезница

Члан 419.

Народна банка Србије, ради обезбеђења заштите структурираних финансијских уговора, укључујући уговоре из члана 416. став 1. тач. 5) и 6) овог закона, не може применом додатних овлашћења извршити делимичан пренос права и обавеза нити делимично изменити или отказати права и обавезе који су саставни део структуираног финансијског уговора, укључујући уговоре из члана 416. став 1. тач. 5) и 6) овог закона, закљученог између кредитне институције у реструктурирању и другог лица.

Изузетно од става 1. овог члана, Народна банка Србије, ради обезбеђења доступности осигураних депозита, може:

1) пренети осигуране депозите који су део било ког уговора из става 1. овог члана без преношења друге имовине, права или обавеза који су део тог уговора; или

2) пренети, конвертовати или уновчити имовину, права или обавезе без преношења осигураних депозита.

Делимични пренос – заштита система трговања, клиринга и салдирања

Члан 420.

Народна банка Србије, применом инструмената реструктурирања, не сме да утиче на рад и правила система који су уређени прописима којима се уређује коначност поравнања у платним системима и системима за поравнање финансијских инструмената, ако врши делимичан пренос имовине, права и обавеза са кредитне институције у реструктурирању на друго лице, или ако применом овлашћења из члана 378. овог закона мења или отказује услове из уговора у којима је кредитна институција у реструктурирању уговорна страна или да замени стицаоца као уговорну страну.

Преносом, изменом или отказом услова из става 1. овог члана не опозива се, не мења нити ускраћује извршење налога за пренос и поравнање у платним системима и системима за поравнање финансијских инструмената, као и коришћење фондова, хартија од вредности или кредитних олакшица или заштита инструмената обезбеђења на прописани начин.

Глава XXV
РЕСТРУКТУРИРАЊЕ ПРЕКОГРАНИЧНИХ ГРУПА

Општа начела

Члан 421.

Народна банка Србије и Министарство, при доношењу одлука или предузимању мера, у складу са овим делом закона, које могу имати ефекте у једној или више других држава чланица узимају у обзир следећа начела:

1) ефикасног одлучивања и минималних могућих трошкова реструктурирања при предузимању мера реструктурирања;

2) благовременог доношења одлука и примени мера, водећи рачуна о потребној хитности;

3) сарадње са другим органима ради обезбеђивања усклађеног и ефикасног доношења одлука и примене мера;

4) јасног утврђивања улога и одговорности релевантних органа у Републици Србији;

5) посвећивања дужне пажње интересима држава чланица у којима матична друштва у Европској унији имају седиште, а посебно ефектима сваке одлуке или мере или пропуштања доношења одлука на финансијску стабилност, буџетска средства, аранжмане финансирања реструктурирања, системе осигурања депозита и системе за заштиту инвеститора тих држава чланица;

6) посвећивања дужне пажње интересима сваке појединачне државе чланице у којој зависна друштва имају седиште, а посебно ефектима сваке одлуке или мере или пропуштања доношења одлука на финансијску стабилност, буџетска средства, аранжмане финансирања реструктурирање, системе осигурања депозита или системе за заштиту инвеститора тих држава чланица;

7) посвећивања дужне пажње интересима сваке појединачне државе чланице у којој се налазе значајни огранци, а посебно ефектима сваке одлуке или мере или пропуштања доношења одлука на финансијску стабилност тих држава чланица;

8) посвећивања дужне пажње циљевима усклађивања интереса укључених држава чланица и избегавање неправедних претпоставки или неправедне заштите интереса

појединих држава чланица, укључујући избегавање неправедне расподеле оптерећења међу државама чланицама;

9) саветовања са надлежним органима пре доношења одлука, нарочито о деловима предложене одлуке или мере који имају или ће вероватно имати утицај на матично друштво у Европској унији, зависно друштво или огранак и ефекат на стабилност државе чланице у којој матично друштво у Европској унији, зависно друштво или огранак имају седиште;

10) да свака обавеза из овог дела закона у погледу консултовања са одређеним органом пре доношења било које одлуке или мере подразумева најмање обавезу да се с тим органом консултује о оним деловима предложене одлуке или мере које имају или ће вероватно имати:

– ефекте на матично друштво у Европској унији, зависно друштво или огранак и

– утицај на стабилност државе чланице у којој лице из алинеје прве ове тачке има седиште;

10) заснивања мера реструктурирања на плану реструктурирања из члана 346. овог закона, осим ако се процени, узимајући у обзир околности конкретног случаја, да ће се циљеви реструктурирања ефективније постићи предузимањем мера које нису предвиђене планом реструктурирања;

11) транспарентности када год је вероватно да ће предложена одлука или мера имати последице на финансијску стабилност, буџетска средства, Фонд за реструктурирање, систем осигурања депозита или систем за заштиту инвеститора сваке релевантне државе чланице; и

12) веће вероватноће постизања резултата којим се смањује укупни трошак реструктурирања ако постоји усклађено поступање и сарадња релевантних органа.

Колегијуми за реструктурирање

Члан 422.

Колегијуми за реструктурирање обезбеђују органу надлежном за реструктурирање групе, другим органима надлежним за реструктурирање и, где је то примерено, надлежним органима и органу надлежном за вршење надзора на консолидованој основи, оквир који подржава обављање следећих задатака:

1) размену информација од значаја за израду планова реструктурирања за групу, за примену припремних и превентивних мера на групу и за реструктурирање групе;

2) израду планова реструктурирања за групу у складу са чл. 345. и 346. овог закона;

3) процену могућности реструктурирања групе у складу са чл. 348. и 349. овог закона;

4) доношење одлуке о примени овлашћења за отклањање препрека за реструктурирање групе у складу са чланом 351. овог закона;

5) доношење одлуке о потреби успостављања програма реструктурирања групе из чл. 428. и 429. овог закона;

6) доношење одлуке о програму реструктурирања групе предложеном у складу са из чл. 428. и 429. овог закона;

7) усаглашавање плана комуникације са медијима и јавношћу у вези са стратегијом и програмом реструктурирања групе;

8) координација коришћења аранжмана финансирања реструктурирања у складу са чланом 445. овог закона;

9) утврђивање минималних захтева за капиталом и подобним обавезама на консолидованој и на појединачној основи у складу са чл. 363. до 366. овог закона;

10) разматрање других питања у вези са реструктурирањем прекограничне групе.

Када је Народна банка Србије орган надлежан за реструктурирање групе, у складу са чланом 423. овог закона образоваће колегијум за реструктурирање ради извршавања обавеза из чл. 345, 346, 348, 351, 363. до 365, 428. и 429. овог закона, и по потреби, ради обезбеђивања сарадње и усклађеног поступања са органима надлежним за реструктурирање из трећих држава.

Чланови колегијума за реструктурирање из става 2. овог члана су представници:

1) Народне банке Србије, као органа надлежног за реструктурирање групе;

2) Министарства;

3) Агенције за осигурање депозита;

4) органа надлежних за реструктурирање из сваке од држава чланица у којој седиште има зависно друштво које подлеже контроли на консолидованој основи;

5) органа надлежних за реструктурирање из држава чланица у којима седиште има матични финансијски холдинг или матични мешовити финансијски холдинг који је матично друштво једног или више чланова групе;

6) органа надлежних за реструктурирање из држава чланице у којима се налазе значајни огранци групе;

7) органа надлежног за вршење надзора на консолидованој основи;

8) надлежних органа из држава чланица из којих су органи надлежни за реструктурирање чланови колегијума за реструктурирање;

9) централних банака из држава чланица у којима чланови групе имају седиште, ако надлежни органи из тих држава чланица нису централне банке;

10) надлежних министарстава из држава чланица у којима чланови групе чланови групе имају седиште, ако органи надлежни за реструктурирање из тих држава чланица нису ова министарства;

11) органи надлежни за системе осигурања депозита из других држава чланица, са којима су повезане кредитне институције које су део групе; и

12) Европски орган за банкарство, на начин из става 6. овог члана.

За потребе тачке 4) став 3. овог члана, када је зависно друштво финансијска институција из члана 336. став 1. тачка 2) овог закона и лице за ликвидацију, орган надлежан за реструктурирање тог зависног друштва одлучује да ли намерава да буде члан колегијума за реструктурирање. Ако тај орган сматра да чланство у колегијуму није потребно, тражиће сагласност органа надлежног за реструктурирање групе за престанак чланства. Орган надлежан за реструктурирање групе даје сагласност за престанак чланства, осим ако је континуирано чланство неопходно за неометано и ефективно функционисање колегијума за реструктурирање. У случају значајних промена које могу утицати на кредибилитет поступка стечаја или ликвидације, орган надлежан за реструктурирање таквог зависног друштва обавештава орган надлежан за реструктурирање групе о потреби да се обнови његово чланство у колегијуму за реструктурирање. Орган надлежан за реструктурирање групе, по пријему таквог обавештења, обнавља то чланство.

Ако члан групе са седиштем у Европској унији има зависно друштво или значајан огранак у трећој држави, Народна банка Србије може, ако сматра да је систем тајности података еквивалентан обавези чувања тајних података из члана 424. овог закона, на

захтев органа надлежног за реструктурирање из треће државе дозволити том органу да учествује у раду колегијума за реструктурирање у својству посматрача.

Европски орган за банкарство учествује на колегијуму за реструктурирање у циљу промовисања ефикасности, ефективности и доследности рада колегијума за реструктурирање, али нема право гласа.

Народна банка Србије, као орган надлежан за реструктурирање групе, председава колегијумом за реструктурирање и у тој улози:

1) након консултовања са другим члановима колегијума за реструктурирање, утврђује писане споразуме и правила за рад колегијума за реструктурирање;

2) координира активностима колегијума за реструктурирање;

3) сазива и председава састанцима колегијума за реструктурирање и благовремено обавештава чланове колегијума за реструктурирање о месту и времену одржавања састанака и о основним питањима која ће бити предмет расправе на тим састанцима, као и о активностима које ће се разматрати;

4) обавештава чланове колегијума за реструктурирање о планираним састанцима како би могли да траже да учествују на њима;

5) одлучује који чланови и посматрачи ће бити позвани да присуствују одређеним састанцима колегијума за реструктурирање, на основу специфичних потреба, узимајући у обзир релевантност питања која ће се разматрати за те чланове и посматраче, а нарочито њихов потенцијални утицај на стабилност финансијског система у односним државама чланицама;

6) благовремено обавештава чланове колегијума за реструктурирање о одлукама и закључцима са тих састанака.

Изузетно од става 7. тачка 5) овог члана, Народна банка Србије дужна је да на састанак колегијума за реструктурирање позове орган надлежан за реструктурирање из друге државе чланице кад год су на дневном реду питања у вези са заједничким одлукама или питања која се односе на члана групе са седиштем у тој држави чланици.

Изузетно од става 2. овог члана, Народна банка Србије, као орган надлежан за реструктурирање групе, није дужна да образује колегијум за реструктурирање, ако друге групе или колегијуми извршавају исте функције или обављају исте задатке из овог члана и усклађени су са свим условима и процедурама, укључујући оне који се односе на чланство и учешће у раду колегијума за реструктурирање у складу са овим чланом и чланом 427. овог закона. У том случају сва упућивања на колегијуме за реструктурирање у овом делу закона сматрају се упућивањем на те друге групе или колегијуме.

Како би се олакшало обављање задатака из чл. 343, 347. и 350. овог закона, као и ради размене свих релевантних информација, колегијум за реструктурирање може образовати:

1) у случају кредитне институције са једним или више значајних огранака који се налазе у другим државама чланицама – орган надлежан за реструктурирање те кредитне институције;

2) у случају групе која се састоји од матичног друштва и његових зависних друштава која имају седиште у истој држави чланици, као и значајних огранака од којих се један или више њих налазе у другим државама чланицама – орган надлежан за реструктурирање тог матичног друштва.

Орган надлежан за реструктурирање из става 10. овог члана председава колегијумом за реструктурирање и, након консултовања са другим органима

надлежним за реструктурирање, утврђује одговарајућа правила за његово функционирање. Председавајући овог колегијума за реструктурирање одлучује који органи присуствују одређеним састанцима колегијума за реструктурирање, узимајући у обзир релевантност активности које се планирају или координирају за те органе, а нарочито њихов потенцијални утицај на стабилност финансијског система у односним државама чланицама и на обављање задатака из става 10 овог члана.

Председавајући колегијума за реструктурирање из става 10. овог члана обавештава чланове колегијума за реструктурирање о месту и времену одржавања састанака, основним питањима која ће бити предмет расправе на тим састанцима и активностима које ће се разматрати, као и о одлукама и закључцима са одржаних састанака.

Народна банка Србије може ближе прописати начин рада колегијума за реструктурирање.

Европски колегијум за реструктурирање

Члан 423.

Ако кредитна институција или матично друштво из треће државе има зависна друштва са седиштем у Републици Србији и једној или више других држава чланица, или матично друштво у Европској унији са седиштем у Републици Србији и једној или више других држава чланица, или ако има два или више огранака у Европској унији, а огранак у Републици Србији и најмање у још једној држави чланици се сматрају значајним, Народна банка Србије ће са органима надлежним за реструктурирање других држава чланица у којима та матична и зависна друштва, односно значајни огранци имају седиште, образовати европски колегијум за реструктурирање.

Европски колегијум за реструктурирање образује се ради спровођења активности и извршавања задатака из члана 422. овог закона у односу на лица из става 1. овог члана и, ако је то релевантно за њих, на њихове огранке.

Активности и задаци из става 2. овог члана укључују одређивање минималног захтева за капиталом и подобним обавезама у складу са чл. 363. до 366. овог закона, при чему чланови европског колегијума за реструктурирање узимају у обзир, ако постоји, глобалну стратегију реструктурирања коју доносе органи трећих држава.

Ако у складу са глобалном стратегијом из става 3. овог члана зависна друштва или матично друштво у Европској унији и његова зависна друштва нису лица за реструктурирање, и ако су чланови европског колегијума за реструктурирање сагласни са таквим приступом, зависна друштва са седиштем у Републици Србији или, на консолидованој основи, матично друштво у Европској унији са седиштем у Републици Србији, испуњавају захтев из члана 353. овог закона емитовањем инструмената из члана 359. став 2. тач. 1) и 2) овог закона, свом крајњем матичном друштву са седиштем у трећој држави или зависним друштвима тог крајњег матичног друштва са седиштем у истој трећој држави или другим лицима под условима из члана 364. овог закона.

Народна банка Србије председава европским колегијумом за реструктурирање из става 1. овог члана ако свим зависним друштвима институције или матичним друштвом из треће државе управља матично друштво у Европској унији са седиштем у Републици Србији.

У случају да се не примењује став 5. овог члана, европским колегијумом за реструктурирање председава орган надлежан за реструктурирање матичног друштва или зависног друштва у Европској унији са највећом билансном активом.

Изузетно од става 1. овог члана, европски колегијум за реструктурирање се не образује ако друге групе или колегијуми извршавају исте функције или обављају исте задатке из овог члана и усклађени су са свим условима и процедурама, укључујући оне

који се односе на чланство и учешће у раду европског колегијума за реструктурирање у складу са овим чланом и чланом 427. овог закона. У том случају сва упућивања у овом закону на европске колегијуме за реструктурирање сматрају се упућивањем на те друге групе или колегијуме.

На рад европског колегијума за реструктурирање, поред одредаба овог члана, сходно се примењују одредбе члана 422. овог закона.

Обавеза чувања тајних података

Члан 424.

Тајне податке до којих су дошли у складу са овим делом закона дужни су да чувају:

1) запослени Народне банке Србије;

2) запослени Министарства;

3) чланови привремене и посебне управе;

4) потенцијални стицаоци власничких инструмената, имовине, права и обавеза кредитне институције у реструктурирању који су од Народне банке Србије, приликом припремних активности за примену инструмента продаје пословања, добили тајне податке, независно од тога да ли је тај позив имао за резултат стицање;

5) запослени друштава за ревизију, правни и стручни саветници, проценитељи и остала стручна лица која су директно или индиректно ангажована од стране Народне банке Србије, Министарства, других надлежних органа, органа надлежних за реструктурирање, надлежним министарстава или потенцијалних стицалаца из тачке 4) овог става;

6) запослени Агенције за осигурање депозита;

7) запослени Централног регистра;

8) запослени органа надлежних за реструктурирање из релевантних држава чланица;

9) запослени надлежних органа из релевантних држава чланица;

10) запослени надлежних министарстава из релевантних држава чланица;

11) Европски орган за банкарство;

12) запослени других органа укључених у поступак реструктурирања у складу са овим законом;

13) запослени привремене кредитне институције или лица за управљање имовином;

14) друга лица која директно или индиректно, трајно или повремено пружају или су пружала услуге лицима из тач. 1) до 13) овог става;

15) чланови органа управљања, вишег руководства и запослени код органа и лица из тач. 1) до 13) овог става, пре, током и након престанка запослења, односно функције на коју су именовани.

Органи из става 336. тач. 1) до 3) и тач. 6) до 13) овог члана дужни су да, ради обезбеђења заштите података, утврде и примењују правила којима се обезбеђује чување тајних података из става 1. овог члана.

Лица из става 336. овог члана не смеју да откривају тајне податке које током обављања професионалних активности добију од надлежног органа и органа надлежног за реструктурирање, било ком лицу или органу, осим ако су ти подаци дати у сажетом или збирном облику тако да поједине кредитне институције или друга лица за реструктурирање није могуће идентификовати, или уз изричити претходни пристанак

органа надлежног за реструктурирање, кредитне институције или другог лица за реструктурирање које је пружило те податке.

Органи из става 1. овог члана дужни су да спроведу процену могућих ефеката откривања тајних података на јавни интерес у погледу финансијске, монетарне или економске политике, на пословне интересе физичких и правних лица, као и на циљеве надзора, контроле и ревизије, при чему та процена обухвата и процену појединачног ефекта откривања садржаја и појединости из плана реструктурирања и резултата процена из чл. 347. и 348. овог закона.

Изузетно од ст. 1. до 4. овог члана тајне податке могу да размењују:

1) запослени код органа и лица из става 1. овог члана, међусобно приликом обављања радних обавеза;

2) Народна банка Србије, укључујући њене запослене, са запосленима у органима надлежним за реструктурирање и надлежним органима држава чланица, надлежним министарствима, централним банкама, системима осигурања депозита, правосудним, судским и другим органима надлежним за спровођење стечајног поступка или поступка ликвидације и Европском органу за банкарство, односно, у складу са чланом 435. овог закона, са органима трећих држава који врше дужности које су еквивалентне дужностима органа надлежних за реструктурирање, као и са потенцијалним стицаоцима.

Одредбе овог члана не односе се на откривање података за потребе судских поступака.

Народна банка Србије може ближе да пропише начин саопштавања тајних података из става 1. овог члана.

Информације из централизованих евиденција

Члан 425.

Народна банка Србије може, од случаја до случаја, у мери у којој је то неопходно за обављање њених задатака у складу са овим делом закона, од органа који управљају централизованим евиденцијама успостављеним у складу са чланом 32а Директиве (ЕУ) 2015/849, да информације у вези са укупним бројем клијената за које је кредитна институција или лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона једини или главни пружалац банкарских услуга.

Поверљивост повлашћених информација

Члан 426.

Народна банка Србије може, при спровођењу својих овлашћења на основу члана 376. овог закона или процене вредности из чл. 389. и 390. овог закона, од кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона да захтева да предузму све потребне мере како би се обезбедила поверљивост повлашћених информација о припреми за реструктурирање, све док не закључи да та поверљивост више није потребна за постизање циљева реструктурирања.

Народна банка Србије, при предузимању мера реструктурирања или вршењу овлашћења за отпис и конверзију релевантних инструмената капитала и подобних обавеза у складу са чланом 58. овог закона, може од кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона да захтева да предузму све потребне мере како би се обезбедила поверљивост повлашћених информација о поступку реструктурирања или отпису или конверзији у складу са чланом 391 овог закона, све док не закључи да та поверљивост више није потребна за постизање циљева реструктурирања.

Народна банка Србије обавештава кредитну институцију или лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона чим закључи да предузимање мера из ст. 1. и 2. овог члана више није потребно за постизање циљева реструктурирања.

Током периода у којем су кредитна институција или лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона дужни да предузимају све потребне мере како би се обезбедила поверљивост повлашћених информација у складу са ст. 1. и 2. овог члана, не примењују се одредбе прописа којима је уређено обелодањивање повлашћених информација.

Ако Народна банка Србије од кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона захтева да предузимају све потребне мере како би се обезбедила поверљивост повлашћених информација у складу са ст. 1. и 2. овог члана или ако обавести ту институцију или лице да та поверљивост више није потребна за постизање циљева реструктурирања, о томе обавештава без одлагања релевантни орган.

Кредитна институција или лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона може откривати повлашћене информације из ст. 1. и 2. овог члана трећем лицу током обављања редовног пословања, само ако је лице које прима те повлашћене информације везано обавезом поверљивости, без обзира на то да ли се та обавеза заснива на закону, другим прописима, статуту или уговору, као и да обезбеђује поверљивост информација за потребе ст. 1. и 2. овог члана.

У случају да поверљивост повлашћених информација више није обезбеђена иако су предузете потребне мере за обезбеђивање њихове поверљивости у складу са ст. 1. или 2. овог члана, кредитна институција или лице ц у најкраћем року објављују повлашћене информације јавности. Наведено обухвата случајеве када се гласине изричито односе на те повлашћене информације и у довољној мери су тачне да указују на то да поверљивост тих информација више није обезбеђена.

Размена информација

Члан 427.

Органи надлежни за реструктурирање и надлежни органи дужни су да пружају, на захтев, све податке релевантне за извршавање задатака другог органа у складу са овим законом, придржавајући се одредаба о чувању тајних података из члана 426. овог закона.

Када је орган надлежан за реструктурирање групе, Народна банка Србије координира ток свих релевантних података између органа надлежних за реструктурирање и благовремено доставља све релевантне податке органима надлежним за реструктурирање из других држава чланица ради олакшаног обављања задатака из члана 422. став 1. тач. 2) до 10) овог закона.

Ако од Народне банке Србије буду затражени подаци које је примила од органа надлежног за реструктурирање из треће државе, Народна банка Србије доставиће те податке само уз изричиту сагласност органа који је те податке дао.

Народна банка Србије са Министарством међусобно размењује информације у вези са одлукама или питањима које захтевају обавештавање, консултације или сагласност Министарства или које могу утицати на буџетска средства.

Реструктурирање групе које укључује зависно друштво

Члан 428.

Када је Народна банка Србије орган надлежан за реструктурирање прекограничне групе, а орган надлежан за реструктурирање кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона, који је зависно друштво у групи, утврди да та институција или лице испуњава услове из члана 370. став 1. тач. 1) и 2) или члана 371.

став 5. тач. 1) и 2) овог закона, у зависности шта је применљиво, тај орган ће без одлагања доставити Народној банци Србије и члановима колегијума за реструктурирање те групе следеће информације:

1) одлуку да кредитна институција или лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона, испуњава услове из члана 370. став 1. тач. 1) и 2) или члана 371. став 5. тач. 1) и 2) овог закона, у зависности шта је применљиво;

2) резултат процене услова из тачке 1) овог става;

3) мере реструктурирања, односно покретање стечаја, које сматра одговарајућим за ту институцију или лице.

Информације из става 1. овог члана могу бити део обавештења достављеног, у складу са чланом 372. став 2. овог закона, Народној банци Србије, као органу надлежном за реструктурирање групе и органу надлежном за вршење надзора на консолидованој основи, и члановима колегијума за реструктурирање те групе.

По пријему обавештења из става 1. овог члана Народна банка Србије, након консултација са осталим члановима релевантног колегијума за реструктурирање, процењује могући утицај мера реструктурирања или других мера о којима је обавештена у складу са ставом 1. тачка 3) овог члана, на групу и на чланове групе из других држава чланица, а нарочито да ли би те мере довеле до испуњења услова за реструктурирање члана групе у другој држави чланици.

Ако Народна банка Србије процени да спровођење предложене мере реструктурирања, односно покретање стечаја из става 1. тачка 3) овог члана, не би довело до испуњења услова за покретање поступка реструктурирање из чл. 370. или 371. овог закона, односно за покретање стечаја над другим чланицама групе, дужна је да о томе без одлагања, а најкасније у року од 24 часа од пријема обавештења из става 1. овог члана, обавести чланове колегијума за реструктурирање након чега орган надлежан за реструктурирање зависног друштва из става 1. овог члана може предузети мере из тачке 3) тог става.

Ако Народна банка Србије процени да би спровођење предложене мере реструктурирања, односно покретање стечаја из става 1. тачка 3) овог члана, довело до испуњења услова за покретање поступка реструктурирања из чл. 370. или 371. овог закона, односно за покретање стечаја над другим чланицама групе, дужна је да у року од 24 часа од пријема обавештења из става 1. овог члана, или у дужем року уз сагласност органа надлежног за реструктурирање који је доставио обавештење из става 1. овог члана, сачини програм реструктурирања групе и достави га члановима колегијума за реструктурирање.

У случају изостанка процене из става 2. овог члана у року од 24 часа од пријема обавештења из става 1. овог члана, или у дужем року, орган надлежан за реструктурирање који је поднео обавештење из става 1. овог члана може предузети мере из тачке 3) тог става.

Програм реструктурирања групе из става 4. овог члана треба да:

1) буде усклађен са планом реструктурирања за ту групу донетим у складу са чланом 346. овог закона, осим ако органи надлежни за реструктурирање процене, узимајући у обзир околности конкретног случаја, да ће се циљеви реструктурирања ефективније постићи предузимањем мера које нису предвиђене тим планом:

2) садржи мере реструктурирања које треба да предузму релевантни органи надлежни за реструктурирање у односу на матично друштво у Европској унији или на одређене чланове групе, ради остварења циљева и начела реструктурирања из чл. 3. и 4. овог закона;

3) садржи детаље о начину усклађивања појединих мера реструктурирања;

4) успостави план финансирања који се заснива на плану реструктурирања групе, принципима поделе одговорности у складу са чланом 345. став 8. тачка 7) овог закона и општим начелима узајамности из члана 445. овог закона.

Народна банка Србије и органи надлежни за реструктурирање зависних друштава обухваћених програмом реструктурирања групе доносе заједничку одлуку о усвајању програма реструктурирања групе, при чему Европски орган за банкарство може, на захтев Народне банке Србије, помоћи у доношењу те одлуке.

Ако органу надлежном за реструктурирање није прихватљив програм реструктурирања групе који је предложила Народна банка Србије, односно ако ради очувања финансијске стабилности намерава да у односу на кредитну институцију или лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона за које је надлежан предузме другачије мере од оних предложених тим програмом, доставља Народној банци Србије и другим релевантним органима надлежним за реструктурирање образложење разлога због којих се не слаже са програмом реструктурирања групе, односно са мерама предложеним у том програму, као и детаље о мерама реструктурирања које намерава да предузме. Тај орган при образлагању разлога из овог става узима у обзир усвојени план реструктурирања групе из члана 346. овог закона и могуће ефекте мера које намерава да предузме, на финансијску стабилност других држава чланица, односно на чланове групе у другим државама чланицама.

Народна банка Србије и органи надлежни за реструктурирање зависних друштава обухваћених програмом реструктурирања групе који нису изразили неслагање из става 9. овог члана доносе заједничку одлуку о усвајању програма реструктурирања групе која обухвата чланице групе из њихових држава чланица.

Заједничка одлука из ст. 8. или 10. овог члана и одлуке које донесу органи надлежни за реструктурирање у одсуству заједничке одлуке из става 9. овог члана признају се као коначне и примењују их органи надлежни за реструктурирање у релевантним државама чланицама.

Поступци у складу са овим чланом спроводе се без одлагања.

Ако није донета заједничка одлука о програму реструктурирања групе, Народна банка Србије је дужна да блиско сарађује са члановима колегијума за реструктурирање, са циљем да се постигну, у мери у којој је то могуће, усклађене стратегије реструктурирања за све чланице групе за које је утврђено да не могу или вероватно неће моћи да наставе да послују.

Народна банка Србије је дужна да чланове колегијума за реструктурирање редовно и детаљно обавештава о предузетим мерама реструктурирања и њиховим резултатима, у складу са овим чланом.

Када Народна банка Србије није орган надлежан за реструктурирање групе, већ орган надлежан за реструктурирање кредитне институције или лица из члана 1. став 1. тач. 2) до 4) овог закона, који је зависно друштво у групи примењује одредбе овог члана које се односе на орган надлежан за реструктурирање тог зависног друштва.

Реструктурирања групе

Члан 429.

Када је Народна банка Србије орган надлежан за реструктурирање групе и утврди да матично друштво у Европској унији за које је надлежна, испуњава услове из чл. 370. или 371. овог закона, дужна је да о томе без одлагања обавести чланове релевантног колегијума за реструктурирање, а то обавештење мора да садржи информације из члана 428. став 1. овог закона.

Мере реструктурирања, односно друге мере у смислу члана 428. став 1. тачка 3) овог закона могу укључити имплементацију програма реструктурирања групе утврђеног у складу са чланом 428. став 7.овог закона, у следећим случајевима:

1) мере према матичном друштву из обавештења у складу са чланом 428. став 1. тачка 3) овог закона би највероватније довеле до испуњења услова из чл. 370. или 371. овог закона за члана групе из друге државе чланице;

2) мере предузете само према матичном друштву не би биле довољне за стабилизацију пословања нити је вероватно да би се њима постигао оптималан резултат реструктурирања;

3) према процени релевантног органа надлежног за реструктурирање, једно или више зависних друштава испуњава услове из чл. 370. или 371. овог закона; или

4) мере реструктурирања или друге мере на нивоу групе ће позитивно утицати на зависна друштва групе, чиме се оправдава доношење програма реструктурирања групе.

Када мере из става 1. овог члана не подразумевају имплементацију програма реструктурирања групе, Народна банка Србије, након консултација са члановима колегијума за реструктурирање, доноси одлуку која узима у обзир:

1) усклађеност те одлуке са планом реструктурирања за групу донетим у складу са чланом 13. овог закона, осим ако процени, узимајући у обзир околности конкретног случаја, да ће се циљеви реструктурирања ефективније постићи предузимањем мера које нису предвиђене тим планом; и

2) финансијску стабилност релевантних држава чланица.

Када мере из става 1. овог члана подразумевају имплементацију програма реструктурирања групе, Народна банка Србије и органи надлежни за реструктурирање зависних друштава обухваћених програмом реструктурирања групе доносе заједничку одлуку о усвајању програма реструктурирања групе, при чему Европски орган за банкарство може, на захтев Народне банке Србије, помоћи у доношењу те одлуке.

Ако органу надлежном за реструктурирање није прихватљив програм реструктурирања групе који је предложила Народна банка Србије, односно ако ради очувања финансијске стабилности намерава да у односу на кредитну институцију или лице из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона за које је надлежан предузме другачије мере од оних предложених тим програмом, доставља Народној банци Србије и другим релевантним органима надлежним за реструктурирање образложење разлога због којих се не слаже са програмом реструктурирања групе, односно са мерама предложеним у том програму, као и детаље о мерама реструктурирања које намерава да предузме. Тај орган при образлагању разлога из овог става узима у обзир усвојени план реструктурирања групе из члана 346. овог закона и могуће ефекте мера које намерава да предузме, на финансијску стабилност других држава чланица, односно на чланове групе у другим државама чланицама.

Народна банка Србије и органи надлежни за реструктурирање зависних друштава обухваћених програмом реструктурирања групе који нису изразили неслагање из става 4. овог члана доносе заједничку одлуку о усвајању програма реструктурирања групе која обухвата чланице групе из њихових држава чланица.

Заједничка одлука из ст. 3. или 5. овог члана и одлуке које донесу органи надлежни за реструктурирање у одсуству заједничке одлуке из става 4. овог члана признају се као коначне и примењују их органи надлежни за реструктурирање у релевантним државама чланицама.

Поступци у складу са овим чланом спроводе се без одлагања.

Ако није донета заједничка одлука о програму реструктурирања групе, Народна банка Србије је дужна да блиско сарађује са члановима колегијума за реструктурирање, са циљем да се постигну, у мери у којој је то могуће, усклађене стратегије реструктурирања за све чланице групе за које је утврђено да не могу или вероватно неће моћи да наставе да послују.

Народна банка Србије је дужна да чланове колегијума за реструктурирање редовно и детаљно обавештава о предузетим мерама реструктурирања и њиховим резултатима, у складу са овим чланом.

Када Народна банка Србије није орган надлежан за реструктурирање групе, већ орган надлежан за реструктурирање кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона, који је зависно друштво у групи примењује одредбе овог члана које се односе на орган надлежан за реструктурирање тог зависног друштва.

Глава XXVI
ОДНОСИ СА ТРЕЋИМ ДРЖАВАМА

Споразуми о сарадњи

Члан 430.

Народна банка Србије може да закључи необавезујући билатерални споразум са органом надлежним за реструктурирање из треће државе ради размене информација у вези са планирањем реструктурирања у односу на кредитне институције, финансијске институције, матична друштва и институције из трећих држава, у случајевима када:

1) матично друштво из треће државе има кредитну институцију која је зависно друштво или значајан огранак у Републици Србији;

2) матично друштво са седиштем у Републици Србији има зависно друштво у трећој држави;

3) кредитна институција са седиштем у Републици Србији има огранак у трећој држави.

Споразум из става 1. овог члана посебно обезбеђује успостављање процедура и договорене сарадње између Народне банке Србије и релевантних органа из трећих држава ради извршавања појединих или свих задатака и спровођења појединих или свих овлашћења из члана 434. овог закона.

Споразум из става 1. овог члана не сме да садржи одредбе које се односе на појединачне кредитне институције, финансијске институције, матична друштва или институције из трећих држава.

Споразум из става 1. овог члана може се закључити до ступања на снагу међународног споразума у вези са начинима сарадње органа надлежног за реструктурирање и релевантних органа трећих држава, који Европска комисија закључи са једном или више трећих држава.

Признавање и примена одлука о реструктурирању треће државе

Члан 431.

Одредбе овог члана примењују се на поступак реструктурирања у трећој држави, осим ако је на снази, односно док не ступи на снагу, споразум из члана 430. ст. 1. или 4. овог закона са релевантном трећом државом, односно и након ступања на снагу тог споразума ако признавање и спровођење поступака реструктурирања те треће државе нису обухваћени тим споразумом.

Ако је у складу са чланом 423. овог закона успостављен европски колегијум за реструктурирање у чијем раду учествује Народна банка Србије, на том колегијуму се доноси заједничка одлука о томе да ли ће се признати, осим у случајевима из члана

432. овог закона, поступци реструктурирања у трећим државама у односу на кредитну институцију или матично друштво из треће државе, које:

1) има зависно друштво или значајне огранке у две или више држава чланица; или

2) има имовину, права или обавезе у две или више држава чланица или на које се примењује право тих држава чланица.

Ако се донесе заједничка одлука о признавању поступака реструктурирања треће државе, Народна банка Србије ће, у складу са правом Републике Србије, омогућити спровођење признатог поступка реструктурирања треће државе.

Ако није донета заједничка одлука из става 3. овог члана или није образован европски колегијум за реструктурирање, Народна банка Србије доноси одлуку о томе да ли ће признати и спровести, осим у случајевима из члана 432. овог закона, поступак реструктурирања које та трећа држава примењује на кредитну институцију или матично друштво из те државе, а који има ефекте у Републици Србији.

При доношењу одлуке из става 4. овог члана Народна банка Србије ће узети у обзир интересе сваке државе чланице у којој кредитна институција или матично друштво из те треће државе послује, а нарочито могући утицај признавања и спровођења поступка реструктурирања треће државе на друге чланове групе и на финансијску стабилност у тим државама чланицама.

Народна банка Србије је овлашћена да:

1) спроводи овлашћења за реструктурирање у односу на:

– имовину кредитне институције или матичног друштва из треће државе која се налази у Републици Србији или се на њу примењују прописи Републике Србије,

– права или обавезе кредитне институције из треће државе који се налазе у билансима огранка у Републици Србији или се на њих примењују прописи Републике Србије, или ако су потраживања у вези са тим правима и обавезама извршна у Републици Србији;

2) спроводи или захтева спровођење преноса акција или других власничких инструмената у зависном друштву у Републици Србији;

3) спроводи овлашћења из чл. 383. до 386. овог закона у односу на права било које уговорне стране са правним лицем из става 2. овог члана, ако су таква овлашћења потребна за спровођење поступка реструктурирања од стране органа надлежног за реструктурирање из треће државе; и

4) укине право на отказ уговора, испуњење или доспеће уговорене обавезе пре уговореног рока доспећа или утиче на уговорена права правних лица из става 2. овог члана и других чланова групе, ако такво право произилази из мере реструктурирања коју у односу на кредитну институцију или матично друштво лица из става 2. овог члана из треће државе и других чланова групе предузима орган надлежан за реструктурирање из те треће државе, или је на други начин у складу са правним или регулаторним захтевима повезаним са програмом реструктурирања у тој држави, под условом да се и даље извршавају битне обавезе из уговора, укључујући обавезе плаћања и испоруке и обавезе повезане са средствима обезбеђења.

Ако релевантни орган из треће државе утврди да матично друштво са седиштем у тој држави у складу са прописима те државе испуњава услове за реструктурирање, Народна банка Србије може, када је то у јавном интересу, предузети мере реструктурирања и применити сва овлашћења за реструктурирање из овог закона у односу на то друштво, а на те поступке се примењује члан 49. овог закона.

Признавање и спровођење поступака реструктурирања треће државе не утиче на могућност покретања стечајног поступка у складу са релевантним прописима.

Право на одбијање признавања и примену одлуке о реструктурирању треће државе

Члан 432.

Ако је образован европски колегијум за реструктурирање у складу са чланом 423. овог закона, Народна банка Србије може, након консултовања са другим органима надлежним за реструктурирање, одбити признавање или спровођење поступка реструктурирања треће државе у складу са чланом 431. ст. 2. и 3. овог закона ако процени:

1) да би поступак реструктурирања треће државе имао неповољан утицај на финансијску стабилност у Републици Србији или би тај поступак могао имати неповољан утицај на финансијску стабилност неке друге државе чланице;

2) да је неопходна независна мера реструктурирања у складу са чланом 433. овог закона у односу на огранак у Европској унији како би се постигао један или више циљева реструктурирања;

3) да повериоци, а нарочито депоненти који се налазе или им се плаћање врши у Републици Србији, не би имали једнак третман као повериоци из треће државе и депоненти са сличним законским правима у оквиру поступка реструктурирања који спроводи трећа држава;

4) да би признавање или спровођење поступка реструктурирања треће државе имало значајне фискалне последице за Републику Србију; или

5) да би ефекти таквог признавања или спровођења поступка били у супротности са прописима Републике Србије.

Реструктурирање огранака из Европске уније

Члан 433.

Народна банка Србије има сва овлашћења у вези са реструктурирањем из овог закона у односу на огранак у Европској унији без обзира на то да ли подлеже или не подлеже поступку реструктурирања који спроводи трећа држава у случају околности утврђених чланом 432. овог закона, при чему се примењују одредбе члана 382. овог закона.

Народна банка Србије може да примењује овлашћења из става 1. овог члана ако сматра да је то потребно ради заштите јавног интереса и ако је испуњен један од следећих услова:

1) огранак из Европске уније више не испуњава или вероватно неће испуњавати услове под којима је издата дозвола за његов рад у Републици Србији и није вероватно да би било која мера лица из приватног сектора, мера у поступку контроле или релевантна мера треће државе могла у разумном року да отклони сметње за наставак пословања огранка;

2) кредитна институција треће државе, према мишљењу Народне банке Србије, није у могућности, не жели или вероватно неће бити у могућности да измири своје обавезе према повериоцима или обавезе које су настале или су књижене у огранку, у року доспећа, а Народна банка Србије је уверена да у односу на ту кредитну институцију треће државе није покренут или неће бити покренут поступак реструктурирања или стечајни поступак у разумном року;

3) релевантни орган треће државе је покренуо или обавестио Народну банку Србије о намери покретања поступка реструктурирања у односу на кредитну институцију треће државе.

Народна банка Србије, при предузимању независне мере у односу на огранак у Европској унији, узима у обзир циљеве реструктурирања и предузима меру у складу са

применљивим начелима из члана 4. овог закона и захтевима који се односе на примену инструмената реструктурирања из овог закона.

Сарадња са органима трећих држава

Члан 434.

Одредбе овог члана примењују се до ступања на снагу међународног споразума са трећом државом у складу са чланом 430. став 1. овог закона, као и након ступања на снагу тог споразума, у мери у којој предмет уређен овим чланом није обухваћен тим споразумом.

Народна банка Србије, по потреби, закључује необавезујуће споразуме о сарадњи у складу са оквирним споразумом Европског органа за банкарство са релевантним органима трећих држава.

Одредбе овог члана не утичу на билатералне или мултилатералне споразуме које закључује Народна банка Србије у функцији надлежног органа са трећим државама у складу са овим законом.

У споразуме о сарадњи између Народне банке Србије и трећих држава у складу са одредбама овог члана могу се укључити одредбе о:

1) размени информација потребних за израду и ажурирање планова реструктурирања;

2) консултацијама и сарадњи у развоју планова реструктурирања, укључујући начела о примени овлашћења у складу са чл. 431. и 433. овог закона и сличних овлашћења у складу са прописима релевантних трећих држава;

3) размени информација неопходних за примену инструмената реструктурирања и примену овлашћења за реструктурирање и сличних овлашћења у складу са прописима релевантних трећих држава;

4) раном упозоравању или консултацијама са странама у споразуму о сарадњи пре предузимања било каквих значајних мера у складу са одредбама овог закона или прописима релевантне треће државе које утичу на кредитну институцију или групу на коју се споразум односи;

5) координацији комуникације са јавношћу у случају заједничких мера реструктурирања;

6) поступцима и механизмима за размену информација и сарадњу у складу са одредбама тач. 1) до 5) овог става, по потреби кроз образовање и рад група за управљање кризама.

Народна банка Србије обавештава Европски орган за банкарство о сваком споразуму о сарадњи који је закључила у складу са одредбама овог члана.

Размена тајних података

Члан 435.

Народна банка Србије размењује тајне податке са релевантним органима треће државе само ако су испуњени следећи услови:

1) тај орган подлеже захтевима и стандардима тајности података који су најмање једнаки захтевима из члана 424. овог закона, а размена података о личности врши се у складу са одредбама прописа којим се уређује заштита података о личности, који одговарају захтевима из важећих прописа о заштити података који се примењују у Европској унији;

2) податак је потребан за примену овлашћења и обавеза релевантног органа надлежног за реструктурирање треће државе, чије је национално законодавство

упоредиво са одредбама овог закона и у складу са одредбама тачке 1) овог става се не користи у друге сврхе.

Податак из става 1. овог члана сматра се тајним ако су на њега применљиви захтеви тајности који су прописани важећим прописима Европске уније.

Тајне податке добијене од друге државе чланице Народна банка Србије може учинити доступним релевантном органу треће државе само ако су испуњени следећи услови:

1) релевантни орган државе од које је податак прибављен је сагласан да се податак учини доступним тој трећој држави;

2) податак се саопштава трећој држави само за сврхе које је одобрио орган од којег је податак прибављен.

Глава XXVII
ФИНАНСИРАЊЕ РЕСТРУКТУРИРАЊА

Фонд за реструктурирање

Члан 436.

Народна банка Србије управља Фондом за реструктурирање (у даљем тексту: Фонд) и за те потребе закључује правне послове у своје име, а за рачун Фонда.

Фонд нема статус правног лица и средства Фонда не подлежу опорезивању, нити могу бити предмет принудне наплате.

Чланство у Фонду обавезно је за све кредитне институције са дозволом за рад у Републици Србији.

Имовина и обавезе Фонда воде се одвојено од имовине и обавеза Народне банке Србије, а новчана средства Фонда воде се на посебним динарским и девизним рачунима код Народне банке Србије.

Народна банка Србије не одговара својом имовином за обавезе Фонда.

На Фонд се не примењују одредбе закона којим се уређују привредна друштва, закона којим се уређује стечај, закона којим се уређују отворени инвестициони фондови са јавном понудом ни закона којим се уређују алтернативни инвестициони фондови.

Народна банка Србије утврђује правила улагања средстава Фонда, при чему се слободна средства Фонда улажу се на начин којим се умањује ризик, одржава ликвидност Фонда и, у мери у којој је то могуће, остварују одговарајући приходи.

Народна банка Србије ближе уређује организацију, управљање и друга питања од значаја за положај Фонда.

Циљани износ средстава Фонда

Члан 437.

Циљани износ средстава Фонда, који се прикупља најкасније до 31. децембра 2036. године (у даљем тексту: почетни период), износи најмање 1% осигураних износа депозита свих кредитних институција са дозволом за рад у Републици Србији (у даљем тексту: циљани износ).

За потребе достизања циљаног износа из става 1. овог члана, Народна банка Србије утврђује годишњи циљани износ средстава Фонда водећи рачуна о потреби достизања тог износа у року утврђеним тим ставом, а на основу просечног осигураног износа депозита банкарског сектора у претходној години, обрачунатог на тромесечном нивоу.

Приликом утврђивања годишњег циљаног износа из става 2. овог члана, Народна банка Србије, полазећи од валутне структуре осигураног износа депозита банкарског сектора у претходној години, утврђује динарски и девизни део тог износа, при чему се девизни део изражава у еврима.

Током почетног периода, доприноси који се прикупљају у складу са чланом 439. овог закона распоређују се што је могуће равномерније током тог периода, док се не достигне циљани износ, узимајући у обзир фазе пословног циклуса и утицај који проциклични доприноси могу имати на финансијски положај кредитних институција које ове доприносе издвајају.

Изузетно од става 1. овог члана, Народна банка Србије може продужити почетни период за највише четири године ако је из Фонда током тог периода исплаћен укупан износ средстава већи од 0,5% осигураних износа депозита свих кредитних институција са дозволом за рад у Републици Србији.

Ако расположива средства Фонда нису довољна за достизање циљаног износа из става 1. овог члана, наставља се прикупљање редовних годишњих доприноса у складу са чланом 439. овог закона док се не достигне износ из тог става. Народна банка Србије може одложити прикупљање редовних годишњих доприноса у складу са чланом 439. овог закона за највише три године како би обезбедила да износ који треба прикупити достигне ниво сразмеран трошковима поступка прикупљања под условом да такво одлагање не утиче битно на могућност коришћења средства овог Фонда у складу са чланом 442. овог закона. Ако се расположива средства Фонда умање на мање од две трећине циљаног износа, редовни доприноси утврђују се на нивоу који омогућава да се тај циљани износ достигне у року не дужем од шест година.

Средства Фонда

Члан 438.

За потребе обезбеђења довољних средстава за остваривање циљева реструктурирања из члана 3. овог закона, средства Фонда чине:

1) прикупљени редовни доприноси у складу са чланом 439. овог закона ради достизања циљаног износа из члана 437. овог закона;

2) прикупљени ванредни доприноси у складу са чланом 440. овог закона ако средства из тачке 1) овог става нису довољна;

3) кредити и други облици финансирања у складу са чланом 441. овог закона;

4) имовина прибављена у поступку реструктурирања у складу с чланом 442. овог закона;

5) средства уплаћена у Фонд по основу отплате кредита, активираних гаранција и других доприноса датим у поступку реструкутрирања у складу с чланом 442. овог закона, као и приходи остварени по основу тих средстава; и

6) приходи од улагања средстава Фонда у складу с правилима улагања из члана 436. став 7. овог закона.

Редовни годишњи доприноси

Члан 439.

Кредитне институције са дозволом за рад у Републици Србији дужне су да најмање једном годишње, ради достизања циљаног износа из члана 437. став 1. овог закона, уплаћују редовни допринос (у даљем тексту: редовни годишњи допринос).

Народна банка Србије утврђује износ редовног годишњег доприноса за сваку кредитну институцију посебно, полазећи од утврђеног годишњег циљаног износа средстава Фонда из члана 437. став 2. овог закона и применом става 3. овог члана.

Износ редовног годишњег доприноса појединачне кредитне институције из става 2. овог члана сразмеран је учешћу износа њене пасиве умањене за износ капитала и осигураног износа депозита (у даљем тексту: основица за редован годишњи допринос) у укупном износу основица за редован годишњи допринос свих кредитних институција са дозволом за рад у Републици Србији и прилагођен ризичном профилу кредитне институције.

Динарски део редовног годишњег доприноса из става 1. овог члана уплаћује се на динарски рачун Фонда, а девизни део тог доприноса на девизни рачун Фонда.

На захтев кредитне институције, Народна банка Србије може да одобри да се обавеза плаћања доприноса из става 1. овог члана изврши неопозивим обавезама плаћања које су у потпуности обезбеђене средствима обезбеђења ниског ризика која нису оптерећена правима трећих лица, расположива су и издвојена искључиво за потребе из члана 442. ст. 1. и 2. овог закона, с тим да укупно учешће тих неопозивих обавеза плаћања не сме прећи 30% укупног износа доприноса прикупљених у складу са овим чланом. Народна банка Србије сваке године, у оквиру овог лимита, утврђује део неопозивих обавеза плаћања у укупном износу доприноса који се прикупљају у складу са овим чланом.

У случају из става 4. овог члана, Народна банка Србије захтева уплату неопозивих обавеза плаћања у случају потребе за коришћењем средстава Фонда у складу с чланом 109. овог закона.

Средства прикупљена из редовних годишњих доприноса користе се искључиво за намене утврђене чланом 442. овог закона.

Износи примљени од кредитне институције у реструктурирању или привремене кредитне институције у складу са чл. 395, 396. и 398. до 400. овог закона, камате и други приходи од улагања, као и други приходи остварени применом мера реструктурирања у складу са овим законом, представљају приход Фонда.

Народна банка Србије ближе уређује начин утврђивања редовних годишњих доприноса, начин и рокове за њихово прикупљање, као и информације и податке које кредитне институције достављају за потребе утврђивања тих доприноса.

Ванредни доприноси

Члан 440.

Ако расположива финансијска средства Фонда нису довољна да покрију губитке Фонда, трошкове или друге расходе настале коришћењем Фонда у поступку реструктурирања, Народна банка Србије утврђује кредитним институцијама са дозволом за рад у Републици Србији обавезу плаћања ванредних доприноса.

Износ ванредног доприноса утврђује се сходном применом одредаба члана 439. став 3. овог закона.

Укупан износ ванредних доприноса у току године не може прећи 12,5% троструког циљаног износа утврђеног у складу са чланом 437. став 1. овог закона.

Динарски део ванредног доприноса из става 1. овог члана уплаћује се на динарски рачун Фонда, а девизни део тог доприноса на девизни рачун Фонда.

Народна банка Србије може, на захтев кредитне институције, делимично или у целости, да одложи обавезу плаћања ванредног доприноса, ако би то угрозило ликвидност или солвентност те институције. Ово одлагање може се одобрити најдуже на период до шест месеци, а изузетно, ако након истека тог рока и даље постоје разлози за одлагање плаћања, тај рок се може продужити за још шест месеци.

Обавеза плаћања ванредног доприноса доспева први радни дан након истека рока на који је одгађање одобрено, а може доспети и пре истека тог рока ако његовим плаћањем више није угрожена ликвидност или солвентност кредитне институције.

Народна банка Србије може ближе уредити услове под којима се кредитној институцији може одложити плаћање ванредног доприноса у складу са ставом 5. овог члана.

Позајмице и други видови финансирања

Члан 441.

Народна банка Србије може, у своје име, а за рачун Фонда, да се задужи код кредитних институција или других лица када расположива финансијска средства прикупљена путем редовних годишњих доприноса у складу са чланом 439. овог закона нису довољна да покрију губитке, трошкове или друге расходе настале коришћењем Фонда у поступку реструктурирања, а ванредни доприноси из члана 440. овог закона нису одмах доступни или довољни.

Коришћење средстава Фонда

Члан 442.

Народна банка Србије, у мери у којој је то потребно да се обезбеди ефективна примена инструмената реструктурирања, користи средства Фонда за:

1) гарантовање имовине или обавеза кредитне институције у реструктурирању, њених зависних друштава, привремене кредитне институције или лица за управљање имовином;

2) одобравање кредита кредитној институцији у реструктурирању, њеним зависним друштвима, привременој кредитној институцији или лицу за управљање имовином;

3) куповину имовине кредитне институције у реструктурирању;

4) обезбеђење капитала и других потребних средстава привременој кредитној институцији или лицу за управљање имовином;

5) плаћање накнаде из члана 415. овог закона;

6) обезбеђење средстава кредитној институцији у реструктурирању до висине износа насталог искључењем подобних обавеза одређених поверилаца од примене инструмената расподеле губитака у складу са чланом 402. ст. 5. до 13. овог закона;

7) за позајмљивање другим аранжманима финансирања реструктурирања у складу са чланом 111. овог закона;

8) предузимање било које комбинације мера из тач. 1) до 7) овог става;

9) отплату обавеза и кредита из члана 441. овог закона;

10) плаћање накнада члановима посебне управе;

11) покриће трошкова по основу управљања Фондом;

12) друге намене утврђене овим законом.

Средства Фонда могу се користити и за предузимање мера из става 1. тач. 1) до 8) овог члана које се односе на купца, приликом примене инструмента продаје пословања.

Средства Фонда не могу да се користе непосредно за покриће губитака или за докапитализацију кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона. Ако коришћење средстава Фонда за намене из ст. 1. и 2. овог члана индиректно доведе до тога да се део губитака кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона покрије из средстава Фонда, примењују се правила коришћења средстава Фонда из члана 402. овог закона.

У случају из става 3. овог члана, садашњи и бивши чланови органа управљања и вишег руководства кредитне институције у реструктурирању, немају права на примања променљивог износа за која послодавац нема законску обавезу да их исплаћује запосленима (укључујући дискреционе погодности у вези са пензијама) а која нису била измирена или загарантована пре доношења одлуке о предузимању мера реструктурирања и која се односе на период до наступања околности из члана 370. став 1. тачка 1) овог закона. Сва поменута примања ових лица, која су била исплаћена или загарантована у периоду од 24 месеца који претходе доношењу одлуке о предузимању мера реструктурирања, осим ако та лица не докажу да нису учествовала у активностима које су допринеле или имале за резултат наступање околности из члана 370. став 1 тачка 1) овог закона, или нису била одговорни за то, морају бити враћена.

Одредба става 4. овог члана не примењује се на примања променљивог износа регулисана колективним уговором.

Финансијски извештаји Фонда

Члан 443.

Народна банка Србије води пословне књиге Фонда одвојено од својих књига и саставља финансијске извештаје Фонда за пословну годину која је једнака календарској години.

Ревизију годишњих финансијских извештаја Фонда врши спољни ревизор кога бира Народна банка Србије.

Спољни ревизор може обављати највише пет узастопних ревизија финансијских извештаја Фонда и не може у истој години обављати и ревизију финансијских извештаја Фонда и пружати консултантске услуге за потребе Фонда, нити ревизију може вршити за пословну годину у којој јој је пружао те услуге.

Народна банка Србије објављује финансијске извештаје Фонда, заједно с мишљењем спољног ревизора, на својој интернет страници најкасније 30. јуна текуће године за претходну календарску годину.

Народна банка Србије прописује садржај и форму образаца финансијских извештаја Фонда, као и контни оквир Фонда.

Позајмљивање између Фонда и аранжмана финансирања реструктурирања из других држава чланица

Члан 444.

Народна банка Србије може, ради обезбеђења средстава Фонда, да тражи зајам од аранжмана финансирања реструктурирања из других држава чланица у случају да:

1) износи прикупљени редовним доприносима у складу са чланом 439. овог закона нису довољни за покриће губитака Фонда, трошкова или других расхода насталих коришћењем Фонда у поступку реструктурирања;

2) ванредни доприноси из члана 440. овог закона нису одмах доступни; и

3) позајмице и други видови финансирања из члана 441. овог закона нису одмах доступни под разумним условима.

Фонд може да дâ зајам аранжманима финансирања реструктурирања из других држава чланица када за тај аранжман финансирања наступе околности из става 1. овог члана.

Народна банка Србије по хитном поступку одлучује по захтеву за давање зајма из Фонда аранжману финансирања реструктурирања из друге државе чланице, уз претходну сагласност Министарства финансија.

Фонд даје зајам под једнаким условима као и остали аранжмани финансирања реструктурирања који учествују у финансирању аранжмана финансирања реструктурирања једне државе чланице, осим када се аранжмани финансирања реструктурирања другачије договоре.

Износ зајма који Фонд даје аранжману финансирања реструктурирања из друге државе чланице сразмеран је износу осигураних износа депозита у Републици Србији у укупном осигураном износу осигураних депозита свих држава чланица чији аранжмани финансирања реструктурирања учествују у том поступку, с тим што се тако утврђена стопа учешћа у финансирању појединог аранжмана финансирања реструктурирања може мењати споразумом свих аранжмана финансирања реструктурирања који учествују у том поступку.

Неизмирени зајам који је Фонд дао аранжману финансирања реструктурирања из друге државе чланице представља имовину Фонда и укључује се у обрачун његовог циљаног нивоа.

Узајамна финансијска подршка Фонда и аранжмана финансирања реструктурирања из других држава чланица у случају реструктурирања групе

Члан 445.

У случају реструктурирања групе у складу са чл. 428. и 429. овог закона Фонд учествује у финансирању реструктурирање групе.

У случају када је Народна банка Србије орган надлежан за реструктурирање групе, након консултовања са органима надлежним за реструктурирање кредитних институција које су чланови групе, предлаже план финансирања као део програма реструктурирања групе у складу са чл. 428. и 429. овог закона.

План финансирања из става 2. овог члана обухвата:

1) процену вредности имовине и обавеза погођених чланова групе у складу са чл. 389. и 390. овог закона;

2) износе губитака сваког погођеног члана групе у реструктурирању у тренутку примене инструмента реструктурирања;

3) за сваког од погођених чланова групе, износе губитака које треба да сноси свака категорија акционара и поверилаца;

4) износ губитка који би пао на терет Фонда за осигурање депозита и друге системе заштите депозита којима чланови групе припадају у складу са чланом 446. овог закона;

5) укупан допринос Фонда и других аранжмана финансирања реструктурирања, као и сврху и облик тог доприноса;

6) критеријуме за обрачун износа који Фонд и аранжмани финансирања реструктурирања из других држава чланица у којима се налазе погођени чланови групе, треба да издвоје за финансирање реструктурирања групе како би се достигао укупан допринос из тачке 5) овог става;

7) износ учешћа Фонда и сваког од аранжмана финансирања реструктурирања из других држава чланица у којима се налазе погођени чланови групе у укупном износу средстава из тачке 5) овог става;

8) износе које ће Фонд и аранжмани финансирања реструктурирања из других држава чланица у којима се налазе погођени чланови групе да позајме у складу са чланом 441. овог закона; и

9) период коришћења средстава Фонда и аранжмана финансирања реструктурирања из других држава чланица у којима се налазе погођени чланови групе, који се по потреби може продужити.

Критеријуми за израчунавање учешћа Фонда и сваког од аранжмана финансирања реструктурирања из других држава чланица у којима се налазе погођени чланови групе у укупном износу средстава из става 3. тачка 5) овог члана, треба да буду усклађени са ставом 5. овог члана и правилима из члана 345. став 9. тачка 7) овог закона, ако није договорено другачије.

Осим ако у плану финансирања није договорено другачије, при утврђивању критеријума за израчунавање учешћа Фонда и сваког од аранжмана финансирања реструктурирања који у финансирању учествује, узима се у обзир:

1) учешће ризичне активе кредитне институције и лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона са седиштем у држави чланици тог аранжмана финансирања реструктурирања у односу на износ ризичне активе групе којој припадају;

2) учешће имовине кредитне институције и лица из члана 336. став 1. тач. 2) до 4) овог закона са седиштем у држави чланици тог аранжмана финансирања реструктурирања у односу на имовину групе којој припадају;

3) учешће губитака, који су довели до реструктурирања групе, појединачне чланице групе коју надзире надлежни орган државе чланице у којој се налази посматрани аранжман финансирања реструктурирања;

4) процењено учешће аранжмана финансирања реструктурирања групе, чије коришћење би, у складу са планом финансирања, директно донело корист члановима групе у реструктурирању са седиштем у држави чланици тог аранжмана финансирања.

У случају реструктурирања групе, за намену узајамне финансијске подршке Фонда и аранжмана финансирања реструктурирања из других држава чланица, Фонд може да уговара позајмице и друге видове подршке у складу са чланом 445. овог закона.

Фонд може да јемчи за зајмове које су уговорили аранжмани финансирања реструктурирања других држава чланица, а који су укључене у реструктурирање групе.

Сви приходи и друга корист остварена коришћењем средстава Фонда и аранжмана финансирања реструктурирања из других држава чланица који су укључени у реструктурирање групе расподељују се у складу са њиховим доприносима финансирању реструктурирања групе у складу са планом финансирања из става 2. овог члана.

Народна банка Србије ближе уређује правила и поступке на основу којих Фонд може, без одлагања и не доводећи у питање одредбе става 2. овог члана, да уплати свој допринос финансирању реструктурирања групе.

Коришћење система за осигурање депозита у спровођењу поступка реструктурирања

Члан 446.

Ако је применом мере реструктурирања обезбеђено да депоненти кредитне институције и даље слободно располажу њиховим депозитима, Фонд за осигурање депозита својим средствима надокнађује:

1) у случају примене инструмента расподеле губитака, онај износ осигураних депозита који би се отписао ради покрића губитака у складу са чланом 403. став 1. тачка 1) овог закона да су осигурани депозити били укључени у расподелу губитака и отписани до једнаког износа као и потраживања повериоци који се налазе у истом исплатном реду у складу са законом којим се уређују стечај и ликвидација кредитних институција или

2) у случају примене једног или више инструмената реструктурирања, осим инструмента расподеле губитака, износ губитака које би депоненти по основу осигураних депозита претрпели ако би њихов губитак био сразмеран губицима поверилаца из истог исплатног реда у складу са законом којим се уређују стечај и ликвидација кредитних институција.

Одговорност Фонда за осигурање депозита у поступку реструктурирања не може бити већа од износа губитака које би требало да сноси у случају спровођења стечајног поступка над кредитном институцијом.

У случају примене инструмента расподеле губитака, Фонд за осигурање депозита нема обавезу докапитализације кредитне институције или привремене кредитне институције у складу са чланом 403. став 1. тачка 2) овог закона.

Ако је проценом из члана 414. овог закона утврђено да је допринос Фонда за осигурање депозита био већи од нето губитака који би настали у стечајном поступку, Фонд за осигурање депозита има право на исплату разлике од стране Фонда у складу са чланом 415. овог закона.

Износ који Фонд за осигурање депозита надокнађује у складу са ст. 1. и 2. овог члана одређује се у складу са независном проценом из чл. 339. и 390. овог закона.

Средства Фонда за осигурање депозита ради финансирања реструктурирања обезбеђују се искључиво у новчаном облику.

У случају да се осигурани депозити кредитне институције у реструктурирању пренесу на друго лице применом инструмента продаје или привремене кредитне институције, депонент нема право да захтева од Фонда за осигурање депозита исплату осигураног износа депозита за онај део депозита који није био предмет тог преноса, под условом да је износ пренетих средстава једнак или већи од укупног осигураног у складу са законом којим се уређује осигурање депозита.

У случају да се финансијска средства Фонда за осигурање депозита користе у складу са ст. 1. до 7. овог члана и да се та средства смање на мање од две трећине утврђене циљане висине средстава тог фонда, повећава се стопа премије за осигурање депозита до висине која омогућава постизање циљаног нивоа тог фонда у року од шест година.

У поступку реструктурирања одговорност Фонда за осигурање депозита не може бити већа од 50% циљаног износа тог фонда, утврђеног у складу са законом којим се уређује осигурање депозита, као ни од губитка који би тај фонд имао у случају да је уместо реструктурирања покренут стечајни поступак над кредитном институцијом.

Глава XXVIII

КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Кривична дела

Члан 447.

Ко се без дозволе за рад Народне банке Србије бави примањем депозита, односно примањем других средстава од јавности за која постоји обавеза враћања, казниће се за кривично дело казном затвора од три месеца до пет година

Ако је делом из става 1. овог члана прибављена имовинска корист чији износ прелази 500.000 динара учинилац ће се казнити казном затвора од једне до осам година, а ако износ те користи прелази 5.000.000 динара учинилац ће се казнити казном затвора од две до десет година.

За дело из ст. 1. и 2. овог члана казниће се одговорно лице у правном лицу ако се правно лице примањем депозита, односно других средстава од јавности за која постоји обавеза враћања бави без дозволе за рад Народне банке Србије.

Члан 448.

Ко се без дозволе за рад Народне банке Србије бави давањем кредита и издавањем платних картица, а за то није овлашћен законом казниће се за кривично дело казном затвора од три месеца до пет година.

Ако је делом из става 1. овог члана прибављена имовинска корист чији износ прелази 500.000 динара учинилац ће се казнити казном затвора од једне до осам година, а ако износ те користи прелази 5.000.000 динара учинилац ће се казнити казном затвора од две до десет година.

За дело из ст. 1. и 2. овог члана казниће се одговорно лице у правном лицу ако се правно лице пословима давања кредита и издавањем платних картица бави без дозволе за рад Народне банке Србије а за то није овлашћено законом.

Члан 449.

Ко без дозволе за рад Народне банке Србије у свом пословном имену има, односно у обављању своје делатности употребљава, односно користи речи „банка“, „кредитна институција“ или изведеницу од тих речи, казниће се за кривично дело казном затвора од три месеца до пет година.

Ако је делом из става 1. овог члана прибављена имовинска корист чији износ прелази 500.000 динара учинилац ће се казнити казном затвора од једне до осам година, а ако износ те користи прелази 5.000.000 динара учинилац ће се казнити казном затвора од две до десет година.

За дело из ст. 1. и 2. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу.

Прекршаји

Члан 450.

Новчаном казном од 500.000 до 2.000.000 динара казниће се за прекршај правно лице ако:

1) као оснивач кредитне институције повуче средства уложена у оснивачки капитал кредитне институције (члан 20. став 4.);

2) не прибави претходну сагласност Народне банке Србије за стицање директног или индиректног власништва у кредитној институцији које омогућава остваривање гласачких права у процентима из члана 33. став 1. овог закона;

3) Народној банци Србије у прописаним роковима не достави информације, документацију и податке у складу са чланом 51. ст. 2. и 3. овог закона.

За радње из става 1. овог члана казниће се и физичко лице – оснивач кредитне институције, односно одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 100.000 до 150.000 динара.

Члан 4451.

Новчаном казном од 100.000 до 1.500.000 динара казниће се за прекршај правно лице ако:

1) као оснивач кредитне институције пријаву за упис у регистар привредних субјеката не поднесе у року од 30 дана од дана одржавања оснивачке скупштине, односно ако решење о упису у тај регистар не достави Народној банци Србије у року од пет дана од дана пријема тог решења (члан 31. ст. 1. и 4).

2) као највише матично друштво кредитне институције, Народној банци Србије не поднесе консолидоване финансијске извештаје у складу с чланом 267. овог закона.

3) о стицању власништва у кредитној институцији за које је Народна банка Србије дала сагласност из члана 33. став 1. овог закона не обавести Народну банку Србије у року од 15 дана од дана тог стицања (члан 33. став 7.);

За радње из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу – оснивач кредитне институције, односно одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 50.000 до 1.000.000 динара.

За радње из става 1. тач. 1) и 2) овог члана казниће се и физичко лице – оснивач кредитне институције новчаном казном од 50.000 до 150.000 динара.

Члан 452.

Новчаном казном у износу 200.000 до 1.500.000 динара казниће се за прекршај правно лице ако:

1) не поднесе захтев за издавање дозволе у складу са чланом 26. став 1. овог закона;

2) има квалификовано учешће у кредитној институцији, а директно или индиректно, без сагласности Народне банке Србије повећа квалификовано учешће до нивоа који је једнак или већи 20%, 33%, односно 50% учешћа у капиталу односно гласачким правима у тој кредитној институцији или онда када тим повећањем квалификованог учешћа кредитна институција постане зависно друштво стицаоца (члан 33. став 3.);

3) има сагласност за стицање квалификованог учешћа у кредитној институцији и одлучило је да прода или на други начин отуђи своје акције чиме се његово учешће смањује испод висине за коју је добило сагласност, или је кредитна институција престала да буде његово зависно друштво, а пре продаје или отуђења акција на други начин, о томе не обавести Народну банку Србије (члан 49).

За радње из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу – новчаном казном од 50.000 до 150.000 динара.

Члан 453.

Новчаном казном од 200.000 до 1.500.000 динара казниће се за прекршај правно лице ако:

1) као спољни ревизор обави више од пет узастопних ревизија годишњих финансијских извештаја кредитне институције, односно ако у истој години обавља истовремено ревизију финансијских извештаја и пружа консултантске услуге тој кредитној институцији (члан 151. ст. 2. и 3.);

2) као спољни ревизор у извештају и мишљењу о годишњем финансијском извештају кредитне институције не укаже да годишњи финансијски извештај кредитне

институције неистинито и необјективно приказује финансијски положај кредитне институције, резултате пословања и новчане токове за пословну годину, односно надзорном и извршном одбору кредитне институције , као и Народној банци Србије не да мишљење о ефикасности функционисања унутрашње ревизије, систему управљања ризицима и систему унутрашњих контрола, односно на захтев Народне банке Србије не достави додатна обавештења у вези са извршеном ревизијом (члан 154.);

3) као спољни ревизор, не обавести Народну банку Србије о чињеницама из члана 156. став 1. овог закона одмах након што за њих сазна;

4) као спољни ревизор у случају из члана 158. став 2. овог закона, у прописаном року, не прибави писмену изјаву претходног спољног ревизора о разлозима његовог повлачења, односно разрешења, односно ако Народну банку Србије не обавести да ту изјаву није примио у прописаном року (члан 158. ст. 2. и 3.);

5) као спољни ревизор о грешци утврђеној у објављеном извештају из члана 159. овог закона не обавести Народну банку Србије (члан 159. став 7.);

6) без прибављене сагласности Народне банке Србије врши било какав утицај на управљање кредитном институцијом у којој је стекло власништво у смислу члана 46. став 1. овог закона или на пословну политику те кредитне институције, односно остварује гласачка права по основу тог власништва (члан 46. став 2.);

7) на захтев Народне банке Србије не достави информације и релевантну документацију који се односе на испуњеност услова за давање сагласности из члана 33. став 1. овог закона (члан 51. став 1.);

8) не омогући увид Народној банци Србије у податке о укупном износу, врсти и ажурности у испуњавању обавеза физичких и правних лица клијената кредитне институције, односно увид у пословне књиге и документацију, или на захтев Народне банке Србије не достави друге податке (члан 199. став 2.).

За радње из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 50.000 до 150.000 динара.

Уз казну из става 2. овог члана може се изрећи и заштитна мера забране обављања одређених дужности одговорном лицу у трајању од три месеца до једне године и заштитна мера јавног објављивања пресуде.

Члан 454.

Новчаном казном од 50.000 до 150.000 динара казниће се за прекршај физичко лице ако:

1) има квалификовано учешће у кредитној институцији, а директно или индиректно, без сагласности Народне банке Србије повећа квалификовано учешће до нивоа који је једнак или већи 20%, 33%, односно 50% учешћа у капиталу односно гласачким правима у тој кредитној институцији (члан 33. став 3.);

2) има сагласност за стицање квалификованог учешћа у кредитној институцији и одлучило је да прода или на други начин отуђи своје акције чиме се његово учешће смањује испод висине за коју је добило сагласност, а пре продаје или отуђења акција на други начин, о томе не обавести Народну банку Србије (члан 49);

3) не прибави претходну сагласност Народне банке Србије за стицање директног или индиректног власништва у кредитној институцији које омогућава остваривање гласачких права у процентима из члана 33. став 1. овог закона (члан 33. став 1.);

4) без прибављене сагласности Народне банке Србије врши било какав утицај на управљање кредитном институцијом у којој је стекло власништво у смислу члана 46.

став 1. овог закона или на пословну политику те кредитне институције, односно ако остварује гласачка права по основу тог власништва (члан 46. став 2.);

5) на захтев Народне банке Србије не достави информације и релевантну документацију који се односе на испуњеност услова за давање те сагласности (члан 51. став 1.).

Члан 455.

Новчаном казном од 30.000 до 150.000 динара казниће се за прекршај физичко лице ако:

1) о стицању власништва у кредитној институцији за које је Народна банка Србије дала сагласност не обавести Народну банку Србије у року од 15 дана од дана тог стицања (члан 33. став 7.);

2) Народној банци Србије у прописаним роковима на достави информације, документацију и податке у складу с чланом 51. став 2. овог закона.

Члан 456.

Новчаном казном од 100.000 до 150.000 динара казниће се за прекршај привремени управник ако Народној банци Србије не достави извештај о финансијском стању кредитне институције и радњама које је извршио (члан 252. став 7.).

Новчаном казном од 100.000 до 150.000 динара казниће се за прекршај посебни управник ако Народној банци Србије не достави извештај у складу са чланом 375. став 7. овог закона.

Члан 457.

Новчаном казном од 100.000 до 1.500.000 динара казниће се за прекршај лице из члана 336. став 1. тачка 2) овог закона ако:

1) не обавести Народну банку Србије о значајној промени у правној или организационој структури, пословању или финансијском стању која може да утиче на применљивост плана реструктурирања или на други начин захтева његову измену (члан 343. став 11.);

2) на захтев Народне банке Србије не пружи сву потребну помоћ и информације потребне за израду, измену и спровођење плана реструктурирања (члан 344. став 1.);

3) не успостави или редовно не ажурира евиденцију свих финансијских уговора у којима је уговорна страна (члан 344. став 4.);

4) не достави предлог мера за решавање или отклањање значајних препрека за реструктурирање са роковима за њихово спровођење, или их не достави у року од четири месеца, односно 14 дана у зависности од тога шта је применљиво (члан 350. ст. 3. и 4.);

5) не поступи у складу са решењем о налагању мера за отклањање препрека за реструктурирање (члан 350. ст. 5. и 6.);

6) у року од месец дана од дана пријема решења из члана 350. став 6. овог закона не достави Народној банци Србије план за усклађивање са наложеним мерама (члан 350. став 10);

7) не испуњава минимални захтев за капиталом и подобним обавезама на начин и у роковима утврђеним решењем Народне банке Србије (члан 353. став 1.);

8) не обавести Народну банку Србије у складу са чланом 369. став 1. овог закона и не обрачуна максимални износ за расподелу у вези са минималним захтевом за капиталом и подобним обавезама (члан 369. ст. 1. и 7.);

9) не обавести без одлагања Народну банку Србије о наступању услова из члана 370. став 1. тачка 1) овог закона (члан 372. став 1.);

10) не објави на својој интернет страници обавештење о покретању поступка реструктурирања истог дана по пријему решења о покретању тог поступка (члан 374. став 2.);

11) не обавести берзу о покретању поступка реструктурирања ако се акције или други власнички инструменти или дужнички инструменти кредитне институције у реструктурирању котирају на берзи (члан 374. став 3.);

12) не објави на својој интернет страници решења из чл. 384. до 386. овог закона (члан 374. став 5.)

13) не поступи по налогу Народне банке Србије из члана 377. став 1. овог закона;

14) не поступи по налогу Народне банке Србије из члана 379. став 1. овог закона;

15) изврши плаћање супротно обустави плаћања из чл. 383. и 384. овог закона;

16) не обезбеди да финансијски уговор на који се примењује право треће државе садржи одредбу у складу с чланом 387. став 1. овог закона;

17) не достави план реорганизације пословања у складу с чланом 407. став 1. овог закона;

18) не уплати редовни годишњи допринос у Фонд за реструктурирање у складу с чланом 106. овог закона (члан 439. став 1.);

19) не уплати ванредни допринос у износу, на начин и у року које утврди Народна банка Србије (члан 440. став 1.).

За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу новчаном казном у износу од 50.000 до 150.000 динара.

За прекршаје из ст. 1. и 2. овог члана казниће се и лице из члана 336. став 1. тач. 3) и 4) овог закона, као и одговорно лице у правном лицу.

Члан 458.

Новчаном казном од 100. 000 до 1.500.000 динара казниће се за прекршај независни проценитељ који је правно лице ако:

1) не изради извештај о процени вредности имовине и обавеза кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тачка 2) овог закона које садржи све елементе из члана 389. ст. 7. и 10. овог закона;

2) не изради извештај о процени вредности имовине и обавеза лица из члана 336. став 1. тач. 3) и 4) овог закона који садржи све елементе из члана 389. ст. 7. и 10. овог закона;

3) не спроведе накнадну коначну процену вредности имовине и обавеза кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тачка 2) овог закона тако да обезбеди да су проценом утврђени сви губици за које је потребно умањити имовину те кредитне институције или лица из те тачке, те да су они у потпуности приказани у финансијским

извештајима и тако да прибави информације за доношење одлуке о повећању вредности потраживања поверилаца чија је вредност отписана, односно смањења или повећању надокнаде, чиме поступа супротно члану 390. став 1. овог закона;

4) не спроведе накнадну коначну процену вредности имовине и обавеза лица из члана 336. став 1. тач. 3) и 4) овог закона на начин утврђен тачком 3) овог става;

5) процена ефеката различитог третмана спроведена у складу с чланом 414. овог закона не садржи све елементе из става 2. тог члана; и

6) процена ефеката различитог третмана спроведена у складу с чланом 414. овог закона није заснована на претпоставкама из става 3. тог члана.

Новчаном казном од 100.000 до 150.000 динара казниће се за прекршај посебни управник ако не сачини извештај о пословању и финансијском стању кредитне институције у реструктурирању или привремене кредитне институције, као и о радњама које је предузео при извршавању својих дужности и не достави га Народној банци Србије у складу с чланом 375. став 7. овог закона.

Новчаном казном од 100.000 до 150.000 казниће се за прекршај разрешени или постојећи члан органа управљања лица из члана 336. став 1. тачка 2) овог закона или члан вишег руководства тог лица ако посебној управи без одлагања не омогући приступ целокупној документацији тог лица у реструктурирању, не сачини извештај о примопредаји или не пружи сва затражена објашњења или додане извештаје о пословању, чиме поступа супротно члану 375. став 8. овог закона.

Новчаном казном од 100.000 до 150.000 динара казниће се за прекршај запослени кредитне институције или лица из члана 336. став 1. тачка 2) овог закона ако не сарађује са посебним управника, чиме поступа супротно члану 375. став 9. овог закона.

За прекршаје из ст. 3. и 4. овог члана казниће се и разрешени или постојећи члан органа управљања лица из члана 336. став 1. тач. 3) и 4) овог закона или члан вишег руководства тог лица, као и запослени тог лица.

Глава XXIX

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Прописи Народне банке Србије

Члан 459.

Народна банка Србије ускладиће прописе донете на основу Закона о банкама („Службени гласник РС“, бр. 107/2005, 91/2010, 14/2015 и 19/2025) са одредбама овог закона најкасније у року од 18 месеци од дана ступања на снагу овог закона.

До почетка примене овог закона, односно прописа Народне банке Србије усклађених са одредбама овог закона, примењиваће се прописи донети на основу Закона о банкама („Службени гласник РС“, бр. 107/2005, 91/2010, 14/2015 и 19/2025).

Усклађивање пословања и сагласности Народне банке Србије

Члан 460.

Акционарско друштво са седиштем у Републици Србији које има дозволу Народне банке Србије за рад као банка, наставља да послује као банка у складу са овим законом, при чему је дужно да до почетка примене овог закона усклади своје пословање, организацију и акта са овим законом, при чему сагласности Народне банке

Србије, дате у складу са прописима који се примењују до почетка примене овог закона, остају на снази ако су усклађене са овим законом.

Захтеве за давање сагласности Народне банке Србије ради усклађивања са овим законом, друштво из става 1. овог члана дужно је да поднесе Народној банци Србије најраније шест месеци пре почетка примене овог закона.

Матични финансијски холдинг или матични мешовити финансијски холдинг подноси Народној банци Србије захтев за давање сагласности из члана 86. ст. 1 и 2. овог закона, односно захтев за изузеће од обавезе прибављања сагласности Народне банке Србије из члана 86. став 6. овог закона најраније шест месеци пре почетка примене овог закона.

Решење којим Народна банка Србије одлучује о захтевима из ст. 2. и 3. овог члана, не може произвести правно дејство пре почетка примене овог закона.

Започети поступци

Члан 461.

Поступци за давање сагласности Народне банке Србије, поступци за давање дозволе за рад, као и поступци контроле започети у складу са Законом о банкама („Службени гласник РС“, бр. 107/2005, 91/2010, 14/2015 и 19/2025) и прописима донетим на основу тог закона, окончаће се у складу с тим законом и прописима.

Статус кредитних институција из држава чланица до дана пријема Републике Србије у пуноправно чланство у Европској унији

Члан 462.

До дана прииjема Републике Србије у пуноправно чланство у Европској унији на кредитне институције из државе чланице примењиваће се одредбе овог закона које се односе на кредитне институције из треће државе.

Одложена примена

Члан 463.

Одредбе члана 3. став 1. тач. 1), 30) подтачка 4), 97), 128), 135), 142), члана 5. став 2. тачка 2), члана 6. став 4 тач. 17) и 18), став 5. тачка 1) и став 8, члана 7. став 2. тач. 2) и 4), члана 9. став 1. тач. 2) и 3) и став 2, чл. 10. и 11, члана 12 став 1. тач.2) и 3), члана 25. ст. 5-7 и 9, члана 26. став 1. тачка 2), став 3. тач. 3) и 5) и ст. 4. и 5, члана 38. став 5. тачка 3), члана 40, члана 42. став 3 у делу који се односи на Европску унију, члана 43. став 1. тачка 5), члана 53. став 3, члана 54. став 3. тачка 2), члана 57, члана 60. став 5. тачка 3), чл. 61-67, чл. 71-84, члана 86. ст. 4. и 5, члана 87. ст. 3. и 4, члана 88. став 4, чл. 90. и 91, члана 93, члана 105. став 10, члана 107. став 4, члана 109. став 10, члана 111. став 3, члана 122. став 7, члана 124. став 2, чл. 127. и 128, члана 131. став 3, члана 139. став 1. тачка 18), члана 142. став 2, чл. 186. и 187, члана 198. став 1. тач. 2), 3) и 4), члана 200. став 9. тачка 4) и ст. 16. и 17, члана 201. ст. 3. и 11, члана 203, члана 204. став 1. тачка 4) и став 4, чл. 218-231, члана 235. став 6, члана 239. став 2. тачка 28), члана 242. став 1. тач. 5) и 6), чл. 253- 259, члана 263. став 3, члана 264. став 1. тач. 2), 4) и 6), став 3. тачка 2) и став 4, члана 269, члана 270. став 7, члана 271. став 1. тачка 3), члана 273. ст. 1-4, члана 274 - 281, члана 284, члана 285. став 5, члана 288, члана 289. став 3, члана 290, чл. 295-298, члана 299. став 5. тач. 6) и 7) и став 6, члана 300. тач. 6) и 7), члана 301. ст. 3. до 5, члана 302, члана 303. ст. 7. и 8, члана 304, члана 309, члана 310. став 3, члана 311, члана 312, члана 313, члана 314. ст. 2, 3. и 8, члана 315, члана 317. став 1. тачка 7), 9) и став. 3, члана 318, члана 319. ст. 3-6, члана 320, члана 321. став 8, члана 322. став 2, члана 324. ст. 7 и 9-15, члана 325. ст.

1, 2, 4. и 5. Члан 332. став 4. тачка 1), члана 336. став 1. тач. 3) до 5), члана 338. став 3, члана 343. став 2, члана 345. став 2, став 10. тач. 5, 6) и 10) и ст. 11. и 12, члана 346, члана 347. став 3, члана 349, члана 350. став 2, став 4. тач. 2, став 6. тачка 8) и 13) и став 8, члана 351, члана 352. став 6, члана 353. став 4, члана 354. ст. 6-8, члана 355. ст. 7-12 и ст.18-22, члана 356. ст. 7-12, чл. 357, 358, 359. и 360, члана 362, члана 363. став 10, члана 364. ст. 5, 10, 11, 13. и 17, члана 365, члана 367. ст. 6. и 7, члана 369, члана 370. став 5, члана 371, члана 372. ст. 2. и 3, члана 373. став 4. тач. 2), 5), 6), 8) и 9), члана 379. став 3, члана 380, члана 382. став 7, члана 383. став 2. тачка 3), члана 384. став 4. тачка 3), члана 385. став 2. тачка 3), члана 386. став 4. тачка 3), члана 391. став 7. тачка 4) и ст. 15. и 16, члана 393, члана 402. став 1. тачка 7) и став 16, члана 407. ст. 2. 4. и 6, чл. 410, 411. и 412, чл. 421-429, члана 430. став 4, члана 433, члана 445, члан 457. став 1. тачка 9) и став 2. и члан 458. став 1. тач. 2) и 4) и став 5. овог закона примењују се од дана пријема Републике Србије у пуноправно чланство у Европској унији.

Ограничена примена

Члан 464.

Одредбе члана 185, члана 139. став 1. тачка 9) и чл. 353. ст. 2. и 3, 355. ст. 1. до 6. и члана 356. ст. 1. до 6. овог закона примењују се до дана пријема Републике Србије у пуноправно чланство у Европској унији.

Престанак важења прописа

Члан 465.

Даном почетка примене овог закона престаје да важи Закон о банкама („Службени гласник РС“, бр. 107/2005, 91/2010, 14/2015 и 19/2025).

Ступање на снагу

Члан 466.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“, а примењује се истеком 24 месеца од дана ступања на снагу.